

REGELE CAROL I

CUVÂNTĂRI și SCRISORI

I

1866—1877

REGELE
CAROL I AL ROMÂNIEI

CUVÂNTĂRI ŞI SCRISORI

I.

FUNDAȚIA REGELE CAROL I

Carol

G. HEUER & KIRMSE. HOFKUNSTVERLEGER. BERLIN-HALENSEE.

Inv. A 46984

REGELE
CAROL I AL ROMÂNIEI

CUVÂNTĂRI ȘI SCRISORI

Donațiunea Prof.
Gh. Râmniceanu, Bârlad

138948

TOMUL I.

1866—1877.

CU PORTRETUL M. S. REGELUI

BUCUREȘTI
INST. DE ARTE GRAFICE CAROL GÖBL S^SOR IOAN ST. RASIDESCU
16, STRADA DOAMNEI, 16
1909.

1950

Fd. S.

BIBLIOTECA CEN ARĂ
BUCUR
Cota 23613 Dublet
Inventar 138248

B.C.U.Bucuresti
C138248

CUVÂNT DE LĂMURIRE

Publicația de față este scoasă în parte din cea făcută de d-l D. Sturdza la 1897 și apărută sub titlul **Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I,** *în parte este continuarea aceleia. Intr'însa s'au adunat cuvântările, scrisorile și telegramele ieșite din graiul sau din condeiul Conducătorului Statului Român* **M. S. Regele Carol I,** *începând dela tractările pentru chemarea Sa la tronul țerii din Martie 1866, urmate de plebiscitul din 8 Aprilie și de sosirea la 8 Maiu pe pământul nouăi Sale patrii, care-L așteptă și L-a primit ca pe un mântuitor de relele și durerile trecutului, ca pe un întemeietor de nouă așezare cu înalte meniri.*

Culegerea se oprește la scrisoarea dela 12 (25) Aprilie 1909, prin care M. S. Regele mulțumește țerii pentru simțemintele de iubire și devotament arătate cu prilejul aniversării a 70-a a zilei Sale de naștere.

Cuvântările rostite, scrisorile și telegramele trimise în felurite împrejurări și situații în cari S'a aflat Capul Statului în timp de 43 de ani de domnie, se găsesc împrăștiate prin câtevà cărți, dar mai ales prin ziare oficiale, oficioase sau politice, române și străine. De peste tot locul au fost adunate în această publicație, cu gândul

de a face culegerea cât se poate mai completă. Până la 1881 culegerea este mai bogată, pentrucă s'au putut reproduce scrisorile, cari aruncă atât de bogată lumină asupra evenimentelor și pe cari M. S. Regele le-a adresat Augustei Sale Soții de pe câmpul de războiu în Iulie-Decemvrie 1877, sau Augustului Său Părinte și cari au fost publicate în cartea **Aus dem Leben König Karls von Rumänien** *(Stuttgart, Cotta, 1894—1900). Acea carte se oprește însă la anul 1881 și de acolo încoace culegerea de față este lipsită de acele scrisori prețioase.*

Se găsesc în această culegere:

Mesagiile îndreptate de Suveranul constituțional către Corpurile Legiuitoare, răspunsurile Suveranului adresate acestor Corpuri, după ascultarea adreselor prin cari ele își spun cuvântul de aprețiere despre situația politică și despre programul de lucrări anunțat în mesagii;

Cuvântări adresate capilor bisericii, Mitropoliți și Episcopi, la încredințarea cârjei arhipăstorești și la alte ocazii solemne;

Cuvântări, scrisori și telegrame adresate Suveranilor și capilor de state străini, precum și reprezentanților lor acreditați sau trimiși în misiuni pe lângă Suveranul țerii noastre;

Ordine de zi și cuvântări către armată la anul nou, la manevre, în zilele grele și binecuvântate ale războiului și la deosebite serbări militare;

Scrisori adresate bărbaților de stat la momente însemnate din viața politică a țerii;

Acte, cuvântări și scrisori făcute la întemeierea și la inaugurarea instituțiilor înființate și a lucrărilor mari publice desăvârșite, pentru desvoltarea culturală și economică a țerii;

Cuvântări, alocuțiuni și răspunsuri adresate reprezentanților județelor, orașelor, satelor și instituțiilor, cu ocaziunea multelor călătorii făcute de Suveran de repețite ori în lungul și în latul țerii.

In toate aceste cuvântări, acte, scrisori și telegrame se oglindesc preocupările cari stăpâniau mintea și inima Suveranului în momentele în cari ele au fost rostite sau scrise. Adeseori ele arată cetitorului chiar preocupările vieții Sale intime, înflorite cu ceasuri de veselie câte odată, cernite cu zile negre de durere alte dăți; totdeauna stăpânite însă de simțemântul peste toate covârșitor al datoriei înalte impuse Lui de Provedință pentru înălțarea Patriei și fericirea poporului care L-a chemat acum 43 de ani să-i conducă menirea.

Această publicație este făcută cu acelaș gând cu care fusese întocmită și cea dată la lumină acum 12 ani de d-l D. Sturdza: de a pune sub ochii Românilor această strânsă arhivă de acte, în care se reflectează gândurile și simțirile cari au frământat mintea și inima Regelui lor în timp de 43 de ani, în lungul cărora Cel Atotputernic L-a ajutat să conducă România, să întemeieze și să înalțe Regatul.

PERSOANELE ŞI INSTITUŢIILE

CĂTRE CARI SUNT ADRESATE SAU DESPRE CARI TRACTEAZĂ CUVÂNTĂRILE ŞI SCRISORILE.

I. DINASTIA ŞI FAMILIA REGALĂ.

Dinastia: I, 1-7, 11 (tractări pentru alegere); 170-195 (căsătoria).

II, 255, 416 (regularea succesiunii Tronului), 436 (încoronarea), 427, 497, 498 (castelul Peleş).

III, 108-127 (jubileul 25 ani de domnie), 150-152 (logodna Principelui Moştenitor), 167, 171, 178 (cununia Principelui Moştenitor), 174, 185 (naşterea Principelui Carol); 189; 210-216 nunta de argint); 224, 230, 280 (însănătoşirea Principelui Moştenitor); 337 (însănătoşirea Principelui Carol); 339 (aniversara 30 a căsătoriei); 360 (moartea mamei Regelui); 397; 441 (castelul Pelişor); 447 (naşterea Principelui Nicolae); 497, 528, 529, 541, 544—560 (jubileul 40 ani de domnie); 615; 641 (jubileul de 70 ani).

Jurăminte: I, 13, 27.

Scrisori către Regina (în 1877): II, 36, 38, 40, 41, 43, 46, 50, 62, 69, 79, 83, 85, 87, 88, 90, 93, 96, 98, 107, 110, 111, 120, 127, 131, 136.

Scrisori ale Reginei (1869): I, 190; II, 5, 43.

către **Tatăl Regelui**:

I, 1, 2, 11, 12, 32, 100, 104, 108, 115, 146, 153, 165, 168, 191, 196, 206, 225, 244, 270, 302, 307, 311, 314, 333, 337, 340, 344, 349 (către amândoi Părinţii: moartea Domniţei Maria), 351, 356, 361, 363,

364, 366, 369, 383, 389, 401, 408, 416, 423, 428, 437, 443, 449, 465, 484, 494, 495, 498, 504, 509, 515, 526.
II, 5, 20, 27, 47, 129, 154, 170, 188, 199, 201, 216, 227, 232, 233, 248, 251, 267, 273, 276, 280, 291, 307, 312, 324, 330, 333, 343, 355, 358, 361, 364, 367, 374, 377, 383, 388, 390, 393, 395 (succesiunea la tron), 396, 421, 531 (moartea).

II. BISERICA.

Către clerul ortodox:
către Sf. Sinod: II, 528 (autocefalia); III, 155, 549.
către Mitropolitul Primat: I, 18, 53, 63, 69, 87, 144, 172, 212, 236, 269, 306, 340, 388, 458, 463; II, 95, 118, 531, 534, 535; III, 6, 12, 113, 182, 250.
către Mitropolitul Moldovei: I, 306, 312; II, 4, 12, 119, 279, 528, 544; III, 2, 6.
la Investitura Mitropoliților și Episcopilor: I, 308, 418, 446; II, 284 418, 564, 566; III, 166, 180, 199, 225, 266, 272, 300, 351, 407, 628, 631.
către alți Prelați: I, 90 (capela din Paris), 156 (m-rea Neamț), 336; II, 4, 428, 463, 466, 483, 500, 514, 523, 542, 543, 553; III, 24, 42, 45, 64, 68, 97, 197, 211, 225, 248, 271, 298, 348, 378, 406, 438, 505, 612, 625.
pentru Biserici: II, 497, (catedrala din Constanța) 550, 550, 551, 553 (Curtea-de-Argeș); III, 7 (Mitropolia din Iași), 51, 234, 442 (Sinaia), 443, 490 (Sf. Nicolae din Iași).
pentru Seminarii: III, 327 (Nifon), 491 (Veniamin).
către Patriarhii greco-orientali: II, 341.

Către Clerul catolic: I, 18; III, 446 (moartea Papei Leon XIII).
către Biserica Evangelică: I, 18, 458.
către Comunitatea Mozaică: I, 459.

III. CORPURILE LEGIUITOARE.

Către Consiliul de stat: I, 20.
către Corpurile Legiuitoare: I, 14 (declarația 10 Maiu 1866), 18, 27 (cuvântare către Constituantă după jurământ), 30 (închiderea), 31 (cuvânt de despărțire).
Scrisori: I, 22 (lista civilă).
Mesagii: I, 16 (întâiul minister).
Mesagii de deschidere: I, 55, 85, 91, 120, 130, 158, 169, 177, 209, 212, 218, 237, 258, 296, 326, 354, 376, 411, 435, 452, 470, 518.

II, 123, 238, 261, 300 (Constituanta 1879), 332, 337, 346, 406, 449 477, 489, 516, 536.
III, 14, 25, 33, 47, 58, 73, 85, 104, 134, 143, 157, 189, 217, 242, 261, 290, 318, 332, 340, 364, 368, 386, 393, 399, 428, 453, 498, 505, 531, 543, 569, 589, 604, 616.
Mesagii de închidere:
I, 74, 122, 208, 252, 276, 343, 359, 396, 424, 482, 487.
II, 24, 225, 244, 322, 337, 381, 440, 470, 499, 506, 524, 545, 556.
III, 5, 28, 49, 71, 74, 131, 152, 176, 201, 231, 251, 273, 303, 328, 336, 356, 365, 390, 395, 410, 520, 539, 561, 580, 590, 633.
Mesagii de disolvare: I, 210; II. 287, 486, 513; III, 33, 241, 331, 378, 583, 633.
Răspunsuri: I, 64, 160, 415; II, 157, 159, 202 (Independența), 426 (Regatul), 467, 492, 504, 532, 543, 562; III, 3, 97, 115 (jubileul de 25 ani), 212, 406, 550 (40 ani de domnie).
Senatul.
Mesagii de deschidere: I, 87, 120, 452.
Mesagii de închidere: I, 122, 252, 276, 343, 359, 424, 455, 482.
Răspunsuri la adrese:
I, 61, 62, 103, 140, 225, 242, 266, 301, 335, 386, 417, 442, 454, 480, 491.
II, 8, 270, 310, 360, 416 (succesiunea tronului), 460, 480, 492, 521, 539, 569.
III, 21, 39, 65, 96, 129, 149, 164, 194, 222, 246, 268, 295, 321, 334, 346, 373, 389, 403, 435, 460, 501, 509, 536, 610, 619.
alte Răspunsuri: I, 68, 189 (căsătoria), 356 (moartea Principesei Maria), 416, 459; II, 13, 134, 163, 535; III, 4, 151, 337, 366, 447, 591, 615.
Camera Deputaților.
Mesagii de deschidere: I, 120, 453.
Mesagii de *închidere:* I, 110, 122, 252, 276, 344, 361, 425, 447, 483, 507.
Răspunsuri la adrese:
I, 60, 104, 138, 161, 195, 228, 241, 267, 300, 335, 385, 418, 441, 480, 490.
II, 2, 272, 310, 361, 419, 461, 481, 493, 522, 539, 565.
III, 21, 40, 66, 95, 128, 148, 163, 195, 221, 245, 269, 296, 322, 335, 344, 372, 388, 404, 434, 459, 502, 535, 572, 607, 620.
alte Răspunsuri: I, 67, 73, 190 (căsătoria), 355 (moartea Domniței Maria); II, 4, 14, 132, 208; III, 4, 150, 338, 367, 438.

IV. CĂTRE ŞI DESPRE ŢARĂ.

Către Locotenenţa Domnească: I, 12.
Proclamaţii: I, 17, 23, 50, 210; II, 70 (trecerea Dunării); III, 185 (naşterea Principelui Carol), 280 (însănătoşirea Principelui Ferdinand), 577 (revoltele ţărăneşti 1907), 579 (proprietarii devastaţi).
Răspunsuri către delegaţi: I, 77; II, 160, 468, 492, 505, 530, 532; III, 1, 9, 123 (către primari), 124, 386, 552.
Proclamaţie către Dobrogeni: II, 259 (ocuparea).
Scrisoarea din „Gazeta de Augsburg" (1870): I, 226.
Pentru Ţărani: I, 70; II, 242; III, 79, 215 (ajutor în secetă), 277 (inundaţi şi incendiaţi), 299 (orfelinatul dela Zorleni), 462 (bănci săteşti), 584 (Maiu, 1907), 586.
Toaste la Palat: I, 161, 236, 255, 448, 497; II, 357, 387 (banchet la teatru 1880), 460, 469; III, 30, 47, 125.
Către Consiliul de Ministri: I, 63, 137, 159, 170, 172, 173, 193, 277, 283, 464, 517.
II, 1, 12, 19, 118, 126 (luarea Rahovei), 209, 212, 279, 286, 300, 340, 392, 415, 431, 434, 435, 437, 463, 464, 467, 483, 484, 500, 514, 523, 531, 532, 534, 542.
III, 9, 24, 29, 42, 43, 45, 97, 126, 150, 154, 169, 170, 173, 175, 186, 189, 197, 207, 212, 215, 248, 250, 257, 271, 277, 298, 299, 348, 361, 366, 378, 386, 397, 406, 418, 438, 447, 462, 485, 501, 505, 522, 528, 544, 559, 591, 612, 641.

V. MILITARE.

Către **Armata română**.
Ordine de zi de anul nou:
I, 91, 144, 202, 230, 269, 305, 388, 443, 497.
II, 364, 425, 463, 483, 500, 523, 541.
III, 1, 23, 42, 68, 97, 141, 168, 197, 224, 248, 271, 298, 326, 348, 377, 406, 437, 461, 504, 538, 576, 609, 624.
Ordine de zi la 10 Maiu:
I, 20, 313, 456, 457; II, 11, 207, 299, 385.
Cuvântări, proclamaţii, ordine de zi:
I, 21, 24, 65, 82, 84, 109 (bătaia în armată), 124, 149, 151, 153, 157, 163-5 (tabăra dela Furceni), 176, 206, 208, 211, 216, 235, 254, 265, 278, 284, 289, 292, 293, 312, 324, 358, 367, 406, 407, 434, 448, 454, 492, 515.
II, 1, 5, 43, 50, 53, 56, 58, 60, 61, 63, 65, 68, 78, 83, 84, 109, 113-119 (Rahova), 122, 135,

143, 168, 169, 175 (reg. 13 dorobanţi), 195, 208, 236, 245-8 (intrarea triumfală în Capitală), 258 (ocuparea Dobrogei), 268, 296, 298 (spada de onoare), 329, 339, 392, 401, 414, 427, 472, 473, 477, 482, 496, 498, 512, 520, 535, 546, 548, 554, 562, 563. III, 11, 12, 13, 20, 31, 32, 39, 46, 51, 54, 65, 77, 94, 122, 156, 174, 176, 183, 208, 213, 230, 238, 285, 286, 317, 398, 412, 413, 414 (bătaia în armată), 417, 419, 421, 422, 425, 431, 432, 448, 449, 458 (ofiţerii de geniu), 526, 555, 560 (ofiţerii de cavalerie şi de marină), 582, 594—597 (vase de răsboiu), 597.

către Garda naţională (orăşenească): I, 21, 26, 176; II, 163, 297.

Societatea de tragere la semn: I, 256, 289.

Către Ofiţeri străini:

Austriaci: II, 392; III, 284, 392 (Mareşal Beck), 523 (reg. No. 6 „Carol I").

Prusieni (germani): I, 5, 6 (demisia din armata prusiană); III, 133, 421, 487, 524, 574.

Ruşi: I, 513; II, 9, 58, 133, 136, 214 (g-al Todleben), 177, 182, 268, 474; III, 310 (la Varşovia), 316 (la Chiev); 324, 446, 565 (regimentul Vologda „Carol I"); 396 (escadra Mării Negre).

Sârbi: II, 509.

VI. ECONOMIA STATULUI.

Despre finanţe: I, 38, 85.

Agricultură — Şcoala dela Herestrău: I, 115, 257; III, 445.

Premii: II, 448.

Comerţ — Şcoala din Bucureşti: III, 48.

— Camerele: III, 554.

— Marina: III, 307, 309, 513, 514.

— Cablul Constanţa-Constantinopol: III, 515, 517.

— Portul Constanţa: III, 258, 259, 514.

— Căile ferate: I, 122; II, 447; III, 81, 83 (podul peste Dunăre), 108, 235, 236 (podul peste Dunăre).

— Palatul Poştelor în Bucureşti: III, 209.

Economice aşezăminte: II, 282 (fabrica de chibrituri); III, 279 (Cassa de depuneri).

Expoziţii: II, 404; III, 457, 489, 563.

VII. INSTRUCȚIA PUBLICĂ.

Către **Ministru**: I, 25, 36, 89 (fundarea școalei normale „Carol I“ 1867), 251; II, 168 (istoria războiului).
către **Profesori**: I, 462, 470, 472, 476, 478, 480; II, 34, 120, 221, 223, 316, 320, 433, 443, 444; III, 250, 271, 275, 557.
către **Studenți**: II, 18, 160; III, 206, 557.
Zidiri de școli: I, 465; II, 499.
către **Universități**: I, 64, 174, 198, 199, 201 (Facultatea de Medicină); II, 5, 160, 377 (Iași); III, 56 (jubileul universității București), 105, 213, 228, 230 (fundația univ. „Carol I“), 287(noul palat univ. Iași), 497 (Iași).
către Universitatea din Atena: III, 397.
Școala de poduri: II, 549.
către **Academia Română**: I, 84, 122, 215; II, 306, 430, 501; III, 27, 69, 71, 98 (jubileul de 25 ani), 103, 148, 174, 198, 213, 227, 230, 249, 275, 276, 302, 329, 352 (Hauterive), 358, 379, 463 (Nicopole), 510, 556.
către **Societatea geografică**: I, 420 (inființarea); II, 465; III, 374, 567.
Baza geodezică lângă București: III, 234.
Muzeul de Zoologie: III, 614.

Arte, expoziție (1872): I, 304.

VIII. JUSTIȚIA.

I, 15 (amnestie); III, 80, 239 (palatul justiției în București), 251.
către **Curtea de Casație**: I, 19, 174, 459, 501; II, 17, 132, 160, 420, 429, 465, 473, 496, 512, 515, 532; III, 24, 118, 171, 197, 213, 251, 553.
către **Curtea de Apel**: I, 174.
către **Curtea de Conturi**: I, 174, 460; II, 18, 160, 429; III, 119, 251, 317, 331, 554.

IX. CĂTRE ORAȘE, SATE, JUDEȚE.

Bacău: III, 54.
Băldana-Fundata: I, 115.
Bârlad: I, 433; II, 474, 499; III, 56.
Botoșani: III, 10.
Brăila I, 324 (Greci), 491; II, 256, 257; III, 185.
Brebu: I, 119.
București: I, 20, 52, 53. 69, 110, 162, 173, 174, 194, 218, 237, 265, 320, 460; II, 158, 210, 248, 404, 432, 532; III, 130, 152, 169, 213, 303, 305, 317, 318, 359, 398.

Buzău: II, 548.
Călărași: III, 85.
Câmpulung: II, 211.
Constanța: III, 52.
Craiova: I, 283, 489; II, 34, 204, 206, 535; III, 79, 80, 253, 448.
Curtea-de-Argeș: II, 210.
Dâmbovița: I, 291.
Dorohoiu: III, 528.
Dragoslavele: I, 114.
Galați: I, 234, 323, 492; II, 400; III, 53, 184, 279.
Giurgiu: I, 295.
Iași: I, 22, 39, 41, 42, 175, 235, 312, 431; II, 77, 280, 299, 377, 401, 403, 495, 527, 532, 542, 545; III, 2, 19, 24, 55, 286, 287, 289, 359, 439, 490-497, 613.
Ismail: I, 323.
Măgura: I, 119.
Mehedinți: II, 405.
Muscel: I, 14; II, 211.
Piatra-Neamț: II, 339.
Pitești: I, 13, 114, 282, 295; II, 207; III, 78.
Ploești: I, 21, 213, 216; II, 285; III, 565, 567.
Prahova: I, 254, 255, 288; III, 566.
Provița: I, 119.
Râmnic-Sărat: III, 399.
Rucăr: I, 114.
Târgoviște: I, 114, 291, 292; II, 211.
Târgu-Jiului: I, 283.
Tecuci: III, 182.
Tulcea: II, 339; III, 615.
Turnu-Severin: II, 205; III, 253.

X. DESPRE EROII NAȚIONALI.

Lupta din Dealul-Spirei (1848): III, 398.
Mihaiu Viteazul: I, 375.
Ștefan cel Mare: II, 475, 494.
Unirea Principatelor: III, 625.

XI. CĂTRE ȘI DESPRE ROMÂNI.

Către Românii din țeri străine: la Pesta (1873): I, 313.
Cuza-Vodă: I, 81, 205.
Cuza Doamna: III, 625, 636 (moartea).
Alecsandri V.: III, 74, 76, 77 (moartea).
Aurelian P. S.: III, 542.
Bălăceanu I.: I, 5.
Berendeiu General: III, 339 (moartea).
Brătianu D.: III, 108, 156.
Brătianu I. C.: I, 4, 5, 74 447; II, 2, 52, 340, 392, 547; III, 43, 107 (moartea), 108, 127 (monumentul), 187 (Pia Brătianu), 440 (monumentul).
Candiano-Popescu General: III, 397 (moartea).
Cantacuzino G. C.: III, 321 (moartea).

către Consuli: I, 72, 517; II, 424.
către Primari: III, 312 (St.-Petersburg).
Cuvântarea primarului St. Petersburg: III, 312.
Serbia: Către Principe, Rege: I, 73, 358, 359; II, 156, 509, 510, 511; III, 260.
Toast al Regelui Serbiei: II, 510.
pentru armata sârbească: II, 511.
către Consul: I, 191.
Spania: I, 387.
Statele-Unite Americane: către Consul: I, 76, 232.
Suedia. Toast către Rege: II, 525.
răspunsul Regelui Suediei: II, 526.
Ţerile-de-Jos: către Consul: I, 88.
Turcia: către Sultan: I, 10, 52, 53, 128; III, 518, 520.
Telegrama Sultanului: III, 518.
către Marele Vizir: I, 47, 127.
Către şi despre străini.
Andrassy: I, 427.
Bacelli: III, 359.
Bamberg Felix: II, 283, 314.
Bismarck: I, 146, 272, 338, 395; II, 372.
Cornu Hortensia: I, 3, 78, 80.
Eugenia Impărăteasa: II, 311.
Gorciacoff: I, 54, 102.
Imeritinski Principe: II, 182.
Toastul lui la Varşovia în 1898 pentru Regele: III, 311.
Sidney Wertmer: III, 582 (revolta ţărănească din 1907).
Stolypin General rus: II, 268.
Totleben General rus: II, 136, 179, 214.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

29 Martie (10 Aprilie) 1866.

Principele Carol se reîntorsese la Berlin din sânul familiei, unde avusese întrevederea cu Ion Brătianu în Sâmbăta din săptămâna Patimilor.

Regele n'a pronunțat în fața mea nici un cuvânt despre cestiunea română. In schimb, Principele Moștenitor mi-a vorbit în amănunt despre ea și nu s'a arătat deloc nefavorabil. Un singur lucru îl supără, anume că candidatura a fost pusă înainte de Franța, căci se teme ca aceasta să nu ceară dela Prusia, la timp, o rectificare de teritoriu în schimbul favoarei ce-i acordă. Replicai că, după părerea mea, Împăratul Napoleon nu se gândește la asemenea transacțiuni negustorești, ci că a fost condus în acest caz mai mult de considerațiuni de înrudire decât de oarecari interese egoiste. De altmintrelea, Principele Moștenitor a găsit foarte onorabil ca o misiune atât de grea să fie propusă unui membru al Casei de Hohenzollern. Asemenea și Principele Frederic-Carol mi-a vorbit foarte deschis de cestiunea română ; păreà cu desăvârșire în curentul afacerii și și-a spus părerea că eram născut pentru ceva mai bun decât a domnì peste niște Principate tributare. Pentru acest cuvânt el mă sfătuì să refuz coroana oferită. Mă prefăcui a fi de o desăvârșită naivitate și răspunsei că afacerea erà așà de

puțin matură, în cât n'ar puteà fi pentru moment cestiune nici de primire nici de refuz; că afară de aceasta, răsboiul bătea la ușă și cestiunea va fi pusă astfel pe planul din urmă.

Răspuns al Principelui Carol-Anton de Hohenzollern

la telegrama lui Ion Brătianu.

3 (15) Aprilie 1866.

Ion Brătianu adresase Principelui Carol-Anton de Hohenzollern următoarea telegramă: «Cinci milioane de Români aclamă ca Suveran pe Principele Carol, fiul Alteței Voastre Regale. Toate bisericile sunt deschise și vocea clerului se înalță împreună cu a poporului întreg către Cel Etern, ca să-L roage a binecuvântà pe alesul lor și a-L face demn de strămunii Săi și de încrederea ce națiunea întreagă a pus în El».

Primit cu vie emoțiune știrea ce-mi anunțați cu atâta vioiciune a inimii. Judecata asupra oportunității și hotărîrea cestiunii sunt acum în mânile Regelui, căruia i-am supus îndată comunicarea D-voastre.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

Berlin, 4 (16) Aprilie 1866.

Astă dimineață, la 8 ore, am fost surprins de o scrisoare a Maiestății Sale Regelui Wilhelm cu conținutul următor: «Tatăl tău îți va fi trimis alăturata (telegrama Brătianu). Ai să observi cea mai completă rezervă, fiindcă sunt mari obiecțiuni, Rusia și Poarta declarându-se până acum în contra Principelui străin». Poți să-ți

închipuești ce impresiune mi-a făcut telegrama. Hotărîrea, pe care ți-am comunicat-o ieri, stă astăzi încă mai tare.

Am scris Maiestății Sale următoarele: «Supun cu cel mai profund respect Maiestății Voastre mulțumirile mele cele mai devotate pentru telegramele ce ați binevoit a-mi trimite și pe cari le înapoiez. Conținutul acestora m'a mișcat adânc; dar îmi dau bine seama de obiecțiunile politice cele mari, cari stau în primul plan. De aceea mă voiu povățuì totdeauna de prescripțiunile Maiestății voastre». Sperez că ești mulțumit cu acest răspuns și că nu am făcut vreo greșală. Acì cestiunea a devenit «une cause célèbre» și este absolut de nevoie, ca să mă absentez de aici, până lucrurile se vor potolì. Cred, totodată, că e necesar și bine ca în asemenea momente să fiu lângă tine. Indată ce mă întâlnesc cu cunoscuți, nu se mai sfârșesc întrebările: Ai să primești? Trebue să primești! Nu trebue să primești! etc. —Dacă nu ai cerut Regelui un concediu pentru mine, te rog cere-l prin telegraf și dă-mi de știre, ca să pot pornì mâne seară.

Scrisoare

către Doamna Hortensia Cornu la Paris.

16 (28) Aprilie 1866.

Afacerea Principatelor s'a complicat îndestul în ultimele zile. Am văzut ieri pe d-l Bălăceanu, Agentul politic al Principatelor-Unite, care vine deadreptul din Berlin, unde ați avut bunătatea a mi-l trimite și unde a fost primit de Comitele de Bismarck. Acesta i-a zis, că acum *eu însumi* am să hotărăsc această cestiune,

căci nici o lege de Stat sau de familie nu mă poate reţineà. D-l Bălăceanu vă va spune toată convorbirea sa cu Ministrul. Cunoaşteţi îndestul cestiunile noastre de familie, că Regele e Şeful nostru şi că el judecă, că e lucru aventuros pentru moment de a urmà consiliile Comitelui de Bismarck. D-l Bălăceanu vă va spune că Deputaţia trebue să sosească cât de curând, pentru a-mi îmmânà rezultatul plebiscitului, dar că se doreşte să nu treacă prin Berlin. Va trebuì deci să o primim noi acì. Nu este îndoială, că Comitele de Bismarck, vorbind cum a vorbit, cunoşteà intenţiunile Regelui; însă, cum Regele nu are să decidă singur, ar fi foarte de dorit de a ştì, care va fi atitudinea Impăratului în faţa unui fapt împlinit, rezultând din momentul în care aş aderà la dorinţele poporului român. Numai Domnia-ta poţi să-mi dai o părere, care ne va ajutà a îndreptà hotărîrea noastră.

Telegramă

către Ion Brătianu la Paris.

23 Aprilie (5 Maiu) 1866.

Regele Prusiei consimţise ca Principele Carol să primească coroana Principatelor Române. Principele Carol-Anton de Hohenzollern comunică Principelui Carol să ţină secretul cel mai mare în această privinţă şi să cheme telegrafic dela Paris pe Brătianu şi pe Bălăceanu la Düsseldorf, pentru a se sfătuì cu dânşii asupra dispoziţiunilor ulterioare. Brătianu solicitase la 19 Aprilie o audienţă particulară, în aşteptarea celei oficiale.

Dacă poţi, vino aici numai cu Bălăceanu, însă fără deputaţiune. Porneşte chiar în astăseară.

Telegramă

către Bălăceanu și Brătianu la Paris.

27 Aprilie (9 Maiu) 1866.

Principele Carol luase hotărîrea să sosească în Principate incognito. In ajunul plecării însă sosì dela Turnu-Severin, prin Austria, o telegramă de felicitare.

Călătoria amânată și compromisă, pentru că telegrama din Turnu-Severin, primită în acest moment, dovedește că sosirea este cunoscută. Trimiteți pe Lenș cu explicațiune.

Scrisoare

către Regele Prusiei.

30 Aprilie (12 Maiu) 1866.

Maiestatea Voastră Regală va binevoì să primească cu o iertare și cu o indulgență deosebită cererea mea de demisiune din serviciul regal, ce Îi adresez cu adâncă emoțiune.

Când această cerere va ajunge în mânile Regelui meu, nu voiu mai fi credinciosul soldat al Maiestății Voastre, ci mă voiu află în cel mai scurt timp în capul unei cârmuiri la care votul unanim al poporului român m'a chemat.

Plin de încredere în Dumnezeu și cu nestrămutata credință, că o inimă leală și o voință dreaptă compensează multe defecte individuale, iau asupră-mi primirea unei poziținni dificile, atacată din toate părțile ; dar sper să izbutesc a-i da o temelie stabilă și durabilă, deșì această sarcină este astăzi întunecată încă și încurcată de politică.

Pentru a ajunge la acest scop, bazându-mă pe o conștiință curată și liberă, am trebuință pentru liniștea mea morală de a puteà cel puțin să mă bizui în totdeauna pe simpatia tacită, pe favoarea și grația neîntreruptă a Maiestății Voastre.

A nu aveà siguranța în această privință, ar îngreuià peste măsură marea mea sarcină și mi-ar răpì curajul de a-mi îndeplinì cu bucurie datoria.

Dumnezeu să binecuvinteze pe Maiestatea Voastră, pe toată casa regală și pe scumpa patrie prusiană.

Victoria, gloria și onoarea să fie în totdeauna și pentru totdeauna ori unde fâlfâe drapelele prusiane.

Cu o credință nestrămutată, sunt în toată viața cu iubire și respect al Maiestății Voastre Regale cel mai umil și cel mai supus servitor și văr

Carol, Principe de Hohenzollern.

Demisiunea

din armata prusiană.

30 Aprilie (12 Maiu) 1866.

Prea August și Prea Puternic Rege,
Prea Grațios Senior și văr,

Rog prea plecat pe Maiestatea Voastră a binevoì să acorde demisiunea mea din armata regală. Aceasta e o hotărîre plină de consecințe, și pe care am luat-o numai după mari lupte interioare. Ea mă obligă a mă depărtà dintr'o pozițiune căreia îi aparțineam cu inima și cu sufletul.

Ceea ce-mi face îndoit de mâhnitoare această hotărîre, este de a face acest pas într'un moment când aș fi putut, pe cât slabele-mi puteri mi-ar fi permis, să servesc pe Regele meu cu devotamentul cel mai fidel și cu cea mai mare abnegațiune.

Maiestatea Voastră să nu judece cu neînduplecata severitate a legii și disciplinei militare modul meu actual de a lucrà, ci să se îndure a aprecià cu măsura clemenței și indulgenței regale o întreprindere pentru care cred că posed, cu ajutorul lui Dumnezeu, puterea de a reuși.

Cu cel mai profund respect și în sentimentul intim simțit despre înalta gravitate a nouei mele soarte, rămân, pentru totdeauna, în toată iubirea și recunoștința, al Maiestății Voaste Regale cel mai umilit și cel mai supus servitor și văr

Carol, Principe de Hohenzollern.

Scrisoare

către Napoleon III, Împăratul Franciei.

Zürich, 1 (13) Maiu 1866.

Sire,

Sufragiul universal al României, fără să-l fi căutat eu, m'a chemat la cârmuirea Principatelor-Unite. N'am crezut că pot să declin această misiune ce Providința îmi impuneà.

Am plecat încrezător în Dumnezeu și în Maiestatea Voastră. Îndrăznesc a sperà că Ea nu va dezaprobà hotărîrea ce am luat.

Am în mine sânge de al Său, și, deși într'o poziţiune mult mai modestă, am voit să urmez exemplul Maiestăţii Voastre.

Ea sacrifică existența Sa ţerii care, inspirată de Dumnezeu, a chemat-O la tron prin vocea sufragiului universal. Am crezut deci, după exemplul Său, că trebue să merg a mă devotà acelor populaţiuni, cari m'au ales amintindu-și înrudirea mea.

Drepturile Porţii vor fi respectate, și puterile și grijile mele vor tinde la mănţinerea concordiei și a păcii și la aducerea prosperităţii în Principate.

Indrăznesc deci a sperà că Maiestatea Voastră va binevoì a păstrà României și Principelui său puternica Sa protecţiune, care face să renască și susţine naţionalităţile asuprite.

Împăratul să binevoiască a prezentà omagiile mele prea respectuoase Maiestăţii Sale Împărătesei și a mă recomandà Augustei Sale bunevoinţe, etc.

Scrisoare

către Alexandru II, Ţarul Rusiei.

Zürich, 1 (13) Maiu 1866.

Sire,

Maiestatea Voastră Imperială știe în urma căror evenimente am fost chemat, într'un mod cu totul neașteptat, a mă pronunţà asupra plebiscitului care mi-a încredinţat Domnia României. Ales în mod spontaneu de un popor, pe care o lungă și dureroasă experienţă nu-l lăsà să mai întrevadă o altă cale de mântuire decât alegerea

unui principe străin, recunoștința, onoarea, în privința căreia Maiestatea Voastră este un așà bun judecător, totul îmi făceà o datorie de a nu înșelà așteptarea și speranțele Românilor. Am acceptat deci tronul ce mi se oferià, și astăzi, în momentul de a luà în stăpânire noul meu Stat, privesc ca una din cele dintâi datorii ale mele a adresà această scrisoare Maiestății Voastre Imperiale, nu numai pentru a-I anunță venirea mea în Principate, ci mai mult pentru a-I explicà, precum încerc s'o fac acì, motivele cari au determinat deciziunea mea într'o ocaziune așà de gravă și așà de neașteptată.

Inalta judecată a Maiestății Voastre Imperiale mă face să sper că Ea va privì aceste motive sub adevăratul lor punct de vedere și că Ea va binevoì să-mi acorde, în noua condițiune în care Providința m'a pus, Înalta Sa protecțiune de care mă voiu face demn. Mulțumită lui Dumnezeu, Sire, interesul marelui Imperiu, la ale cărui destine prezidă Maiestatea Voastră, și interesul României, nu sunt așà de deosebite în cât să nu fiu în stare de a împăcà datoriile mele de Principe român cu veneratiunea și iubirea ce de mult timp am închinat Maiestății Voastre. Prin urmare nu va atârnà de mine ca înțelegerea, ce a subsistat atât de mult timp între cele două popoare și la umbra căreia România a crescut, să nu se restabilească pe o bază solidă și stabilă, strângându-se din zi în zi, până în ora însemnată de Providință pentru desrobirea Orientului și a creștinătății.

In aceste sentimente, Sire, etc.

Scrisoare

către Sultanul Abdul-Azis.

Zürich, 1 (13) Maiu 1866.

Această scrisore fusese scrisă în Zürich și s'a trimis la Constantinopole îndată după sosirea Principelui Carol la Turnu-Severin.

Sire

Ales Principe al României prin alegerea liberă și spontanee a națiunii, am trebuit să răspund fără șovăire la apelul acestui popor care îmi făceà onoarea a-mi încredința destinele sale.

In acelaș timp onoarea aceasta îmi impune, cu privire la țara ce m'a ales, datorii pe cari sper că voiu ști să le împlinesc cu ajutorul lui Dumnezeu.

Această acceptare îmi creează față de Maiestatea Voastră Imperială obligațiuni ce nu le pot nesocotì. N'aș puteà uità, în adevăr, că tractate seculare leagă Principatele de Imperiul Otoman.

Aceste tractate am ferma intențiune de a le respectà. Gelos de a mănținea drepturile națiunii al cărei prim cetățean am devenit, voiu întrebuința toate silințele mele ca să strâng legăturile ce unesc cele două State, pentru folosul lor mutual; și lealitatea cu care fac această declarațiune Maiestății Voastre Imperiale îmi dă putința de a sperà că din parte-I Ea va binevoì să-mi ușureze îndeplinirea îndoitei mele sarcine, continuând pentru România sentimentele de bunăvoință ce în totdeauna a arătat față de ea.

In această așteptare, am onoarea de a fi, Sire, al Maiestății Voastre Imperiale prea umilit servitor și credincios amic.

Telegramă

către Landammanul Aepli la San-Gall.

Baziaş, 6 (18) Maiu 1866.

Principele Carol călătoreşte incognito spre Bucureşti cu numele de Carol Hettingen, particular din Thal, circumscripţia Unterhernthal, cu pasaport elveţian, dobândit prin intervenţia Landammanului Aepli. In pasaport se trecuse numele oraşului Odessa, spre a nu se bănui venirea Principelui Carol în Principatele Române.

Nu ne putem porni la Odessa decât Dumineca. Dă de ştire părinţilor mei.

Hettingen.

Telegramă

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern la Düsseldorf.

Turnu-Severin, ora 5,40 seara, 8 (20) Maiu 1866.

Am sosit foarte bine şi ne pornim îndată incognito spre Bucureşti.

Hettingen.

Scrisoare

către Impăratul Francis Iosif.

8 (20) Maiu 1866.

Principele Carol asigură că nu a primit coroana românească cu intenţii vrăjmăşeşti în contra Austriei, şi că doreşte a întreţineà relaţiunile cele mai amicale cu puternicul Stat vecin.

Telegramă

către Locotenența Domnească la București.

Turnu-Severin, 8 (20) Maiu 1866.

Punând piciorul pe pământul României, noua Mea patrie, Mă grăbesc a exprimà membrilor Locotenenței Domnești simțimintele cele mai sincere. Fericit că Mă aflu în mijlocul națiunii care M'a onorat cu încrederea sa, adresez, înainte de toate, rugăciunile mele Cerului, pentruca să-Mi ajute a împlinì cu demnitate marea și frumoasa misiune ce Providența Mi-a impus.

Carol.

Telegramă

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

Slatina, 9 (21) Maiu 1866.

Cu inima mișcată dar veselă trimit prea iubiților Mei părinți, scumpilor Mei frați și surori, primele și inimoasele Mele salutări, din noua Mea patrie. Ii voiu aparține à din tot sufletul Meu, dar păstrând în totdeauna pentru țara în care M'am născut cele mai scumpe amintiri și sentimentele cele mai recunoscătoare. Chiar acum am avut la Slatina o primire cordială. Mâne sosirea la București.

Răspuns

la urarea de întâmpinare a Locotenentului Domnesc General Nicolae Golescu și a Președintelui Consiliului de Ministri Ion Ghica.

Pitești, 9 (21) Maiu 1866.

Vă mulțumesc că ați venit întru întâmpinarea Mea; primiți expresiunea întregii mele gratitudini pentru

membrii Locotenenței și ai guvernului, cari, printre atâtea încercări grele, au știut mănțineà ordinea și unirea.

Prin fermitatea și prudența Domniilor-Voastre Mi-ați înlesnit greaua sarcină ce Mi s'a încredințat; cu ajutorul D-voastre sper să realizez aspirațiunile Românilor; viața Mea întreagă va fi consacrată fericirii lor.

Răspuns

la urarea de întâmpinare a deputațiunii orașului Pitești.

9 (21) Maiu 1866.

Sunt fericit de a Mă află în mijlocul locuitorilor unei urbe care a susținut cu atât de inteligentă energie spiritul naționalității și al unirii.

Din minutul în care am păsit pe pământul nouei Mele patrii, am devenit Român; viața Mea întreagă o voiu consacrà pentru fericirea Românilor și pentru prosperitatea lor, cari de acum înainte au devenit compatrioții Mei.

Jurământul

depus în Adunarea Deputaților.

10 (22) Maiu 1866.

Jur a fi credincios legilor țerii, a păzì religiunea României, precum și integritatea teritorului ei, și a domnì ca Domn constituțional.

Declarație solemnă

rostită în Adunarea Deputaților.

10 (22) Maiu 1866.

Ales de către națiune, cu spontaneitate, Domn al Românilor, Mi-am părăsit, fără a sta la îndoială, și țară și familie, spre a răspunde la chemarea acestui popor care Mi-a încredințat destinatele sale.

Punând piciorul pe acest pământ sacru, am și devenit Român. Primirea plebiscitului Imi impune, o știu, mari datorii; sper că Imi va fi dat a le îndeplini. Eu vă aduc o inimă leală, cugetări drepte, o voință tare de a face binele, un devotament fără margini către noua Mea patrie și acel neînvins respect către lege, pe care l-am cules în exemplul alor Mei.

Cetățean astăzi, mâne, de va fi nevoie, soldat, Eu voiu împărtăși cu D-voastre soarta cea bună ca și pe cea rea. Din acest moment, totul este comun între noi; credeți în Mine, precum cred Eu în D-voastre!

Singur numai Dumnezeu poate ști ceea ce viitorul păstrează patriei noastre! Din parte-ne să ne mulțumim întru a ne face datoria. Să ne întărim prin concordie! Să unim puterile noastre, spre a fi la înălțimea evenimentelor!

Providința, care a condus pe Alesul D-voastre până acì și care a înlăturat toate piedecile din calea Mea, nu va lăsà neîndeplinită opera sa.

Trăească România!

Telegramă

pentru acordarea amnestiei condamnaților pentru crime și delicte politice și pentru încetarea urmăririlor în asemenea materie.

10 (22) Maiu 1866.

Actul pornește din înalta clemență a M. S. Domnitorului, spre a comemorà sosirea Sa în țară. Domnitorul telegrafiase această dorință Președintelui Consiliului de Ministri, care transmite, din Pitești, augustele cuvinte Consiliului de Ministri. Acesta, sub președința Locotenenței Domnești, decide a supune Domnitorului decretul, îndată după sosirea Sa în București.

«Înălțimea Sa Principele *Carol I* Și-a exprimat dorința Sa, ca ziua de 8 (20) Maiu, când pentru întâia oară a călcat pe tărâmul României, să fie o zi în care să serbeze toată națiunea înfrățirea, armonia și iubirea între toți Românii, uitarea tuturor animozităților trecutului și a tuturor erorilor. Pentru aceasta ar vedeà cu plăcere curmarea tuturor proceselor politice, cari s'au intentat până acum și încetarea de orice asemenea urmăriri.»

Decret Domnesc

pentru amnestia condamnaților pentru crime și delicte politice și încetarea urmăririlor în asemenea materie.

10 (22) Maiu 1866.

NOI CAROL I,

Din grația lui Dumnezeu și prin voința națională Domn al României,

La toți de față și viitori sănătate.

Văzând jurnalul Consiliului de ministri, din 10 Maiu 1866, precum și raportul Ministrului nostru secretar de Stat la departamentul Justiției, Nr. 4205,

Am decretat și decretăm:

Art. 1. Se vor liberà toți câți se află arestați pentru crime și delicte politice, și va încetà ori ce urmărire începută în asemenea materie.

Art. 2. Ministrul nostru secretar de Stat la departamentul Justiției este însărcinat cu executarea decretului de față.

Dat în capitala Noastră București, în zece Maiu, anul una mie opt sute șase zeci și șase.

Carol.

Ministru secretar de Stat la departamentul Justiției, I. Cantacuzin.

Mesagiu Domnesc

anunțând Adunării Deputaților formarea primului Minister.

11 (23) Maiu 1866.

Domnilor Deputați,

În urmarea demisiunii colective ce Mi-a prezentat Ministerul Locotenenței Princiare,

Eu formând noul cabinet, după cum urmează:

D-l Lascar Catargiu, Ministru de Interne și Președintele Consiliului de ministri;

D-l Ion Brătianu, Ministru de Finanțe;

D-l Ioan Cantacuzin, Ministru de Justiție;

D-l Petru Mavrogheni, Ministru de Externe;

D-l Constantin Al. Rosetti, Ministru al Instrucțiunii publice și al Cultelor;

D-l General Ioan Ghica, Ministru de Resbel;

D-l Dimitrie A. Sturdza, Ministru al Agriculturii, Comerciului și Lucrărilor publice;

Fac despre aceasta cunoscut Domniilor voastre.

Dat în București, la 11 Maiu, 1866.

Carol.

Ministru Președinte, L. Catargiu.

Proclamație

din 11 (23) Maiu 1866.

Români,

In destinurile omenești nu este o datorie mai nobilă decât aceea de a fi chemat a mănținea drepturile unei națiuni și a consolidà libertățile ei.

O misiune așà de însemnată M'a decis să părăsesc fără preget o poziție independentă, familia și țara, de cari am fost legat prin legămintele și suvenirile cele mai sacre, pentru a urmà apelului vostru.

Primirea plebiscitului, care a pus pe capul meu Coroana lui Ștefan cel Mare și a lui Mihai Viteazul, Imi impune o mare răspundere. Sper însă că-Mi va fi dat, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu un întreg devotament, a asigurà nouei mele patrii o existență fericită și demnă de trecutul ei.

Români! Sunt al vostru din toată inima și din tot sufletul. Puteți să vă întemeiați pe Mine în orice timp, precum Eu Mă întemeiez pe voi.

Dată în capitala Noastră București, în 11 Maiu, 1866.

Carol.

138248

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ BUCUREȘTI

Răspuns

la cuvântarea Mitropolitului Primat cu ocazia recepției la Palat.

11 (23) Maiu 1866.

Mulțumesc Eminenței Voastre de cuvintele asigurătoare ce Mi-ați exprimat și cer binecuvântarea clerului român, ca Dumnezeu să-mi dea puterea de a împlini cu dignitate datoriile ce Mi-a impus.

Răspuns

la cuvântarea Episcopului catolic în aceeaș împrejurare.

11 (23) Maiu 1866.

Cer binecuvântarea Bisericii, pentruca Cel A Tot Putinte să acorde realizarea dorințelor Noastre pentru fericirea acestei țări.

Răspuns

la oda de felicitare a deputațiunii Bisericii Evangelice.

11 (23) Maiu 1866.

Vă mulțumesc, Domnilor, de urările ce faceți pentru Domnia Mea și pentru țara Mea și vă rog a servì ca organ pe lângă coreligionarii D-Voastre, spre a le mărturisì gratitudinea Mea.

Răspuns

la cuvântarea Președintelui Camerei Deputaților.

11 (23) Maiu 1866.

Domnilor,

Mulțumesc prea mult de sincera și călduroasa primire ce am găsit ieri în Cameră. Am fost prea mult

atins de această primire din partea reprezentanților întregii națiuni române. Astăzi nu pot decât să repet cuvintele ce v'am adresat ieri, asigurându-vă că Mă voiu devota cu inima și cu sufletul la frumoasa misiune care Mi s'a încredințat, și în toate împrejurările Mă voiu sprijini pe D-voastre.

Răspuns

la cuvântarea Președintelui Curții de Casație.

11 (23) Maiu 1866.

Domnilor,

Sunt foarte mulțumit de cuvintele ce-Mi sunt exprimate de acest mare Corp al Statului. Vă repet și Domniilor voastre asemenea, Domnilor, asigurarea devotamentului ce am pentru această țară, de acì înainte a Mea, și de respectul ce voiu profesà totdeauna pentru legile sale.

Răspuns

la cuvântarea Președintelui Curții de Comturi.

11 (23) Maiu 1866.

Vă mulțumesc sincer, Domnilor, pentru devotamentul și zelul ce-Mi exprimați.

Răspuns

la cuvântarea Vicepreședintelui Consiliului de Stat.

11 (23) Maiu 1866.

Vă mulțumesc sincer, Domnilor, pentru devotamentul ce-mi exprimați.

Răspuns

la cuvântarea Primarului Capitalei.

11 (23) Maiu 1866.

Am fost prea mișcat de primirea simpatică și unanimă ce mi s'a făcut de locuitorii Capitalei. Vă rog, Domnule Primar, a fi organul Meu pe lângă locuitori, spuindu-le că de acì înainte sunt al lor și că Mă consider ca cel întâiu cetățean.

Răspuns

la cuvântarea Ministrului de Răsboiu.

11 (23) Maiu 1866.

Camarazi,

Sunt fericit a Mă află în mijlocul reprezentanților armatei. Sunt convins că sunteți decișì a apără totdeauna drepturile acestei țări; fiecare din voi, ca și Mine, își va vărsà cea din urmă picătură de sânge pentru apărarea drepturilor sale.

Răspuns

la cuvântarea Inspectorului general al Gardei Naționale.

11 (23) Maiu 1866.

Domnilor,

Sunt încântat de primirea călduroasă a Gardei Naționale și fericit a o vedeà prosperând, și am cea mai mare plăcere că am făcut cunoștința D-voastre.

Răspuns

la felicitarea Consiliului comunal din Ploești.

11 (23) Maiu 1866.

Vă mulțumesc, Domnilor, de felicitările ce-Mi adresați în numele orașului Ploești și vă însărcinez a anunțà pe concetățenii D-voastre că sper a venì să-i vizitez peste puțin.

Proclamație

către armată după prestarea jurământului de credință.

12 (24) Maiu 1866.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați!

Cea mai sacră a voastră datorie este a servì patria cu ascultare nemărginită și devotament plin de credință. Jurământul ce ați făcut astăzi vă va aduce totdeauna aminte despre aceasta.

Sunt deplin convins că fiecare dintre voi se va jertfì cu bucurie pentru patria sa și, când vă trebuì, veți știì, dimpreună cu Mine, apărà drepturile națiunii până la cea de pe urmă picătură de sânge.

Scrisoare

către Președintele Adunării Deputaților.

14 (26) Maiu 1866.

Domnule Președinte,

Am fost foarte surprins prin raportul D-tale, că Adunarea a votat o listă civilă de 100.000 galbeni pe an. Sunt foarte simțitor pentru această nouă manifestațiune și bunăvoință din parte-i; însă, considerând starea deplorabilă a finanțelor țerii, găsesc că este de a Mea datorie a ușură sarcinile ei și a mărginì cheltuelile Casei Mele la strictul necesar. Renunț dar, înainte de toate și cu mare satisfacțiune, în favoarea Statului, pentru întâiul an, la suma de 40.000 galbeni.

Vă rog, Domnule Președinte, să binevoiți a comunicà această deciziune Adunării și a fi pe lângă ea organul viei Mele recunoștințe.

Sunt, Domnul Meu, cu toată bunăvoința, al D-voastre

Carol.

București, 14 (26) Maiu 1866.

Telegramă către Ieșeni.

15 (27) Maiu 1866.

Ieșeni!

Am primit cu bucurie și plăcere simțimintele de simpatie ce orașul Iași Mi-a exprimat cu atâta căldură, chiar mai înainte de a fi pus piciorul pe pământul României. Fericit de a fi în fine în țara care Mi-a încre-

dinţat tot viitorul ei, cea întâi şi mai scumpă a Mea îngrijire va fi a redà acestui oraş, care a făcut atâtea sacrificii pentru realizarea Unirii, toate drepturile ce i se cuvin ca la a doua capitală a ţerii.

Pe de altă parte, rămân deplin convins că oraşul Iaşi, şi ca dânsul toată Moldova, va contribuì din toate puterile şi neclintit, în viitor ca şi în trecut, la înflorirea şi splendoarea Statului român.

In curând voiu îndeplinì dorinţa inimii Mele şi voiu puteà exprimà singur oraşului Iaşi mulţumirea Mea pentru simţimintele şi devotamentul său patriotic.

Carol.

Preşedintele Consiliului de ministri, Lascar Catargiu.

Proclamaţie cătră ţară.

21 Maiu (2 Iunie) 1866.

Românì!

Dela sosirea Mea între voi, am primit din toate părţile nouei Mele patrii adrese de felicitare şi de bună venire, cari Mă asigură că voinţa la care am răspuns erà voinţa întregii naţiuni.

Un mare număr Mi-au fost trimise pe când eram la căminul Meu, şi v'aţi gândit încă chiar la ziua naşterii Mele, spre a-Mi transmite urările voastre.

Aş fi voit a răspunde fiecăruia în parte, şi atunci accentele Mele v'ar fi spus că vă dau inimă pentru inimă; aceasta însă fiind peste putinţă, primiţi aceste câteva cuvinte ca expresiune a cugetării Mele pentru toţi.

Români! La chemarea voastră Mi-am lăsat patria și familia; și am urmat astfel, căci cunosc istoria voastră, aspirațiunile voastre, suferințele voastre. Am venit, pentrucă vocea unei națiuni Îmi este sacră; și când acea națiune are un trecut glorios, cum este al vostru, un trecut care i-a dat puterea a luptă, precum ați luptat voi, spre a vă face un viitor demn de dânsul, vocea acelei națiuni este pentru Mine vocea lui Dumnezeu.

Iată pentru ce am lăsat pe cei ce-i iubiam. Redați-Mi voi toate aceste afecțiuni, căci Mi-am lăsat patria, cu speranța și voința nestrămutată de a vă asigură una mare și fericită. N'am făcut-o oare leagănul fiilor Mei?

Români! Căldura cu care M'ați primit Mi-a dovedit că sunt într'adevăr între voi *Binevenitul*. Voiu lucrà necontenit spre a păstrà acest titlu. Ajutați-Mă prin iubirea și încrederea voastră.

Nimic fără Dumnezeu! este deviza familiei Mele.

Dumnezeu a zis: Ajută-te și te voiu ajută.

Să ne ajutăm dară, Români, și Dumnezeu ne va ajută.

Carol.

Cuvântare către ofițeri.

24 Maiu (5 Iunie) 1866.

Cu ocazia prezentării unei adrese colective a ofițerilor către Domnitor, pentru a cere demisionarea din armată a ofițerilor cari luaseră parte la mișcarea din 11 (23) Fevruarie, *Alteța Sa Serenisimă* întrunește pe toți ofițerii în sala Tronului și le vorbește astfel:

Am primit adresa voastră, mai întâiu pentrucă respect simțimântul care v'a dictat acest pas și apoi pentruca

să am prilejul de a vă arătà în ce mod înțeleg Eu onoarea militară și datoria soldatului.

O rugăminte colectivă capătă ușor aparența unei presiuni morale, și unui militar nu-i este permis să o exercite asupra Șefului suprem al armatei.

Jurământul obligă pe soldat la supunerea absolută. Nici actele Șefului armatei, nici motivele care-L conduc să le facă, nu pot fi supuse criticii: politica trebue să rămâie departe de soldat; singura lui misiune este să-și apere până la cea din urmă suflare Suveranul și patria în contra oricărui inimic.

Sunt pe deplin convins că împărtășiți cu toții modul Meu de a vedeà și că prin urmare recunoașteți că pasul vostru nu este îndreptățit din punctul de privire al soldatului. De aceea vă cer ca, încrezători în simțimintele Mele ostășești, să lăsați asupră-Mi grija de a lucrà, în tot ce privește armata, după convingerile Mele proprii și după datoria Mea.

Totuși, repet, știu să apreciez simțimântul onorabil care a servit ca bază adresei; dar repet de asemenea, că cer în totdeauna și dela toți devotament și supunere fără rezervă.

Am fost și sunt soldat din inclinațiune, și din acest motiv, precum și din considerațiunea importanței pentru țară de a aveà o armată bine disciplinată, unul din țelurile Mele cele dintâi va fi să-i asigur poziținea la care are tot dreptul să aspire. Mă voiu silì să fac cunoștința armatei și a căpeteniilor ei, pentruca să-Mi pot da hotărîrile numai conform cu meritul și cu dreptatea, înlăturând cu desăvârșire orice interes de partid sau de persoană.

Aveți toată încrederea într'această făgăduială și nu uitați că *am venit să creez un viitor*, iar nu ca să fac dintr'un trecut, pe care nu-l cunosc și nici nu voesc a-l cunoaște, baza activității Mele.

Scrisoare

către Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice.

2 (14) Iunie 1866.

Domnule Ministru,

În amintirea sosirii Mele în București, am hotărît a fundà o instituțiune de binefacere. Voiu da pentru aceasta, în timp de trei ani dearândul, câte patru mii de galbeni pe an.

Te rog, Domnule Ministru, a-Mi face propuneri în această privință.

Cu simțimintele cele mai binevoitoare, Domnule Ministru, al Domniei tale

Carol.

Dorința exprimată în această scrisoare se va împlinì prin înființarea Școalei normale «Carol I», în 1867.

Ordin de zi

către Garda Națională.

21 Iunie (3 Iulie) 1866.

La 20 Iunie poporul din București se răsculase în potriva Evreilor și dărâmase sinagoga. A. S. S. Domnitorul dăruește 6000 galbeni pentru reedificarea ei și adresează Gardei Naționale acest ordin de zi:

Cetățeni,

Cu mare satisfacțiune văd astăzi Garda Națională reunită împrejurul Meu și cu bucurie iau această ocaziune

pentru a vă mulțumi de zelul ce ați pus în menținerea ordinei în Capitală. Ați dovedit că pot conta chiar de acum pe această tânără instituțiune și că în ori ce împrejurări grave Mă pot sprijini pe D-voastre. Am deplină încredere în D-voastre, că veți veghia totdeauna la menținerea ordinei și a libertăților publice. Cu fericire văd Garda Națională ocupând toate posturile. Cu toate că nu am nevoie de vreo gardă specială, nu pot fi mai bine păzit decât prin înșiși concetățenii Mei.

Carol.

Jurământul pe Constituție.

30 Iunie (12 Iulie) 1866.

Constituția fusese votată în unanimitate la 29 Iunie (11 Iulie).

Jur a păzì Constituțiunea și legile poporului român, a menținea drepturile lui naționale și integritatea teritoriului.

Carol.

Ministrul de Interne și Președintele Consiliului ministrilor, L. Catargiu; Ministrul Finanțelor, I. C. Brătianu; Ministrul Justiției, I. Cantacuzin; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, C. A. Rosetti; Ministrul de Resbel, I. Ghica; Ministrul Lucrărilor publice și ad-interim la Externe, D. A. Sturdza.

Cuvântare

rostită în Adunarea Constituantă după jurământul pe Constituție.

30 Iunie (12 Iulie) 1866.

Domnule Președinte! Domnilor Deputați!

Actul ce s'a îndeplinit este cel mai însemnat în viața unui popor. Prin Constituțiunea ce dăm astăzi Statului

român realizăm aspirațiunile legitime ale națiunii, garantând interesele tuturor stărilor, precum și toate drepturile ce cetățeanul trebue să găsească într'o societate civilizată.

Acest act pentru Mine în parte este cel mai solemn al vieții Mele, căci el este pactul definitiv, care Mă leagă pentru totdeauna cu destinările nouei Mele patrii, cu România.

Dacă națiunea română a putut trece peste atâtea secole de suferințe și încercări grele, fără a-și pierde existența ei, aceasta o datorește nu numai valorii brațului strămoșilor noștri, dar și înțelepciunii și răbdării, cari au caracterizat în toate timpurile pe acest popor. El a știut să-și apere țara și drepturile, menținându-și aspirațiunile sale în cercul putinței și în limitele însemnate de poziționea sa geografică.

Sdruncinată prin luptele interioare, națiunea română a alergat la principiul Unirii și al Principelui străin, ca la singurul liman de scăpare, ca la singurul mijloc de consolidare și prosperitate. Astăzi, când această dorință este îndeplinită, prin abnegarea, persistența și prudența Românilor, precum și prin solicitudinea Curții suzerane și a Inaltelor Puteri garante; astăzi, în sfârșit, când prin Constituțiune bazele legilor noastre sunt fixate și statornicite, trebue să ne dăm mâna cu toții și, strâns uniți, să menținem, să desvoltăm și să întărim aceea ce am dobândit.

Urmând cu liniște și demnitate pe această cale, vom fi respectați din afară și ne vom atrage bunăvoința Inaltei Porți și a Inaltelor Puteri garante.

In afară, ca și înlăuntru, linia noastră de purtare e simplă.

Avem un lucru sfânt de păzit, neutralitatea noastră, garantată de Puterile cele mari ale Europei. Această neutralitate ne impune datorii, ce trebue să îndeplinim cu lealitate și sinceritate.

Legămintele seculare, ce unesc România cu Curtea suzerană și cari au fost pentru Români totdeauna un scut puternic în timpurile cele mai grele, trebuesc respectate și mențínute. Dovezile necontestabile ale simțimintelor noastre în această privire vor fi, nu Mă îndoesc, primite de Inalta Poartă ca o garanție pentru viitor.

Nu suntem aliatul nici unei Puteri, și vom pune toate silințele noastre a nu creà nici o dificultate Puterilor învecinate. Interesul nostru cere a trăì în cea mai bună armonie cu dânsele.

Ținta preocupațiunilor și a lucrărilor națiunii trebue să fie desvoltarea puterilor ei morale și materiale.

Ridicarea Bisericii române, restabilind-o pe bazele canoanelor, și întărirea simțimântului religios în inimile noastre, răspândirea învățământului în toate clasele, o justiție și o administrațiune bună, care să stârpească, prin urmărirea și pedepsirea culpabililor, toate abuzurile, o ordine și o economie în finanțe, pentru a face să înceteze strâmtorarea de care sufere astăzi societatea și pentru a da un nou sbor înavuțirii nționale, îmbunătățirea agriculturii, izvorul cel mai mare al bogăției noastre, îmmulțirea căilor de comunicațiune și înființarea institutelor de credit, ca singurele mijloace pentru a da o impulsiune comerțului: iată probleme ce trebue să rezolvăm.

Țara a intrat într'o stare normală. Un guvern monarhic constituțional este așezat. Să stăruim dar cu toții,

ca prin leala și sincera aplicare a principiilor acestei Constituțiuni, ea să poată produce binefăcătoarele ei roade.

Domnilor Deputați! Străin la ori ce lupte, trecutul pentru Mine nu consistă decât în faptele cele frumoase ale acestei națiuni. Cu această sacră avere, toți întruniți, vom puteà merge cu înlesnire și siguranță pe calea ce este deschisă înainte-ne.

București, în 30 Iunie 1866.

Carol.

Mesagiu Domnesc

pentru închiderea Camerei.

6 (18) Iulie 1866.

Camera, devenită în urmă Adunare Constituantă, fusese deschisă prin Mesagiul Locotenenței Domnești la 28 Aprilie (10 Maiu).

Domnilor Deputați,

Prin Constituțiunea prelucrată de D-voastre ați deschis pentru România o eră nouă.

Astăzi când, după o sesiune atât de laborioasă, ați făcut lucrări, cari vor aveà un loc însemnat în istorie, astăzi când misiunea, pentru care țara v'a trimis, este săvârșită, vă mulțumesc pentru toată silința ce ați pus la îndeplinirea unei opere așà de mari și pentru concursul ce ați dat guvernului la regularea cestiunilor financiare, atât de grele și de importante în momentul de față.

În virtutea dar a articolului 95 din Constituțiune, Adunarea este și rămâne disolvată.

Noua Reprezentațiune Națională se va convocà în termenii prescriși de lege.

Dumnezeu, care protege patria noastră, să ne lumineze și să ne conducă pe toți într'un singur gând spre binele țerii.

Carol.

Dat în București, la 6 Iulie, anul 1866.

Ministrul de Interne și Președintele Consiliului ministrilor, L. Catargiu; Ministrul de Externe, P. Mavrogheni; Ministrul Finanțelor, I. Brătianu; Ministrul Cultelor, C. A. Rosetti; Ministrul Justiției, I. Cantacuzin; Ministrul Lucrărilor Publice, D. A. Sturdza; Ministrul de Resbel, I. G. Ghica.

Răspuns

la cuvântarea lui Costaforu.

7 (19) Iulie 1866.

După închiderea sesiunii, Membrii Adunării Constituante, dorind să mai vadă pe A. S. S. Domnitorul, se întruniră în sala Tronului din București. Costaforu adresă M. S. Domnitorului o cuvântare, spre a-I exprimă omagiile întregii Adunări.

Domnilor Deputați,

Sunt foarte simțitor văzându-vă astăzi încă odată adunați împrejurul Meu, și profit cu plăcere de această ocaziune, spre a vă exprimă mulțumirile Mele cele mai sincere pentru concursul ce Mi-ați dat într'o epocă atât de grea.

Văd cu o vie părere de rău această Adunare plecând; însă fiți convinși, Domnilor Deputați, că voiu păstrà pentru ea o prețioasă aducere aminte, căci ea este Adunarea care a creat cea întâi bază a unui mare viitor. Nu voiu uità nici odată întâia Mea intrare în mijlocul acestei Adunări. Atunci vă ziceam în discursul Meu:

Incredeți-vă în Mine, precum Eu Mă încred în Domniile voastre. Mi-ați dat dovezi de devotamentul și patriotismul Domnielor-voastre. Fiți încredințați că, uniți fiind cu toții, patria va propăși și vom învinge toate greutățile ce se prezentă dinaintea noastră.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

16 (28) Iulie 1866.

Dela ultimul meu raport, am trecut prin timpuri foarte grele; căci marile și legitimele griji pentru ai mei au venit să se adaoge la complicațiunile politice. Nu pot să-ți spun cât de dureros am fost impresionat de vestea că Anton a fost așà de grav rănit; mai multe zile am fost într'o surescitare foarte mare, primind fiecare depeșă cu bătăi de inimă. Mulțumesc lui Dumnezeu, am în sfârșit slaba mângâiere că merge puțin mai bine. Simpatia generală, ce se simte aici pentru nenorocirea noastră, îmi face mult bine.

Au trebuit nu mai puțin de șase săptămâni de desbateri calde, până ce noua Constituție a fost votată. Să sperăm că avem să trecem de acuma, dela o stare anarhică, la o stare socială regulată; cel puțin s'au pus temeliile acestei stări, pe cari se va puteà continuà a clădì. Ca să ajungem acì a fost o greutate nesfârșită; am trebuit să intervin cu cea mai mare energie.

Adversarii ordinei și ai stabilității nu s'au dat îndărăt dela mijloacele cele mai josnice, pentru a împiedecà succesul elaborării Constituțiunii; ca armă principală, dânșii s'au servit de cestiunea evreească și au știut foarte

bine s'o joace pentru a atâtà populațiunea în ultimul grad . . . .

Conservatorii din Minister erau de părere că trebuià să pronunț închiderea Camerei și să amân desbaterea asupra Constituțiunii în luna lui Noemvrie. Totuș, ceilalți ministri — Rosetti, Brătianu, Sturdza, Ghica Ministrul de răsboiu — vedeau în această propunere un mare pericol.

Câteva zile după ce Constituțiunea a fost votată, și votată în unanimitate, Camera a închis sesiunea. Însă deputații cerură să mă mai vadă și se întruniră în ziua următoare în sala Tronului la palatul din București. Costaforu îmi adresă o frumoasă cuvântare pentru a-mi mulțumì, în numele Camerei, și eu i-am raspuns pe scurt.

În ceea ce privește proiectul guvernului meu pentru înțelegerea cu Poarta, nu se va mai puteà schimbà ceva decât cu greutate, deoarece stipulațiunile sale corespund exact tractatelor. Călătoria la Constantinopole va fi din nenorocire necesară. Cu toate acestea, am pus să se telegrafieze Reprezentantului nostru pe lângă Poartă, că dacă aceasta face dificultăți mari pentru călătoria mea și trăgănează lucrul, eu din parte-mi n'aș consimți să mă duc acolo, cu atât mai mult că ducerea la Constantinopole n'ar fi din partea mea decât o atențiune și nu o datorie. Moustier raportează lui d'Avril, că Austria caută să lucreze la Poartă astfel, ca aceasta să nu mă recunoască decât cu condițiuni umilitoare. Cu toate acestea, strălucitele succese militare ale Prusiei au intimidat puțin pe Turci și i-au făcut mai ușor de înduplecat; influența austriacă scade din zi în zi la Pera. Generalul Ignatiew influențează pe Marele Vizir și caută să convingă pe Sultan, că eu am violat drepturile sale

și că trebue să-i dau satisfacțiune. Câtă vreme Poarta nu va renunță la condițiunile sale cu totul neîndreptățite, armata mea va trebuì să stea concentrată pe malurile Argeșului, căci numai printr'o atitudine hotărîtă se poate obținea ceva dela Turci.

Rana cea mai gravă a țerii este actualmente starea finanțelor; literalmente nu mai avem *nici un gologan*, și pentru a stabilì echilibrul în finanțele țerii, Ministerul a trebuit să recurgă la măsuri cari nu ne vor face tocmai plăcere : să strângă dări, să rețină treizeci la sută din lefuri și pensii, cari n'au fost plătite de patru luni! Eu, din parte-mi, am renunțat din nou la douăsprezece mii de galbeni din lista mea civilă. Numai un împrumut ne poate salvà astăzi, și de aceea suntem în relațiuni cu niște financiari; dar condițiunile lor sunt mai mult decât aspre. Cu stăruință vom ieșì și din această strâmtorare, dar pentru moment situațiunea e foarte penibilă. Ori unde e posibilitate, trebue făcute economii.

Afacerile nu m'au îngăduit încă a merge în Moldova, deși această călătorie e de o necesitate urgentă.

Îmi pare rău că tu n'ai putut luà parte la războiu! Din nenorocire, n'am decât foarte puține amănunte asupra teatrului de luptă; am stat cincisprezece zile fără nici un ziar prusian.

Mai mulți buni cunoscuți nu mai sunt; dar n'am primit lista morților din fostul meu regiment, și despre al lui Fritz n'am aflat absolut nimic. Dacă acum se încheie pacea, Fritz ar puteà venì aici, ceea ce m'ar bucurà mult.

Dacă scrii Regelui, exprimă-i bucuria și felicitările mele pentru mărețele victorii ale armatei sale. Știu bine că locul meu este acum aici, dar ca fost membru al

armatei prusiene, e pentru mine un simțimânt dureros de a nu fi putut luà parte la aceste succese răsboinice.

La plecarea mea din Düsseldorf, nu gândeam că răsboiul ar fi inevitabil.

Scrisoare autografă

către Împăratul Napoleon III.

5 (17) August 1866.

Primind Tronul României, știam că datoriile ce mi se impuneau erau foarte mari; cu toate acestea, dificultățile de învins sunt și mai mari decât credeam.

Dezordinea cea mai completă în finanțe, cum și în toate ramurile administrațiunii, fac să se nască dificultăți în contra cărora eu lupt în fiecare zi și cari fac sarcina mea așà de penibilă . . . .

O putere mai mare decât aceea a omului, puterea divină, ne trimite nouă încercări. Țara întreagă, mai ales Moldova, este amenințată de foamete . . . . Singurul mijloc de a venì în ajutorul populațiunilor este facerea unui împrumut.

Sire, încrezător în simțemintele afectuoase ale Maiestății Voastre, vin să-I cer concursul voinței Sale atotputernice, căci ceea ce m'a susținut în mijlocul dificultăților, ce am avut de combătut, este convingerea despre statornica bunăvoință a M. V. pentru România și, îndrăznesc să zic, pentru persoana mea.

Susținut de acest simțimânt, aș fi așteptat în liniște recunoașterea formală a cârmuirii mele de către Înaltele Puteri garante, dacă foametea ce ne amenință nu m'ar silì să fac să înceteze grabnic această stare de

nesiguranță . . . . Până acum, această recunoaștere a fost întârziată numai și numai prin reaua voință a Sublimei Porți; condițiunile, ce pretindeà să-mi impună, nu puteau fi acceptate; am făcut Turciei toate concesiunile pe cari poziținea mea de Principe al României și demnitatea mea de Principe de Hohenzollern îmi îngăduiau a face . . . . Sunt gata să merg la Constantinopole, ca să recunosc prin prezența mea suzeranitatea Sultanului; dar nu pot întreprinde această călătorie decât după ce voiu fi fost mai întâiu recunoscut ca Principe ereditar al României.

Fericirea poporului român a devenit scopul vieții mele; pentru îndeplinirea acestei misiuni mi-am închinat toate zilele, toate aspirațiunile mele.

Scrisoare

către C. A. Rosetti, fostul Ministru al Instrucției Publice.

6 (18) August 1866.

Comisiunea, despre care se vorbește în această scrisoare, a decis înființarea Școalei normale „Carol I".

Domnule Rosetti,

Am cetit cu multă atențiune referatul, ce ați binevoit a-Mi supune în ultimile zile ale administrațiunii Domniei voastre la Ministerul de Culte și Instrucțiune publică, relativ la cea mai bună întrebuințare ce s'ar puteà face cu suma de 12.000 galbeni ce am consacrat pentru o fundațiune utilă țerii și în acelaș timp comemorativă zilei în care am pus pentru prima oară piciorul pe pământul nouei Mele patrii.

Apreciațiunile generoase și frumoasele cuvinte ce-Mi adresați, în privința suirii Mele pe Tronul României, precum și ideile salutare ce emiteți în privința unei direcțiuni mai bune ce ar trebuì să se dea în viitor unei părți a Instrucțiunii publice în România, Mi-au făcut cea mai profundă impresiune.

Mă grăbesc a profità de această ocaziune spre a vă mulțumì din toată inima.

Pentru cât privește executarea proiectului, conținut în referatul Domniei voastre, am crezut necesar de a supune prealabilimente această importantă lucrare unei comisiuni speciale, care va aveà de scop a o studià din punctul de vedere al utilității sale pentru țară și a face în acelaș timp ori ce propunere nouă, pe care ar judecà-o mai proprie pentru realizarea ideii Mele.

Spre acest finit am însărcinat pe Domnul Ministru de Culte și Instrucțiune publică a-Mi prezentà câteva persoane pe cari le-ar crede Domnia sa apte a îndeplinì această misiune.

Mulțumindu-vă mai dinainte pentru sprijinul sincer și puternic ce sunt sigur a găsì în Domnia voastră, ori de câte ori va fi vorba de a contribuì la desvoltarea culturii Românilor, vă rog să primiți expresiunea stimei și afecțiunii ce vă port.

Carol.

Dată la Cotroceni, 6/18 August, 1866.

Scrisoare

către Ministrul Finanțelor.

10 (22) August 1866

Domnule Ministru,

Având în vedere situațiunea gravă a finanțelor, în care ne aflăm momentan, și considerând reaua recoltă de care este amenințată țara, și mai cu seamă partea de dincolo de Milcov, renunț din nou la suma de 12.000 galbeni din lista civilă, care va rămâneà în dispoziți-unea Statului.

Fac cu plăcere acest mic sacrificiu, sperând că prin această măsură voiu puteà ușurà oarecum marea mi-zerie. Sunt convins că toți acei, cărora le iartă mij-loacele de a venì în acest moment critic în ajutorul Statului, vor face cu plăcere un sacrificiu spre a în-dulcì suferințele.

Dumnezeu trimite oamenilor cercări, spre a le pro-curà ocaziunea de a face dovadă de puterea lor mo-rală și de generozitatea lor, și dacă toți în unanimitate, fiecare în proporția mijloacelor sale, vor venì în aju-torul suferințelor, atunci fără îndoială vom biruì cu în-lesnire anevoințele și vom puteà trece prin aceste mo-mente grele de nenorocire.

Primiți, Domnule Ministru, asigurarea înaltei Mele considerațiuni de bunăvoință.

Al Domniei voastre,

Carol.

Cuvântare către Ieșeni.

17 (29) August 1866.

Domnilor,

Dela sosirea Mea în România, aveam cea mai vie dorință a veni la Iași, a vizită această frumoasă parte a nouei Mele patrii.

Evenimentele politice cari s'au succedat și grelele preocupațiuni ale afacerilor generale ale țerii M'au împiedicat până acum de a veni în mijlocul D-voastre. Astăzi această dorință a inimii Mele s'a îndeplinit. Mi-ați făcut o recepțiune de care vă voiu păstrà cea mai plăcută aducere aminte.

Vă mulțumesc, Domnilor, cu sinceritate.

Am văzut și am trecut în aceste din urmă zile una din părțile cele mai frumoase ale țerii Mele, care a fost încercată de doi ani de atâtea nenorociri, pe cari nu este dat puterii omenești a le înlătură; ea nu poate decât numai a le alină. Să implorăm dela Dumnezeu mila Sa, pentruca să se îndure a ocroti patria noastră și poporul nostru în aceste grele momente, și tot El să depărteze nenorocirile epidemiei care o bântue încă, precum și amenințările unei recolte neîndestulătoare.

Guvernul Meu va face tot ce este prin putință pentru a ușurà aceste suferințe; însă pentru aceasta concursul tuturor cetățenilor este indispensabil.

Cu plăcere am văzut că obștească D-voastre caritate a ușurat multe din aceste calamități.

Cestiunea finanțiară este aceea care absoarbe în acest moment toate preocupațiunile guvernului Meu.

Situațiunea care vă este cunoscută se află mai îngreuiată prin foametea ce ne amenință. Guvernul Meu s'a grăbit, mai înainte de toate, a ușură sarcinile tezaurului prin economie; reducerile însemnate, cari s'au făcut asupra cheltuelilor acestor cinci luni din urmă, sunt cea mai vie dovadă, precum și nestrămutata hotărîre de a așezà echilibrul în finanțele noastre și de a înlăturà prin toate mijloacele nouă impozite asupra contribuabililor.

Prin economie și bună chibzuire, sper că finanțele noastre vor fi peste puțin regulate.

Organizațiunea justiției și a administrațiunii este, o știu, imperios reclamată; voiu aveà asupra ei o mare îngrijire; voiu căutà a ajunge asemenea la descentralizațiunea și la desvoltarea graduală a instrucțiunii publice și a căilor de comunicațiune.

In ceeace privește orașul Iași, care a fost unul din centrele principale ale marilor și frumoaselor idei naționale și care a sacrificat tot pentru a da națiunii române cea mai mare putere, Unirea, Eu îl consider ca a doua capitală a României și sunt decis a rezidà în el regulat, dacă voiu puteà, o parte a anului, îndată ce cestiunile generale de organizațiune interioară Mi-ar permite. Strămutarea școalei militare aici, deși de un folos secundar, este totuș o dovadă despre sincera îngrijire a guvernului Meu, și dacă permutarea Curții de Casațiune n'a putut încă să se îndeplinească, sper totuș că viitoarea Reprezentațiune națională va țineà samă de dorințele D-voastre.

Providința, care pururea a ocrotit scumpa noastră patrie, ne va ocrotì cu atât mai mult astăzi. Să avem credință în ea, să ne întărim prin concordie, și România va ieșì biruitoare din această din urmă încercare.

Sosind în noua Mea patrie, am declarat că voiu împărți cu D-voastre atât soarta cea bună cât și cea rea; astăzi este rândul Meu de a o dovedi. Puneți toată confiența voastră în Dumnezeu și încredeți-vă în Mine la orice împrejurare.

In fine, pe lângă norocirea ce simț de a Mă află în mijlocul D-voastre, este și aceea de a vă cunoaște mai de aproape. Fiți, vă rog, interpretul simțimintelor și dorințelor Mele de a vedeà înflorind în particular orașul Iași, care M'a primit cu atâta căldură.

Toast

ridicat la banchetul din sala Teatrului din Iași.

21 August (2 Septemvrie) 1866.

Domnilor,

Este pentru Mine o serbare de a vă vedeà pe toți adunați astăzi în jurul Meu. Intrarea și șederea Mea în Iași va luà loc între cele mai plăcute aduceri aminte.

Cu cea mai vie părere de rău Mă voiu depărtà de D-voastre și de acest oraș, care Mi-a arătat într'un chip atât de strălucit afecțiunea și devotamentul său. Fiți convinși, Domnilor, că voiu purtà în totdeauna cel mai mare interes pentru orașul Iași, care a arătat atâta abnegațiune. Făcând dar urările cele mai sincere pentru prosperitatea celei de a doua capitale a României și a doua reședință a Noastră, închin acest pahar în sănătatea locuitorilor din Iași.

Proclamație către Ieșeni.

23 August (4 Septemvrie) 1866.

Cetățeni ieșeni!

Adânc pătruns de primirea voastră entuziastă, Eu vin a vă reînnoi încredințarea că simțimintele voastre cele afectuoase au străbătut puternic în inima Mea și nu se vor șterge nici odată din amintirea Mea.

Realizarea promisiunilor ce Eu v'am făcut va fi una din cele mai stăruitoare ale Mele preocupațiuni.

Să sperăm că la viitoarea Mea călătorie, când Eu voiu puteà ședeà mai îndelung timp între voi, parte mare din suferințele voastre vor fi ușurate și că, cu ajutorul celui A-Tot-Putinte și prin stăruințele comune, noi vom puteà face a reînvià în curând antica prosperitate a patriei noastre. Descentralizarea administrativă va satisface a doua a Mea capitală, și contopirea intereselor materiale va cimentà marele act al Unirii politice cu generoasele voastre dorințe.

Dat în a doua a Mea reședință, Iași, în 23 August 1866.

Carol.

Scrisoare

către Primarul Iașilor.

24 August (5 Septemvrie) 1866.

Domnule Primar,

Fiindcă nu putui aveà mulțumirea a ajutà pe toți cei nevoiași, cari au venit la Mine cerând milă, vă depun

pe lângă aceasta suma de 300 galbeni, pe care veți binevoì a o împărți la cei mai sărmani dintre Ieșeni.

Credeți, Domnule Primar, în simțimintele Mele binevoitoare.

Iași, 24 August 1866.

Al vostru

Carol.

Scrisoare

către mama lui Anastasie Panu.

5 (17) Septemvrie 1866.

Doamnă,

Moartea domnului Panu n'a fost numai pentru Domnia ta o pierdere amară, ea este un doliu pentru țara întreagă. Victimă a generoasei sale ardori și a devotamentului său fără margini pentru cauza națională, fiul D-tale binemeritase de a vedeà ordinea și pacea stabilindu-se în România într'un mod durabil. Dacă nu i-a fost dat a asistà la întreaga deplinire a operei la care se consacrase, dacă o moarte nefericită l-a răpit departe de pământul natal, va fi cel puțin o consolațiune pentru ai săi, de a culege omagiile ce se aduc memoriei domnului Panu și unanima mărturie a stimei publice. Poți fi mândră, Doamnă, că ai avut un asemenea fiu, care a arătat un așà de nobil caracter, o așà de completă neinteresare și al cărui nume este demn de a figurà pe cele mai frumoase pagine ale istoriei noastre.

Țin a Mă asocià cu simțimântul general și voiu a te asigurà, Doamnă, că dacă domnul Panu nu mai este, familia sa poate de acum înainte comptà pe interesul

Meu. Va fi totdeauna pentru Mine o vie satisfacere a-Mi aduce aminte de virtuțile fiului D-tale și voiu fi fericit a da familiei sale dovezi de stima și simpatia Mea.

Carol.

La Palatul Cotroceni, 5 Septemvrie 1866.

Scrisoare

către Principele Moștenitor al Prusiei.

28 Septemvrie (10 Octomvrie) 1866.

Cât m'am gândit și eu adeseori la tine, n'am trebuință să te asigur; dar astăzi simțesc nevoia a-ți spune că deși depărtat, sunt totdeauna lângă tine; de aceea te rog din toată inima să primești cele mai bune ale mele urări pentru ziua ta de naștere. Ce an bogat și plin de evenimente ai în urmă-ți! Bucurie mândră și puternică, durere profundă, alăturându-se una lângă alta, caracterizează acest an, care va rămâneà unul din cei mai importanți ai vieții tale.

Imi este penibil în această zi de sărbătoare, care nu trebue să fie decât o zi de bucurie și de veselie, să ating coarde cu sunete triste; dar nu mă pot abțineà de a mă gândì la fiul tău Sigismund; nu pot uità ziua în care am avut fericirea a fi alături de tine ca naș al său. Din adâncul inimii mele ieau parte la pierderea ce ai încercat, cu atât mai mult că eu am trebuit să mă obicinuesc din nou cu durerile: tu ai pierdut în fiul tău un mugure nedeschis încă, eu în fratele meu o floare în cea mai deplină splendoare; astfel, amândoi am dus la groapă speranțe bogate. Dar nouă speranțe și nouă bucurii renasc fără încetare, și tocmai acì e

farmecul prin care viața ne leagă de dânsa și de datoriile noastre față de ea; și asemenea bucurii anul acesta a răspândit asupră-ți cu îmbelșugare. Tu ai avut însemnata fericire a hotărî soarta bătăliei dela Königgrätz și prin ea a acestui întreg războiu glorios; tu ți-ai condus armata, cu ochiu sigur, din victorie în victorie, în plină conștiință a forței și a științei tale. Astfel te-am văzut înaintând până la porțile Vienei și te-am urmărit zi cu zi în mersul tău victorios. Pot să-ți mărturisesc ție, că la început impresiunile mele erau împărțite între bucurie și durere, nu mă puteam obicinuì cu ideea că-mi erà interzis a luà parte la pericolele și la victoriile armatei căreia aparținusem până atunci. Dar fiecăruia e dat să-și împlinească datoria la postul ce ocupă în viață, și această regulă de purtare m'a întărit; ea singură m'a făcut să recunosc că durerea mea erà neîndreptățită, și astfel mi-a rămas la sfârșit numai bucuria pură și senină, ce mi-au procurat mărețele succese ale armatei noastre. Zilele de bătălie au trecut acuma; dacă e pentru multă vreme, aceasta rămâne în tainele viitorului.

Deocamdată lucrările păcii își reclamă drepturile lor, și o veselă activitate te așteaptă, căci acum știi mai bine decât ori când pentru ce și în ce scop muncești. Prusia e mai puternică și mai mare ca totdeauna: ea atrage mirarea și admirațiunea lumii întregi prin întinderea puterii sale, și lumea a recunoscut în sfârșit că Prusia este o adevărată mare Putere. Dacă la rândul meu trag speranțe nouă pentru mine și pentru sarcina mea, din acest nou avânt al patriei noastre, îndrăznesc să-mi deschid inima cu totul față de tine. Prusia are de împlinit în Orient o mare misiune.

Rusia, Francia, Anglia nu trebue să mai hotărască, numai ele singure, cum a fost până acum, destinele acestei părți a globului... Aș vrea să vorbesc cu tine încă despre multe lucruri în privința situațiunii mele, a sarcinii mele, să aud aprecierea și părerea ta; dar acestea sunt lucruri ce nu îndrăznește cineva să le încredințeze hârtiei care e transmisă prin poștă. Peste câteva săptămâni voiu aveà poate ocaziunea a-ți trimite prin viu graiu comunicațiuni amănunțite, printr'o mijlocire sigură.

Aștept în puține zile recunoașterea formală de către Poartă a suirii mele pe Tron; voiu merge apoi la Constantinopole, pentru a face Sultanului o vizită de politeță. Negocierele cu Poarta au format până la încheierea lor o serie de lupte aspre, deoarece am trebuit să resping, ferm și statornic, toate condițiunile pretențioase ce ea îmi pusese dintâiu.

Actualmente n'am recunoscut decât suzeranitatea Porții, bazată pe tractatele seculare și garantată de marile Puteri; cât pentru rest, mi-am rezervat cea mai întreagă autonomie, așà că suzeranitatea rămâne o formă goală fără conținut. Odată cestiunile de politică externă regulate, mă voiu puteà ocupà cu reconstituirea internă a Statului; și vreau să-mi dau toate ostenelile pentru a procurà un viitor prosper acestei frumoase țeri, pe care acum o numesc a mea, și acestor cinci milioane de oameni cari mi-au încredințat bunăstarea lor.

Nu suntem noi toți, fiecare în parte-i, muncitori în sgomotosul meșteșug al țesătoriei din timpurile noastre? Și sarcina vieții mele este acuma a colaborà din toată puterea mea la haina vie a divinității, la avanpostul culturii apusene, unde soarta m'a așezat.

Scrisoare către Marele Vizir.

8 (20) Octomvrie 1866.

Alteță,

Am primit scrisoarea ce ați binevoit a-Mi adresà și în care-Mi faceți cunoscut simțimintele de înaltă bunăvoință ce însuflețesc pe Maiestatea Sa Imperială Sultanul cu privire la Principatele-Unite.

Îmi anunțați că dorința Sa este a le da o mărturie despre aceasta, acordându-le foloase nouă și luând în considerațiune dorințele populațiunilor române.

Cu o vie satisfacțiune primesc din gura Alteței Voastre aceste asigurări. Simțimintele binevoitoare ale Sultanului vor fi pentru Mine de un puternic ajutor în silințele ce voiu face pentru a strânge legăturile seculare ce unesc Principatele-Unite cu Turcia, și recunosc foloasele ce le sunt asigurate de principiul european al integrității Imperiului Otoman, care este de datoria Mea, cum și în interesul Principatelor-Unite, a-l respectà în totdeauna.

După cum Maiestatea Sa Imperială consfințește printr'un Firman de investitură demnitatea princiară în persoana Mea și în descendența Mea în linie directă, Eu din parte-Mi Mă îndatoresc, în numele Meu și în numele urmașilor Mei, a respectà cu scrupulozitate drepturile Sale de suzeranitate asupra Principatelor-Unite, cari fac parte integrantă din Imperiul Său în limitele fixate de Capitulațiuni și de Tractatul din Paris dela 1856.

Cifra de 30.000 oameni, ce Maiestatea Sa binevoește a indicà pentru armata regulată română de toate

armele, nu va fi nici odată depășită, afară de cazul unei înțelegeri prealabile cu Sublima Poartă.

Maiestatea Sa Imperială a binevoit a aprecia considerațiunile cari fac necesară creațiunea unei monete speciale pentru Principatele-Unite, sub rezerva că exercitarea acestui drept se va regulă ulterior, în amănuntele sale, cu Sublima Poartă.

Nu țin mai puțin ca Sublima Poartă la mențînerea tractatelor și a convențiunilor încheiate între Turcia și Puterile străine, și nu pot nesocotì caracterul lor obligatoriu, în tot ceea ce nu aduce atingere drepturilor Principatelor-Unite, drepturi recunoscute și stabilite prin actele privitoare la Principatele-Unite.

Nu voiu încheià în numele Principatelor-Unite decât înțelegeri particulare și locale cu Puterile străine. Mă voiu ferì de a creà vreun ordin sau decorațiune destinată a fi conferită în numele Principatelor-Unite.

Pătruns de necesitatea de a nu neliniștì Puterile mărginașe și de a nu creà încurcături Sublimei Porți, Îmi voiu da toate silințele ca teritorul român să nu poată servì ca punct de întrunire provocătorilor de turburări.

Supușii Imperiului, cari ar venì în Principatele-Unite, sunt asigurați a găsì aici siguranță și protecțiune pentru toate interesele lor, și sunt dispus a Mă înțelege ulterior cu Sublima Poartă asupra mijloacelor practice de a face această protecțiune mai eficace, dacă aceasta s'ar părea de trebuință.

Ducându-mă la Constantinopole pentru a primì Firmanul de investitură, ce Maiestatea Sa Imperială Sultanul binevoește a-Mi conferì, Mă voiu grăbì a-I da direct asigurarea despre toate acestea, și gândesc că va fi

ușor de stabilit o înțelegere în privința unei sporiri a tributului, acceptibilă de Camere.

Voiu fi fericit a auzì din gura Maiestății Sale Imperiale urările ce face pentru fericirea și prosperitatea populațiunilor române, și de a-I prezentà pe acelea ce și Eu fac, de asemenea, pentru Augusta Sa persoană și pentru prosperitatea Imperiului Său.

Scrisoare

către Ion Ghica, Președintele Consiliului de Ministri.

8 (20) Octomvrie 1866.

După votul Constituțiunii, Adunările au terminat lucrarea lor de reorganizare prin legea electorală, care dă națiunii toate mijloacele legale de a-și rostì dorințele și trebuințele. Privesc ca o datorie a veghià cu activitate, ca legea electorală să fie executată cu cea mai mare sinceritate, fără o umbră măcar a unei influințe administrative. Toate opiniunile trebue să se manifesteze cu francheță și lealitate, astfel precum se cuvine unor oameni liberi, pentruca actele guvernului Meu să fie judecate în Adunările legiuitoare de către adevărații reprezentanți ai țerii. Știu că sunteți condus de aceleași principii ca și Mine; dar cred că e bine, că e indispensabil, ca națiunea să cunoască în această privință simțimintele Mele cele mai intime și să fie convinsă că ascult, că văd și că privighez. Poporul român trebue să-și aducă totdeauna aminte, că el este un popor liber și că prin urmare el este răspunzător de actele și destinele sale.

Guvernul Meu va aplică legea în toată rigoarea sa în contra funcționarilor cari s'ar încercă să se amestece în operațiunile electorale și să apese asupra conștiinței cetățenilor.

Convins fiind, că aceste dispoziții vă sunt comune cu toți membrii Ministerului și că doriți din tot sufletul progresul libertății și al moralității publice, condițiune indispensabilă a desvoltării națiunilor, nu-Mi rămâne decât a vă asigură de simțimintele Mele de înaltă considerațiune.

Proclamațiune către țară

în ajunul plecării la Constantinopole.

9 (21) Octomvrie 1866.

Români,

Patriotismul ce ați arătat în toate epocele cele mari ale istoriei voastre v'a păstrat neatinsă sacra moștenire a strămoșilor voștri, patria română. Și de astă dată tot acest patriotism v'a dat conștiința despre adevăratele voastre interese și v'a făcut să voiți și să aclamați în unanimitate ereditatea Principilor voștri și forma guvernului constituțional. Printr'aceasta ați împăcat libertatea cu stabilitatea și ați asigurat astfel desvoltarea repede și necurmată a tuturor puterilor vitale ale țerii. Români, astăzi dorințele voastre s'au împlinit. Alesul vostru a fost înștiințat oficial, că Sublima Poartă îl recunoaște și, fără îndoială, celelalte Puteri vor recunoaște, la rândul lor, opera răbdării și a moderațiunii voastre. Constatăm cu fericire că Sublima Poartă,

recunoscând sinceritatea intenţiunilor şi înţelepciunea faptelor voastre, priveşte puterea noastră naţională şi legămintele ce ne alătură de dânsa ca o garanţie puternică de ordine şi de stabilitate.

Mergând la Constantinopole, dorinţa Mea este a da prin viu graiu Maiestăţii Sale Sultanului asigurarea profundului nostru respect pentru tractatele cari regulează relaţiunile ţerii noastre cu Turcia şi a primì dela Maiestatea Sa o nouă dovadă de înalta Sa solicitudine pentru drepturile şi prosperitatea României. Plec cu încredere în viitor, căci ştiu că urările voastre Mă vor însoţì pretutindeni. Din parte-Mi, vă las cugetarea Mea, inima Mea. M'aţi aclamat Suveranul vostru şi, vocea poporului fiind vocea lui Dumnezeu, am încredere că A Tot Putintele Mă va susţineà în silinţele ce nu voiu încetà de a pune împreună cu voi pentru progresul şi mărirea patriei noastre.

Carol.

Bucureşti, 9 Octomvrie, anul 1866.

Răspuns

către Consulii Puterilor străine.

9 (21) Octomvrie 1866.

La orele 2, Consulii reprezentanţi ai Puterilor străine, afară de Consulul general al Rusiei, veniseră, pentru întâia oară în uniformă oficială, să felicite pe A. S. S. Domnitorul că a fost recunoscut de Sublima Poartă.

Domnilor,

Sunt foarte mişcat de mărturisirea simpatiilor ce-Mi arătaţi, venind a-Mi oferì felicitările D-voastre înaintea

plecării Mele la Constantinopole. Totdeauna am apreciat cu tărie viul și simpaticul interes ce guvernele străine au avut neîntrerupt pentru România, și sper că, cu ajutorul lui Dumnezeu și cu sprijinul Puterilor garante, vom puteà în curând da o desvoltare salutară și de progres tuturor intereselor acestei țeri și a-i garantà viitorul său prin principiile de ordine și de stabilitate ce ne silim a inaugurà.

Toast

la prânzul oferit de Midhat Pașa la Rusciuc.

20 Octomvrie (1 Noemvrie) 1866.

Inainte de a părăsì teritoriul Impărăției Turcești, privesc ca o datorie de a reînnoì călduroasele Mele mulțumiri pentru strălucita primire ce Mi s'a făcut, închinând acest pahar în sănătatea Maiestății Sale Sultanului.

Răspuns

către Primarul Capitalei la întoarcerea dela Constantinopole.

21 Octomvrie (2 Noemvrie) 1866.

Vă mulțumesc, Domnilor, pentru călduroasa primire ce-Mi faceți, și fiți încredințați că, dacă am lipsit puține zile, inima și gândul Meu au fost necontenit între voi.

Răspuns

către Mitropolitul Primat.

21 Octomvrie (2 Noemvrie) 1866.

Mulțumesc clerului pentru binecuvântările sale. În călătoria Mea la Constantinopole am mers în biserica mamă, ca să rog pe Dumnezeu să-Mi dea puterea ca să continuu misiunea ce Providința Mi-a impus.

Comunicare prin presă.

21 Octomvrie (2 Noemvrie) 1866.

In seara întoarcerii dela Constantinopole, comercianții și poporul Capitalei fac o mare manifestație la Palat. A. S. S. Domnitorul însărcinează pe C. A. Rosetti, directorul ziarului „Românul", să publice această comunicare:

Spune comercianților și poporului Capitalei din parte-Mi, că am iubit această națiune din momentul când am aflat purtarea ei în toate ocaziunile. Spune-le că, devotat tuturor intereselor celor mari ale națiunii, nu voiu cruța nici un moment pentru a le satisface. Spune-le că, deși puțin timp am lipsit din mijlocul lor, inima Mea a fost necontenit acì. Spune poporului că-i mulțumesc pentru manifestarea aceasta, și că acum îl iubesc și mai mult.

Scrisoare către Sultan.

27 Octomvrie (8 Noemvrie) 1866.

Sire,

Incurajat de înalta bunăvoință ce Maiestatea Voastră Mi-a arătat în timpul șederii mele la Constantinopole, îndrăznesc a O rugà să primească încă odată

mulțumirile Mele cele mai respectuoase pentru grațioasa primire ce Ea a binevoit a-Mi face.

Nu pot să spun cât am fost de mișcat de onorurile și atențiunile ce Maiestatea Voastră Mi-a arătat, și, în avântul cu totul spontaneu al inimii Mele, sunt fericit de a-I exprimà toată recunoștința Mea. Printre atențiunile, cu cari Maiestatea Voastră M'a încunjurat, nu e nici una care să fi fost mai simțitoare pentru Mine decât a vedeà pe Principele Imperial în capul batalionului Său. A fost o fericire pentru Mine, de a aveà ocaziunea să-L cunosc, și-Mi va rămâneà în totdeauna o prețioasă amintire despre aceasta. Invitat prin amabilele cuvinte ale Maiestății Voastre, aș fi dorit mult să-Mi fie posibil a prelungì șederea Mea pe lângă Ea, dar am crezut că prezența Mea erà de folos la București, și anotimpul înaintat M'a silit a Mă întoarce. Totuș pot zice că cele câteva zile petrecute la Constantinopole Mi-au fost îndeajuns pentru a păstrà o amintire neștearsă de bunătatea și bunăvoința de cari Maiestatea Voastră Mi-a dat atâtea dovezi.

Românii sunt mândri de semnele de prietenie, pe cari Principele lor le-a primit dela Maiestatea Voastră, și se unesc cu simțimintele de gratitudine și de respect cu care Eu am onoarea a fi etc. etc.

Scrisoare

către Principele Gorciacoff, Cancelarul Rusiei.

(Rezumat).

14 (26) Noemvrie 1866.

Primind din partea Cabinetului rus recunoașterea confirmării Sale ca Domn, A. S. S. exprimă simțimintele

de recunoștință de cari sunt insuflați toți Românii pentru Imperiul care a contribuit atât de mult la desvoltarea naționalității române și dă asigurarea că va face tot ce stă în puterea Sa pentru a aduce o soluțiune apropiată și mulțumitoare a cestiunii bunurilor mănăstirești. El asigură că nu va suferi ca conspirațiuni politice să se urzească pe pământul românesc în contra Statului vecin.

Mesagiu Domnesc

pentru deschiderea întâiei Adunări legislative constituționale.

15 (27) Noemvrie 1866.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Sunt fericit a Mă află în mijlocul reprezentațiunii naționale.

Poporul român ne-a încredințat regenerarea lui; dela împlinirea misiunii noastre cu credință și cu devotament depinde soarta patriei. Guvern și Corpuri legiuitoare să ne ridicăm la înălțimea datoriei noastre și să ne facem demni de măreața menire ce Providința ne păstrează.

Astăzi Statul român, constituit pe baze stabile, poate privi cu încredere viitorul său asigurat în contra fluctuațiunilor politice din afară.

Români! Fiți mândri și geloși de acest viitor, care de acum înainte este în mânile voastre. Încredințat simțimintelor, cugetărilor și faptelor voastre patriotice, el poate deveni atât de mare și de strălucit, pe cât vom voi și vom ști cu toții să-l facem. In cât Mă privește, credincios tradițiunilor strămoșilor Mei, Imi voiu pune toate puterile,

pentru a-Mi împlini cu demnitate misiunea. Nimic nu Mă va puteà abate din această cale, și păstrez credința neclintită, că Dumnezeu Imi va ajută și va încoronà cu succes silințele Mele. Nici odată mâna Providinței nu s'a arătat mai vederat în destinele omenești, ca în tot cursul grelelor împrejurări prin cari am trecut în timp de nouà luni.

Constituțiunea ce avem este lucrarea a însăș națiunii. Ea trebue mănținută sacră și neviolabilă.

Recunoașterea Mea și a Dinastiei Mele de Înalta Poartă și de Puterile garante s'a suit la mărimea unui eveniment politic și a fost considerată de către toate Cabinetele europene ca o garanție de pace și de siguranță pentru viitor.

Mulțumită inteligentei prudențe și energicei stăruințe, ce poporul român a desvoltat dela 11 Fevruarie și până astăzi, noua stare politică a României s'a recunoscut fără a se jignì câtuș de puțin vreunul din drepturile țerii. A fost îndestul să preschimb procedări de politeță cu Înalta Poartă și să declar Maiestății Sale Sultanului, că dorința Mea fermă e de a se respectà suzeranitatea Sa pe baza vechilor noastre tractate cu Imperiul Otoman. Românii, cari au simțirea adevăratului patriotism și cari doresc ca națiunea lor junà și viguroasă să se ridice la rangul ce i se cuvine între celelalte națiuni, au salutat cu bucurie călătoria Mea la Constantinopole, în care ei au văzut confirmarea dorințelor și speranțelor lor.

Fericita soluțiune ce au dobândit dificultățile exterioare a asigurat într'un mod definitiv deplina noastră autonomie și drepturile noastre. Amiciția și concursul Înaltei Porți și ale Puterilor garante ne asigură pacea și deplina libertate, necesare pentru a ne ocupà de organizațiunea interioară a țerii noastre. Vă pot încredința

de simțimintele de simpatie și de interes ale Înaltelor Puteri pentru Români. Mai mult decât ori când ne putem rezemă, în ocaziunile dificile ce vom mai aveà a străbate, pe sprijinul Lor, care nu ne va lipsì, pe cât timp ne vom țineà cu înțelepciune în cercul drepturilor și al aspirațiunilor noastre celor legitime.

Temeliile sunt așezate cu tărie; ne rămâne acum să ridicăm edificiul ce am început cu atâta vigoare și succes. La lucru, Români! La lucru, cu probitate și cu zel! Uitați acele lupte și rivalități, cari, pentru satisfacerea intereselor personale, pot compromite securitatea țerii întregi. Adunați-vă cu încredere împrejurul Meu și nu aveți altă cugetare decât aceea de a stârpì prejudiciile și relele obiceiuri. Veniți să punem în aplicare principiile salutare de probitate, de moralitate, de muncă și de economie, cari duc națiunile la civilizațiune, la bogăție și la tărie.

Guvernul Meu, în credința sa că condițiunea principală de stabilitate și de progres este respectul Constituțiunii și stricta executare a legilor, cere concursul activ al tuturor cetățenilor, pentru a stârpì viciurile, atât de adânc înrădăcinate în administrațiune și în justiție. Numai cu acest preț vom puteà ridicà prestigiul autorității, vom introduce sincera și leala respectare a instituțiunilor, a libertății bine înțelese, a legalității și a drepturilor tuturor.

Seceta, care a bântuit țara și a amenințat-o de foamete, și epidemia holerei, două biciuri grozave, au venit să lovească țara noastră și au adus în sânul familiilor dezolațiunea, descurajarea și îngrijirea. Recomand la solicitudinea Domniilor voastre măsurile ce s'ar puteà luà, pentru a prevenì pe viitor asemenea calamități. Sperăm în generozitatea publică, care în anul trecut a dat cele mai necontestabile dovezi de caritate creștină.

Principiul de căpetenie, care ridică un Stat ca și pe un individ, este paza îndatoririlor contractate. Guvernul Meu s'a aflat din cea dintâi zi în față cu contracte încheiate de guvernul trecut, contracte împovărătoare. El și-a dat toată silința, pentru a vă propune modificațiuni, cari să le facă mai puțin oneroase pentru Stat. Națiunile trebue să respecteze, pe cât se poate, contractele lor, căci numai astfel ele își pot întemeiă creditul și trage spre dânsele capitalurile, necesitate vitală pentru desvoltarea bogăției naționale.

Cu o criză financiară ca aceea prin care am trecut și care s'a mărit și mai mult prin reaua recoltă din cei din urmă doi ani, cu o datorie flotantă grozavă, cu un budget ce nu eră cu putință a se echilibră, discreditul ajunsese la culme. Bonurile de tezaur venite la scadență și mandatele se scontau cu o pierdere de 30 la sută; nu puteam face față nici măcar la cele mai indispensabile necesități de hrană a soldaților și de salariu al impiegaților. Aceste împrejurări au impus guvernului Meu imperioasa necesitate de a aveà recurs la un împrumut cu condițiuni grele, dar indispensabil, al cărui rezultat a fost de a ridică creditul public și de a pune în circulațiune numerariul necesar transacțiunilor agricole și comerciale.

In toate ramurile administrațiunii, Ministrii Mei au încercat a aduce, prin reducțiuni însemnate, economii, cari să facă cât mai puțin simțitoare lipsa de mijloace, și budgetul anului viitor va fi echilibrat, fără de a împedică serviciul administrațiunii.

S'a făcut României la Expoziția universală o poziție avantajoasă în toate privirile. Această participațiune, fiind de natură a face cunoscute productele țerii, va asigură târguri nouă industriei noastre agricole. Cu

toată strâmtorarea financiară și cheltuelile ce trage după sine această participațiune, am crezut că trebue să ne impunem acest sacrificiu și să facem tot ce va fi cu putință, ca să figurăm cu demnitate la această luptă a muncii și a civilizațiunii.

Să nu ne facem iluziuni. Avem să lucrăm foarte mult, ca să ajungem a pune lucrurile pe adevărata cale de progres. Am ferma credință că, uitând cu desăvârșire animozitățile și patimile personale, deliberațiunile Domniilor voastre se vor apără de discuțiuni infructuoase și vor fi bogate în rezultate folositoare patriei noastre. Cât pentru Mine, Mă veți găsì totdeauna nestrămutat pe calea datoriei. Voiu împlinì cu mândrie misiunea ce mi s'a încredințat, pentru a ajunge la mărirea și desvoltarea patriei Mele. Voiu lovì cu justiție, însă fără cruțare, răul, pretutindeni, și veți găsì în guvernul Meu un concurs asigurat în deciziunile ce veți luà pentru binele adevărat al țerii. Lăsând de o parte orice ambițiune, să nu avem altă voință decât pe aceea de a lucrà neîntrerupt la progresul și la desvoltarea României.

Sesiunea ordinară a Corpurilor legiuitoare pentru anul 1866 spre 1867 este deschisă.

Carol.

Ion Ghica, I. Cantacuzino, N. Haralamb, P. Mavrogheni, D. A. Sturdza, I. Strat.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaților.

15 (27) Decemvrie 1866.

Domnilor,

Vă mulțumesc din toată inima pentru urările și pentru simțimintele sincere ce-Mi exprimați ca reprezentanți ai națiunii. Primesc cu fericire această Adresă, care-Mi este o dovadă despre bunele dispoziții de cari este animat Corpul legiuitor și cari-Mi afirmă că nu veți întârzia a realiză aceste cuvinte în fapte.

Cât pentru Mine, Mă veți găsi ziua și noaptea la lucru și voiu jertfi totul, pentruca să împlinesc cu mândrie și conștiință frumoasa misiune ce țara Mi-a încredințat și să-i asigur fericirea și prosperitatea.

Scrisoare

către Împăratul Napoleon.

16 (28) Decemvrie 1866.

Partidul panslavist caută prin toate mijloacele posibile să aducă complicațiuni în Orient. El a știut să influențeze pe Grecia; Candioții s'au răsculat și, tari pe principiul naționalităților pe care nu-l pot invocă în zadar, ei reclamă ajutorul Europei. Niște agenți străbat sub nume grecești populațiunile creștine, aţâțându-le pretutindeni. Niște emisari caută să răscoale Moldova, și până și Camera Deputaților noștri e gata să ne stârnească încurcături.

Dacă interesul și simpatiile marilor Puteri apusene ne fac să sperăm că cestiunea Orientului se va rezolvă în profitul nostru, noi nu suntem încă gata, trebue s'o

mărturisim, de a trage profit din situațiune. Deci noi trebue să așteptăm totul dela sprijinul protectorilor noștri obicinuiți și în particular dela prietenia M. V. Mi se pare, Sire, că ar fi prea de dorit, ca o înțelegere să se stabilească de pe acum între Francia, Anglia și Prusia cu privire la afacerile Orientului. O învoială intimă între aceste trei Puteri ar fi cea mai sigură garanție a independenței noastre naționale.

Răspuns

la Adresa Senatului.

18 (30) Decemvrie 1866.

Domnilor Senatori,

Cu cea mai vie satisfacțiune primesc această Adresă, care-Mi dovedește zelul și devotamentul ce aveți pentru interesele țerii. Vă mulțumesc asemenea cu sinceritate pentru dorințele și simțimintele ce-Mi exprimați într'un chip așà de grațios. Concursul activ, ce promiteți guvernului Meu în diferitele cestiuni, ne va înlesnì prea mult marea operă ce avem de împlinit, și nu Mă îndoesc că astfel vom învinge toate dificultățile. Am ferma convicțiune că lucrările Senatului vor produce cele mai bune rezultate și că în curând vom vedeà renăscând avuția și prosperitatea în scumpa noastră patrie. Am aflat cu mare plăcere că ați votat ieri naturalizațiunea tatălui Meu. Vă pot încredința că el este mândru a face parte dintr'această frumoasă și viguroasă națiune, pentru care are cele mai vii simpatii. De acum înainte interesele țerii sunt strâns legate cu interesele familiei Mele.

Răspuns

la cuvântarea Mitropolitului Primat, Președintele Senatului, când a prezintat actul de mare naturalizare a A. S. R. Principelui Carol-Anton de Hohenzollern.

25 Decemvrie 1866 (6 Ianuarie 1867).

In ziua de 17 Decemvrie Senatul, în unanimitate și prin aclamațiune, oferise A. S. Regale Principelui Carol-Anton-Ioachim-Zefirin-Frederic-Mainrad de Hohenzollern marea naturalizațiune de Român.

Domnilor, vă mulțumesc în numele Părintelui Meu. Domniile voastre cunoașteți că El este legat de țară cu cele mai vii simpatii. De acum înainte, El va fi mai intim legat cu interesele României.

1867.

Răspuns

la felicitarea de anul nou a Consiliului de Ministri.

1 (13) Ianuarie 1867.

Domnilor, vă mulțumesc pentru felicitările ce-Mi faceți. Am pentru D-voastre dorințele cele mai sincere și sunt fericit a vă exprimă simțimintele Mele de recunoștință. Anul care a trecut, Mi-ați ușurat sarcina prin concursul și consiliile D-voastre; sper că vom lucrà împreună încă mult timp pentru prosperitatea țerii.

Răspuns

la urarea Mitropolitului Primat.

1 (13) Ianuarie 1867.

Mulțumesc clerului pentru urările ce-Mi aduce prin organul Eminenței Voastre. Din parte-Mi, vă rog să fiți încredințat că fac urările cele mai sincere pentru ridicarea Bisericii române și pentru prosperitatea clerului ei, în care văd garanția cea mai prețioasă pentru moralitatea poporului.

Răspuns

la urările Senatului și Camerei Deputaților.

1 (13) Ianuarie 1867.

Domnilor,

Primesc cu atât mai multă bucurie urările ce-Mi exprimați într'un mod așà de grațios, cu cât le consider ca urările țerii întregi, căreia sunteți reprezentanți. Sunt ferice a vă încredința încă odată despre devotamentul Meu fără margine la toate interesele române. Anul 1867 începe sub auspicii favorabile. Ordinea începe a se stabilì în administrație, și zelul ce aduceți la lucrările D-voastre, precum și înțeleptele măsuri ce veți ști a luà, vor izbutì, am speranța, a face să se uite suferințele trecute.

Am statornică încredere că Cerul va binecuvântà ostenelele D-voastre și că va apărà anul acesta de lipsa grozavă, care a lovit atât de dureros patria noastră.

Răspuns

la felicitarea Rectorului Universității din București.

1 (13) Ianuarie 1867.

Mulțumesc corpului învățător pentru felicitările ce-Mi aduce și profit cu plăcere de această ocazie, ca să mărturisesc tot interesul ce port lucrărilor sale. Dau cea mai mare importanță instrucțiunii publice și sper că profesorii vor pune toate stăruințele lor pentru desvoltarea spiritului și formarea moravurilor tinerimii noastre pe calea urmată în toate țerile civilizate.

Răspuns

la felicitarea Ministrului de Răsboiu în numele ofițerilor.

1 (13) Ianuarie 1867.

Camarazi,

Sunt fericit a vă vedeà adunați împrejurul Meu la începutul acestui an. Nu vă puteți îndoì de ardoarea și sinceritatea urărilor ce fac pentru voi, căci hrănesc în fundul inimii Mele aceleași simțiminte pentru armata Mea, ca și pentru poporul Meu întreg, din care ea este eșită. Astăzi o eră nouă se deschide înaintea noastră. Să nu ne mai gândim la timpii cari sunt departe de noi. În anul care s'a sfârșit, am avut a luptà contra multor dificultăți: economiile ce a trebuit să facem în toate ramurile administrației, reducțiile cari au fost o consecvență, au dezorganizat în parte unele corpuri ale armatei, și în timpul acesta a trebuit să judec serviciul cu mare indulgență. Acum vom pune toate silințele noastre pentru a operà, fără întârziere, toate ameliorațiunile recunoscute de trebuință. Sper că budgetul acestui an ne va pune în stare a introduce inovații folositoare. Marele resbel din urmă a dovedit cât este de mare importanța a tot ce privește organizația serviciului, armamentul și îmbrăcămintea soldatului și mai ales instrucțiunea și disciplina șefilor. Nu trebue să fim cei din urmă a profità, după puterile noastre, de experiențele dobândite, și sunt încredințat că veți primì cu bucurie toate dispoziținile cari pot sporì resursele militare ale țerii.

Cât pentru Mine, o știți, sunt soldat cu inima și cu sufletul. Am petrecut viața în tabără și am învățat a cunoaște și a respectà ordinea, regularitatea și spiritul de

corp. Ştiu, camarazi, că pot comptà pe voi şi veţi aveà totdeaună în Mine un judecător imparţial şi un şef devotat. Să ne facem fiecare datoria; sarcina noastră va devenì uşoară. Este frumos a se consacrà pentru a apărà onoarea patriei.

Răspuns

la felicitările Corpului diplomatic şi consular.

1 (13) Ianuarie 1867.

Domnilor Consuli,

Vă mulţumesc pentru urările ce-Mi faceţi. Sunt fericit de bunele relaţii ce guvernul Meu întreţine cu celelalte ţeri, şi Mă voiu silì din toate puterile a mai strânge încă legămintele de amicie ce există între România şi Puterile străine.

Răspuns

către Comitele Tecchio de Bayo, Agent politic şi Consul general al Italiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

4 (16) Ianuarie 1867.

Domnule Agent şi Consul general,

Primesc dela D-voastră, cu o vie satisfaţiune, noua încredinţare despre simţimintele binevoitoare ale M. S. Regelui Italiei, simţiminte cari-Mi sunt atât de preţioase. Prezenţa D-tale în Bucureşti va strânge şi mai mult legăturile cari ne unesc cu marea naţiune italiană.

Răspuns

către de Saint Pierre, Agent şi Consul general al Prusiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

15 (27) Ianuarie 1867.

Vă mulţumesc de noile încredinţări ce-Mi daţi despre simţimintele binevoitoare ce însufleţesc pe M. S. Regele în privinţa Mea. Interesul ce guvernul Regelui are pentru afacerile României strânge şi mai mult legămintele ce Mă ţin de familia Regală a Prusiei. Sunt fericit, Domnule Consul, că Prusia este reprezentată la noi de o persoană care are toată stima Mea.

Răspuns

către John Green, Agent şi Consul general al Marii Britanii şi Irlandei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

15 (27) Ianuarie 1867.

Domnule Consul general,

Mă simt cu deosebire fericit de simpatia despre care-Mi daţi dovadă. Puteţi în ori ce ocazie fi sigur de sprijinul Meu, şi doresc să îndepliniţi ani îndelungaţi înaltele funcţiuni ce vă sunt încredinţate.

Răspuns

la felicitările Preşedintelui Adunării Deputaţilor cu ocaziunea venirii A. S. R. Principelui Frideric, fratele Domnitorului, şi a căsătoriei Principesei Maria sora A. S. R. cu Comitele de Flandra.

1 (13) Fevruarie 1867.

Vă mulţumesc, Domnilor, de felicitările ce-Mi adresaţi pentru sosirea fratelui Meu şi pentru fericitul

eveniment ce se pregătește în familia Mea, prin însoțirea surorii Mele cu A. S. R. Comitele de Flandra. Aceste felicitări sunt o nouă dovadă de afecțiunea și interesul ce are Reprezentațiunea Națională pentru Mine și familia Mea.

Răspuns

la urările Mitropolitului Primat.

3 (15) Fevruarie 1867.

Prea Sfinte,

Primesc cu bucurie urările ce-Mi exprimați în numele clerului român. Sunt încredințat că rugăciunile Eminenței Voastre și acele ale clerului român nu vor lipsì de a atrage binecuvântarea cerească asupra uniunii ce sporește prosperitatea familiei Noastre.

Răspuns

la felicitările Președintelui Senatului.

5 (17) Fevruarie 1867.

Mulțumesc membrilor Senatului pentru felicitările ce-Mi adresează prin organul Eminenței Voastre.

Cu bucurie văd, Domnilor, că, împreună cu țara întreagă, nu încetați de a vă interesà de tot ce se atinge de familia Noastră.

Răspuns

la felicitările Primarului Capitalei.

5 (17) Fevruarie 1867.

Domnilor,

Vă mulțumesc din adâncul inimii pentru felicitările ce-Mi adresați cu ocazia sosirii fratelui Meu și pentru căsătoria surorii Mele. Cunosc îndestul orașul București, încât să Mă mai pot îndoi de simțimintele ce are pentru Mine. Fiți încredințați, Domnilor, că fratele Meu nu va părăsi țara noastră cu gândul de a nu se mai înturnă, și cu atât va veni aici mai des, cu cât el a primit dejà îndestule probe învederate de devotamentul ce aveți pentru familia Noastră.

Scrisoare

către Generalul Nicolae Mavros,
Președintele Comisiunii de binefaceri.

6 (18) Fevruarie 1867.

Domnule General,

Din raportul cu No. 25 107, ce Ni s'a prezentat de Ministrul nostru Secretar de Stat la Departamentul de Interne și Președintele Consiliului de ministri, cu mulțumire am constatat zelul și activitatea cu care Comitetul central de binefaceri a lucrat spre a veni în ajutorul locuitorilor lipsiți de hrană.

O țară ce posedă în sânul său bărbați și femei cu simțiminte ca acelea ce disting pe membrii numitului comitet și cari, prin a lor caritate și stăruință, au adus considera-

bile ajutoare și consolație nenorocitelor familii expuse foametei, are dreptul a crede cu nestrămutare în realizarea dorințelor și aspirațiunilor sale celor mai mari.

Binecuvântările familiilor, cari prin caritabilul concurs al comitetului au scăpat de grozavul flagel ce le bântuià, și recunoștința publică, constitue recompensa nobilei sale lucrări. Pe lângă acestea însă, Eu am mare plăcere a vă însărcinà, Domnule General, ca Președinte al acelui comitet, să comunicați în parte fiecărui membru și doamnelor patronese Domneasca Noastră mulțumire.

Carol.

Discurs

către Comisiunea pentru binefaceri.

6 (18) Fevruarie 1867.

Domnilor,

In ultima Mea călătorie, am putut judecà prin Mine Insumi starea districtelor bântuite de lipsă. Văzând marea urgență ce se simte de a se da ajutor nenorociților cari sufere de foame, am împărțit oarecari ajutoare, pentruca să se întâmpine primele trebuințe. Camera însă a înțeles că eră neapărat a recurge la măsuri extraordinare. Sunteți însărcinați, Domnilor, a privehgià la dreapta împărțire a sumelor votate de Corpul legislativ și a subscripțiunilor voluntare, cari sper că nu vor lipsì. Pentru ca să dau comisiunii o impulsiune mai mare, am ținut să o prezidez Eu Insumi. Trebue, fără întârziere, să ne punem pe lucru și să ușurăm aceste mizerii prin toate mijloacele de

cari vom puteà dispune. Nu Mă îndoesc, Domnilor, că veți consacrà toată activitatea D-voastre la această operă de devotament și de caritate ce vi s'a încredințat.

Răspuns

către Baronul Eder, Agentul și Consulul general al Austriei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

21 Fevruarie (5 Martie) 1867.

Domnule Agent și Consul general,

Sunt fericit a primì prin mijlocirea D-voastre asigurarea simțimintelor binevoitoare, cari insuflă pe Maiestatea Sa Apostolică pentru România.

Sper că legăturile de amiciție, cari au existat totdeauna între amândouă țerile, se vor strânge mai mult în viitor și că Austria va vedeà o garanție de securitate în ordinea de lucruri stabilită și regulată de acum înainte pe țărmurile Dunării-de-jos.

Răspuns

către Susinno, Agent și Consul general al Italiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

7 (19) Martie 1867.

Domnule Consul general,

Primesc cu o vie satisfacție scrisorile ce vă acreditează în calitatate de Agent și Consul general al M. S. Regelui Italiei.

Incă de mult timp Maiestatea Sa a dat dovezi de a Sa bunăvoință și solicitudine Românilor, și sunt fericit a vedeà că simpatiile Sale cresc de când mă aflu în fruntea țerii.

Puteți comptà, Domnule Consul, pe sprijinul Meu în exercițiul înaltelor funcțiuni ce vă sunt încredințate.

Răspuns

către Susinno, Agentul și Consulul general al Italiei, la primirea marelui Cordon al ordinului S-ților Mauriciu și Lazăr.

7 (19) Martie 1867.

Domnule Consul general,

Sunt fericit a primì acest nou semn de binevoitoarea amiciție a Maiestății Sale, despre care am avut atâtea dovezi. Purtând aceste insemne, nu voiu încetà a gândì la toată bunătatea ce Regele a avut pentru România și pentru Mine.

Răspuns

către Baronul de Offenberg, Consul general al Rusiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

29 Martie (10 Aprilie) 1867.

Domnule Consul general,

Cu o vie satisfacțiune și cu o osebită plăcere primesc scrisorile prin cari sunteți acreditat pe lângă persoana Mea în calitate de Agent și Consul general al Maiestății Sale Impăratului Rusiei. Sunt fericit a gândì

la legămintele de amiciție și de bune relațiuni, cari au existat în tot timpul între ambele țări. Ele se vor strânge încă mai mult în viitor, și mă felicitez că Maiestatea Sa Impăratul a ales, pentru a-L reprezentă, pe un bărbat de meritul D-voastre.

Toast

în sănătatea Principelui Mihail III Obrenovici, al Serbiei.

1 (13) Aprilie 1867.

Salutăm cu vie bucurie venirea Alteței Voastre. Românii cu plăcere au să-și aducă aminte ziua în care Suveranul bunilor noștri vecini a venit printre noi.

Sper că legămintele de amicie, ce au existat în totdeauna între ambele noastre popoare, vor deveni acum și mai intime.

Fac urările cele mai sincere pentru fericirea Alteței Voastre și pentru prosperitatea vitezei națiuni a Sârbilor. Ridic acest pahar în sănătatea bunului Meu frate și vecin, Alteța Sa Principele Serbiei.

Răspuns

la urările Adunării Deputaților.

8 (20) Aprilie 1867.

Domnilor,

Urările ce Mi-ați exprimat Imi sunt cu atât mai scumpe, cu cât ele sunt expresiunea simțimintelor țerii întregi. Astăzi este aniversarea zilei nașterii Mele și a

zilei în care plebiscitul M'a chemat în capul unei națiuni, pe care voiu fi totdeauna mândru de a o guverna. Această fericită coincidență a fost pentru Mine ca un semn bun și M'a făcut să am credință în viitor.

Răspuns

la urările adresate de Ion Brătianu, Ministrul de Interne, în numele corpului administrativ.

8 (20) Aprilie 1867.

Domnilor,

Vă mulțumesc pentru aceste cuvinte, ce vin din inimă și cari merg iarăși într'o inimă.

Mesagiu

pentru închiderea Corpurilor legiuitoare.

13 (25) Aprilie 1867.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Vă mulțumesc pentru concursul ce ați dat guvernului Meu, spre a-i face posibilă conducerea afacerilor Statului.

Vă mulțumesc iară pentru legile cele nouă și pentru modificările legilor celor în ființă, ce ați votat. Cerute și unele și celalte de o necesitate absolută, ele nu vor lipsì de a aduce înlesniri simțitoare în serviciul interesului public.

Domnilor Deputați,

Este de regretat că v'a lipsit timpul de a mai votà un mic număr de legi importante și de credite nedispensabile, precum și pensiunile unor vechi servitori civili și militari ai Statului. Prin aceea ați fi ușurat un mare număr de suferințe de tot felul.

Domnilor Senatori,

Am simțit o vie mâhnire, căci nu ați găsit de cuviință a vă unì cu Camera Deputaților în privirea proiectului de lege pentru translatarea provizorie a Curții de Casațiune la Iași, măsură recomandată de considerațiuni destul de înalte. Am însă încrederea, că în sesiunea viitoare veți recunoaște că ar fi înțelept a acordà acelui oraș o satisfacțiune dorită cu atâta căldură.

Imi pare asemenea rău că vițiurile ce ați putut găsì în budgetul comunei Bucureștilor, v'au făcut a refuzà autorității municipale a acestui oraș resursele necesare trebuințelor sale și astfel ați pus guvernul Meu în cel mai mare imbarațiu chiar la finitul sesiunii.

Este asemenea regretabil că nu v'ați putut ocupà și de legea pensiunilor; prin aceasta ați fi asigurat cu oră mai înainte viitorul în contra censecvențelor dezastroase pentru averea publică, ce prezintă legea cea astăzi în vigoare.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Constat cu fericire, că din partea Puterilor străine guvernământul Meu primește neîntrerupt semne de

simțimintele cele mai binvoitoare și că relațiunile noastre cu Statele vecine urmează a se află în starea cea mai satisfăcătoare.

Nu sunt multe zile de când am avut fericirea a primì între noi, ca oaspete, pe Principele iubit al uneia din națiunile vecine, cu cari sunt secole de când trăim într'o frăție neîntreruptă.

In întru Providența nu a încununat cu atâta desăvârșire dorințele Mele. Mijloacele ce ați putut votà spre întâmpinarea lipsei, care a bântuit părți considerabile ale țerii, au fost de neajuns și suferințele unei părți a populațiunilor rurale nu au putut fi cu totul ușurate.

Rog pe A Tot Puternicul să binecuvinteze cel puțin în viitor munca plugarului; căci sper că recolte îmbelșugate vor șterge repede până la ținerea de minte a suferințelor anilor trecuți.

Inturnându-vă în sânul poporului, ai cărui sunteți reprezentanți, aduceți-i, Domnilor Mei, urările Mele cele mai fierbinți pentru prosperitatea lui cea mai perfectă.

Dat în București, la 13 Aprilie, 1867.

Carol.

Constantin A. Kretzulescu, Ștefan Golescu, Dimitrie Brătianu, Ion Brătianu, Al. Văsescu, General Tobias Gherghel.

Răspuns

către Czapkay, Consulul general al Statelor Unite din America, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

19 Aprilie (1 Maiu) 1867.

Domnule Agent,

Sunt cu deosebire fericit a vedeà, potrivit dorinței Mele, Statele-Unite reprezentate în România. Imi place

a recunoaște interesul ce țara Domniei voastre poartă junei națiuni române, și sper sincer că timpul va consolidà din ce în ce mai mult legămintele de amicie, ce s'au stabilit între ambele guverne.

Cuvântare.

10 (22) Maiu 1867.

Domnilor reprezentanți ai Capitalei și ai diferitelor ținuturi ale României,

Mă simt fericit văzându-Mă încunjurat de voi într'aceastà zi scumpă inimii Mele. La vederea voastră, cari veniți să-Mi amintiți ziua sacră în care am pus pentru prima oară piciorul pe pământul României, Mă cuprinde o emoțiune pe care inimile voastre române singure o pot măsurà. Marea iubire cu care poporul, pe tot minutul și în tot locul, mângâie și bucură inima Mea, o știu, n'o datoresc faptelor ce n'am putut încă împlinì; sunt iubit, căci iubesc.

De am făcut foarte puțin până acum, mulțumesc Cerului pentru prețiosul material de lucru ce Mi-a fost permis a adunà. Inaintea finitului întâiului an al Domniei Mele, am avut fericirea a parcurge și a vizità toate ținuturile României; cunosc prin Mine Insu-mi păsurile, dorințele și puterea fiecărei localități. Pretutindenea, pe lângă nevoile momentane, am găsit resurse perpetue.

Domnilor delegați ai districtelor și Domnilor membri ai municipalității Capitalei,

Primiți sincerele Mele mulțumiri pentru călduroasele voastre urări, și comunicați, vă rog, fraților voștri

cuvintele Mele de încredere și de iubire, precum și urările Mele pentru prosperitatea scumpei noastre țeri.

Să trăească România!

Scrisoare

către Doamna Cornu la Paris.

12 (24) Maiu 1867.

(Rezumat).

Intr'o scrisoare către Doamna Cornu, Principele Carol intră în amănunte asupra mai multor puncte. El zice, între altele, că nu înțelege pentru ce s'a putut deșteptă în spiritul Împăratului Napoleon bănuiala că politica română este îndreptată într'un sens antifrancez. El, ca Principe român, are exclusiv în vedere binele României și caută să pătrundă caracterul poporului Său, ca să-l conducă potrivit cu interesele țerii. Deși e sub demnitatea Sa de a combate calomniile aruncate în contră-I, va spune pentru îndreptățirea Sa: *dacă n'am fost totdeauna îndemânatec, am fost în totdeauna drept* (si je n'ai pas toujours été adroit, j'ai toujours été droit). Programul cabinetului actual consistă în a câștigă pentru România încrederea și prietenia marilor Puteri garante. Președintele Consiliului este un om cu un caracter cinstit și cu opiniune moderată; capacitățile lui I. Brătianu sunt cunoscute, dar acuzațiunile cu cari unii îl încarcă, din pricina trecutului său politic, sunt povești inspirate de ura adversarilor. Brătianu a trăit mulți ani în Francia și e plin de recunoștință și de caldă simpatie pentru acea frumoasă țară. Dacă partidul liberal e arătat ca partidul roș, nu e pentru că-și datorește aceasta principiilor sale, ci numai și numai pentru opoziținea în care se găsește față de conservatori, cari se numesc aici albii. Principele adaoge: *Chiar dacă există în partidul liberal câteva elemente revoluționare, autoritatea lui Brătianu ajunge ca să le ție în respect.* In cât privește misiunea lui Krenski, însemnătatea ce i se

atribue la Paris este exagerată. După dorința Principelui, pentru care locotenentul-colonel este o veche cunoștință, acesta a venit pe lângă El, firește cu autorizațiunea suveranului său, și Principele a voit să tragă un folos din cunoștințele militare ale lui Krenski. In sfârșit Principele mai observă, că pretinsa cestiune evreească a fost și ea exagerată peste măsură. Brătianu n'a făcut decât să aplice o măsură administrativă, mai cu deosebire în contra Evreilor cari deschid în mod ilegal cârciume prin sate, măsură care se sprijinește pe ordine vechi.

Telegramă

către Napoleon III, Impăratul Franciei.

14 (26) Maiu 1867.

Napoleon III trimesese următoarea telegramă: „Nu trebue să las în neștiință pe A. V. cât de mult opiniunea publică se mișcă aici de persecuțiunile ale căror victime se zice că sunt Israeliții în Moldova. Nu pot crede ca guvernul luminat al Alteții Voastre să autorize măsuri atât de contrare umanității și civilizațiunii".

Maiestatea Voastră poată fi asigurată că Eu nu am mai puțină îngrijire ca Ea însăș pentru populațiunile israelite. Măsurile, ce guvernul a crezut că trebue să iea, n'au nimic excepțional și intră în dreptul comun. De altmintrelea, am să procedez la o cercetare severă, pentru a vedeà dacă slujbașii subalterni n'au trecut peste instrucțiunile lor. Vinovații vor fi pedepsiți cu toată asprimea legilor.

Scrisoare

către Doamna Cornu la Paris.

20 Maiu (1 Iunie) 1867.

(Rezumat).

Doamna Cornu, aducând la cunoştinţa A. S. Domnitorului tendinţa din ce în ce mai anti-română a opiniunii publice din Francia, îi scrisese că dacă Ministerul Brătianu este adevărat devotat Domnitorului, trebue să demisioneze imediat.

Principele apără cu energie pe ministrul Său şi informează pe Doamna Cornu, că a încunoştiinţat pe Brătianu despre opiniunea ce se are despre dânsul în Francia. Brătianu s'a declarat numai decât gata a-şi da demisiunea, ca să nu compromită pe Principele său dinaintea Europei; dar că El, Principele, nu voeşte să primească această demisiune, sacrificiul cerut părându-I-se prea mare. După convingerea Sa intimă, Brătianu este unul din oamenii de Stat cei mai capabili din România, care se sprijineşte pe clasele de mijloc şi pe mica proprietate fonciară, fără a linguşi în vreun mod relele instincte ale mulţimii. Cât despre acuzaţiunile aduse în contra lui Brătianu, că el ar fi un instrument al partidului mazzinian, faptul că dela 1848 a luptat pentru Principele străin şi pentru o Dinastie ereditară în România se opune formal la aceasta.

Răspuns

către Radovici, trimis extraordinar al Principelui Muntenegrului, pentru a aduce insemnele ordinului Danilo clasa I.

1 (13) Iunie 1867.

Mă simt mişcat de graţioasa atenţiune a Principelui Nicolae. Purtând această decoraţiune, Imi voiu aduce aminte totdeauna de amicia ce are pentru Mine, amicie ce-Mi este scumpă. Sunt fericit a strânge tot mai mult

legămintele ce există între ambele țări. Vă rog exprimați Principelui deplina Mea recunoștință și asigurați pe Alteța Sa despre sincera Mea simpatie pentru înalta Sa persoană și națiunea ce conduce.

Am aflat cu vie plăcere primirea binevoitoare ce Principele a făcut trimisului Nostru, d-l Cantacuzin, la Cetinie.

Toast

la prânzul dat în onoarea lui Radovici, trimis extraordinar al Muntenegrului.

1 (13) Iunie 1867.

Sunt fericit să port astăzi un toast în sănătatea Alteței Sale Principelui Nicolae, care în mai multe ocaziuni a probat un interes foarte viu pentru România și a provocat din partea Noastră simpatiile cele mai călduroase pentru brava națiune muntenegreană. Urând Muntenegrului toată fericirea, beau în sănătatea bunului Meu frate și sincerului Meu amic, Alteța Sa Principele Nicolae.

Scrisoare

către fostul Domnitor Alexandru Ioan I Cuza.

2 (14) Iunie 1867.

(Rezumat).

Fostul Domnitor ceruse autorizare de a se întoarce în România, ceeace însă Consiliul de ministri nu îngăduise.

Principele Carol comunică Principelui Cuza, printr'o scrisoare, hotărîrea guvernului Său. In urma evenimentelor politice, cari au silit pe Principele Cuza a părăsi țara, ar fi

înțelept a amână întoarcerea sa pentru mai târziu. Ar fi în propriul interes al Principelui Cuza de a prelungì ședereа sa în streinătate, ca să facă imposibile ciocniri politice periculoase. Principele Carol exprimă speranța că patriotismul Principelui Cuza va înțelege considerațiunile de cari s'a lăsat călăuzit Consiliul de ministri și că însuș și le va însușì astfel, ca dela sine să renunțe la proiectul său.

Ordin de zi

către garnizoana din Iași.

19 Iunie (1 Iulie) 1867.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați ai garnizoanei Iași,

Sunt mulțumit de voi. La revista ce v'am făcut astăzi pe tărâm, am constatat cu plăcere frumoasa ținută, exactitatea și iuțeala cu care s'au executat mișcările ce am ordonat; am fost cu atât mai mulțumit, cu cât micul vostru număr, în proporție cu greutățile garnizoanei, nu v'a lăsat îndestul timp pentru instrucție.

Școala militară, vânătorii, regimentul al 7-lea și artileria au manevrat bine; nu mai puțin bine a manevrat cavaleria, ale cărei șarje au fost executate cu un adevărat elan și o precizie precum am dorit totdeauna să văd cavaleria.

Dacă astăzi am avut ocazia a vă arătà deplina Mea mulțumire, trebue a vă arătà și oarecari mici imperfecții, provenite din greșelile unora din ofițerii subalterni, cari n'au dat comanda subdiviziunilor lor cu destulă energie și n'au păstrat locurile lor cu destulă precizie. Domnii șefi de corpuri, sunt sigur, că vor pune toată

atenția lor asupra acestui punct, care odată înlăturat, nu-Mi rămâne decât a le mulțumi pentru silințele ce au pus de a aduce corpurile lor în așà plăcută stare.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați! Dacă instrucția și împlinirea datoriilor voastre sunt mulțumitoare, doresc asemenea ca și purtarea voastră afară din serviciu să fie exemplară. Câteva conflicte ivite între locuitori și militari au dat loc la mai multe plângeri; sunt convins că pe viitor ele nu se vor ivì. Aduceți-vă aminte totdeauna, că întâia datorie a soldatului este de a păstrà ordinea și legalitatea, că disciplina este sufletul armatei și că, prin respectul reciproc între cetățean și soldat, acesta atrage asupră-i stima, iubirea și încrederea concetățenilor săi, și cu acest chip asigură ordinea publică, cea dintâi țintă a guvernului.

Carol.

Răspuns

către de Saint-Pierre, Agentul și Consulul general al Prusiei.

21 Iulie (2 August) 1867.

Văd cu mare părere de rău plecarea D-voastre de acì. Mulțumindu-vă încă odată pentru viul interes ce n'ați încetat a purtà României, vă rog a conservà și în noua D-voastre poziție o bună aducere aminte de o țară, care erà fericită a vă posedà, și a luà cu D-voastră convicțiunea întregii Mele stime și recunoștințe.

Răspuns

către Membrii Societăţii literare române, devenită în urmă Academia Română.

27 August (8 Septemvrie) 1867.

Domnilor,

Am primit cu o vie plăcere statutele lucrate de D-voastre şi, considerându-le ca pactul definitiv ce constitue Societatea literară, le-am aprobat cu cea mai mare mulţumire. Eu sunt convins că frumoasa operă, demna lucrare, ce aţi întreprins, nu va întârzià de a fi încoronată cu cel mai bun succes.

Cuvântare

la distribuirea steagurilor Gardei cetăţeneşti.

10 (22) Septemvrie 1867.

Cetăţeni garzi,

Pentru voi, ca şi pentru Mine, ziua de astăzi este o adevărată sărbătoare. Simt o vie mulţumire a fi cel dintâiu Domnitor, căruia a fost rezervată favoarea de a conferì steagul Gardei naţionale române. Acest simbol sacru, care poartă deviza «*Patria şi dreptul meu*», vă va aduce totdeauna aminte datoria de a mănţineà drepturile câştigate. Am ferma convingere că vă veţi arătà demni de încrederea ce pune patria în voi şi veţi apărà acest depozit în toate împrejurările, cu curajul şi perseverenţa tradiţională a Românilor.

Ţara priveşte în voi, cetăţeni garzi, pe cei mai călduroşi apărători ai ordinei publice şi ai Tronului.

Adunați-vă împrejurul Meu și vă încredeți în iubirea și solicitudinea Mea, precum și Eu Mă încred în devotamentul vostru. Astfel, înconjurat de voi și de frații voștri din armată, Tronul Meu va fi ceea ce, ridicându-l, ați voit să fie: mărirea și tăria națională.

Trăească România! Trăească Garda națională!

Scrisoare

către Ministrul de Finanțe.

28 Septemvrie (10 Noemvrie) 1867.

Domnule Ministru,

De vreme ce creditul extraordinar votat de Adunare pentru anul curent 1867 este sleit și văzând că mai multe plăți sunt în suferință, mai ales la Ministerul de Resbel, precum solda ofițerilor în neactivitate, etc., Eu te autorizez a plăti suma de patru mii galbeni Ministerului de Resbel din lista Mea civilă, sumă care Mi se va puteà restituì din momentul în care zisul Minister va dispune de fonduri.

Primiți, Domnule Ministru, asigurarea bunăvoinței Mele.

Carol.

Mesagiu

la deschiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor legiuitoare.

25 Octomvrie (6 Noemvrie) 1867.

Domnilor Deputați,

Resursele extraordinare votate guvernului Meu pentru exercițiul anului curent fiind foarte restrânse, nu s'au

putut acoperì cheltuieli neprevăzute, însă de o neapărată trebuință.

Guvernul Meu, pus astfel în alternativa de a lăsà administrația în paralizie, prin lipsa de credite îndestulătoare pentru unele servicii publice, cari nu suferiau amânare, sau de a trece peste marginile cifrei acordate de Cameră, a fost nevoit, în însuș interesul ordinei publice, a-și deschide oarecari credite de strictă necesitate, până la finele lui Octomvrie, rezervându-și a cere pentru acestea un bil de indemnitate, precum și creditele trebuincioase până la finele acestui an.

Convocându-vă astăzi în sesiune extraordinară, pentruca să dați guvernului Meu mijloacele necesare, spre a puteà satisface cerințele diferitelor servicii publice până la finele anului, vă invit, Domnilor Deputați, a vă ocupà totdeodată și de urgență cu următoarele proiecte de legi, privitoare la poliția rurală, la îmbunătățirea armelor, la completarea și la remonta armatei noastre, la concesiunea unui rezou de căi ferate între Suceava, Iași, Galați, Focșani și București, menite a da o satisfacțiune reală intereselor mai cu seamă ale României de dincolo de Milcov, pentru care concesiune guvernul Meu a și încheiat o convențiune provizorie, precum și la diferitele concesiuni acordate sub regimul trecut, cari reclamă o soluțiune cât mai neîntârziată.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Sesiunea extraordinară a Adunării Deputaților este deschisă.

Dat în București, la 25 Octomvrie 1867.

Carol.

Domnilor Senatori,

V'am convocat în sesiune extraordinară, spre a vă ocupà de urgență cu următoarele proiecte de legi ce guvernul Meu va prezentà la deliberările D-voastre.

Aceste proiecte sunt privitoare la poliția rurală, la îmbunătățirea armelor, la completarea și la remonta armatei noastre, la concesiunea unui rezou de căi ferate între Suceava, Iași, Galați, Focșani și București, menite a da o satisfacțiune reală intereselor mai cu samă ale României de dincolo de Milcov, pentru care concesiune guvernul Meu a și încheiat o convențiune provizorie, precum și la diferitele concesiuni acordate sub regimul trecut, cari reclamă o soluțiune cât mai neîntârziată.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Sesiunea extraordinară a Senatului este deschisă.

Dat în București, la 25 Octomvrie 1867.

Carol,

Ștefan Golescu, D. Brătianu, D. Gusti, Colonel Adrian, Al. Teriachiu, Gr. Arghiropolu.

Răspuns

la urarea Mitropolitului Primat, rostită în Palatul Mitropoliei în ziua Sfântului Dimitrie, patronul catedralei și al țerii.

26 Octomvrie (7 Noemvrie) 1867.

Intru gloria Bisericii române.

Răspuns

către Keun, Consulul general al Ţerilor-de-jos, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

26 Octomvrie (7 Noemvrie) 1867.

Domnule Consul,

Mă simt fericit văzându-vă acreditat pe lângă guvernul Meu. Numirea D-voastre este o nouă dovadă de interesul ce M. S. Regele Ţerilor-de-jos poartă României. Caracterul D-voastre, ce am avut ocazia a-l aprecià prin îndelungata ședere a D-voastre în țară, Mă face să exprim via dorință, să urmați a împlinì mult timp înaltele funcțiuni ce vă sunt încredințate.

Răspuns

către Comitele Keyserling-Rautenburg, Consul general al Prusiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

7 (19) Noemvrie 1867.

Domnule Comite,

Primesc cu o plăcere deosebită scrisorile ce vă acreditează în calitate de Consul general în România. Simt o adevărată fericire și o vie recunoștință, văzând în numirea D-voastre, Domnule Comite, și 'n încredințările ce-Mi dați într'un chip așà de grațios, o nouă dovadă a simțimintelor binevoitoare ce animează pe Augustul D-voastre Suveran pentru Mine, și pentru sincerul și constantul interes ce Maiestatea Sa și guvernul Său, precum și vechii Mei compatrioți, au pentru desvoltarea, prosperitatea și fericirea țerii Mele.

Nu e mult de când Maiestatea Sa Regele a binevoit a-Mi da o prețioasă mărturie a înaltei Sale amiciții binevoitoare, conferindu-Mi colanul ordinului Său de Hohenzollerŋ, ce sunt fericit a purtà astăzi pentru prima oară. Pot adăogà că toată România se simte mândră și măgulită de această distincțiune.

Guvernul Meu, Domnule Comite, se va silì să vă facă, cât se poate mai ușoară și mai plăcută misiunea încredințată D-voastre, și sper că o veți îndeplinì îndelungați ani pe lângă Mine.

Răspuns

către profesorii Școalei normale Carol I cu ocazia vizitei domnești.

30 Noemvrie (12 Decemvrie) 1867.

Unul dintre profesorii școalei rostise, între aìtele, următoarele cuvinte:

„Noi lucrăm cu tot devotamentul ce ne inspiră augustele virtuți ale Mării-Tale, amorul cel sincer ce-l aveți pentru popor și nesfârșitele sacrificii ce le faceți pentru bună starea lui... Ne vom silì, Prea Inălțate Doamne, profesori și elevi, a justificà sacrificiile ce faceți pentru instrucțiunea poporului; vom lucrà, Măria Ta, spre a ne face vrednici de înaltele dorinți, de scopul ce V'ați propus și care este a asigurà fiecăruia buna stare materială și morală". (Românul, 2 Dec. 1867).

Da, doresc din inimă luminarea și cultura iubitului meu popor român. Școala aceasta, ajutată de concursul d-nilor profesori, ne garantează doritul rezultat.

Scrisoare

către Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice.

9 (21) Decemvrie 1867.

Domnule Ministru,

Din expunerile făcute de arhimandritul Iosafat Znagoveanu, văd că în bugetul întreținerii capelei române din Paris s'a ivit un deficit.

Educațiunea religioasă fiind temelia cea mai puternică și mai eficace pentru moralizarea unei națiuni, atrag atențiunea D-tale asupra acestui deficit și te invit a-Mi prezintă cât mai în grabă un proiect, având de scop a asigurà soarta acestei biserici, astfel ca ea să fie la înălțimea misiunii la care e menită.

Dorința mea este ca acest sfânt locaș să fie reorganizat, ca junii Români, cari fac studiile lor la Paris, să-și poată urmà acolo datoriile religiunii strămoșești și să fie chiar în străinătate, de timpuriu și neîncetat, întreținuți în principiile religiunii patriei depărtate.

Totdeodată pun pentru scopul acesta o sumă de 1.500 franci din casseta Mea privată la a D-tale dispoziție.

Carol.

1868.

Ordin de zi către armată.

1 (13) Ianuarie 1868.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați!

Felicitându-vă de anul nou și urându-vă ani îndelungați și fericiți, vă mulțumesc în acelaș timp de serviciile ce ați făcut.

Cunosc greutățile voastre și Mă ocup a le ușura.

Militar însă cu inima și cu sufletul, nu vă pot urà mai mult decât toate acele calități ce disting pe adevărații soldați.

Carol.

Mesagiu

pentru deschiderea sesiunii Corpurilor legiuitoare.

3 (15) Ianuarie 1868.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Dorința ce am avut de a Mă află în mijlocul reprezentanților națiunii în cele dintâi zile ale anului, M'a îndemnat să vă cer sacrificiul de a părăsì căminurile D-voastre în acele zile în cari fiecare dorește să fie încunjurat

de familia sa. Graba cu care ați răspuns la chemarea Mea este o dovadă despre zelul de care sunteți inspirați pentru binele patriei; prin aceasta ați dovedit că sunteți pătrunși de datoriile D-voastre, că înțelegeți că în timpul de față este o necesitate ca puterile Statului să se constituească cu o oră mai curând, spre a puteà da satisfacere cerințelor imperioase ale intereselor naționale.

Sunt dar fericit, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, ca cele dintâi cuvinte ce vă îndreptez să fie urările Mele ardinți pentru prosperitatea și desvoltarea iubitei noastre țeri, căreia am consacrat cu fericire viața Mea și pentru care nu este nici un sacrificiu ce Mi s'ar părea prea mare.

Datoria de inimă îndeplinită către țară și D-voastre, Ne rămâne o altă datorie imperioasă, aceea de a vă da seamă de situațiunea țerii în genere și de administrațiunea guvernului Meu în parte. Numai atunci când națiunea și reprezentanții săi vor cunoaște bine starea lucrurilor în prezinte, vom puteà păși cu siguranță spre viitor; numai când veți cunoaște bine procedările, intențiunile guvernului Meu, căile pe cari înțelege a merge, veți ști de trebue să-l sprijiniți cu tărie, sau trebue să-i desemnați altele.

Dezacordul manifestat între Camerele trecute și guvernul Meu neputându-se prelungì fără prejudiciul intereselor celor mai vitale ale națiunii, am uzat de prerogativa ce-Mi este dată de Constituțiune, făcând apel la națiune.

Chemat la Tronul României prin sufragiul liber al întregii națiuni, nu voiu uità nici odată sorgintea puterii Mele. La ori ce împrejurare gravă Mă voiu adresà iarăș la națiune, și totdeauna prin mijloacele legale, căci

de încercări hazardoase și impuitoare cred că ea este sătulă, după experiențele trecutului. Mă voiu adresà la dânsa cu atât mai sigur, cu cât istoria ne arată că de câte ori ori guvernul s'a adresat cu lealitate și încredere la națiunea română, ea a știut a se ridicà la înălțimea împrejurărilor, ori cât de grele ar fi fost ele, și a dat concursul ce situațiunea reclamà.

Alegerile pentru Camerele actuale s'au făcut, conform Constituțiunii, sub direcțiunea autorităților comunale, cari și ele proced din sufragiul poporului.

Exercitându-se sub un regim, în care libertatea presei și a întrunirilor este fără margini și fără control, lupta electorală n'a putut aveà alt moderator decât bunul simț al poporațiunilor. Cu toate acestea, avem fericirea de a constatà că liniștea a domnit în toate alegerile, ordinea n'a fost un singur minut turburată în toată întinderea României și că națiunea a dovedit din nou a ei maturitate, care va aveà asupra opiniunii publice europene o înrâurire favorabilă pentru noi. Din purtarea ei, lumea se va încredința, sper, că suntem la înălțimea instituțiunilor noastre și că stabilitatea în România nu mai este amenințată. Această convingere, odată dobândită de Europa, va aveà de rezultat a înlesnì încheiarea de convențiuni, cari vor da o soluțiune cestiunilor jurisdicțiunii consulare, patentelor și postelor străine în România.

Pot, Domnilor, să vă anunț că sunt negocieri începute spre acest scop și că guvernele Maiestăților Lor Imperatorilor Rusiilor și Austriei au manifestat intențiunile Lor binevoitoare de a încheià cu noi asemenea convențiuni. Cât pentru celelalte Puteri, avem încrederea că ele vor arătà aceeaș bunăvoință de a rezolvà aceste

cestiuni, cari nu pot fi decât favorabile desvoltării intereselor comerciale și industriale, atât ale supușilor lor cât și ale țerii.

Vin acum la o cestiune ce în zilele din urmă a devenit foarte delicată, cestiunea Israeliților. Cu această ocaziune repet declarațiunea ce în mai multe rânduri a făcut guvernul Meu. Dacă națiunea română în alte timpuri nu s'a abătut dela principiile de umanitate și de toleranță religioasă, ea nu va începe astăzi, în al XIX secol, sub Domnia Mea, a violà aceste sfinte principii. Și dacă unii, profitând de oarecari suferințe economice, s'au încercat a pune cestiunea pe terenul religios și au căutat a deșteptà sentimentele de ură contra Israeliților în genere, precum s'a văzut în ultimele evenimente la Călărași și Bârlad, puteți fi siguri că acele cercări se vor nimicì, căci legile țerii dau destule mijloace guvernului Meu, spre a descoperì adevărul și a pune capăt unor asemenea uneltiri, cât și spre a asigurà societatea română contra relelor rezultate economice ce aduce după sine vagabondagiul.

Reformele radicale ce s'au făcut în acești din urmă ani în România, schimbând condițiunile deosebitelor clase ale societății și chiar ale intereselor materiale, lipsa de timpul necesar spre a face toate legile speciale și mai ales administrative, cari să conducă pe funcționari în regularea afacerilor de toată ziua, nestabilitatea guvernelor până la fundarea unei Dinastii, sunt cauze atât de puternice pentruca administrațiunea să fie încă departe de a răspunde la toate îndatoririle sale; cu toate acestea, mulțumită spiritului de asimilare al poporului român, a fost destul scurtul interval de un an și jumă-

tate, pentru ca să putem constată o simțitoare îmbunătățire în administrațiunea noastră.

Prin o schimbare radicală a condițiunilor proprietății și muncii, cari în alte țeri s'au făcut în timp de secole, lumea eră foarte mult și cu drept îngrijată, ca producțiunea agricolă să nu fie redusă așà, în cât abià să ajungă la strictul nutriment al locuitorilor, și astfel exportațiunea, până acum mai singura sorginte de avuție a României, să înceteze. Doi ani însă au fost îndestul la noi, pentruca libertatea muncii și a proprietății să dea roadele cele frumoase și pentruca Românii să se poată orientà în noua lor condițiune ca producători. Astfel s'a văzut, în anul încetat, că producțiunea agricolă a întrecut pe a tuturor anilor ce au preces aplicarea legii rurale; fără prezumțiune pot zice că administrațiunea n'a contribuit puțin la acest rezultat, prin o activă și inteligentă procedare, a înlesnì contractările și a le executà la timp și într'un mod drept și nepărtinitor.

Legi pentru crearea unei casse de asigurare contra foametei și a epizootiei, pentru poliția rurală, menită a păzì averea și producerea cultivatorilor, pentru descentralizarea administrativă, care are de rezultat a da intereselor locale o mai repede satisfacere, pentru crearea de căi județene și comunale, ce vi se vor prezintà în această sesiune, vor da avânt și impulsiune producerii naționale.

In ce se atinge de finanțele țerii, Ministrul Meu de Finanțe vă va spune, cu ocaziunea budgetului, situațiunea lor. Nu Mă pot însă oprì de a constată aici îmbunătățirea ce s'a efectuat dejà și în această ramură. Aceasta o datorim bărbăției poporului, care, ajutat de binecuvântarea divină, a îndoit producerea națională; o datorim unei

percepțiuni mai active și mai scrupuloase a veniturilor și unei mai drepte repărțiri a plăților.

Funcționarii Statului, ce de multe ori nu erau plătiți pe câte nouă luni, acum se plătesc regulat. Mandatele și bonurile tezaurului, cari în cei din urmă ani se scomptau cu un scăzământ, ce devenise aproape normal, de 30 la sută, astăzi nu mai au nevoe să fie scomptate, tezaurul fiind în stare a le plăti.

Cassa de lichidare a fost prevăzută cu toate capitalele necesarii spre a efectuà toate răspunderile ei, atât pentru prezinte cât și pentru rămășițele trecutului, și a aveà încă pe fiecare zi o rezervă. Acum s'au luat măsuri ca plata dobânzilor să se facă și la cassieriile de județe, și peste puțin sperăm că vom puteà face ca cupoanele să fie plătite pe loc și la Paris și la Berlin și la Viena.

Cassa de lichidare aflându-se în așà poziținne, obligațiunile rurale s'au ridicat dela cursul de 63 la acela de 78 la sută.

Cu toate acestea, știți că sistema noastră financiară și administrațiunea au trebuință de îmbunătățiri și simplificări, pe cari țara le așteaptă de mai mult timp.

Organizarea puterii armate după principiile adoptate astăzi mai în toată lumea civilizată a fost la Români o tradițiune națională, o idee răspândită și simțită de toți, încă înainte de a devenì o credință europeană. Grănicerii și dorobanții au fost încercare de reconstituire, de care trebue să ținem socoteală. Dacă condițiunile sociale și economice, în cari să află țara înainte de ultimele reforme, și alte împrejurări de diferite naturi, au împiedicat acea reconstituire de a se completà întru toate, astăzi vedem că reorganizarea armatei noastre a devenit posibilă și că ea este o necesitate absolută, atât din punctul de

vedere economic, cât și din acela al îndatoririlor situațiunii noastre politice, care ne face o condițiune de existență din păstrarea neutralității noastre. Ministrul Meu de Resbel vă va prezintă proiectele menite a reconstituì într'un mod definitiv și îndestulător această instituțiune națională.

La noi mai mult decât ori unde, Biserica, afară de caracterul său propriu, a avut și un caracter cu totul național. Ea s'a înălțat ori a periculat cu mărirea sau scăderea națiunii. Erà dar natural ca, reintrând în posesiunea drepturilor sale străbune, cele dintâi preocupări ale poporului român să fie de a redà Bisericii sale vechiul său lustru. Reformele încercate de guvernul trecut spre a ajunge la acest scop fiind precipitate, au dat ocaziune a se crede că ar voì a se abate dela dogmele marii comunități ortodoxe. Guvernul Meu, voind a face să dispară aceasta cât mai curând, vă va prezintă un proiect de lege, care, păstrând autocefalia Bisericii române, va da garanții puternice, că voim a rămâneà în sânul comunității ortodoxe răsăritene.

Statul român consacră, în comparațiune cu alte State, sume destul de mari instrucțiunii publice; însă ori cât de multe ar mai consacrà, ele ar fi nemerit întrebuințate, căci sunt cheltuielile cele mai producătoare ce face un Stat. Putem zice fără presumțiune că rezultatele instrucțiunii publice sunt destul de simțitoare la noi; dar totdeodată trebue să mărturisim că, dacă ea ar fi fost organizată într'un mod sistematic și dacă s'ar fi dat totdeauna preferință trebuințelor celor mai neapărate, dacă s'ar fi acordat o mai mare atențiune pentru formarea institutorilor chemați a învățà tinerimea, rezultatele ar fi fost mult mai mari; din nenorocire însă, pentru pregătirea acestora abià s'a făcut un început anii trecuți la

Iași și în anul încetat la București. Ministrul Meu de Culte și Instrucțiune publică vă va comunică toate sporirile făcute în anul expirat și reformele de cari instrucțiunea publică are nevoie spre a luà o desvoltare mai mare și mai raționabilă.

Agricultura, comerciul și industria națională cer imperios, pe lângă crearea de instituțiuni de credit, căi de comunicațiune.

Insemnatele sacrificii, cari s'au făcut până astăzi pentru lucrările publice, din nefericire n'au dat rezultate ce țara eră în drept a așteptà.

Guvernul Meu a căutat a reparà, pe cât se poate, greșalele din trecut. Ministrul Meu de Agricultură, Comerciu și Lucrări publice, încă din sesiunea trecută v'a înaintat cererea unei concesiuni de drum de fier pentru partea de peste Milcov, și puteți fi încredințați că aceasta nu va fi singura cerere de asemenea natură, fie pentru partea de dincolo, fie pentru partea cea de dincoace de Milcov, în fața căreia aveți a vă aflà.

Nepăsarea ce a arătat țara pentru navigarea Dunării am plătit-o scump, mai ales anul acesta, căci aflându-ne la discreționea unei singure companii, fără altă concurență, n'am putut exportà nici a patra parte din productele ce avem disponibile, și pe acela chiar cu un navlu împătrit de cel obicinuit. Atrag serioasa D-voastre atențiune asupra acestei nevoi, pot zice naționale, și sper că nu veți cruță sacrificiile ce ar cere crearea unei noi companii.

Incă din anul trecut vi s'a prezintat o convențiune încheiată între Rusia, Austria și România, care aveà de scop navigabilitatea Prutului. Ea a provocat obiecțiuni serioase în secțiunile fostei Camere, care a găsit că nu

este destul de asigurătoare pentru interesele noastre naționale. După niște convorbiri urmate asupra acestei cestiuni, cred că pot a vă asigură de intențiunile celor două Puteri contractante, de a ne da, prin acte adiționale, toate garanțiile ce se vor găsì de cuviință. Navigabilitatea Prutului, Domnilor, răspunde la trebuințele unei mari părți a României de peste Milcov și, împreună cu căile ferate, cu emanciparea embaticurilor din Iași, pentru care încă din anul trecut Ministrul Meu v'a prezintat un proiect, ea constitue o justă compensare pentru vechea capitală a Moldovei, care nu va încetà nici odată de a fi a doua a Noastră reședință.

Justiția a atras asemenea serioasa atențiune a guvernului Meu. A ridicà această ramură a puterii Statului la gradul de moralitate și de demnitate, necesară spre a puteà exercità o acțiune salutarie asupra societății, a fost preocuparea constantă a guvernului. Datoria noastră este acum a remedià defectele ce există în legislațiunea noastră. Spre a ajunge la acest rezultat, Ministrul Meu de Justiție vă va prezintà mai toate proiectele prevăzute prin Constituțiune.

Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, am atins numai puncturile principale ale obiectelor ce sunteți chemați a regulà; cu toate acestea, ați putut vedeà cât de mare și laborioasă este misiunea D-voastre. Sunt încredințat că veți fi la înălțimea acestei misiuni și că pentru realizarea adevăratului progres nu vă va lipsì nici activitatea, nici prudența.

Este mai mult de un an, de când Mă aflam tot în acest loc, încunjurat de reprezentanții națiunii, și le ziceam: La lucru, Români! La lucru cu zel și patriotism! Astăzi nu pot decât a repetì acele cuvinte, rugându-vă

cu stăruință a dovedi acum, că sunteți demni de încrederea ce a pus țara în Domniile voastre.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre și să protege România.

Sesiunea ordinară a Corpurilor legiuitoare pentru anul 1868 este deschisă.

Carol.

Ștefan Golescu, I. C Brătianu, G. Adrian, Dim. Gusti, Ant. Arion, P. Donici.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

13 (25) Ianuarie 1868.

In cuvântarea rostită de Comitele Keyserling, la prezentarea scrisorilor de acreditare, despre care se amintește în această scrisoare, Consulul general al Prusiei spusese între altele: „Regele, concediindu-mă, mi-a desemnat actuala mea misiune ca o dovadă a prea înaltei Sale încrederi. Voiu pune toată inima mea, ca să mă fac demn de dânsa, îndeplinind-o conform cu relațiunile de apropiată rudenie, ce subsistă între Curțile din Berlin și din București, precum și cu acele de bună înțelegere ce domnesc între țerile respective. Binevoească Alteța Voastră a Mă încurajà în sarcina mea, acordându-mi asemenea înalta și grațioasa Sa încredere și permițându-mi a-I dovedì, prin lealul meu devotament, via simpatie ce inspiră Augusta Sa persoană vechilor Săi compatrioți."

Cel mai mare pericol pentru România ar fi o alianță între Francia și Rusia. Cea dintâi întrebuințează în acest moment toate mijloacele pentru a ajunge la aceasta. Francia e silită astăzi a-și face amici din dușmanii săi, căci nimeni nu mai este cu ea. Tot Orientul este în contra Franciei... Italia va aveà trebuință de Prusia și Prusia de Italia, căci amândouă nu au nimic bun de așteptat dela Francia.

Francia a pierdut aici teren mult, și dacă lumea nu și-ar amintì că ea a făcut mult bine României, s'ar

depărtă cu desăvârșire de ea; din contra, ceeace Francia a pierdut aici, a câștigat Prusia, și Comitele Keyserling a contribuit mult la aceasta prin manierele sale imparțiale și pline de tact. La recepțiunea oficială, dânsul a pronunțat un prea frumos discurs de introducere, care a făcut impresiune în toată țara și cu care s'au împodobit toate ziarele. Am răspuns într'un mod cordial. Chiar din ziua sosirii sale, Keyserling a știut să câștige încrederea mea și simpatiile țerii, în particular pe ale ministrilor mei. Peste câteva zile trimit o misiune, proiectată încă mai de mult, la Petersburg, pentru a regulă diferite cestiuni.

De două zile a venit iarna din nou cu mare asprime; a căzut multă zăpadă și bate un vânt rece, care 'ngrămădește în multe locuri zăpada până la înălțimea caselor. Aceasta face iarăș corespondența nemărginit de grea. Posta din Transilvania n'a sosit de două zile. «Gazeta universală de Augsburg» vorbește de o răsvrătire a studenților, care ar fi avut loc aici; numai prin ea am aflat această interesantă știre, care este cu desăvârșire neștiută la București! Pare că se fabrică iarăș știri false în presa Germaniei de Sud...

Navigațiunea va fi deschisă la 15 Martie. Tu ai puteà veni poate în Maiu, în anotimpul frumos, și călătoria n'ar fi prea grea nici pentru scumpa mea mamă. S'ar pregăti Bistrița, acest măreț colț în munții înalți, unde am puteà să ne bucurăm unii de alții în cea mai mare liniște. Pentru a mă mângâià, mă preocup fără încetare de această idee. Rămâne acum la tine a realizà această dorință, cea mai scumpă a inimii mele.

Joia viitoare, dau iarăși un mare bal și încă un al treilea la sfârșitul carnavalului. După aceasta încep

marile prânzuri parlamentare. De n'aș fi cu totul singur să fac onorurile la acestea!...

Numai printr'o linie de drum de fier între București și Iași Moldova va fi cu adevărat strâns unită cu Țara Românească și orice porniri separatiste vor dispăreà; acum chiar separatiștii nu mai au trecere; la Cameră nu sunt decât unioniști, în vreme ce Senatul mai posedă câteva exemplare de separatiști.

Scrisoare

către Principele Gorciacoff.

18 (30) Ianuarie 1868.

Baronul Offenberg comunicase Principelui Carol că misiunea română va fi primită cu plăcere la St. Petersburg. Principele Domnitor încredință o scrisoare către Împăratul Rusiei și alta către Principele Gorciacoff, spre a fi înmânate de delegații Săi. In scrisoarea către acesta din urmă Principele Domnitor exprimă speranța că demersurile Sale vor fi încoronate de succes, în considerațiunea că guvernul imperial a arătat încă de curând multă bunăvoință guvernului român în afacerea postei internaționale și în a plății datoriilor contractate pentru aprovizionarea armatei Maiestății Sale. Dela ultima ocupațiune a Principatelor Dunărene de Ruși, Rusia era debitoarea țerilor noastre.

Pentru apărarea și desvoltarea independenței naționale, operă atât de glorios întreprinsă pe timpuri sub auspiciile Rusiei, sunt oarecari trebuințe materiale, precum aceea a unei mai bune înarmări a trupelor Mele, cari Mă fac să doresc ca primele vărsăminte ale datoriei ruse să fie destul de considerabile, pentru a nu fi în întregime compensate de reclamațiunile ce guvernul imperial din parte-i este în drept a face.

Scrisoare

către Impăratul Rusiei.

18 (30) Ianuarie 1868.

Puternica îngrijire ce M. V. I. nu încetează a avea pentru coreligionarii Săi din România și înalta bunăvoință ce Ea a binevoit a-mi arătă în diferite împrejurări, Mă încurajează a da M. V. I. o nouă dovadă de via mea recunoștință... România dorește să aibă cele mai bune raporturi cu Statele M. V. I. Cunosc asemenea și urările ce Ea face pentru fericirea coreligionarilor Săi, și cărora îngrijirea binevoitoare a M. V. I. nici odată nu le-a lipsit, mai ales în timpurile de încercare prin cari ei au trecut. N'am încetat, dela sosirea mea în țară, a-Mi da toate silințele pentru a ridică simțimântul religios, care, deși înnăscut în popor, totuș fusese atât de turburat sub ultima Domnie. Această sarcină, care este una din cele mai frumoase pentru orice suflet religios, îmi este ușurată prin nobilele încurajări și prin înaltul exemplu al M. V. I...

Răspuns

la Adresa Senatului.

21 Ianuarie (2 Fevruarie) 1868.

Sunt foarte simțitor de bunele urări și de simțimintele leale de devotament ce-Mi exprimați. Grăbirea ce ați pus a venì în corp în jurul Meu Mă mișcă adânc și voiu păstrà cea mai vie aducere aminte de această măgulitoare urmare.

Răspuns

la Adresa Camerei Deputaţilor.

23 Ianuarie (4 Fevruarie) 1868.

Camera Deputaţilor asigură pe M. S. Domnitorul că se va ocupà de proiectele anunţate şi de cestiunea Israeliţilor.

Această Adresă este pentru Mine cu atât mai preţioasă, văzând că toată Camera s'a grăbit a Mi-o prezintà. Vă mulţumesc de această măgulitoare atenţiune, precum şi de simţimintele şi de urările bine simţite ce-Mi exprimaţi; mai ales însă vă mulţumesc de asigurările ce-Mi daţi şi cari-Mi sunt cu deosebire scumpe. Am ferma încredere, că vă veţi grăbì a da o soluţiune promptă şi satisfăcătoare cestiunilor importante şi că veţi da tot concursul guvernului Meu, pentru a-i uşurà sarcina; astfel ţara întreagă şi Domnitorul ei vă vor fi recunoscători.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

24 Fevruarie (7 Martie 1868).

România a fost din nou, în timpul din urmă, subiect de conversaţie generală, atât în cercurile diplomatice cât şi în presă, care s'a silit a răspândì svonurile cele mai deosebite asupra stării lucrurilor din ţară. Nu ştiu de trebue să-mi pară rău ori să mă bucur de aceasta, căci acuzaţiunile, ce se dovedesc în urmă că sunt curate născociri, cad asupra autorilor lor şi mai curând îmbunătăţesc situaţiunea acuzatului. De câte ori n'am figurat pe banca acuzaţilor, de când sunt aici! Dar nici odată nu s'a putut să mă condamne şi cred că în sfârşit se va isprăvì cu aceste manopere.

În România și'n tot Orientul a domnit și domnește cea mai mare liniște. Numai la Constantinopol s'au sugerat Pașalelor fricoși panice închipuite. Atunci dânșii, în groaza lor, se adresează marilor Puteri, pentru ca acestea să îndepărteze pretinsul pericol! Numai așà mișcarea bulgărească, în privința căreia s'a înnegrit atâta hârtie, a fost peste măsură exagerată. Cheia unei mișcări eventuale în Bulgaria o avem în mână aici, și prin urmare știm ce se petrece. Anul acesta, pe cât se pare, nimic nu se va mișcà acolo, și Serbia deasemenea va sta liniștită.

Cu privire la pretinsele uneltiri bulgare, Poarta a adresat guvernului meu o notă jignitoare, la care acesta a dat un răspuns foarte energic; sfârșitul notei noastre este astfel conceput: «Informațiunile Sublimei Porți sunt cu desăvârșire false... Guvernul A. S. crede că face un serviciu guvernului otoman atrăgându-i atențiunea asupra uneltirilor poloneze în Bulgaria, cari pot fi tot așà de dăunătoare pentru Imperiu ca și pentru țerile mărginașe...» Această notă n'a rămas fără efect, și Fuad chiar a făcut lui Golescu mărturisirea, că atât pentru România cât și pentru Poartă ar fi poate mai avantajos ca România să fie independentă: «*căci încurcăturile ne vin în totdeauna de pe țărmul stâng al Dunării*». Francia de asemenea, a pus să mi se citească, în mod personal, o notă de către girantul Consulatului general, notă ce respirà un așà spirit de ură, în cât am refuzat a luà cunoștință de ea. Girantul, care în comun cu Consulul belgian răspândise diverse svonuri false, a trebuit să se plece față de stăruința refuzului meu, și când în ziua următoare Ministrul meu de Afaceri Streine îi cerù nota pentru a-i face un răspuns scris, girantul declară că

Marchizul de Moustier, întrebat telegrafic în această privință, răspunsese că zisa notă fusese redactată cu cea mai bună intențiune și că Francia ca Putere amică nu voise prin aceasta să jignească guvernul nostru.

Au fost numai decât informați despre incident la St. Petersburg și la Berlin, și Goltz interpelă pe Moustier în această privință; acesta recurse la un subterfugiu, explicând că girantul nu fusese însărcinat a-Mi cetì această notă.

Aici în țară acest incident a avut un bun efect, și la ultimul bal care aveà loc în aceeaș zi, răspunsul ce primise girantul erà subiectul conversațiunii. Francia a pierdut mult cu aceasta, după cum a pierdut în general, prin atitudinea sa din ultimul timp. Moustier trece drept mai turc decât Sultanul. In momentul hotărîtor, Francia va vedeà că a pierdut pasul în Orientul creștin.

Raporturile cu Rusia s'au îmbunătățit dela trimiterea misiunii la St. Petersburg, ceea ce pe de altă parte a produs nemulțumire la Paris. Firește, voiu ști întotdeauna să evit o ruptură cu Francia, căci aceasta ar fi foarte periculos pentru România. Când Consulul general al Franciei, Baronul d'Avril, mi-a zis la ultima sa audiență, că Rusia nu puteà să se intereseze de noi ca națiune, eu i-am răspuns: „Sunt trei legături cari unesc România cu trei mari Puteri: legătura de rasă cu Francia, legătura de religiune cu Rusia, legătură de familie cu Prusia. Aceasta din urmă nu privește decât pe Principe, dar Principele este identic cu Națiunea."

Brătianu se arată din ce în ce mai mult ca un om de Stat dibaciu, dar dânsul este un spin în ochiul guvernului francez.

Logodna Principesei M. m'a atins mai mult decât ați puteà bănui, scumpii mei părinți: portretul ei, pe care îl am, mi-a învârtit puțin capul! In sfârșit, nu trebue a mai gândì la aceasta. După iarna plină de griji ce am petrecut, mi-ar fi fost de o reală trebuință să pot aveà pe lângă mine pe unul dintr'ai mei, sau pe un bun prieten vechiu, căci, cu toată munca stăruitoare și cu toată încordarea continuă a spiritului, singurătatea tot ajunge să lucreze asupra temperamentului meu. N'am pe nimeni cui să-mi deschid inima și care să mă poată distrage. Brătianu ar fi încă singurul, dar e așà de ocupat în cât nu pot aveà cu dânsul decât relațiuni de afaceri. Acum în urmă a pierdut, într'un mod grozav, pe sora sa preferată, care erà superioara uneia din mănăstirile cele mai mărețe, situată în Ostrovul Oltului; s'a înnecat în Olt cu trăsura ei, trecând prin vad acest râu repede. Această pierdere l'a întristat profund.

Iarna s'a isprăvit; mulțumesc lui Dumnezeu, dar n'aș vrea să mai trăesc o a doua la fel. Am avut momente când eram grozav de melancolic, așà încât mă simțiam incapabil de ori ce muncă serioasă. Fără 'ndoială, au fost adeseori și momente, când timpul treceà prea repede pentru numeroasele ocupațiuni ce aveam. M'am pus serios pe studiul economiei politice.

Carnavalul a fost destul de animat; baluri, concerte, întruniri, opera italiană și o excelentă trupă franceză dirijată de Felix, fratele celebrei Rachela, cu concursul lui Ravel, d-ra Deschamps dela Palais Royal...

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

25 Martie (6 Aprilie) 1868.

Principele Carol-Anton telegrafiase A. S. Domnitorului că Împăratul Napoleon ar fi declarat cum că cunoaște intențiunea României de a proclamà la 10 Maiu independența și regalitatea; că Francia, Anglia și Austria sunt furioase de acest proiect, care ar fi pierderea Dinastiei și a țerii.

Principele Carol răspunde că I se impută această intențiune numai pentru a se servì în contra Lui, ca să-L discrediteze în opiniunea publică. Nici măcar n'a fost vorba de un astfel de proiect, care ar fi astăzi o adevărată nebunie. Prin astfel de calomnii se face situațiunea Sa aproape de neținut, căci nu are mijloacele de a Se apără, dacă diplomația nu voește să fie convinsă de adevăr: „E o persecuțiune organizată în contra României".

Răspuns

către Mellinet, Agent și Consul general al Franciei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

28 Aprilie (10 Maiu) 1868.

Primind scrisorile cari vă acreditează în calitate de Agent și Consul general pe lângă Mine, Mă simt fericit a aveà din nou ocaziunea de a exprimà toată recunoștința Mea pentru viul interes, simpatiile și solicitudinea ce Maiestatea Sa Împăratul, Augustul vostru Suveran, a avut totdeauna pentru România. Cu fericire văd o nouă dovadă a binevoitoarelor sale dispoziții în grațioasele atențiuni, cu cari Maiestatea Sa a binevoit în mod special a vă însărcinà și cari Mă mișcă adânc. Fiți convins, Domnule Agent și Consul general, că România nici odată nu

va uità toate câte Francia a făcut pentru dânsa și că-i va conservà totdeauna simțiminte de vie recunoștință.

Guvernul Meu se va grăbì a vă face misiunea ce vă este încredințată cât se va puteà mai lesnicioasă și mai plăcută, și 'n orice împrejurare puteți comptà pe sprijinul Meu.

Scrisoare

către Ministrul de Răsboiu,
pentru desființarea bătăiei în armată.

9 (21) Maiu 1868.

Domnule Ministru,

Respectul ce am pentru om și iubirea ce port ostașului, care are un îndoit titlu la a Mea afecțiune, ca cetățean precum și ca apărător al patriei, M'au îndemnat a desființà în armată o pedeapsă, care nici de cum nu este de natură a înălțà în sufletul soldatului simțimintele de onoare și de morală, pedeapsă la care n'am dat nici odată sancțiunea Mea decât cu inima mâhnită.

Doresc, Domnule Ministru, ca, odată cu aniversarea suirii Mele pe tron, corecțiunea corporală, condamnată în mai toate armatele, să înceteze și la noi, și ca ea să fie înlocuită prin altele mai în raport cu principiile de umanitate.

Te rog dar, Domnule Ministru, ca îndată să înaintezi Adunării un asemenea proiect de lege, care va pune deciziunea Mea în armonie cu Codul penal al oastei.

Primește, Domnule Ministru, încredințarea stimei Mele.

Cotroceni, 9 (21) Maiu 1868.

Carol.

Răspuns

către Primarul Capitalei la aniversarea zilei de zece Maiu.

10 (22) Maiu 1868.

Domnule Primar,
Domnilor Delegați,

Astăzi doi ani, pentru întâia dată, poporul român se manifestă Mie prin acela din Capitală, și negreșit că cele dintâi impresiuni au hotărît despre destinurile noastre. L-am simțit tânăr ca și Mine, cu o speranță nemărginită în viitor ca și Mine, cu credința în bine ca și Mine. De atunci am străbătut toate unghiurile României și M'am convins că Bucureștii au fost credincioasa expresiune a națiunii. Acest contact necurmat cu națiunea M'a întărit în cele dintâi impresiuni și M'am asigurat despre virtuțile poporului, la ale cărui destinuri Providența M'a chemat să președ.

Primesc dară măgulitoarele felicitări ce-Mi adresați, căci ele se răsfrâng asupra națiunii întregi, fiindcă Domnitorul unei națiuni libere nu poate fi decât adevărata sa expresiune, adevăratul ei reprezentant.

Mesagiu

pentru închiderea Camerei Deputaților.

10 (22) Iunie 1868.

Senatul fusese disolvat prin Decret Domnesc.

Domnilor Deputați,

La deschiderea sesiunii actuale am expres încredерea Mea în Domniile voastre, bazată pe convingerea

ce aveam și am, că ori de câte ori un guvern face cu sinceritate și lealitate apel la țară, va găsi într'însa un răsunet puternic.

Sesiunea ce expiră astăzi Mi-a dovedit că nu Mă înșelam și sunt fericit a constată că, după Constituantă, Adunarea actuală este aceea care a făcut cele mai mari și mai importante legi; și, ca să nu citez acì decât trei, voiu aduce aminte că ați înzestrat țara cu legea organizării armatei, a poliției rurale și a drumurilor de fier, cari sunt menite a produce rezultatele cele mai fecunde pentru prosperitatea și întărirea materială și morală a României.

Dacă efectele unora din legile ce ați votat au fost întârziate prin cauzele ce au adus disolvarea Senatului, am, Domnilor Deputați, ferma și deplina credință, că Senatul viitor, răspunzând mai bine la speranțele și așteptările României, ne va face să recâștigăm timpul pierdut.

Mulțumirile, ce vin a vă exprimà pentru lucrările însemnate ce ați săvârșit și pentru concursul leal, patriotic și inteligent ce ați dat guvernului Meu, fără nici o preocupare de partidă, sunt sigur, Domnilor Deputați, că le-ați găsit dejà în conștiința Domniilor voastre și că, întorcându-vă pe la districte, le veți aflà și mai puternice în mijlocul concetățenilor Domniilor voastre, în recunoștința tuturor Românilor.

Dumnezeu să vă aibă întru a sa sfântă pază.

Sesiunea anului 1867/1868 este închisă.

Carol.

I. C. Brătianu, G. Adrian, D. Gusti, Ant. I. Arion, P. Donici.

Scrisoare

către Principele Regal al Prusiei.

18 (30) Iunie 1868.

Plecarea Comitelui Keyserling la Berlin Îmi oferă o bună ocaziune de a-ți mulțumi pentru scumpa scrisoare ce Mi-ai scris în ajunul plecării tale în Italia. Comitele va aveà, fără îndoială, onoarea a fi primit de tine și a completà prin raportul său aceste linii. Dânsul vede viitorul puțin cam negru și judecă situațiunea cam prea după măsura apuseană. Firește, țintesc și Eu spre cât mai perfect; dar până atunci, trebue să Mă mulțumesc cu ceva mediocru, mai ales având în vedere mijloacele ce-Mi sunt la dispoziție. Sunt fericit a puteà să te asigur că am găsit în Comitele Keyserling un amic credincios, pe devotamentul căruia ori ce Hohenzollern poate să se bizue. Absența lui de trei luni Îmi va fi foarte simțitoare.

De câtva timp el și-a schimbat opiniunea, odinioară favorabilă, asupra lui I. Brătianu, ceea ce-Mi face mare părere de rău; dânsul îl judecă de sigur într'un chip prea sever. După Mine, Brătianu este unul din bărbații de Stat cei mai capabili printre Români, și sunt încă și astăzi ferm în aceeaș părere pe care ți-am scris-o despre el altă dată. Nu contest că a făcut greșeli în timpul acesta din urmă, cu deosebire în acea nenorocită cestiune evreească, prin care Mi-a făcut multe încurcături; dar trebue să recunosc că a devenit astăzi prudent și tratează cu tact diferitele cestiuni dificile. Sper că, împreună cu el, voiu ajunge în scurt timp să lichidez afacerea evreească într'un chip mulțumitor pentru Europa.

Francia și Austria Îmi fac imputările cele mai amare, pentrucă țin atât de ferm la un ministru atât de

revoluționar, și Mă declară o păpușă în mânile sale. Aceasta Mi-e destul de indiferent. Lucrez după simțimântul și convingerea Mea și nu Mă voiu lăsă nici odată influențat de străinătate.

Călătoria Principelui Napoleon în România n'aveà absolut nici un scop politic. Erà natural să fie primit cu entuziasm, și tot ce se pune în scenă aici rămâne politicește fără consecințe. Cu Mine n'a vorbit de loc politică, temă pe care și Eu o evitam. Mi-a istorisit cu o mare satisfacțiune petrecerea sa la Berlin. Mi-a vorbit mult de proiecte de căsătorie privitoare la Mine și Mi-a tras atențiunea de a luà în curând o hotărîre. Ca partide convenabile, dânsul a propus pe Principesele de Suedia, de Bavaria, de Danemarca; cât despre aceasta din urmă, la dreptul vorbind, nu voiu îndrăznì să-i cer mâna, ca unul ce am participat la asediul dela Düppel. Și în acest an cu greu voiu puteà să intreprind o călătorie în Apus, fiindcă Senatul și Camera vor țineà ședințe în August. Spre toamnă, am de gând să-Mi concentrez trupele într'o tabără la Focșani și să fac manevre la cari va asistà, sper, locotenentul-colonel de Krenski. Il aștept aici în scurtă vreme: din nefericire, dânsul n'are decât câte-va săptămâni de concediu, dar sper, prin intervenția Ta, să obțin o prelungire.

Urmez în ziare călătoriile Tale în stânga și în dreapta, cu mare interes, și necontenit nu am decât o dorință, aceea de a Te puteà întovărăși. Drumul dela Hamburg la Lübeck Îmi va rămâneà pentru totdeauna neuitat.

Răspunsuri

la urările de bună venire adresate cu ocaziunea călătoriei Domnitorului prin județele Muscel, Argeș și Dâmbovița.

19 (31) Iulie — 24 Iulie (5 August) 1868.

Primarului din Pitești:

Vă mulțumesc pentru simțimintele și iubirea ce-Mi arătați cu ocaziunea trecerii mele pe aci.

Președintelui Consiliului general al județului Muscel:

Cu a D-voastre îngrijire și cu brațele locuitorilor, sper în curând a aveà acest drum (spre frontiera Austriei), atât de dorit și de folositor pentru țară.

Primarului Comunei Dragoslavele:

Sunt prea bucuros aflându-Mă în mijlocul vostru în aceste locuri așà de grele și mărețe, cari în curând se vor ușurà prin brațele voastre; primirea voastră Mă face mai mult a Mă îngrijì de traiul vostru cel bun, care e și fericirea Mea.

Locuitorilor din Rucăr:

Bunilor locuitori, Această mizerie, cu ajutorul lui Dumnezeu, se va înlătură și se va face și acolo un drum de comunicațiune, spre ușurarea voastră și spre folosul țerei întregi.

Primarului din Târgoviște:

Voiu fi fericit când voiu cunoaște cu deplinătate țara și trebuințele locuitorilor. Eu prin D-ta mulțumesc Târgoviștenilor de iubirea ce-Mi arată.

Locuitorilor din comuna Băldana-Fundata:

Aceste manifestări de iubire umplându-Mi sufletul de mulțumire, Îmi impun totodată și datoria de a lucrà cu îndoite puteri la fericirea României care este și a Mea.

Cuvântare

la împărțirea premiilor în Școala de agricultură dela Pantelimon.

27 Iulie 8 (August) 1868.

Am mulțămirea de a constatà că școala a făcut progres.

Spre încurajare, împart premiurile și medaliile destinate pentru elevii cari s'au distins, și la anul viitor sper a încoronà și pe acei cari vor îndoì silințele pentru a ajunge pe colegii lor.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzellern.

1 (13) August 1868.

Din luna lui Maiu am o viață foarte agitată și obositoare; singura diversiune ce Mi-am acordat din timp în timp au fost excursiunile în frumoșii munți ai Carpaților. Cu inima veselă am străbătut acele poziținni mărețe, căci Îmi aminteau în mod viu călătoriile făcute împreună prin Elveția, în timpurile bune din trecut. Adeseori sunt cuprins de o nostalgie așà de puternică, încât cred că nu-i voiu mai puteà rezistà mult timp.

După ce expune Părintelui Său împrejurările cari au adus disolvarea Senatului și după ce istorisește în amănunte mișcarea bulgară și represiunea ei barbară de către Midhat Pașa, Domnitorul continuă:

Pentru moment revolta pare complet înăbușită; insurgenții în mic număr, cari se găsiau pe teritoriul bulgar, s'au retras în Balcani; nu s'ar puteà spune cât timp va durà liniștea, dar e sigur că iritațiunea Bulgarilor a atins punctul său culminant, așà încât s'ar puteà comparà cu fanatismul religios. Pe teritorul român sunt încă numeroase bande de insurgenți, a căror împrăștiere o grăbim, dar paza hotarelor noastre întinse ne pricinuește multe griji.

Am convocat Camerele pentru 2 Septemvrie st. v., pentruca Senatul să voteze concesiunea drumurilor de fier. Îndată apoi se va procede la emisiunea obligațiunilor. Lucrările publice sunt duse acum cu activitate. A fost făcută și votată de Cameră o lege, după care fiecare Român este obligat a lucrà trei zile pe an la drumuri sau a da echivalentul acestui lucru în bani. La început erau contra acestei prescripțiuni, ce se considerà ca o clacă, dar s'a izbutit a se învinge temerile, și astăzi sunt mulțumiți în țară și se recunoaște că România nu va puteà ajunge decât prin acest mijloc să aibă în scurt timp căi de comunicație. Statul ia în sarcina sa arterele mari ale traficului; anul acesta se vor isprăvì trei sute km. de drumuri cu nouăsprezece poduri.

Recunosc desăvârșit, după cum Îmi scrii, că trebue înainte de toate să am grijă de interesele materiale ale țerii. Prea bucuros aș lăsà politica să doarmă, pentru a Mă despărți pe câtva timp de restul lumii, dar Puterile străine nu-Mi lasă nici o odihnă. Francia, în particular,

caută să-Mi creeze dificultăți. *Marchizul de Moustier vreà cu orice preț să caute ceartă Românei, ca să facă să cadă un Minister ce nu mai are încrederea Franciei.* Imi pare rău de aceasta, dar nu pot să Mă hotărăsc a îndepărtà pe un ministru care are întreaga Mea încredere. Am uitat să menționez și ce a zis Bourée cu privire la afacerea bulgară: „Trebue profitat de această împrejurare pentru a cere căderea Ministerului român!" Cred că ar fi mai important a operà o schimbare de Minister în Francia decât în România. Scenele ce s'au petrecut la Paris, la Sorbona, procesul lui Rochefort în urma articolelor violente din *Lanterne* sunt semne rele. Al doilea imperiu e foarte sdruncinat și nu se va puteà mănținea decât prin mijloace radicale, dacă fraza fatală, *„e prea târziu"*, nu se confirmă. Sunt aproape obligat s'o cred. Simpatiile pentru Francia au dispărut în Orient, și numai ea însăș e de vină, dacă popoarele creștine se aruncă în brațele Rusiei. Politica turcească și politica franceză sunt în acest punct identice.

Primul transport de puști prusiene a sosit și bucuria e mare, dar poate nu așà de mare ca furia Franciei și a Austriei. Am rugat din nou pe Rege să acorde lui Krenski un concediu pentru a venì aici; e absolut necesar ca să am pe lângă Mine un ofițer de valoare pentru organizarea armatei.

Sunt puține zile de când ministrul Meu de răsboiu, Colonelul Adrian, s'a retras. E un om care-Mi este foarte devotat, dar este greoiu și încet, și această scădere Mi-a pricinuit adeseori nerăbdări.

In curând se va organizà al 3-lea batalion pentru fiecare regiment de infanterie, precum și un al 8-lea regiment de infanterie; această sporire erà prevăzută în

legea votată de Cameră. Trebue să se creeze încă două regimente de cavalerie, un regiment de artilerie, un batalion de geniu și un batalion de tren, toate prevăzute de lege. Finanțele s'au îndreptat în mod considerabil; cheltuielile pot fi făcute regulat in fiecare lună și sume mai mari sunt vărsate la fondul de rezervă; vama prezintă chiar de acum o incassare superioară celei din întregul an din urmă! Mulțumită recoltelor excelente din anul trecut și din acest an, impozitele sunt nu numai achitate mai regulat, dar se pot încassă și enorme sume rămase din anii trecuți.

Destulă dezordine domnește încă în diversele ramuri ale administrațiunii, și sunt mâncătorii; dar nu e de comparat cu ceeace eră altă dată. Va trebui timp pentru a suprimă cu desăvârșire abuzurile... Jurații nu sunt în totdeauna la înălțimea sarcinii lor; adeseori condamnă pe cei ce s'au făcut vinovați de mici fapte rele și achită pe marii criminali... Toate procesele de presă sunt trimise la jurați. Eu, în România, sunt contra proceselor de presă, căci cei cari scriu în ziare sunt în general oameni fără valoare. Sunt pentru libertatea nelimitată a presei aici. Ea este infinit mai puțin periculoasă decât o libertate limitată, ale cărei consecințe se arată acum în Francia.

Tendințele separatiste în Moldova au dispărut aproape cu desăvârșire; nu mai există decât o mică partidă gălăgioasă la Iași, care ne pricinuește necazuri, mai ales că se servește de cestiunea evreească pentru a face dificultăți guvernului.

Actualmente sunt aici două ziare franceze: „l'Israëlite roumain" (care are de scop a împăcă pe Români cu

Evreii) și „l'Etoile d'Orient“ (care apără în Orient principiul naționalităților).

Tocmai când termin scrisoarea Mea primesc dela Dim. Brătianu depeșa următoare din Paris:

„Astăzi Impăratul m'a primit la Fontainebleau cu mare bunăvoință, aproape intimitate, convorbire lungă și deschisă; sper bune rezultate; mi-a spus să asigur pe A. V. de afecțiunea sa pentru persoana A. V. și de viul său interes pentru România“.

Răspunsuri

la urările de bună venire adresate cu ocaziunea călătorii Domnitorului prin munții Dâmboviței și ai Prahovei.

14 (26)—18 (30) August 1868.

Preotului din comuna Măgura:

Și Eu sunt plin de bucurie, putându-vă pentru întâia oară vizită în pacinicile voastre case.

Primarului din comuna Proviţa:

Să trăiți și voi, bunilor locuitori ai munților!

Primarului din comuna Brebu:

Imi pare bine că am venit să vă văd acì și vă mulțumesc pentru urările ce-Mi adresați.

Mesagii

pentru deschiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

2 (14) Septemvrie 1868.

Domnilor Senatori,

V'am convocat astăzi, la 2 Septemvrie, în sesiune extraordinară, atât în conformitatea literei Constituțiunii, care prin art. 95 cere, în caz de disolvarea uneia din Adunări, convocarea Corpurilor legiuitoare în termin de trei luni, cât și spre a da cestiunii căilor ferate soluțiunea ce țara așteaptă cu nerăbdare a vedeà cu o zi mai curând.

Eu recomand acest important proiect de lege la matura chibzuire a Senatului.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările Domniilor voastre.

Sesiunea extraordinară a Senatului este deschisă.

Carol.

Dat în București, 2 Septemvrie 1868.

I. C. Brătianu, D. Gusti, Anton I. Arion, P. Donici.

Domnilor Deputați,

In urmarea disolvării Senatului și în conformitatea literei Constituțiunii, Eu am convocat pe cel nou, în terminul prescris de art. 9, pentru astăzi, 2 Septemvrie.

Art. 81 din Constituțiune cerând ca, deodată cu Senatul, să fie convocată și Adunarea Deputaților, D-voastre ați fost dar asemenea convocați în sesiune extraordinară.

Pe lângă celelalte lucrări rămase din sesiunea trecută, veți aveà a vă ocupà în această sesiune, Domnilor Deputați, și cu budgetul exercițiului 1869.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Sesiunea extraordinară a Adunării Deputaților este deschisă.

Carol.

Dat în București, 2 Septemvrie 1868.

I. C. Brătianu, D. Gusti, Anton I. Arion, P. Donici.

Răspuns

către T. Axelov, Consulul general al Greciei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

7 (19) Septemvrie 1868.

Văd cu mare plăcere în numirea D-voastre în calitate de Consul general al Greciei în România o nouă mărturie, ce-Mi dă Augustul D-voastre stăpân, Regele, despre a Sa amiciție, care-Mi este atât de scumpă.

Sper că bunele relațiuni ce au existat în totdeauna între Eleni și Români, nu se vor desvoltà numai, dar ele vor devenì din zi în zi mai intime pentru fericirea reciprocă a ambelor națiuni.

Guvernul Meu va face tot ce stă în putința sa, ca misiunea D-voastre să devină cât se poate mai ușoară și mai plăcută.

Toast

la inaugurarea lucrărilor Căii Ferate București-Galați.

10 (22) Septemvrie 1868.

Sper că, de astăzi într'un an, vom închină al doilea pahar, pentru a inaugurà linia întreagă în tot parcursul.

Cuvântare

la deschiderea sesiunii Societății literare române (Academia Română).

15 (27) Septemvrie 1868.

Sunt mândru de a Mă află astăzi în mijlocul Domniilor voastre ca membru, dar și ca protector. Văd cu mare bucurie că ați pus iute fundamentul pentru literatura și limba noastră, spre a ridică acum templul lui Apollon în România.

Istoria ne arată că o națiune, care ține la desvoltarea artelor și a științelor, ajunge lesne acest fericit scop, care este mărirea, tăria și independența unui popor.

Doresc deci, ca toate lucrările Domniilor voastre să fie binecuvântate, pentru fericirea Românilor.

Mesagii

pentru închiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

21 Septemvrie (3 Octomvrie) 1868.

Domnilor Senatori,

Convocându-vă în sesiune extraordinară, ca să Mă conform art. 95 din Constituțiune și ca să vă pun cu o

oră mai înainte în poziţiune de a dotă ţara cu drumuri de fier, ştiam că vă expun la un mare sacrificiu, acela de a părăsi interesele D-voastre agricole în timpul cel mai emininte. Graba ce aţi pus de a răspunde la apelul Meu şi activitatea ce a domnit în lucrările D-voastre au fost satisfacţiunea cea mai vie ce aţi putut da ţerii şi Mie, pentru care vă mulţumesc din inimă.

Acum, Domnilor Senatori, după ce v'aţi făcut datoria în interesul binelui public, puteţi a vă întoarce în districtele D-voastre şi a vă ocupà de interesele D-voastre, siguri fiind că Prea Puternicul va binecuvântà ostenelele ce v'aţi dat, atât ca cetăţeni cât şi ca părinţi de familie.

Sesiunea extraordinară a Senatului este închisă.

Carol.

Ministri: Nicolae Golescu, I. C. Brătianu, D. Gusti, Anton I. Arion, P. Donici.

Domnilor Deputaţi,

Conformându-Mă literei Constituţiunii, a trebuit să vă convoc, de odată cu Senatul, în timpul cel mai eminente al anului, când interesele agricole reclamă prezenţa celor mai mulţi dintre D-voastre. Aceasta fiind negreşit cauza din care Adunarea Deputaţilor nu s'a putut completà în această sesiune şi, spre a nu adăogà sacrificiile ce aţi făcut prin graba ce aţi pus, răspunzând la apelul Meu,

Eu declar sesiunea extraordinară a Adunării Deputaţilor închisă.

Carol.

Ministri: Nicolae Golescu, I. C. Brătianu, D. Gusti, Anton I. Arion, P. Donici.

Răspuns

la toastul Colonelului Cernat, cu ocazia vizitării cazarmei regimentului al 5-lea de linie.

21 Septemvrie (3 Octomvrie) 1868.

Vă mulțumesc din inimă pentru simțimintele ce-Mi exprimați. Sunt totdeauna fericit când Mă aflu la un loc cu armata; și organizațiunea în acest corp a mesei ofițerilor, astfel după cum am dorit-o, Îmi face cea mai mare plăcere. Ofițerii aflându-se astfel împreună mai mult timp, spiritul de corp și amoarea reciprocă de camarazi se vor mări.

Sper că, în curând, exemplul ce dă regimentul al 5-lea va fi urmat și de celelalte corpuri.

Să trăească regimentul al 5-lea!

Scrisoare

către Principele Regal al Prusiei.

18 (30) Octomvrie 1868.

Aș fi răspuns de mult la scrisoarea Ta, de n'aș fi fost reținut în pat timp de șease zile, de un acces violent de friguri. Boala aceasta așà Mă slăbise, în cât opt zile am trebuit să Mă abțin dela ori ce ocupațiune mai serioasă. Îmi propusesem să celebrez foarte solemn și vesel ziua de 18 în acest an. In loc de sărbătoare, am fost țintuit în pat în acea zi de bucurie și n'am putut să-Ți trimit expresiunea dragostei și afecțiunii Mele decât printr'o depeșă laconică și rece redactată, pe care am dictat-o în paroxismul frigurilor. Ce bucurie am simțit, când Tu ai răspuns la recea Mea salutare prin cuvinte așà de amabile și cordiale!

Permite-Mi acum a trece la afacerea Mea de inimă. Mama Mi-a trimis, acum câtva timp, o fotografie a Principesei de Wied; portretul ei Mi-a făcut o impresiune foarte plăcută; fizionomia sa are o expresiune amabilă și simpatică.

Dacă toate merg bine, aș puteà face în primăvara viitoare o călătorie în Apus. Omul propune și Dumnezeu dispune. Pun deci această cestiune, așà de importantă pentru Mine și pentru România, cu toată încrederea, în mânile Tale, convins că Tu vei duce-o la bun sfârșit.

Sunt foarte fericit de a aveà în sfârșit pe Krenski; nu-i mai dau drumul, fiind convins că-Mi va fi folositor; dar dânsul nu trebue să fie prea absolut, căci aceasta nu merge în nici un Stat constituțional.

Sfatul prietenesc ce-Mi dai în scumpa Ta scrisoare, de a Mă păzì de măsurile violente, se aplică cu desăvârșire României, și-Mi voiu amintì de el în totdeauna. Loviturile de Stat reușesc de obiceiu foarte bine la început; dar relele urmări nu lipsesc nici odată. Astfel, în Franța vor fi, mai curând sau mai târziu, teribile răsbunări. Numai singură forța mănține pe Împărat; în orice caz nu iubirea poporului.

Comitele Keyserling, a cărui stare de sănătate din nefericire nu e mulțumitoare, s'a întors acum opt zile la București și Mi-a adus scrisori prea grațioase dela Maiestățile Lor, din Baden. Primul locotenent de Sanden, din al 3-lea regiment al gardei, care însoțește pe comitele Keyserling, pare a fi un ofițer dibaciu și instruit. Mi-e foarte plăcut a aveà aici un ofițer de infanterie, care să poată să ne învețe tirul cu puștile cu ac. 10.000 de puști au și sosit, și calitatea lor excelentă a fost numai decât recunoscută. S'a zis: „Prusienii ne-au dat tot

ce aveau mai bun, în timp ce Francezii au trimis armele lepădate de ei". Aşteptăm celelalte zece mii de puşti pe la mijlocul lui Noemvrie. E vorba acum de a formă pentru aceste excelente arme soldaţi valoroşi şi siguri. Ne vom ocupă cu aceasta în iarna ce vine. Spiritul s'a şi îmbunătăţit în mod considerabil în armată. În câteva regimente am şi introdus masa comună pentru ofiţeri. Am luat într'o zi pe Krenski cu Mine la cazarmă pentru a luă parte la prânzul ofiţerilor, şi Mi-a mărturisit după aceea, că a păstrat o impresiune din cele mai plăcute. Am fost foarte mulţumit de bunul spirit, de tactul, de ţinuta militară ce am găsit. De asemenea dau o mare atenţiune corpului de subofiţeri, din care aş vrea să fac o reală verigă de unire între soldatul de rând şi ofiţer.

Franţa priveşte cu o mare nemulţumire intenţiunea Mea de a îmbunătăţi armata şi de a o înzestrà cu arme nouă, cu atât mai mult că toate acestea se fac fără consimţimântul său.

Tocmai de aceea, se continuă la Paris născocirea de bande, numai şi numai ca să discrediteze România în ochii Europei.

Pot să Te asigur că noi aici n'avem în vedere decât cea mai mare linişte, cu atât mai mult că suntem pe cale de a face marele împrumut pentru drumurile de fier. Zilele acestea Strussberg vrea să scoată în piaţă obligaţiunile. Până atunci se lucrează aici în mai multe puncte la terasamente, şi sper să şi asist în anul viitor la un rezultat mulţumitor.

Revoluţia din Spania a venit foarte la vreme, căc Francia se vede obligată prin aceasta a sta liniştită. Plâng soarta sărmanei Regine (ca pe a unei vechi cunoştinţe); dar la dreptul vorbind, trebuià, din nefericire, să se

aștepte la aceasta. Aș vrea să văd pe un Orlean sau pe Filip de Coburg urcându-se pe tronul Spaniei, și nu un monarc inventat de Napoleon! Dacă izbutește republica în Spania, ea va urmă îndată în Franța. Aceasta ar fi pentru desvoltarea Germaniei un mai mic pericol decât este astăzi dinastia napoleoniană.

Scrisoare

către Marele Vizir Ali-Pașa.

4 (16) Noemvrie 1868.

Alteță,

Profit de împrejurarea că d-l A. Golescu, ale cărui interese de familie au necesitat un concediu prelungit, se întoarce la Constantinopole, spre a-l însărcinà cu aceste câte-va rânduri la adresa Alteței Voastre.

Mâhnit de ideea că absența împuternicitului Meu dela postul său ar fi putut facilità oarecari rele dispoziții calculate și cari ar fi având de scop a semănà în spiritul A. V. îndoieli asupra adevăratelor intenții ale guvernului Meu, Mă mângâiu totuș cu speranța că, după încredințările ce d-l A. Golescu are ordin a le reînnoì A. V., ea îi va face o grațioasă primire și va continuà a-i arătà acea bunăvoință cu care ați avut bunătatea a-l obișnuì.

Echitatea luminată a A. V. va face să apreciați mai bine decât ori cine, până la ce punct d-l A. Golescu, care se bucură de întreaga Mea încredere, este fidelul interpret al simțimintelor Mele pentru Sublima Poartă și pentru Alteța Voastră.

Primiți, Alteță, încredințările înaltei Mele stime și ale perfectei Mele considerațiuni.

Carol.

București 4 (16) Noemvrie 1868.

Răspuns

către Baronul Fava, Reprezentantul Italiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

4 (16) Noemvrie 1868.

Domnule Agent,

Sunt prea fericit, primind scrisorile voastre de acreditare, a găsi o nouă ocaziune spre a exprimà reprezentantului Italiei în România adânca și sincera Mea recunoștință pentru probele numeroase de interes, de simpatie și de amiciție ce Maiestatea Sa Regele, Augustul vostru Suveran, nu încetează a da atât țerii cât și persoanei Mele. Vă va fi foarte lesne, Domnule Agent, a întreține bunele relațiuni dejà atât de bine stabilite între ambele țeri. Guvernul Meu se va grăbì a vă face misiunea cât se poate mai plăcută; cât despre Mine, doresc s'o împliniți mulți și îndelungați ani.

Scrisoare către Sultan.

14 (26) Noemvrie 1868.

La 5 (17) Noemvrie Sabri Pașa, Guvernatorul vilaietului Dunării, făcuse la Rusciuc o primire festivă și pompoasă Domnitorului.

Sire,

Binevoitoarea primire ce Mi s'a acordat de două ori din partea Maiestății Voastre Imperiale, mai întâiu când

am venit la Constantinopol, și apoi când am avut onoarea a-I prezintà omagiile Mele cu ocaziunea trecerii Sale pe la Rușciuc, a rămas întipărită pentru totdeauna în inima Mea recunoscătoare.

Binevoiți, Sire, a-Mi permite să ofer Alteței Sale Principelui Imperial, ca un mic semn al gratitudinii Mele, patru cai de cea mai pură rasă. Alteța Sa Imperială, ale cărei grații juvenile le-am admirat la măreața revistă la care Maiestatea Voastră Imperială M'a făcut să asist, sper că va aveà plăcere a se servì de dânșii. Atunci tânărul Principe poate Își va aduce aminte câte odată de Acela ce-I va păstrà iubirea cea mai curată.

Cât despre mine, Sire, voiu acordà cea mai mare solicitudine la cele mai mici lucruri cari ar puteà dovedì dorința Mea de a strânge legămintele ce Mă alipesc de Maiestatea Voastră Imperială, făcând urările cele mai călduroase pentru M. V. I. și pentru urmașii Săi.

Binevoiți a crede, Sire, la orice împrejurare, în întregul Meu devotament pentru Augusta Voastră persoană.

Binevoiți asemenea a fi încredințat, Sire, că Românii și Eu rămânem foarte recunoscători pentru solicitudinea ce M. V. I. ne-a dovedit necontenit.

Unde am puteà noi vedeà o mai bună pază decât în Imperiul, în fruntea căruia Providința a pus pe M. V. I.?

Mesagiu

pentru deschiderea sesiunii ordinare a Corpurilor Legiuitoare.

15 (27) Noemvrie 1868.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Aflându-Mă astăzi în mijlocul Domniilor voastre, cel dintâiu simțimânt de datorie ce se deșteaptă în inima Mea, ca și într'a D-voastre, negreșit, este de a mulțumi Cerului, că și în anul acesta a întins asupra noastră binecuvântarea Sa de pace și de abundență. Într'adevăr, nu numai că am putut exportà în acest an întreit decât altă dată, dar rezervele ce nu s'au exportat încă sunt imense. Această prosperitate a dovedit că, dacă nenorocirile din urmă au fost un bold spre a ne îmbărbătà ca să luptăm contra lor, soarta bună este și ea pentru popoarele cele viguroase un stimulent puternic pentru desvoltarea activității naționale.

Dacă, Domnilor, am constatat cu fericire marea creștere a activității poporului român, Îmi împlinesc o datorie constatând buna ordine ce domnește în toată țara; pot zice cu mândrie, că națiunea română înaintează cu pași repezi spre a ocupà un loc în societatea modernă, unde națiunile se clasifică după garanțiile ce dau de moralitate, după titlurile de serviciuri ce aduc umanității.

Un incident numai a venit să turbure această armonioasă stare de lucruri: acela dela Petroșani, unde un număr de străini, favorizați de situațiunea localității, a putut dejucà supravegherea autorităților noastre, putându-se întrunì și trece Dunărea.

Desvoltarea tuturor ramurilor activității naționale cere ca și administrațiunea să devină din zi în zi mai în

raport cu necesitățile sociale. Ați făcut mult, Domnilor, pentru aceasta în sesiunea trecută. Guvernul Meu caută, la rândul său, să aducă îmbunătățirile ce-l privesc.

Dar spre a ajunge la aceasta, trebue să ținem de aproape în vedere starea financiară, dela care depinde toată desvoltarea materială a unui Stat și pentru care creditul este adevăratul dinamometru. In privința aceasta, constatăm cu bucurie, că efectele publice, sporite în anul 1867 cu 15 la sută, s'au urcat în acest an încă cu 18. Astfel, obligațiunile rurale, cari la începutul anului acestuia aveau curs de 78, acum se cumpără cu 96, iar obligațiunile Oppenheim cu 84. Și cum puteà fi într'altfel, când acum, nu numai că budgetele noastre nu se echilibrează cu un deficit, dar ele lasă încă un excedent?

Intr'adevăr, exercițiul anului 1867 s'a închis cu un prisos de peste 20 milioane lei vechi, cu cari s'a putut acoperì deficitul anului 1866, fără să mai fim nevoiți a recurge la un nou împrumut. Exercițiul anului curent, dacă nu va lăsà un prisos atât de mare, nu trebue să uităm câte îmbunătățiri s'au adus în deosebitele servicii, câte construcțiuni și mai cu seamă câte reparațiuni s'au făcut. Budgetele anului viitor, ce sunt în cercetarea comisiunii D-voastre, vă încredințează că era împrumuturilor este închisă și că nici contribuabililor nu se cer sacrificiuri nouă, deși avem cu drumurile de fier și cu organizarea armatei cheltueli extraordinare de întâia ordine.

Să nu uităm asemenea, că datoria noastră, nefiind consolidată, ea se stânge pe tot anul prin anuități. Văzând că situațiunea noastră financiară s'a ameliorat, putem asemenea fi mai siguri de a puteà face onoare angajamentelor luate de guvernul trecut pentru rezolvarea

cestiunii mănăstirilor zise închinate, fără a aveà recurs la un împrumut, căci sperăm, Domnilor, că comunitățile din Turcia, ce sunt interesate, nu vor mai pune piedică de a primì sumele consacrate lor.

Un lucru din cele mai esențiale, asupra căruia atrag atențiunea D-voastre, este instrucțiunea publică, și mai cu samă școalele primare, pentru cari cred că sacrificiile ce aduce o țară nu sunt nici odată prea mari, fiindcă se plătesc în urmă cu interese indoite. În privința aceasta, s'au înființat în țară un număr însemnat de școale rurale de model, despre cari am constatat cu plăcere că produc dejà fructele dorite; pentru formarea învățătorilor au început a se deschide școale normale în districte, prin laudabila inițiativă a cetățenilor, din care se vede că se simte imperioasă necesitate a grăbì și a înlesnì desvoltarea luminării poporului.

Mijloacele ce ați dat Domniile voastre guvernului Meu l-au pus în stare de a repară un mare număr de biserici ce amenițau a cădeà în ruină; cu toate acestea, mai rămâne încă mult de făcut în privința aceasta și este o datorie a țerii și a guvernului de a îngrijì ca monumentele sacre, ridicate de strămunii noștri, să se păstreze în toată splendoarea lor, prin care se înalță și se însuflețește simțimântul moral al poporului și i se nobilează inima.

În ceea ce rămăsesem mai înapoi de societățile civilizate, sunt mijloacele de circulațiune. În anul acesta pot zice că am făcut pași enormi pentru realizarea celor dintâi. Astfel dar, dacă legislatura anului acestuia n'ar fi făcut decât atât, tot este de ajuns spre a-și lăsà numele neșters în analele noastre, precum și în inimele Românilor. Într'o singură legislatură ați înzestrat țara

cu o linie de căi ferate, care leagă amândouă capitalele țerii și România întreagă cu Occidentul și Orientul. Ați făcut încă, prin legea ce ați votat pentru șosele, ca toate unghiurile țerii să se poată pune în relațiune cu căile ferate.

Putem dar fi siguri, că căile ferate nu vor fi o sarcină care va apăsà tezaurul, ci din contra, dând un nou și puternic avânt desvoltării naționale, vor prosperà și finanțele Statului. Sunt fericit, Domnilor, a fi cel dintâi care să pun sub ochii D-voastre rezultatele strălucite ale acestor două legi. Terasamentele dela Suceava la Iași și Roman, dela Galați spre Roman și dela București spre Ploești se lucrează cu mare activitate; pe drumul de fier dela Giurgiu la București, la primăvară, se va deschide cea dintâi secțiune, iar la August viitor, sper toată linia. Șosele naționale se vor da acum în circulațiune 130 kilometri; poduri mari și mici în mare număr: 19 poduri de fier, 78 poduri reconstruite; iar căi județene s'au executat pe o lungime de 1.600 kilometri, din cari 200 kilometri s'au și pietruit. Cu toate acestea, n'am întrebuințat decât o parte din zilele prevăzute de lege pentru anul curent.

Astfel, Domnilor, nu se va împlinì anul dela promulgarea acestor două legi, și România va realizà mai multe căi de comunicațiune decât s'au făcut în spațiul de treizeci ani de când s'a tras cea dintâi șoseà. Am vizitat o mare parte a țerii și am constatat Însumi aceste lucrări și bărbăția, ardoarea pot zice, ce toată popora-țiunea țerii pune în realizarea acestor artere de viață socială. Românii au dovedit cu această ocaziune, că tutelele de osebite naturi, sub cari erau puși, fură cauza de rămaseră pe loc și că, lăsați în propria lor inițiativa

și în toată independența, nu rămân mai jos de celelalte națiuni.

Acum, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, vă rămâne a vă ocupă în sesiunea prezentă de a creă mijloacele de circulațiune a capitalurilor, adică instituțiunile de credit, fără de cari știți că societatea română va fi totdeauna silită a suferì.

Legea înarmării n'a putut să dea rezultate imediate și atât de satisfăcătoare ca legile căilor de comunicațiune. Pentru aplicarea ei, trebuesc create elemente constitutive și chiar mijloace. Comptând însă pe ardoarea tinerilor noștri ofițeri, sunt încredințat că vom puteà da în curând o deplină satisfacțiune și acestor aspirațiuni naționale.

În Departamentul Justiției, guvernul Meu, consecinte cu promisiunea ce v'am dat la deschiderea sesiunii în anul trecut, a continuat cu toată activitatea putincioasă, opul moralizării și ridicării magistraturii, spre a o puteà pune în pozițiune de a exercità o acțiune salutarie asupra societății.

Țara a primit cu deosebită bucurie noile Curți cu Jurați ce i-ați dat, și a privit într'insele o adevărată descentralizațiune în justiție.

Precum în toate ramurile, așà și în Ministerul Justiției, prin reducerea personalului la strictul necesar, s'a făcut o economie însemnată în cassa Statului.

Și acum se vor supune desbaterii D-voastre mai multe proiecte de legi, în scop de a ameliorà și a înlesnì administrarea justiției.

In ceeace privește politica noastră din afară, ea este determinată prin tractatele cari regulează și poziținea noastra către Înalta Poartă și ne îndatorează a

păstră o neutralitate absolută în privința tuturor Puterilor străine. Guvernul Meu a căutat a observà cu scrupulozitate aceste legăminte, cari sunt cea mai mare garanție pentru țara noastră, păstrând în fața Puterilor semnatare ale Tractatului de Paris o atitudine cu atât mai respectuoasă, cu cât ea ne este inspirată prin simțimintile de recunoștință. Însă, afară de aceste tractate, chiar situațiunea noastră ne impune îndatoriri de bună vecinătate cu marile Staturi de cari suntem încunjurați și cu cari avem avem interesul cel mai imperios de a trăi în bune relațiuni și de a nu le da nici un subiect de inchietudine; cu modul acesta, putem fi convinși că ele vor vedeà cu plăcere înflorirea și posperarea Statului român, care va exercità și asupra lor o influință binefăcătoare pentru interesele lor materiale.

Dacă însă relațiunile noastre politice sunt determinate, ne rămâne a ne ocupà cu dinadinsul de cele comerciale și civile; și de aceea guvernul Meu a căutat cu mai mare stăruință în anul acesta, să le întinză și să le determine prin convențiuni speciale. Astfel, pot astăzi a vă anunță că am încheiat cu guvernul Maiestății Sale Împăratului Austriei și Rege Apostolic al Ungariei o convențiune postală, la care ne place a crede că va aderà și guvernul Maiestății Sale Împăratului Rușilor, și care va fi supusă la aprobare D-voastre.

Guvernul Meu a căutat asemeneà să încheie convențiuni cari să pună capăt jurisdicțiunii consulare. Pot de acum a vă încunoștiință că guvernul M. S. Împăratului Rusiilor a avut cel întâiu grațiozitatea de a consimți a elaborà cu guvernul Meu un proiect de convențiune în respectul acesta, și sper că în curând acest proiect va devenì un act internațional.

Sper asemenea, ca și celelalte Puteri, sigure de simțimintele noastre de gratitudine, nu vor întârzia de a ne da și în această privință o nouă dovadă despre solicitudinea lor, cu care ne-au deprins.

Dacă însă linia de conduită a guvernului Meu a fost corectă, totuș ea n'a fost cruțată de bănuieli. Dar sunt încredințat că acum, ca totdeauna, faptele vor triumfa asupra bănuielilor. Astfel, nu poate fi îndoială că Înalta Poartă, când se va încredința că concentrările grănicerilor și dorobanților, făcute mai în toată vara trecută, ne-au costat milioane și că făcurăm acest sacrificiu numai pentru ca de pe marginea stângă a Dunării să nu-i vină nici o turburare, ea nu va mai da cea mai mică atențiune acelor cari s'ar sili s'o facă a pune la îndoială sinceritatea guvernul Meu, și va vedeà cu plăcere sârguințele ce-și dă națiunea română spre a devenì mai tare decât a fost în trecut.

Nu pot sfârșì mai bine, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, decât aducându-vă aminte că, ori cât de mare ar fi prosperitatea de astăzi a României, dacă zizania și pasiunea s'ar încuibà în mijlocul D-voastre, Statul român va periclità; și din contră, de veți fi uniți, cel puțin în ceeace privește patria și Tronul, atunci vom puteà potolì ori ce amenințare s'ar ivì și învinge ori ce greutăți, căci atunci Dumnezeu va binecuvântà lucrările D-voastre.

Sesiunea ordinară a anului 1868/1869 este deschisă.

Carol.

N. Golescu, Anton I. Arion, I. C. Brătianu, P. Donici, D. Gusti, C. Heraclide.

Scrisoare

către Președintele Consiliului de Miniștri.

21 Noemvrie (3 Decemvrie) 1868.

Domnule Președinte,

Un Minister, care cu demnitate urmează o adevărată politică națională, poate ușor câștigà încrederea țerii. Pentru aceasta am văzut cu mulțumire atât Eu cât și Corpurile legiutoare, programa ce ați desvoltat înaintea lor.

Însă, pe lângă aceasta, spre a întemeià fericirea și mărirea patriei noastre, este de neapărată trebuință ca toate elementele ce compun Statul să se întrunească a lucrà cu abnegațiune pentru Tron și patrie; astfel se va pune un capăt pentru totdeauna desbinărilor ce mai există; astfel, precum am mai zis-o la o altă ocaziune, vom privì trecutul numai spre a vedeà faptele cele glorioase ale strămbunilor noștri, iar în prezinte și viitor vom lucrà numai pentru binele și fericirea țerii.

Cu această ocaziune, simt asemenea trebuință de a exprimà deplina Mea mulțumire D-tale și colegilor D-tale, pentrucă ați primit greaua sarcină a afacerilor cu cea mai mare grabă și devotament. Aceasta Mă și face a crede că și în viitor D-voastre veți lucrà la înlăturarea dificultăților ce ar preîntâmpinà încă realizarea dorinței celei mai vii a inimii Mele, care este de a stabilì concordia între toți fii patriei și de a strânge împrejurul Tronului toate capacitățile țerii.

Fiind de mai înainte convins că vă veți mănținea pe calea ce v'ați însemnat, vă pot asigurà că sprijinul Meu nu vă va lipsì nici odată. Spre acest sfârșit, doresc a prezidà cât mai des Consiliul D-voastre, spre a puteà da o

mai puternică impulsiune tuturor afacerilor relative la interesele Statului și spre a vă dovedi încrederea și bu-voința Mea.

Primește, Domnule Președinte, asigurarea înaltei Mele considerațiuni.

Carol.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaților.

1 (13) Decemvrie 1868.

Domnilor,

Am ascultat cu o vie mulțumire cuprinderea Adresei ce Mi-ați înfățișat. Terminii în cari ea este concepută sunt cei mai măgulitori pentru Mine. Sunt foarte mișcat dar într'acelaș timp sunt mândru și cred că am dreptul să fiu, pentrucă ea Îmi arată că am reușit a câștigà inimile acelora pentru cari am o iubire sinceră.

Puținul ce am putut face până acum pentru patria noastră nu este un sacrificiu, ci un capital depus, care va aduce, sper, cele mai importante interese: prosperitatea și înflorirea țerii și alipirea de persoana și Dinastia Mea.

Spre a ajunge însă la aceasta, am trebuință totdeauna de concursul acelora cari reprezintă țara. Nu Mă îndoesc nici un moment, că Adunarea este însuflețită de dorința sacră de a da țerii, prin lucrare activă, o dovadă că ea nu s'a înșelat punându-și încrederea în D-vonstre.

Ca să putem împlini cu succes toate lucrările ce ne rămâne să săvârșim, trebue înainte de toate să avem

liniște, concordie și armonie între toate puterile Statului. Cu bună voință nu este greu de dobândit aceasta; cu atât mai vârtos, cu cât toți tindeți la acelaș scop, adică a conservà patriei cele câștigate prin muncă și luptă, a o ridicà la cel mai mare grad de desvoltare și prosperitate și a face ca ea să fie respectată în afară. Speranța ce-Mi declarați că aveți, că aceeaș armonie va existà între reprezentanții țerii și guvern, ca și în anul trecut, Îmi dă dreptul a crede că apelul ce am făcut către Domniile voastre nu va rămâne fără efect și că o să lăsați să predomnească în toate discuțiunile D-voastre spiritul de conciliațiune.

Sunt dar convins că, cu ajutorul lui Dumnezeu și concursul Domniilor voastre, o să putem asigurà fericirea țerii.

Scrisoare

către Principele Regal al Prusiei.

4 (16) Decemvrie 1868.

Dela ultima Mea scrisoare, am trebuit să trec din nou prin timpuri grele și prin griji mari; fără îndoială, aceasta se va reînnoì încă adeseori prin nenorocite uneltiri ale partidelor. Pentru a da Europei o garanție reală, că România nu dorește nici de cum să dea ocaziune la vreun conflict, am primit la redeschiderea Camerelor demisiunea lui Brătianu.

Sarcina de a formà un nou Cabinet nu fu ușoară, cu atât mai mult că fostul Minister posedà în amândouă Camerele o majoritate considerabilă. Consecința naturală erà sau o disolvare a Corpurilor legiuitoare, sau

căderea Cabinetului nou format; și una și cealaltă eventualitate ar fi creat din nou o situațiune dificilă și ar fi provocat complicațiuni nouă. Tocmai de aceea, am căutat prin toate mijloacele de cari dispuneam să aduc o împăcare între șefii de partide, ceea ce am izbutit să obțin cu sforțări foarte mari.

Acum am toată speranța că noul Minister, care se compune din elemente capabile, va puteà să lucreze cu Camerele actuale; afară numai dacă intrigi și șicane din afară n'ar venì să-l împiedice în munca sa grea.

Complicațiunile în Grecia vin la timp foarte nepotrivit; dar am încă neîncetat speranța că nu se va ajunge la un conflict serios. La Atena se bizuiau de sigur pe încordarea ce există între noi și Turcia; dar am reușit s'o înlătur desăvârșit, fără a face nici o concesiune. Francia și Austria nu sunt prea mulțumite de rezultatul obținut la Stambul; ele sperau că Delegatul meu nu va fi primit.

Răspuns la Adresa Senatului.

5 (17) Decemvrie 1868.

Domnilor,

Prezentarea Adresei din partea Senatului Îmi dă ocaziunea, de mult dorită, de a exprimà a Mea mulțumire pentru ardoarea cu care în sesiunea extraordinară acest Corp s'a grăbit, în mijlocul lucrărilor câmpului, a unì votul său cu al Adunării.

Ați dotat țara astfel, Domnilor Senatori, cu drumuri de fier. Bunăvoința și mai unanimitatea cu care ați

primit această lege importantă Mi-au dovedit cât de mult ea erà dorită de țară.

Prin votul D-voastre n'ați făcut numai un act de patriotism, ci ați dat totdeodată o nouă probă de devotament către Mine, știind ce mult țineam a vedeà realizată cât mai curând această vie a Mea dorință.

Astăzi Mă felicit, împreună cu D-voastre, de rezultatul care asigură țerii un viitor de mare prosperitate.

Sper acum că vă veți pune din nou cu zel și amoare la lucru, în armonie cu Camera și cu guvernul Meu, căruia nu Mă îndoesc că veți da concursul D-voastre, și că veți fi conduși în toate discuțiunile D-voastre de spiritul de moderațiune și conciliațiune. Prin aceasta veți contribuì a realizà dorința sinceră ce am de a vedeà bună înțelegere între toți Românii. Răspunzând la această a Mea chemare cu înțelepciune și patriotism, de care Românii au dat așà de multe probe în toate timpurile, veți înlesnì silințele guvernului Meu și veți dobândì un nou titlu la recunoștința țerii și la afecțiunea Mea.

Răspuns

către Pitteurs-Stiegarts, Consulul general al Belgiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

24 Decemvrie 1868 (5 Ianuarie 1869).

Domnule Consul General,

Îmi place a vedeà în numirea D-voastre la postul din București o nouă dovadă de amiciție și simpatite din partea M. S. Regelui, Augustul vostru Suveran, și-I sunt foarte recunoscător.

Am ferma convicțiune că raporturile deja existente și relațiunile industriale și comerciale, cari s'au stabilit așà de ferice între ambele țeri, nu vor încetà a se întinde în interesul lor reciproc, iar mai cu semă în interesul României, care n'are de urmat un model mai bun în toate privințele, decât exemplul Belgiei, frumoasa și fericita patrie a D-voastre. Legămintele de rudenie cari Mă unesc cu familia Augustului Suveran al D-voastre nu pot decât a favorizà încă mai mult desvoltarea acestor relațiuni prețioase și a face ca ele să devină din ce în ce mai intime. Guvernul Meu, desigur, nu va neglijà nimic spre a vă ușurà misiunea D-voastre în România.

Răspuns

către Comitele de Kayserling-Rautenburg, Consul General al Prusiei, cu ocazia investirii lui cu funcțiunile și titlul de Consul General al Confederațiunii Germaniei de Nord.

26 Decemvrie 1868 (7 Ianuarie 1869)

Cu cea mai vie plăcere iau cunoștință despre numirea Domniei voastre ca Consul general al Confederațiunii Germaniei de Nord. Sunt fericit că Mi se oferă această nouă ocaziune prin scrisorile ce vă acreditează în această calitate pe lângă guvernul Meu, spre a vă exprimà toată recunoștință Mea, atât pentru interesul binevoitor ce M. S. Regele arată astfel către România, cât și pentru zelul și devotamentul cu care neîncetat ați împlinit onorabila misiune a D-voastre. Vă va fi lesne a strânge legămintele ce există deja, așà de ferice, precum ați constatat D-voastră înșivă, între Germania și

România. Comptați totdeauna, ca și în trecut, în ori ce împrejurare, atât pe sprijinul Meu personal, cât și pe concursul grabnic al guvernului Meu.

Cât despre D-voastră, Domnule Comite, țin a vă mulțumi cu deosebire pentru cuvintele bine simțite ce Mi-ați adresat.

1869.

Ordin de zi către armată.

1 (13) Ianuarie 1869.

La preînnoirea anului vă urez la toți ofițerii și soldații mulți și fericiți ani.

Mănținerea păcii, atât de trebuincioasă pentru prosperitatea patriei, este cea mai scumpă dorință a inimii Mele. Vă amintesc însă, că o armată bine formată, organizată, fidelă și disciplinată, este fala ori cărei națiuni, precum și garanția cea mai bună pentru realizarea acestei dorințe.

Silească-se dar fiecare în cercul său spre a deveni și a rămâneà un membru demn al acestei mari instituțiuni.

Carol.

Răspuns

la urarea de anul nou a Mitropolitului Primat.

1 (13) Ianuarie 1869.

Mulțumesc Eminenței Voastre pentru urările ce-Mi adresați în numele clerului român; urez, la rândul Meu, ca Biserica să se ridice și mai mult la înălțimea sfintei sale misiuni, și rog pe atot Putintele ca și în anul acesta să binecuvinteze România.

1869

Scrisoare

către Regele Wilhelm al Prusiei.

18 (30) Ianuarie 1869.

Locotenentul-colonel Krenski Mi-a și făcut în aceste câteva luni multe servicii și a terminat o mare parte din lucrările preliminare pentru elaborarea nouei legi militare. Întâmpin și în activitatea sa numeroase dificultăți, în cari influința franceză nu este străină. Franța aveà bună ocaziune aici pentru interesele sale, mulțumită misiunii sale militare, care nu puteà privì decât cu ochi răi ori ce modificare făcută într'alt sens decât în cel francez. Dar rechemarea misiunii franceze este acum un fapt împlinit. Sper deci, că de acum înainte legitimele obiecțiuni, cărora le-ar fi putut da pretext poziținea oficială a locotenentului-colonel Krenski în armata română, au dispărut. În curând va fi prezintată Camerei o lege care trebue să reguleze într'un mod general poziținea ofițerilor chemați să execute reorganizarea armatei după noua lege dela 11 Iunie din anul trecut. Deocamdată, am rugat pe locotenentul-colonel Krenski a nu fi de față la plecarea misiunii franceze și a se duce pentru puțin timp la Berlin, ca să grăbească mai multe afaceri urgente pentru armata mea.

Chiar dacă conflictul dintre Turcia și Grecia ar trebuì să iea o întorsătură mai serioasă, M. V. poate fi asigurată că România nu va ieșì din poziținea sa neutră. Raporturile noastre cu Porta sunt actualmente cele mai bune, și au găsit încă expresiunea lor în o scrisoare autografă ce Mi-a adresat Sultanul.

Scrisoare

către Comitele de Bismark.

28 Ianuarie (9 Fevruarie) 1869.

(Rezumat)

A. S. S. Principele Carol mulţumeşte Comitelui de Bismarck pentru interesul ce-I arată şi-i comunică insinuaţiunea Marchizului de Pepoli, că o înţelegere cordială a României cu Ungaria ar fi văzută de asemenea cu ochi favorabili în Prusia. În această privinţă, A. S. S. Principele adaoge asigurarea că va da acestei cestiuni toată atenţiunea. Dacă Maghiarii vor să dea Românilor din ţerile ungureşti drepturile pe cari le-au avut sub regimul austriac, A. S. S. Principele ar puteà reuşì să facă pe partidul liberal să-şi schimbe părerea în favoarea Ungariei. Terminând, A. S. S. Principele constată cu sinceră recunoştinţă că presa prusiană, în mijlocul dificultăţilor cari adeseori nu erau din cele mai mici, apărase în totdeauna interesele României, şi exprimă speranţa că pentru câtva timp România va fi lăsată la o parte din discuţiile internaţionale şi că ea s'ar puteà consacrà în întregime la desvoltarea intereselor sale materiale.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

2 (14) Fevruarie 1869.

Săptămâna trecută a fost politiceşte foarte agitată, şi din nou am trebuit să trec prin multe momente penibile. Este adevărat că recunoscusem de mult timp necesitatea unei disolvări a Camerelor, dar am trebuit să temporizez. Demagogia poate pricinuì ţerii cele mai mari pericole; ea îşi poartă capul prea sus.

Conflictul ce a izbucnit între Cameră și Minister a fost provocat prin numirea Generalului Macedonski ca divizionar la București. Conflictul probează cât de mult tindeà Camera se împiedice consolidarea Ministerului actual și să sape autoritatea lui. Am văzut în aceasta un mare pericol, și cu cât pericolul este mai mare, cu atât trebue a intervenì mai repede și mai energic. Europa vrea pacea, și nu noi, un Stat mic, care are încă totul de făcut pentru a se desvoltà și care trebue încă să lucreze atâta pentru a se consolidà, vom îndrăznì să dorim și să provocăm războiul. Sper că în viitoarea Cameră elementul pacinic și chibzuit al țerii va fi reprezintat, căci el singur poate asigurà viitorul României. Lupta electorală va fi violentă fără îndoială, și opoziținea va întrebuințà toate mijloacele pentru a ieșì victorioasă. Am avut înainte de disolvarea Camerelor o convorbire mai bine de cinci ceasuri cu Brătianu. Dânsul a fost de părere că situațiunea interioară este foarte gravă și că o catastrofă erà de temut; îi răspunseiu că Eu nu Mă tem de nimic. Un Hohenzollern nu poate fi atât de ușor răsturnat ca un Principe parvenit.

La 10 Aprilie (29 Martie) alegerile pentru noua Cameră vor fi terminate. Sesiunea se va deschide la 10 Maiu (28 Aprilie), ultimul termin după prescripțiunile Constituțiunii. În timpul acestor patru săptămâni voiu puteà fără inconvenient să lipsesc din țară.

Gândul revederii, fie — din nefericire — și pentru cât de puțin timp, Mă bucură nesfârșit de mult, și voiu aflà în aceasta o mare mulțumire, chiar dacă proiectele de căsătorie ar cădeà. Dar ele nu trebue să cadă, căci sunt strâns legate de viitorul țerii care a pus în Mine toate speranțele sale.

Locotenentul-colonel de Krenski, care în acest interval de timp va fi fost la Düsseldorf, Îți va fi făcut interesante comunicațiuni. Dânsul vede prea în negru și e prea temător. Cunosc acuma foarte exact România și pe locuitorii săi, și-i judec într'un chip foarte drept.

Am și acordat misiunii franceze audiența de concediu, ceeace nu erà plăcut; dar totul s'a petrecut bine. Am reușit să licențiez pe acești domni, sub cea mai bună impresiune, după cum M'a asigurat reprezentantul Franciei. Raporturile Mele cu Francia sunt din nou restabilite pe vechiul picior. Am și scris Împăratului, care a primit pe Strat foarte amabil. Auzind vorbindu-se la Paris despre criza ministerială și — înșelat de depeși false despre revenirea lui Brătianu la putere — un diplomat influent a strigat numai decât: „Acuma se pune cestiunea Orientului".

Răspuns

către Zulauf de Pottemburg, Agentul Austro-Ungariei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

16 (28) Ianuarie 1869.

Domnule Agent,

Sunt fericit a recunoaște în cuvintele D-voastre simțimintele de bunăvoință ce animă pe guvernul Majestății Sale Împăratul și Regele în privința României. Nu e numai un interes reciproc al ambelor țeri, dar și io dorință a Mea prea sinceră de a întreține relațiunile cele mai amicale cu statele Maiestății Sale Împăratului Austriei și Regelui Ungariei. Primind scrisorile

ce vă acreditează pe lângă Mine în calitate de Agent și Consul general al Maiestății Sale Apostolice, vă promit concursul guvernului Meu, care se va grăbi, pe cât va depinde de dânsul, a vă înlesni și a vă face cât mai plăcut exercițiul funcțiunilor D-voastre în România.

Via mea dorință este, ca șederea ací să vă fie cât se poate mai agreabilă și mai îndelungată.

Ordin de zi către armată.

27 Fevruarie (11 Martie) 1869.

Având în vedere legea din 11 Iunie 1868, care reduce terminul obligator de serviciu în activitate la trei ani;

Având în vedere cât este de neapărat a se asigurà armatei subofițeri și caporali;

Având în vedere cât este de neapărat a se asigurà militarilor în general, ce rămân a servì mai multe termine, o pozițiune care să le serve de răsplată serviciilor aduse de bunăvoie țerii;

Având în vedere că, prin abrogarea legii din 28 Martie 1868 asupra dotațiunii oastei, reangajările pe primă sunt și rămân desființate;

Având în vedere că orice alt fel de reangajări pe bani nu pot fi hotărîte decât prin Corpurile legiuitoare, măsuri ce, în cel mai scurt timp, Ministrul Nostru de Resbel le va supune;

Considerând că în toate administrațiunile civile există un mare număr de funcții pe cari militarii de această categorie sunt susceptibili de a le ocupà cu succes;

Considerând că a împlini asemenea funcțiuni cu oameni cari, prin principiile lor, prin obiceiurile de bună ordine și de supunere la împlinirea datoriei, ce se dobândesc și se desvoltă în armată, serviciul public nu poate decât să câștige;

Voind a da o nouă dovadă de îngrijirea ce avem pentru tot ce privește la binele armatei;

În urma înțelegerii ce au avut Ministrii Noștri dela deosebitele Departamente;

Fac cunoscut armatei următoarele dispozițiuni:

Art. I. Funcțiile civile, cuprinse în tabloul alăturat la acest ordin, și în proporțiunea numărului vacanțelor anuale însemnate, sunt exclusiv date subofițerilor, caporalilor, brigadierilor și soldaților luați prin sorți, cari, după întâia perioadă de 3 ani de serviciu activ obligator, vor continuà a servì în activitate și restul de 4 ani ce trebuià să-i facă în rezervă până la împlinirea de șapte ani.

Tot aceste beneficii se oferă și angajaților voluntari cari vor servì în activitate șapte ani.

Art. II. Se pot bucurà de acest drept și militarii retrași sau reformați din cauză de infirmități contractate pe timpul și din cauza serviciului.

Art. III. Militarii chemați să concure la obținerea funcțiunilor civile, conform cu art. I și II ale acestui ordin, sunt datori a îndeplinì condițiunile de vârstă, aptitudini și cunoștințe speciale, cerute pentru împlinirea acestor funcții, conform regulamentelor speciale ale fiecărei administrațiuni.

Art. IV. Funcțiile vacante, atribuite prin acest ordin militarilor, se vor da cu preferință subofițerilor,

apoi caporalilor și brigadierilor, și numai în urmă soldaților cari le-ar cere.

Art. V. In lipsa unui număr suficient de militari susceptibili de a împlini totalitatea funcțiilor rezervate lor, și în cazul când aceste funcții n'ar puteà rămâneà vacante mai mult timp fără a aduce prejudiciu serviciului, se pot admite pentru înlocuirea lor și candidați civili.

Art. VI. La sfârșitul fiecărui an se va raportà de Ministrul Nostru Secretar de Stat la Departamentul de Resbel de executarea dispozițiilor cuprinse în acest ordin.

Carol.

Ordin de zi către armată.

10 (22) Martie 1869.

Subofițeri, brigadieri, caporali și soldați!

Îngrijirea Mea pentru îmbunătățirea armatei române în general, și în deosebi a poziținii soldaților, nu are margini decât în piedicile și greutățile împrejurărilor neatârnate de voința Mea. Dar inima Mea este necontenit cu voi și pentru voi, și nici o ocaziune nu-Mi rămâne străină, când pot a vă da dovezi despre simțimintele Mele.

Una din aceste dovezi este decretul Meu, pe care l-am sancționat în trecutele zile și care s'a publicat în „Monitorul Oastei“ din 3 Martie.

Prin acest decret Eu am asigurat în parte viitorul acelora dintre voi, cari, după ce-și vor fi împlinit trei

ani în șirurile armatei, vor mai rămâneà în serviciul activ și acei patru ani de rezervă hotărîți de lege.

Prin acest decret, peste nouă sute cincizeci funcțiuni civile, cu lefi dela 200 lei noi până la 2.400 pe an, sunt păstrate pentru subofițerii, brigadierii, caporalii și soldații ce vor îndeplinì condițiunea de mai sus. Ingrijirea Mea pentru voi nu se va oprì acì. În curând are a se organizà corpul pădurarilor Statului, în număr de peste două mii; pe lângă salariu, acești pădurari vor aveà casă de locuință și pământ de hrană pentru dânșii și familia lor. Jumătate din aceste posturi vor fi asemenea păstrate pentru militarii ieșiți din oaste după șapte ani de serviciu activ.

Alte nouă proiecte, menite a asigurà bătrânețele soldaților, se pregătesc de guvernul Meu și se vor supune Camerelor legiuitoare, îndată după deschiderea lor.

Așà dar poziținea voastră, după un onorabil serviciu, chiar de pe acum fiindu-vă asigurată, Eu, ca Domn și ca Șeful vostru suprem, vă îndemn să țineți samă de aceste avantaje și să rămâneți sub drapel până la împlinirea de șapte ani.

Prin aceasta, pe lângă îmbunătățirea viitoarei voastre soarte, voi veți face un mare serviciu țerii și armatei, urmând a deprinde cu viața și disciplina militară pe junii conscrișì, cari anual vor intrà în șirurile voastre. Acest serviciu Eu nu-l voiu uità, și ochii Mei cu neadormire vă vor urmà în tot cursul vieții voastre, soldați sau simpli cetățeni!

Carol.

Răspuns

la toastul Comandantului Reg. 2 de Infanterie cu ocazia vizitării cazarmei din Dealul Spirei.

11 (23) Martie 1869.

Mulțumesc Regimentului al 2-lea de Infanterie de simțimintele ce-Mi exprimă prin organul Comandantului său.

Constat cu plăcere că, în scurtul interval ce a trecut dela ultima Mea inspecțiune și până astăzi, s'au realizat îmbunătățiri vederate în starea corpului, pe cari Îmi place să le datoresc zelului ce fiecare a pus în sfera sa.

Port dară acest toast pentru prosperitatea Regimentului al 2-lea de Infanterie și urez ofițerilor a întreține și în viitor acelaș simțimânt de disciplină și acelaș spirit de corp, care cu plăcere văd că domnește astăzi.

Să trăească Regimentul al 2-lea!

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

22 Martie (3 Aprilie) 1869.

Situațiunea, fără a fi desperată, nu este astfel în cât să pot părăsi țara în liniște. Brătianu stă după culise și face pe alții să lucreze pentru el. Dela disolvarea Camerelor, nu l-am mai văzut, pentrucă a stat mult timp la Pitești; dar i-am trimis vorbă că-l fac responsabil de dezordine la alegeri. Alegerile terminate, voiu trimete să-l cheme la Mine și voiu face cel din urmă apel la patriotismul său; dânsul are mulți adepți în țară; astfel, trebue totdeauna a ține socoteală de el. Am încă speranța că

Brătianu Îmi este devotat, dar momentan relațiunile noastre sunt răcite; dânsul e adânc atins că n'am voit să urmez sfaturile lui înainte de disolvarea Camerelor, în particular în afacerea Macedonski.

Alegerile dela colegiul întâiu au dat aproape toate rezultate în favoarea guvernului. Numai două districte din 33 au ales candidați roșii. Astăzi votează al doilea colegiu, dar rezultatul nu va fi cunoscut decât mâne seară.

Miercuri și Joi sunt zilele rele, când trebue să voteze orașele. La București, Pitești, Ploiești, lupta va fi caldă; sper totuș că nu se va ajunge la conflicte serioase. Agenții opoziținii din aceste trei orașe lucrează în massa alegătorilor, ca să provoace dezordine, dar scandalul va fi reprimat prin măsuri energice. Kogălniceanu conduce alegerile cu multă dibăcie și prudență.

După alegeri, va dăinuì încă o mare iritațiune, a cărei reacțiune se va simți în toată țara.

În Țara-Românească, roșii vor fi în fierbere; în Moldova separatiștii sunt socialiști. Acestea șunt considerațiunile cari Mă hotărăsc a nu părăsì țara, căci absența Mea ar puteà face pe nemulțumiții, cari n'au nimic de pierdut și totul de câștigat din dezordine, să provoace turburări.

Ministrii Mei se simt ușurați de o mare grijă de când știu că nu voiu urmà călătoria Mea mai departe de Iași. Sper că nu ești supărat pe Mine, pentrucă n'am răspuns la invitațiunea Ta zorită de a venì în Germania. Nu cred necesar să Te asigur cât de mult inima Mea se simte atrasă către părinții Mei prea iubiți, comoara cea mai scumpă ce am pe lume. Dar când cinevà e încărcat cu o responsabilitate ca a Mea, nu mai e inima care judecă ci capul. Mă tem ca Krenski să nu-ți fi făcut un tablou

prea negru al situațiunii de aici; nu e așà de gravă cum și-o reprezintă dânsul. Cu răbdare, cu perseveranță și cu energie se ajunge la toate, și sunt încredințat că voiu atinge și Eu țelul ce Mi-am propus. E adevărat că în timpul cât erà Krenski aici, aveam enorm de lucrat: puțină odihnă, multe necazuri, dar aceasta nu M'a descurajat un moment; pe câtă vreme Krenski, care ca bărbat și ca soldat are inima prea duioasă, pierdeà adeseori curajul. Lucrări numeroase și continue, fără nici un fel de distracție, Mă obosise, Mă enervase, așà încât erà natural să nu fi avut nici somn, nici poftă de mâncare. Astăzi sunt foarte bine și consider rezultatul scrutinului cu mai puțină agitațiune ca cei din jurul Meu, căci știu ce am de făcut, dacă conflicte grave ar trebuì să isbucnească. De sigur nu Eu voiu trage paiul cel scurt.

Dacă nici o hotărîre nu e încă luată în priviuța postului dela Constantinopol, te rog foarte cu stăruință a recomandà pe Comitele Keyserling, cu tot regretul ce aș aveà de a-l pierde de aici, căci acolo dânsul ar puteà să ne facă Mie și Prusiei servicii importante.

Scrisoare

către Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice.

Iași, 16 (28) Aprilie 1869.

Domnule Ministru,

Sfânta mănăstire Neamțu este nu numai întâia lavră a României, dar și un monument istoric al patriei; ca atare, acest dumnezeesc locaș merită toată veneraținea și solicitudinea Mea și a guvernului Meu.

Sunt acum câțiva ani de când această mănăsire a devenit prada unu teribil incendiu. Din momentul acela erà o datorie și o sufletească mulțumire pentru Mine, de a recomandà Ministerului restaurarea dumnezeescului locaș, și se cuvine să recunosc că o parte din zidurile arse s'au și reparat.

Însă mai este mult de făcut pentru a redà sfintei lavre vechea sa splendoare. Spre a ajunge la aceasta cu o oră mai înainte, Eu socotesc dar, că chipul cel mai nimerit și mai practic este a se rânduì o comisiune ad-hoc, compusă de bărbați locali și cunoscuți prin simțimintele lor de pietate către această mănăstire și in capul cărora vor trebuì să fie negreșit prea cuviosul stareț al mănăstirii Neamțu și Secu și prefectul județului.

Acestei comisiuni se vor pune la dispoziținne sumele prevăzute de cassa Statului, și la neajuns voiu aveà ca o sufletească mângâiere a contribuì și Eu.

Voind a urmà de aproape lucrările de restaurațiune și a le da o personală impulsiune, Eu Îmi rezerv președința acestei comisiuni.

Sper că cu chipul acesta, încă în anul curent sfânta lavră a Neamțului și Secului se va reînălță din ruinele sale cu o reînnoită splendoare, și dar și aștept ca D-ta să înfățișezi cât mai curând decretul pentru numirea comisiunii.

Cu această ocaziune, îți reînnoasc expresiunea bunelor Mele sentimente pentru D-ta.

Carol.

Răspunsuri

la cuvântările ofițerilor garnizoanei Iași.

20 Aprilie (2 Maiu) 1869.

După ieșirea dela serbarea Invierii, A. S. S. Domnitorul, împreună cu A. S. Principele Leopold de Hohenzollern, pornise la Palatul Administrativ din Iași, unde se aflau mese puse pentru soldații Reg. 7 Infanterie, Pompieri și Jandarmi. Fu întâmpinat de comandanții unităților cu alocuțiuni de bunăvenire, la cari Domnitorul răspunse:

Comandantului Pompierilor:

Vă mulțumesc cu plăcere și vă urez prosperitate.

Colonelului Lecca, Comandantul Reg. 7 Infanterie:

Aceste cuvinte bine simțite Mă fac să-Mi amintesc cu plăcere, că Mă aflu în mijlocul Regimentului 7, căruia sunt prea fericit a-i arătà mulțumirea ce simt pentru devotamentul sincer ce-Mi poartă. Să trăească Regimentul al 7-lea.

Comandantului Regimentului 2 de Artilerie:

Dela Palatul Administrativ, A. S. S. Domnitorul împreună cu A. S Principele Leopold trecuse la Școala Militară și de acì la Copou, unde-L așteptà Reg. 2 de Artilerie.

Mulțumesc Regimentului al 2-lea de Artilerie de simțimintele sale și sunt foarte fericit că Mă găsesc în mijlocul unui corp creat de Mine.

Mesagiu

pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

29 Aprilie (11 Maiu) 1869.

La această solemnitate este de față și A. S. Principele Leopold de Hohenzollern.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Disolvarea Adunării Deputaților a întrerupt lucrările Corpurilor legiuitoare cu puține zile înaintea terminului normal de închidere,

În virtutea art. 95 din Constituțiune, Eu v'am convocat pentru ziua de astăzi, spre a completă sesiunea ordinară a anului 1868/1869.

Domnilor Deputați,

Un conflict s'a fost ridicat între Ministerul Meu și între fosta Cameră a Deputaților. Aceasta M'a decis a face apel la țară, și țara alegându-vă, s'a pronunțat.

D-voastră, reprezentanți ai națiunii, cunoașteți cari sunt adevăratele nevoi și trebuințe ale ei. Toate clasele societății sunt însetate de îmbunătățiri morale și materiale. Dar acestea nu se pot dobândì decât prin pace și stabilitate, datorite numai unei intime armonii, unei pline încrederi între puterea executivă și între puterea legislativă.

Sunt dar în drept a crede că veți acordà tot luminatul și energicul D-voastre concurs Ministerului Meu, care și el, prin actele sale de o perfectă legalitate, se va silì a mănținea această armonie și a merità constituționala D-voastre aprobațiune.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Îmi pare rău că sunteți convocați într'un timp când agricultura, marea sorginte a avuției noastre naționale, reclamă activitatea celor mai mulți dintre D-voastre.

Guvernul Meu va căutà a vă face posibilă, cât mai curând reînturnarea pe la ocupațiunile D-voastre, pentruca cu atât mai mult să fie în drept a vă cere un sacrificiu de timp mai îndelungat în viitoarea sesiune de iarnă.

Totuș, oarecari cestiuni de o mare importanță sunt încă de rezolvat. Ele, prin urgența lor, nu vor puteà fi amânate până la viitoarea D-voastre întrunire. Ministrii Mei dar vă vor supune proiectele privitoare la aceste cestiuni.

Pun temeiu, Domnilor, pe patrioticul D-voastre concurs; hrănesc convicțiunea că fiecare zi a activității D-voastre va fi întrebuințată spre binele țerii; și dar vă și urez ca Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Ministrul Președinte, Dimitrie Ghica; Ministrul de Interne, M. Kogălniceanu; Ministrul de Finanțe, A. G. Golescu; Ministrul de Justiție, B. Boerescu; Ministrul de Resbel, Colonel Duca; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, Al. Crețescu.

Scrisoare

către Președintele Consiliului de Ministri.

7 (19) Maiu 1869.

Domnule Președinte,

Ziua de Zece Maiu, în care, urmând apelul națiunii române am intrat pentru prima oară în această Capitală,

este scumpă inimii Mele; ea pe fiecare an strânge mai mult legământul ce Mă unește cu România.

Până acum se consacrau, din partea autorităților, sume destul de însemnate spre a celebrà aniversarea ei; astădată însă aș dorì ca asemenea fonduri — de s'ar fi alocat — să se aplice spre a alinà suferințele celor în lipsă, și modul acesta de a manifestà simpatiile pentru persoana Mea Îmi va fi cel mai plăcut.

Al D-tale afecționat,

Carol.

Răspuns

la urările Senatorilor și Deputaților.

10 (22) Maiu 1869.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Sunt fericit a primì urările D-voastre pentru ziua de Zece Maiu, ziua cea mai mare și cea mai însemnată în viața Mea. Astăzi sunt trei ani de când am intrat ca Domn în Capitala României; astăzi sunt trei ani de când am jurat Mie de a consacrà toate minutele vieții Mele pentru fericirea unei națiuni, în capul căreia sunt mândru de a fi. Ziua de astăzi Îmi va deveni și mai scumpă, când ea va pune capăt desbinărilor trecute și va restabilì strămoșeasca frăție, care în timpurile cele mai grele a salvat națiunea română. Prezența D-voastre și cuvintele D-voastre bine simțite Îmi dau dreptul a crede că dorințele Mele nu vor fi înșelate.

Vă mulțumesc încă odată, Domnilor, și prin D-voastre mulțumesc însăși națiunii române, a cărei

iubire voiu ști a o păstrà ca singura răsplătire a stăruințelor și a sacrificiilor Mele pentru dânsa.

Să trăească România!

Toast la prânzul dela Palat.

10 (22) Maiu 1869.

Ziua de Zece Maiu a fost proclamată de țară ca sărbătoare națională; ridic dar acest păhar în sănătatea tuturor Românilor.

Fac urările cele mai călduroase pentru fericirea națiunii și prosperitatea țerii.

Să trăească România!

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaților.

21 Maiu (2 Iunie) 1869.

Primesc cu bucurie Adresa D-voastre. Ea-Mi este o dovadă plăcută că aveți conștiința frumoasei misiuni pe care România v'a încredințat-o: aceea de a-i face fericirea în prezent și de a-i asigurà viitorul. Importanța ce dați lucrărilor de îmbunătățire materială Îmi arată direcțiunea practică și folositoare ce Adunarea voește a da ocupațiunilor sale legislative. În adevăr, Domnilor, desvoltarea bogățiilor noastre naturale și înlesnirea căilor de comunicațiune sunt cel mai puternic mijloc al consolidării Statului nostru, cel mai puternic mijloc spre a-i asigurà rangul și importanța ce se cuvine a ocupà România între celelalte națiuni.

Văd cu deosebită plăcere încrederea ce Adunarea împărtășește cu Mine către Ministerul Meu; vă mulțumesc dar, Domnilor Deputați, pentru sincerul concurs ce-i promiteți.

Sesiunea actuală a Domniilor voastre va fi scurtă; totuș, sunt sigur că activul D-voastre patriotism o va face productivă pentru țară. Bunele cuvinte ce adresați persoanei Mele și dreptatea ce dați simțemintelor Mele Mă fac, sfârșind, a repeți din inimă: Vă mulțumesc, Domnilor!

Răspuns

către Primarul Capitalei cu ocaziunea prezentării noului Consiliu Comunal.

21 Maiu (2 Iunie) 1869.

Mă simt fericit a primì astăzi pe noul Consiliu municipal al Capitalei Mele.

Sunt convins, Domnilor, că veți pune tot zelul și toată energia, spre a împlinì cea mai vie a Mea dorință, care este transformarea, în acord cu cerințele importanței sale, a Capitalei României.

Aveți pentru aceasta patru ani înaintea Domniilor voastre și, consacrând toată activitatea Domniilor voastre administrațiunii, lăsând la o parte politica, vă va fi lesne a atinge acest frumos scop.

Îmi pare bine că am ocaziunea a face cunoștință în parte cu fiecare din membrii Consiliului.

Răspuns

la scrisoarea Regelui Greciei.

3 (15) Iunie 1869.

Ministrul Greciei la Paris, Prințul Ipsilanti, înmânase A. S. S. Domnitorului o scrisoare a regelui Gheorghe. Regele Greciei se arată îngrijit de răscoala din Creta și sperà a încheià cu Domnitorul nostru un tractat în vederea independenței României și a provinciilor grecești din Turcia. Prințul Ipsilanti prezintase chiar proiectul unui tractat. A. S. S. Domnitorul păstrează o atitudine rezervată.

Nu Vă puteți îndoì, Sire, că împărtășesc din toată inima Mea simțemintele ce sunt exprimate în scrisoarea Voastră și compătimesc asemenea la impresiunile penibile ce amintiți în ea. Comunitatea intereselor politice și religioase ale Greciei și României, precum și legătura intereselor lor comerciale în atâtea puncte, ne fac firește o datorie a lucrà cu zel de o parte și de alta la strângerea din ce în ce mai mare a legăturilor ce unesc dejà cele două națiuni. Această tendință va răspunde la cele mai scumpe dorințe ale Mele.

Ordine de zi

către oastea întrunită în tabăra dela Furceni.

La 14 (26) Iunie 1869:

Ofițeri din tabăra dela Furceni,

În curând am a fi în mijlocul vostru. Înaintea sosirii Mele însă, M'am ocupat cu îmbunătățirea poziținii voastre în timpul petrecerii în tabără.

Pe tot acest timp, am chibzuit ca fiecare ofițer de ori ce grad să primească aceeaș rațiune de hrană pe care o primesc soldații în general.

Aceasta este numai o mică dovadă a viului interes ce port pentru bunastare a armatei în general și pentru a voastră în deosebi.

La 29 Iunie (11 Iulie) 1869:

Ordinul de zi fu cetit de Ministrul de Resbel.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați!

Am venit în mijlocul vostru, ca să mă pot încredința prin Mine Însumi că bunul traiu în tabără vă este asigurat, că greutățile de toate zilele dela început le-ați învins cu râvnă, cu perseverență, cu acel simțemânt înalt al datoriei către patrie, care învinge tot obstacolul.

Puteți zice cu mândrie că construcția taberei dela Furceni este opera armatei.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați,

Vă rămâne acum completarea instrucțiunii voastre militare; nu Mă îndoesc că o veți face cu acelaș zel, bunăvoință, devotament, de care ați dat totdeauna probe.

Disciplina să fie pentru voi virtutea cea mai scumpă. Familiarizându-vă în tabără cu viața serioasă a soldatului, veți dovedi tuturor că armata română, școala de progres pentru popor, va fi fala țerii și va răspunde în ori ce timp la înălțimea misiunii sale.

Carol.

Cuvântare

către oastea întrunită în tabără dela Furceni.

29 Iunia (11 Iulie) 1869.

Am fost fericit de tot ce am văzut în tabără. Vă mulțumesc pentru bună voința ce Mi-ați arătat pretutindeni. În acest chip veți ajunge marele scop al taberei, care trebue să fie mândria țerii. Trăească România!

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

8 (20) Iulie 1869.

Au trecut săptămâni de când nu Ți-am dat știri amănunțite... După întoarcerea Mea din tabăra dela Furceni, Maiorul Gorjan Mi-a împmânat scumpa Ta scrisoare, pentru care Îți exprim mulțumirile Mele cele mai călduroase. În scrisoarea Mea de azi, aș fi dorit să-Ți pot comunică ceva precis despre călătoria Mea în Apus; dar din nefericire aceasta nu-Mi este încă cu putință.

Voiu merge între $^{1}/_{13}$ și $^{15}/_{27}$ August la Livadia, căci mai târziu e așteptat acolo viceregele Egiptului și Mi s'a exprimat dorința să fiu primit mai înainte. După cincisprezece zile voiu fi întors, apoi voiu merge încă pentru câtva timp la tabără, și numai atunci voiu puteà să pornesc spre Viena, Weinburg, Baden-Baden, unde sper să întâlnesc încă pe Maiestățile Lor; apoi spre Paris și Bruxella. Gândesc să fiu lângă Voi pe la sfârșitul lui Septemvrie. Mă duc în Rusia ca Principe al României, cu o mare escortă, din care va face parte

Principele Dim. Ghica, iar cealaltă călătorie voiu face-o incognito.

Sunt opt zile de când M'am întors din tabăra dela Furceni, unde am petrecut zece zile. La întoarcerea Mea, am găsit atâtea hârtii și afaceri nerezolvate, încât am avut de lucru de dimineața până seara, și n'am putut răspunde până astă seară la toate scrisorile primite dela Tine, dela scumpa Mea mamă, etc.

Conflictul între Ministrul Afacerilor Străine și comitele Keyserling e din fericire aplanat. Acești doi domni nu se văzuseră timp de șase săptămâni și rupseseră toate relațiunile de societate. Nici unul nu voiă să iea inițiativa de a regulă prietenește afacerea, cum povățuisem Eu. Nu puteam da dreptate Comitelui Keyserling, de oarece diferendul a fost provocat de o împrejurare ce nu-l privià direct.

Când „Vulturul Roșu" a fost conferit Ministrului Meu Președinte, Comitele Keyserling a avut ocaziune favorabilă a revedeà pe Principele D. Ghica, fiindcă trebuià să-i îmmâneze insemnele. D-l Ghica făcù chiar în aceeaș zi o vizită Comitelui; numai atunci acești domni s'au explicat și vechea prietenie a fost restabilită. Keyserling a simțit bine că nu aveà dreptate... În ultimul timp Eu l'am văzut mult mai puțin; cu toate acestea, partidele exploatează într'un mod puțin leal susceptibilitatea ce domnește în opiniunea publică contra influinței prusiene.

A învăță să cunoști pe Kogălniceanu a trebuit de sigur să te intereseze. Dânsul Mi-a trimis un raport amănunțit.

În ceea ce privește poziținea noastră față de marile Puteri, Rusia ne arată cea mai mare bunăvoință

și cel mai viu interes; viitorul va arătà dacă aceasta e cu intențiune sinceră; fapt este că Steege a fost primit de Împărat la Petersburg cu cea mai mare distincțiune; i s'au făcut onorurile ce se dau unui ambasador.

Cu această ocaziune, reprezentantul Meu a fost însărcinat a-Mi comunică că M. S. sperà să Mă vadă cu siguranță în Crimèa. S'a elaborat la Petersburg un proiect pentru suprimarea jurisdicțiunii consulare, pe care noi îl putem admite fără modificare. Astfel Rusia a luat inițiativa în această cestiune așà de importantă pentru noi, ceea ce va face în Francia o impresiune neplăcută. Cu atât mai bine, căci Cabinetul francez este încă tot puțin cam rezervat, pentrucă vrea să menajeze pe Turcia. Dar pentru ce Francia menajează pe Turcia numai în România și nu și în Egipt? Pentru ce în România este cu Anglia, și în Egipt la cuțite cu Anglia? Toate acestea se explică printr'un singur cuvânt: interesele, interesele materiale! Este deci o înțeleaptă politică de a căutà să se angajeze aici capitaluri franceze în întreprinderi mari; am și discutat această idee cu diverse persoane. Anglia este în general indiferentă în privința României; din partea aceasta nu avem nimic de așteptat. Politica ce urmărește ea în Răsărit nu e nici de cum binevoitoare pentru popoarele creștine. Cu Austria suntem, oficialmente, în foarte buni termini, precum mărturisește aceasta cartea roșie; totuș, presa urmează campania sa, dar cu mai puțină rea credință.

Comitele Andrassy dorește să trăească în bună înțelegere cu noi; însă aceasta nu va fi ușor, câtă vreme Ungurii vor exercità o apăsare asupra Românilor din Transilvania și Banat.

Turcia nu se poate învinui decât pe ea însăș, dacă relațiunile noastre s'au răcit din nou, căci dânsa s'a arătat puțin îndatoritoare în cestiunea monetară. Ea caută acum prin alte mijloace a se pune iarăș pe un picior mai bun cu noi. S'a conferit lui D. Ghica ordinul Medgidiei, atențiune care a trecut aici aproape neobservată. Vizita în Crimèa nu va lipsì de a-și produce efectul la Constantinopol.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

25 Iulie (6 August) 1869.

La sfârșitul săptămânei viitoare plec în sfârșit în Crimèa. Merg cu vasul Meu până la Sulina, unde Mă așteaptă un vas rusesc pentru a Mă conduce până la Odessa. De acolo aș vrea mai bine să ieau drumul pe uscat, pentru a evità marea care nu-Mi convine. Sunt 600 de verste; o verstă cu poșta rusească e făcută în în 3 minute, deci totul în 30 de ore. Baronul Offenberg Mă însoțește, și cum locul e restrâns la Livadia, nu ieau cu Mine decât pe d-l Ghica, pe Mareșalul Curții și un adiutant. Am de gând să rămân o zi la Odessa, ca să vizitez în amănunt acest oraș, care e în plină desvoltare și cu care noi avem multe relațiuni comerciale.

Mesagiu

pentru deschiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

25 August (6 Septemvrie) 1869.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Spre a Mă conformà art. 95 din Constituție, v'am convocat în sesiune extraordinară, deși în această epocă a anului cei mai mulți din D-voastre sunt ocupați cu importantele lucrări ale câmpului. De aceea, guvernul Meu a mărginit durata acestei sesiuni pentru un termin numai de 15 zile, așteptând ca lucrările cele mai însemnate ale D-voastre să se efectueze în viitoarea sesiune ordinară.

Sper însă, D-lor Senatori, că după ce veți terminà verificarea titlurilor D-voastre și vă veți constituì, totuș veți găsì timpul spre a votà în această sesiune câteva proiecte de legi, votate de Camera Deputaților și cari nu pot suferì amânare.

Domnilor Deputați,
Domnilor Senatori,

Depărtat de sânul familiei Mele de mai mult de trei ani, un simțimânt natural Mă îndeamnă a nu întârzià mai mult de a o vedeà. Voiu și plecà dar peste puțin spre a realizà această dorință.

Mă voiu folosì de această ocaziune, spre a vizità pe Suveranii Statelor garante, cărora România, nu trebue să uităm, le datorește o neștearsă recunoștință.

Aceasta dejà am și început a o pune în lucrare prin vizita ce am făcut Maiestății Sale Împăratului Rusiei

în Crimeea, unde am fost obiectul celei mai afectuoase primiri.

Astfel, sunt în drept a crede că și în Occident, prin aceeaș binevoitoare primire și prin relațiunile personale ce se vor stabilì, țara noastră nu va puteà decât să câștige și interesele noastre naționale vor aflà și mai tari și mai călduroși apărători.

Cu plină dar încredere în viitorul patriei, care merge cu pași repezi pe calea progresului și a prosperității, rog pe Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Ministrul Președinte, Dimitrie Ghica; Ministrul de Interne, M. Kogălniceanu; Ministrul de Finanțe, Al. G. Golescu; Ministrul de Justiție, B. Boerescu; Ministrul de Culte și Instrucțiune publică, A. Crețescu; Ministrul de Resbel, Colonel G. Manu.

Telegramă

către Președintele Consiliului de Ministri.

Neuwied, 5 (17) Octomvrie 1869.

Domnului Președinte al Consiliului de Ministri.

Chemat prin sufragiul Națiunii române a prezidà la destinatele ei, îngrijirea de a lucrà din toate forțele Mele la desvoltarea și fericirea nouei Mele patrii a devenit singurul și unicul scop al vieții Mele.

Când am primit Tronul, care-Mi fù propus de iubirea și încrederea unui popor întreg, nu Mi-am ascuns că gândirea intimă, care a prezidat la aclamarea unanimă a Principelui străin, a fost aceea de a vedeà întemeindu-se în România o Dinastie statornică, care să

fie scutită de fluctuațiunile politice la cari țara puteà fi expusă, precum și de a se află mai presus de rivalitățile și de luptele partidelor.

Dacă despre aceasta aș fi putut păstrà în sufletul Meu cea mai mică îndoială, ea ar fi dispărut înaintea manifestațiunilor necontenit repetate, și ale Camerelor, și ale marilor Corpuri ale Statului, și ale întregei țeri în general, care n'a lăsat nici odată să treacă o ocaziune, fără a-Mi aduce aminte această aspirațiune tot atât de ardentă cât și legitimă a poporului român.

Eu pururea am țintit a satisface cât mai curând această dorință atât de scumpă Românilor, și dacă Mi-a fost cu neputință a o îndeplini până la această oară, vina a fost a împrejurărilor, precum și a gravelor ocupațiuni cari au absorbit întâii ani ai Domniei Mele.

Astăzi sunt fericit de a puteà da poporului Meu garanțiile de ordine și de stabilitate, pe cari el le reclamă pentru viitorul său, vestindu-vă că Eu am îndeplinit logodna Mea cu *Principesa Elisabeta de Wied,* născută în 29 Decemvrie 1843.

Aducând prin canalul D-voastre acest fapt la cunoștința țerii, căreia am consacrat existența Mea întreagă, întâia Mea datorie este a Mă adresà cu rugi către A-Tot-Puternicul, pentru ca El să proteagă și să binecuvinteze România în noua eră ce o conduce înainte și să-Mi deà înțelepciunea și forțele necesare spre a face fericirea sa.

Telegramă

către Mitropolitul Primat.

Neuwied, 6 (18) Octomvrie 1869.

Eminenței Sale Mitropolitului Primat al României.

Plăcând divinei Providențe a coronà în fine dorința ce am avut, de a găsì o soție demnă de asociat pentru înalta misiune ce Mi-am propus în iubita Mea patrie, Mă grăbesc a rugà pe Prea Sfinția Voastră, precum și pe tot clerul român, a înălțà rugi către Cel A-Tot-Putinte pentru binecuvântarea acestei uniuni atât de scumpe inimii Mele.

Telegramă

către Președintele Consiliului de Ministri.

11 (23) Octomvrie 1869.

Mulțumesc afectuos Consiliului pentru sincerele felicitări adresate pentru căsătoria Mea. Ele sunt pentru Mine o nouă dovadă a devotamentului D-voastre și sunt sigur asemenea de acelaș devotament pentru Principesa ca și pentru Mine.

Telegramă

către Președintele Adunării Deputaților.

Weinburg, 21 Octomvrie (2 Noemvrie) 1869.

Am primit cu o vie plăcere felicitările ce Mi-ați adresat în numele Camerei. Cunoscând simțemintele sale dinastice, nu Mă îndoesc că alegerea ce am făcut va fi aclamată cu entuziasm de toți Reprezentanții Națiunii.

Telegramă

către Preşedintele Consiliului de Ministri.

24 Octomvrie (6 Noemvrie) 1869.

Adânc mişcat de demonstraţiunile afectuoase şi de felicitările ce necontenit am primit şi primesc pentru logodna Mea, felicitări ce-Mi vin dela oraşele şi satele României, dela marile Corpuri ale Statului, dela autorităţi, dela o mulţime de femei şi bărbaţi, Eu prin aceasta vin a le arătà cele mai sincere mulţumiri, atât în numele Meu cât şi în numele Principesei Elisabeta. Limbagiul călduros al acestor demonstraţiuni Îmi probează că sorgintea lor purcede din inimă; aceasta constitue pentru Mine o puternică dovadă despre devotamentul Românilor pentru Dinastia lor şi Mă încurajază şi mai mult pentru îndeplinirea misiunii ce Mi-a încredinţat Naţiunea.

Mulţumesc încă odată tuturor în genere şi fiecăruia în parte de urările ce Mi-au adresat.

Ziua apropiată, când Mă voiu aflà împreună cu consoarta Mea în mijlocul poporului român, va fi una din cele mai frumoase zile ale vieţii Mele.

Răspuns

către Primarul Capitalei la întrarea solemnă în Bucureşti împreună cu A. S. S. Principesa Elisabeta, Augusta Sa soţie.

12 (24) Noemvrie 1869.

Mulţumesc din inimă D-lui Primar şi Consiliului Comunal de bunele cuvinte de felicitare ce Ne adresează. Ziua aceasta, când, după o lungă absenţă, Mă pot întoarce în frumoasa Capitală a României, cu o

consoartă atât de dorită de națiune, este una din cele mai fericite ale vieții Mele. Fiți siguri de adevărata Mea mulțumire și bucurie de a Mă afla iarăș în mijlocul D-voastre.

Răspuns

către Primarul Capitalei după binecuvântarea căsătoriei la Mitropolie.

12 (24) Noemvrie 1869.

Sunt foarte mult mișcat de frumoasele cuvinte ce Ne-ați adresat. Nu vă pot destul exprimà mulțumirea inimii Mele, văzând cu câtă bucurie și entuziasm căsătoria Mea a fost aclamată de Capitala României, ca și de țara întreagă. Aceste expresiuni atât de unanime și spontanee constitue încă o nouă dovadă de iubirea, de devotamentul ce au Românii pentru Dinastia lor. Sper că aceleași simțiminte au să se răsfrângă și asupra consoartei Mele, care cu curaj a primit să împărtească a Se devotà cu Mine pentru marea misiune ce poporul român Mi-a încredințat.

Răspuns

la urările rostite de Primul Președinte al Curții de Casație, de Președintele Curții de Compturi, de Primul Președinte al Curții de Apel din București și de Rectorul Universității din București cu ocaziunea căsătoriei.

13 (25) Noemvrie 1869.

Am ascultat cu vie mulțumire cuvintele frumoase de felicitațiune, cari toate autoritățile constituite Ne-au adresat cu ocaziunea căsătoriei Noastre.

Rugăciunile înălțate de cler către Cer Ne vor sprijini în marea misiune care Ne este încredințată.

Îmi aduc aminte cu plăcere, că Curtea de Casație a fost cel întâiu corp care a exprimat dorința de a vedeà pe Tronul României și o Doamnă. În numele Său dară, și al Meu, astăzi, că această dorință este împlinită, mulțumim Curții de bunele cuvinte ce Ne-a adresat.

Nu mai puțin sunt simțitor pentru urările exprimate de înalta Curte de Compturi, precum și de celelalte Curți și Tribunale.

Asemenea am fost mișcat de simțimintele exprimate, în numele corpului profesoral, prin Domnul Rector al Universității. Țin mult la aceste simțiminte, căci ele vor fi transmise, — sunt sigur, — junelor generațiuni a căror cultură îi este încredințată.

În fine, mulțumesc tuturor autorităților, pentru urările ce Mi-au adresat și pentru zelul și credința ce au arătat întru îndeplinirea datoriilor lor pe tot timpul absenței Mele din țară.

Răspuns

la urarea Primarului din Iași,
rostită în numele delegaților tuturor județelor.

13 (25) Noemvrie 1869.

Domnilor,

Mulțumesc județelor și comunelor cari v'au trimis să-Mi adresați urările țerii; vă mulțumesc D-voastre, pentrucă, spre a-Mi face aceste felicitări, ați făcut un drum atât de depărtat. În curând, împreună cu Doamna,

Ne vom exprimà mulțumirile Noastre în înseși județele și comunele D-voastre, mulțumiri cari le datorim țerii pentru avântul cu care a salutat căsătoria Noastră.

Sunt ferice a vedeà că reprezentantul simțemintelor țerii este Primarul orașului Iași, a doua Mea reședință, care de astăzi, pe lângă Mine, va fi iubită și de Doamna României.

Încă odată vă mulțumesc, Domnilor. Să trăească județele! Să trăească comunele!

Răspuns

la urarea Ministrului de Răsboiu, rostită în numele armatei.

13 (25) Noemvrie 1869.

Sunt mândru de armata României. Simțemintele sale de devotament Îmi sunt cunoscute.

Vă mulțumesc pentru simțemintele de dragoste ce exprimați pentru Doamna.

Să trăească armata României!

Răspuns

către Comandantul gardei civice.

13 (25) Noemvrie 1869.

Mulțumesc gardei civice pentru urările ce Ne adresează, ca și pentru simțemintele dinastice ce are.

Mulțumesc gardei pentru buna ordine ce a ținut în tot timpul lipsirii Mele din țară. Mulțumesc și D-voastre în parte de ostenelele ce vă dați acì.

Răspuns

către Reprezentanții Puterilor străine.

13 (25) Noemvrie 1869.

Mulțumesc Domnilor Reprezentanți ai Puterilor pentru urările ce-Mi fac și pentru viul interes ce poartă acestui eveniment.

Sunt încă fericit a aveà astăzi ocaziunea să exprim recunoștința Mea pentru primirea grațioasă ce Mi s'a făcut de Suverani, și de care voiu păstrà cele mai plăcute amintiri. Vă rog, Domnii Mei, a fi interpreții simțemintelor Mele de recunoștință pe lângă Suveranii D-voastre.

Mesagiu

pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

15 (27) Noemvrie 1869.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Sunt fericit că, după aproape trei luni de călătorie ce am întreprins mai cu deosebire în interesul țerii, Mă aflu din nou în mijlocul D-voastre și vă pot anunță în persoană realizarea uneia din cele mai legitime dorințe ale poporului român și uneia din cele mai principale preocupațiuni ale inimii Mele: căsătoria Mea.

Salutată cu entuziasm de națiune, privită cu plăcere de Suveranii Puterilor europene, însoțirea Mea cu Principesa Elisabeta, adăogind încă legăturile de sânge cu celelalte familii domnitoare din Europa, află în amoarea poporului român cea mai dulce a ei consacrare.

Astfel, realizându-se una din cele mai esențiale

condițiuni ale consolidării Dinastiei române, consoarta Mea, încurajată prin aceleași simțeminte de amoare și devotament ce Mi-ați arătat Mie, va puteà împlinì marea misiune ce-I impune Tronul României, pentru ca amândoi împreună să putem atinge scopul comun: mărirea și prosperitatea iubitei noastre țeri.

Onorurile ce am primit dela Suveranii, ale căror Curți am vizitat, se răsfrâng asupra națiunii române; ele erau date Domnului ei, care erà pretutindeni însoțit de aureola Coroanei României, și astăzi acele mari Puteri au un titlu și mai mult la recunoștința noastră.

Bănuielile dispărând, confiența revenind, sunt în drept a crede că relațiunile noastre cu înaltele Puteri garante au să iea de acum înainte un caracter și mai favorabil pentru interesele noastre.

Aceste Puteri n'au uitat și nici nu pot uità că națiunea română, așezată la porțile Orientului, pe marginea celei mai mari artere de comunicațiune, este chemată, prin desvoltarea zilnică a forțelor sale morale și materiale, prin pașii săi repezi spre civilizațiune, a jucà un mare rol în echilibrul Europei orientale.

Acest rol ne va fi cu atât mai ușor de împlinit, cu cât lealitatea va prezidà mai mult la păzirea cu sfințenie a îndatoririlor ce ne sunt prescrise prin tractatele cari au pus sub puternicul scut al Europei legăturile noastre seculare cu Înalta Poartă.

Aceste tractate au precurmat de drept amestecul strain în afacerile noastre interioare; însă chipul cel mai sigur și mai nimerit de a face ca străinii să nu intervie în cele din întru ale noastre, este ca și noi să nu ne amestecăm în trebile vecinilor noștri. Atunci în adevăr că pragul casei noastre va fi necălcat și sfânt.

Că această politică, care o urmăm și care ne este dictată și prin obligațiunile noastre internaționale și prin poziținea noastră, este politica cea mai bună, se dovedește prin bunăvoința ce astăzi găsim în Puterile garante, de a îndestulă prin convențiuni internaționale toate cestiunile noastre de interes comun.

Așă, guvernul imperial al Austriei a primit ca, prin cale de reciprocitate, să se execute în toate provinciile reprezentate în Dieta din Viena sentințele tribunalelor române în materie civilă și comercială.

Așă, două convențiuni sunt a se încheiă cu guvernul austro-ungar pentru hotărîrea punctürilor de întâlnire a căilor ferate române cu căile ferate austro-ungare dela Suceava, Orșova și Brașov.

De mai mult timp urmau drepte și necontenite stăruințe din partea țerii, pentru a se reînnoi printr'o comisiune internațională vechile noastre hotare dealungul provinciilor austro-ungare. Guvernul Meu are plăcuta datorie a vă anunță, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, că guvernul actual al Ungariei a dat satisfacere cererilor noastre.

Comisiunea internațională chiar a și intrat în lucrare. Deși, din cauza timpului înaintat, ea n'a putut mult propăși, totuș de pe acum putem a fi mulțumiți de rezultatul însemnat al constatărilor sale. Așă, comisiunea a statornicit la județul Buzău, că adevăratul hotar între ambele țeri este zisa Cheia-Buzăului, iar nu pe unde pretindeă comuna Zagonu.

O altă veche călcare de hotar s'a constatat pe teritoriul român, dela râul Bârsca în sus, alături cu pârâul Pitacu.

Dispoziținni sunt luate pentru restabilirea pe fața

pământului a adevăratelor noastre hotare, precum în unanimitate s'au statornicit de comisiunea internațională.

D-voastre cunoașteți dreptele cereri ale României în cestiunea oborîrii jurisdicțiunii consulare. Această stare de lucruri excepțională și necompatibilă cu drepturile și legile României a fost supusă la cercetarea generoasă a Europei încă de către Adunările naționale din 1857. Mă aflu în drept a crede, că în fine suntem în ajunul zilei când și în această cestiune România va intrà în deplinul exercițiu al autonomiei sale.

Dejà negocierile noastre pentru încheiarea unei convențiuni, cu scop de a se supune naționalii rușî la jurisdicțiunea legilor țerii, sunt sfârșite și, sprijinindu-ne pe bunăvoința M. S. Împăratului Rusiei și a guvernului Său, sper că chiar în cursul acestei sesiuni se va puteà prezintà Corpurilor legiuitoare instrumentul definitiv.

Negocieri în această cestiune sunt începute și cu celelalte Puteri europene.

Terminul convențiunii încheiate cu Serbia pentru extrădarea reciprocă a dezertorilor și a criminalilor, fiind expirat, s'a primit de ambele guverne încheiarea unei nouă convențiuni, în care nu vor fi uitate principiile noului drept public european în privința emigraților politici.

Am mulțumirea de a constatà că relațiunilo noastre cu buna noastră vecină Serbia devin din zi în zi mai amicale și mai intime.

Ratificațiunile convențiunii pentru navigabilitatea Prutului sunt efectuate; întrunirea comisarilor Statelor co-riverane se va face în curând.

În vederea lucrărilor ce într'un timp apropiat au

a face din Prut un râu cu o navigațiune regulată, guvernul Meu este în tratație pentru stabilirea unui serviciu de a transportà călători între Iași și Galați.

Toate convențiunile citate mai sus se vor supune aprobațiunii D-voastre.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Veți aflà cu bucurie că marina noastră de comerciu din zi în zi merge spre desvoltare. Dejà numărăm aproape de 200 bastimente de mare sub pavilionul român și cari aparțin indigenilor. Numai în anul curent s'au acordat patente la peste 30 bastimente.

Va fi de interesul țerii, va fi o lucrare nu din cele mai puțin meritorii ale D-voastre, dacă veți da guvernului Meu mijloacele necesare pentru a asigurà marinei noastre o desvoltare în proporțiune cu întinderea țărmurilor noștri de Dunăre și de Mare.

Cel dintâiu pas spre a ajunge la acel folositor rezultat va fi, negreșit, o cât mai curândă punere în lucrare a votului D-voastre în privința deschiderii portului român dela Marea Neagră.

Îmbunătățirea finanțelor Statului este preocupațiunea constantă a guvernului Meu.

Mai multe deficituri repetate și acumulate din anii trecuți au crescut datoria flotantă până la o cifră, care trebue să deștepte în toți dorința de a regulà imediat stângerea ei și de a o mărginì pe viitor în limitele unei simple operațiuni de tezaur.

Acest rezultat va fi lesne de căpătat, îndată ce veți stabilì, în coînțelegere cu guvernul Meu, un ade-

vărat echilibru bugetar. Ţara are conştiinţă de resursele ei; ea a susţinut şi susţine creditul ei la înălţimea la care vedem ajunse Statele cele mai bine întemeiate. Rămâne ca şi D-voastre să-i veniţi în ajutor cu măsurile ce veţi combină în înţelepciunea şi patriotismul D-voastre.

Guvernul Meu v'a supus în privinţa aceasta, încă din sesiunea trecută, mai multe proiecte de legi. Ele se vor completă în sesiunea prezentă prin mai multe alte proiecte privitoare la îmbunătăţirea serviciilor financiare, la o mai largă desvoltare a resurselor bugetare.

Bunele D-voastre intenţiuni pentru înălţarea prestigiului Bisericii române, pe cari le-aţi arătat prin grăbnicia ce aţi pus de a votă credite pentru restaurarea de locaşuri sfinte, şi-au dat fructul lor. Peste 24 de biserici sau mănăstiri se ridică astăzi din ruine, spre gloria Domnului, deosebit de sfânta Episcopie de Argeş, unde s'au făcut în anul acesta cele dintâiu şi mai dificile lucrări pregătitoare pentru a se puteă începe chiar în viitoarea primăvară restaurarea radicală a acestui mare monument de artă şi de pietate străbună.

Proiectul de lege organică a Bisericii, care se află pe biuroul Camerei, este pentru D-voastre o altă ocazie mare ca să dotaţi sfânta noastră Biserică cu o organizaţiune puternică, conformă canoanelor şi tradiţiunilor ţerii. Apreciind importanţa şi urgenţa sa, sunt fundat a sperà că D-voastre veţi face chiar în sesiunea aceasta ca acel proiect să poată devenì lege.

Un început de îmbunătăţire la soarta preoţilor de mir dela bisericile Statului din câteva localităţi mai însemnate, precum şi a proto-presbiterilor, vi se va propune în bugetul anului viitor. Nu Mă îndoesc că

D-voastre veți cumpăni după merit această necesitate, prin a cărei satisfacere Biserica însăș va crește în cuviință și în demnitate.

Instrucțiunea publică reclamă asemenea o lege organică mai eficace, după experiența de aproape cinci ani la care a fost supusă legea actuală. Una din condițiunile esențiale ale îmbunătățirii instrucțiunii publice va fi înființarea unei Eforii speciale a școalelor. Guvernul Meu vă va propune un proiect spre modificarea unor părți din actuala lege. Bugetul pe 1870 având a fi prezintat într'un tot conform acelui proiect, Eu pun temeiu pe zelul și activitatea D-voastre, de a-l face să dobândească sancțiunea legislativă în decursul acestei sesiuni.

Spre generalizarea instrucțiunii primare, prescrisă de mai mulți ani în legile noastre, a lipsit până acum o sistemă în destul de completă de inspecțiune, care să fie totdeodată un mijloc puternic de a o activà. Guvernul Meu vă va propune instituirea în toate districtele de revizori școlari cu atribuțiuni mai întinse, și am toate cuvintele de a crede că aici stă începutul cel serios al luminării, la care poporul are drept și pe care legile ne îndatorează a i-o înlesni.

Sunt mai multe părți din legea instrucțiunii, cari până acum n'au fost încă puse în lucrare. Guvernul Meu a prevăzut înființarea, în anul 1870, a mai multor școale de meserii în deosebite orașe ale țerii.

Bazele puse pentru organizarea puterilor noastre militare prin legea dela 11 Iunie 1868 s'au stabilit în acest an din ce în ce mai mult. Diferite regulamente și instrucțiuni au venit să puie în lucrare și să desvolte acele baze.

Oștirea noastră permanentă s'a armat cu arme nouă perfecționate; armele necesare milițiilor sunt sosite în parte, și astfel nu peste mult timp vom vedeà funcționând și noul element al forțelor noastre militare, *milițiile*. Guvernul Meu s'a ocupat și se ocupă pentru a pregăti toate instrucțiunile și depozitele trebuincioase, ca la întâia chemare și sosire a milițiilor, dânsele să se poată convinge că sunt o parte însemnată a mijloacelor de apărare ale țerii noastre.

Pentru ca armata permanentă să serve bine de școală ostășească în toate ramurile științei militare, prin care să treacă toți tinerii Români, în anul acesta i s'a dat ocazie a cunoaște și serviciul în campanie, prin manevrare în corpuri mai numeroase. Formarea taberei dela Furceni, în timpul căreia am fost mândru de a fi Însumi în capul armatei, a produs rezultatele cele mai satisfăcătoare, atât în privința spiritului de corp, cât și în privința instrucțiunii, prin manevre sistematice; cu această ocaziune, armata română, atât de devotată Dinastiei, s'a arătat că este la înălțimea misiunii sale.

Guvernul Meu recunoaște că nu este lesne nici bine a modifică din nou legea constitutivă a armării țerii. Dar când experiența anilor din urmă a dovedit lacune, neperfecțiuni, sau erori în acea lege, aceste neperfecțiuni trebuesc îndreptate. Guvernul Meu vă va prezintă dar un proiect care să cuprindă îmbunătățirile ce sunt a se aduce acelei legi.

Asemenea veți grăbì negreșit, Domnilor Senatori, și Domnilor Deputați, votarea proiectului de lege, ce se află de mai mult timp dinaintea D-voastre, despre tribunalele noastre militare. Nepotrivirea în care se

află Codul penal militar cel vechiu cu cel civil, trebuește să dispară cu o oră mai curând.

Guvernul Meu vă va prezintă și alte proiecte de legi, tot atât de imperios reclamate, precum: acela al contingentului anului viitor, acela al soldelor, un nou proiect pentru regularea poziținii ofițerilor, un altul pentru recrutare și unul pentru înaintare, spre a le pune în armonie cu noua lege constitutivă a armatei.

Guvernul Meu v'a înfățișat în sesiunea ordinară un proiect de lege în vedere de a asigură județelor o mai mare descentralizare administrativă. Sunt în drept a crede că D-voastre veți binevoì a supune acest proiect unei conștiincioase și grabnice cercetări, pentru ca încă în sesiunea aceasta județele să aibă a vă datorà o mai întinsă independență în administrarea intereselor lor locale.

Această lege ar rămâneà însă fără efect, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, dacă totdeodată D-voastre nu vă veți ocupà și cu realțarea autorității morale a primarilor comunelor rurale. Nu scăpați din vedere, vă rog, că legile votate de D-voastre se aplică în țară prin acești primari, în calitate de agenți ai puterii executive, și că prin urmare este și de un interes municipal și de un interes general, ca acești magistrați să fie înzestrați cu capacitatea cerută pentru a puteà înțelege și a aplicà legile țerii. Una din condițiunile de căpetenie pentru îndreptarea primarilor rurali este de a le ridicà cât mai curând funcțiunea de agenți fiscali.

Legea tocmelilor agricole, prin experiență s'a dovedit că lăsà încă mult de dorit. Ea nu este în stare a asigurà agriculturii acea repede și deplină îndestulare

a intereselor sale, fără de care lucrul câmpului nu poate propăși. Guvernul Meu vă va prezintă modificațiunile pe cari le socotește de neapărate, spre a face ca această lege să corespundă la marele său scop.

Legea poliției rurale a început a-și dovedì salutarele sale efecte. O mai bună poliție s'a introdus în comunele rurale, și numărul delictelor câmpenești s'a împuținat într'un chip simțitor. Această lege prevede în fiecare județ statornicirea unei casse de asigurare în contra boalei vitelor. Experiența a dovedit că județele nu sunt în stare de a creà aceste stabilimente și că, chiar dacă aceste s'ar întemeià, ele, prin micile lor mijloace, n'ar fi în stare a răspunde la intențiunea legiuitorului.

Trebue dar reprezentațiunea națională să se ocupe cu adoptarea unui mijloc mai nimerit pentru a ferì clasele muncitoare de marile pagube ale epizootiei.

Guvenul Meu vă va prezintă un proiect de lege pentru fundarea unei casse de asigurare generală a vitelor.

Dela 1 Aprilie trecut postele străine și-au luat sfârșit în România. Convențiunile încheiate între guvernul Meu și între Monarhia austro-ungară și între Germania de Nord sunt astăzi puse în întreaga lor lucrare; în curând aceste acte internaționale se vor împlinì printr'o convențiune încheiată cu Imperiul Rusiei.

Postele noastre încredințate în mâni române funcționează bine. În comparațiune cu veniturile anului trecut, postele înfățișează în anul 1869 un spor de aproape un milion, când cheltuielile sunt mai aceleași ca din timpul când nu aveam decât un serviciu postal interior.

Art. 54 și 55 din legea rurală, din deosebite îm-

prejurări au fost rămase până acum nepuse în lucrare. Guvernul Meu a luat toate măsurile, pentruca, cu aprobațiunea D-voastre, însurățeii și celelalte categorii de săteni prevăzuți prin articolele mai sus citate, să fie puși pe moșiile Statului în stăpânirea părticelelor de pământ ce le sunt acordate prin lege.

Guvernul Meu își pune toate silințele de a ridică pe fiecare zi justiția la acel grad, de unde ea să inspire încredere în întru, considerațiune în afară. Curtea de Casațiune, redobândindu-și autoritatea sa morală și asigurată prin respectarea legii inamovibilității sale, este pusă în poziținne de a-și împlini cu eficacitate lucrările marii sale misiuni. Un proiect de lege depus pe biuroul Adunării, relativ la distribuțiunea cauzelor între ambele secțiuni, este de natură a înlesni foarte mult lucrările fiecăreia. Se iau măsurile cele mai practice pentru ca legile cele nouă, mai ales procedura civilă și legea organizării judecătorești, puțin aplicate sau rău înțelese în unele localități, să se aplice în toate părțile lor, căci garanția ce prezintă o lege rezultă numai din exacta sa aplicare.

Proiectul de lege depus la Adunare, privitor la inamovibilitatea Curților de Apel, este de natură a garantă independența magistraturii, a o asigură contra fluctuațiunilor și pasiunilor politice și a o pune astfel în condițiuni de a puteà atinge cu succes marele său scop. Guvernul Meu vă va mai prezintà și alte proiecte de legi speciale, prin cari se modifică sau se completează unele părți din legile noastre civile sau penale.

În privirea lucrărilor publice, am mulțumirea de a constată că linia ferată dela București la Giurgiu a început a funcționà după dorința exprimată de Corpurile legiuitoare, adică prin mijloacele proprii ale Statului.

Linia Suceava-Roman, împreună cu ramura Iași, în lungime de 175 kilometri, va fi dată circulațiunii înainte de finitul anului.

Lucrările de pe celelalte linii se execută cu mare activitate și se speră a se mai dà circulațiunii în cursul anului viitor liniile București-Galați, București-Pitești, Roman-Galați și ramura Bârlad, în lungime totală de 634 kilometri.

Pentru lucrările ordinare de poduri și șosele, guvernul și-a pus toate silințele spre a executà pe cele mai urgente, în limitele creditelor acordate. Între altele, 19 poduri de fier s'au terminat, între cari cel dela Buzău este de o lungime de 530 metri; prin aceasta, comunicațiunile au dobândit o mare îmbunătățire în mai multe puncte dificile.

Lucrările de drumuri județene au dat în anul acesta rezultate și mai mulțumitoare decât în anul expirat. S'a constatat și un însemnat progres în modul executării, și astăzi locuitorii sunt puși în poziținne de a aprecià rezultatele binefăcătoare ale legii.

Instrucțiunea profesională nu a fost neglijată, ci s'a căutat a i se da toată impulsiunea, pe cât mijloacele au permis.

Prin numeroasele concursuri și expoziținni, guvernul a putut deșteptà și constată o însemnată emulațiune între agricultorii ce intră pe calea îmbunătățirilor.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

V'am expus situațiunea generală a țerii. Ordinea interioară este asigurată prin consolidarea Dinastiei.

Europa ne poartă astăzi un viu interes. Să ne unim dar cu toții spre a dovedì că suntem un popor demn de această bunăvoință, un popor care are conștiința misiunii civilizatrice ce-i este încredințată la gurile Dunării. Pentru îndeplinirea acestei frumoase misiuni, să înlăturăm luptele de partidă. Să ne pătrundem de spiritul strămoșilor noștri, cari, de câte ori s'a atins de binele țerii, au fost strâns uniți în cugetare și în voință.

D-voastre, reprezentanți fideli ai acelorași simțiminte, nu Mă îndoiesc că veți da tot concursul guvernului Meu, spre a puteà astfel cu toții satisface legitimele trebuințe și aspirațiuni ale României.

Dumnezeu dar să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Cărol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul Lucrărilor publice, Dimitrie Ghica; Ministrul de Interne și ad-interim la Afacerile Streine, M. Kogălniceanu; Ministrul Finanțelor, Al. G. Golescu; Ministrul Justiției, B. Boerescu; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, Al. Crețescu; Ministrul Resbelului, G. Manu.

Răspuns

la urările Senatului pentru căsătorie.

16 (28) Noemvrie 1869.

Urările Senatului României au un deosebit preț pentru Doamna și pentru Mine. Vă mulțumesc dară în deosebi, căci nu Mă îndoesc de simțemintele unui Corp care e sprijinul natural al Dinastiei.

În numele Doamnei, vă asigur că simțemintele D-voastre atât de bine exprimate au ajuns la inima Sa; o zic aceasta, fiindcă pot asigurà că consoarta Mea va

ști a merită totdeauna afecțiunea D-voastre și a întregului popor român.

Mulțumim Senatului întreg și fiecăruia din D-voastre în parte.

Răspuns

la urările Adunării Deputaților pentru căsătorie.

16 (28) Noemvrie 1869.

Sunt mândru de cuvintele atât de bine exprimate din partea Reprezentanților Națiunii.

Mulțumim din inimă tuturor Deputaților pentru aceste simțeminte.

Puteți fi siguri, Domnilor, că consoarta Mea va face totul spre a realiză speranțele D-voastre și a merită amoarea și credința poporului român.

În numele Doamnei vă pot asigură că Ea iubește dejà din suflet patria noastră și că este fericită a fi împreună cu Mine în capul unei națiuni, care are un viitor mare și frumos.

Scrisoarea

A. S. S. Doamnei către Președintele Consiliului de Ministri.

16 (28) Noemvrie 1869.

Domnule Prezident,

Adânc mișcată de simpatica primire al cărei obiect am fost din partea națiunii române și doritoare a consacrà memoria zilei intrării Mele în Capitală, pun la dispoziținea D-voastre 10.000 franci, rugându-vă să

binevoiți a afectà procentele lor la formarea unui mic dar pentru 8 fete sărmane, din cari 4 în București și 4 în Iași, pentru ziua aniversară de 12 Noemvrie.

Vă rog, Domnule Prezident, să aveți bunătate a luà dispozițiunile ce veți crede cele mai cuviincioase pentru realizarea acestei dorințe, și să primiți în acelaș timp expresiunea sentimentelor Mele celor mai distinse.

București, 16 Noemvrie, 1869.

Elisabeta.

Răspuns

către Zukici, Agentul Serbiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

16 (28) Noemvrie 1869.

Domnule Agent,

Sunt fericit că, prin canalul D-voastre primesc din nou asigurările despre amiciția ce există între ambele țeri. Am ținut a constatà și înaintea Camerilor Legiuitoare că legămintele noastre cu guvernul și țara D-voastre devin din zi în zi mai intime, și aceasta spre binele nostru reciproc.

Guvernul Meu va aveà o deosebită îngrijire a vă face petrecerea în România cât se poate mai plăcută; și cât pentru Mine, Domnule Agent, sper că vă vom aveà pentru mult timp între noi.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

18 (30) Noemvrie 1869.

La Viena Ne-am oprit o zi și jumătate pentru a face diverse vizite. Arhiducele Albrecht și Arhiducele

Carol-Ludovic, împreună cu frumoasa lui nevastă, au venit numai decât să Ne vadă și au fost de o cordialitate desăvârșită. La Pesta, am rămas o zi, de care sunt foarte mulțumit. Guvernul unguresc Ne-a arătat toate atențiunile imaginabile. Ministrii Ne-au dat vizită *in corpore*. După amiaz am vizitat pe Împărăteasa la Buda; a fost extrem de amabilă și încântătoare. Seara Ne-am continuat călătoria. La Baziaș am luat vaporul și la amiazi, pe cel mai frumos timp de primăvară, am sosit la Turnu-Severin. Primirea acolo a fost cu adevărat frumoasă, și Elisabeta a fost cu totul cuprinsă de bucurie de primirea cordială ce a găsit în noua Sa patrie. La Calafat, precum mai târziu și la Islaz, la Turnu-Măgurele, Zimnicea și Giurgiu, pretutindeni primirea a fost călduroasă și mișcătoare. Mare fu bucuria Noastră, când la 12 (24) Noemvrie, la 9 ore dimineața am pus piciorul pe pământ la Giurgiu. Mii de persoane Ne aclamau! Dela Dunăre la Gară a fost un adevărat cortegiu triumfal. Într'o oră și jumătate am ajuns la București, neîntrerupt favorizați de timpul cel mai frumos și mai cald. Intrarea în Capitală a fost superbă, simpatia publicului a fost și mai mare ca la sosirea Mea în 1866. Te-Deumul la Mitropolie a fost demn și solemn. Biserica și stradele până la Palat nu mai încăpeau de lume. Bucureștii au arătat că cuprind o numeroasă populațiune. Seara a avut loc o strălucită iluminație. Recepțiunile oficiale, în cursul cărora discursurile n'au lipsit, au fost puțin cam obositoare. Toate județele trimiseseră deputațiuni. Elisabeta a făcut pretutindeni o excelentă impresiune. La deschiderea Camerei dânsa era cu deosebire frumoasă. Din nenorocire a răcit, și tocmai de aceea marele bal oferit de oraș a trebuit

să fie amânat. Ne pare foarte rău de aceasta, căci știm cât de considerabile sunt pregătirile ce făcuse primarul.

Afacerile interioare lasă de dorit; dar sper să înving aceste dificultăți.

Construcția drumului de fier înaintează într'un mod îmbucurător; linia Ițcani-Roman trebue să fie deschisă circulațiunii la $^{1}/_{13}$ Decemvrie, linia de joncțiune pentru Iași cu 4 săptămâni mai târziu.

Vei puteà să afli mai multe lucruri din discursul Tronului, care e puțin cam prea lung. Relațiunile cu Austria sunt în prezent excelente, ceeace e relevat asemenea și de presa austriacă. D. Ghica și Kogălniceanu au fost decorați de Împăratul Francisc-Iosif.

Partidul liberal n'a luat parte la manifestațiunile de simpatie. Singuri numai Golescu și D. Brătianu au venit la Noi.

Sesiunea Camerei va fi probabil furtunoasă.

Scrisoare

către Președintele Consiliului de Ministri.

19 Noemvrie (1 Decemvrie) 1869.

Domnule Prezident,

Cu ocaziunea întoarcerii Mele în țară, a conducerii iubitei Mele Doamne în noua Sa patrie, Noi am fost obiectul primirii celei mai simpatice, al demonstrațiunilor de afecțiune și de devotamentul cel mai călduros, și aceasta în toată întinderea călătoriei Noastre dela Vârciorova până la București.

Autorități și populațiuni, dealungul Dunării ro-

mâne, au rivalizat spre a Ne face o cât mai frumoasă primire, spre a Ne încunjurà cu dovezi de iubire. Celelalte părți ale României, atât județe cât și comune, au trimis speciale și numeroase deputațiuni, spre a Ne adresà felicitările lor, și mai multe zile neîntrerupt telegraful Ne-a adus din toate direcținnile sute de depeși pline de cuvinte de iubire.

Inima Noastră este adânc pătrunsă de recunoștință pentru aceste bune sentimente; Noi vedem în ele o nouă întărire a legămintelor dintre România și Dinastia sa, o nouă încurajare pentru Mine de a-Mi consacrà toate silințele, toată viața Mea, la fericirea unei țeri și unei națiuni, care deją are titluri nesterse la toată iubirea și recunoștința Mea.

Doamna este viu atinsă de dovezile de afecțiune ce a primit, în deosebi dela persoanele de sexul Său. Ea se va folosì de orice ocaziune spre a arătà prin vii fapte, că știe justificà și păstrà această afecțiune.

Vă rog, Domnule Prezident, a fi pe lângă autorități, deputațiuni și populațiune, interpretul sentimentelor Noastre de recunoștință, și cu această ocaziune îți reînoesc asigurarea unei vechi și meritate afecțiuni.

Noemvrie 19.

Carol.

Scrisoare

către Primarul Capitalei.

19 Noemvrie (1 Decemvrie) 1869.

Domnule Primar,

Primirea afectuoasă ce Capitala României Ne-a făcut în ziua de 12 Noemvrie, atât Doamnei cât și

Mie, Ne dă plăcuta ocaziune de a exprimà în public acestui nobil oraș simțimintele Noastre de recunoștință.

O asemenea primire nu se uită; ea-Mi impune îndatorirea de a iubì și mai mult Bucureștii, de a-Mi consacrà toate puterile pentru a procurà o mai mare desvoltare și înfrumusețare orașului, o mai întinsă întemeiare a bunei stări și a bunului traiu al populațiunii sale.

Te rog dar, Domnule Primar, să fii către Cetățenii Bucureșteni organul acestor simțiminte, atât din partea Doamnei, cât și din partea Mea.

Primiți cu această ocazie mulțumirile Noastre pentru frumosul dar, ce Consiliul comunal a prezintat Doamnei în numele Capitalei. Diadema oferită va fi în tot timpul pentru consoarta Mea o plăcută aducere aminte despre intrarea Noastră în București; primim însă darul cu expresa destinațiune de a face parte din odoarele Coroanei României.

Reînnoesc dar mulțumirile Mele, atât Domnilor membri ai Consiliului comunal, precum și D-tale căruia rămân cu o deosebită bunăvoință.

19 Noemvrie 1869.

Carol.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaților.

30 Noomvrie (12 Decemvrie) 1869.

Am ascultat cu o vie plăcere Adresa Adunării. Nu Mă îndoesc, Domnilor, că D-voastre veți da tot sprijinul guvernului Meu, fiindcă numai prin armonie perfectă între toate puterile Statului se pot realizà adevăratele aspirațiuni ale națiunii; în acelaș timp prin

aceasta, veți realiză dorințele Mele cele mai sincere pentru țară. Sunt convins de mai înainte de simțemintele exprimate prin această Adresă, și vă mulțumesc, ca și pentru cuvintele adresate Doamnei și Mie.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

8 (20) Decemvrie 1869.

Dela întoarcerea Mea n'am o zi de liniște. Hărțuielile nu încetează în Minister; Ministrii nu sunt de acord, fiecare vrea să urmeze propria sa cale, ceeace firește e foarte păgubitor pentru mersul afacerilor. Divergințele de opiniuni pătrund până în Cameră. Nici un proiect de lege n'a fost încă discutat serios. Tocmai de aceea un sfat bun Mi-ar fi prețios. Fac toate sforțările pentru a mănținea Ministerul în intregimea sa. Prezidez adeseori ședințele Consiliului, pentru a da hotărîrilor o formă primită de toți și pentru a aduce pe acești domni la concesiuni mutuale. Am reușit în parte. În alte împrejurări ar fi trebuit lecuit acest rău printr'o schimbare de Cabinet; dar față de Camere aceasta nu e cu putință; altmintrelea, ar trebuì disolvate. O asemenea măsură ar fi astăzi foarte puțin cuminte, căci noualе alegeri ar provocà o nouă agitațiune. E vorba deci a ținea unit acest Minister pentru durata sesiunii, fără a paralizà administrațiunea și mersul afacerilor.

Personalitatea cea mai importantă a Cabinetului este Kogălniceanu, care are și cea mai mare influință asupra Camerei, ceeace face că colegii săi au necaz

pe el. Boerescu crede că are aceeaș influință, dar se înșală. Kogălniceanu Mi-a oferit adeseori demisiunea sa și a făcut să atârne prezența sa în Minister de ieșirea lui Boerescu. Acesta dorește retragerea lui Kogălniceanu, convins cum e că dispune și fără dânsul de o majoritate în Cameră, ceeace Eu contest. D. Ghica ar voì ca ambii săi colegi să fie păstrați în Minister.

Am reflectat mult asupra situațiunii, și ceeace se poate interpretà ca o nehotărîre din partea Mea, mai târziu nu va apăreà ca o greșală.

Kogălniceanu se plângeà până acum că erà singurul moldovean în Minister, și cum această plângere erà îndreptățită întru câtva, Calimachi-Catargi a fost numit Ministru. Lui Kogălniceanu acum nu-i mai este destulă această concesiune, dânsul cere un al treilea moldovean; dar Ministrii de dincoace de Milcov nu vor să consimtă la această pretențiune. Au rezultat din aceasta dificultăți nouă, cari n'au fost aplanate în Consiliul de Ministri decât atunci când Eu am declarat că aș fi pentru trei Ministri moldoveni, în ziua când ar fi patru de aici, că, de altmintrelea, Eu nu mai voesc pe viitor să aud vorbindu-se de această diferință și că sper că acum Ministerul român se va prezintà ca un singur om dinaintea Camerei! Ministrul Cultelor s'a retras, pentrucă a dat loc la tot felul de nemulțumiri, cu ocaziunea fundării unei Facultăți de Medicină la Universitatea din București; el trebue să fie înlocuit printr'un al treilea moldovean, probabil un profesor dela Universitatea din Iași.

Excesele presei sunt neauzite. Ministrii au provocat o interpelare în care atacurile grosolane ale presei au fost discutate public în Cameră. S'a votat aproape

în unanimitate moțiunea următoare: «Deplorând limbagiul neconstituțional și necuviincios a unei părți din presa română, Camera îl dezaprobă și trece la ordinea zilei». Un asemenea vot face mai mult efect decât procesele de presă al căror partizan Eu nu sunt.

Tractatul între Rusia și România pentru suprimarea jurisdicțiunii consulare a fost semnat și depus pe biuroul Camerei. Să sperăm că celelalte Puteri vor urmă îndată acest exemplu.

Elisabeta s'a reînsănătoșit și primește în toate zilele; lumea e încântată de Ea și o iubește în fiecare zi mai mult. Fie ca anul 1870 să Ne aducă tot atâta fericire și bucurie ca și anul 1869, pentru Mine memorabil!

Actul de inaugurare a Universității din București, completată cu Facultatea de Medicină.

14 (26) Decemvrie 1869.

CAROL I,

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor.

La toți de față și viitori, sănătate.

Prin această a Noastră Domnească Patentă, facem tuturor de obște cunoscut că, astăzi, la anul mântuirii una mie opt sute șasezeci și nouă, Decemvrie în patrusprezece, și al patrulea dela suirea Noastră pe Tron, am binevoit și, în persoană, împreună cu prea iubita Noastră soție, Măria Sa Doamna Elisabeta, în prezența înaltului cler, a reprezentanților înaltelor Corpuri, a reprezentanților Puterilor străine, a marilor demnitari ai Statului și a corpului profesoral, am inau-

gurat Universitatea română din București și i-am dat această a Noastră carte sigilată cu Domnescul Nostru sigiliu, pentru constatare și pomenire.

Carol.

Cuvântare

la inaugurarea Universității din București completate cu Facultatea de Medicină.

14 (26) Ducemvrie 1869.

Domnule Rector, Domnilor Profesori,

Inaugurația Universității din Capitala României este o frumoasă sărbătoare, la care tot Românul participă și cu inima și cu rațiunea. Sunt fericit a o puteà celebrà împreună cu D-voastre, și mulțumirea Mea este cu atât mai mare, că și Doamna, la începutul vieții Sale românești, asistă la deschiderea și inaugurarea templului științei care are să lumineze calea viitorului patriei Sale.

Prin știință și lumină putem numai întărì prezentul și prepară bazele solide ale unui viitor prosper. Puterea unui Stat modern se măsoară mai ales după gradul culturii sale intelectuale.

Precum în ordinea vieții materiale spiritul pune în mișcare materia, *mens agitat molem,* asemenea și în ordinea vieții sociale forța unei națiuni crește prin impulsiunea desvoltării sale morale. Să ne silim cu toții, Domnilor, a căpătà această forță, a creà această impulsiune.

Strămoșii noștri au pus cele dintâi temelii ale învățământului nostru național, și ací, pe fundamentele

vechii școale a Sfântului Sava, să le exprimăm eterna noastră recunoștință. Sămânța, ce ei au pus, a prosperat. Modesta școală a lui Lazăr se află astăzi transformată într'un splendid palat dedicat științelor superioare și belelor-arte. Misiunea noastră însă este abia începută. Ea este cu atât mai mare, cu cât trebuința instrucțiunii este mai general simțită, mai mult apreciată.

D-voastre, sacerdoți ai științii, căutați a o infiltrà cu ardoare și devotament în inimile unei generațiuni ce are să lucreze pentru un viitor și mai măreț.

Recunosc cu mulțumire că începutul este dejà bun. Știința, literile și bele-artele fac progrese simțitoare pe fiecare zi în țara noastră. Am putut vedeà că Facultatea de Drept produce dejà efectele cele mai mulțumitoare; sper că și celelalte Facultăți, desvoltându-se și completându-se treptat, nu vor întârzià a produce aceleași rezultate.

Să continuăm dar, Domnilor, cu convicțiune și încredere, pe această mare cale a științei, și ostenelele D-voastre nu vor fi în deșert.

Națiunea noastră, plină de juneță și inteligență, atât de aptă pentru civilizațiune, va ști a gustà cu succes din acest fruct al științii; și țara noastră va puteà astfel devenì un centru de lumini în Orient.

Din parte-Mi și din partea Doamnei, vă pot promite tot concursul și interesul, spre a ajunge acest nobil scop. Tare prin voința națiunii, care a văzut în Mine realizarea unui principiu, știu că puterea Mea rezidează în lumină și, abstracțiune făcând de pasiunile lăturașe, în lumină numai o caut și de dânsa numai Mă preocup.

Repet, Domnilor, expresiunea fericirii Mele și a Doamnei, de a puteà astăzi inaugurà acest far al prezentului și al viitorului României.

Toast

pentru Universitățile din București și Iași.

14 (26) Decemvrie 1869.

Ridic un toast în sănătatea corpului profesoral. Asemenea fac toate urările pentru prosperitatea Universităților din București și Iași și pentru desvoltarea instrucțiunii publice în România.

Să trăească toți cari sunt chemați a împlini această frumoasă misiune pe lângă tânăra noastră generațiune.

1870.

Ordin de zi către armată.

1 (13) Ianuarie 1870.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați,

În anul ce trece am avut ocaziunea a trăi mai mult împreună și a vă cunoaște din ce în ce mai mult.

Am constatat cu o vie mulțumire iubirea și devotamentul ce purtați Tronului și, arătându-vă cât sentimentele acestea găsesc un ecou în inima Domnului vostru, urez ca anul cel nou să fie ferice pentru armata română.

Dat în București, la 1 Ianuarie 1870.

Carol.

Ministru de Resbel, G. Manu.

Răspuns

către Cavalerul de Moyard, Reprezentantul Belgiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

2 (14) Ianuarie 1870.

Cu o plăcere cu totul particulară primesc, prin intermediul D-voastre, scrisoarea M. S. Regelui, Augustul vostru Suveran, și sunt fericit a vă vedeà însărcinat cu misiunea ce veniți a împlinì pe lângă guvernul Meu, ca Agent diplomatic și Consul general.

Legăturile ce Mă unesc cu familia Augustului vostru Suveran sunt o garanție puternică pentru strângerea bunelor relațiuni ce au existat în totdeauna între ambele țeri și cari, sper, vor devenì din ce în ce mai intime.

Misiunea D-voastre vă va fi cu atât mai ușoară, cu cât guvernul Meu, sunt sigur, nu va cruță nimic pentru a v'o face agreabilă.

Profit de această ocaziune, pentru a vă rugà să transmiteți M. S. Regelui mulțumirile Mele pentru grațioasa primire ce a binevoit a face Agentului Meu în timpul ultimei sale misiuni la Bruxella.

Scrisoare

către D. A. Sturdza, Agentul român la Constantinopol.

16 (28) Ianuarie 1870.

(Rezumat.)

A. S. S. Principele răspunde cu propria Sa mână lui D. A. Sturdza. A. S. S. nu dă o mare importanță faptului ca Turcia să recunoască titlul de *România*. Puterile garante fiind gata a o face, Sublima Poartă va fi și ea constrânsă la aceasta. De aceea Sturdza trebue să încerce acum a obțineà dela Turcia dreptul de a conferì decorațiuni.

E regretabil că Puterile apusene, cu toată schimbarea de Minister în Francia, nu au luat încă hotărîrea de a susținea Statele creștine, vasale Sultanului, în contra Turciei. A. S. S. Principele regretă de asemenea, că din cauza încetinelei cu care lucrează Camera, nu s'a ajuns încă la o soluțiune definitivă a cestiunii Bisericii, pentru care D. A. Sturdza și-a câștigat mari merite; în consecință, Principele n'a putut încă mulțumì Patriarhului, pentru frumoasele felicitări ce I-a adresat cu ocazia căsătoriei Sale.

Scrisoare

către Principele Dimitrie Ghica,
fostul Președinte al Consiliului de Ministri.

1 (13) Fevruarie, 1870.

Principe,

Retragerea voastră din Minister Mă lipsește de un concurs care în totdeauna Mi-a fost prețios. Eu o repet foarte, și profit de această ocaziune spre a vă mulțumì tare de bunele servicii ce ați adus țerii, în osebite împrejurări. Zelul și devotamentul de care ați dat atâtea probe, în tot cursul funcțiunilor voastre ca Prezident al celui din urmă Cabinet, nu se vor șterge din memoria Mea și nu Mă îndoesc că le voiu reaflà și că voiu puteà pe deplin comptà pe D-voastră, ori de câte ori voiu face apel la patriotismul vostru, în interesul scumpei noaste Românii.

Pentru acum, vă rog, Principe, să primiți această expresiune a gratitudinii și a simțemintelor deosebite ale prea afecționatului vostru

Carol.

Răspuns

către de Radowitz, Reprezentantul Confederațiunii Germaniei de Nord, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

12 (24) Fevruarie 1870.

Primesc cu osebită plăcere scrisorile ce vă acreditează pe lângă Mine în calitate de Consul general al Confederațiunii Germaniei de Nord. Văd în numirea D-voastre o nouă dovadă despre simțemintele de bunăvoință ce animă în privința Mea pe M. S. Regele,

Augustul vostru Suveran, precum și despre simpaticul interes ce poartă României.

Legăturile de rudenie ce Mă unesc cu ilustra Sa Casă contribuesc puternic la desvoltarea bunelor relațiuni formate de mult timp dejà între această țară și Germania și devenite mai intime încă în urm suirii Mele pe Tron. Fiți bine încredințat, Domnule Consul general, că guvernul Meu se va sili a vă face ușoară și plăcută misiunea de care sunteți însărcinat. Sper, din parte-Mi, că vă voiu vedeà ocupând timp îndelungat acest post, cu atât mai mult că n'am decât a Mă lăudà de alegerea făcută de către Augustul vostru Suveran în această împrejurare.

Scrisoare către Principele Cuza.

18 Fevruarie (2 Martie) 1870.

Îmi voiu amintì în totdeauna cu plăcere primirea grațioasă ce am aflat la Principesa, soția Voastră, cu ocaziunea vizitei Mele la Ruginoasa. Ea-Mi ziceà atunci, prezintându-Mi un fermecător buchet: „Îmi pare nesfârșit de rău a Vă primì singură!“ Eu îi răspunsei: „Părerea de rău ce simt nu este mai puțin vie, dar cred că în împrejurările de față e mai bine ca Principele să nu Se întoarcă încă; cu toate acestea, sper că nu suntem prea departe de ziua când voiu puteà să am plăcerea a-L salutà în România!“

De când alegerea Voastră ca Deputat este validată de Cameră, dificultățile constituționale au dispărut, și nu pot decât să Mă asociez din inimă la hotărîrea Adunării. Nu-Mi rămâne decât să Vă exprimdorința

de a Vă vedeà revenind în România, chiar în cazul când nu V'ar convenì a primì mandatul de reprezentant ce Vi se oferă. Fiți asigurat, Principe, că acì veți găsì în totdeauna primire bună la Principele Domnitor!

Răspuns

la toastul Comandantului Batalionului IV de Vânători.

16 (28) Martie 1870.

Batalionul al 4-lea de Vânători s'a înființat de Mine ca batalion model. Îmi place a recunoaște că merită și acum această numire. Beau dar acest pahar pentru Batalionul al 4-lea de Vânători și mulțumesc ofițerilor pentru zelul ce pun la serviciu.

Scrisoare

ătre Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

20 Martie (1 Aprilie) 1870.

Știam dejà de câtva timp că se cugetă în Spania la candidatura unui Hohenzollern catolic. Strat Mi-a scris în 12 a lunii trecute următoarele:

„Cred de datoria Mea a semnalà A. V. ca un fapt în mod particular măgulitor, și pentru A. V. și pentru țara noastră, că scrisoarea regentului Spaniei ca răspuns la notificarea căsătoriei A. V. mi-a fost remisă de ambasadorul Spaniei în persoană, care, contrar cu toate uzagiile, a venit să-Mi facă vizită el însuș... Această politeță prea mare nu e cu totul străină de oarecari sgomote ce circulă iarăș de câteva săptămâni, și cari

atribue oamenilor cari sunt actualmente stăpâni destinelor Spaniei, intenţiunea de a pune în discuţiune cestiunea de a oferì Coroana Spaniei Principelui Leopold".

Sper că Leopold nu şi-a spus încă ultimul cuvânt în afacerea Spaniei. Din convorbirile ce am avut cu Frederic, şi judecând după caracterul său, cum îl cunosc, conchid cu destulă siguranţă, că dânsul nu va consimţì să iea asupră-şi o astfel de sarcină. Nu inteligenţa i-ar lipsì, ci experienţa şi cunoştinţa oamenilor. Bine sfătuit, el ar fi de sigur la înălţimea acestei mari misiuni. În caz de primire a Coroanei Spaniei, ar trebuì cu siguranţă să se pună oarecari condiţiuni.

În prima linie ar trebuì cerută disolvarea armatei care e lipsită de disciplină şi a fost târîtă prin numeroase pronunciamente în certurile politice. Am avut ocaziunea a observà Eu Însumi aceasta în timpul călătoriei Mele în Spania. Chiar în seara zilei când trupele făcuseră exerciţii dinainte-Mi în onoarea Mea la Madrid, un subofiţer ucise sub fereastra otelului Meu pe un ofiţer, sub pretext că fusese ofensat de o observaţiune. Armata ar fi deci pentru moment mai mult un pericol decât un sprijin. Ar trebuì constituite rând pe rând corpuri nouă. Dealtmintrelea, armata de uscat n'ar aveà trebuinţă să fie numeroasă, în timp ce ar trebuì să se ţintească la o mare desvoltare a marinei. Apoi modificarea Constituţiunii votată anul trecut, rezervând dreptul de veto absolut, şi o lege severă de represiune, care ar da mijlocul de a lucrà în contra influenţei funeste a diverselor partide. Uneltirile partidelor vor fi în totdeauna pentru Spania un mare pericol şi vor face dificil orice regim.

Răspuns

la toastul Comandantului Reg. 3 de Cavalerie (Roşiori) în Cazarma Malmezon.

23 Martie (4 Aprilie) 1870.

Mă simt foarte fericit a Mă găsi pentru întâia oară în mijlocul D-voastre. Regimentul de Roşiori, pe care l-am creat, sunt convins că va da totdeauna probe de fidelitate şi devotament patriei şi Tronului şi că va purtă cu fală deviza: *perseverant şi credincios*. Sper că Roşiorii vor face în toate împrejurările onoare acestei devize şi sunt fericit a exprimă mulţumirea Mea de bunastare în care am găsit regimentul, la care a contribuit zelul tuturor ofiţerilor, în sănătateă cărora ridic acest păhar.

Să trăească Roşiorii!

Mesagiu

de prorogarea Corpurilor Legiuitoare.

8 (20) Aprilie 1870.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputaţi,

Sesiunea Corpurilor legiuitoare pentru anul 1869—1870, prelungită a doua oară prin Mesagiul Meu dela 30 Martie trecut, expiră astăzi, fără a se fi putut compune noul Cabinet.

Spre a nu vă ţineă mai mult timp depărtaţi de căminele D-voastre, mai ales în apropierea sărbătorilor Paştelor, Eu, în virtutea art. 95 din Constituţiune, declar sesiunea închisă.

Totdeodată vă anunț că am însărcinat pe d-l A. G. Golescu cu formarea Ministerului.

Văzând dificultățile ce provin din nerezolvarea cestiunilor financiare, menite a aduce echilibrarea bugetului țerii, Eu, în virtutea aceleiaș prerogative constituționale, convoc Corpurile legiuitoare în sesiunea extraordinară, pentru 12 Maiu viitor, ca să puteți terminà votarea legilor financiare.

Dat în București, la 8 Aprilie 1870.

Carol.

Ministrul Președinte, Al. G. Golescu; Ministrul de Resbel, G. Manu; Ministrul Finanțelor, I. A. Cantacuzino; Ministrul Justiției, P. Vioreanu; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, G. Mârzescu; Ministrul Lucrărilor publice, D. Cozadini.

Mesagiu

pentru deschiderea sisiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

1 (13) Maiu 1870.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Pentru motivele cuprinse în raportul Consiliului Meu de Ministri dela 22 Aprilie st. v., v'am convocat pentru astăzi în sesiune extraordinară, mai curând decât vă anunțasem prin Mesagiul Meu de închidere.

Sesiunea Corpurilor legiuitoare este deschisă.

Carol.

Președintele Consiliului de Ministri și Ministrul de Interne, M. Costache; Ministrul Resbelului, G. Manu; Ministrul Lucrărilor publice, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Finanțelor, C. Grădișteanu; Ministrul de Externe, P. P. Carp; Ministrul Justiției, Al. Lahovari.

Mesagiu

pentru disolvarea Corpurilor Legiuitoare.

1 (13) Maiu 1870.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Prin Mesagiul Meu de prorogarea Corpurilor Legiuitoare din 8 Aprilie, v'am făcut cunoscut însărcinarea ce pusesem d-lui Al. G. Golescu, ca expresiune a majorității Adunării, pentru formarea unui nou Cabinet.

D-l Golescu nereușind a formă un alt Minister și membrii Cabinetului actual, numiți din inițiativa Mea, ca unii ce fac parte din sânul minorității, neputând sperà concursul majorității, Mi-au cerut a face un apel la alegători, apel la care Eu am consimțit.

Despărțindu-Mă de D-voastre, Domnilor Senatori, Domnilor Deputați, nu Mă pot oprì de a vă manifestà toată a Mea recunoștință pentru sentimentele de devotament ce Mi-ați arătat în tot cursul exercițiului mandatului D-voastre.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, M. Costache; Ministrul Resbelului, G. Manu; Ministrul Lucrărilor publice, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Finanțelor, C. Grădișteanu; Ministrul de Externe, P. P. Carp; Ministrul Justiției, A. Lahovari.

Proclamațiune.

9 Maiu (21 Iunie) 1870.

Români,

Aniversarea sosirii Mele în mijlocul vostru este o o dată scumpă inimii Mele. Entuziasmul cu care M'ați

primit, sunt acum patru ani, a fost pentru Mine un îndemn puternic, și am început cu bărbăție și iubire frumoasa misiune ce-Mi era încredințată. În toate actele Mele până astăzi, n'am avut altă țintă decât fericirea și prosperitatea țerii și, deși rezultatul n'a răspuns totdeauna la sinceritatea aspirațiunilor și dorințelor Mele, sper că viitorul va coronà c'un deplin succes niște silințe stăruitoare și neinteresate.

Dacă însă acele decepțiuni, cari însoțesc neapărat orice lucrare umană, nu au lipsit misiunii noastre comune, încrederea Mea în voi nu este sdruncinată, și aceasta cu atât mai puțin, cu cât o nouă legătură este a se statornicì între noi, prin îndeplinirea unei dorințe exprimată cu căldură la mai multe ocaziuni: întemeiarea Dinastiei.

Mă simt ferice a vă puteà anunțà astăzi, că în anul acesta chiar, dorința națiunii române va fi, cu ajutorul lui Dumnezeu, un fapt îndeplinit.

Carol.

Ministrul de Interne și Președintele Consiliului Ministrilor, M Costache; Ministrul de Externe, P. P. Carp; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul de Resbel, G. Manu; Ministrul Lucrărilor publice, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Finanțelor, C. Grădișteanu.

Răspuns

la toastul Comandantului Reg. al 4-lea, de Infanterie în cazarma din Dealul-Spirei.

20 Maiu (1 Iunie) 1870.

Simt cea mai mare bucurie că Mă aflu în mijlocul Regimentului al 4-lea; am dorit de mult; și sunt sigur

că Regimentul al 4-lea de Infanterie va face totdeauna onoare armatei.

Să trăească Regimentul al 4-lea!

Răspuns

la discursul Mitropolitului Primat, ținut la sărbătoarea Sf. Împărați Constantin și Elena, hramul Mitropoliei.

21 Maiu (2 Iunie) 1870.

Prea Sfinte Părinte,

Vă mulțumesc din inimă pentru bunele simțeminte ce-Mi exprimați în numele întregului cler.

Sunt fericit a celebrà a patra oară, împreună cu Eminența Ta, hramul Sfintei Mitropolii a Capitalei și a mărturì Prea Sfinției Tale, cu această ocaziune, că nu simt mai sinceră și mai vie dorință, decât a vedeà Biserica română tare, independentă, autonomă și încunjurată de un prestigiu din ce în ce crescând.

Mesagiu

pentru deschiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

14 (26) Iunie 1870.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

V'am convocat în sesiune extraordinară pentru 15 zile, spre a procede la verificarea titlurilor și a constituì cât mai curând puterea legiuitoare.

Cunosc că ocupațiunile agricole reclamă pe cei mai mulți dintre D-voastre și de aceea am mărginit la un termin mai scurt durata acestei sesiuni.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Rucăr, 14 Iunie 1870.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, M. Costache; Ministrul de Resbel, G. Manu; Ministrul Lucrărilor publice, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Finanțelor, C. Grădișteanu; Ministrul de Externe, ad-interim la Instrucțiunea publică și Culte, P. P. Carp; Ministrul Justiției, Al. Lahovari.

Răspuns

la adresa de lealitate a Cetățenilor Ploești.

25 Iunie (6 Iulie) 1870.

Domnilor,

Primesc cu o vie satisfacțiune adresa D-voastre și sunt fericit a vedeà asigurările de devotament ce conține; aceste asigurări Îmi sunt cu atât mai scumpe, că Ploeștii, în cei din urmă doi ani, au fost priviți ca un centru de uneltiri culpabile. D-voastre, Domnilor, ca comercianți și ca reprezentanți ai adevăratelor interese ale Ploeștilor, vă este dat a mănținea liniștea orașului prin energica dezaprobare a tuturor încercărilor subversive ordinei.

Scrisoare

către Regele Prusiei, anunțându-I nașterea Principesei Maria.

28 August (9 Septemvrie) 1870.

Cu inima veselă Mă apropiiu astăzi de Maiestatea Voastră pentru a unì vocea Mea cu strigătele de bucurie

ce din toate părțile patriei se ridică în onoarea Regelui-erou, care a știut în momentul critic să-Și păzească țara prin cuvânt și acțiune de pericolul ce o amenință. Valoroasa armată a Maiestății Voastre va ieși din această mare luptă încoronată cu o glorie nouă, neperitoare. Și dacă mii de oameni au căzut, ei au știut cel puțin că-și varsă sângele pentru o cauză dreaptă și nobilă.

Consider ca o prevestire de bine, că primul Meu copil a văzut lumina zilei în momentul când steagul Hohenzollernilor se desfășură peste o Germanie unită, și unica Mea dorință este ca acest copil să se arate demn de numele ce poartă.

Sunt sigur mai dinainte de simpatia Maiestății Voastre, anunțându-I prin aceste linii că ieri dimineață soția Mea a născut cu fericire o fată voinică ce a primit numele de Maria.

Tocmai în momentul când aici se fac demonstrațiuni franco-file, ce fac situațiunea Mea dificilă, Ne-au venit cuvintele scumpe ale Maiestății Voastre. Ele au avut un vesel răsunet. Curajul și încrederea în Dumnezeu, despre care mărturisește telegrama Voastră, au trezit în inimile Noastre un ecou foarte tare! Cât de îndreptățită eră această încredere în Dumnezeu, o dovedește cel mai mare eveniment istoric al acestui secol: Împăratul Franciei obligat să se încline dinaintea port-drapelului unității germane. Fie ca o pace glorioasă să încoroneze în curând aceste strălucite fapte războinice, pentruca popor și Rege să se poată bucură în comun de roadele victoriilor lor îndrăznețe! Aceasta e dorința Mea cea mai sinceră.

Scrisoare

către Principele Regal al Prusiei.

28 August (9 Septemvrie) 1870.

Inutil de a întrebuința multe cuvinte pentru a-Ți spune cu ce simțeminte camaradul Tău de arme urmează cu gândul campania Ta de glorie și de onoare în capul armatei germane reunite. Te văd înaintând grav și bucuros, în fruntea bravilor Tăi, gata a învinge sau a murì pentru onoarea Germaniei!

În mijlocul acestor evenimente grandioase, inima Ta caldă va puteà mult să se bucure un moment cu Mine de fericita ușurare a scumpei Mele Elisabeta. Ieri dimineață, la orele 9, Ea a născut o fetiță voinică și sănătoasă. Totul s'a petrecut în mod normal, și Elisabeta a suportat cu curaj acest botez de foc al vieții conjugale. Voiu crește pe acest întâiu copil, născut în epoca cea mai glorioasă a Germaniei, ca să fie demn de rasa Hohenzollernilor.

Termin acuma cu urarea sinceră, ca mersul Tău militar periculos și de invidiat să ajungă în mod fericit la scop, și Tu să Te întorci în patria Ta ca erou, ca învingător.

Răspuns

către Societatea Academică Română, la deschiderea sesiunii generale.

15 Septemvrie (27 Octomvrie) 1870.

Domnilor,

Mă găsesc totdeauna cu o nouă plăcere între D-voastre. Chemați a fi păzitorii tezaurelor intelectuale

ale României, sunteți meniți a desvoltà, departe de agitațiunile febrile ale unor aspirațiuni necoapte, adevăratele forțe ale națiunii și a răspândì în popor, prin exemplul ce dați, convicțiunea că în timpurile moderne o muncă conștiincioasă și cugetări serioase sunt singure în stare a da unui Stat putere și viață.

Este drept că greutățile, ce începuturile oricărei întreprinderi întâlnesc, au fost cauza că lucrările D-voastre nu au ajuns la numărul de opuri folositoare ce, altfel, ar fi fost produse; viitorul însă va probà că încrederea ce țara a pus în luminile și activitatea D-voastre a fost bazată nu numai pe speranțe, ci pe o adevărată apreciațiune a însușirilor ce vă disting.

Răspuns

la toastul Comandantului Regimentului 2 de Artilerie.

17 (29) Septemvrie 1870.

Ridic acest toast în sănătatea regimentului No. 2 de Artilerie, creat de Mine, și sunt fericit că găsesc într'însul spiritul de devotament pentru țară și Tron, cari trebuesc a fi nedespărțite una de altul în inima unui adevărat ostaș.

Răspuns

la toasturile dela prânzul din Ploești.

12 (24) Octomvrie 1870.

Vă mulțumesc pentru urările și simțemintele cari Mi-ați exprimat; am văzut cu o vie plăcere, că majoritatea locuitorilor din Ploești a condamnat actele

criminale cari s'au întâmplat în acest oraș. Ridic dar acest toast în sănătatea acelor cetățeni din Ploești, cari sunt pentru liniște, ordine și stabilitate, fiindcă numai pe aceste baze România va puteà prosperà.

Să trăiți!

Răspuns

către Barteleyns de Foselaert, Consulul general al Belgiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

3 (15) Noemvrie 1870.

Domnule Consul general,

Primind scrisorile ce vă acreditează pe lângă guvernul Meu în calitate de Consul general al M. S. Regelui Belgilor, sunt fericit a regăsì o ocaziune spre a exprimà cât de viu doresc ca bunele relațiuni stabilite de mult timp între ambele țeri să se desvolte din ce în ce mai mult în interesul lor mutual.

Guvernul Meu, fiți încredințat, Domnule Consul general, se va grăbì a vă face misiunea lângă dânsul pe cât se poate mai plăcută și ușoară. Cât despre Mine, legăturile de rudenie ce Mă unesc cu Casa Augustului vostru Suveran nu vor contribuì mai puțin spre a aduce acest rezultat în timpul ședерii D-voastre în România, ce, o sper și o doresc, va fi de o durată îndelungată.

Răspuns

către Primarul și Consiliul Comunal al Capitalei la primirea la Palat.

15 (27) Noemvrie 1870.

Îmi pare bine de a vedeà Capitala României astfel de bine reprezentată; sper că veți pune toate silințele spre a satisface dreptele cereri ale orășenilor, cari v'au încredințat o așà de frumoasă sarcină.

Mesagiu

pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

15 (27) Noemvrie 1870.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Mă simt ferice a Mă găsì din nou în mijlocul D-voastre. Frumoasa misiune de control ce aveți a îndeplinì asupra actelor guvernului Meu este nu numai o legitimă satisfacțiune dată țerii, dar și un mijloc de întărire pentru un guvern onest și devotat instituțiunilor publice.

Sesiunea pentru care sunteți convocați se deschide în mijlocul unei crize europene, creată de marele resbel care s'a încins în Occident. În fața acestei lupte uriașe între două națiuni puternice, linia de purtare a guvernului Meu erà clar indicată. Credincios convențiunilor internaționale, cari garantează existența noastră politică, el s'a silit pe de o parte a mănținеà ordinea înlăuntru, iar pe de alta a întreținеà relațiuni de bună înțelegere cu Înalta Poartă și Puterile garante. Ținuți la respectul tractatelor cari asigură autonomia noastră,

suntem convinși că, păstrând și de acì înainte sincera atitudine ce am avut, vom puteà comptà din partea Europei pe aceeaș bunăvoință, ca și în trecut.

Sunt fericit că pot și acum constatà, în fața țerii, că relațiunile noastre exterioare sunt din cele mai amicale. Astfel guvernul Imperial și Regesc al Austro-Ungariei a anunțat în mod oficial guvernului Meu, că consimte la desființarea atât de dorită a stărostiilor și că este gata a încheià o convențiune în cestiunea jurisdicțiunii consulare, pentru o reformă completă a raporturilor judiciare și administrative dintre ambele țeri.

Aceste probe de bunăvoință ne fac a privì viitorul cu încredere. Rămâne numai ca înțelepciunea și moderația tuturor să înlesnească mănținerea ordinei în întru și să nu atragem asupra noastră imputarea că am ieșit din rezerva ce se cuvine să păstrăm în împrejurările de față.

Recunoștința pentru o națiune, care a dat României în atâtea rânduri puternicul său sprijin, legitimează simpatiile noastre pentru dânsa. În expresiunea lor să ne ferim însă de a amestecà fără cuvânt atacuri nedrepte sau zădarnice ațâțări.

Să nu uităm considerațiunea ce se cuvine să avem pentru toate Puterile cari garantează astăzi poziținea noastră politică. Astfel numai vom asigurà viitorul țerii în contra oricăror eventualități compromițătoare.

Guvernul Meu a avut o țintire neclintită asupra situațiunii financiare.

Cunoașteți, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, că bugetul anului trecut s'a încheiat cu un deficit de 17 milioane, precum vi se va arătà mai cu amănuntul în expunerea situațiunii financiare, și că o datorie

flotantă de 46 milioane, provenită din deficitele acumulate ale anilor trecuți, apasă situațiunea tezaurului public.

Guvernul a luat angajamentul către D-voastre de a micșorà acel deficit și de a nu sporì datoria flotantă; și cu toate că evenimentele politice au produs o criză financiară fără precedent, cu toată stagnațiunea comerciului nostru agricol, guvernul a îndeplinit acest angajament și D-voastre sunteți puși în poziținne a constată aceasta în fața țerii, chiar dela începutul sesiunii legislative.

Asemenea, pentru creditele extraordinare și suplementare, guvernul s'a ținut strict în limitele fondului de 2 milioane ce au fost acordate, afectând chiar o parte din acel fond pentru serviciile anilor din urmă.

Dacă însă răul nu s'a agravat, ar fi un pericol pentru prosperitatea publică a nu-l vindecà cu o oră mai înainte.

Bugetul, ce vi se va prezintà de către guvern, însoțit și de legile financiare indispensabile, s'a echilibrat.

Un deosebit proiect vi se va prezintà pentru stângerea datoriei flotante. Prin el se va pune totdeodată pentru viitor o limită la contractarea unor asemenea datorii și sancțiunea lui va sta în aplicarea principiului salutar al responsabilității ministeriale.

Din datoria flotantă, 11 milioane aparțin Cassei de consemnațiune, și ea, reintrând în capitalul ei, va puteà participà, în sensul legii sale organice, cu o mare parte dintr'însul la crearea unui institut de credit funciar, fiindcă experiența ne-a dovedit că sumele ce se depun anualmente covârșesc cu mult cererile de înapoiare.

Asemenea vi se va înfățișà un alt proiect de lege, care va înlocuì impozitul personal și de șosele, pentru a cărui constatare și percepțiune vom revenì la sistemul

întrebuințat în trecut, prin fixarea lui în perioade de 5 în 5 ani, lăsând perceperea în sarcina comunelor și suprimând complicatul și împovărătorul sistem de constatare, de percepțiune și de controlare, astăzi în vigoare.

Astfel, simplificând mecanismul de astăzi, vom realizà o adevărată binefacere, mai cu seamă pentru locuitorii comunelor rurale, scăpându-i de un numeros personal de agenți fiscali și de sistemul de amenzi, care până acum nu au dat loc decât la abuzuri, fără ca regularitatea percepțiunii să facă vreun progres.

Oricare ar fi însă modificarea introdusă în sistemul de percepțiune pentru contribuțiunile către Stat, n'ar corespunde cu deplinătate la rezultatele ce ar puteà produce, dacă în acelaș timp nu vom pune și o margine variatelor și numeroaselor contribuțiuni la cari sunt supuși locuitorii comunelor rurale, pentru niște servicii ce nu corespund cu sacrificiile făcute, când nu sunt cu totul neproductive. Spre a curmà și acì izvorul de abuzuri, vi se va propune suprimarea de orice dare directă sau indirectă, astăzi existente în comunele rurale, lăsându-li-se numai facultatea de a prelevà zecimi adiționale, pe lângă darea generală ce va înlocuì contribuțiunea personală și cea de șosele.

Prin proiectul de buget s'a prevăzut și plata anuităților drumului de fier. Linia Roman-Suceava-Iași se află de acum pusă în circulațiune. În curând, sper, se vor puteà deschide și liniile Roman-Galați-București; astfel, se va află în exploatare o lungime totală de peste 700 kilometri cale ferată.

Această mare operă de pace și de civilizațiune s'a continuat în mijlocul crizei generale produsă prin răs-

boiul din Occident. Ea se poate privì ca un fapt îndeplinit pentru România Mare și Moldova. Rămâne numai ca, cu aceeaș activitate, să se urmeze lucrările în România Mică, ale cărei interese mai reclamă și juncțiunea liniilor sale cu Ausria și Ungaria.

Pe lângă legătura ce are a se face la punctul Vârciorova, studii se urmează pentru a unì direct Craiova cu punctul Petroșani prin valea Jiului. Această linie este de un interes capital, atât pentru această parte a țerii, cât și pentru tranzitul internațional.

Este de o importanță capitală ca rezoul drumurilor noastre ferate să se termine cât mai curând, pentru ca țara, prin experiența înlesnirilor ce vor procurà, să ajungă la cunoștința deplină a numeroaselor folosuri ce decurg din aceste mijloace perfecționate de comunicațiune pentru desvoltarea ei viitoare.

În privința acestor concesiuni, guvernul a căutat a se conduce cu acea bună credință, ce trebue să fie linia de purtare a oricărei administrațiuni oneste. El crede că și-a îndeplinit această datorie.

Guvernul Meu vă va supune proiectul unei alte întreprinderi de mare utilitate publică, primită dejà cu mulțumire, pentru partea ce-i aparține, de către guvernul otoman, acela al unui pod stătător pe Dunăre, dela Giurgiu la Rusciuc.

Înființarea drumurilor județene s'a continuat anul acesta cu o mare activitate, pe lângă o construcțiune mult mai îngrijită.

Căile naționale, deși n'au participat în acelaș grad la această impulsiune, din cauza mijloacelor restrânse afectate în bugetul anului curent, totuș s'a continuat executarea contractelor încheiate, în limitele bugetare.

În aplicarea legii de expropriațiune pentru cauză de utilitate publică, recunoscându-se oarecari lacune regretabile, Guvernul a simțit imperioasa necesitate de a vă supune un proiect de lege, prin care, fără a se sacrifică nimic din principiul respectului proprietății, se va asigurà fixarea indemnităților pe niște baze mai echitabile.

Mai multe proiecte de legi militare, propuse încă din sesiunea trecută, așteaptă deliberarea D-voastre, spre a completà opera organizării armatei noastre.

Punerea în lucrare în toată întinderea lor a legilor existente, mai cu samă adunarea miliților și concentrarea repețită a grănicerilor și a dorobanților, a întărit în anul acesta instrucțiunea militară a României.

În privința instrucțiunei publice, este de dorit, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, ca prin înțeleptul D-voastre concurs, învățământul să fie îndreptat mai mult către carierele productive și studiile fecunde, în vreme ce până acum el a fost mai exclusiv dirijat către funcțiunile Statului. Tot odată atrag serioasa D-voastre atențiune asupra rezultatelor cu totul minime ce dau seminariile. Deși Statul întreține cu mari sacrificii 750 de interni, totuș aproape o mie de biserici adică mai o a treia parte a cifrei totale a comunelor rurale, stau astăzi în părăsire, din lipsă de preoți.

Guvernul Meu vă va mai prezintà un proiect de creațiune a unui stabiliment de băi la Slănic, după o înțelegere ce a avut cu așezământul Sf. Spiridon din Iași.

Terminând, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, sunt convins că situațiunea financiară și echilibrul bugetar vor ținea cel dintâiu loc în deliberațiunile D-voastre. Pe terenul unor discuțiuni serioase, inspirate

numai de o sinceră iubire pentru binele public, puteți fi siguri că ne vom găsi totdeauna împreună și că un deplin acord va domni între toți.

De asemenea, Îmi place a crede, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, că în urma evenimentelor întâmplate, pe cari țara le cunoaște, veți chibzuì cele mai înțelepte măsuri spre înlăturarea în viitor a unor fapte cari au compromis existența unor națiuni mai vechi și mai puternice decât a noastră. Cred că și D-voastre sunteți pătrunși de adânca cugetare a lui Montesquieu că: Un stat liber, adică pururea agitat, nu poate să se mențină, dacă el, prin propriile sale legi, nu este capabil de îndreptare.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Președintele Consiliului și Ministrul de Interne, M. Costache; Ministrul de Resbel, G. Manu; Ministrul Lucrărilor publice, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Finanțelor, C. Grădișteanu; Ministrul Afacerilor Străine, ad-interim la Instrucțiunea publică și Culte, P. P. Carp; Ministrul Justiției, Al. Lahovari.

Scrisori către Puterile garante.

25 Noemvrie (7 Decemvrie) 1870.

(Rezumat).

După ce S'a consultat încă odată cu Președintele Consiliului asupra situațiunii țerii, care se agravează prin anarhia crescândă, A. S. S. Principele Se hotărăște a executà planul ce Și l-a format de atâtea ori, de a expune Puterilor garante lămurit starea de lucruri din România, ca astfel să asigure viitorul țerii înainte de a o părăsì. Scrisorile către Împărații Rusiei și Austriei, către Regina Angliei și către Regii Prusiei și Italiei au același cuprins.

A. S. S. Principele exprimă temerile Sale către Puterile garante. El nu se mai crede în stare a domină pasiunile partidelor ce domnesc în România și face propunerea ca viitorul României să fie regulat în congresul ce se va ține. Numai un regim statornic și puternic poate influință într'un mod salutar asupra relelor interne și externe ale țerii, care cu toate izvoarele ei bogate este în cea mai tristă situațiune.

Răspuns la Adresa Senatului.

29 Noemvrie (11 Decemvrie) 1870.

În împrejurările de față, primesc cu cea mai vie mulțumire promisiunile și simțemintele exprimate prin Adresa Senatului, cu atât mai vârtos cu cât ele vin din partea unui corp eminent conservator, în interesul căruia stă de a susține, de a întări Tronul și a luptă pentru ordine și stabilitate.

Numai prin mănținerea prestigiului tuturor instituțiunilor, vom ajunge la această țintă, și sunt convins că respectul legilor de către guvern și guvernați ne va asigură întărirea și prosperitatea României.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

10 (22) Decemvrie 1870.

Numai după ce voiu aveà îndărătul Meu această enormă dificultate, voiu puteà zice că am îndurat încercarea focului. Atunci se va sfârși acest joc crud; sper că Tu Îmi vei găsì în acel moment un locșor

unde voiu puteà să-Mi odihnesc capul Meu obosit! Dar să fie un colț liniștit, depărtat, unde să poată omul rămâneà uitat pentru câtva timp. Ceea ce Mi-ar convenì mai bine este Svițera, unde Ne vom puteà despăgubì lângă Voi, scumpi părinți, de despărțirea aspră care a durat aproape cinci ani! Dar toate aceste proiecte astăzi nu sunt încă decât dorințe, dat fiind că nu e în puterea Mea a hotărî momentul; numai să nu mai fie prea depărtat.

Câte mii de oameni în Germania, încrezători în numele Principelui german, și-au pus economiile lor în titluri de căi ferate române! Principele vrea să se silească a îndreptățì încrederea acelor oameni, tot așà ca pe a supușilor săi.

Scrisoare

publicată în „Gazeta de Augsburg".

10 (22) Decemvrie 1870.

Am așteptat prea mult timp pentru a vă da din nou semn de vieață. Aș vrea să vă văd o oră numai în locul Meu, pentru a vă încredința cât de sfărâmată e existența Mea și de câte lucrări, griji și decepțiuni este ea plină.

Vor fi în curând cinci ani de când am luat hotărîrea îndrăzneață de a Mă pune în capul acestei țeri, așà de săracă și cu toate acestea așà de bogat înzestrată de natură; și când Îmi port privirile către această perioadă trecută, scurtă în viața unui popor, lungă în viața unui om ale cărui aspirațiuni tind fără încetare

spre progres, trebue să-Mi zic că puțin bine am putut face acestei frumoase țeri. Mă întreb adeseori: Cine e de vină? Eu, care n'am cunoscut caracterul poporului? Sau el care nu vrea să lase a fi cârmuit, ori nu știe să se cârmuească? În urma numeroaselor Mele călătorii prin cele două Principate și a diverselor Mele relațiuni cu toate clasele societății, am dobândit convingerea că aceste imputări nu trebuesc a fi adresate nici poporului în general, nici Mie personal, ci mai curând acelora cari, născuți chiar în Principate, au pus mâna pe guvernul lor. Acești oameni cari, uitând situațiunea patriei lor, s'au dus să-și facă educațiunea politică și socială în străinătate, nu au altă gândire decât a aplică la ei și fără discernământ ideile admise acolò și îmbrăcate într'o oarecare formă utopică.

Astfel, această nenorocită țară, care a trăit în totdeauna în cea mai aspră supunere, a trecut, fără nici o transițiune, dela un guvern despotic la constituțiunea cea mai liberală, o constituțiune precum nu are nici un popor din Europa. Eu consider aceasta, după propria Mea experiență, ca o nenorocire cu atât mai mare, cu cât Românii nu se pot măgulì că posedă virtuțile casnice neapărat trebuitoare pentru o constituțiune quasi-republicană. De n'așì fi ținut așà din inimă la interesele acestei foarte frumoase țeri, căreia i s'ar puteà prezice în alte împrejurări viitorul cel mai strălucit, răbdarea Mi s'ar fi sfârșit de multă vreme.

Am făcut acum cea din urmă încercare a Mea, care, facându-Mă să par indiferent la propășirea Principatelor, nu numai Mă va compromite în ochii partidelor și a promotorilor programului marii Românii, ci sacrificându-Mi simțemintele Mele personale, ea va

nimicì cu desăvârșire popularitatea Mea. Cu toate acestea, ar fi fost o neglijență din cele mai condamnabile a ascunde mai multă vreme răul înrădăcinat, care ne roade, și a părăsì țara la bunul plac al coteriilor. Acela care, într'o oarecare poziținne, are curajul să spună adevărul și să numească lucrurile pe adevăratul lor nume, se vede de sigur numai decât părăsit propriilor sale puteri; însă el ar fi părăsit cu acea diferință (de care n'aș puteà îndestul să țin socoteală), că Eu păstrez libertatea de a Mă întoarce în scumpa Mea patrie și de a duce acolo, în sânul unei fericiri casnice absolute, o existență independentă și scutită de griji. Acest puternic magnet al patriei n'a încetat niciodată, chiar în mijlocul grelelor încercări la cari am fost supus, de a exercità asupră-Mi influința sa. Îmi pare rău numai din toată inima, că intențiunile Mele bune au fost nesocotite și primite cu atâta ingratitudine. Dar, cum această soartă Îmi este comună cu toți muritorii, voiu ști să Mă mângâiu și să uit puțin câte puțin, în mijlocul raporturilor intelectuale și reîntăritoare ale societății D-voastre, vechiul scop al silințelor Mele.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaților.

11 (23) Decemvrie 1870.

Prin mesagiul ce v'am adresat la deschiderea acestei sesiuni, v'am declarat că întrevăz în controlul D-voastre mijlocul cel mai puternic de întărire a instituțiunilor noastre.

Primind astăzi încredințările ce-Mi dați, nu pot decât a vă asigurà din nou, că nu am altă dorință decât a vedeà satisfăcute legitimele sale aspirațiuni prin concursul și comuna înțelegere între puterile constituite.

1871.

Ordin de zi către armată.

1 (13) Ianuarie 1871.

Oșteni,

Am fost mulțumit de voi în anul care încetează.

Disciplina, instrucția, paza ordinei publice, toate grelele voastre datorii le-ați împlinit bine.

Vă urez în anul care începe aceeaș cale.

Aduceți-vă mereu aminte că cariera ce ați îmbrățișat este un lung sacrificiu.

Urez în parte fiecăruia din voi sănătate și un an fericit.

Carol.

Scrisoare

către Wilhelm Împăratul Germaniei
în urma manifestației antigermane din Capitală.

23 Martie (4 Aprilie) 1871.

Colonia germană din Capitală, adunată în sala Slătineanu la un banchet prezidat de Reprezentantul Germaniei de Radowitz, fusese atacată cu pietre de către o ceată de turburători la 10 (22) Martie.

Nimic nu puteà să Mă lovească mai adânc și mai penibil, decât tocmai profitând de această ocaziune

pentru a face să izbucnească uneltirile surde ce se ațâță de mult timp!...

În fața situațiunii dificile și în particular a marii calamități financiare, am trebuit să recurg la mijloace extreme, pentru a scoate din apatia lor elementele cele mai bune. Pentru aceasta am chemat Locotenența Domnească, din mâinile căreia am primit în 1866 frânele guvernului, cu scop ca să i le restituesc. Speriați de acest pericol amenințător, toate fracțiunile partidului conservator s'au unit și au format noul Minister. Acum e o afacere de onoare pentru Mine a susține din toate puterile Mele pe oamenii hotărîți a cruța țara de serioase complicațiuni și a face să treacă, printr'o comună înțelegere, reformele necesare. Dacă acestea nu ar puteà fi realizate nici chiar cu acești oameni, atunci țara este pierdută în mod ireparabil.

Nu trebue cineva să-și ascunză, că situațiunea este foarte gravă și că va fi extrem de greu a o îmbunătăți. Viitorul ce se deschide înaintea Mea este de o nepătrunsă întunecime. Dar cu cât pericolul este mai mare, cu atât e mai puțin permis a pierde curajul!

În întunecoasa fundătură în care Mă găsesc, scumpa scrisoare a Maiestății Voastre a venit ca o mângâiere și ca o rază luminoasă să-Mi procure o clipă de cea mai curată bucurie.

Răspuns

către Peixoto, Consulul Statelor-Unite Americane, la prezentarea scrisorilor de acreditare.

25 Martie (6 Aprilie) 1871.

Domnul Meu,

De câtva timp deja am resimțit sincera dorință de a vedeà Statele-Unite reprezintate din nou în această țară. Sunt dar fericit a primì dela guvernul D-voastre scrisoarea ce vă acreditează în calitate de Consul general și Agent diplomatic în România.

Doresc ca relațiuni pe cât se poate mai întinse să se formeze între ambele țeri, din cari pentru România nu poate rezultà decât cel mai mare folos.

Am avut totdeauna cea mai mare admirațiune pentru țara D-voastre, și sunt convins că numai prin spiritul liberal și ospitalier ce o animă, ea a parvenit la o așà de puternică desvoltare a prosperității. Sper că vom aveà plăcerea a vă păstrà ani îndelungați în mijlocul nostru, și guvernul Meu nu va lipsì de a vă face împlinirea misiunii D-voastre atât de ușoară și plăcută pe cât îi va sta în putință.

Telegramă

către Lascar Catargiu, Președintele Consiliului de Ministri.

8 (20) Aprilie 1871.

AA. LL. SS. Domnitorul și Doamna se aflau în călătorie prin țară.

Domnule Președinte,

Am primit astăzi, cu ocaziunea serbării aniversării nașterii Noastre și aceea a alegerii Noastre la Tronul

României, călduroase urări și felicitări sincere din partea diferitelor autorități comunale și județene și din partea locuitorilor târgurilor și satelor, precum asemenea și din partea gardei naționale din țară. Vă rugăm, exprimați din parte-Ne ale Noastre simțeminte de gratitudine și de afecțiune, și asigurați pe toți despre devotamentul Nostru pentru binele public și prosperitatea României. Exprimați asemenea și din partea Măriei Sale Doamnei ale Sale afectuoase mulțumiri pentru ovațiunile ce I se fac în tot cursul călătoriei și la cari mamele de familie, prin ale lor manifestări pline de delicateță pentru a Noastră fericire și a prea iubitei Noastre fiice, Principesa Maria, iau o parte atât de însemnată.

Al D-voastre afecționat

Carol.

Telegramă

către Nicolae Kretzulescu, Ministrul de Justiție și ad-interim la Lucrările publice.

8 (20) Aprilie 1871.

Domnule Ministru,

Vă rugăm, fiți organul Nostru și al Măriei Sale Doamnei, exprimând din parte-Ne ale Noastre vii mulțumiri D-lor Magistrați ai Curților și Tribunalelor, pentru urările sincere ce Ne-au exprimat cu ocaziunea serbării naționale a nașterii și alegerii Noastre la Tronul României. Am pus totdeauna temeiu pe Magistratura română, care prin luminile și imparțialitatea hotărîrilor sale, va ști, mai cu seamă într'o țară constituțională, aplicând cu exactitate legile, să contribuească la fericirea

tuturor cetățenilor și la splendoarea României; de aceea, din partea guvernului Nostru nu-i va lipsi nici odată tot concursul necesar spre a-și îndeplini înalta sa misiune.

Al D-voastre afecționat

Carol.

Telegramă

către General Tell, Ministrul de Culte și Instrucțiune publică.

8 (20) Aprilie 1871.

Domnule Ministru,

Clerul român și corpul profesoral, două baze fundamentale pe cari este rezimată moralitatea fiecărei societăți, au luat o parte simțitoare, prin binecuvântările și urările ce Ne-au adresat cu ocaziunea serbării îndoite a aniversării Nașterii și a alegerii Noastre de Domn al României. Vă rugăm să le exprimați din parte-Ne și din partea Măriei Sale Doamnei ale Noastre sincere sentimente de gratitudine și să-i asigurați despre neobositele silințe ale guvernului Nostru pentru prosperitatea Bisericii și Școalei române.

Al D-voasre afecționat

Carol.

Răspuns

la cuvântarea Directorului Gimnaziului din Galați.

10 (22) Aprilie 1871.

Directorul Gimnaziului din Galați vorbise în numele cetățenilor.

Vă mulțumesc, Domnilor. Toate manifestațiunile ce Mi s'au făcut în cursul călătoriei, sunt o dovadă

pipăită despre simțemintele sincere și spontanee ale națiunii, care dorește stabilitatea și ordinea. Cu concursul tuturor bunilor cetățeni, vom face fericirea patriei noastre. Încă odată, vă mulțumesc, și în numele Meu și în numele Măriei Sale Doamnei!

Ordin de zi către armată.

Bacău, 11 (23) Aprilie 1871.

Mulțumesc trupelor de toată arma pentru urările ce-Mi fac.

Arăt tuturor șefilor de corpuri a Mea satisfacțiune pentru buna ținută în care am găsit oștirea și milițiile în toate părțile călătoriilor Noastre.

Carol.

Răspuns

către Primarul din Iași, la plecare din oraș.

27 Aprilie (9 Maiu) 1871.

Primirea frumoasă și călduroasă ce a doua capitală a României Ne-a făcut, precum și în toată călătoria Noastră, M'a convins că Adunarea trecută n'a fost expresiunea sinceră a țerii și că simțemintele națiunii sunt cu totul altfel. Am luat acum din nou curajul a lucrà cu inimă și energie la frumoasa misiune care Mi-a încredințat Națiunea. Sper că toți Românii cari iubesc patria lor vor încunjurà Tronul și vor lucrà împreună cu Mine la fericirea și prosperitatea României, cu care inima Mea este strâns legată, mulțumind și din

partea Doamnei încă odată de sincerile simțeminte ce Ne-ați arătat. Petrecerea Noastră între iubiții Ieșeni va rămâneà neștearsă din inima Noastră. Cu părere de rău Ne despărțim acum; dar la revedere!

Toast la prânzul dela Palat.

10 (22) Maiu 1871.

Astăzi sunt cinci ani de când am onoarea a stà în capul națiunii. Împrejurările nu Mi-au permis a face atâta cât am dorit pentru această frumoasă țară; însă sunt încredințat acum, că viitorul României va fi asigurat prin ordine și stabilitate, singura bază solidă pentru prosperarea unei țeri. Făcând urări pentru fericirea națiunii, ridic acest toast în sănătatea Românilor.

Răspuns

la cuvântarea Mitropolitului Primat.

21 Maiu (2 Iunie) 1871.

AA. LL. S.S. asistaseră la serviciul divin cu ocaziunea hramului Mitropoliei din București. Trecând apoi în apartamentele Palatului Metropolitan primiseră urările clerului.

Mulțumim pentru urările Prea Sfinției Tale. Ridic acest păhar în sănătatea clerului, dorind ca el să aibă totdeauna o influință binefăcătoare asupra poporului.

Răspuns

către Primarul Capitalei la primirea în audiență a Consiliului Comunal.

21 Maiu (2 Iunie) 1871.

Sunteți chemați a împlini o frumoasă misiune; însă aveți și o sarcină grea, foarte grea. Sunt convins că veți pune tot zelul și toată silința spre a satisface cererile legitime ale cetățenilor și a arăta astfel recunoștința D-voastre către alegătorii din Capitală, cari au pus încrederea lor în D-voastre.

Mesagiu

pentru deschiderea sesiunii extraodinare a Corpurilor Legiuitoare.

23 Maiu (4 Iunie) 1871.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

V'am convocat în virtutea art. 95 din Constituțiune, ca să vă ocupați de marile interese ale țerii, cari nu mai pot rămâneà în părăsire.

Ministerul Meu vă va prezintà legea stângerii datoriei flotante, care stă de atâta timp nevotată. Vă rog a vă pătrunde de gravele nevoi ale tezaurului și ale creditului public și a le da preferință mai înainte de toate.

Veți examinà reducerile ce a făcut guvernul Meu cheltuielilor anului 1871 în comparațiune cu bugetul anului 1870, și nu Mă îndoesc că veți aprobà însemnatele economii ce s'au făcut față cu un buget nevotat

de fosta Adunare; veți binevoi încă a votă bugetul anului 1872, spre a ne conformă odată cu art. 113 din Constituțiune.

Ministerul Meu vă va prezintă încă legile cele mai urgente, din cari unele stau de mai mult timp pe biroul Adunării: legea comunală, legea pentru convențiunea judiciară încheiată cu Rusia, legea pentru taxele municipale, convențiunea cu Austro-Ungaria pentru juncțiunea drumurilor de fier, legea pentru cheiagiuri dela porturile Dunării conform Tractatului din Paris, modificarea legii organizațiunii militare în sensul solidității ce se cuvine a se da milițiilor și a așezării corpului de ofițeri pe baze mai potrivite cu cerințele de astăzi ale instituțiunii noastre militare, modificarea legii instrucțiunii publice, legea inamovibilității judecătorilor, și alte legi a căror lipsă este de mult timp simțită.

Cestiunea drumurilor de fier va fi obiectul celor mai serioase atențiuni. Ministerul Meu a urmărit cu energie și urmărește pe concesionari și pe calea civilă și pe cea criminală. Vă va prezintă toate fazele prin cari a trecut această cestiune, și situațiunea în care se află.

Nu Mă îndoiesc de sentimentele D-voastre de devotament pentru binele public; și de aceea sunt sigur că veți da guvernului Meu tot concursul de care are nevoie în greaua sarcină ce a primit în circumstanțe foarte grave.

Cât pentru Mine, fiți bine încredințați, Domnilor Reprezentanți, că nu voiu cruță nici un sacrificiu ca să-Mi îndeplinesc cu sfințenie înalta misiune ce Mi-a desemnat încrederea națiunii.

Sunt epoce în viața popoarelor, în cari legea Providinței se manifestă în toată puterea ei. România are destinele ei; Dumnezeu o protege și va apără-o, ca și

în trecut, de toate relele. Am trecut cu toții prin grele încercări, dar luptă ne-a întărit, experiența ne-a luminat, și cunoscând mai bine oamenii și lucrurile, vom merge cu pași mai siguri pe adevărata cale a progresului. Națiunea întreagă, obosită de luptele sterile în cari se frământă de mai mulți ani și cari îi puteau amenința chiar existența sa politică, s'a ridicat ca un singur om și, răspunzând apelului ce i-a făcut guvernul Meu, a pronunțat verdictul său.

Prezența D-voastre aici, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, probează îndestul, că țara este decisă a nu-și căuta fericirea aiurea decât în ordine și stabilitate; căci nu fără impunitate se calcă legea adevărului și nu fără teribile consecințe se violează principiile cele mai fundamentale pe cari este așezată societatea. De aceea, să consolidăm prezentul pentruca să asigurăm viitorul.

Probele constante de încredere în guvernul Meu, ce Mi se dau dau din toate părțile, liniștea ce domnește pretutindeni, afectuoasa primire ce Mi s'a făcut în călătoria ce am întreprins cu Doamna în o parte a României, M'au convins pe deplin că țara este eminamente conservatoare, că lecțiunile trecutului au dat roadele lor și că orice întreprinderi de dezordine nu pot întâmpina în viitor decât o dezaprobare generală, mai înainte chiar de a fi pilduite prin înfrânarea legilor.

Din afară guvernul Meu a primit încurajările cele mai măgulitoare. Sublima Poartă ne dă tot concursul său binevoitor, încredințată fiind în ferma noastră rezoluțiune de a menține intacte legăturile ce avem și cari, suntem convinși, nu pot decât a întări România în existența sa politică. Maiestatea Sa Sultanul Mi-a

dat asigurări despre a Sa înaltă solicitudine și încredere. Marile Puteri garante, cari au atâtea drepturi la recunoștința națiunii, privesc cu interes mersul trebilor noastre și ne dau probe evidente de ale lor constante simpatii.

Astfel, prin fidela observare a tractatelor și prin energica menținere a ordinei, drepturile noastre vor fi totdeauna respectate.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Dela D-voastre depinde să faceți a naște o eră de prosperitate pentru România. Am nevoie de concursul tuturor, pentru a face să domnească în țară dreptatea, moralitatea, libertatea, adevărata libertate, care dă lumină și fericire popoarelor, iară nu licența și anarhia, cari le duc la pieire. Unde nu este datorie, nu este drept; unde nu este ordine, nu este libertate.

Sunt convins că sunteți pătrunși de aceste înalte adevăruri. Fideli mandatari ai țerii, veți ascultă strigătul ei și veți răspunde la speranțele-i legitime ce a pus în D-voastre. Țara vrea să trăească, țara vrea să meargă înainte.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Sesiunea Corpurilor legiuitoare este deschisă.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, Lascar Catargiu; Ministrul Justiției și ad-interim la Lucrările Publice, N. Kretzulescu; Ministrul Cultelor și al Instrucțiunii publice, General Chr. Tell; Ministrul Afacerilor Streine, G. Costaforu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul de Răsboiu, General I. Em. Florescu.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaţilor.

1 (13) Iunie 1871.

Domnule Preşedinte,
Domnilor Deputaţi,

Primesc astăzi Adresa votată de Reprezentaţiunea Naţională cu o adevărată satisfacţiune. Pun toată încrederea în simţemintele sale de devotament şi Mă felicit că nu M'am înşelat în speranţele Mele. Răspunsul la discursul Tronului, aclamat de mai unanimitatea Camerei, este cel mai elocvent comentariu al cuvintelor Mele.

Sunt momente de durere în inimile cele mai statornice. Văzând cum o minoritate, servindu-se de libertate pentru dezordine şi profitând de buna credinţă şi de nepăsarea majorităţii liniştite a ţerii, a căutat să paralizeze toate silinţele ce am pus dela cel dintâiu moment când M'am suit pe Tron, am bănuit că intenţiunile Mele au fost rău înţelese şi, nevoind nici odată a Mă impune ţerii, am crezut un moment a cedà locul.

Astăzi însă, încrederea ce Mi-a arătat naţiunea în modul cel mai sincer şi mai spontaneu, primirea entuziastă ce mandatarii ţerii Mi-au făcut la deschiderea sesiunii — primire de care am fost adânc mişcat — Mă conving pe deplin despre devotamentul tuturor către Tron şi Dinastie şi-Mi dau toată tăria de a împlini, prin concursul Camerelor şi patriotismul tuturor bunilor cetăţeni, frumoasa Mea misiune.

Căci este timpul, Domnilor, după atâtea infructuoase încercări, să răspundem odată la dorinţa cea mai

imperioasă a țerii, care este stabilitatea; pe un tărâm fără consistență și totdeauna agitat nu se poate ridică ceva durabil.

Începutul lucrărilor D-voastre este o puternică garanție pentru viitor. Sunt convins că se va mănținea intactă unirea guvernului cu o majoritate pe care patriotismul o inspiră și care negreșit nu se va abate din calea datoriei sale, ispitită prin cercări de tendințe contrare sau amăgită de o vană popularitate.

Încă odată, Domnilor, vă mulțumesc și în numele Doamnei pentru simțemintele de devotament și urările călduroase ce Ne exprimați. Doresc din inimă ca lucrările D-voastre să producă toate roadele binefăcătoare pentru fericirea României.

Răspuns la Adresa Senatului.

6 (18) Iunie 1871.

Înalt Prea Sfințite,
Domnilor Senatori,

Simt o adevărată fericire astăzi, când am ocaziunea de mult dorită, spre a exprimă Senatului toată încrederea Mea.

Conduita D-voastre în momentele grele de astă iarnă, când pasiunile au căutat a expune țara la grave complicațiuni, v'au atras stima tuturor, și Senatul a probat încă odată că este demn de numele ce poartă de un corp eminamente conservator. Moțiunea ce ați votat atunci a găsit un răsunet simpatic în inima Mea.

Terminii în care este concepută Adresa ce-Mi prezintați sunt o nouă probă despre constanta D-voastre hotărîre pentru mănținerea stabilității și a ordinei.

Aveți dreptate, Domnilor Senatori, și este, mai mult decât în a ori cărui altuia, în ale D-voastre atribuțiuni, de a încunjurà Tronul și a da puternic concurs guvernului Meu, pentru a face să domine în țară religiunea, moralitatea, ordinea și stabilitatea.

Temelia Statelor este bazată pe aceste mari principii; și este un mare adevăr, înscris în toate legile divine și umane, că adică: ori ce dreptate purcede dela Dumnezeu. Acele popoare cari au uitat un minut pe Dumnezeu, au plătit amar secoli întregi rătăcirea lor.

De aceea, Domnilor Senatori, Noi nu vom lăsà să se pericliteze frumoasele destine ale României prin uneltirile celor răuvoitori, ci prin puternicul D-voastre concurs și acela al națiunii întregi, ținând sus drapelul libertății și al ordinei, vom puteà lăsà intact urmașilor noștri scumpul depozit ce Providința și voința poporului Ne-au încredințat.

Primiți încă odată, Domnilor Senatori, ale Mele sincere urări și speranța că veți continuà și în viitor, ca în trecut, să fiți sprijinul tuturor silințelor Mele pentru prosperitatea României și astfel să atrageți asupră-vă obștească binecuvântare pentru toate sacrificiile ce ați făcut și veți mai face.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

7 (19) Iunie 1871.

M. S. Domnitorul amintește aici și de scrisoarea din 10 (22) Decemvrie 1870.

Fără a fi nici de cum optimist, sunt astăzi cu mult mai vesel și mai liniștit, cum nu credeam să mai pot fi vreodată.

Transformarea ce s'a produs în starea de lucruri dela 10 (22) Martie la 10 (22) Maiu e surprinzătoare. Atunci, revolte în stradă, pietre în ferestre și ideile de abdicațiune apropiată — astăzi, veselie în toată țara, ovațiune peste ovațiune, celebrarea aniversării urcării Mele pe Tron într'un chip foarte cordial și cu o participare numeroasă de public, cum nu mai eram obișnuit de multă vreme. Atât în cursul călătoriei Noastre în Moldova, cât și la întoarcerea Noastră, și la 10 (22) Maiu, din toate părțile s'a făcut tot ce s'a putut pentru a șterge în Noi amintirea asprelor experiențe din iarna trecută. S'a și izbutit întru câtva, căci e peste putință a rămâneă indiferent la asemenea preveninţe. Ultima Noastră călătorie semănă cu un cortegiu triumfal. Pretutindeni am avut ocaziunea să constat că impresiunea produsă de scrisoarea Mea a fost adâncă și că toți se silesc a Mă face să uit ideile Mele de abdicare. Am atras atențiunea la fiecare dată, că aceasta depinde de țara însăș, care ar aveà acum ocaziunea de a-și manifestà opiniunea la alegeri. Pentru acest cuvânt, rezultatul favorabil al alegerilor este foarte semnificativ.

Moldova a fost în ultimul timp minată de uneltiri anarhice și separatiste până într'atât, încât nu se așteptà nici un succes la noile alegeri, și aceasta cu atât

mai puțin, cu cât se răspândise svonul că Eu eram să întorc spatele țerii în cel mai scurt timp.

Schimbarea de opiniune pe care călătoria Noastră a provocat-o este completă. Orașe ca Galații și Focșanii, cari patru ani dearândul au trimis în Cameră deputați antidinastici, carii își propuneau să proclame detronarea Mea, au ales de data aceasta oameni cari în cursul perioadei celei mai acute a crizei s'au declarat fățiș pentru Dinastia Mea. În toată țara alegerile au dat aceste rezultate mulțumitoare, și Ministerul Meu, din care fiecare membru luat în deosebi este un om cu greutate, fiindcă a jucat un rol în politică, se poate bizui pe o puternică majoritate.

Ei sunt oameni de caracter, cari în orele grele au arătat că pun interesele adevărate ale țerii mai presus de o deșartă popularitate. E de observat că cea mai mare parte dintre dânșii erau asemenea cei mai credincioși partizani ai lui Cuza, ceeace într'un timp Mi-a fost imputat ca o crimă de către adversarii lor. Astăzi, se constată că cei cari erau devotați predecesorului Meu, Îmi sunt deopotrivă devotați; ei dovedesc prin aceasta că sunt apărătorii principiului monarhic și nu vor ca Eu să fiu depus printr'o revoluțiune, după cum altădată n'au aprobat căderea lui Cuza. În Cabinetul actual, cele două nunanțe ale partidului conservator — acei cari au fost *pentru* și acei cari au fost *contra* lui 11 Fevruarie — sunt întrunite. Lascar Catargiu și Mavrogheni, oameni onești și corecți, Mi-au dat sfaturi bune și în trecut. Costaforu și Tell au ieșit din popor; acesta din urmă a luat parte la mișcarea din 1848 și a votat în 1866 contra Principelui străin, pentrucă era de părere că un Principe străin n'ar puteă

să învețe a cunoaște țara deplin și nu ar aveà nici limba nici religiunea țerii. Astăzi dânsul este Ministrul Meu de Culte și Mi-a declarat la intrarea sa în Minister, că nici un Principe nu cunoscuse țara mai bine și nu respectase ca Mine Biserica națională. Dacă Tu ai cunoaște caracterul acestui om, ai atribuì un preț și mai mare încă declarațiunii sale. Tell spune în totdeauna, fără ocol, părerea sa, nu sufere contrazicere și are o voință neînduplecată. El zice că-și iubește mai mult țara decât libertățile: — Țin mai mult la fericirea țerii mele decât la libertăți. Mă tem numai de un lucru, anume că nu va rămâneà mult timp în Minister, de oarece o simplă divergență de opinie îl poate face să demisioneze.

Un om din cei mai onorabili este N. Kretzulescu, actualmente Ministrul Meu de Justiție și ad-interim la Lucrările publice; a fost arestat în noaptea de 11 Fevruarie 1866, ca Ministru-președinte al lui Cuza. De atunci s'a retras cu totul din vieața politică. Dar când a văzut că abdicarea Mea ar puteà fi serioasă, dânsul alergă pentru a Mă rugà fierbinte să renunț la această idee și a se pune cu totul la dispoziținea Mea.

N'a primit un portfoliu decât pentru atâta vreme cât ar există pericolul, și Mi-a îmmânat demisiunea sa de îndată ce pericolul a fost înlăturat; după insistențele Mele a rămas deocamdată în Minister.

Ministrul actual de Răsboiu, Generalul I. Florescu, erà încă de pe timpul lui Cuza, și cu deosebire dela 11 Fevruarie încoace, ținta partidului roș și a fost calomniat de acesta în tot felul. În organizarea armatei a comis greșala de a fi organizat totul după croiala franțuzească; astăzi s'a îndreptat de această manie.

Nu pot spune altceva, decât doar că sunt foarte mulțumit de el și se învoește la toate dorințele Mele.

Generalul Solomon, colonelul Slăniceanu, colonelul Lupu și colonelul Zefcari sunt bravi militari, cari în momentul pericolului erau la postul lor și au îndeplinit cu credință datoria lor.

În genere, armata s'a condus excelent de bine, în timpul acelor penibile zile, ceea ce mă bucură mult, fiindcă Eu în totdeauna i-am dat o atențiune cu totul particulară.

Ce deosebire între acest Minister și cel din iarna trecută! Astăzi, am oameni cari țin ordinea cu curaj și energie; altă dată, erau Ministri cari se lăsau a fi intimidați de discursul fiecărui deputat!

Nici un membru din fostul Minister n'a ieșit la ultimul scrutin. Nu sunt decât cinci separatiști aleși în Moldova, și trei membri ai opoziținii în Țara Românească. Alegerea biuroului dă măsura nouei Camere: Președinte D. Ghica; vice-președinți: Boerescu, G. Cantacuzino, Pogor și Cornea, toți oameni cari în timpul iernii s'au purtat bine.

La deschiderea Camerei am fost mai călduros salutat ca nici odată; entuziasmul atinse punctul culminant la partea din discursul Meu, unde anunț că sunt decis a-Mi continua misiunea; au trecut câteva minute până să pot urmă. Când părăsii sala, Mi-se făcură din nou ovațiuni, cari continuară pe drumul până la Palat în stradele pline de lume.

Camera se ocupă acum, înainte de toate, a regula situațiunea financiară, totalmente dezordonată, și afacerea Strussberg, care e din cele mai neplăcute. Propunerile ce au fost făcute de cele două părți, prezintă

mulți pentru și contra. Conversiunea în titluri de 5% este inevitabilă; dar e vorba de a se înțelege asupra chipului de procedare. Las pe sama Ministerului și a Camerelor cursul acestei afaceri. În ce privește pe Ambronn, el e autorul inocent — Îmi place s'o cred — al întregului rău.

Încă din primăvara trecută, după cum Îți amintești, Camera și Ministerul cereau ca dânsul să fie eliminat, lucru la care Mă opusei din nefericire, insistând asupra faptului că atâta vreme cât dânsul ar aveà controlul asupra operațiunilor financiare ale societății drumurilor de fier, departe de a ne teme, am aveà cea mai bună garanție pentru legalitatea operațiunilor.

Încă până în Martie acest an, când toată nenorocirea s'a dat la iveală, Eu n'am putut, nici n'am voit să cred că Strussberg să fi înșelat Statul cu vreo treizeci de milioane. Ca să fi avut el cu adevărat această intențiune, lucrul n'ar puteà fi tăgăduit, chiar dacă s'ar ajunge la o înțelegere oarecare.

Cum Eu cunosc pe Ambronn de așà de multă vreme, și cum l-am socotit în totdeauna om de onoare, vedeam în el pe cel mai sigur păzitor al unor sume așà de importante.

Aș fi consimțit numai decât la destituirea ori cărui altuia, mai ales dacă ar fi avut așà legătură de prietenie cu Strussberg. Cel ce ocupă o asemenea situațiune trebue să suporte și toată responsabilitatea, și Ambronn nu trebuià și nici nu puteà să nu știe, afară numai lipsind dela datoriile sale de comisar de Stat, că s'a dat ca garanție, în locul depozitului, niște ipoteci cari nu erau recunoscute de nici un tribunal.

Eu dela Mine Însumi n'aș fi ajuns nici odată la idea de a amestecà pe Ambronn într'o afacere de drum de fier. Strussberg, prezintând concesiunea, a făcut din numirea acestui om o condițiune *sine qua non!* Ori cât de penibil ar fi pentru Mine, trebue totuș să susțin că Ambronn e dator să justifice dinaintea tribunalelor modul său de a lucrà. Dacă e nevinovat, e de datoria lui însuș a o dovedì înaintea lumii întregi, căci astăzi dânsul e compromis în speculațiunile frauduloase ale lui Strussberg. Acestea nu sunt șicane politice: nu e vorba aici de politică, ci simplu de onoare și de drept! Aici fiecare știe că Ambronn este încă în serviciul Hohenzollernilor și aceasta întărește pe răuvoitori în gândul că Noi Ne-am silit să-l protejăm. Pentru acest cuvânt ar fi de dorit ca el să fie scos din funcțiunile sale de procurist al Hohenzollernilor.

Secerișul s'anunță strălucit; recolta din anul trecut încă nu s'a vândut în cea mai mare parte, dar prețurile sunt bune, căci cererea este considerabilă în porturile din Galați și Brăila; năvile cari fac exportul cerealelor sunt numeroase; drumurile de fier au și ele mult de transportat; traficul e foarte animat.

Relațiunile noastre cu străinătatea s'au îmbunătățit din nou. Cu Poarta suntem în termeni buni. Strat a făcut tot ce a putut pentru a restabilì încrederea. Sultanul și Aali Pașa Mi-au scris — o curtenire care fără îndoială se adresează mai mult Principelui de Hohezollern decât Principelui României! Austro-Ungaria caută în mod sincer să trăească în bună înțelegere cu noi, și trebue să mărturisesc cu recunoștință că ea a pus totul în lucrare pentru a evità criza. Rusia dorește actualmente pacea în Orient; își construește drumurile

de fier spre Sevastopol și repară fortificațiunile de acolò; înțelegerea sa cordială cu Poarta este o garanție pentru România. Împăratul Alexandru Mi-a scris acum câtva timp și a exprimat dorința ca să-Mi urmez misiunea.

Ministerul conservator actual a fost primit de toate marile Puteri cu mulțumire, și reprezentanții de aici găsesc că nici odată România n'a avut un asemenea Cabinet și o Cameră așà de bună.

Anglia se ține în rezervă — de ce? nu pot să Mi-o explic bine. Raporturile cu Germania s'ar îmbunătăți de sigur numai decât, dacă va fi fost găsită o soluțiune fericită pentru cestiunea drumurilor de fier. Astăzi nu s'a uitat încă la Berlin atitudinea dușmănoasă a ultimei Camere și demonstrațiunile în contra Germaniei! Bismarck a declarat-o fără ocol lui Carp, care a fost primit cu multă bunăvoință de Împărat.

Plecarea dela Düsseldorf a trebuit să vă fie de sigur foarte penibilă, după toate mărturiile de iubire și de simpatie pe care locuitorii Rinului le-au dat Casei Noastre. Sigmaringen prin prea frumoasele sale colecțiuni și prin comunicațiile sale de drum de fier s'a făcut un plăcut loc de locuit. Văd că afacerea drumului de fier în jurul lacului Constanța și aceea a liniei dela Vorarlberg cu juncțiune pe Margarethen și Haag devine serioasă; terminarea liniei Mengen-Messkirch-Ueberlingen se va face și ea în curând.

Avem marea dorință de a revedeà măcar pe unul din prea iubiții Noștri; am fost iarăș despărțiți unii de alți aproape doi ani. Timpul sboară așà de repede și viața e așà de scurtă! Aș vreà să pot întârzià repeziciunea zilelor, căci ele nu-Mi ajung nici odată pentru

lucrările Mele continue. Ceeace în alte țeri șefii de biurou regulează așà de conștiincios, aici toate acestea Îmi sunt prezintate Mie; nu se iea o hotărîre fără a Mă consultà. Fiecare vreà să fie primit de Principe ca să-I povestească nenorocirile sale, etc., etc. Cu cât am mai mult de lucru, cu atât aceasta Îmi este mai plăcut, și nu Mă plâng nici de cum.

Acuma trebue să sfârșesc. Scrisoarea e mai veche decât data ei, dar nu s'a prezintat ocaziune sigură pentru a Ți-o trimite.

Răspuns

la cuvântarea Ministrului Cultelor și Instrucțiunii cu ocaziunea distribuirii premiilor în școalele secundare din București.

30 Iunie (12 Iulie) 1871.

Am ascultat cu mare interes discursurile de astăzi și de ieri. Numai prin stabilitate se poate asigurà o instrucțiune serioasă și solidă. Pentru Mine, văd temelia învățăturii în Școalele normale, prin cari se formează institutori pentru școalele rurale și primare; acolò dar este începutul instrucțiunii unui popor.

Suntem fericiți a puteà asistà acum la distribuțiunea premiilor și a distinge astfel pe acei cari au dat probe de zel și silințe la studiu în cursul anului școlar.

Răspuns

către Le Sourd, Consulul General al Franciei,
la prezentarea scrisorilor de acreditare.

5 (17) Iulie 1871.

Domnule Consul general,

Primind scrisorile ce vă acreditează pe lângă guvernul Meu în calitate de Consul general, Mă simt fericit a găsi ocaziunea spre a vă exprimà cât de mult ținem a vedeà continuându-se binevoitorul interes ce Francia a mărturisit totdeauna pentru România. Sper că relațiunile între ambele țeri vor fi tot așà de intime cum au fost în trecut. Adânca simpatie și recunoștință ce au Românii către Francia sunt cea mai bună chezășie despre sinceritatea acestei dorințe. Fiți sigur, Domnule Consul general, că guvernul Meu se va sili a vă înlesnì misiunea D-voastre în mijlocul nostru și a v'o face pe cât se poate de plăcută.

Această misiune doresc să o împliniți multă vreme lângă Mine, spre mulțumirea ambelor popoare amice.

Mesagii

pentru închiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

8 (20) Iulie 1871.

Domnilor Senatori,

Lucrările pentru cari Corpurile Legiuitoare au fost convocate în sesiune extraordinară fiind terminate, Vă exprim a Mea sinceră mulțumire pentru concursul eficace ce ați dat guvernului Meu la toate lucrările ce vi s'au

supus, precum și la votarea legii datoriei flotante, care de mai mulți ani amenință finanțele noastre.

Dumnezeu să vă aibă în a sa sfântă pază.

Sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare este închisă.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Lucrărilor publice, N. Kretzulescu, Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, General Chr. Tell; Ministrul Afacerilor Străine și ad-interim la Justiție, G. Costaforu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul Resbelului, General I. Em. Florescu.

Domnilor Deputați,

Este timp ca după o sesiune așà de laborioasă ca cea actuală, să mărginim acì lucrările sesiunii extraordinare.

D-voastre ați reușit a corespunde la trebuințele reale ale țerii. Într'un scurt timp ați rezolvat cestiunile cele mai însemnătoare. Ați regulat bugetul pe 1871, ați votat pentru prima oară, conform Constituțiunii, bugetul anului viitor și, spre a pune capăt greutăților financiare, ați votat importanta lege a stingerii datoriei flotante.

Vă exprim dară a Mea sinceră mulțumire, și Dumnezeu să vă aibă în a sa sfântă pază.

Sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare este închisă.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, Lascar Catargiu; Ministrul Lucrărilor publice, N. Kretzulescu; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, General Chr. Tell; Ministrul Afacerilor Străine și ad-interim la Justiție, G. Costaforu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul Răsboiului, General I. Em. Florescu.

Răspuns

la cuvântarea Ministrului de Răsboiu cu ocaziunea concursurilor militare de tragere la semn în prezența M. S. Domnitorului.

24 Iunie (5 Iulie) 1871.

Sunt mândru a Mă vedeà încunjurat de reprezentanții întregii puteri armate a țerii, adunați aici într'un scop atât de cavaleresc. Silințele ce ați depus toți sunt demne de toată lauda. Ele sunt totdeodată de un bun augur pentru viitor.

Vă mulțumesc, Domnilor.

Toast

în sănătatea Grănicerilor și Dorobanților la Sinaia.

26 Iunie (7 Iulie) 1871.

Vă mulțumesc pentru urările ce faceți pentru Mine, pentru Măria Sa Doamna și pentru fiica Mea. Ridic acest toast în sănătatea Grănicerilor și Dorobanților și sper că aceste instituțiuni naționale vor prosperà în totdeauna pentru fericirea României.

Răspuns

la cuvântare Președintelui Consiliului general al județului Prahova, pentru alegerea reședinței de vară în acest județ.

10 (22) August 1871.

(Rezumat).

Domnitorul răspunde că Măriile Lor „simt o adevărată mulțumire de simțemintele de afecțiune și devotament ce Li se manifestă, și că în viitor, decișî fiind a clădì la Sinaia o

locuință pentru reședința de vară, vor aveà ocaziunea plăcută de a venì mai adeseori spre a petrece o parte din timpul anului în munții Prahovei".

Răspuns

la felicitările Prefectului de Prahova.

27 August (7 Septemvrie) 1871.

(Rezumat).

La Sinaia, Măriile Lor împreună cu A. S. Principesa de Wied, serbează ziua nașterii M. S. Principesei Maria, frângându-se, după obiceiul țerii, turta. La felicitările adresate de Prefectul de Prahova, Măria Sa Domnitorul, mulțumind, adaoge :

Că dorința Sa cea mai sinceră este de a împlântà din vreme în inima fiicei Sale simțemintele de iubire și atașament pentru patria Ei, pe care Măria Sa dorește a o vedeà numai tare și fericită ; poartă un toast pentru prosperitatea României, cu care Dinastia Sa este și va fi strâns legată în orice împrejurări, urând toată fericirea și o desvoltare liniștită pentru țară.

Toast

la serbarea zilei onomastice a M. S. Principesei Maria la Cotroceni.

8 (20) Septemvrie 1871.

Cu o vie mulțumire M'am putut convinge c t țara împărtășește cu Mine, la toate ocaziunile ce sunt scumpe inimii Mele, mișcările ce resimț. Adeseori, România Mi-a și dat dovezi despre această iubire, care, puteți fi siguri, este reciprocă, căci inima Mea nu bate decât pentru fericirea României.

Urând de a vedeà țara noastră prosperând din zi în zi, închin acest păhar în sănătatea Românilor.

Cuvântare

rostită la serbările Societăți de tragere la semn.

9 (21) Septemvrie 1871.

Am venit cu o plăcere cu atât mai mare în mijlocul D-voastre, că am astăzi ocaziunea de a salută pe reprezentanții din toate unghiurile țerii. Am aflat cu mulțumire că tragerea la semn a început a se desvoltà în diferitele districte într'un mod destul de satisfăcător. Românii trebue să se deprindă cu acest exercițiu, căci mânuirea armelor este un mijloc puternic de propășire a instituțiunii miliției, ce este menită a contribuì la întărirea țerii noastre.

Îmi place a deschide acum concursul de tragere la semn, spre a Mă convinge prin Mine Însumi de progresele făcute.

Răspuns

către Consilierul aulic Baron Ottocar Schlechta-Wesherd, Consul general al Austro-Ungariei, la prezentare a scrisorilor de acreditare.

11 (23) Octomvrie 1871.

Domnule Consul general,

Prezentarea scrisorilor D-voastre de acreditare Îmi dă ocaziunea de mult dorită de a transmite guvernului Maiestății Sale Împăratului Austriei și Regelui Ungariei simțemintele Noastre de recunoștință pentru interesul binevoitor și simpatia despre care Ne-a dat dovezi simțitoare, mai ales în timpul din urmă.

Ne vom aduce aminte în totdeauna cu o vie gratitudine de bunele sale oficiuri, ce vor contribuì

ternic spre a strânge încă, de va fi posibil, legăturile de amiciție stabilite din fericire între ambele țeri.

Nu Mă îndoesc că, prin desvoltarea căilor de comunicațiune, relațiunile Noastre comerciale se vor întinde din zi în zi și vor răspândì astfel îmbelșugare și prosperitate asupra acestor țeri așà de frumoase și așà de bine înzestrate de natură.

Cât despre D-voastre, Domnule Consul general, sper că misiunea, la care sunteți chemat și pe care guvernul Meu se va silì a v'o înlesnì, va fi pe cât se poate mai plăcută, și ședérea D-voastre în mijlocul nostru cât se poate de îndelungată.

Răspuns

la cuvântarea Directorului Școalei Agronomice dela Herăstrău cu ocazia împărțirii premiilor la elevi și la concursul de pluguri.

12 (24) Septemvrie 1871.

La serbare sunt de față M. S. Doamna și Principesa de Wied.

Domnule Director,

Constat cu o vie satisfacțiune, din arătările ce-Mi faceți în discursul D-voastre, progresul destul de simțitor ce a realizat Școala de agricultură în anul din urmă; aceasta mărește încă plăcerea ce resimțim de a fi venit în mijlocul D-voastre.

Îmi pare bine de a puteà vedeà acum pe elevi primind premiile dobândite prin silințele lor din mâna Doamnei chiar, și sătenii sper că vor găsì asemenea în concursul plugurilor un îndemn mai mult pentru o bună și priincioasă arătură a pământului.

Distribuțiunea premiilor de astăzi are pentru Mine un interes deosebit, căci se face într'o zidire a cărei piatră fundamentală am pus-o Însumi, sunt acum trei ani. Sper că acest institut, atât de trebuincios agriculturii noastre, se va desvoltà din an în an și va da țerii roadele cele mai bune.

Sunt fericit că soacra Mea a fost martoră la această solemnitate și că a putut vedeà expoziținea și concursul plugurilor, spre a se convinge astfel de starea înaintată a agriculturii noastre naționale.

Mulțumim, atât pentru Noi cât și în numele Ei, pentru cuvintele bine simțite ce Ne-ați adresat în discursul D-voastre.

Mesagiu

pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

17 (29) Octomvrie 1871.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

V'am convocat mai înaintea terminului legiuit, ca să vă ocupați de lucrări urgente cari reclamă imperios concursul Corpurilor Legiuitoare.

Națiunea încredințându-vă interesele ei cele mai mari, D-voastre ați probat în sesiunea trecută că ea nu s'a amăgit în speranțele sale.

Guvernul Meu, care s'a aflat în circumstanțe dificile, a căutat în mijlocul D-voastre tot sprijinul și tăria de care aveà nevoie.

Sunt fericit, Domnilor, a Mă aflà în mijlocul unei reprezentațiuni, care a știut a rupe cu tristele tradi-

țiuni de mai înainte și care va ști totdeauna să înlăture cu bărbăție ori ce insinuațiuni contrare și să nu asculte decât glasul rațiunii și al dreptății.

Grație concursului patriotic ce ați dat guvernului Meu, am putut pune stavilă crizei financiare de care eram amenințați.

Pentru prima oară astăzi ne aflăm în regulă, cu un buget votat pe anul viitor, și pentru primă oară, după atâtea infructuoase silințe ce s'au pus în anii trecuți, simțim via satisfacțiune de a vă anunța că imensa datorie flotantă, care apăsà mai înainte asupra tezaurului într'un mod ruinător, se află stinsă prin legea ce ați votat.

Dar, ceea ce este și mai mult, ceea ce trebue să umple inimile noastre de o legitimă mândrie națională, este că împrumutul de 78 milioane, ce erà destinat a ușurà toate dificultățile tezaurului public, s'a realizat numai în țară și prin propriile noastre resurse.

Acesta este un mare eveniment, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, mai ales când vă veți gândì în ce momente critice ne-am aflat în timpul acesta; punându-se la cercare propriile forțe ale țerii, s'a demonstrat cu această ocaziune într'un mod peremptoriu a ei vitalitate și credință în viitor.

De aceea găsesc de a Mea datorie a recunoaște în mijlocul D-voastre, că patriotismul cu care publicul român a concurs, în grelele circumstanțe în cari ne-am aflat, la subscrierea împrumutului, și puternica acțiune cu care oamenii noștri de finanțe au știut să încurajeze și să atragă economiile private spre plasarea lor în acest împrumut, merită toată lauda Noastră.

Iar D-voastre vă exprimăm încă odată a Noastră mulțumire că, preocupați numai de interesele țerii, ați știut, votând legea, a încunjurà pericolele ce amenințau finanțele noastre.

Ministerul Meu vă va prezintà acum mai multe proiecte de legi, conform cu angajamentele ce a luat în sesiunea trecută, cari n'au altă țintă decât aceea de a se organizà serviciile pe baze stabile, de a se face toate economiile putincioase, de a se echilibrà cheltuielile cu veniturile, de a se introduce cât mai curând reforme simțitoare în sistemul de astăzi, pe cari se vor bazà bugetele anului 1873 ce sunteți chemați a votà; cu un cuvânt a se luà măsurile cele mai energice spre a se evità în viitor reîntoarcerea cauzelor regretabile cari, într'un period mai puțin de zece ani, au precipitat țara pentru a treia oară în criză financiară, crize nefaste cari nu aduc după ele decât ruina contribuabililor și discreditul țerii.

Avem multe de remediat, sunt încă mari dificultăți de învins; dar nimic bun nu se poate sperà fără ordine și stabilitate. De aceea, am ferma convingere că cu toții, întruniți pe calea binelui și predominați numai de interesul patriei, veți da tot concursul guvernului Meu și, prin propria inițiativă ce aveți, veți luminà asupra diverselor mijloace de întrebuințat spre a atinge scopul ce ne-am propus a realizà, adică prosperarea finanțelor Statului, care este inima țerii.

Deocamdată, reorganizarea Curții de Compturi, a administrațiunii domeniilor și a pădurilor Statului, a exploatării salinelor și a vămilor, o prefacere radicală în administrațiunea generală a finanțelor pe baza unei noue diviziuni teritoriale, cu care se află în strânsă

legătură bugetele pe 1873, sunt atâtea proiecte cari au de țintă a introduce stabilirea ordinei în finanțe, depărtarea cheltuielilor inutile, sporirea veniturilor și realizarea de economii înțelepte în cheltuielile Statului. Pe lângă aceasta, Ministerul Meu va susținea și va cere votarea proiectelor depuse încă din sesiunile trecute asupra monopolului tutunului și a taxei de timbru și de înregistrare. Aceste proiecte sunt neapărat necesare a se luà cât mai curând în examinare, ca să nu ne ajungă anul nou fără de a aveà încă de mai înainte asigurată plata la timp a tuturor cheltuielilor Statului și a ne expune astfel la nouă perturbațiuni în finanțe, cari ar neutralizà bunele efecte ale operei ce cu toții am întreprins.

Situațiunea generală a stării financiare actuale vi se va prezintà deodată cu înfățișarea bugetelor pe anul 1873 și cu începerea sesiunii ordinare.

Mai este încă o cestiune importantă privitoare la finanțe și care cere a fi imediat rezolvată: aceasta e cestiunea pensiunilor. Neaplicarea repartițiunii prescrise de legea pensiunilor din chiar ziua punerii ei în lucrare și votare de pensiuni în proporțiuni cu totul covârșitoare sorgintelor afectate cassei pensiunilor, au produs cea mai mare împovărare situațiunii pensionarilor, și cestiunea a devenit din cele mai dificile. Ea reclamă deci toată atențiunea Corpurilor Legiuitoare și o promptă soluțiune pentru vindecarea răului și stavilarea în viitor a cauzelor cari l'au produs.

Cestiunea căilor ferate a trecut prin diverse faze dificile; Ministerul Meu vă va prezintà toate actele. Nu Mă îndoiesc că, prin concursul D-voastre, se va regulà acum într'un mod nefinitiv.

În privința puterii armate a țerii, proiectele de legi cari v'a prezintat guvernul încă în sesiunea trecută, precum și acelea cari sunt gata a vi se prezintă în această sesiune, vor face a se înlătură neîndemânările ce s'au cercat până acum în aplicațiunea legiuirii din anul 1868.

Cu toate lacunele și imperfecțiunea acestei legi, am putut însă constată cu o vie satisfacțiune zelul și aptitudinea ce desvoltă toți aceia cari sunt chemați la nobilul exercițiu al armelor. Prin votarea bugetului anului 1872, D-voastre ați consacrat în armata permanentă, care esta menită a servì de școală milițiilor, principiul unui învățământ superior pentru ofițerii cei tineri, și chiar în iarna aceasta va funcționà această nouă instituțiune, care va întărì armata noastră prin instrucțiune.

Instrucțiunea publică a fost obiectul celor mai vii preocupări ale guvernului Meu. Cu toții trebue să dorim, Domnilor, ca ea să devină o adevărată lumină, care întinzându-se neîncetat în toate treptele sociale, să înnobileze inimile și să fortifice inteligența junimii noastre, către care avem sacra datorie a o conduce pe calea adevărului și a o protege contra erorii.

Guvernul Meu vă va prezintà modificările ce s'au crezut necesare a se face în ambele aceste ramuri de serviciu. D-voastre veți ajutà, nu mă îndoesc, silințele ce-și dă guvernul Meu pentru a ridicà Școala și Biserica la adevărata înălțime ce trebue să aibă aceste două mari temelii a oricărei societăți umane.

Asemenea veți aveà, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, a vă ocupà de mai multe proiecte de legi privitoare la desvoltarea lucrărilor publice, a agri-

culturii și a comerciului. Aceste proiecte fiind legate de mijloacele financiare ale țerii, vi se vor prezintă la timp și în măsura putinței, pentru a nu se împovărà prezentul cu sarcini covârșitoare, pe cari nu le-ar puteà purtà.

În privința administrațiunii generale a țerii, guvernul Meu vă va prezintă proiectul de lege pentru o nouă împărțire teritorială, dela a cărei votare depinde regularea bugetelor pe anul 1873, realizarea de însemnate economii, mai cu samă în cheltuelile comunale și județene, și ameliorarea tutulor celorlalte servicii. Totodată, veți aveà, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, a desbate și a votà proiectele de legi pentru schimbarea sistemului alegerii consiliilor comunale și județene, spre a pune legea în acord cu Constituțiunea, pentru numirea primarilor și ajutoarelor lor, pentru mărirea razei comunelor și alte modificări.

Se vor supune asemenea deliberărilor D-voastre proiectele de legi pentru modificarea serviciului penitenciar, bazat pe sistemul celular mixt, înființarea de penitenciare pentru minori, conform legii care se află pe biuroul Adunării din sesiunea trecută; proiectul pentru organizarea serviciului sanitar, proiectul pentru organizarea serviciului statistic, proiectul de lege pentru modificări în legea tocmelilor agricole.

În administrațiunea justiției se simte de mai mult timp nevoie de modificațiuni în legile existente. Deocamdată vi se vor prezintà proiectele de legi pe cari experiența și necesitățile actuale le desemnă ca cele mai necesare.

Astfel, s'a proiectat o nouă lege de organizațiune judiciară.

Se vor supune încă deliberărilor D-voastre proiectele de legi pentru modificarea mai multor articole din Codul penal și din Codul de procedură penală și revizuirea unor articole din aceleași Codice, în conformitate cu art. 24 din Constituțiune; proiectul de lege pentru darea în judecată a funcționarilor.

În ceea ce privește Departamentul Afacerilor Străine, deosebit de convențiunea cu Rusia pentru jurisdicțiunea consulară, acea cu Austro-Ungaria pentru juncțiunea căilor ferate, și convențiunea cu Serbia, care se află în desbaterile Camerei din sesiunile trecute, guvernul Meu vă va prezintă încă convențiunea telegrafică cu Austro-Ungaria, convențiunea postală cu Rusia și alte proiecte de recunoscută necesitate, ce vi se vor prezintă în timpul sesiunii.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Lucrarea pentru care v'am convocat aparține de astăzi silințelor D-voastre. Veți ști a pune mai presus de toate interesele cele mari ale țerii, veți ști a probă că în orice circumstanțe națiunea noastră nu va încetă un moment de a meritá solicitudinea înaltei Porți și binevoitorul concurs al înaltelor Puteri garante.

Cât pentru Mine, vă repet și cu această ocaziune, că nu am altă țintă decât aceea de a consacrá toate forțele Mele la prosperitatea și întărirea României.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, Lascar Catargiu; Ministrul Lucrărilor publice, N. Kretzulescu; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, General Chr. Tell; Ministrul Afacerilor Străine și ad-interim la Justiție, G. Costaforu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul de Resbel, General I. Em. Florescu.

Cuvântare.

la inspectarea Batalionului de Milițieni din Ilfov.

28 Octomvrie (9 Noemvrie) 1871.

Vă mulțumesc pentru zelul cu care ați împlinit datoria la care v'a chemat legea militară.

Convocarea anuală a milițienilor este singurul mijloc de a întări instituțiunea milițiană și de a face ca ea să devină de un folos adevărat pentru țară.

Îmi pare bine de a vă puteà exprimà mulțumirea Mea pentru buna voastră ținută și pentru modul cu care ați executat exercițiul, care Mi-a plăcut cu atât mai mult, că timpul în care l-ați învățat a fost așà de scurt.

Ca un îndemn pentru toți și spre a întări cadrele milițiene, voiu numì pe loc un număr de caporali.

Răspuns

la cuvântarea Primarului Capitalei la inaugurarea Uzinei de gaz.

31 Octomvrie (12 Noemvrie) 1871.

Înainte de toate, vă mulțumesc pentru măgulitorul cuvânt ce Mi-ați adresat; nu vă înșelați zicând că sunt totdeauna insuflat de dorința de a vedeà progresul intelectual și moral al țerii; cu concursul tuturor, sunt convins că-l vom ajunge pe deplin.

Pătrunși de un simțemânt de adevărată satisfacțiune, am venit dar astăzi, împreună cu Doamna, spre a prezidà această solemnitate, căci inaugurarea Uzinei de gaz, Ne dà o nouă dovadă că pe fiecare an se

efectueaza progrese simțitoare la noi. Cu toate acestea, nu trebue să încetăm a ne pune toate silințele spre a înainta repede desvoltarea morală și materială.

Sper că veți întrebuința toată puterea, ca îmbunătățirile așà de trebuincioase Capitalei noastre să meargă din ce în ce crescând, și că veți reuși astfel a face din București o metropolă demnă a României.

Răspuns la Adresa Senatului.

7 (19) Noemvrie 1871.

Domnule Președinte,
Domnilor Senatori,

Înaltul Corp ce reprezentați, fidel continuator al tradițiunilor sale, a căpătat drepturi necontestabile la recunoștința țerii.

Sprijinul patriotic, ce ați dat în toate ocaziunile silințelor guvernului Meu, garantează asigurările ce promiteți pentru viitor.

Simt o vie mulțumire, Domnilor Senatori, văzând bunele exemple ce dați D-voastre, cari mai mult de cât oricine sunteți chemați a contribui la întărirea instituțiunilor noastre. D-voastre, ajutați de experiența trecutului, susținuți de preceptele religiunii, veți ști totdeauna a da prudente consilii guvernului Meu.

Unanimitatea cu care Senatul a inaugurat lucrările sale, constată în modul cel mai evident, că există în adevăr armonie între puterile Statului. Fericirea României depinde dela mănținerea acestei armonii.

Nestabilitatea puterii este o cauză permanentă de dezordine și o adevărată piedică pentru realizarea binelui public.

Fiți bine încredințați, Domnilor, că numai astfel se va atinge marele scop, la care are drept a aspira națiunea, după atâtea lupte infructuoase prin cari a trecut.

Primiți, Domnilor Senatori, mulțumirile Mele pentru concursul patriotic ce promiteți guvernului Meu; reînnoesc cu această ocaziune, și din partea Doamnei, expresiunea simțemintelor de gratitudine pentru devotamentul ce arătați către Noi.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaților.

7 (19) Noemvrie 1871.

Domnule Președinte,
Domnilor Deputați,

Vă mulțumesc de urările și asigurările ce-Mi dați.

Concursul D-voastre eficace, susținut prin probe pipăite și prin votarea unanimă a Adresei, devine din zi în zi o forță reală, de care are neapărată nevoie guvernul Meu, pentru a merge cu încredere și bărbăție pe drumul ce și-a tras.

Se vede, Domnilor, că toți oamenii de bine, cari sunt marea majoritate a națiunii, și-au dat mâna pentru a depărtă spiritul discordiei dintre noi și a asigură adevărata libertate, care este baza oricărei ordine durabile a societății.

D-voastre aţi înţeles, Domnilor Deputaţi, că nimic nu se poate fundà fără un acord perfect între puterile Statului şi că luptele pasionate şi disensiunile conduceau ţara la peire.

Am toată convicţiunea că prin constanta D-voastre voinţă de a lucrà la binele şi numai la binele comun, se va consolidà viitorul României. Guvernul Meu se va aplicà necontenit a asculta voinţa Reprezentanţilor Naţiunii, iar D-voastre, cari aveţi o aşà mare parte la conducerea afacerilor ţerii, nu veţi încetà, sunt convins, un singur moment, de a meritâ a ei recunoştinţă pentru marile interese ce a încredinţat respunderii D-voastre.

Pătruns de sacra datorie ce am, de a veghià la destinele patriei noastre, toate cugetările şi forţele Mele vor fi totdeauna conduse numai pentru fericirea ei.

Încă odată, Domnilor Deputaţi, vă mulţumesc, şi din partea Doamnei, pentru afectuoasele simţeminte de devotament ce Ne manifestaţi.

1872.

Ordin de zi către armată.

1 (13) Ianuarie 1872.

Ostaşi,

Cu mândrie constat astăzi, când anul expiră, că v'aţi împlinit datoria voastră.

Aţi binemeritat de înalta Mea încredere şi a ţerii întregi. Vă mulţumesc şi vă urez sănătate.

Ştiţi bine, ostaşi, că disciplina şi instrucţia sunt bazele fundamentale ale unei armate. Şi una şi alta au făcut progrese simţite.

Mănţineţi-vă pe această cale, faceţi-vă onoare din abnegaţiunea şi sacrificiile ce vi se cer, şi astfel vom aveà cu toţii satisfacţia de a vedeà armata la adevărata înălţime a misiunii ei.

Vă urez ani buni şi fericiţi.

Carol.

Răspuns

la felicitarea de anul nou a Mitropolitului Primat.

1 (13) Ianuarie 1872.

Mulţumesc Prea Sfinţiei Voastre pentru urările ce-Mi adresaţi. Urez, la rândul Meu, tuturor ani mulţi

și fericiți, rugând, împreună cu clerul român, pe A-Tot-Putintele, ca și în anul acesta să binecuvinteze iubita noastră țară.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

16 (28) Ianuarie 1872.

Tu abià Îți poți închipuì prin ce încercări am trecut în cele din urmă săptămâni ale anului trecut! Agitațiuni, griji, speranțe se succedau dintr'o zi într'alta. Una după alta, zilele treceau fără rezultat, fără perspectivă de a rezolvà acea nenorocită afacere a drumurilor de fier; pentru Mine erà o încordare nervoasă, care ar fi putut să dărâme pe omul cel mai viguros. Mai întâi trecură săptămâni până ce afacerea a putut numai să vină la ordinea zilei, și când s'a ajuns la aceasta, deliberările pregătitoare asupra legii durară patru zile întregi. În cele dintâi două zile, rezultatul erà foarte nesigur; opoziținea pusese în linie de bătae toate bateriile sale. În a patra zi seara, se putù în sfîrșit respirà; liniștea se restabilì la moment și în oraș în locul agitațiunii înfierbântate ce domnià până atunci. Turburătorii se tem că cea din urmă armă periculoasă le-a fost luată din mâni, prin regularea afacerii drumurilor de fier, din care dânșii făcură o cestiune dinastică...

În streinătate nu se poate înțelege pentru ce, în o Cameră care în definitiv nu-i este dușmană, Ministerul a avut de susținut asalturi așà de grele, pentru a obținea victoria unei înțelegeri care nu este nici de cum în dezavantajul țerii.

Opoziţiunea s'a folosit cu multă dibăcie şi rea credinţă de declaraţiunea d-lui de Radowitz la Constantinopol, anume că Împăratul erà direct interesat la un aranjament, şi conchideà din aceasta, că cassa Hohenzollern era implicată în această nedemnă afacere!

E prea absurd şi ridicol pentruca cineva să se poată chiar supără.

Acuma, în ceea ce priveşte noua lege asupra drumurilor de fier, ea e acceptabilă, cu toate defectele ei. Căci, chiar pentru noua societate, afacerea este bună.

Găsesc prea aspre penalităţile, fixate în caz de neexecutare a lucrărilor în terminul voit; ele nu pot fi scuzate decât prin marea neîncredere ce domneşte actualmente în contra ori cărei concesiuni germane. Neîncredere aici, neîncredere la Berlin; iată ce nu e de loc favorabil pentru o înţelegere. Consorţiul Berlinez a comis greşala de a declarà, în apelul său către acţionari, că construirea şi exploatarea drumurilor de fier române este a se da unei societăţi austriace; consecinţa acestei declaraţiuni, este art. 17 din noua lege. Dar este posibilitate de a înconjurà această dificultate. Costaforu a înlesnit o înţelegere între societatea din Berlin şi cea din Viena, printr'o circulară către agenţii noştri, în care puneà ca condiţiune, că exploatarea drumurilor noastre de fier rămâne complet distinctă şi condusă de către o direcţiune proprie.

Doresc mult s'aduc în ţară societatea zisă a drumurilor de fier de Stat, care îşi are sediul la Paris; ea construeşte bine, solid şi repede şi exploatarea ei este excelentă. A şi sosit aici un inginer, pentru a face drumurilor de fier de Stat un raport asupra stării

liniilor noastre. I-am vorbit, și el Mi-a comunicat rezultatul inspecțiunii sale; după spusele lui, drumurile de fier sunt într'o stare deplorabilă, și astăzi apare lămurit cât s'a furat și s'a înșelat la lucrările de construcție.

Consorțiul Berlinez e reprezentat aici printr'un inginer prusian, Colonel în retragere Fromm; e un om prea cum se cade, dar care greu se dă după obiceiurile țerii și care vede situațiunea mai neagră decât este. Într'o audiență ce i-am acordat, i-am vorbit deschis și i-am spus să iea oamenii și lucrurile așà cum sunt și așà cum se găsesc...

Camera și-a reînceput lucrările, și există cea mai bună înțelegere între ea și Minister; nu e de temut criză ministerială, așà încât, și de partea aceasta sunt liniștit. Finanțele sunt mulțumitoare; toate plățile se fac regulat. Regret mult transferarea lui Offenberg; succesorul său, Sinoview, e un om plăcut...

În acest moment primesc din Berlin știrea telegrafică că acționarii au acceptat prima parte a legii; poți să te gândești cât ne bucurăm de aceasta! Astfel această dureroasă istorie s'a sfîrșit după treisprezece luni de griji, de agitațiuni și de temeri. E un lung termin!

Scrisoare

către Principele de Bismarck.

29 Fevruarie (12 Martie) 1872.

Când am avut plăcerea de a scrie pentru ultima dată Alteței Voastre Serenisime, îi exprimam speranța

de a reuși să descurc complicațiunile ce domnesc aici și a pune lucrurile pe cale bună. Au trebuit mari sforțări pentru a luptă în contra atâtor elemente subversive; dar n'am pierdut curajul și am pus totul în joc pentru a devenì stăpânul unei situațiuni extraordinar de grele. Perseverența Mea a fost, cel puțin în parte, răsplătită. În anul din urmă, un Minister slab și o Cameră revoluționară, finanțe ruinate și neplăcuta cestiune a drumurilor de fier nerezolvată; în anul acesta, Ministerul și Camera sunt tari și unite, ordinea se stabilește puțin câte puțin în finanțe, împrumutul de 75 milioane a fost subscris în țară, administrațiunea e reorganizată, cestiunea drumurilor de fier e lichidată. Câte lupte a costat această din urmă afacere, fără îndoială n'am nevoie a o spune Alteței Voastre Serenisime, căci, deși fiind obligată a intervenì în favoarea creditorilor germani, ea n'a lipsit de a luà în seamă, cu ochiul său pătrunzător de om de Stat, poziținea grea în care Mă găsiam Eu și de a recunoaște că n'am putut lucrà într'un mod așà de hotărîtor precum aș fi voit, cu atât mai puțin că nu dispuneam de nici un mijloc suficient pentru a o face, mai 'ales într'o epocă, când spiritele erau așà de aprinse în România, unele de grijă și frică, altele de nemulțumire și de partidele gălăgioase cari aruncau tot felul de acuzațiuni, chiar contra Mea personal!

Știu că Mi s'a făcut o gravă imputare că am sancționat, vara trecută, legea asupra drumurilor de fier. N'am replicat atunci un cuvânt pentru a Mă îndreptățì; dar astăzi, când acel nenorocit conflict aparține, sper, pentru totdeauna, trecutului, cred momentul venit a da câteva explicațiuni. Când propunerile, așà de avan-

tajoase pentru România, fuseseră respinse de Cameră și când legea din Iulie fu votată, lumea se mișcă aici în urma intrigilor partidului subversiv, la care se asociară toți ceilalți nemulțumiți; s'a ajuns la un așà grad de surexcitare, încât nici un om politic nu voì să se însărcineze a formà un nou Minister și a găsì un mai bun aranjament cu purtătorii de obligațiuni. Nu-Mi mai rămase deci nimic de făcut decât a Mă retrage sau a semnà legea, în care totuș se hotărî obligațiunea de a plătì. Aveam de ales între două rele și am trebuit să dau preferință aceluia care conținea consecințe mai puțin grave. Cea dintâi datorie a Mea erà să caut a mănținea aici ordinea și liniștea; altmintrelea, complicațiuni politice ar fi venit să se adauge la dificultățile financiare. Prin influința Alteței Voastre Serenisime, acționarii au primit legea ca bază pentru un aranjament, ceeace, după respingerea condițiunilor anterioare, constituià soluțiunea cea mai fericită a afacerii. Dar și acest aranjament a întâmpinat, la Cameră, o vie opoziție, pentrucă neîncrederea, întemeiată pe tristele experiențe trecute, împiedică orice opiniune rațională de a ieșì la iveală. Este un lucru pe care lumea aici n'a vrut să-l înțeleagă: e faptul, că nu se puteà constrânge, pe cale judecătorească, vechii concesionari ca să restitue depozitul; nu se gândeau că, pentru a aveà dreptul a te plânge, trebuià mai întâiu să-ți fi îndeplinit îndatoririle.

A intrà în amănunte mai largi M'ar duce prea departe, și nu voiu să răpesc prea mult timp Alteței Voastre Serenisime. Fie ca această afacere, ca și atâtea altele, să fie judecată de voi cu mai multă indulgență și fie ca să nu faceți aprecieri prea aspre pentru un popor ce se află în prima fază a desvoltării sale și

care este extrem de simțitor în ce privește libertatea pe care de curând a cucerit-o.

În ceeace privește simpatia și antipatia ce există pentru una sau alta dintre marile Puteri, ele nu sunt decât o armă în mânile partidelor, și nu trebue a le atribuì o mare importanță, decât doar pentru a îndepărtà dela aceste partide ideia, că se lasă cineva influințat de ele în linia sa politică.

Cu toate acestea, e un lucru ce nu-l pot ascunde Alteței Voastre: este că amestecul Turciei, ea însăș destul de sdruncinată politicește și în finanțe, a produs o nemulțumire și o rea dispoziție simțită, făcând totdeodată poziținea și acțiunea Mea foarte dificilă, și aceasta cu atât mai mult, că această intervențiune fusese provocată de către foasta Mea patrie!...

Dar și acest neplăcut incident va fi în curând uitat, de îndată ce vechile relațiuni amicale vor fi fost restabilite și de îndată ce se va fi obținut, mulțămită mijlocirii Alteței Voastre Serenisime, drepturi nouă, în loc de restricțiuni la autonomie. Atunci, pretinsele antipatii se vor transformà în reale simpatii, și atunci voiu izbutì și Eu — lucru la care tind fără încetare — a împlântà civilizațiunea germană în Orient.

Dar am întreținut prea lung pe Alteța Voastră Serenisimă cu interesele Mele cari, probabil, i-au devenit străine de mult timp; dar neîncetat Îmi revine în minte amintirea cuvintelor energice și călduroase prin cari M'ați încurajat, acum câțiva ani, în misiunea Mea dificilă; și tocmai această amintire Îmi permite să sper că interesul ce Mi-ați arătat odinioară, nu e cu desăvârșire stâns în inima Alteței Voastre.

Mesagii

pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare.

23 Martie (4 Aprilie) 1872.

Domnilor Senatori,

Înainte de plecarea D-voastre, țin a vă mulțumì pentru lealul și statornicul concurs ce ați dat guvernului Meu la toate legile și cestiunile de mare importanță ce s'au supus deliberărilor D-voastre.

Lucrările Senatului fiind astăzi terminate, Eu închid sesiunea actuală, ce crezusem de cuviință a o mai prelungì până la 1 Aprilie.

Senatul a probat și în această sesiune devotamentul său pentru țară. Astfel, el a binemeritat încrederea și mulțumirea generală.

Dumnezeu să vă aibă în a sa sfântă pază.

Sesiunea Corpurilor Legiuitoare este închisă.

Carol.

Ministrul de Interne și Președintele Consiliului, L. Catargiu; Ministrul Agriculturii, Comerciului și Lucrărilor Publice, N. Kretzulescu; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, General Chr. Tell; Ministrul Afacerilor Străine și ad-interim la Justiție, G. Costaforu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul de Resbel, General I. Em. Florescu.

Domnilor Deputați,

Având în vedere că, după o lucrare laborioasă și conștiincioasă de mai bine de cinci luni, cei mai mulți dintre D-voastre au nevoie de a se reîntoarce în sânul familiei și a se ocupà de lucrările agricole, din care cauză în zilele din urmă Camera nu s'a putut completà,

Eu cred de a Mea datorie, mulțumindu-vă de statornica aplicațiune ce ați pus spre deslegarea cestiu-

nilor celor mai importante, să închid sesiunea ce prelungisem până la 1 Aprilie.

Țara vă va fi recunoscătoare, Domnilor Deputați, pentru zelul și unitatea ce ați pus spre depărtarea tuturor greutăților și pentrucă ați știut probă, prin al D-voastre devotament pentru binele țerii, cât de mari și producătoare sunt rezultatele stabilității și armoniei între marile Corpuri ale Statului.

Dumnezeu să vă aibă în a sa sfântă pază.

Sesiunea Corpurilor Legiuitoare este închisă.

Carol.

Ministrul de Interne și Președinte al Consiliului L. Catargiu; Ministrul Agriculturii, Comerciului și Lucrărilor publice, N. Kretzulescu; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, General Chr. Tell; Ministrul Afacerilor Străine și ad-interim la Justiție, G. Costaforu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul de Resbel, General I. Em. Florescu.

Răspuns

la telegrama de felicitare a Consiliului de Ministri primită la Galați, la aniversarea zilei de opt Aprilie.

8 (20) Aprilie 1872.

Domnilor Ministri,

Primesc cu o vie mulțumire felicitările ce-Mi trimiteți. Urările ce-Mi faceți Îmi sunt cu atât mai plăcute cu cât ele Îmi dau ocaziunea a arătă și astădată țerii, că toată existența Mea și a Dinastiei Mele este strâns legată cu viitorul și prosperitatea României. Faceți să știe țara întreagă, Domnilor Ministri, că nici o uneltire, oricare ar fi sorgintea ei, nu va slăbi în inima Mea acele simțeminte de iubire și acea nestrămutată hotărîre în îndeplinirea acestei misiuni ce Mi-am impus.

Ordin de zi către armată.

23 Aprilie (5 Maiu) 1872.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați,

În această lună, având ocaziune a Ne încredința pe Noi Înșine de starea morală și materială a trupelor din garnizoanele București, Brăila, Galați și Focșani; recunoaște mai înainte de toate, ceea ce este un simtom din cele mai încurajetoare pentru fiecare și pentru țara întreagă, este progresul însemnat ce am găsit în genere, deși starea cazărmilor este din cele mai deplorabile și astfel ele ar fi contribuit a împiedică ori ce progres, dacă nu ar fi suplinit fiecare pe scara ierarhică printr'o deosebită și inteligentă bunăvoință, în îndeplinirea unei misiuni atât de sacre.

Astfel fiind starea lucrurilor, Mă mărginesc a semnalà numai binele și răul ce am putut găsì în diferite corpuri, convins fiind mai din nainte, că ofițerii de ori ce grad se vor silì a aduce remediul, dându-Mi astfel plăcuta ocaziune de a nu aveà la viitoarele inspecțiuni decât a le arătà mulțumirile Mele.

Ținuta.

În genere am observat în ținută oarecari abateri regretabile dela ordonanțe, și aceasta nu numai la gradele inferioare, dar chiar și la unii din ofițeri. În această privință atrag cea mai serioasă atențiune dela Ministru până la cel din urmă grad ofițeresc, căci ideea ce trebue să predomine pe fiecare în privința ținutei, este aceea că uniforma pentru a fi respectabilă urmează a fi purtată cu cea mai mare strictețà și în toate amănunțimile ei.

Astfel am observat căptușeli roșii la unele tunici și mantale, pe când aceasta se cuvine numai Generalilor. Unele ține-epolete căptușite cu diverse culori și unele căciuli de cavalerie căptușite cu catifea în loc de postav.

Atât la ofițeri cât și la soldați cureaua leduncelor și a ranițelor aruncată deasupra contra-epoletului, în loc de a fi petrecută pe dedesupt.

Nodul de șiret negru pe pantalonul de mare ținută al ofițerilor de Călărași de diferite forme și mărimi, în loc de a fi toate uniforme și după ordonanța roșiorilor.

Cu nouele centuroane de infanterie se va observà ca, catarama să fie după șoldul stâng, având înaintea sa baioneta.

Chipiul să fie așezat drept pe cap, cuprinzând jumătatea frunții, iar nu unele prea înapoi și altele prea la o parte.

Asemenea cureaua sub-bărbii aproape de gât.

Așezatul epoletelor și contra-epoletelor la soldați drept pe umăr, căci diformează pe om îndată ce ele ar aveà poziținni diferite. La cei mai mulți soldați am observat cravatele rău așezate, și toate asemenea amănunțimi ar fi fost lesne de rectificat, dacă s'ar fi inspectat cu luare aminte oamenii de către caporali sau brigadieri, sergenți, sergenți-majori și ofițeri, fiecare după cum este reglementat și de dorit, având a suportà răspunderea unul către celalalt pe calea ierarchică.

În Artilerie și Cavalerie, pe lângă observațiunile comune Infanteriei, am observat că cataramele leduncii ce vin la spate, nu sunt așezate la toți la aceeaș înălțime la mijlocul spatelui, și la unele centuroane, sub cârlig, nu este totdeauna așezată o bucată de piele, spre a nu se vedeà postavul tunicei.

În deobște gulerile nu sunt totdeauna bine așezate și după grosimea gâtului oamenilor, ele nu sunt totdeauna bine încheete prin copca de jos, în cât unele sunt prea largi, altele prea strâmte, din care cauză oamenii ar suferì într'un chip foarte simțit, într'un marș mai lung.

Prin cazărmi efectele nu le-am găsit totdeauna așezate, conform reglementelor; astfel în cât dispoziținea lor varià dintr'un corp la altul și de multe ori dela o companie la alta.

Raportul scris se va da în viitor numai la șefii corpurilor, iar șefii de părți precum: companii, baterii și escadroane vor raportà numai prin graiu de starea efectivului părții de trupă ce le este încredințată.

În cursul unei inspecțiuni, un șef de parte se cuvine a se aflà totdeauna alături de șeful corpului, iar acesta îndată după persoana, care face inspecțiune.

Instrucțiunea.

Dacà am constatat cu plăcere că școalele de 1-iul grad funcționează cu succes în toate corpurile, dreptatea cere a recunoaște că școala de al 2-lea grad dă rezultate foarte satisfăcătoare în Batalionul de Geniu și în Regimentul 1 și al 6-lea de Infanterie. Chemăm asupra acestor ramuri, atât de importante în armată, atențiunea tuturor șefilor de corpuri, iar mai cu seamă a comandanților Regimentelor de Artilerie, unde fiecare sergent, ca șef de tun, nu-și va puteà îndeplinì în cunoștință de cauză delicata sa misiune, fără o instrucțiune bine îngrijità.

Am văzut cu plăcere introducerea conferințelor militare, ținute ofițerilor prin corpuri, și acelea din Re-

gimentul 2 Artilerie și al 3-lea de Infanterie au fost cele mai practice și cele mai înaintate.

La exercițiurile pe tărâm, arăt mulțumirile Mele șefului Batalionului 1 de Vânători, în care mânuirea armelor s'a făcut cu o adevărată perfecțiune. Asemenea mențiune merită Regimentul No. 8 și al 2-lea de Linie, unde marșul și evoluțiunile s'au făcut într'un mod satisfăcător.

La Regimentul 1 de Roșiori, ținând compt de greutatea serviciului în acest an, am găsit instrucțiunea practică destul de înaintată, și nu Mă îndoesc că prin întrunirea Regimentului No. 2 de Roșiori, ce este a se face în tabăra dela Furceni, instrucțiunea va puteà înaintà și în acel Regiment, care a fost până acum deslocat din cauza cerințelor serviciului, într'un chip atât de prejudiciabil instrucțiunii.

La Călărași instrucțiunea am găsit-o foarte înapoiată, atât în mânuirea armelor cât și în diferitele mișcări din școala de escadron. Aceasta ar fi fost dispus d'a o atribuì naturii serviciului din această armă, dacă n'aș fi dobândit convicțiunea în urma inspecțiunii escadronului din Focșani, comandat de Căpitanul Alexandrescu, care aflându-se în condițiuni identice cu acelea din Brăila și Galați, a ajuns la rezultate destul de satisfăcătoare. Cu această ocaziune atrag atențiunea șefilor de escadroane din toate județele asupra mișcării din dreapta câte unul în carieră, care urmează a se face cu agerime atât în iuțeala cailor, cât și în tăerile cu sabia, mișcare atât de necesară oricărui călăreț, dar mai cu seamă unei trupe ușoare ca aceea a Călărașilor.

Compania de Grăniceri, concentrată la Brăila, M'a făcut să cred încă odată ce poate aşteptă ţara dela Regimentele de Dorobanţi, ce sunt a se organiză după noua legiuire. Această companie a mânuit armele şi a manevrat ca o adevărată companie de linie.

Cu această ocaziune recunosc şi mulţumesc fiecăruia pentru silinţele ce a depus, căci constat dela ultimele inspecţiuni un progres adevărat. Dară, totdeodată chem atenţiunea d-lor şefi de divizii teritoriale militare, precum şi a şefilor de corpuri asupra observaţiunilor din acest ordin, căci un mare adevăr, pe care nu trebue nici odată să-l pierdem din vedere, este acela că: stricta observare a diferitelor amănunţimi, fie în ţinută, fie în instrucţiune, asigură disciplina care constitue adevărata soliditate a unei armate, şi aceasta mai cu seamă la noi unde armata permanentă este adevărata şcoală a celorlalte elemente ale puterii noastre militare.

Dat în Bucureşti la 23 Aprilie 1872.

Carol.

Toast

la prânzul dat în onoarea M. S. Domnitorului de Cetăţenii din Piteşti.

26 Aprilie (8 Maiu) 1872.

Mulţumesc orăşenilor prin D-voastre, Domnule Primar, de entuziasta şi afectuoasa primire ce şi de astă dată am aflat în Piteşti. Măria Sa Doamna este impacientă a vedeà cât de curând şi această parte a

României. Nu M'am îndoit nici odată de devotamentul Cetățenilor Pitești, și port acest toast pentru prosperitatea Pitești.

Toast

la prânzul dat de Cetățenii din Craiova.

29 Aprilie (11 Maiu) 1872.

Sunt fericit a vedeà astăzi împrejurul acestei mese cetățeni din toate nuanțele politice. Știți bine că numai din unirea partidelor va puteà naște fericirea și tăria țerii noastre; și atunci, fiind uniți cu toții, vom fi respectați și de străini și viitorul țerii va fi asigurat. Ridic acest toast pentru unirea tuturor partidelor. Să trăească România!

Răspuns

la cuvântarea Primarului din Târgu-Jiu.

29 Aprilie (11 Maiu) 1872.

Sper că în curând navigațiunea Jiului și calea ferată pe la Vulcan va da acestui județ și orașului Târgu-Jiu toată desvoltarea ce merită.

Scrisoare

către Președintele Consiliului de Ministri.

8 (20) Maiu 1872.

Domnule Președinte,

Aflăm că Primăria are intențiunea de a face cheltuieli pentru serbarea aniversării zilei de 10 Maiu. Vă

rog a mulțumi din parte-Mi Domnului Primar pentru buna sa voință și a-i comunică totodată, că doresc să nu se facă asemenea cheltuieli, fondurile comunei fiind așà de trebuincioase, mai ales în anul acesta, pentru numeroasele îmbunătățiri de cari Capitala noastră are nevoie.

O parte însă din suma, ce erà să se cheltuiască pentru scopul acesta, doresc să fie împărțită pe la săracii din Capitală.

Asemenea vă rog, Domnule Președinte, ca și guvernul să nu ordone pentru acea zi nici un fel de serbare în sarcina tezaurului public.

Primiți, Domnule Președinte, expresiunea sincerei Mele afecțiuni

Carol.

Ordin de zi către armată.

București, 15 (27) Maiu 1872.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați,

Cu ocazia călătoriei Noastre din urmă, inspectând trupele din județele Dâmbovița, Mușcel, Argeș, Oltu, Râmnicul-Vâlcii, Romanați, Dolj, Mehedinți și Teleorman, am hotărît ca printr'un Ordin de zi să aduc la cunoștința armatei starea în care le-am găsit, pentru ca fiecare pe calea ierarhică să caute a îndreptà inconvenientele ce există, precum tot deodată a se cunoaște și a se servì drept exemplu acele corpuri unde regulamentele militare erau bine păzite. Sunt încredințat că menționând acì atât binele cât și răul, voiu aveà plă-

cerea ca pe viitor să văd în tot o schimbare, astfel încât să nu am decât a arătà la fiecare mulțumirile Mele.

Județul Dâmbovița. Milițianii concentrați la Sălcuța și Găești Mi-au produs o adevărată mulțumire, atât prin ținuta cât și prin exercițiurile lor. Iar Călărașii acestui județ urmează a fi inspectați, căci nu-Mi am putut face o idee despre instrucțiunea lor și aptitudinea ofițerilor din cauză că toți oamenii erau împrăștiați pe tot lungul drumului.

Județul Mușcel. Milițianii atât în acest județ cât și în Argeș au fost numeroși și succesul lor în exerciții Mi-a probat cu atât mai mult inteligența și aptitudinea oamenilor noștri la arme, cu cât ei erau lipsiți de cadrele trebuincioase. Călărașii județului Mușcel au făcut exercițiul săbiei destul de satisfăcător. L'am găsit însă slab în exercițiul de escadron.

Județul Argeș. Batalionul al 4-lea de Vânători. Acì am găsit multe neorîndueli. Livretele în neregulă; oamenilor detașați dela companiile dela Ocnă le lipseau cu totul livretele, cari trebue să fie totdeauna la oameni. Atât pentru această împrejurare cât și pentru oarecare neglijență în exerciții într'un Batalion, care la ultima Mea inspecțiune nu lăsà nimic de dorit, chem atențiunea Ministrului, care va face prin Divizia respectivă a se încredința despre modul cum știe a-și îndeplinì datoriile noul său Comandant, Maiorul Bureleanu, acordându-i-se un termen de două luni.

Am găsit escadronul de Călărași foarte înapoiat în exercițiile pe jos. Căpitanul Poroineanu are toată voința, dar este slab în cunoștința reglementelor.

Județul Olt. Am găsit că milițiile din acest județ sunt de mijloc, dar acei dela Slatina lasă mult de dorit

și aceasta numai din cauză slăbiciunii și necunoștinții reglementelor a șefului lor, Căpitanul Catina Nicolae, pentru care Ministrul va luà măsuri.

Escadronul de Călărași l-am găsit neglijat din cauzà lipsei de ofițeri.

Județul Romanați. Milițianii foarte bine exersați, și mai cu deosebire acei din compania dela Balș, unde locotenentul Stanciu Teodor, pe lângă cunoștințele reglementare, pune un adevărat zel în îndeplinirea datoriilor sale.

Instrucțiunea Călărașilor acestui județ am găsit-o foarte slabă și comandantul lor, Căpitanul Plopșoreanu Dimitrie, n'a fost prezent.

Județul Râmnicul-Vâlcii. Am găsit pe milițianii acestui județ slabi în exercițiuri; se va cere cont șefului de batalion, Maiorul Bârsescu, care nu s'a aflat prezent.

Județul Dolj. Regimentul No. 4 atât în administrație cât și instrucție Mi-a produs o adevărată mulțumire. Școlile regimentare, dela cari depinde viitorul armatei, le-am găsit în progresul cel mai satisfăcător. Dar întristarea Mea a fost mare văzând starea clădirilor de care depinde sănătatea oamenilor. Spitalul precum și cazarma în cea mai deplorabilă stare.

Milițiile din orașul Craiova precum și cele din județele Dolj și Mehedinți și mai ales compania din Strehaia, Mi-au făcut o deosebită plăcere și M-au încredințat cu câtă înlesnire se vor organizà la noi Regimentele de Dorobanți, create prin legea dela 27 Martie acest an. Milițianii au împins zelul lor până a-și face înșiși pușci de lemn cu baionete, pe cari doresc a le vedeà cât mai îngrabă înlocuite cu adevărate arme.

Ca efectiv am văzut la Calafat concentrați peste două mii cinci sute milițiani și la Bechet peste șase sute.

La Prunișor, copiii de prin sate comandați chiar de unul dintr'ânșii, Mi-au probat rezultatul salutariu ce se poate aștepta dela introducerea exercițiurilor militare prin școli.

Călărașii din județele Dolj și Mehedinți nu lasă nimic de dorit, atât în exerciții cât și în disciplină. Ei sunt adevărați călăreți și ageri în mânuirea armei. Exprim mulțumirea Mea Maiorului Bălșan, comandantul divizionului.

Grănicerii din Mehedinți în foarte bună stare și au manevrat ca adevărați soldați. Aceiaș mențiune se cuvine Grănicerilor dela Vârciorova și Calafat.

Județul Teleorman. Escadronul de Călărași în foarte proastă stare, atât în exerciții cât și în călărie. Sunt convins că oamenii sunt pretutindeni aceiași, dar că comandantul acestui escadron, căpitanul Drăgulănescu, urmează a-și da socoteala de starea escadronului ce-i este încredințat. Grănicerii, deși concentrați într'un număr restrâns, dar s'au găsit în bună stare.

*

Corpul cel din urmă pe care l-am inspectat fiind Călărașii escadronului de Ilfov, am rămas cu totul satisfăcut atât de ținută cât și de instrucție. Căpitanul Berlescu a probat cât de mulțumitoare rezultate se pot dobândi dela trupă, când ofițerii ce o comandă au instrucțiunea cuvenită și sunt animați de adevăratele sentimente militare. Zece zile au fost de ajuns ca acest escadron să facă atât mânuirea armelor cât și întreaga școală de escadron în modul cel mai satisfăcător. Men-

ționez mai cu deosebire rânduiala ce s'a păzit în atac atât pe plutoane, cât și cu întregul escadron, precum și inteligența și agerimea ce au pus fiecare în atacul individual, atât de necesară pentru trupe călărețe ușoare.

Singurul lucru de dorit este să vedem în țara noastră cai de o talie mai mare, în aceasta este o chestiune de viitor și de un interes general.

Nimic mai necesar pentru trupele noastre decât a se deprinde cu regulile tăbăruirii, și în această privință exprim mulțumirea Mea și doresc ca în timp de concentrare, atât șefii escadroanelor de Călărași cât și acei de Dorobanți, să îngrijească cu cea mai mare băgare de seamă asupra instrucției așezării oamenilor prin tabere, cantonamente și bivuacuri.

Observațiunile din acest Ordin de zi se vor luà în de aproape băgare de seamă de fiecare în ceea ce-l privește pentru satisfacțiunea acelora cari au știut a-și face datoria precum și pentru îndreptarea acelora cari au fost cauza neajunsurilor ce am constatat.

Dat în București, la 15 Maiu 1872.

Carol.

Răspuns

la omagiile Consiliului Județean din Prahova.

2 (14) Iulie 1872.

Mulțumesc pentru cuvintele călduroase și pline de adevăr ce Ne adresați în numele Consiliului general de Prahova. Salutăm cu mare plăcere în D-voastre cel întâi Consiliu Județean, în care prin noua lege toate

clasele societății sunt reprezintate; sunt convins că veți pune toate silințele spre a deschide, prin mijloacele de comunicație, bogățiile numeroase ale acestui frumos district și veți înlesni astfel crearea industriei, de care are o așă mare trebuință țara.

Am toată speranța că, prin stabilitatea care a prins rădăcini în țară, ca și în toate ramurile administrațiunii, vom ajunge la ținta ce fiecare Român trebuește să dorească: prosperitatea, desvoltarea și progresul României.

Răspuns

la cuvântarea Primului Ministru cu ocaziunea serbării tragerii generale la semn.

8 (20) Septemvrie 1872.

Tragerea la semn generală este și trebue să fie totdeauna o serbare națională, și sunt convins că fiecare Român ține la acest frumos exercițiu, mai ales că el este chemat a întări instituțiunea milițiană.

Am venit cu bucurie astăzi în mijlocul D-voastre, spre a salută pe delegații trimiși de diferitele districte și spre a luà parte Însumi la acest mare concurs care, în toate țerile unde se află statornicit, a dat roadele cele mai bune; cu multă plăcere dară, voiu deschide acum tragerea la semn națională.

Ordin de zi către armată.

București, 9 (21) Septemvrie 1872.

În ziua de 7 curent, inspectând trupele din garnizoana București, am văzut cu plăcere atât bunastare

a ținutei oamenilor, cât și progresul ce am constatat în toate corpurile, în privința instrucțiunii trupelor.

Mulțumesc șefului diviziei II teritoriale și tuturor șefilor de corpuri, pentru starea plăcută în care am găsit trupele și pentrucă am constatat că fiecare a știut să profite de observările cari au făcut obiectul ordinului Meu de zi dela 23 Aprilie.

Dacă câțiva ofițeri subalterni au adus oarecari confuziuni în mișcări, pricina este indulgența de care nu e bine a uzà mai mult; recomand dar șefilor de corpuri a exercità o acțiune mai energică asupra subalternilor lor și a uzà mai mult de drepturile și de autoritatea ce le dau legile și reglementele în vigoare.

În scurtul timp care ne desparte de ziua în care au să înceapă manevrele mari dintr'acest an, recomand mai cu deosebire șefilor de corpuri, scrupuloasa explicare a dispozițiunilor reglementare în privința ordinelor de luptă și a exercițiului de tiraliori.

Astfel, instrucțiunea trupelor din garnizoana București va fi completă și ele se vor puteà prezintà cu cuvenită soliditate în manevrele viitoare.

Cu această ocaziune exprim a Mea mulțumire șefului Batalionului II de Vânători în garnizoană la Ploești; administrația și instrucțiunea Batalionului ar fi lăsat foarte puțin de dorit, dacă partea reglementelor privitoare la tiraliori ar fi fost terminată.

Îmi place a crede că Maiorul Măldărescu va ști a completà instrucțiunea, până la momentul concentrării trupelor pentru manevrele dintr'acest an.

Am văzut cu mare plăcere zelul cu care Cetățenii Ploești concură la organizarea milițiilor; le mulțumesc, precum și șefului Regimentului de Dorobanți, care

a dobândit frumosul rezultat de a puteà face ca o companie de milițiani să execute cu preciziune înaintea Mea părțile cele mai esențiale ale școalei de companie.

În privința Călărașilor de Prahova am o singură observare de făcut, aceea de a-i vedeà făcând cu mai multă agerime mișcările armelor.

Dat în București, la 9 Septemvrie 1872.

Carol.

Răspuns

la întâmpinarea Primarului din Târgoviște și a Președintelui Comitetului permanent din Dâmbovița cu ocaziunea manevrelor mari.

30 Septemvrie (12 Decemvrie) 1872.

Am fost totdeauna foarte simțitor la simțemintele ce Mi-ați manifestat, de câte ori am venit în mijlocul D-voastre.

Astăzi vin cu un simțemânt de mândrie, în capul unui corp de armată, într'această veche capitală, atât de bogată în fapte glorioase, și zilele ce vom petrece ací vor reamintì vechea splendoare a acestui oraș.

Vă urez din toată inima a persistà în progresul ce-Mi anunțați, atât în îmbunătățirile comunale ale orașului cât și în acele ale județului, dintre cari căile de comunicațiune sunt cele mai importante. Acestea sunt, Domnilor, artere de viață pentru ori ce țară, și vă felicit de progresul care l-am găsit în acest județ.

Răspuns

la cuvântarea de bunăvenire, adresată M. S. Doamnei de Primarul oraşului Târgovişte.

3 (15) Octomvrie 1872.

Vă mulţumesc, Domnilor, în numele Măriei Sale Doamnei, pentru frumoasa şi entuziasta primire ce I-aţi făcut.

Este mult timp de când Măria Sa Doamna dorià să viziteze acest interesant oraş, şi Se felicită că Şi-a putut îndeplini această dorinţă cu ocaziunea concentrării trupelor noastre pentru manevre, care este o adevărată serbare naţională.

Ordin de zi către armată.

Târgovişte, 5 (17) Octomvrie 1872.

Ofiţeri, subofiţeri, caporali şi soldaţi,

Pentru întâia oară în România, o armată concentrată din toate unghiurile ţerii a executat manevre pe un teritoriu de o întindere de peste 120 kilometri.

Legea din 27 Martie a şi produs din fructele sale; toate comunele au fost reprezentate la aceste operaţiuni, adevărată imagine a războiului.

Cincisprezece zile de marşuri şi manevre, executate cu soliditate şi cu acea inimă care arată aptitudinea voastră la arme, dovedesc că ţara poate comptà pe voi.

Voi, cei din armata de linie, vă veţi întoarce în garnizoanele voastre, şi nu uitaţi că sunteţi şcoala cea mare militară a patriei.

Vă mulţumesc. Aştept şi cer mult dela voi.

Dorobanți și călărași, întorcându-vă în comunele voastre, spuneți părinților și fraților voștri, că Domnitorul este mulțumit de voi și că tăria țerii constă în organizarea voastră.

Dacă armata permanentă este menită mai cu samă a formà cadrele, voi sunteți acei ce dați massele.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați,

Iubiți disciplina, faceți dintr'însa o religiune, îndepliniți cu sfințenie datoriile voastre, și țara recunoscătoare vă va binecuvântà.

Carol.

Cuvântări

după terminarea manevrelor.

5 (17) Octomvrie 1872.

După terminarea manevrelor, M. S. Domnitorul trece în revistă pe câmpia Suzani întregul corp de armată și face prima distribuire a medaliei militare, spunând celor decorați:

Sunt fericit că pot recompensà serviciul și meritul vostru, printr'un semn românesc, în fața acestui corp de armată.

Cred că aceasta va fi un îndemn pentru camarazii voștri, cari vor ști a vă imità.

După aceasta M. S. Domnitorul adresează ofițerilor întruniți următoarele cuvinte:

Târgoviștea, acest vechiu Scaun Domnesc, ne aduce aminte timpurile glorioase, în cari ostașii români aveau fericirea a apărà cu sângele lor autonomia țerii.

De atunci România a trecut prin diferite faze grele până când a putut ajunge la momentul cel mai fericit, *la unirea ambelor țeri.*

Din acest moment, și armata a început a se organizà pe baze mai largi, desvoltându-se și progresând din an în an.

Însă, spre a pregătì o armată pentru scopul la care este destinată, singurul mijloc este acela al concentrărilor și al manevrelor.

Din acest punct de vedere, sunt fericit a vedeà astăzi o mare parte din armată reprezintată acì și sunt mândru că Însumi M'am găsit în capul ei. Astfel, M'am putut convinge de progresul simțitor ce s'a făcut în acești din urmă ani, și mulțumesc la toți ofițerii cari au contribuit la acest rezultat.

Sper că vom merge și de azi înainte pe această cale a progresului și nu Mă îndoesc nici un moment că, în caz când armata ar fi chemată a apărà drepturile țerii, ea se va grupà cu încredere în jurul Meu, și că toți ostașii din toate unghiurile țerii vor alergà, spre a împlinì cu inimă și cu iubire această datorie sacră și frumoasă, și a reamintì atunci faptele glorioase din secolii trecuți.

Ridic acum un toast în onoarea armatei, dorind să Mă întâlnesc în fiecare an pe câmpul de manevre și astfel armata să fie totdeauna la înălțimea misiunii sale.

Toast

la serbarea aşezării pietrei fundamentale pentru cheiul portului din Giurgiu.

21 Octomvrie (2 Noemvrie) 1872.

Cu mare plăcere am venit astăzi la Giurgiu, spre a prezidà o solemnitate demnă de a fi înscrisă în analele oraşului ca un eveniment din cele mai fericite.

Sunt convins că, cu săvârşirea cheiului, comerţul va luà un avânt neaşteptat în acest port, care este menit a devenì marele port al Capitalei.

Din momentul ce guvernul otoman va fi pătruns de însemnatul folos ce ar aduce şi Imperiului construirea, în înţelegere cu noi, a unui pod de fier, ce-l dorim atât de mult, atunci se va puteà prezice portului Giurgiu un strălucit viitor, căci el va fi cheia comerţului dintre Orient şi Occident.

Urez ca toate dorinţele Mele pentru Giurgiu şi pentru ţara întreagă să se realiseze curând, şi ridic acest păhar în prosperitatea şi în fericitul viitor al portului Giurgiu.

Cuvântare

la prânzul din Piteşti cu ocaziunea inspecţiunii căii ferate Bucureşti-Piteşti.

29 Octomvrie (10 Noemvrie) 1872.

Sunt aproape şase luni, cu ocaziunea ultimei Mele veniri în acest oraş, că Mi-am exprimat dorinţa de a revenì estimp, împreună cu Doamna, în mijlocul D-voastre şi a vedeà atunci Piteştii legat cu Capitala prin cale ferată.

Este o adevărată satisfacțiune pentru Mine, că această a Mea dorință s'a putut împlini așà de curând. Fie ca drumul de fier, acest puternic mijloc al civilizațiunii, să deschidă toate bogățiile județului Argeș și să contribuească la înflorirea orașului Pitești, prin desvoltarea comerțului; fie ca înlesnirea căilor de comunicațiune să răspândească prosperitatea asupra acestei frumoase părți a României.

Urând ca să vedem într'un viitor apropiat realizarea acestor progrese, așteptate cu nerăbdare de fiecare din noi, închin acest pahar în sănătatea Orășenilor Piteșteni, cari astădată, ca și ori de câte ori am venit în mijlocul lor, Mi-au arătat devotamentul lor prin călduroase primiri, pentru cari le mulțumesc din inimă.

Să trăiți ani îndelungați și fericiți!

Mesagiu

pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

15 (27) Noemvrie 1872.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Sunt pătruns de o vie mulțumire deschizând astăzi pentru a treia oară sesiunea Corpurilor Legiuitoare, încunjurat de aceiași mandatari ai țerii și de aceiași consilieri ai Tronului.

Sper că și în sesiunea aceasta veți continuà opera D-voastre, ale cărei bune rezultate sunt atât de evidente.

În adevăr, veți vedeà, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, în cursul desbaterilor, cât de mari au

fost foloasele ce s'au obținut, grație voturilor ce ați dat, pentru stabiliroa ordinei în finanțe și pentru desvoltarea tuturor ramurilor administrațiunii.

O percepere mai regulată a dărilor a permis tezaurului public să facă onoare la timp plăților sale. Creditul Statului s'a mănținut în condițiunile cele mai favoravile înăuntru și afară, chiar în epoca crizei ce domnește pe pieţele cele mai importante ale Europei.

Grație ajutorului ce ați dat tezaurului public, prin votarea legii monopolului tutunului și a timbrului și înregistrării, putem zice astăzi cu încredere, că s'a pus capăt perturbațiunilor financiare și că țara nu va mai fi în viitor dureros surprinsă prin supunerea la plata de imense datorii flotante.

Căile ferate, cari au trecut prin atâtea faze neplăcute și au dat loc la atâtea desbateri și complicațiuni, aproape de a deveni periculoase, sunt astăzi în plină mișcare, și mai mult de nouă sute kilometri sunt dejà la dispozițiunea călătorilor și a mărfurilor. Linia Pitești-Slatina-Craiova-Turnu-Severin-Vârciorova se va începe în curând și se va termină conform legii.

Acest mare bine țara îl datorează înțelepciunii, cu care D-voastre ați știut să puneți capăt tuturor peripețiilor în cari căzuse această importantă cestiune. Pentru completarea acestei opere, guvernul Meu vă va prezintă în sesiunea aceasta convenţiunea încheiată cu Austro-Ungaria pentru juncțiunile căilor ferate, destinate a înlesni productelor noastre și tranzitului străin mijloace de a se transportă la diferite destinațiuni în distanțe depărtate.

Căile ferate, Domnilor, vor transformă cu totul starea economică a României. Agricultura și comer-

ciul se resimt deja de binefacerile unei mișcări grabnice și regulate; bogăția generală se mărește, și chiar în anul acesta sperăm, din producțiunea liniei Pitești-Galați-Roman, să putem diminuà anuitatea înscrisă în buget pentru această linie.

Dacă, pe lângă toate acestea și pe lângă votarea bugetelor ce vi se vor prezintà, veți rezolvà, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, în această sesiune și cestiunea Creditului funciar, cestiune care încă din sesiunea trecută a ocupat deliberările D-voastre, atunci putem fi siguri că ne vom aflà în cele mai bune condițiuni de a vedeà prosperând marea noastră industrie agricolă, care reclamă toată solicitudinea noastră.

Pentru întărirea armatei, D-voastre, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, nu ați refuzat nici odată mijloacele ce vi s'au cerut. Asemenea și pentru viitor, sunt sigur că veți acordà ceeace va trebuì pentru a complectà aplicarea legii dela 27 Martie, astfel ca oștirea noastră să poată totdeauna corespunde la misiunea ei. Această lege abià s'a pus în lucrare și dejà am avut plăcerea personalmente să constat, cu ocaziunea concentrării din toate județele a unei părți din trupele române, cât de mari și binefăcătoare au să fie rezultatele ce așteptăm dela noua organizațiune.

Prin diferitele inspecțiuni ce Ministrii Mei au făcut în interiorul țerii, au putut vedeà de aproape nevoile și lipsele ce se simt în diversele localități, au dat ascultare scrupuloasă cererilor ce s'au ivit, au stimulat activitatea organelor impiegaților administrațiunii și s'au luat toate măsurile de îmbunătățire, potrivit cu mijloacele ce guvernul a avut la dispozițiunea sa.

S'a pus în aplicațiune legea reformată a consiliilor județene, legea tocmelilor agricole; s'au creat din nou trei penitenciare, s'au făcut studii și planuri pentru construcțiuni de nouă penitenciare sistematice, combinate cu înființare de ateliere.

Legea pentru biurourile postei rurale s'a pus în aplicațiune și în curând corespondența publică va puteà merge regulat și sigur în toate comunele țerii.

Pe lângă proiectele din anul trecut, guvernul Meu va supune desbaterilor D-voastre mai multe legi, ce sunt indispensabile pentru satisfacerea intereselor celor mai importante în diversele ramuri ale administrațiunii.

Justiția este cea mai mare instituțiune într'o țară unde independența legii domnește. Guvernul Meu s'a silit în toate modurile a ameliorà această ramură a administrațiunii. Pe lângă proiectul privitor la unele modificări de întrodus în codicele penale și de procedură penală, ce se află supus deliberărilor D-voastre încă din sesiunea trecută, guvernul va cugetà cu maturitate asupra noilor reforme de întrodus.

Biserica și școala sunt cea mai înaltă preocupare a noastră a tuturor. Religiunea, această legătură sublimă a omului cu Dumnezeu, această temelie statornică a familiei și a moralei, această perpetuă mângâiere a durerilor lumii, este în acelaș timp pavăza în contra căreia s'au înfrânt toate lovirile ce s'au cercat a se da naționalității noastre. Sunt convins dar, Domnilor, că veți grăbì a desbate și a votà legea privitoare la alegerea Mitropoliților și a Episcopilor și la instituirea Sinodului Bisericii. Asemenea veți luà în desbatere legea instrucțiunii publice și veți pune guvernul în stare să dea junimii învățători luminați, iar țerii să-i

asigure o viitoare generațiune inspirată de simțemântul binelui și al datoriei.

Relațiunile noastre exterioare sunt satisfăcătoare. Astfel, Domnilor, cu ordinea și liniștea dinlăuntru și cu concursul înțelept al D-voastre, putem privi viitorul cu toată încrederea.

Domnilor Senatori, Domnilor Deputați, prin luminatul sprijin ce ați dat guvernului Meu, ați înlesnit silințele sale în greaua sarcină ce a pus asupră-i încrederea Mea.

Primiți mulțumirile Mele.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Lucrărilor publice, N. Kretzulescu; Ministrul Justiției, Manolache Costache; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, General Chr. Tell; Ministrul Afacerilor Străine, G. Costaforu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul Războiului, Generalul I. Em. Florescu.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaților.

30 Noemvrie (12 Decemvrie) 1872.

Domnule Președinte,
Domnilor Deputați,

Vă mulțumesc pentru simțemintele sincere ce-Mi exprimați. Vocea țerii o voiu ascultă totdeauna cu băgare de samă, și vă repet cu această ocaziune, că datoria Mea, de a îndeplini scopul ce Providința și încrederea națiunii Mi-au desemnat, va fi mai presus de orice considerație.

Aștept, Domnilor Deputați, să nu am decât a Mă felicită, ca și până acum, de binevoitorul concurs, ce sper că veți urmà a-l da silințelor guvernului Meu, care la rândul său nu se va depărtà niciodată dela datoria ce are, de a apărà interesele Statului și a mănținea principiul armoniei puterilor. Astfel, Domnilor, vom conduce destinele României pe calea cea mare.

Fiți bine încredințați că simțim, atât Eu cât și Doamna, o adevărată plăcere, primind urările ce Ne vin din partea Mandatarilor Națiunii.

Răspuns la Adresa Senatului.

3 (15) Decemvrie 1872.

Prea Sfințite Părinte,
Domnilor Senatori,

Adresa ce-Mi faceți Mă convinge, și în anul acesta, cât de mult Senatul este pătruns de înalta sa misiune.

Nu ați lipsit nici odată, Domnilor, să vă asociați cu silințele guvernului Meu și să-l ajutați cu luminele și experiența D-voastre.

Preocupați numai de interesele cele mari ale Statului, sper că veți continuà pe aceeaș cale, astfel ca în toate ocaziunile să puteți mănținea bunele tradițiuni ce ați întemeiat.

Fiți siguri, Domnilor Senatori, că apreciez meritul lucrărilor D-voastre și că voiu ținea totdeauna compt de dorințele ce veți manifestà.

Vă mulțumesc și din partea Doamnei pentru urările și sincerele simțeminte de devotament ce Ne exprimați.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

16 (28) Decemvrie 1872.

M. S. Domnitorul mulțumește părintelui Său pentru o priveliște de pe Rin, trimisă M. S. Doamnei ca dar de Crăciun, și apoi continuă:

Anul viitor, ce vine cu pași de uriaș, nu va trece fără a Ne fi văzut. Cu cea mai arzătoare dorință așteptăm acel moment. Dacă afacerile continuă a se desfășura aici pe aceeaș cale liniștită de până acum, vom puteà plecà din țară, fie măcar pentru puțin timp. Stabilitatea, care fusese serios amenințată, e din nou asigurată, prin votul Camerei în privința luării în exploatare a drumurilor de fier date în circulațiune. Dar, cum principiile sunt adeseori sacrificate pentru cestiuni de persoane, nu ești nici odată sigur de ceeace va aduce ziua de mâne.

Totuș, aceasta nu însemnează că guvernul n'ar ști ce ar aveà de făcut, la un caz dat; ceeace s'a spus privește numai Camerele, în cari s'au format dejà fracțiuni nenumărate.

Partidul conservator se divide dejà în trei grupuri: dreapta bătrână, cu Brăiloiu ca șef, dinastică și leală; dreapta tânără, fără șef, și, în sfârșit, centrul, sub direcțiunea lui D. Ghica și a lui Boerescu. În orice împrejurare, acești doi oameni dau dovezi de lealitatea lor. Centrul constitue în toate cestiunile mari majoritatea guvernamentală.

Senatul, cu excepțiunea a patru membri, este în întregime pentru guvern. Se simte în ambele Camere că guvernul e tare și hotărît. S'au și votat în această sesiune câteva legi cari consolidează ordinea și sta-

bilitatea; una din cele mai importante este aceea relativă la alegerea Mitropoliților și a Episcopilor și la crearea Sinodului după regulele canonice. Această lege va pune un zăgaz anarhiei din sânul clerului. Independența Bisericii române față de Constantinopole este garantată, și Sinodul nostru este în drept a numì arhierei; ei își iau numele dela un oraș românesc, de exemplu arhiereu de Craiova sau de Botoșani. Sunt curios de a ști, dacă Patriarhul se va declarà mulțumit de legea sancționată de Mine; sper aceasta cu atât mai mult că, în caz contrar, Sinodul nostru ar trebuì să intre în conflict cu el. Dar, aici, în Orient, cestiunile bisericești n'au însemnătate și nu iau proporțiunile pe cari le iau în Apus.

Armata, de care ne ocupăm serios, face progrese îmbucurătoare. Camerele au votat o lege prin care toate soldele ofițerilor sunt puse în afară de fluctuațiunile bugetului.

Relațiunile noastre externe sunt bune; nu există încordare decât cu Turcia, și aceasta din vina ei; e imposibil de regulat cu ea chiar cea mai mică cestiune: în mai multe rânduri noi am făcut demersuri, dar în zădar, pentru construirea pe spese comune a unui pod peste Dunăre între Giurgiu și Rusciuc.

Am bătut monetă, din considerațiuni economice, căci nu mai puteam să împiedicăm transacțiunile, pentru un simplu capriciu al Turciei. Noua monetă poartă marca țerii, pe care Turcii o primesc mai ușor decât efigia mea.

Diferitele partide se ocupă acum în mod serios cu crearea unui așezământ de Credit funciar, și Brătianu a venit la Mine pentru această afacere. Lucrul

Îmi pare foarte de dorit, pentru că el oferă un teren pe care toate partidele pot să se întâlnească. Am evitat să vorbesc politică cu Brătianu, pe care nu-l văzusem de trei ani; numai constatarăm amândoi, că țara a făcut progrese mari.

Cuvântare

cu ocaziunea inaugurării Societății Amicilor artelor frumoase și a expoziției sale.

30 Decemvrie 1872 (11 Ianuarie 1873).

Domnilor,

Deschiderea primei expoziții de arte Mă umple de bucurie. Văd un adevărat progres într'aceasta, căci numai într'o țară care înflorește, artele se pot desvoltà.

Cultivarea belelor-arte este unul din cele mai puternice mijloace spre a înălța inima și constitue cea mai frumoasă legătură între toate popoarele, conducându-le la cele mai nobile aspirațiuni.

Am salutat dar cu o vie satisfacțiune formarea unei societăți, care-și propune scopul de a răspândì în țară iubirea și gustul artelor.

Mulțumesc acum tuturor câți au luat această laudabilă inițiativă, și urez ca silințele Societății Amicilor belelor-arte să fie încununate de un deplin succes.

1873.

Ordin de zi către armată.

1 (13) Ianuarie 1873.

Ostaşi,

La începutul anului expirat, Mă felicitam, împreună cu ţara întreagă, de progresul ce făcuse armata noastră. Vă recomandam atunci a vă face o onoare din abnegaţiunea şi sacrificiile ce vi se cer.

Astăzi, Mă felicit de realizarea în mare parte a dorinţelor Mele, ceeace am putut-o constată cu mândrie şi cu plăcere cu ocaziunea inspecţiunilor şi manevrelor din toamna trecută. Vă adresez dară ale Mele mulţumiri şi vă urez sănătate.

Ostaşi,

Nu uitaţi nici odată că desvoltarea şi întărirea instituţiunii noastre militare este chiar consolidarea întregului viitor al patriei.

Vă urez an bun şi fericit!

Carol.

Răspuns

la urările de anul nou ale Mitropolitului Primat.

1 (13) Ianuarie 1873.

Înainte de toate, trebue să ne înălțăm glasul către A Tot Putintele, spre a-I mulțumì pentru fericirile ce ne-a acordat în cursul anului trecut și pentru care vom păstrà în inimile noastre o adâncà și sinceră recunoștință.

Rugăciunile înaltului cler, sunt încredințat, vor atrage și în anul acesta binecuvântările Cerului asupra iubitei noastre țeri. Plin de încredere dar privesc anul care se deschide înaintea noastră.

Cuvintele Prea Sfinției Voastre sunt expresiunea fidelă a înseși dorințelor Mele, și sunt convins că legea eclesiastică va încunjurà din nou Biserica noastră cu strămoșeasca ei splendoare.

Vă mulțumesc din inimă pentru felicitațiunile ce Ne adresați în numele clerului și vă urez la rândul Meu ani mulți și fericiți.

Răspuns

la felicitările Mitropolitului Moldovei pentru aniversarea nașterii M. S. Doamnei și cu ocaziunea sărbătorilor.

1 (13) Ianuarie 1873.

Mișcați în suflet de felicitările ce Ne-ați adresat, atât pentru ziua aniversară a nașterei Doamnei, cât și cu ocaziunea sfintelor sărbători, vă mulțumim din adâncul inimii. Primiți, cu simțemintele Noastre de

recunoștință pentru această aducere aminte, urările Noastre cele mai vii pentru anul nou.

Sunt fericit, Prea Sfinte Părinte, căci sper că legea eclesiastică va da Bisericii noastre vechea sa splendoare și că va contribuì a ridicà și mai mult prestigiul clerului în înalta misiune ce are, de a întărì credința, fără de care nimic statornic nu se poate clădì.

Fiți, vă rugăm, totdeauna interpretul simțemintelor Noastre de afecțiune către iubiții Noștri Ieșeni.

Carol.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

27 Ianuarie (8 Fevruarie) 1873.

M. S. Domnitorul se teme că Ministerul să nu fi pierdut din popularitate, pentrucă, contrar cu obiceiurile țerii, e de prea mult timp la putere. E adevărat că, prin stabilitatea astfel dobândită, administrațiunea a câștigat în toate ramurile sale. În această privință Măria Sa scrie părintelui Său:

Prefecții cunosc județele lor și ascultă de un semn al Ministerului de Interne; Tribunalele sunt mai scrupuloase în sentințele lor, și nu se mai vede producându-se, ca în anii din urmă, cele mai strigătoare nedreptăți. Lucrările publice înaintează și disciplina domnește în armată; e o adevărată minune că Camera și Ministerul au putut să se înțeleagă așà de multă vreme; pentru aceasta trebue liniște, stăruință și energie, și sunt recunoscător Ministerului că posedă aceste calități.

Cuvântare

la învestitura Episcopilor de Râmnic-Noul Severin, de Roman, de Buzău şi de Argeş.

29 Ianuarie (9 Fevruarie) 1873.

Prea Sfinţiţi Părinţi,

Deapururea am fost însufleţit de cea mai vie dorinţă a vedeà păstrate frumoasele tradiţiuni ale sfintei Biserici, cari pentru câtva timp căzuseră în părăsire.

Cu o adevărată bucurie dar, am săvârşit astăzi, înaintea acestei înalte Adunări, actul de învestitură, după vechile datine ale Bisericii noastre, a patru Episcopi aleşi conform legii nouă de către înaltul cler şi reprezentanţii poporului.

Dela anul o mie opt sute şasezeci şi şase încă, am exprimat în diferite alocuţiuni ale Mele către Adunările Legiuitoare, dorinţa ce aveam pentru restabilirea Bisericii române pe bazele canonice, spre a-i asigurà, ca şi clerului, poziţiunea ce caută a ocupà în Stat, cu deplină libertate în afacerile curat religioase.

Plin de încredere, vă văd acum pornind la scaunele episcopale.

Părinte Episcoape al Râmnicului, ducându-te la ţărmurile Oltului, în mijlocul voinicilor Olteni, vei întâmpinà la fiecare pas, în frumoasele mănăstiri, ce ai fericirea a le posedà în eparhia Prea Sfinţieii Tale, urme din istoria patriei; vei regăsì urme ale spiritului blând şi pios, ale tăriei în credinţă a strămoşilor noştri, cari îşi aflau acolo în timpii grei un azil, în timpii de fericire sfinte locaşuri spre a înălţà rugile lor de mulţumire către Cel A Tot Puternic.

Prea Sfinția Ta, Episcoape al Romanului, ești chemat a ocupà unul din cele mai frumoase scaune; din patruzeci și cinci de predecesori ai Prea Sfinției Tale, mulți au știut a-și câștigà un nume nemuritor prin actele lor pentru înălțarea simțului pietății creștine și a literaturii bisericești. Mai înainte de împărțirea eparhiilor de către fericitul întru pomenire Domn Alexandru cel Bun, Romanul a fost pentru câtva timp chiar reședință de Mitropolit și multă vreme purtă denumirea de *Mitropolia Țării de jos*. Nu putem să nu pomenim acì, cu o profundă recunoștință, de Prea Sfinția Sa Episcopul Dositeiu, acel strălucit și luminat Păstor, care, ca Episcop al acestei eparhii, a fost creatorul primei versificări în limba română a Psaltirului și căruia, mai pe urmă, ca Mitropolit, se datorește marea idee de a suprimà, atât în leturghie cât și în cărțile bisericești, întrebuințarea limbii slavone, pentru a o înlocuì cu limba poporului; de renumitul Ioanichiu, fundator și recläditor al mai multor mănăstiri și spitale, căruia Domnul Constantin Racoviță, pentru a răsplătì virtuțile și vrednicia sa, i-a acordat favoarea de a purtà mitra și podoabele arhiepiscopale; de Episcopul Leon, care a trecut mai pe urmă Mitropolit și care s'a luptat cu bărbăție, în unire cu boerii țerii, spre a nimicì alegerea unui Arhiepiscop din Fanar; de marele Veniamin Costache în fine, acel virtuos și înțelept Episcop și Mitropolit, ale căruia urme glorioase le găsim la fiecare pas în toată Moldova, atât pentru ordinea și splendoarea ce a introdus în Biserică, cât și pentru neobosita sa silință de a îmbogățì literatura bisericească română.

Iar Prea Sfinția Ta, Episcoape al Buzăului, care ești chemat a înlocuì pe repauzatul în Domnul Părintele

Dionisie, ale căruia merite pentru cărțile bisericești îi dau atâtea titluri la recunoștința noastră, adu-ți aminte cu gratitudine și de piosul Domn Radu IV, care, sunt acum mai bine de trei sute de ani, a clădit catedrala episcopală a Buzăului, și de fericitul întru pomenire Episcopul Chesarie, acest înalt model de virtute și de pietate, care a ridicat din nou această biserică din ruine și a clădit acele palaturi pentru cultura spirituală; dar adu-ți aminte mai ales de acei bine credincioși, cari în timpii de amară încercare au săpat în stânci în fundul munților sfintele lor locașuri, pe cari le privim astăzi cu o adâncă mișcare, ca niște monumente eterne ale credinței din acele timpuri de lupte cumplite.

Părinte Episcoape al Argeșului, vei salută cu bucurie la intrarea în eparhia Prea Sfinției Tale cel mai frumos monument al nostru din vechime, pomenind cu recunoștință de Neagu Vodă Basarab, care a ridicat acest templu impozant, al cărui renume străbate departe peste hotarele țerii. Ziua când vom vedeà acest monument readus în toată vechea sa splendoare, vom salutà-o cu fericire, căci va da un lustru nou acestei Episcopii seculare.

Conservarea cu sfințenie a mănăstirilor și a bisericilor trebue să fie cea mai scumpă datorie pentru fiecare din noi, căci ele, nu numai că sunt sfintele nostre locașuri, ci și monumentele de căpetenie ale istoriei strămoșești.

Pe noi toți însă ne unește un monument, un semn, un simbol, *Sfânta Cruce*, care există deapururea, care învinge toate popoarele, care îmbrățișează toate țerile, Sfânta Cruce ce a apărat pe strămoșii noștri, ce i-a susținut în timpii de nevoe și de asuprire, emblema credinței.

A propovăduì după putință mântuitoarele învățăminte ce reprezintă acest sfânt simbol, a lăsà în inima credincioșilor, a căror mântuire vă este încredințată, urme nesterse de puterea sublimelor cuvinte ale Sfântului Apostol Mateiu, care zice: „Așà să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vază faptele voastre cele bune și să glorifice pe Tatăl vostru cel din ceruri", iacă înalta misiune ce s'a pus asupra Prea Sfințiilor Voastre.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

16 (28) Fevruarie 1873.

Suntem acuzați din nou, în ziare, că persecutăm pe Evrei, pentrucă noua lege a licențelor oprește pe Evrei de a țineà debite prin sate. Dar aceasta e o măsură înțeleaptă, și suntem hotăriți a respinge orice reclamațiune sau intervențiune în această privință. Trebue să cunoască cineva satele din Moldova, pentru a puteà să aprecieze ce acțiune vătămătoare exercită Evreul asupra populațiunii dela țară cu rachiul său falsificat. În Polonia și Ungaria, unde Evreii se bucură totuș de toate celelalte libertăți, nu le este permis, nici astăzi, a țineà cârciume prin sate, și aceasta cu foarte mare dreptate. Din contra, e de regretat că în România s'au exclus Evreii și dela debitele de tutun, căci astfel s'a făcut din ei cei mai înverșunați contrabandiști.

Cuvântare

la inspectarea Şcoalei militare din Capitală.

15 (27) Martie 1873.

Am rămas mulţumit de inspecţiunea ce am făcut astăzi Şcoalei militare şi cu plăcere M'am convins de progresele ce faceţi.

Nu uitaţi nici odată că sunteţi chemaţi la înalta misiune de a deveni conducătorii armatei; pătrundeţi-vă prin urmare de marele adevăr: pentruca cineva să poată comandà, cată mai întâiu să ştie a ascultà, şi puneţi-vă toate silinţele spre a dobândì mulţumirea şefilor voştri.

Doresc ca deviza să vă fie: „Onoarea, disciplina şi simţemântul datoriei", pe care să o păstraţi deapururea în inimile voastre.

Răspuns

la telegrama clerului şi cetăţenilor din Iaşi.

8 (20) Aprilie 1873.

Prea Sfinţiei Sale Părintelui Mitropolit al Moldovei şi Sucevei.

Prea Sfinte Părinte,

Cu o vie mulţumire a inimii am primit întreitele felicitări ce Prea Sfinţia Voastră, împreună cu clerul şi iubiţii Noştri Ieşeni, Ne adresaţi.

Exprimându-vă sincerile Noastre mulţumiri, cum şi Domnilor Reprezentanţi şi Consiliului municipal, precum asemenea şi tuturor persoanelor cari s'au asociat cu

Prea Sfinția Voastră la aceste urări, vă rugăm să fiți și acum interpretul simțemintelor binevoitoare ce purtăm Iașilor.

În acelaș timp primiți, Prea Sfinte Părinte, și din parte-Ne, urările cele mai călduroase pentru sfintele sărbători.

Dumnezeu să protege Biserica română, pentru ca, prin a ei lumină, vie să fie România!

Toast

la banchetul Corpului ofițeresc din Capitală.

10 (22) Maiu 1872.

Ziua de Zece Maiu, în care am intrat în Capitala României, va rămâneà totdeauna neștearsă în inima Mea. Sunt mândru de a serbà astăzi aniversarea acestei zile cu armata, în care am pus toate speranțele Mele și în care văd tăria și viitorul țerii.

Rog pe cel A-Tot-Putinte să-Mi acorde o viață lungă, pe care să o pot consacrà pentru fericirea României.

Să trăească armata, și prin ea să trăească poporul român.

Cuvânt către Românii din Pesta.

15 (27) August 1873.

Ziarul *Pressa* din 21 August 1873, reproduce după ziarul maghiar *Corespondența ungară*, următoarele:

„Prințul Carol a sosit la 27 August la Pesta și a asistat în aceeaș zi la ceremonia religioasă celebrată în biserica greco-orientală. Românii, ce locuesc în Pesta, aparținând în mare parte la această religiune, au

învitat pe Prințul Carol la serbările ce au avut loc spre a celebrà înălțarea crucilor pe vârful turnurilor bisericii. După ceremonie Prințul Carol a pus să-I se prezinte notabilitățile române din Pesta.

Prințul a exprimat satisfacțiunea Sa că Românii au ridicat o biserică așa de frumoasă în sânul Capitalei Ungare. A vorbit asemenea și despre juncțiunea drumurilor de fier româno-ungare, zicând că excelentele raporturi între cele două țeri vor deveni și mai intense încă, în urma desvoltării intereselor noastre comerciale, cari sunt identice".

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

16 (28) August 1873.

Orele fericite pe cari le-am trăit cu Voi, timpul radios petrecut în casa părintească, au dispărut ca un vis frumos și nu Ne mai rămâne decât scumpa și neperitoarea amintire.

Despărțirea Ne-a fost foarte grea, după ce Ne-ați alintat cu atâta dragoste. Facă Cerul ca despărțirea să nu fie prea lungă de data aceasta.

Am găsit aici o simpatie binefăcătoare pentru întristarea Noastră, așà că afectuoasa primire ce Ne-a fost pregătită Ne-a făcut îndoită plăcere.

Frederic Vă va fi povestit în amănunte șederea Noastră la Viena, pe care am trebuit s'o prelungim cu o zi. Împăratul nu Ne-a permis a veni să-I prezintăm omagiile Noastre, ci a venit El Însuș la Noi, în ziua sosirii, ca să Ne facă o vizită de o jumătate de oră, în timpul căreia am avut ocaziunea a atinge câteva cestiuni politice. M'am întreținut cu El mai cu deosebire despre cestiunea Porților-de-Fer și despre tractatul pe care Austro-Ungaria l-a încheiat cu Turcia.

Am declarat că România nu poate fi pusă la o parte în această cestiune. Comitele Andrassy erà din nenorocire absent; nu s'a întors la Viena decât tocmai în ziua plecării noastre; Generalul Schweinitz nu erà nici el acolo; în locul său, însărcinatul de afaceri, Comitele Dönhoff, s'a prezintat la otel și Mi-a remis o scrisoare a Principelui de Bismarck, în care acesta Îmi exprimă, în forma cea mai amabilă, părerea sa de rău de a nu Mă fi putut vedeà, și Mă asigură în acelaș timp de căldurosul său interes.

Arhiducele și Arhiducesa Régnier s'au arătat ca rude pline de atențiune și cordiale pe cât posibil; Ne-au învitat la prânz, la un ceaiu și la un dejun, și au venit la hotel ca să Ne iea pentru a Ne conduce la sărbătoarea expoziției. Iluminarea expoziției cu lumină electrică și cu focuri bengale erà feerică; concertul erà grandios.

Am avut la Viena și convorbiri destul de lungi cu corifeii finanței, cari Mi-au spus că încrederea sdruncinată prin krahul bursei renășteà, și casele serioase s'au întărit, pentrucă elementele putrede erau acum înlăturate. Acești domni Mi-au declarat că și creditul României s'a ridicat mult.

Valorile românești la Viena sunt cea mai mare parte în mâni cari le păstrează. Expoziținea a făcut o bună reputațiune țerii. Mai mult de o sută de medalii ne-au fost date. Îți voiu trimite raportul publicat asupra secțiunii noastre.

N'am văzut pe Carola și pe Albert decât o zi; am vizitat împreună expoziția și am dejunat acolo; seara am luat ceaiul la dânșii, la Hetzendorf. Am părăsit Viena Marți după amiazi; Frederic Ne-a întovărășit și

la gară și Ne-am luat rămas bun dela el cu plăcuta perspectivă de a-l vedeà cu siguranță în luna lui Ianuarie la București.

Călătoria până la Pesta a fost nesuferită din cauza marii călduri și a prafului, și a ținut până la ceasurile zece seara; am petrecut noaptea într'un mare otel gol.

Nici odată încă Buda-Pesta nu Mi-a făcut o așà de tristă impresiune ca acuma: o căldură arzătoare, o secetă teribilă și holera bântuind cu putere! Statistica oficială constată până în prezent șasezeci de mii de victime a acestei epidemii în Ungaria! Pe drumul dela Czegled la Arad am avut chiar dinaintea ochilor Mei spectacolul dezolării și al ororii; în trei locuri, mai cu seamă la Csaba, unde cimitirele sunt situate aproape de clădirile gării, am putut numărà mormintele nouă cu sutele; sicriile așteptau; se depuneau altele în pământ, în timp ce nouă convoiuri funebre continuau să vină. Sute de femei încunjurau mormintele și sicriile. Trenul nostru trecù încetișor pe dinaintea acestui spectacol sfâșietor, care produse asupra Noastră o impresiune neșteârsă.

De altmintrelea, călătoria dela Pesta la Brașov a fost foarte obositoare din cauza căldurii. Termometrul arătà 30° R. Din cauza prafului, nu se puteà folosì balconul încântător adaptat la vagon.

Plecați la amiazi din Pesta cu tren special, am sosit la orele șase seara la Arad, unde am prânzit. După o oră de oprire, Ne-am continuat călătoria cu drumul de fier din Transilvania și am ajuns la capătul liniei Alba-Iulia, la orele două dimineața. Temperatura în vremea aceasta, devenise mai îndurătoare și termometrul căzuse la 20° R. — Vagonul nostru trecù pe

linia Estului, care duce până la Brașov; când Ne-am deșteptat Ne găsirăm deja în inima Transilvaniei, și frumoasa regiune muntoasă desfătă privirile Noastre cari, în ziua trecută, nu se putuseră așezà decât pe pusta ungurească plină de foc. La Feldioara fu o mică recepțiune; trenul Nostru s'a împodobit cu ghirlande. Sosirăm la unsprezece ore și jumătate la Brașov unde, spre marea Noastră surprindere, Ni se întocmise o recepțiune strălucită. M'am temut la început să nu fie o ovațiune și o demonstrațiune românească, mai ales că imnul Nostru național răsună la urechile noastre; dar băgai de samă îndată că erà muzica militară austriacă, care Ne salutà astfel.

Tot orașul, Sași, Români, Săcui și Unguri, Ne pregătise această primire cordială. În gară și pe peron, mulțimea stăteà înghesuită și militarii păstrau ordinea. Când părăsirăm vagonul Nostru salon, răsunară mii de urale; Primarul pronunță o alocuțiune la care Eu răspunsei în scurt. Ne-au condus apoi, pentru a dejună, în sala de așteptare împodobită cu flori, cu drapele și pajure; treizeci de fruntași ai orașului luară parte la dejun, în vreme ce sute de spectatori încunjurau masa. Primul toast a fost ridicat în sănătatea Noastră; Eu răspunsei printr'un „Hoch" în onoarea Împăratului și Rege Francisc-Iosef și vorbii de amabila primire ce Mi-a fost făcută în diversele țeri ale monarhiei. M'am ridicat a doua oară ca să beau pentru prosperitatea orașului Brașov, și am fost întrerupt în mai multe rânduri de strigătele de ura! Mulțimea de afară se asocià cu entuziasm la aceste aclamațiuni.

După dejun, la rugămintea comitetului serbării, făcurăm o plimbare prin oraș; la primărie am exprimat

mulțumirile Mele municipalității pentru această frumoasă primire.

Plecarăm la două ore cu posta noastră românească, șase trăsuri cu câte opt cai. În marele sat românesc, situat la o jumătate de oră de Brașov, Șapte-sate (pentru Sași Siebendörfer), locuitorii se înșiraseră cu preoții și învățătorii lor, în lungul drumului, pentru a Ne salută. Vreo sută de țărani cu drapele românești Ne făcură escortă câtva timp; aceștia nu erau adevărați țărani, ci institutori, studenți și comercianți din Brașov și din împrejurimi, toți Români.

La patru ore trecurăm hotarul aproape de Predeal, unde erau ridicate un arc de triumf și un umbrar de frunze împodobit cu drapele și unde Dorobanții și Călărașii dădeau onorurile cu muzica lor; Consiliul general al districtului Prahova venise să Ne salute; Consiliul Ministrilor delegase pe d-nii Florescu și Mavrogheni; într'un cuvânt observam la toți o bucurie sinceră de a Ne vedeà întorși.

Adierea răcoroasă a muntelui, care Ne venià din valea Prahovei, Ne reînsufleți, căci eram, cu toate acestea, puțin cam istoviți de călătorie, de căldură și de primiri. Pe la orele cinci sosirăm la Sinaia. Și acolo, am fost obiectul unei primiri strălucite; toate drumurile, potecile, precum și colinele dimprejurul mănăstirii, erau pline de o mulțime pitorească de țărani și țărance; clopotele celor două biserici sunau; o muzică de regiment cântà imnul național; tunete de urale și de lovituri de piulițe răsunau în vale.

Prima Noastră vizită fù la biserică unde se oficià un Te-Deum; apoi salutarăm persoanele prezente. Capitala trimisese pe Primarul său și pe doi membrii din

Consiliul municipal; erau acolo și Senatori, Deputați, Ofițeri superiori. Seara, după masă, un foarte frumos foc de artificii și focuri de bucurie, ce luminau toată valea, terminară această zi de sărbătoare, a cărei impresiune din nenorocire fù turburată de trista moarte a unui tânăr ofițer ucis de o sburătură focului de artificii, victimă a propriei sale imprudențe. A doua zi corpul său a fost transportat la București și îmmormântat cu onorurile militare.

Am găsit aici toate în cea mai bună ordine. Recolta porumbului e puțin cam compromisă din cauza secetei din urmă; din contra, holera este într'o perioadă de descreștere liniștitoare.

Peste câteva zile, voiu merge pentru puțin timp la București, unde sunt multe afaceri de regulat.

Elisabeta și Mărioara sunt foarte bine și se vor restabili repede de oboselile călătoriei, aici în aerul sănătos și întăritor.

Ministrul Afacerilor Străine al Turciei a trimis o notă circulară marilor Puteri, în care Poarta protestează în contra tractatelor și convențiunilor ce România a încheiat sau e pe punctul de a încheià cu diferite State. „Guvernul imperial, zice nota, se vede constrâns a face rezerve formale în contra oricărui act cu un caracter internațional emanând dela Principatele Dunărene. Tractatele contractate de Curtea suzerană leagă deopotrivă și pe Principate".

Răspuns

la telegrama de felicitare adresată de Primarul Capitalei, cu ocaziunea zilei onomastice a M. S. Principesei Maria.

8 (20) Septemvrie 1873.

Domnului General Vlădoianu,
Primarul Comunei Bucureşti.

Am primit cu bucurie expresiunea simţemintelor ce-Mi arătaţi din parte-vă şi din aceea a colegilor d-voastre şi a bunilor orăşeni Bucureşteni.

Împreună cu Măria Sa Doamna, vă rugăm, Domnule Primar, a arătà la toţi întreaga Noastră mulţumire pentru partea ce au luat la o sărbătoare de familie atât de scumpă inimii Noastre.

Carol.

Scrisoare

către Principele Imperial al Germaniei.

30 Septemvrie (12 Octomvrie) 1873.

Scumpa aniversare a naşterii Tale Îmi dă ocaziunea dorită de a-Ţi spune, împreună cu urările ce fac neîncetat pentru Tine, cât de penibil Mi-a fost să părăsesc din nou Germania, fără a Te fi văzut. Am trebuit să Mă mulţumesc cu povestiri, şi acele povestiri sunau aşà de bine: neschimbata Ta afecţiune pentru Elisabeta, nesfârşita Ta bunătate cu privire la copilul Meu, n'au putut decât să facă deziluzia Mea şi mai mare. Ce n'aş fi dat pentru a-Mi adâncì privirile în ochii Tăi, şi fără multe cuvinte, a deşteptà o întreagă lume de neuitate amintiri!

Elisabeta Mi-a povestit cum Îți amintești Tu cele mai mici amănunte ale vieții Voastre comune și cum impresiunile mult mai mari a ultimilor ani n'au șters în inima Ta amintirea celor mai mici lucruri de altădată.

Unul din rezultatele cele mai fericite ale timpului din urmă, este că Tu ai luat dintr'un singur asalt inimile tuturor Germanilor, ceea ce n'a fost, la dreptul vorbind, o minune în ochii Mei. Și cea mai bună urare ce pot face astăzi, este ca, cu fiecare nou an de existență, să poți aruncà mai adânc rădăcinile Tale, ca un adevărat stejar german.

Este de sigur un semn bun că am puține lucruri a-Ți spune despre Mine Însumi; totul merge în liniște și în tăcere la cârmă, ceea ce Ne permite a prelungì încă puțin petrecerea Noastră în această atmosferă cerească. Cu toate cele 3.000 de picioare mai sus de nivelul mării, avem aici, la Sinaia, cel mai radios timp de vară, ceea ce n'a împiedicat din nenorocire, ca copilul Nostru să fie atins, acum câteva zile, de difterie. Neliniștea Noastră a fost de nedescris; dar, mult țumită Cerului, răul a fost oprit prin mijloace energice din primele 24 de ore, și astăzi ultimele urme de slăbiciune și indispoziție au dispărut.

Alături cu toate pericolele și cu toate dificultățile, avem bucurie și mulțumire din belșug; astfel, vizita Mea la curtea din Viena, întrevederea Mea cu Împăratul Germaniei și mai ales maniera cordială și afectuoasă cu care Ne-a distins Maiestatea Sa, precum și Împărăteasa, au produs aici o impresiune adâncă și statornică, un efect care conlucrează naturalmente a da vază situațiunii Mele, căci Românii sunt foarte simțitori la astfel de lucruri.

La Viena am reușit să deschid calea pentru aprecieri mai sănătoase, în ce privește populațiunile creștine din răsărit, și să sdruncin puțin devotamentul orb pentru ruina turcească; căci nu Mă tem a declară deschis, că lucrez cu energie ca să asigur țerii Mele o situațiune mai demnă în Orient și, cu puțină bunăvoință de altă parte, aceasta ar fi mai ușor de realizat decât s'ar puteà crede.

Să se înțeleagă în sfârșit, că o oarecare Poartă a dat în totdeauna liberă intrare elementelor celor mai corupte cari, la urma urmei, vor târî spre ruină clădirea mâncată de viermi. Am observat cu o satisfacțiune excepțională, că opiniunea publică în Anglia și-a schimbat într'un mod simțitor vederile ei asupra Imperiului Otoman; se recunoaște în fine, și acolo, că starea de lucruri actuală nu mai e de păstrat multă vreme într'o țară ce e cârmuită de capriciul și bunul plac al unui Sultan aproape bolnav de minte și unde ori ce simțemânt de morală e ruinat.

Expoziținea noastră la Viena a făcut și ea să se cunoască, în cercurile cele mai întinse, progresele ce România a săvârșit în timpul acestor din urmă ani. Aceste progrese au fost constatate într'un chip satisfăcător, și țara n'a făcut figură urîtă în distribuirea premiilor.

Din nefericire, în timpul ședерii Tale la Viena, secțiunea română, ca și atâtea altele, nu erà încă gata.

Nu voiu să termin aceste linii fără a-Ți spune cât de des Ne gândim la Tine și la scumpa Ta familie.

Cuvântare

rostită la plecarea din Galați spre Ismail.

20 Octomvrie (1 Noemvrie) 1873.

Petrecerea Mea de astă dată în orașul Galați va rămâneà scumpă în inima Noastră. M'am convins cu mare satisfacțiune că, grație energiei și activității muncipalității, Galații au făcut în scurt timp, în privința lucrărilor publice, progrese însemnate; lucrările ce am văzut pot fi citate ca model tuturor orașelor din România.

Punând ieri piatra fundamentală a cheiului din portul cel mai însemnat al României, presimt că am pus și temelia unei desvoltări mai mari a comerciului, care, prin înlesnirea ce asemenea lucrări aduc, mai cu samă prin mijloacele de comunicațiune, iau totdeauna proporțiunile cele mai neașteptate.

Spre a asigurà însă Galaților un viitor fericit, voiu uzà de toată influența Mea, ca acest frumos oraș să intre, prin o linie ferată mai scurtă și mai directă, în marele rezou al drumurilor de fier; cu acest mod, putem sperà că prosperitatea acestui port va luà o desvoltare mai întinsă. Iată sincerile urări ce fac pentru Galați, care M'a primit totdeauna așà de bine în sânul său.

Toast

la banchetul oferit de cetățenii din Ismail.

20 Octomvrie (1 Noemvrie) 1873.

Am venit în mijlocul D-voastre spre a Mă convinge Însumi de starea orașului Ismail; fac toate urà-

rile ca, prin desvoltarea agriculturii și comerciului în această parte a României, acest port să se ridice și să prospere. Închin acum acest toast pentru realizarea acestei dorințe și în sănătatea orășenilor Ismailului.

Răspuns

dat superiorului bisericii greceşti din Brăila, la vizitarea acelei biserici.

22 Octomvrie (3 Noemvrie) 1873.

Văd cu cea mai vie plăcere frumoasa biserică monumentală ce colonia elenică din Brăila a clădit și-i mulțumesc pentru buna primire ce-Mi face. Elinii au găsit totdeauna cea mai mare ospitalitate în România, și văd cu mulțumire buna înțelegere ce există între Români și Elini.

Ordin de zi către armată.

27 Octomvrie (8 Noemvrie) 1873.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați,

Concentrarea oastei din cele patru diviziuni teritoriale a dat într'acest an rezultatul cel mai satisfăcător.

Ne-am putut încredința, atât în persoană la Furceni și la București, cât și prin Ministrul Nostru de Resbel în celelalte diviziuni, că în țara întreagă armata permanentă precum și cea teritorială au făcut mari progrese; dar ceeace este menit a face să salte de bucurie inima oricărui Român, este zelul și abnegațiunea, ce au arătat tinerii cari au fost chemați a face parte din batalioanele de milițiі; în toate capitalele de ju-

dețe, în toate plășile, ei au alergat cu vioiciune la apelul ce li s'a făcut, probând astfel că apărarea țerii are noui ostași a pune în linie.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați ai armatei permanente, ai dorobanților, călărașilor și milițianilor, precum și vouă celor din gardele orășenești, cari păzind garnizoanele înlesniți concentrarea celorlalte elemente ale forței armate,

Vă mulțumesc.

Dat în București la 27 Octomvrie, anul 1873.

Scrisoare

către Eforii Spitalelor din București.

12 (24) Noemvrie 1873.

Domnilor Efori,

Unul din stabilimentele cari au atras deosebita atențiune a Doamnei, încă dela venirea Sa în țară, a fost Orfelinatul Elena-Doamna, pe care l-a și luat sub al Său patronagiu.

Voind a da o nouă dovadă de solicitudinea Noastră pentru acest așezământ, în care fetele sărmane fără părinți află azil și creștere, vin a satisface o dorință a Doamnei, făcând danie, Eforiei spitalelor din București, pentru Azilul Elena, un loc ce posed lângă palatul dela Cotroceni, numit *Fântâna Brâncoveanului,* în toată a sa întindere, și ale cărui titluri de proprietate am dat ordin a vi se îmmânà.

Îndeplinesc cu o mulțumire atât mai mare acest act, cu cât sunt pe deplin convins că Eforia va ști a utilizà acest loc în folosul și pentru prosperitatea Azi-

lului, căruia atât Doamna precum și Eu vom păstrà pururea cel mai viu interes.

Primiți, Domnilor Efori, asigurarea deosibitei stime ce vă păstrez.

Carol.

Mesagiu

pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

15 (27) Noemvrie 1873.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Deschiderea sesiunii Corpurilor Legiuitoare în anul acesta este semnalată printr'un fapt important în viața noastră constituțională. Adunarea Deputaților începe a treia sesiune ordinară a legislaturii sale și Senatul va împlinì de astă dată terminul fixat de Constituțiune pentru reînnoirea sa periodică.

Salut dar cu o mulțumire mai vie decât totdeauna întrunirea Reprezentațiunii Naționale. Totdeodată constat cu plăcere, că în tot acest timp armonia n'a încetat a domnì între marile puteri ale Statului. Țara, liniștită prin această stabilitate, începe a culege fructele principiilor conservatoare cari v'au condus.

Astfel numai, guvernul Meu a putut învinge dificultățile situațiunii și tot într'un timp a pune temelia unei reorganizațiuni serioase, de care țara simte atâta nevoie. Această operă, pentru care garanția timpului este neapărată, s'a început cu energie, se urmează cu activitate. Atârnă dela luminatul D-voastre concurs, ca dânsa să fie săvârșită; tare înlăuntru, un guvern va fi totdeauna respectat în afară.

Relațiunile noastre exterioare sunt din cele mai satisfăcătoare. Am avut mai multe ocaziuni spre a Mă convinge de încrederea ce inspiră Puterilor străine starea actuală a României și progresul ce ea a realizat în câțiva ani. Călătoria Mea de astă vară și simțemintele binevoitoare ce Mi s'au arătat din partea Suveranilor, cu cari am avut onoarea a Mă întâlni, sunt pentru Mine o nouă dovadă de considerațiunea de care țara noastră se bucură în străinătate. Nu putem decât a ne felicită și a fi recunoscători de interesul cu care Imperiul vecin a privit expoziţiunea noastră, și de primirea grațioasă cu care personal am fost onorat de Maiestatea Sa Împăratul Austro-Ungariei.

Vă mai fac încă cunoscut cu deosebită plăcere, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, că convenţiunea postală ce guvernul Meu a încheiat cu Imperiul Rusiei și pe care D-voastre ați ratificat-o în sesiunea trecută, s'a pus dejà în lucrare. Guvernul Meu va aveà a supune aprobării D-voastre în sesiunea actuală și alte convenţiuni încheiate cu alte Puteri străine.

Administrațiunea județelor a câștigat mult prin modificările ce ați introdus în legea consiliilor județene, și astăzi cea mai mare parte din compturile județelor și comunelor pe anii trecuți sunt lichidate. Prin modificarea legii comunale, sunt încredințat că veți aduce în administrațiunea comunelor îmbunătățiri reclamate de toți.

Mulțumită legilor ce ați votat și resurselor ce ați binevoit a acordà prin bugetele pe anii 1872 și 1873, serviciul telegrafic și postal s'a îndreptat în mod simțitor și veniturile au sporit. Guvernul Meu vă va prezintà spre ratificare o convenţiune încheiată cu companiile căilor ferate, prin care se deschid peste optzeci

de biurouri telegrafice nouă pe la toate stațiile drumului de fier, fără ca prin aceasta să se îngreuieze alocațiunile bugetare.

În ceeace privește serviciul penitenciarelor, guvernul așteaptă votarea legii asupra regimului închisorilor, precum și chibzuirea despre mijloacele de cari s'ar puteà dispune pentru zidirile indispensabile. În acest mod va puteà generalizà sistemul moralizator al muncii, care dejà s'a aplicat la Mărgineni.

Administrațiunea justiției în toate ramurile sale va fi o constantă preocupațiune a guvernului Meu.

Ați recunoscut înși-vă, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, în sesiunea trecută, că legile noastre reclamă mai multe îndreptări. Proiectele necesare pentru a atinge acest scop dorit de toți vi se vor înfățișà de către Ministrul Meu la Departamentul Justiției. Comisiunea întocmită pentru modificarea codicelui de procedură civilă continuă cu activitate această importantă lucrare, care va fi supusă discuțiunii D-voastre cât se va puteà mai curând.

Nu mai puțin îngrijit și de personalul chemat a aplicà legile, guvernul Meu a mai gătit un proiect, prin care, aducându-se oarecari schimbări în legea actuală pentru admisibilitate și înaintare în funcțiuni judecătorești, se precizează condițiunile cerute pentru frumoasa și delicata carieră de magistrat.

Lucrările publice au luat în anul acesta un nou avânt. Rezultatele binefăcătoare ale legii prestațiunii sunt simțite de țara întreagă; pe lângă marile înlesniri ce șoselele executate până acum au adus comunicațiunilor publice, agricultura nu a profitat mai puțin de dânsele. În principalele noastre porturi lucrări impor-

tante încep a se ridică. Cheiul din portul Giurgiu s'a terminat în mare parte; cel dela Brăila și Galați se lucrează cu activitate.

Căile noastre ferate astăzi în circulație au început a produce efectele salutare ce acest puternic mijloc de civilizațiune a avut pretutindeni. Comunicațiile, până acum foarte grele și costisitoare, s'au înlesnit într'un grad necunoscut până astăzi; cei neavuți se pot bucură de dânsele cu aceeaș înlesnire ca și cei avuți, și putem constată cu mulțumire cât de mult au crescut astfel, în favoarea desvoltării comerțului, relațiile între diferitele centruri de poporațiune dela o margine în cealaltă a țerii. Transportarea asemenea la schele a productelor noastre — principalul izvor de bogăție al României — s'a făcut în anul curent pe liniile ferate și continuă a se face în cantități foarte mari și cu prețuri reduse în raport cu cele ce costau până ací pe producători.

În privința veniturilor realizate, putem zice de pe acum că beneficiul în profitul anuităților va întrece previziunile bugetare.

Prin expoziținea dela Viena, am putut arătà lumii forța productivă a agriculturii și a industriei noastre născânde. Rezultatul ce am obținut este foarte măgulitor pentru noi, când vedem numărul însemnat de medalii și recompense ce au dobândit mai cu seamă producțiunile noastre agricole.

Vă pot anunțà, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, cu mândrie, rezultatul mulțumitor ce a avut aplicarea legii organizării puterii noastre armate. Această lege a fost promulgată la 27 Martie anul trecut și, în mai puțin de doi ani, ea ne-a dat o nouă probă de

toate ce putem aşteptă dela ţară, când i se vorbeşte de drepturile ei şi de mijloacele de a le păstră.

Două concentrări, una generală în anul trecut, şi cea de a doua pe diviziuni teritoriale în anul acesta, au probat încă înlesnirea cu care poporul se formează la nobila carieră a armelor. Armata permanentă, acea teritorială, miliţiile şi gardele orăşeneşti, toate aceste elemente ale puterii noastre armate,au răspuns la apelul ce li s'a făcut cu un zel adevărat patriotic. În partea materială avem încă mult de făcut; dar totuş s'a sporit materialul nostru de geniu, acel al ambulanţelor şi în genere al muniţiunilor, a căror lipsă erà atât de greu simţită.

Pe lângă aceasta, instrucţiunea ostăşească s'a asigurat într'un mod permanent, prin crearea şcoalei divizionare, care chiar într'acest an a dat rezultatele cele mai satisfăcătoare, aducând o nouă emulaţiune între sergenţii noştri.

Ministrul Meu la Departamentul Finanţelor vă va supune, Domnilor Senatori şi Domnilor Deputaţi, situaţiunea financiară a tezaurului public în toate părţile şi amănuntele ei. Această situaţiune nu a variat mult din ceea ce erà la finitul sesiunii trecute, încât ea este cunoscută de D-voastre. Aplicaţiunea legii ultimului impozit votat de D-voastre asupra stabilimentelor de băuturi spirtoase a dat rezultate peste toată aşteptarea: însă imensa criză, care bântue de mai multe luni lumea financiară şi care a mers până acum tot crescând n'a contribuit puţin a apăsà şi asupra finanţelor ţerii noastre, prin distrugerea creditului general, care s'a resfrânt în un mod defavorabil asupra productivităţii unora dintre principalele noastre venituri indirecte. Această criză, fără precedente prin întinderea şi durata

ei, a provocat pentru un moment și pentru întâia oară o depreciare minimă a efectelor noastre publice. Dar când comparăm această neînsemnată scădere cu acea de care au fost lovite efectele publice străine, nu putem decât a ne felicită și a fi mândri de soliditatea creditului nostru în țară cât și în străinătate.

Prin instituirea unei Bănci de scompt și dec irculațiune, creditul și transacțiunile comerciale se vor desvoltă și mai mult. Asupra acestui obiect, guvernul Meu vă va prezintă un proiect de lege.

Cu excedentul provenit din ultimul impozit peste prevederea înscrisă în bugetul anului 1874, acest buget, votat cu un deficit de peste 2 milioane, se prezintă astăzi în condițiuni satisfăcătoare.

În un period de doi ani și jumătate, guvernul Meu, în înțelegere cu Domniile voastre, a învins și rezolvat numeroasele și marile dificultăți cari apăsau greu țara și tezaurul public. Acest rezultat s'a dobândit prin emiterea împrumutului domenial și prin sporirea graduală a veniturilor Statului cu o sumă anuală de aproape 19 milioane. Acum însă ne mai rămâne a avizà la echilibrarea situațiunii generale a tezaurului public, prin chibzuirea mijloacelor celor mai nemerite pentru a acoperì golul constatat în sesiunea trecută, creditele diferite ce se mai pot prezintă și sarcinele privitoare la bugetul anului 1875.

Nu numai trebuințele materiale, dar și cele de ordin moral au fost obiectul constantei îngrijiri a puterilor publice în Statul nostru. Un pas însemnat s'a făcut în această privință. Prin legea ce ați votat în anul trecut pentru alegerea Mitropoliților și a Episcopilor și pentru constituirea Sfântului Sinod, prin împlinirea vacanței a mai multor scaune episcopale, ați reașezat Bi-

serica română pe vechea temelie pe care o pusese canoanele ecumenice și datinele naționale. Înființarea în capul Bisericii române a unei autorități supreme, care o reprezintă înlăuntru și afară, asigură respectarea dogmelor și menținerea disciplinei eclesiastice. Ceea ce ați făcut pentru biserică nu veți întârzià, sunt sigur, a face și pentru instrucțiunea publică.

O experiență de mai mulți ani ne-a demonstrat îndestul, că în legea actuală sunt și lacune de împlinit și nouă dispoziții de adăogat.

Nu Mă îndoesc că și asupra acestei importante reforme veți purtà luminata D-voastre atențiune.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Din toate aceste puteți vedeà cât de numeroase și importante sunt lucrările ce sunt supuse deliberațiunii D-voastre în sesiunea actuală.

Guvernul Meu a pregătit materialul acestei opere. La rândul D-voastre veți aduce, sunt încredințat, acestei patriotice întreprinderi puternicul sprijin de care dispuneți.

Insuflați numai de dorința binelui public, veți rămâneà uniți într'o singură cugetare și o singură voință: întărirea și prosperitatea iubitei noastre patrii.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Președintele Consiliului de Ministri și Ministrul de Interne L. Catargiu; Ministrul Lucrărilor publice, N. C. Kretzulescu; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, General Christian Tell; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul Răsboiului, General I. Em. Florescu; Ministrul Afacerilor Streine, B. Boerescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

18 (30) Noemvrie 1873.

Mulțumirile Mele din adâncul inimii pentru scumpa Ta scrisoare din Francfort, care Mi-a pricinuit o adevărată bucurie. Pricep marele sacrificiu ce faci supunându-Te, departe de casa Ta, lipsit de toate obiceiurile Tale de confort, la o cură al cărei succes nu Ți se pare afară din îndoială. Dar sper că aceste îndoieli nu sunt întemeiate și că tratamentul prin electricitate va aveà pentru Tine rezultatul de a-Ți ușură suferințele și de a-Ți întări mușchii de mișcare. Numai cura va țineà fără îndoială mult timp și veți fi nevoiți, scumpii Mei părinți, a face Crăciunul la Francfort. Poate că frații Mei și soră-Mea vor puteà să vină lângă Voi împreună cu copiii Lor? Sperăm să avem pe Frederic aici, ca să facă Crăciunul cu Noi...

Am deschis Camerele Joia trecută; discursul Tronului a fost bine primit și a produs o bună impresiune înlăuntru și în străinătate. De altmintrelea, sesiunea din anul acesta începe sub auspicii favorabile. Ministrul Meu președinte e, prin atitudinea sa leală și francă, simpatic Adunării, și influinței sale se datorește faptul că buna înțelegere între Corpurile Legiuitoare și guvern n'a fost turburată. Căci nu trebue uitat că Ministerul Catargiu are, pentru România, marele neajuns de a fi dejà de prea mult timp la putere. Mulți membri ai opoziținii Mi-au declarat în mai multe rânduri, că lumea „e obosită de Minister!“ Catargiu merită toată considerațiunea pentru credincioasa sa perseverență și pentru marile servicii ce a adus. Abià poți să-Ți închi-

puești cât de mult a folosit țerii stabilitatea. Natural, opoziționea subsistă mereu, ceeace de asemenea e folositor; dar ea nu mai poate decretă Ministerele. Kogălniceanu a venit acum câteva zile la Mine pentru a se prezintă după întoarcerea sa; am primit foarte prietenește pe acest om de spirit și am conversat cu el timp de două ore. Am vorbit puțin de politică, dar cu atât mai mult despre artele frumoase, în brațele cărora s'a aruncat și unde se poate desfătă, precum I-am declarat-o. Și-a constituit dejà o frumoasă colecțiune. A plecat cu mii de protestări de devotament, și sunt încredințat că Mă va servì cu credință, când va fi Ministrul Meu; dar toți ar face aceasta, cu puține excepțiuni.

Evenimentele din Francia, ori cât de nenorocite pentru acea frumoasă țară, au avut aici o influință favorabilă.

Relațiunile noastre cu Poarta se răcesc din zi în zi. Din parte-Ne, Noi nu lăsăm lucrurile s'ajungă la o ruptură, dar vom respinge cu energie orice amestec neîndreptățit al Porții. Un Stat care face împrumuturi cu 26 la sută n'ar trebuì să mai aibă dreptul a ridică pretențiuni. Ne vom deosebì în curând de tot sistemul oriental, căci lucrăm ca să consolidăm datoria noastră publică și ca să o transformăm în rentă de cinci la sută; bine înțeles, fără a aduce prejudițiu deținătorilor de obligațiuni.

Suntem toți foarte bine. Timpul e rece și uscat.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaților.

25 Noemvrie (7 Decemvrie) 1873.

Domnule Președinte,
Domnilor Deputați,

Vă mulțumesc de simțemintele de devotament ce astă dată încă exprimați pentru persoana Mea. Aceste urări le ascult cu fericire, ca un răsunet sincer al glasului națiunii pe care o reprezintați.

Spiritul înțelept și patriotic, care vă animă, Îmi este o singură dovadă, că guvernul Meu va găsi în D-voastre acel sprijin necesar pentru rezolvarea atâtor cestiuni ce interesează viitorul și prosperitatea țerii.

Astfel, se vor învinge greutățile interioare, astfel România, tare și liniștită înlăuntru, va mănținea în afară străbuna autonomie a drepturilor sale.

Având de țintă numai această nobilă ambițiune, Adunarea actuală va rămâneà neștearsă în suvenirea recunoscătoare a țerii.

Primesc dar cu o deosebită plăcere, Domnilor Deputați, rostirea simțemintelor D-voastre leale și credincioase către Mine și Dinastia română.

Răspuns la Adresa Senatului.

25 Noemvrie (7 Decemvrie) 1873.

Înalt Prea Sfinte Părinte,
Domnilor Senatori,

Primesc cu o însemnată mulțumire urările Senatului. Patriotismul de care el Mi-a dat probe în toate

împrejurările, Îmi este o sigură dovadă că și în sesiunea actuală va ajută silințele ce guvernul Meu depune pentru binele și prosperitatea țerii.

Am comptat totdeauna pe maturitatea și experiența acestui înalt Corp.

Dând cel dintâiu exemplu unui spirit conservator, el va contribuì în măsura cea mai mare a răspândì în țara noastră acele idei binefăcătoare de stabilitate, fără de cari nu este nici un progres durabil.

Vă mulțumesc în numele Meu și al Doamnei pentru expresiunea devotamentului ce-Mi arătați.

Răspuns

la cuvântările Arhiereilor Policarp Bârlădeanu și Ieremia Gălățeanu.

29 Noemvrie (11 Decemvrie) 1873.

Prea Sfinți Părinți,

Am ascultat cu plăcere cuvintele rostite de Prea Sfinția Voastră, inspirate fiind din înalt devotament către sfânta Biserică ortodoxă a României, cum și de supunere la legile țerii.

Pacea introdusă între ierarhii țerii am privit-o cu cea mai mare bucurie, căci numai prin pace Biserica română va prosperà. Vă mulțumesc, Prea Sfinți Părinți, pentru călduroasele simțeminte prin care vă exprimați devotamentul ce aveți pentru Domnul României și Dinastia Sa.

Să trăească România și să conserve Dumnezeu pentru totdeauna pacea în sânul Bisericii ei.

1873

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

15 (27) Decemvrie 1873.

Mulțumind pentru darurile primite de Crăciun, M. S. Domnitorul adauge:

Nici odată România n'a mai avut un an așà de liniștit și de fericit, din multe puncte de vedere, ca anul 1873. Mulțumim lui Dumnezeu, toate merg spre bine și între guvern și Camere se păstrează bună înțelegere. Ministrul Kretzulescu, în locul căruia a intrat în Minister G. Cantacuzino, și-a dat de bună voe demisia și acum se află Agent al țerii la Berlin. Numirea lui a fost primită acolo cu satisfacțiune, căci prin zel și energie el a știut să iasă deasupra tuturor greutăților în afacerea drumurilor de fier. Din nenorocire chestia juncțiunilor liniilor de drum de fier se isbește de greutăți mari, căci situațiunea financiară din Ungaria e nefavorabilă. Pentru moment va trebui să ne mulțumim cu două puncte de legătură: Vârciorova, și Tömös prin valea Prahovei.

Pot să-Ți spun că schimbul colțului de pădure din valea Peleșului cu cel cumpărat în apropiere de Sinaia s'a făcut, și s'au pregătit toate lucrurile pentru ca în primăvara viitoare să se poată începe clădirea casei de țară.

Scrisoare de recomandație

către Principele de Bismarck, Cancelarul Germaniei, la numirea lui N. Kretzulescu Agent al țerii la Berlin.

28 Decemvrie 1873 (9 Ianuarie 1874).

Ceea ce M'a determinat cu deosebire să încredințez noului Meu Ministru de Lucrări publice postul din Berlin sunt zelul și priceperea cu cari a regulat afacerea drumurilor de fier, prin care cred a fi câștigat și încrederea Germaniei.

D-l Kretzulescu se trage din una din cele mai vechi familii ale țerii. Până acum a ocupat adeseori situațiuni înalte, cu multă cinste, și de multă vreme cunoaște afacerile orientale foarte de aproape. Dacă Alteța Voastră ar binevoi să-i îngădue o clipă de răgaz, în valurile de ocupațiuni printre cari Ea plutește, va fi în stare a face o expunere limpede a greutăților ce ne împresoară. De asemenea va confirmă că în timpul din urmă s'a efectuat aici o schimbare spre idei mai sănătoase, cu desăvârșire de necrezut.

1874.

Ordin de zi către armată.

1 (13) Ianuarie 1874.

Ostași,

În anul expirat oastea a dobândit o nouă soliditate.

Mulțumită aptitudinii de arme, de care Românii au dat probe cu ocaziunea concentrărilor din toamna trecută, mulțumită concursului energic și inteligent al acelora cari au fost chemați a încadrà massele concentrate pentru manevre, am dobândit Însumi o nouă încredere în rezultatele ce vom obținea în anul în care intrăm.

Ostași,

Țara vă va privì totdeauna cu mândrie. Eu vă urez an bun și fericit.

Dat în București, la 1 Ianuarie 1874.

Răspuns

la urările de anul nou ale Mitropolitului Primat.

1 (13) Ianuarie 1874.

Mulțumesc pentru cuvintele prin cari Îmi exprimați simțemintele călduroase ale clerului român, simțeminte cari Îmi sunt cu atât mai scumpe, fiind însoțite de rugile sale către A Tot Putintele pentru țară, pentru Mine și familia Mea.

Primiți din parte-Mi urările cele mai vii pentru anul nou, care sper că va fi fericit pentru Biserică și Națiunea română.

La mulți ani!

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

2 (14) Fevruarie 1874.

Frederic Ne părăsește, cu părere de rău, Vinerea ce vine; suntem nemărginit de recunoscători că L'am putut reține așà de mult.

Opoziținea și adversarii noștri din străinătate sunt așà de descurajați de atitudinea Camerelor, în cât nu mai știu ce să facă, spre a ne creeà greutăți; recurg la minciuni și la născociri: acì Mi-atribue intenția de a abdicà pe motivul sănătății; acì cutare ori cutare mare putere cere schimbarea Ministerului, etc. Ultima festă de acest fel e că la 11 (23) Fevruarie (aniversarea detronării Domnitorului Cuza) să isbucnească aici revoluția, în cinstea cui nu se spune! — Cu toate acestea Ministerul se ține tare.

O probă de liniștea ce domnește aici sunt petrecerile strălucite ale Carnavalului. Zilnic se dau baluri mari la cari e reprezentată întreaga societate. Frederic dansează totdeauna cu pasiune. Joia viitoare dăm cel din urmă bal, la care va luà parte și Elisabeta. Ea s'a restabilit de a binele și suntem pe cale a nădăjduì că chestiunea dinastică va primì în curând o soluțiune practică.

Noul Consul generul al Belgiei, Jooris, a fost primit oficial acum câteva zile; Mi-a remis cu această ocaziune o scrisoare personală din partea Regelui. Înainte a fost la Lisabona și Mi-a povestit că a fost de față când s'a luat Düppel.

Felicitări

adresate Regelui Italiei, Victor Emanuel, cu ocaziunea jubileului de 25 de ani de domnie.

2 (14) Martie 1874.

(Rezumat.)

Aruncând privirea retrospectivă asupra acestor ani, Regele va uità toate luptele și toate suferințele Sale, căci a ajuns să împlinească ceea ce fusese atâta vreme visul și aspirațiunile poporului Său. Aibă încă Maiestatea Sa Regele parte de mulți ani de domnie în raiul Europei, pentru fericirea supușilor Săi.

Termină exprimând dorința de a face cunoștință personal cu regele Victor Emanuel.

Scrisoare de felicitare

către Impăratul Wilhelm al Germaniei.

3 (15) Martie 1874.

Toate binefacerile ale căror dovezi nenumărate au făcut fericirea tinereței Mele și toate câte au radiat asupra Mea și a Doamnei în timpul acestor din urmă ani, se ridică astăzi vii înaintea minții Mele și sunt fericit de a Vă putea mulțumi din nou pentru ele. Ceea ce urăm cu deosebire Maiestății Voastre sunt sănătatea și o seninătate fără nouri, cele două tovarășe nedespărțite cu cari se trece totdeauna peste neînlăturatele griji.

Elisabeta e într'una bolnavă și condamnată prin aceasta la un repaos desăvârșit. Scrisoarea plină de iubire a M. S. Împărătesei I-a produs o bucurie vie în timpul boalei Sale și așteaptă mereu o zi de îngăduire, spre a-I exprimă mulțumirile în scris.

Sunt fericit de a aduce la cunoștința M. V. că din zi în zi treburile aici se consolidează mai mult, grație curentului bun, de care a fost cuprinsă toată țara.

Scrisoare

către Țarul Rusiei la numirea lui G. Filipescu Agent al țerii la St. Petersburg.

(Rezumat.)

16 (28) Martie 1874.

M. S. Domnitorul mulțumește Impăratului Rusiei pentrucă a acordat României dreptul de a avea un Reprezentant la St. Petersburg și îi recomandă călduros pe G. Filipescu,

ce-I fusese prezentat din nainte, în timpul vizitei Domnitorului în Crimea.

Terminând, M. S. Domnitorul, reaminteşte legăturile de recunoştinţă ce apropie pe România de Rusia şi nădăjdueşte că Ţarul va rămâneà şi în viitor protectorul naţiunilor creştine din Orient.

Mesagii

pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare.

23 Martie (4 Aprilie) 1874.

Domnilor Senatori,

Terminul celei de a doua prelungiri a sesiunii Corpurilor legiuitoare împlinindu-se astăzi, Mă simt fericit, înainte de a Mă despărţi de D-voastre, a vă exprimà toată mulţumirea Mea.

Legile importante ce aţi votat constituesc o nouă probă despre activitatea cu care aţi lucrat la îmbunătăţirea instituţiunilor noastre şi la întărirea stabilităţii.

Prin patriotismul şi înţelepciunea D-voastre, prin armonia, ce şi de astădată aţi ştiut a mănţineà între puterea legiuitoare şi guvernul Meu, aţi câştigat nouă drepturi la recunoştinţa ţerii.

În virtutea art. 95 din Constituţiune, declar închisă sesiunea Corpurilor Legiuitoare.

Dat în Bucureşti, la 23 Martie anul 1874.

Carol.

Preşedintele Consiliului Ministrilor şi Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Finanţelor, P. Mavrogheni; Ministrul Resbelului, General I. Em. Florescu; Ministrul Afacerilor Străine şi ad-interim la Culte B. Boerescu; Ministrul Justiţiei, Al. Lahovari; Ministrul Lucrărilor publice, G. Gr. Cantacuzino.

Domnilor Deputați,

Terminul celei de a doua prelungiri a sesiunii Corpurilor Legiuitoare împlinindu-se astăzi, Mă simt fericit, înainte de a Mă despărți de D-voastre, a vă exprimà toată mulțumirea Mea.

Legile importante ce ați votat constituesc o nouă probă despre activitatea cu care ați lucrat la îmbunătățirea instituțiunilor noastre și la întărirea stabilității.

Prin patriotismul și înțelepciunea D-voastre, prin armonia, ce și de astă dată ați știut a mănținea între puterea legiuitoare și guvernul Meu, ați câștigat nouă drepturi de recunoștința țerii.

În virtutea art. 95 din Constituțiune, declar închisă sesiunea Corpurilor Legiuitoare.

Dat în București, la 23 Martie 1874.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul Resbelului, General I. Em. Florescu; Ministrul Afacerilor Străine și ad-interim la Culte, B. Boerescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul Lucrărilor Publice, G. Gr. Cantacuzino.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

20 Martie (7 Aprilie) 1874.

În seara de 24 Martie 1874, M. S. Principesa Maria căzuse bolnavă de scarlatina, ce-i stinse plăpânda vieață.

Îți scriu îngrijiat și neliniștit de sănătatea scumpei Noastre copile apucată de friguri-scarlatină. Sâmbătă eră încă bine de tot și a eșit la plimbare cu trăsura pe vremea căldicică a primăverii; Duminică dimineața

se plângea de un rău, ce se adause spre prânz cu vărsături. Seara se constată o agitație mare cu friguri și doctorul Theodori recunoaște prin acestea începutul unei boale grele. Noaptea, în timpul căreia am veghiat pe rând, fu rea de tot.

Biata fetiță gemeă fără să închiză ochii; la ceasurile două pielea devine roșie-închisă și temperatura se urcă simțitor. Theodori constată la opt ore dimineața friguri-scarlatină. La prânz trupul erà arzător și capul cu totul cutrupit. Doctorul Imi declară că boala este atât de gravă, încât e nevoie de un consult medical.

Seara se ținù în camera bolnavei consultul medical, la care fuseseră chemate autoritățile în materie medicală de aici. Doctorii nu Ne ascunseră gravitatea boalei și Ne declarară că vârsta scumpei Noastre copile le inspiră cu deosebire temeri.

Astă noapte a fost foarte rău; de dimineață friguri cevà mai potolite; nici o clipă de somn. Avem curaj și încredere în Dumnezeu că nu Ne va părăsì în ceasuri grele.

Îți mărturisesc că sunt neliniștit de Elisabeta, care abià merge spre bine și se află într'o situație în care trebue să fie ferită de orice emoțiune; bine înțeles, nu se depărtează o clipă de căpătâiul ficei Sale; se ostenește și nu doarme noaptea de loc.

În aceste împrejurări, dovezile de simpatie ce Ne vin în belșug din toate părțile, Ne fac mare bine. Toată ziua sosesc la palat trăsuri cu persoane, ce vin, fără deosebire de partid, să iea informațiuni despre mersul boalei și să se înscrie.

În domeniul politicei, acum sunt liniștit; Camerele s'au închis, după ce au votat bugetul pe 1875.

Se vor întruni încă trei săptămâni în luna lui Maiu, spre a discută câteva măsuri pentru îmbunătățirea finanțelor.

Am numit pe Filipescu Agent al țerii la St. Petersburg unde va plecà la sfârșitul acestei săptămâni. I-am dat scrisori către Împărat și către Gorciakoff.

Ministerul va fi completat prin numirea lui Maiorescu Ministru al Instrucțiunii publice. E din Moldova, unul dintre cei mai buni profesori ai noștri; a făcut studii în Germania și e specialist în ceeace privește învățământul, sub toate punctele de vedere. Kretzulescu este resfățat la curtea din Berlin, în special de Împărăteasă; i se arată foarte multă amabilitate și atențiune. Din contră, oamenii politici sunt foarte rezervați. Radowitz evită pe Agentul Meu sau îl întâmpină cu răceală, ceeace găsesc puțin prietenos din partea lui.

Împăratul a răspuns la scrisoarea Mea de felicitare printr'o telegramă plină de iubire; dar pare într'una neliniștit de sănătatea Sa.

Scrisoare

către Lascar Catargiu, Președintele Consiliului de Ministri, după îmmormântarea Principesei Maria.

31 Martie (12 Aprilie) 1874.

La 28 Martie (9 Aprilie) 1874 încetase din viață Principesa Maria, în vârstă de 3 ani și 6 luni, în urma unei boale de scurtă durată.

A Tot Puternicul a mutat din această lume de suferințe pe singurul și duios iubitul Nostru copil.

Dacă ar mai fi fost nevoe a Ne încredința de dragostea țerii către Noi, apoi nimic alt nu Ne-o puteà

dovedì mai mult ca aceste dureroase zile, în cari sentimentele de compătimire sincere ale tuturora Ne-au fost ca o mângâiere în adânca Noastră jale.

În asemenea împrejurări, simt un îndemn puternic a spune țerii Mele că asemenea precum dânsa M'a sprijinit cu iubirea ei în momentele cele mai grele ale vieții Mele, asemenea și Eu Mă voiu silì a-i întoarce cu prisos binele care Mi l-a făcut.

Amintirea cea mai dulce, pe care răposata Noastră fiică Ne-a lăsat-o, ca un scump odor, este nemărginitul Ei amor către patria în care S'a născut, amor care erà atât de viu, încât chiar la frageda-i vârtsă, în cea dintâi depărtare în străinătate, Ea Se simțì cuprinsă de dorul țerii.

Legea copilei Noastre, limba ce Ea vorbià, a dobândit o nouă sfințenie pentru Noi, căci fiecare cuvânt românesc Ne va fi de acì înainte un răsunet al acelui glas, pe care nu-l vom mai auzì pe pământ.

S'a rupt într'adevăr, în cercul restrâns al familiei Noastre, cea mai duioasă legătură; însă o legătură mai tare Ne unește acum cu familia Noastră cea mare: poporul român, care împreună cu Noi plânge copilul Nostru și al său.

E o sacră datorie pentru Doamna și pentru Mine de a arătà fiecăruia și tuturor, din adâncul mâhnitei Noastre inimi părintești, recunoștința cea mai ferbinte, rugându-i a înălțà împreună cu Noi rugi către A Tot Puternicul, ca să Ne dea tăria și răbdarea de cari avem nevoe în încercarea la care El Ne-a supus.

Dumineca Paștelor, 31 Martie 1874.

Carol.

1874

Scrisoare

către Principele Imperial al Germaniei.

4 (16) Aprilie 1874.

Primele cuvinte de mângâiere ce am primit din scumpa Noastră patrie, vin dela Tine și produc efectul unui balsam pe rana ce sângerează a inimii Noastre. Și Tu ai deșertat cupa amară și știi că nu există durere mai mare pe pământ. Singură credința, tare ca stânca, că sufletul copilului Nostru este fericit dincolo de această lume și că îl vom revedeà într'o zi mai nobil și mai senin, poate să Ne ajute ca să purtăm cu resemnare durerea Noastră.

Providința, de altă parte, Ne-a dăruit așà de bogat binecuvântările sale, în cât trebue, cu toate acestea, să continuăm a-i aduce mulțumiri. Ne avem încă unul pe altul, avem de asemenea și amici, cari Ne întind mâna cu afecțiune pentru a Ne însoți pe calea plină de spini.

E o mare binefacere a fi cineva încunjurat de atâtea afecțiuni și simpatii, în momentul când se simte părăsit; e ca și cum ar primì cineva învățătura, că atunci când speranța l-a părăsit, trebue să se mulțumească cu afecțiunea.

Nu e decât firesc că acuma vieața Ni se va părea goală; inimile Noastre trebue să aibă răbdare, până când să fie obișnuite, în abnegațiunea de ele însele, a nu sperà, a nu lucrà și a nu-și concentrà sforțările lor decât pentru alții și pentru țară.

Încă odată, adâncile Mele mulțumiri pentru cuvintele de mângâiere, cari au pătruns inima Mea. Voiu purtà cu bărbăție crucea ce Dumnezeu Ni-a impus; aceasta nu-Mi va fi prea greu, câtă vreme am zilnic

dinaintea Mea exemplul sărmanei Mele Elisabeta care sufere cu curaj și cu răbdare, într'o liniștită resemnare.

Mii de călduroase salutări scumpei Tale soții, care a scris Elisabetei o scrisoare atât de afectuoasă.

Scrisoare către Părinți.

6 (18) Aprilie 1874.

Vouă Vă pot spune adânca Mea durere, căci nimenea nu poate, mai bine ca Voi, să o îmbrățișeze și să o înțeleagă în toată întinderea ei. Da, Scumpii Mei Părinți, Voi știți că nu există mai mare durere pe acest pământ decât a pune pe propriul tău copil în mormânt. Singure credința și încrederea în Dumnezeu pot, în asemenea momente, să deà puterea de a purtà o așà grea încercare cu o resemnare creștinească. Rana ce Noi am îndurat este adâncă și nu se va vindecà nici odată; căci, în toată vieața sa, un om plânge pe copilul său cu care au fost îngropate speranțele sale cele mai frumoase. Această lovitură spăimântătoare, care a distrus fericirea familiei Noastre, e ca fulgerul căzut din cer senin; în momentul când străluceà bucuria și un soare luminos, grijile și durerea au căzut asupra Noastră. Nu Ne putem deprinde cu ideia că am zis adio pentru totdeauna scumpului Nostru copil.

În fiecare zi vizităm mormântul cel scump, care e un grațios strat de flori, și îl udăm cu lacrimele Noastre. Mii de persoane, țara întreagă, împărtășesc durerea Noastră.

Vă adresăm, Scumpi Părinți, toate adâncile Noastre mulțumiri pentru cuvintele de mângâiere ce Ne-ați

trimis; știm că plângeți împreună cu Noi, ca pentru propriul Vostru copil. Elisabeta e admirabilă. Dânsa poartă cu multă tărie lovitura teribilă, care a sfâșiat inima Ei de mamă, și caută o scăpare și o mângâiere în religiune și în gândul că fetița Noastră răposată este astăzi mai fericită decât ar fi putut fi vr'odată pe acest pământ.

Mă veți iertă să nu Vă repet amănuntele boalei și ale ultimelor momente ale Itty-i; e prea mare durerea de a reîmprospătă mereu acele momente sfâșiitoare. Scumpa Mea Mamă, Doamna Mavrogheni Ți-a scris toate cu preciziune. Dânsa e, în aceste momente, de un mare ajutor pentru Elisabeta. La întoarcerea Voastră la Sigmaringen, veți găsì fotografiiile sărmanei Noastre Mărioare; Vi le trimisesem de Crăciun. Vederea acelor imagini Vă va fi adânc dureroasă.

Speranța de a vedeà în curând pe Leopold aici Ne susține în aceste ore de întristare; e un semn de mare afecțiune din partea Lui a venì să Ne vadă și să Ne mângâie. Proiectele Noastre de vară sunt încă nehotărîte; cum speranțele ce dădeà Elisabeta au fost înșelate, trebue din nou a se recurge la o cură. Când și unde, nu știm încă astăzi.

Vă sărutăm mânile, Scumpi Părinți, și aspirăm la nouă cuvinte de mângâiere din partea Voastră; căci mângâierea ce vine dela Părinți, în asemenea momente, e cea mai dulce din toate.

Scrisoare

către împăratul Wilhelm al Germaniei.

15 (27) Aprile 1874.

Mulțumind cu emoțiune pentru condoleanțele primite, M. S. Domnitorul adauge:

Cine a suferit odată nu ascunde că e greu a păstra curajul în nenorocire; dar învățăm a cunoaște că există o încredere neclintită în Dumnezeu mai presus de toate amărăciunile pământești.

De există o mângâere pentru așà durere, aceasta se datorește numai faptului că întreg poporul varsă lacrămi fierbinți pe scumpul mormânt; ar fi greu să-și facă cinevà o slabă idee de simpatiile ce Ni s'au arătat în această împrejurare: nu mai existau partide, nici dușmănii, și toate pasiunile se potoliseră, căci copila Noastră, cu ochi strălucitori de blândețe și cu glas armonios, desmierdase toată lumea.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

23 Aprilie (5 Maiu) 1874.

De ieri, suntem stabiliți la Cotroceni, unde inimile Noastre cernite speră să găsească mai mult repaus și oarecare mângâiere, pentrucă avem mai în apropierea Noastră ultima locuință a copilului Nostru dispărut. Palatul din oraș ni se părea așà de deșert și așà de melancolic, încât așteptam cu nerăbdare ziua când l-am puteà părăsì. Dar, și aici, vom simți golul pretutindeni și cu durere.

Plimbarea Noastră zilnică este la mormânt. Ne așezăm acolò și evocăm numeroasele și dulcile amintiri ce Ne-a lăsat drăguțul Nostru copil. Țara întreagă este în doliu pentru Mărioara; Tu o știi, și vei fi putut-o vedeà după ziarele de aici; dar și din străinătate Ne-au fost date numeroase semne de simpatie. Împăratul Germaniei Mi-a scris o scrisoare foarte afectuoasă, în care inima Sa se manifestează în toată căldura ei. Am primit, între altele, o scrisoare dela regele Italiei, și Elisabeta o alta dela Regina Angliei, care e concepută în termini foarte familiari și plini de cordialitate. Împărăteasa Eugenia de asemenea Mi-a trimis o telegramă, pătrunsă de simțeminte sincere de condoleanțe.

O frumoasă recepțiune va fi rezervată Principelui Serbiei, care va venì să-Mi facă vizită cu ocaziunea întoarcerii sale din Constantinopol; dar Eu nu voiu puteà luà parte la ea; voiu merge înaintea Lui la Giurgiu și apoi Mă voiu întoarce direct dela gara din București la Cotroceni, cu drumul de fier. El petrece câteva zile aici, pentru a-Și revedeà rudele; Îl vom primì de câteva ori la masă, numai cu Noi singuri. Generalul Florescu va face să defileze trupele în numele Meu.

Anul acesta din nou suntem condamnați la o cură pe care trebue s'o facem la Franzensbad. Toată luna lui Iulie va fi întrebuințată la aceasta. Vom trebuì să mergem în urmă să facem băi de mare într'o localitate, care să fie cât mai puțin posibil expusă la vânturi. A fost propusă insula Whigt. Trebue să căutăm acuma a combinà călătoria și curele Noastre așà fel ca, în timpul cât vom petrece în străinătate, să fim cât mai mult timp lângă Voi, Scumpi Părinți. Ne-ar fi prea penibil de a Ne revedeà, de data aceasta, în Suabia și

pe malurile Rinului, unde, în anul trecut, am gustat fericirea atât de completă și neturburată. Vederea acelor locuri scumpe ar cere dela Noi un curaj pe care nu credem a-l aveà încă. Nervii Elisabetei sunt așà de încercați, încât Ea are trebuință de mari îngrijiri. Îți mărturisesc că sunt adeseori neliniștit și istovit de durere, de întristare și de griji. Din cauza aceasta dorm puțin noaptea, și am auzit în mai multe rânduri pe sărmana Mea Elisabeta strigând în vis: moartă, moartă! Acest strigăt dureros este, la fiecare dată, o lovitură ce străpunge inima Mea rănită.

E o adevărată trebuință pentru Noi a revedeà pe Leopold pe care-l așteptăm cu nerăbdare; prezența lui va luminà de sigur gândurile Noastre posomorîte. Căutăm necontenit să Ne sustragem cât mai mult este cu putință, prin ocupațiuni și muncă, dela tristele împrejurări ale timpului din urmă. Văd în toate zilele pe Ministrii Mei și, împreună cu Elisabeta, primesc multe persoane, ceeace nu Ne este penibil, după cordialele simpatii ce toată lumea Ne-a arătat. Camerele au fost redeschise astăzi; aflu că ele vor să Ne prezinte adrese de condoleanțe.

În acest moment, Ne ocupăm în amănunt de elaborarea tractatelor de comerț cu diferite State. Cum noi putem să oferim condițiuni mult mai favorabile decât Turcia, Statele vor fi dispuse bucuros să semneze tractate deosebite cu noi.

Cestiunea legării căilor noastre ferate cu rețeaua ungară e pe cea mai bună cale de a ajunge la o regulare; într'un timp relativ scurt, liniile Timișoara-Vârciorova (la Dunăre) și Brașov-Ploești, prin Sinaia, vor fi deschise circulațiunii.

Cestiunea unei concesiuni pentru construirea liniei dela Galați la Marea Neagră și aceea a construirii unui port de mare, sunt mai puțin înaintate.

Filipescu a fost primit cu distincțiune la St.-Petersburg. Am și primit dela Împăratul Alexandru și dela Principele Gorciacoff scrisori în cari își exprimă satisfacțiunea lor pentru numirea unui Agent al României.

Protestarea Porții a fost respinsă în mod hotărîtor.

Mesagiu

pentru deschiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

25 Aprilie (7 Maiu) 1874.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

V'am convocat în sesiune extraordinară, spre a se supune desbaterii D-voastre diferite proiecte de legi, mai ales financiare și economice.

Durata sesiunii este mărginită până la sfârșitul lunii Maiu, împlinindu-se în 2 Iunie terminul fixat de Constituțiune pentru reînnoirea periodică a Senatului.

Însemnătatea și urgența proiectelor pe cari veți aveà a le desbate, M'a făcut a vă cere concursul într'un timp, în care ocupațiunile agricole vă reclamă pe cei mai mulți dintre D-voastre. Sunt însă convins că veți aduce, ca și în trecut, acest sacrificiu pentru binele țerii.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul de Resbel, General I. Em-

Florescu; Ministrul Afacerilor Străine, B. Boerescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul Lucrărilor publice, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, T. Maiorescu.

Răspuns

la Adresa de condolență a Adunării Deputaților, pentru moartea Principesei Maria.

2 (14) Maiu 1874.

Domnule Președinte,
Domnilor Deputați,

Sunt adânc mișcat de grațioasa atențiune ce Adunarea a avut-o, votând această Adresă de compătimire și prezentând-o în corp.

Vă mulțumesc pentru simțemintele ce D-voastre Ne exprimați. Via parte ce țara întreagă a luat la durerea Noastră este pentru Mine răsplătirea cea mai frumoasă pentru tot ce am căutat a face până acum, spre a asigurà Românieі o poziție demnă, un viitor frumos. Dureroasa pierdere a singurului Nostru copil n'a slăbit nici un moment și nu va slăbì zelul Meu pentru toate interesele țerii. Vă mulțumesc și în numele Doamnei pentru cuvintele de mângâiere, ce D-voastre ați găsit pentru inimile Noastre întristate.

Dumnezeu Ne va dà tăria spre a Ne supune voinței Sale.

Răspuns

la Adresa de condolență a Senatului, pentru moartea Principesei Maria.

4 (16) Maiu 1874.

Inalt Prea Sfinte Părinte,
Domnilor Senatori,

Ca în totdeauna, și în astă tristă împrejurare, Senatul s'a grăbit a Ne expune simțemintele Sale de iubire și de alipire.

Vă mulțumim din inimă pentru via parte ce D-voastre luați la durerea Noastră amară. Este foarte adevărat, că orice suferință devine mai ușoară când este împărtășită; cu atât mai mult trebue să devie mai ușoară suferința Noastră, fiind împărtășită de un popor întreg.

Da, în dragostea poporului Nostru vom găsi tărie și răbdare, spre a Ne supune la această crudă încercare.

Rugile înaltului cler vor atrage binecuvântările Cerului asupra tuturor familiilor cari au fost izbite ca Noi.

Dumnezeu să Ne ajute!

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

14 (26) Maiu 1874.

Cuvintele pline de mângâiere din scumpa Ta scrisoare Ne-au adus cea mai mare ușurare în inimile Noastre, dar din parte-Ne suntem adânc întristați de nou-

tăţile puţin mulţumitoare ce Ne dai despre sănătatea Ta. Cerul Ne-a supus şi pe Noi şi pe Tine la grozave încercări; ştii însă să le suferi cu răbdare şi supunere.

Cu nerăbdare aşteptăm sosirea lui Leopold făgăduită pe Luni. Până atunci, Domnitorul Serbiei, care înţelege ospitalitatea cu totul după obiceiul oriental, Ne va părăsi. Ne abţinem de a Ne arătă în toate manifestările ce facem a se da în onoarea Lui; Îl invităm numai câte odată la prânz şi să iea ceaiul cu Noi. Ori de câte ori vine la Cotroceni, aduce o coroană pe care o depune El însuş, sau prin altcineva, pe mormântul copilei Noastre.

E un om cu înfăţisare foarte plăcută şi minte vioae, cu care se poate vorbì de minune. Are multă inteligenţă firească, dar îi lipseşte cultura superioară. Vizita lui a produs o nelinişte mare la Constantinopol, de unde a plecat cu totul nemulţumit. Sârbii se găsesc acum în termeni mult mai răi cu Turcia decât noi, fiindcă nu le-a primit zvornik-ul. Voiu numì pe Domnitorul Milan, înainte de plecare, Colonel al Regimentului 6 de Linie, ceeace are însemnătatea sa politică. Camerele, după ce Ne-au prezentat *in corpore* adrese de condoleanţe, au căutat să doboare Ministerul şi să formeze un Cabinet de coaliţie: azi s'a pus chestia de încredere şi Ministerul a avut 77 voturi pro, contra 28.

Pe aici e frig şi plouă în toate zilele; este temere de inundaţii în Moldova.

Ordin de zi către armată

la numirea Principelui Milan al Serbiei ca Şef onorar al Regimentului 6 de Infanterie.

15 (27) Maiu 1874.

Dorind a da o probă de dragoste bunului Nostru Frate, Domnitorului Serbiei Milan Obrenovici al IV-lea, şi spre a strânge şi mai bine legăturile de simpatie între armata sârbă şi română,

Numim Cap al Regimentului al 6-lea de Infanterie de linie pe M. S. Domnitorul Serbiei Milan Obrenovici al IV-lea.

Regimentul al 6-lea va adresà M. S. Domnitorului Serbiei raport trimestrial de situaţiunea Regimentului.

Dat în Bucureşti, la 15 Maiu 1874.

Carol.

Ministrul de Resbel, General de Diviziune I. Em. Florescu.

Cuvântări

la ceremonia numirii Principelui Serbiei Milan, Şef al Regimentului 6 de Infanterie.

15 (27) Maiu 1874.

Am hotărît a numì pe M. S. Domnitorul Serbiei Cap al Regimentului al 6-lea de Infanterie. Sunt convins că prin această numire se va stabilì o legătură între amândouă armatele, unindu-ne astfel mai mult cu camarazii noştri de arme din Serbia. Această unire va fi o nouă dovadă de înfrăţirea ce există între poporul sârb şi poporul român.

Apoi M. S. Domnitorul, adresându-Se către A. S. Principele Serbiei, rostește, în limba franceză, următoarele cuvinte:

Alteță! Ne felicităm că de azi înainte Alteța Voastră faceți parte din armata Noastră, primind a fi Capul unui regiment român. Ziua în care numele Alteței Voastre a fost trecut în anuarul nostru militar, va rămâneà săpată în memoria Noastră ca o dată scumpă și vecinică despre sincera prietenie care unește ambele Noastre popoare și ambele Noastre oști.

Mesagii

pentru închiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

31 Maiu (12 Iunie) 1874.

Domnilor Senatori,

Pentru întâia dată Senatul ajunge la terminul reînnoirii sale periodice fixat prin Constituțiune.

Dacă stabilitatea și armonia între puterile Statului sunt o condițiune neapărată pentru prosperitatea poporului, suntem în drept a ne felicità cu toții de acest rezultat.

Mulțumirea noastră este cu atât mai mare, cu cât legislatura de patru ani, care se încheie acum, a fost cea mai bogată în lucrările ei.

Organizarea bisericii după datinele țerii și după sfintele canoane, organizarea armatei, rezolvarea înțeleaptă a greutăților ivite în urma primei concesiuni a căii ferate Roman-Vârciorova, întărirea ordinei în finanțe prin crearea de resurse nouă în bugetul Statului,

legea domeniilor și a cassei pensiunilor, reforma administrațiunii în district și comună prin legea consiliilor județene și prin legea comunală, convențiunile telegrafice și postale cu Statele vecine, legea telegrafelor și postelor, modificarea codului penal și legea regimului închisorilor și, chiar în această laborioasă sesiune extraordinară, legea pentru legarea căilor noastre ferate cu rețeaua cea mare a Europei, legile vamale, sanitare și a împroprietăririi coloniștilor din Basarabia; aceste legi împreună vor consolidă administrația generală a Statului român, iar pentru D-voastre în deosebi vor fi un titlu la recunoștința țerii.

În mesagiul Meu din 23 Maiu 1871, prezentat D-voastre tot prin guvernul actual, v'am exprimat încrederea ce am în destinele României și speranța că națiunea întreagă, luminată prin experiență, după atâtea grele încercări, și obosită de lupte sterile, va merge prin mandatarii săi cu pași siguri pe adevărata cale a progresului, prin ordine și stabilitate.

Încrederea Mea a fost fundată; speranța s'a realizat.

Vă exprim dar, Domnilor Senatori, Domneasca Mea mulțumire și rog pe Dumnezeu să vă aibă în sfânta Sa pază.

Sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare este închisă.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul Resbelului, General I. Em. Florescu; Ministrul Afacerilor Străine, B. Boerescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul Lucrărilor publice, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, T. Maiorescu.

Domnilor Deputați,

Terminul până când ați fost convocați în sesiune extraordinară expiră astăzi. Până în cea din urmă zi a acestei laborioase sesiuni, v'ați ocupat de legile economice și financiare, ce trebuințele țerii le reclamau, și ați adus binelui public sacrificiul întereselor D-voastre particulare.

Unirea perfectă, ce și de astă dată a domnit între puterile Statului, a produs rezultate fericite pentru înaintarea României. În adevăr, prin votarea mai ales a legii pentru legarea căilor noastre ferate cu rețeaua cea mare a Europei, a legii vamale, a legii pentru înproprietărirea coloniștilor din Basarabia și a legii sanitare, s'a făcut un pas însemnat pe calea progresului real al țerii.

Vă exprim dară a Mea Domnească mulțumire și rog pe Dumnezeu să vă aibă în sfânta Sa pază.

Sesiunea extraordinară a Corpurilor Legiuitoare este închisă.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul Resbelului, General I. Em. Florescu; Ministrul Afacerilor Străine, B. Boerescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul Lucrărilor publice, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, T. Maiorescu.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

Franzensbad, 8 (20) Iulie 1874.

După ce-Și exprimă dorința de a primi cât de curând pe scumpa Sa Mamă ací, M. S. Domnitorul, între altele, adaoge:

Azi am avut la masă pe Ministrul Rusiei, de Kotzebüe, care a venit să Ne facă vizită din Elster, unde

urmează cura. Ne interesă mult să-l cunoaștem, căci a petrecut mulți ani în România, unde a fost Consul al Rusiei la Iași. A tradus în nemțește un număr oarecare de poezii de Alecsandri. Schițele sale asupra Moldovei și romanul „Lascar Viorescu" mărturisesc deopotrivă interesul binevoitor cu care a studiat România.

Leopold, a cărui prezență aici Ne-a produs nespusă plăcere, nu-Ți va spune decât lucruri favorabile cu privire la România; Îți va comunică de asemenea despre Werner, care a profitat de vizită sa, spre a-și pune experiența-i îndelungată la organizarea Curții Mele domnești.

Scrisoare către Regele Greciei.

15 (27) Iunie 1874.

La 5 (17) Iunie Consulul General al Greciei prezentase M. S. Domnitorului o scrisoare de condoleanță autografă a Regelui Greciei.

M. S. Principele Carol mulțumește Regelui Greciei pentru cuvintele sale de simpatie și adaoge:

Sunt convins că Maiestatea Voastră, având nespusa bucurie de a Se vedeà înconjurat de fermecători copìi, va compătimì cu Noi, cari nu aveam decât unul și cari trebue astăzi să Ne obișnuim cu această crudă pierdere! Singurul lucru ce Ne ajută să suportăm golul care s'a făcut în jurul Nostru, este iubirea și interesul ce am închinat frumoasei Noastre țeri.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

Franzensbad, 15 (27) Iulie 1874.

Așteptam pe Mama la gara dela Eger cu Carola, care sosise din Marienbad. Firește prima vedere a redeșteptat atâtea amintiri dureroase, dar Ne-am reținut cu mari lupte sufletești, și din ochii nimănui n'a picat o lacrimă. Prezența Carolei Ne-a fost într'ajutor să trecem prin aceste clipe apăsătoare. Dela gara Eger Ne-am întors îndată cu trăsura aici și am prânzit în familie.

Vremea era răcoroasă, cerul înourat. Mama a învins greutățile călătoriei; găsesc că are înfățișarea destul de bună și că Și-a păstrat frăgezimea și vioiciunea minții de odinioară în convorbire. Suntem nemărginit de fericiți că Se află lângă Noi, dar Ne aducem învinuiri că am luat-O de lângă Tine și Ne pare rău că ai rămas singur în Krauchenwies. Înțelegem cât de mare e sacrificiul Tău pentru Noi, și-Ți mulțumim din inimă.

Împărăteasa a avut bunătatea de a cere informațiuni Reginei Angliei asupra celei mai bune stațiuni de băi de mare. Regina a răspuns telegrafic că medicul Său Sir M. Jenner recomandă pentru Elisabeta „and her Husband", Eastbourn, ca cea mai bună stațiune de băi.

Dacă niște Doamne așà de sus puse se îngrijesc de băile Noastre, sperăm să Ne facă bine de tot.

Probabil deci că vom merge la Eastbourn sau la Hastings.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

Franzensbad, 18 (30) Iulie 1874.

Zilele trec pe nesimțite, trăim numai pentru cură. Miercurea trecută am fost la Marienbad. Carola Ne așteptă la gară. Timpul nu erà priincios, dar ploaia nu Ne-a oprit dela plimbare.

Am străbătut parcul orânduit cu gust, și Ne-am plimbat în liniște, ceea ce Ne-a convenit prea bine. Din fericire aici băile sunt frecuentate de vizitatori atât de sus puși, că o regină și un prinț oriental nu fac așà mare vâlvă. N'am întâlnit la Marienbad nici un cunoscut; Strat, care isprăvise cura, plecase de două zile.

Am făcut o excursiune la ruinele dela Seeberg, în mijlocul unei văi cu priveliște romantică.

Am scăpat de călduri; la București trebue să fie grozav de cald; seceta amenință porumbul. Mavrogheni sosește peste câteva zile; voiu aflà mai multe dela el.

Scrisoare

către Principele Caro-Anton de Hohenzollern.

3 (15) August 1874.

Generalul Florescu, Ministrul de Răsboiu, fusese invitat la manevrele de toamnă prusiene în Hanovra, ca oaspe al Împăratului împreună cu ofițerii ce-l însoțeau, Colonelii Costaforu și Zefcari, și Maiorul Lahovary.

Sper că Florescu va aveà timp să se prezinte înaintea Ta, înainte ca să pleci la Weinburg; fără îndoială vei îngăduì.

1874

Scrisoare

înmânată Împăratului Wilhelm al Germaniei prin Ministrul de Răsboiu, General Florescu.

4 (16) August 1874.

Cuvintele Maestății Voastre de despărțire din Eger, afectuoase și bine voitoare, continuă a răsunà în fundul inimii și Mi-e greu că nu pot venì Însumi la Berlin. În acest moment nu Mă simt în stare a Mă prezintà în fața Maestății Voastre așà cum ar trebuì și cum aș dorì.

Lovitura durerii pe care Cerul Ne-a trimis-o apasă încă greu inima Mea, și în asemenea stare sufletească, N'aș fi decât o povară pentru Maiestatea Voastră.

Nădăjduesc că voiu prezintà omagiile Mele Maiestății Voastre, la Berlin, mai târziu, în împrejurări mai bune.

Sunt nesfârșit de recunoscător Maiestății Voastre, pentru autorizația dată Ministrului Meu de Resbel, General Florescu, și câtor-va ofițeri spre a fi de față la manevrele de toamnă. Îmi permit a-i recomandà grațioasei bună voințe a Maestății Voastre. Printr'o deasă trimitere de ofițeri români în Prusia sper să-Mi împlinesc scopul ce-l urmăresc încă de mult, a da armata Maiestății Voastre exemplu strălucit trupelor Mele, și a le insuflà astfel un nou zel.

Ce fericiți am fi fost să revedem pe M. Voastră însănătoșit. Mâna protectoare a Domnului să se întindă încă multă vreme peste prețioasa Sa existență.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

Londra, 4 (16) Septemvrie 1874.

Kretzulescu, agentul nostru la Berlin, a sosit aici de curând; e foarte îngrijit de construcția definitivă a drumurilor de fer. Bleichröder & C-ie nu-și pot plasà acțiunile fără concursul nostru. Afacerea Mă neliniștește foarte mult.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

7 (19) Septemvrie 1874.

Felicitând pe Părintele Său cu ocaziunea zilei de 7 Septemvrie, M. S. Domnitorul adauge:

La 8 ale lunii viitoare, într'o durere tăcută, vom serbătorì aniversarea nașterii ficei Noastre moartă. Ea erà raza luminoasă a vieții Noastre casnice; de acum înainte ziua aceasta de reamintire Ne va arătà pe fiecare an din nou că viața de pe pământ nu este decât o pregătire pentru alta mai bună și că de acea nu trebue să Ne legăm prea mult de lumea de față. Nu s'ar părea câtuș de puțin pătrunsă lumea de acest sentiment în Anglia. Cred că nu există o altă țară pe lume în care materialismul să fie atins un grad atât de înalt. Ací se trăește pentru a se bucurà de viață cât se poate de complet, și „iată totul". De aceea se văd înflorind comerțul și industria ce aduc bani, și banul e singura trebuință pentru fericirea engleză.

M'am întreținut multă vreme cu Max Müller asupra stării sociale engleze și cu ajutorul lui am aruncat o

privire asupra stării sociale și morale a poporului și am aflat multe lucruri.

România se consideră aici ca *terra incognita* și simpatiile pentru Turcia sunt așà de puternice, că e zadarnic a luptà împotriva acestei ciudate slăbiciuni. Totuș am intrat în legătură cu vre-o câțiva englezi cu foarte multă trecere.

Continuăm băile de mare, cu toată vremea rece ce s'a lăsat aici, și ne simțim foarte bine. Ieri a fost o furtună grozavă iar marea foarte agitată.

Cuvinte și ordin de zi

la sfințirea și împărțirea steagurilor nouă.

14 (26) Octomvrie 1874.

La Băneasa, unde, după manevră, se sfințiră și se împărțiră ostirii 32 steaguri nouă:

Cu mândrie și încredere v'am dat aceste steaguri, având ferma convingere că armata va ști a le apără în orice împrejurare ca un sfânt depozit și a le păstrà cu onoare și fără pată.

Nu Mă îndoesc nici un moment, că fiecare dintre D-voastre, când veți fi chemați a vă împlinì datoria, o veți face cu iubire și devotament, având numai o țintă, deviza steagurilor: „Onoare și Patrie!"

La banchet:

Ziua de astàzi fiind serbarea cea mai însemnată, cea mai frumoasă a armatei noastre, ridic cel întâiu pahar în sănătatea sa, făcând urările cele mai călduroase pentru întărirea și desvoltarea oastei.

Să trăească armata!

Către ofițerii din armatele străine:

Cu o adevărata satisfacere ridic acest pahar pentru armatele, pe cari am avut plăcerea a le vedeà reprezintate la manevrele noastre de toamnă. Exprimând via Noastră recunoștință guvernelor, cari v'au trimis, Domnii Mei, în România, nutresc speranța că veți păstrà o bună amintire de petrecerea voastră printre noi. Armata Mea se unește cu urările ce fac pentru țerile voastre și se asociază din inimă la toastul Nostru.

În sănătatea Suveranilor și pentru prosperitatea guvernelor ce aveți onoarea a reprezintà! În sănătatea armatelor voastre!

Ordin de zi către armată:

Ostași,

Pentru a treia oară voi ați știut să răspundeți la apelul ce v'am făcut.

Ați dovedit din nou că nu s'au șters din inima Românilor virtuțile militare ale strămbunilor.

Rezimată pe voi, țara poate păși cu încredere spre viitorul ei.

Ostași, vă mulțumesc la toți împreună.

Astăzi veți primì steagurile cele nouă, simbolurile unei nouă organizări a armatei. Ele nu mai sunt semnele exclusive ale singurei armate permanente, precum erau cele vechi, ce se vor păstrà de acum ca un sacru depozit. Steagurile cele nouă înfățișează toate elementele puterii militare, întreaga țară sub arme.

Voi vă veți adunà pururea în jurul lor, când voiu aveà trebuință de voi, și veți dovedì în ori ce întâmplare că cuvintele „Onoare și Patrie", înscrise pe ele, sunt mai adânc înscrise în inimile voastre.

Ostași,

Jurați că veți apără totdeauna aceste steaguri și că veți fi gata a vă jertfi viața pentru țara voastră, a cărei pază, în onoarea și drepturile ei, vă este încredințată sub aceste semne!

Dat în București, la 14 Octomvrie 1874.

Carol.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

17 (29) Octomvrie 1874.

În sfârșit, izbutesc să-Ți scriu, după ce am trecut prin zile foarte pline de mișcare și foarte obositoare. Dar am îndurat bine toate aceste oboseli și Mă simt foarte bine.

Totul s'a petrecut în chip mulțumitor; se pot privi aceste din urmă zile cu satisfacțiune și viitorul cu încredere.

Toate marile Puteri, cu excepțiunea Italiei, au trimis aici reprezentanți ai armatelor lor. Turcii au primit invitațiunea noastră cu multă grăbire și au trimis un Colonel de artilerie eminent și un ofițer de stat-major. Serbia și Olanda erau de asemenea reprezentate. Erau în totul patrusprezece ofițeri străini.

Manevrele începură la 4 (16) Octomvrie, lângă Buzău, unde Eu am sosit din Sinaia cu o zi mai înainte; atunci nu erau prezenți, dintre ofițerii streini, decât de Nagy, Colonelul austriac din statul-major general, un om foarte inteligent, Colonelul rus din statul-major general, Bobricoff, și un ofițer olandez.

A 3-a diviziune (trei brigade de infanterie, o brigadă de cavalerie și un regiment de artilerie din Moldova) aveà ca sarcină a forță trecerea Câlnăului și a Buzăului.

În timpul șederii Mele la Sinaia, unde eram, aproape doborît de treburi și unde aveam aproape în fiecare zi conferințe cu Ministrii, n'am avut timpul să Mă ocup de aceste manevre; speram că comandanții vor studià cu atențiune terenul și vor conduce exercițiile cu dibăcie. Spre părerea Mea de rău, greșeli mari au fost comise către sfârșit, și pentru a evità nouă confuziuni, a trebuit să întrerup manevrele în ziua aceea. Critica Mea, puțin cam severă, avù acest avantaj, că în zilele următoare mersul manevrelor fu mai mulțumitor.

După amiazi, am părăsit Buzăul și, seara, am sosit la București.

A doua zi, am primit pe ofițerii streini, sosiți în acest timp. Mi-au fost prezentați de către reprezentanții guvernele lor respective. Erau: Colonelul englez Morris, un om plin de spirit; Căpitanul francez de stat-major Torcy, un ofițer îndemânatec și instruit; Maiorul prusian de Renthe-Fink, din marele stat-major, pe care îl cunosc din Schleswig, și patru ofițeri sârbi. La 6 (18) Octomvrie, am părăsit Bucureștii împreună cu statul Meu major și M'am instalat la Drăgănești, aproape de Prahova, în centrul terenului manevrelor; seara, a fost un prânz sub corturi; apoi au fost luate dispozițiunile pentru a doua zi.

Ofițerii străini au sosit la Drăgănești la 7 (19) Octomvrie, la 11 ore dimineața; am încălecat imediat, pentru a vizità diviziunile 1-a și a 2-a; după defilare, trupele au ocupat pozițiunile lor pentru manevrele de a doua zi și am asistat încă la instalarea avant-postu-

rilor. Apoi, am făcut o recunoaștere împreună cu statul Meu major, ca să-Mi dau în cunoștință de cauză ordinele pentru lupta de a doua zi, 8 (20) Octomvrie. Seara, la orele șapte, am sosit la Fierbinți, unde se află cartierul general și unde se duseseră ofițerii străini. Cincizeci de persoane luară parte la prânzul de sub cort. Seara, am lucrat la dispozițiunile manevrelor de corp de a doua zi (trei diviziuni, 18.000 de oameni). La 8 (20) Octomvrie, dimineața, am părăsit cu toții cartierul; timpul erà splendid; cu toate acestea pe la amiazi erà cam prea cald. Manevrele începură pe la zece ore și au ținut până la cinci ore seara; totul a mers după dorință, și ofițerii străini au admirat în particular rezistența trupelor. Seara la masă se vorbì mult de întâmplările zilei și părerea generală fu că s'a cerut prea mult dela trupe.

Ofițerii turci sosiră dimineața și asistară la toate manevrele. Ei se mirară de ce văzură, și Colonelul Asis-Bei zise Englezului: „E serios; nu Mă așteptam la aceasta". La 9 (21) Octomvrie, ne-am întors cu toții la București. În cursul celor două zile următoare, când trupele mergeau spre Capitală, am făcut recunoașterea terenului pentru ultima zi de manevre și am hotărît dispozițiunile împreună cu ofițerii din statul major general.

La 12 (24), manevrele s'au terminat. Încăerarea avù loc la Colentina, la zece kilometri de București; a 3-a diviziune, întărită cu o brigadă de infanterie, aveà de mănținut o pozițiune defensivă foarte avantajoasă în trei sate dealungul Colentinei; celelalte două diviziuni, înaintând pe două coloane separate, aveau să ocupe acea pozițiune. Cu excepțiunea câtorva greșeli,

pe cari le-am arătat la moment și am făcut să se îndrepte numai decât (năvălitorii au trebuit să se întoarcă la locul lor dinainte și să reînnoiască mișcarea), manevra fu bine executată. Cu toată ploaea mare, mii de curioși erau de față. Duminecă 13 (25) Octomvrie, Elisabeta sosì la București și asistă, seara, la orele 9, la țintuirea solemnă a drapelelor. Toate regimentele erau reprezentate prin deputațiuni de ofițeri și de soldați. Toți ofițerii de stat-major și misiunile străine erau invitați; în totul opt sute de persoane.

Binecuvântarea și distribuirea drapelelor s'a făcut Luni, 14 (26) Octomvrie. La orele zece, deputațiunile regimentelor veniră la palat să iea cele 32 de drapele și fanioanele pentru a fi transportate la Băneasa, unde trebuià să se facă ceremonia. La orele 11 și jumătate, Mă dusei acolo cu Elisabeta; mergeam călare lângă trăsura Ei. La sosirea noastră, furăm salutați cu căldură. Mai mult de 50.000 de persoane și 600 de trăsuri se strânseseră acolo. Trupele formau un singur pătrat mare, în mijlocul căruia eră ridicată o estradă pentru Mitropolit și înaltul cler; la dreapta și la stânga, șefii de regimente luară loc lângă drapelele lor; apoi ofițerii străini, generalii, etc.

În fața estradei, se află tribuna Noastră și îndărătul ei se înșiraseră Ministrii, Reprezentanții străini, înaltele autorități ale Statului. Serviciul divin fu solemn și impunător și făcù o impresiune adâncă asupra străinilor.

După binecuvântarea drapelor, am adresat o scurtă alocuțiune șefilor de regimente și de batalioane, cari îmmânară apoi drapelele la port-drapeli; aceștia se întoarseră la regimentele lor respective. Trupele prezintară armele, toate muzicele intonară imnul național

și un ura nesfârșit sguduì văzduhul. Fu un moment cu adevărat răpitor. Văzând toate acele drapele și fanioane, în mijlocul cărora strălucià stema Hohenzollernilor, inima Mi se umplù de bucurie și de mândrie. Facă Dumnezeu ca acest prețios simbol, pe care l-am dat trupelor Mele, să le conducă în totdeauna la victorie și ca în oarele grele mai ales, poporul Meu să se grupeze împrejurul lui cu încredere!

Defilarea a ținut o oră și jumătate; totul a mers după dorință și asistenții au fost mulțumiți. Întoarcerea Noastră în oraș fu o ovațiune continuă ce nu s'ar puteà compară decât cu aceea a intrării Mele în Capitală, la 1866. Toți ofițerii străini se aflau în statul Meu major.

Cât de mult s'au schimbat timpurile pe aici! — se strigà din toate părțile. Odinioară Domnitorii români mergeau în suita unui Omer-Pașa și unui Coronini, a unui Gorciacoff și, laolaltă cu aceștia, treceau în revistă trupe turcești, austriace sau rusești. Astăzi, Domnitorul, încunjurat de ofițeri străini din toate armatele mari, trece în revistă propriile Sale trupe naționale!

Seara am dat un prânz de gală de 110 persoane și am ridicat primul toast pentru armata Mea. Generalul Florescu răspunse. Al doilea toast a fost ridicat în onoarea armatelor reprezintate la manevrele noastre și a șefilor lor supremi. A răspuns Colonelul englez Morris, în calitatea sa de decan. Dânsul a zis între altele: „Tot ce am văzut la această tânără armată m'a umplut de surprindere și voiu raportà guvernului meu ceeace este România și progresele ce ea a făcut".

I-am răspuns, zicând că acest elogiu făcut de un Englez Îmi erà cu atât mai prețios, cu cât compatrioții săi erau în general într'o neștiință completă despre starea de lucruri în România. El recunoscù aceasta și Îmi promise a face tot ce va fi în puterea sa pentru a modificà aceste dispozițiuni în Anglia.

Rusul și Prusianul declarară că armata noastră erà pe cale de a devenì foarte solidă. Eu sunt convins că, în câțiva ani, lumea va fi silită a țineà socoteală de noi. Renthe-Fink Îmi spuse: „România are un material superb, oameni inteligenți; numai ofițerii trebue să desfășure puțin mai multă silință; dar, spre marea mea bucurie, am văzut că fiecare din ei e însuflețit de cele mai bune intențiuni". Turcul zise Englezului, că cel mai bun lucru ar fi ca România să devie liberă și să încheie un tractat de prietenie cu Turcia. Foarte semnificativ!

După prânz se sună retragerea. Elisabeta, Ministrii, etc. s'au dus s'o asculte; mii de oameni încunjurau Palatul.

Marți 15 (27) M'am întors cu Elisabeta la Sinaia. Această localitate Ne face cel mai mare bine, mai ales pe timpul acesta foarte frumos.

În politică totul merge după dorință; se pare că marile Puteri consimțesc acuma să încheie cu noi tractate de comerț, cu toate protestările Porții. În Serbia afacerile nu merg bine; Principele e foarte îngrijat; poate că această țară va aveà să treacă prin luptele prin cari a trecut România. Am chemat la Sinaia pe Agentul Meu din Belgrad ca să aflu amănunte.

La 15 (27) Noemvrie, Camerele au să se întrunească. Opoziţiunea îşi ascuţeşte armele de pe acum, dar nu va obţineà mare lucru.

Ne gândim adeseori la frumoasele zile ce le-am petrecut în casa părintească şi suntem cuprinşi de o puternică dorinţă de a Vă vedeà. Mii de mulţumiri, scumpi părinţi, pentru iubirea cu care din nou Ne-aţi tratat ca pe copii alintaţi.

Cuvântare

la inaugurarea statuei lui Mihaiu Viteazul.

8 (20) Noemvrie 1874.

Pentru întâia oară, cu această ocaziune, M. S. Domnitorul adresează o cuvântare poporului ce se adunase în număr de câteva mii.

Sunt fericit că sub Domnia Mea s'a ridicat statua lui Mihaiu Viteazul, care ne aduce aminte epoca cea mai glorioasă din istoria noastră, epocă în care acest mare Domn român a avut fericirea de a luptà pentru apărarea şi autonomia ţerii.

El, împreună cu Mircea şi Ştefan cel Mare, a pus temelia acestui spirit ostăşesc, care insuflă astăzi armata noastră şi care află un răsunet în naţiunea întreagă.

Inaugurând acum această statuă, sunt sigur că timpul de bărbăţie n'a trecut şi că, în momentul de pericol, România se va sculà ca un singur om, spre a împlinì ca în trecut datoria sa. Dea Dumnezeu ca în acel moment să pot răspunde şi Eu aşteptărilor ţerii şi să putem săpà în inima generaţiunilor viitoare recunoştinţă către apărătorii moşiei românești.

Cadă acum acel văl, care acopere această statuă, și rămână încredințat orășenilor Capitalei monumentul lui Mihaiu Viteazul.

Mesagiu

de deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

15 (27) Noemvrie 1874.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Deschid astăzi cea dintâi sesiune a Senatului reînnoit în terminul fixat de Constituțiune și totodată a patra și cea din urmă sesiune ordinară a Adunării legislative.

Acest fapt însemnat nu s'a putut îndeplini decât prin buna înțelegere ce a domnit între puterile Statului. El este o dovadă că țara a dobândit conștiința trebuințelor sale reale și că înaintează cu maturitate în desvoltarea morală și economică.

Relațiunile noastre cu Puterile străine continuă a fi și în anul acesta din cele mai mulțumitoare. Interesele Statului român nu pot decât să câștige prin practica politicei noastre exterioare, bazată numai pe legalitatea tractatelor și respectarea drepturilor.

În ceeace privește armata, constat cu mulțumire progresele făcute.

Repeziciunea cu care în toamna aceasta o parte a ei a putut fi concentrată pe Ialomița, precum și marșurile și manevrele ce s'au executat și la cari am avut satisfacțiunea a vedeà asistând și reprezentanții celor

mai multe armate străine, dovedesc că țara se află pe calea unei bune organizări militare și că nu are a se căi de jertfele ce aduce pentru dânsa.

Dorobanții, acest puternic element militar care prin recrutarea anului curent s'a înființat în toată țara, au arătat din nou cu câtă înlesnire poporul român poate fi deprins la arme și ce suntem în drept a aștepta dela armata teritorială.

Asemenea s'a putut vedeà, chiar din primul an al organizării, rezultatele ce Artileria județeană, creată prin legea din 12 Martie 1874, promite pentru viitor.

O măsură nu mai puțin binefăcătoare, luată de guvernul Meu și care merită a fi semnalată D-voastre este introducerea exercițiilor militare obligatorii în școalele publice.

Legea de recrutare din 1864 ne mai fiind în armonie cu reformele introduse în organizarea armatei, guvernul Meu vă va prezintà, chiar în această sesiune, o nouă lege de recrutare, bazată pe principiul serviciului militar obligatoriu și personal pentru tot tânărul valid.

Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, în urma modificărilor introduse de D-voastre în legea comunală, consiliile comunale s'au reînnoit și alegerile s'au făcut în toată țara în cea mai deplină liniște. Cât pentru comunele rurale în deosebi, D-voastre veți puteà vedeà din tabloul ce vi se va înțățișà, nouele circumscripțiuni fixate provizoriu de Consiliul Meu de Ministri. Din acest tablou rezultă că numărul comunelor rurale s'a redus mai la jumătate.

Guvernul Meu a luat toate măsurile necesare, pentruca, prin regulamente, instrucțiuni și prin deosebită

privighere, legea pentru organizarea serviciului sanitar, votată de D-voastre în sesiunea trecută, să se aplice strict în toată întinderea țerii.

O conferință medicală internațională s'a întrunit vara aceasta la Viena. România a luat parte la lucrările ei și guvernul Meu este în ajun a încheià două convențiuni medicale cu Statele ce au participat la acea conferință.

Prin legea votată în sesiunea trecută pentru mărginirea epizootiilor, s'a putut oprì îndată întinderea boalei de vite în unele județe unde se ivise.

Și în anul acesta, Guvernul Român a fost reprezentat la comisiunea internațională permanentă de statistică, ce s'a ținut în vara trecută la Stockholm.

Serviciul telegrafic și postal continuă a se întinde și a se îmbunătățì. Convențiunile cu Rusia și cu Serbia, votate de D-voastre în sesiunea trecută, s'au pus în aplicațiune.

Guvernul Meu vă va supune în curând spre ratificare noul tractat postal internațional încheiat (la 9 Octomvrie trecut) la Congresul dela Berna, la care reprezentantul nostru a luat parte împreună cu delegații celorlalte State.

Legislațiunea noastră administrativă este departe de a fi completă și guvernul Meu vă va prezintà în această sesiune proiectele de legi, atât pentru organizarea Ministerului de Interne, cât și pentru administrarea județelor. În urma modificării legii comunale și a reducerii numărului comunelor rurale, este neapărat a se reduce și numărul de plași și a se face întinderea circumscripțiunilor actuale mai în raport cu numărul și întinderea comunelor rurale.

În ramul agriculturii, comerciului și lucrărilor publice, guvernul Meu a căutat a îndestulà, în marginile mijloacelor votate, cerințele cele mai simțite. O expunere generală a Ministerului Meu vă va pune în pozițiune de a cunoaște cu deamănuntul starea lucrărilor.

Un Consiliu special de agricultură, comerciu și industrie se va creà în curând, care, compus din persoane competinte, va fi chemat a-și da părerea asupra măsurilor de luat pentru desvoltarea acestor mijloace de avuție națională.

Guvernul Meu se ocupă cu studiarea bazelor unei sisteme raționale de irigațiuni, a cărei realizare treptată va fi una din cele mai mari binefaceri pentru viitor. Tot odată se află în studiu și cererea instituțiunii de credite agricole, precum și un proiect de lege asupra minelor și acela pentru punerea în aplicare a noului sistem de măsuri și greutăți.

Lucrările de poduri și șosele s'au condus cu activitate și multe lacune s'au împlinit.

Veniturile drumurilor de fier și în anul acesta au mers crescând și au întrecut cu mult prevederile bugetare.

Studiile pentru nouele linii votate de D-voastre se vor terminà în curând, și chiar în această sesiune vi se vor prezintà proiectele de legi relative la executarea lor. Iar calea ferată de la Pitești la Vârciorova, ale cărei lucrări sunt foarte înaintate, se va da în circulațiune la terminul prevăzut, și astfel se va realizà una din cele mai mari opere ale timpurilor noastre în România.

Din experiența de 9 ani, de când este pusă în lucrare legea asupra instrucțiunii, s'au putut constatà nea-

junsurile ei. Şcoalele elementare cer o mai bună preparare a învăţătorilor lor, prin institute normale anume destinate la aceasta. Învăţământul secundar trebue să primească o direcţiune mai reală, pentruca să poată corespunde trebuinţelor unei ţeri ale cărei legitime aspiraţiuni în viitor sunt în parte întemeiate pe desvoltarea ei economică. Iar Facultăţile, pe lângă cultura abstractă a ştiinţelor ce le este încredinţată, vor îndeplini şi scopul practic de a da Statului înalţii funcţionari ce-i trebuesc şi un corp profesoral bine preparat pentru şcoalele secundare.

În toate aceste priviri, proiectul de lege specială asupra învăţământului public, ce vi se va prezintă de guvernul Meu şi de care veţi aveà a vă ocupà în chiar această sesiune, este menit a introduce îmbunătăţirile reclamate de timpul prezent.

Asemenea vi se va supune un deosebit proiect de lege, elaborat de Sfântul Sinod, pentru organizarea seminariilor, punându-se astfel în lucrare prescrierea articolului 26 din legea pentru alegerea Mitropoliţilor şi Episcopilor eparhioţi, cum şi pentru constituirea Sfântului Sinod.

Prin reforma codicelui penal, pe care aţi votat-o în sesiunea trecută, o simţită îmbunătăţire se vede în aplicarea justiţiei.

După nouă luni abià de experienţă, această lege a dat rezultate atât de decisive, în cât a justificat toate aşteptările şi a înlăturat toate temerile exprimate în privinţa ei.

Rămâne numai ca, prin reorganizarea juriului, să îndeplinim un nou progres, făcând ca infracţiunile cele

mai periculoase să găsească aceeaș represiune sigură, care lovește astăzi faptele mai puțin criminale.

Revizuirea legilor civile v'a preocupat de asemenea cu drept cuvânt. O comisiune a fost numită, după votul D-voastre, pentru a studià și elabòrà un proiect de îndreptare a procedurii noastre civile. Comisiunea a lucrat, în parte, proiectul cu care a fost însărcinată. Chiar în sesiunea actuală, Ministrul Justiției vă va prezintà articolii privitori la judecătoriile de plasă, a căror reformare sperăm că va aduce însemnate îmbunătățiri în o ramură a justiției care privește partea cea mai numeroasă a poporațiunii.

Pe lângă necesitatea de a completà și lămurì legile, cunoașteți foarte bine importanța ce are alegerea personalului chemat a le aplicà. Timpul a sosit pentru a se cere de la acei cari aspiră la înalta misiune de magistrat condițiuni de admisibilitate mai precise. Senatul, încà din sesiunea din urmă, a votat un proiect de lege pentru acest scop. Am toată speranța că Adunarea Legiuitoare în sesiunea actuală se va ocupà la rândul său de o lege atât de neapărată.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Am constatat cu o vie satisfacțiune mersul regulat al afacerilor tezarului public, mulțumită legilor financiare ce-ați votat în cursul acestei legislaturi. Ministerul de Finanțe a putut răspunde cu exactitate și fără cea mai mică întârziere la toate îndatoririle sale. Din situația detailată ce vi se va supune, veți luà cunoștință de starea financiară în care ne aflăm, în toate amă-

nuntele ei, și veți constată totdeodată că greutățile ce ne amenințau în aplicarea bugetului anului curent se pot considerà ca învinse.

Bugetul însă al anului 1875, care se află împovărat cu anuitatea drumului de fier Pitești-Vârciorova și cu alte cheltuieli, parte adăogate cu ocaziunea votării lui, parte cerute acum, precum și acoperirea datoriei contractate prin bonuri de tezaur, conform voturilor D-voastre, trebue să facă obiectul primei D-voastre ocupațiuni.

Proiectele de legi privitoare la codicele forestier și la înființarea unei Bănci naționale de scompt și circulațiune, proiecte supuse de mai mult timp Adunării Deputaților, sunt asemenea de o necesitate de prima ordine. Mai cu seamă distrugerea pădurilor, prin defrișarea lor nemărginită, a ajuns a fi un fapt îngrijitor. El a produs o perturbare simțită în fenomenele climaterice ale țerii, perturbare ce s'a și resfrânt asupra agriculturii și o amenință. Domniile voastre, nu Mă îndoesc, veți chibzui asupra măsurilor necesare spre a combate acest pericol.

În anul 1871, în momentul întâiei D-voastre întruniri, greutățile finanțiare erau destul de îngrijitoare; Domniile voastre ați știut și ați putut să le învingeți. Veți ști și astă dată, înainte de a vă despărți, a asigurà continuarea mersului regulat în care au intrat finanțele noastre.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Patriotismul, cu care în sesiunile trecute ați conlucrat cu guvernul Meu la reformele cerute în admi-

nistrațiunea internă a Statului, la regularea finanțelor și la întinderea relațiunilor lor exterioare, și prin care ați câștigat drepturi la recunoștința țerii, Imi dă temeinica încredere că veți continuà opera începută și că veți ajutà și în această sesiune Ministerul Meu în conducerea României pe calea unui progres pacinic, dară neîntrerupt și hotărît.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Finanțelor, P. Mavrogheni; Ministrul Resbelului, General I. Em. Florescu; Ministrul Afacerilor Streine, B. Boerescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul Agriculturii, Comerțului și Lucrărilor publice, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, T. Maiorescu.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

16 (28) Noemvrie 1874.

Cu părere de rău am părăsit Sinaia, acum trei săptămâni, pentru a Ne întoarce la București. Încă acum opt zile timpul erà splendid, așà încât gândurile Noastre se îndreptau necontenit spre munți și aceasta cu atât mai mult, că apartamentele singuratice ale palatului nu vor să se însufleţească. Avem în toate zilele invitați la masă, Ne ocupăm toată ziua; dar nimic nu poate să Ne facă a uità vocea dulce a copilului Nostru, care Ne lipsește pretutindeni și totdeauna.

Ieri am deschis Camerele; discursul Tronului e scurt și nu tratează decât cestiuni practice.

Afacerea tractatelor de comerț este pe cea mai bună cale spre a primi o soluțiune; singure cestiunile de amănunte prezintă încă oarecari dificultăți. Negociăm acum cu Austro-Ungaria, care e interesată în prima linie să întreție cu noi relațiuni strânse, atât politice cât și comerciale. Poarta tot nu poate să se mângâie că a fost învinsă, ceeace de altmintrelea trebue să-și impute propriei sale stângăcii. Anglia, Francia și Italia nu vor puteà face altfel decât să intre pe calea urmată de celelalte trei Puteri. Reprezentanții lor la București sunt cu totul dispuși a modificà în favoarea noastră vederile guvernelor lor. Avem cuvânt de a fi mulțumiți sub toate raporturile de corpul nostru diplomatic. Francia și Anglia mai ales au trimis oameni amabili și instruiți, cari au și călătorit prin toată țara și cari știu să judece cu inteligență afacerile românești. Acești doi domni au pledat, în rapoartele lor, cauza convențiunilor de comerț.

Inaugurarea statuei lui Mihaiu Viteazul a fost o frumoasă sărbătoare la care mii de oameni au asistat. Pentru întâia oară, cu această ocaziune, am adresat o cuvântare poporului, care se grămădià în masse compacte împrejurul estradei ocupate de Mine și de Elisabeta și care se întindeà cât cuprinde ochiul pe tot bulevardul. Corpul diplomatic se aflà pe balconul Universității, la ferestrele căreia numeroase doamne luaseră loc. Monumentul, opera unui artist francez, e foarte reușit.

Iarna a sosit de vreme; zăpada acopere toată țara, și de două zile Bucureștiul e acoperit cu o ceață deasă.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaţilor.

28 Noemvrie (10 Decemvrie) 1874.

Domnule Președinte,
Domnilor Deputați,

Nu am putut ascultà fără mișcare simțemintele ce prin Adresa D-voastre Mi le exprimă Adunarea legislativă.

În tot decursul de până acum al acestei memorabile legislaturi, înțelepciunea D-voastre a știut, prin desbaterea independentă a celor mai grele cestiuni, să țină samă de situațiunea țerii și să ajute guvernul Meu în dreapta lor rezolvire.

Astfel, armonia între puterile Statului, pe care o afirmați cu atâta tărie, a produs efectele sale salutare. Ea a dat țerii putința de a se ocupà cu spiritul liniștit de întărirea ei înlăuntru și a contribuit a stabilì cu Puterile străine relațiuni din ce în ce mai mari în acord cu drepturile Statului român.

Nu Mă îndoesc că, și în această ultimă sesiune, veți fi inspirați de acelaș cuget și veți continuà a da exemplul unui patriotism luminat.

Sunt fericit că Mi-a fost dat a vedeà întroducându-se în scumpa noastră țară acea stabilitate, fără de care nici un progres nu este cu putință, și vă mulțumesc din inimă de simțemintele de iubire și fidelitate ce Mi le arătați.

Răspuns la Adresa Senatului.

1 (13) Decemvrie 1874.

Înalt Prea Sfinte Părinte,
Domnilor Senatori,

Sunt totdeauna fericit când primesc din partea Senatului expresiunea simțemintelor sale de fidelitate. Astăzi însă, mai mult decât totdeauna, simt o vie satisfacțiune văzându-vă în jurul Meu.

După patru ani de lucrare în armonie cu guvernul Meu, Senatul pentru prima oară s'a putut reînnoi în forma prescrisă de Constituțiune.

Acel corp care, după spiritul legii fundamentale, reprezintă elementul ponderator în viața politică a României, a fost în adevăr și cel dintâiu care a dovedit că îndelungatele aspirațiuni ale țerii spre ordine și stabilitate devin un fapt îndeplinit.

Sunt cu atât mai fericit de acest fapt, cu cât D-voastre înși-vă, făcându-vă interpreții națiunii care v'a ales, consatați în unanimitate ridicarea creditului și a demnității României și siguranța propășirii sale politice și economice.

Nu Mă îndoesc că, și în această nouă legislatură a Senatului, veți contribui împreună cu guvernul Meu a mănține țara pe calea salutară, pe care o vedem înaintând.

Plin de această încredere, vă mulțumesc pentru simțemintele de iubire și devotament, ce Mi le exprimați și această dată.

Felicitare

trimisă Reginei Isabela, la Paris, cu ocaziunea proclamării fiului său Alfons ca Rege al Spaniei.

20 Decemvrie 1874 (1 Ianuarie 1875).

Permiteți-Mi, Doamnă, a exprimă M. V. toată bucuria Mea și felicitările Mele cele mai călduroase pentru evenimentul fericit ce s'a îndeplinit. Dumnezeu să binecuvinteze nobila sarcină a fiului Vostru și să-i dea tăria și putința de a face să revină ordinea și pacea în patria sa prea iubită. Îmi amintesc în totdeauna cu recunoștință grațioasa primire ce M. V. Mi-a făcut la Madrid și Paris. Începutul fericit al acestui an să fie de bun augur pentru Maiestatea Voastră.

1875.

Ordin de zi către armată.

1 (13) Ianuarie 1875.

Ostași,

În anul care încetează astăzi, voi Mi-ați dat o nouă probă că putem merge cu încredere înainte pe calea desvoltării și întăririi instituțiunilor noastre militare.

Vă mulțumesc la toți și vă urez an bun și fericit.

Dat în București, la 30 Decemvrie 1874.

Carol.

Răspuns

la urarea de anul nou a Mitropolitului Primat.

1 (13) Ianuarie 1875.

Inalt Prea Sfinte Părinte,

Vă mulțumesc din inimă pentru simțemintele ce-Mi exprimați în numele clerului; primiți din partea Mea urările cele mai călduroase pentru anul nou și vă rog a înălța rugi către A Tot Puternicul, spre a atrage binecuvântarea cerului asupra scumpei noastre țeri.

Vă urez la toți ani mulți și fericiți!

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

14 (26) Ianuarie 1875.

De mult timp aveam de gând să-Ţi scriu; dar liniştea Îmi lipsià pentru a-Ţi da un rezumat mai lung, care să Te poată informà mai bine decât o simplă scrisoare banală.

Acum câteva zile priviam încă cu deplină încredere cel puţin viitorul cel mai apropiat şi speram că reţeaua de căi ferate române, pe care am cucerit-o cu preţul atâtor lupte, va fi în curând dată circulaţiunii. Consideram ca regulată în întregime această afacere iritantă, care M'a costat mai mulţi ani din vieaţă, şi vream să Mă bucur de roadele muncii Mele. Dar nu! Drumurile de fier din nou răstoarnă totul. Numai cu mare greutate am putut obţineà stabilitatea şi am putut da ţerii liniştea necesară desvoltării sale; situaţiunea interioară se consolidase, şi în afară ne bucuram de credit şi de respect. Acum toate acestea pot fi puse din nou în cestiune.

Procesul Offenheim, la Viena, a adus retragerea lui Mavrogheni, care erà unul din factorii principali ai Cabinetului; şi aceasta nu pentrucă ar fi fost amestecat în înşelătorii, ci ca să se poată apără în contra insinuărilor ce i-ar puteà pătà onoarea. După justificarea sa, dânsul va ieşì alb ca zăpada din această afacere neplăcută. Într'o scrisoare adresată lui Offenheim de către directorul Băncii României, d-l de Herz, se zice, la început: „Afacerea Mavrogheni e cunoscută de toată lumea şi n'am ezitat a o înregistrà în cărţile mele", etc. După ce s'a citit această scrisoare în cursul pro-

cesului Offenheim, toate ziarele opoziţiunii se grăbiră a o reproduce, însoţind-o cu comentarii de rea credinţă, şi astfel alarmară opiniunea publică.

Dar lucrul e foarte simplu. În anul 1862 Mavrogheni formase un consorţiu, din care făceau parte şi Brassey şi Prinţul Sapieha, şi care figură printre concurenţii pentru drumul de fier Iaşi-Bucureşti. Studiile preliminare pentru această linie fură făcute pe spesele acestor trei domni. Dar principele Cuza le refuză concesiunea. Tocmai în 1867, când concesiunea fu acordată unui alt consorţiu, li se restituiră cheltuelile pentru lucrările preliminare. Mavrogheni nu erà, la acea epocă nici Ministru, nici funcţionar şi, ca deputat, se abţinù dela vot. Iată totul.

Acuma, ar fi cu putinţă a umpleà spărtura creată prin ieşirea lui Mavrogheni din Minister; dar o altă cestiune se ivì, mult mai gravă ca aceea şi care ne preocupă dejà de mai multe săptămâni. Societatea pe acţiuni din Berlin trebue să contracteze un nou împrumut de 75 milioane, ca să-şi achite datoriile de construcţiune; pentru aceasta ea are nevoe de sprijinul nostru şi doreşte ca, printr'o lege, noi să acordăm acestui din urmă împrumut o prioritate în anuităţi. Această pretenţiune este evident inadmisibilă, pentrucă creditorul mai vechiu are şi drepturi mai vechi. Dar, ca să reguleze această cestiune pe cât cu putinţă după voia Societăţii care şi-a îndeplinit totdeauna angajamentele în mod corect, Ministerul a propus ca, din garanţia de interes de 18 milioane pe an, pe care Statul trebue să o dea pentru datoria drumurilor de fier, să se iea o oarecare sumă, şease milioane de pildă, cari ar fi înregistrate la tribunalul din Bucureşti şi afectate

exclusiv la plata intereselor noului împrumut; celelalte douăsprezece milioane din această garanție a Statului ar rămâneà vechilor acționari.

Articolul 11 al convențiunii încheiate cu Societatea este astfel conceput: „Societatea are drept de a emite, pe riscurile și pericolele sale, acțiuni și priorități suplementare pentru cheltuelile necesare la construirea liniilor ferate Pitești-Vârciorova, etc. În nici un caz, garanția Statului, stipulată pentru construcțiunea liniilor enumerate la articolele 4 și 6 și care se urcă la 18.609.750 franci, corespunzând celor 919 kilometri de lungime etc., nu va puteà depășì această cifră, ori cari ar fi cheltuelile, fie sub orice denumire, emisiunea acțiunilor și priorităților suplementare neputându-se face în sarcina Statului. Pentru conversiunea în acțiuni a obligațiunilor emise de către foștii concesionari, cum și pentru emisiunea acțiunilor și priorităților suplementare, Societatea va aveà totuș facultatea de a repartizà suma de 18.609.750 franci, menționată în alineatul precedent, pe suma totală a capitalului reprezentat în acțiuni în urma conversiunii și emisiunii suplementare".

Acest articol este pe cât cu putință de precis și clar redactat și Camera nu va voì să schimbe în el nici o iotă.

Societatea susține acum, pe deoparte că, după vechea concesiune, ea aveà dreptul de a garantà obligațiunile de emis printr'o ipotecă (ceea ce nu e exact, de oarece articolul 8 al vechei concesiuni a fost abrogat prin convențiunea ulterioară); pe de altă parte, ea cere o lege pentru a-i ușurà noul împrumut, pentrucă, fără aceasta, ea riscă a nu puteà plasà obligațiunile. Noi

înțelegem cu atât mai bine gravitatea situațiunii, cu cât guvernul german ne roagă cu multă stăruință a satisface dorința Societății, ca să se evite o catastrofă, de care acționarii ar fi cei dintâi atinși. Dacă nu putem să regulăm afacerea, guvernul german ar fi obligat să se abțină de acum înainte a mai arătă interesul său binevoitor pentru România.

Această amenințare e foarte serioasă și noi prevedem relele ei urmări. Catargiu e dispus a se retrage, dacă s'ar găsì un alt Minister gata a face să treacă lucrul, firește printr'o altă Cameră; dar, după tristele experiențe ce s'au făcut aici cu concesiunile de drum de fier, nimeni nu mai vrea să-și frigă degetele de ele.

Acum e în sarcina Mea de a judecà care din două eventualități poate aduce urmările cele mai supărătoare pentru noi: pierderea timporară a simpatiilor Germaniei, ceea ce ar însemnà în acelaș timp pierderea unui concurs puternic în contra intrigilor din străinătate, — sau lăsarea țerii în voia pasiunilor politice și a intrigilor de partide înlăuntru, ceea ce ar aduce din nou, ca acum cinci ani, o schimbare neîntreruptă de Ministere și alegeri nouă.

Eu cred că, înainte de toate, sunt responsabil de liniștea internă a țerii și că datoria Mea este a evità tot ceea ce poate s'o pună în cestiune; sper că se va înțelege aceasta la Berlin. Pe lângă aceasta, interesele României trebuesc să-Mi fie mai scumpe decât acele ale Germaniei. Calea Mea este deci în totul trasă și o voiu urmà, fără a lăsà ca vântul și furtuna să Mă abată dela dânsa.

Deocamdată, am căutat să arăt cel puțin buna Mea voință față de Societatea drumurilor de fier, înlocuind

pe G. Cantacuzino prin Th. Rosetti, fostul nostru Agent la Berlin, care e foarte competinte în cestiune.

Rosetti negociază acum în mod activ cu Societatea drumurilor de fier, pentru a ajunge la un compromis; dar, cum acest compromis cere, înainte de toate, concursul creditului Statului nostru, toate acestea nu vor servì la mare lucru. Singură o garanție indirectă a Statului român va puteà servì în mod eficace. Exemplul Serbiei, de unde Consulul general al Germaniei a fost rechemat în urma unei simple afaceri de etichetă, probează că nu trebue să luăm dorința guvernului german în mod ușuratec; poate că acest incident va produce aici o oarecare impresiune, și că astfel o eventualitate analogă va puteà fi prevenită. Dar, pentru moment, guvernul și Camerele zic *non possumus*, și se sprijinesc pe dreptul ce reiese clar și într'un chip nediscutabil din convențiunea drumurilor de fier.

Negocierile relative la tractatul de comerț înaintează, la Viena. Lucrul e pe bună cale de a ajunge la înțelegere; dar sunt convins că, dacă nu regulăm de loc cestiunea împrumutului drumurilor de fier, nici o mare Putere nu va voì să încheie un tractat cu noi. Principele Bismarck va veghià pentru aceasta. În mijlocul tuturor acestor necazuri, ne rămâne cel puțin slaba mângâiere că lucrurile nu merg la noi așà de rău ca în Grecia și în Serbia; în cea dintâi din aceste două țeri, un guvern constituțional a devenit imposibil; în cea de a doua, tânărul Principe trece prin pericolul de a-și pierde tronul.

Din fericire, uraganul ce ne amenință dinspre partea Muntenegrului și Herțegovinei s'a risipit; nu erà departe de a provocà complicațiuni serioase în Orient.

Înainte de toate, noi avem nevoie de liniște, ca să consolidăm situațiunea țerii noastre.

În Turcia, lucrurile ieau în fiecare zi o întorsătură din ce în ce mai rea; cea mai mare calamitate este lipsa de bani. E ciudat că această țară să aibă încă credit și să găsească oameni cari, atrași de dobânzi mari, să împrumute încă pe Poartă.

Luna viitoare intră pe piață împrumutul nostru în rentă 5 %; procedăm cu băgare de seamă și nu emitem, pentru moment, decât 19 milioane de franci. Nu Mă îndoesc că împrumutul va reuși cu un preț de emisiune de 62 la 64.

În genere, starea finanțelor noastre este mulțumitoare și creditul nostru s'a urcat, grație administrațiunii înțelepte a lui Mavrogheni. Opoziționea însăș e obligată să recunoască că dânsul a fost un Ministru de finanțe capabil. După închiderea Camerelor, sper să-l pot câștigà din nou pentru Minister. Th. Rosetti, membru al Curții de Casație, a intrat în Minister cu condițiunea că nu va rămâneà aci decât provizoriu; e gata a cedà în orice moment locul său lui Mavrogheni. Dar în acest moment avem mare trebuință de Rosetti; am intențiunea ca el să negocieze la Berlin cu guvernul și cu casele de bancă germane; calitatea sa de Ministru îi va procurà mai ușor o intrare oficială. Kretzulescu e tratat ca un străin de distincțiune.

Elisabeta merge bine iarna asta; este și mai veselă; din nefericire, nu e încă speranță ca dorința noastră a tuturora să se realizeze.

Aici în țară, și mai ales în popor, se aude mereu zicându-se: „Să dee Dumnezeu copii familiei Domnești!“

Poate că Cerul va voi încă să împlinească dorința noastră cea mai arzătoare. Avem încredere în El.

Primesc chiar acum știrea despre un mare scandal ce s'a petrecut la Cameră. Opoziţiunea a interpelat guvernul asupra motivelor retragerii lui Mavrogheni. Majoritatea acceptase o ordine de zi motivată, după ce a ascultat explicaţiunile ministeriale. Dar iată că fostul Ministru Tell se ridică deodată și afirmă că Ministerul înșelase Statul cu 600.000 de franci în afacerea monopolului tutunurilor. Măcar că această acuzaţiune a fost formulată fără nici o probă în sprijin, totuș ea provoacă o adevărată furtună. Catargiu vorbì așà de bine și cu atâta căldură, în cât două treimi dintre deputați s'au dat de partea sa și acuzaţiunile Generalului Tell se prăbușiră. Lucrul e fără urmări, dar e neplăcut, având în vedere străinătatea.

Generalul Solomon a murit astăzi; el erà unul din cei mai buni ofițeri ai Mei, care a dat dovezile sale de credință în noaptea de 10 (22) Martie 1871. Moartea lui Mă mișcă mult.

Scrisoare

ìmmânată Prinţului de Bismarck prin Th. Rosetti.

15 (27) Ianuarie 1875.

De mai multe săptămâni ne preocupăm numai de greutăţile ce întâmpină atât acì cât și la Berlin noul împrumut pentru terminarea rețelii de drum de fier. Însufleţit de cea mai vie dorință a da o soluţie satisfăcătoare acestei afaceri importante, Guvernul Meu a însărcinat pe Ministrul Lucrărilor publice să vie la Berlin,

spre a intrà personal în legături cu Societatea drumurilor de fier. N'aș puteà ascunde Alteții Voastre că propunerile Societății, ce trebue a se regulà pe cale constituțională, se izbesc de greutăți mari, provenind din însăș natura afacerii. Fără îndoială Guvernul Meu are cea mai mare bunăvoință de a ajunge la o soluție acceptabilă pentru ambele părți, și care ar puteà fi apărată cu succes aici în fața Camerelor. Dacă ne-am puteà răzimà în această chestiune delicată pe interesul binevoitor al Alteței Voastre, nu Mă îndoesc că am izbutì.

În cazul când Alteța Voastră ar avea nevoe să examineze afacerea de aproape, d-l Rosetti este în măsură a-I da lămuririle necesare.

Mesagiu

pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare.

16 (28) Ianuarie 1875.

Domnilor, Senatori,
Domnilor Deputați,

Am venit în mijlocul D-voastre, pentru a vă adresà în persoană cuvintele ce-Mi este dat a vă spune la sfârșitul sesiunii.

Deosebita solemnitate ce încunjoară astăzi acest act, provine din însăș însemnătatea lui pentru desvoltarea noastră constituțională. Închizându-se sesiunea prezentă, se închide totodată cea dintâi legislatură completă a Adunării Deputaților.

Domnilor Senatori,

Prin sprijinul cu care și de astădată ați susținut reformele propuse de guvernul Meu, ați continuat opera constituțională încredințată înaltului corp ponderator, și prima sesiune a Senatului reînnoit vine a se alătură cu același succes și cu același merit la sesiunile legislaturii sale trecute.

Nu pot dar decât a vă mulțumi pentru activitatea neobosită cu care v'ați îndeplinit misiunea până în ultima zi, și nu Mă îndoesc că și în viitoarea sesiune veți fi conduși de același cuget plin de un înțelept patriotism.

Domnilor Deputați,

Termenul pentru care ați fost aleși expirând, guvernul Meu, în conformitate cu prescrierile Constituțiunii, va pune țara în pozițiune de a-și alege din nou reprezentanții ei la Adunare.

O întreagă legislatură de patru ani, plină de activitate, inspirată de binele public și păstrând înțelegerea cu guvernul Meu reprezentat prin același Ministeriu, dovedește aptitudinea țerii de a se identifică cu nouele cerințe ale timpului. Stabilitatea, ce pentru prima oară s'a mănținut cu atâtă tărie în reprezentanții puterilor Statului, a produs roadele ei binefăcătoare, și în toate ramurile administrațiunii publice ne putem bucură de îmbunătățirile îndeplinite.

Controlul constituțional a devenit în fine o realitate. Sistemul nostru financiar, precizat în toată procedarea lui, a ajuns la o deplină lămurire. Socotelile

au fost date la timp spre lichidare, și totdeauna cu un an mai înainte, după prescrierea Constituțiunii, ați fost puși în poziție de a cunoaște bugetul veniturilor și cheltuelilor Statului. Datoria flotantă s'a regulat și s'a mărginit în limite sigure. O nouă formă de credit al Statului s'a introdus prin crearea rentei, care însemnează totdeodată un adevărat progres în situațiunea noastră financiară. Renta însăș, precedată de realizarea favorabilă a împrumutului domenial, s'a putut emite cu un curs atât de semnificativ pentru creditul țerii, încât ne-a apropiat de Statele a căror ordine finanțiară stabilită este recunoscută. Resurse nouă și îmbelșugate s'au deschis Statului prin monopolul tutunului, prin legea timbrului și a licențelor; iar instituirea Creditului funciar român, organizarea administrațiunii domeniilor, legea vamală cu tarifele ei și mai ales regularea înțeleaptă a diferitelor cestiuni relative la drumurile de fier, constituesc o nouă eră de puternică desvoltare materială a țerii noastre.

Efectul natural al acestei lucrări nepregetate pe tărâmul economic a fost înălțarea creditului nostru înlăuntru și în afară. Cursul titlurilor emise de Stat s'a urcat și s'a mănținut; procentele plătite pentru împrumuturi s'au coborît și, în proporție dreaptă cu încrederea ce inspiră țara, relațiunile Noastre cu Puterile garante și cu alte State s'au îmmulțit și s'au ridicat.

Convențiunile internaționale pentru diferite interese s'au putut încheià cu Austro-Ungaria, cu Rusia și cu Serbia; am subscris asemenea tractatul dela Berna pentru uniunea postală, și participarea noastră la mișcarea culturii generale în Europa este astăzi un fapt recunoscut.

In mijlocul acestei desvoltări, armata nu puteà să rămână îndărăt. Legea nouii organizări din 1872, legea asupra înaintării, codul justiției militare și resursele votate pentru construcțiuni și pentru îmbunătățirea armaturii, dovedesc hotărîrea nestrămutată a României de a-și păzì — în limitele poziției ei — demnitatea de Stat și drepturile întemeiate pe tractate.

Nu mai puțin ați contribuit prin lucrările D-voastre la înaintarea țerii în interesele ei morale.

Prin legea Sinodului ați pus temelia Bisericii ortodoxe naționale. Prin legea admisibilității judecătorești, prin reforma codicelui penal și a instituțiunii juraților ați dat Statului o garanție mai mare în ceea ce este temelia sa: în distribuirea sigură a justiției. Modificarea legii județene și comunale, organizarea serviciului sanitar, reforma regimului închisorilor, sunt tot atâtea progrese în regularea administrațiunii generale.

Nu este mult timp de când România, deșteptându-se spre o nouă viață națională din amorțirea în care o aruncase regimul trecutului, reclamà pentru întâia oară înaintea Europei partea sa de lumină și-și afirmà puterea de a pășì împreună cu celelalte State pe calea progresului adevărat.

Întâlnindu-se într'un generos simțemânt, Puterile garante au venit în ajutorul aspirărilor junelui nostru Stat și i-au încurajat încercarea de a se întemeià pe bazele unei civilizațiuni, spre care-l chemau toate tradițiunile sale de Stat creștin și înrudirea sângelui său.

Statornicia cu care națiunea întreagă a lucrat spre îndeplinirea acestui scop măreț și vrednic de viața unui popor liber, începe a-și aduce rezultatele dorite. Patriotismul D-voastre luminat și prudent, armonia ce

ați mențínut-o totdeauna cu guvernul Meu, energia cu care ați înfrânat ambițiunile personale și le-ați silit a se supune marelui scop, care este mai presus de noi toți — binelui Patriei, — este o vie dovadă că România, într'un timp așà de scurt, a știut a se apropià de înălțimea culturii altor State cari i-au servit de model.

Domnilor Deputați,

Închizând cea din urmă sesiune a unei legislaturi complete și așà de fertile în rezultate binefăcătoare, sunt fericit a vă puteà exprimà mulțumirile Mele pentru opera D-voastre de patru ani. Întorcându-vă la căminele D-voastre, vă veți aduce aminte cu mândrie că ați contribuit în mod puternic la înaintarea țerii, ai cărei mandatari ați fost atâta timp.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Dumnezeu să vă aibă în sfânta Sa pază și să ocrotească și de acum înainte scumpa noastră patrie.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Răsboiului, General de diviziune, Ioan Em. Florescu; Ministrul Afacerilor Străine, B. Boerescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul Finanțelor, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, T. Maiorescu; Ministrul Agriculturii, Comerciului și Lucrărilor publice, T. Rosetti.

Felicitări

adresate Impăratului Wilhelm al Germaniei.

6 (18) Martie 1875.

Facă Cerul ca Maiestatea Voastră să se bucure încă mult timp de fericirea de a fi Împăratul-erou prea iubit al poporului german și de a vedeà pe Nepoții Săi înflorind, crescând și ajungând valoroși bărbați. Nu e nevoie să spun de câte ori gândurile Noastre se îndreaptă către Maiestatea Voastră printr'o pornire de recunoștință neclintită; numai modestia Mă oprește a exprimà mai des sentimentele Mele.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

7 (19) Martie 1875.

Nesfârșita iarnă Mi-a mărit și mai mult dorința de noutăți din partea Ta. Mare Mi-a fost bucuria, acum câte-và zile, când Mi-a sosit scrisoarea Ta. Timp de o lună, comunicațiile interne și cu străinătatea au fost întrerupte. S'au întâmplat pierderi simțite și un mare număr de accidente, ceeace va produce o impresiune din cele mai adânci, într'o țară ca a noastră în care binele și răul se atribue Guvernului.

Nu-și poate cinevà închipuì cât au îndurat bieții săteni: tifosul adus de foame se încinsese în multe sate, fără a se fi putut trimite vre-un ajutor. Nimeni nu îndrăznià să ieasă din casă de frica haitelor de lupi, cari se puseseră la pândă după pradă prin sate. După rapoartele oficiale, fiarele acestea au sfâșiat un număr

mare de oameni și animale; la munți, urșii au făcut acelaș lucru.

În urma întreruperii complete a circulațiunii, exploatarea drumurilor de fier a suferit o pagubă de trei milioane, pierdere ce ni se întâmplă tocmai când ne dăm toate silințele să împlinim deficitul. Comerțul de asemenea a fost grozav de stânjinit; toate afacerile au stat pe loc. Zece zile Ministerul de Finance n'a avut bani, — nesosind încassările din județe — toate plățile au fost suspendate. Acestea toate au adus o turburare mare în traiul tuturor; nemulțumirea și lâncezeala domnește pretutindeni.

Asemenea accidente, ce M'au impresionat mult, M'au făcut să ies din iarnă nu tocmai ușor. Dar mulțumim lui Dumnezeu, timpul rău a trecut și nădăjduim să avem un an mănos, care ne va face să uităm toate suferințele.

Ținând seamă de încetineala desghețului, nădăjduim că vom fi cruțați de marile inundațiuni; din contră stradele orașului se află într'o stare de nedescris; nu poate ieși cinevà decât în sanie; caii sunt expuși a-și frânge picioarele pe șoseaua troenită cu adevărați munți de ghiață, gata să răstoarne sania. Săptămâna trecută Ni s'a întâmplat un asemenea accident, fără vre-o urmare rea. Elisabeta erà încântată de întâmplare, dar Mie Mi-a fost o adevărată rușine că am fost răsturnat în propria Mea Capitală. Mentor, cânele cel mare, fu atât de speriat în cât nu mai venì în sanie și s'a întors singur. Sloii de ghiață sunt așà de mari că le va trebuì o lună să se topească. La Sinaia abià peste două luni se va topì zăpada, așà că nu Ne vom puteà duce acolo înainte de Iunie.

Clădirea la Sinaia de asemenea nu se va puteà începe mai nainte, și lucrarea prevăzută pentru anul acesta nu va fi sfârșită. Suma afectată pentru aceasta pe 1875 e considerabilă. Nu va fi cu putință, în acest moment, a pătrunde în valea mărginașă, unde se va ridicà mai târziu micul castel. Un zid de zăpadă de neînvins o desparte de valea Prahovei.

Călugării din Sinaia și pădurarii Mei, niște pazitori vechi, erau amenințați să moară de foame. Unuia i-a murit bătrâna sa mamă, de oarece nici un doctor n'a putut pătrunde în acea pustietate.

Dunărea e încă înghețată, se trece peste ea cu sania și, fiindcă îngheață în fiecare noapte, navigația nu se va deschide mai nainte de patru sau cinci săptămâni. Pentru Galați și Brăila e o pierdere din cele mai simțite.

Camerele au votat modificările legii vămilor (tarifele importului și exportului), și astfel am câștigat o temelie în virtutea căreia vom puteà obține condițiunile cele mai avantagioase pentru tractate. Propunerile ce ne vin din afară dovedesc că vor să ne considere ca pe o vacă bună de muls.

Până la mijlocul lui Aprilie tractatul cu Austro-Ungaria va fi încheiat și supus aprobării nouelor Camere la sfârșitul lui Maiu. Costaforu luptă ca un leu pentru scoaterea câtorva clauze, pe cari biurocrația austriacă să silește să le introducă în tractat. Banhans, care probabil nu va mai primì postul său, este nutrit de sentimente dușmănoase față de noi și ar vreà să arunce Principatele în același sac cu Turcia. E o dovadă de ignoranță din partea lui a tratà România ca satrapie turcească, în care Austro-Ungaria n'ar

avea mai multe interese decât în orcare altă provincie otomană; dar acì l'a făcut mat Contele Andrassy cu succes. Acesta e prevăzător și a recunoscut imediat foloasele politice și economice ce vor puteà decurge din tractatul ce s'ar încheià.

Rusia și Germania s'au declarat de asemenea gata a intrà în tratative cu noi pentru convențiuni consulare și comerciale.

Anglia regretă că n'a putut împiedicà faptul împlinit; la drept vorbind, nu-i pasă de loc. Cel puțin nu s'a putut abține a întărîtà Poarta prin reprezentantul ei, romăno-fob la culme, și a o decide să lanseze o protestațiune ridiculă contra notificațiunii spaniole. Prin aceasta a adus un rău serviciu Turciei, care a dat proporțiunile unei cauze celebre unei cestiuni cu totul neînsemnate. Nu Mi-a trecut nici o dată prin minte să trimit o misiune la Madrid; ideea a fost născocită de vre-un jurnalist.

Am împmânat răspunsul Meu Trimisului spaniol, del Mayo, și faptul că am acordat la doi ofițeri permisiunea de a luà parte în campania contra Carliștilor, în urma cererii lor proprii, n'are nici o legătură cu afacerea notificațiunii. Jurnalele vor bate încă multă vreme toba împrejurul acestui incident, ceea-ce Mi-e însă cu totul indiferent. Presa germană nu e mai prejos astăzi decât presa napoleoniană; numai că în Franța se mănuià cu mai multă delicateță acest instrument. În România presa a perdut mult din influința sa; *Românul* nu se mănține decât prin sacrificiile colaboratorilor săi.

Camerele se vor închide peste câteva zile. Ieri s'a votat bugetul pe 1876; acesta atinge cifra de 100

milioane, pe când cel din 1866 nu se ridică decât la 53 milioane.

Aceste cifre sunt proba cea mai strălucită despre marele avânt al țerii. . . . . Compare-se bugetul grec și sârb cu al nostru!. Finanțele noastre astăzi sunt într'o stare mai bună decât finanțele Ungariei, de exemplu, și rezultatul, atât de favorabil, se datorește, în primul rând, lui Mavrogheni. Sper că el va reintrà îndată în Minister, considerând că s'au înlăturat acuzațiunile zadarnice aruncate împotriva lui în urma strălucitei satisfacțiuni ce Camera i-a dat.

În perioada când se făceau încercări de răsturnarea Ministerului, în dreapta și în stânga erà o ferbere atât de mare, în cât se bănuiau între dânșii chiar cei mai buni prieteni; buna înțelegere dintre Minister și Camerà erà cât p'acì să fie pusă la încercare. Pe drept se poate spune că „politica strică caracterele", nădăjduind ori care fracțiune politică s'ajungă la cârmă, pentru a pregătì nouele alegeri. Se făceà însă socoteala fără hangiu: am declarat că nouele alegeri au să dovedească cine are încrederea țerii.

De n'ar fi chestiunea drumurilor de fier, am puteà privì viitorul în liniște, dar tocmai de ea se va ocupà noua Cameră, pela finele lui Maiu, dacă până atunci Societatea nu se va fi disolvat prin forța lucrurilor.

Rosetti stă de mai multe săptămâni la Berlin pentru a pregătì o soluție satisfăcătoare; în principiu am consimțit să avansăm Societății suma de 75 milioane și a o scădeà în urmă din primul capital de construcție (245 milioane); dar baza acestei operațiuni nu s'a găsit încă, ceeace poate să tărăgănească negocierile. De altmintrelea Rosetti a fost primit bine de Împăratul și de

Bismarck; peste câteva zile se va întoarce să-Mi facă o expunere verbală. Din convorbirea ce a avut-o cu Cancelarul, reese clar pentru Mine că acesta pune mare preț pe regularea supărătoarii afaceri și că este obligat să împiedice prăbușirea Societății, căci un atare dezastru ar aveà urmări grele pentru guvernul imperial chiar.

Primìi acum o depeșă ce Mi aduce vestea că un jurnal belgian ar afirmà că am ordonat elevilor medico-militari români din Bruxelles să se întoarcă în România și că am chemet 100 000 de oameni sub drapel!

Trebue să fie o manoperă de bursă, pentru a stânjinì împrumutul, ce suntem pe cale a emite cu mers favorabil de 64.

Lumea pare iarăș alarmată de cumpărătura de arme pentru suma de 5 milioane. Anglia e foarte neliniștită, și cu toate acestea tocmai Englezii dau năvală să obțină furnitura.

Foarte caracteristic!

Cuvânt

la deschiderea Clubului militar din București.

31 Martie (12 Aprilie) 1875.

Cercurile militare contribuind a formà între ofițeri nouă și strânse legături și a ridicà mai mult, prin dese întruniri, spiritul de corp între dânșii, Mă simt foarte fericit a deschide astăzi clubul garnizoanei.

Vă mulțumesc pentru cuvintele bine simțite ce-Mi adresați și urez ca cercurile militare să aducă pentru armata noastră roadele cele mai bune.

Să trăească armata!

Cuvânt

la inaugurarea Jockey-Clubului român.

6 (18) Aprilie 1875.

Am venit cu cea mai mare plăcere în mijlocul D-voastre spre a inaugurà clubul, care poate ajunge de un adevărat folos pentru țara noastră, ocupându-se cu îmbunătățirea rassei cailor.

Prin realizarea acestui frumos scop, sper că calul românesc va recâștigà reputația ce a avut în Europa încă la începutul acestui secol.

Urând ca silințele clubului să fie încoronate de un bun succes, ridic acest pahar în sănătatea fundatorilor și a membrilor săi.

Să trăiți!

Cuvântare către militari.

15 (27) Aprilie 1875.

M. S. Domnitorul invitase la prânz, pe lângă comandanții superiori, și pe tinerii militari cari se oferiseră a formà garda în cortegiul din noaptea Paștelor.

Este acelaș onor a fi soldat sau general, fiindcă fiecare ostaș este apărătorul țerii, gata a luptà și murì pentru patria sa. Prin urmare, trebue să fie o măn-

drie pentru tot Românul de a face parte din armată. Văd cu cea mai mare mulțumire că acest simțemânt pătrunde astăzi tinerimea noastră. Începutul este bun; nu Mă îndoesc că el va găsì un răsunet în toate districtele, și atunci țara poate aștepta în liniște ora de pericol, și Eu voiu strigà cu încredere: Trăească România, tare deapururea!

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

15 (27) Maiu 1875.

MM. LL. Domnitorul și Doamna, în mijlocul luptelor electorale, sărbătoriră aniversarea zilei de 10 Maiu în liniște la Câmpulung, printre săteni.

După o crâncenă luptă electorală, victorioasă pentru guvern, și după reîntoarcerea din excursiunea din munți, de unde am redobândit puteri nouă, Mă grăbesc a-Ți scrie la Wildungen, unde cura, nădăjduesc, să-Ți facă bine.

Ai putut vedeà din gazete, cari de data asta au relatat lucrurile destul de exact, de câte greutăți erau însoțite alegerile nouei Camere. Numai prin energia lui Catargiu, care stà zi și noapte în postul său, turburările n'au putut luà proporții mai mari. Opoziția se hotărîse să meargă până la sfârșit, pentru a dobândì izbânda. Înainte de alegeri, trimisese agenți electorali prin toate județele spre a propagà revolta; în gazetele sale declară că e îngăduit orice mijloc pentru a răsturnà Ministerul de nesuferit, și la București țineà întruniri publice zgomotoase.

Guvernul o lăsă în pace și se mărginì a declară că va mănține ordinea cu orice preț și că va ști să apere pe alegători de bătăuși. A izbutit în această îndoită sarcină: turburările la București au fost înăbușite dela început.

Atitudinea trupelor a fost exemplară, poliția și-a făcut datoria cu curaj, și mulțumim lui Dumnezeu mânile guvernului n'au fost mânjite de sânge.

Alegerile au avut un rezultat favorabil în toată țara și noua Cameră e mai solidă decât cea precedentă. La Craiova, unde opoziția a făcut o propagandă vie printre populațiunea rurală și unde domniau nemulțumiri mari din cauza ultimilor ani răi, s'au ales adversarii guvernului. Brătianu a eșit la Pitești și la Craiova. L'am văzut acum câteva zile. Mi-a spus că o fierbere foarte gravă a cuprins spiritele dincolo de Olt și că numai o schimbare de Minister ar puteà potolì mișcarea. De nu, o revoltă e de temut.

I-am răspuns: Mizeria pricinuită de secetă nu poate fi micșorată în întregime nici prin vechiul Minister, nici printr'altul nou; dar cel vechiu ar puteà luà măsuri mai eficace decât unul nou, căci acesta nu s'ar puteà încă orientà bine. Nu M'aștept câtuș de puțin la o revoluție; în orice caz, dacă s'ar întâmplà cumva, opoziția va fi răspunzătoare. Brătianu nu și-a luat asupră-și o asemenea responsabilitate, căci, afirmà, nu mai este stăpân de partidul său; ar vreà să se retragă din turburări și să-Mi dea la timp un simplu avertisment.

M'am despărțit în sfârșit prietenește de Brătianu, după ce mai întâiu se informă cu luare aminte despe Tine și reamintì de primii ani ai domniei Mele, ce i se părură sub auspicii mai favorabile decât cei din urmă. De câteva

zile Ne aflăm la Cotroceni, unde Ne bucurăm de mai multă liniște ca în oraș.

Pe vremea alegerilor veneam în fiecare zi la Palat spre a vedeà pe ministrii, cari se întruneau la Prefectura Poliției, centrul mișcării electorale, spre a da instrucțiunile necesare pentru mănținerea ordinei.

Camerele se întrunesc la începutul săptămânii viitoare; în cursul acestei sesiuni se vor desbate chestiuni importante. În primul rând, orânduiala cu Societatea drumurilor de fier din Berlin, asupra căreia s'a și înțeles în principiu. Statul va avansà banii de trebuință (75 milioane) și va scădeà această sumă din primul capital de construcție.

Va trebuì, pentru aceea, să facem împrumut, ce întâmpină greutăți mari, căci guvernul francez ne-a închis târgul la Paris, ne primind renta noastră la Bursa din Paris. Nu ne mai rămâne decât Anglia, dar acì ni se cere o garanție de dobânzi prea ridicată. Francia se arată peste fire de dușmănoasă și reprezentantul ei din București încurajează opoziția.

Tractatul de comerț cu Austre-Ungaria riscă să nu se închee, căci ni se dau prea puține avantagii; un refuz din partea noastră va produce la Viena o impresiune neașteptată și va turburà buna înțelegere, dar Ministerul Meu nu poate apărà înaintea Adunării proiectul în forma actuală. Tractatul cu Rusia, ce nu ne zălogește libertatea în fixarea tarifului, va fi mai ușor de trecut.

Excursiunea dela Pitești la Câmpulung, a ieșit bine; peste tot am fost întâmpinați cu multe simpatii; din nefericire, excursiunea în munți a fost întreruptă din cauza pluoii.

Clădirea a și început la Sinaia, unde avem de gând să Ne ducem pe la începutul lui Iulie; planurile lui Doderer sunt foarte frumoase; dar Mi-e teamă de prea multă cheltueală; nădăjduesc că vom puteà rămâne anul acesta în limitele bugetului Nostru.

Îmi pare foarte rău de moartea bătrânului Mitropolit Nifon ce-Mi erà devotat și se bucurà de simpatiile tuturor. Urmașul lui va fi probil Mitropolitul Moldovii. Îmmormântarea Primatului României a fost solemnă; toată lumea erà în picioare. Am fost față la serviciul funebru foarte aproape de mort. Defunctul stà răzimat pe uranix îmbrăcat în odăjdii de arhiereu; așà l-au purtat pe străzi și l-au îngropat păstrându-i-se aceeaș atitudine.

Căldurile au și început, suferim mult.

Mesagiu

pentru deschiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

19 (31) Maiu 1875.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

V'am convocat în sesiune extraordinară, spre a vă ocupà cu proiecte de legi importante, a căror aplicare și utilitate urgentă nu puteau suferì întârziere.

D-voastre, Domnilor Senatori, al căror patriotism și experiență luminată le cunoaște de mult țara, veți pune, sunt sigur, acum ca și în trecut, aceeaș activitate, acelaș devotament încercat, pentru a face ca și această sesiune extraordinară să fie tot atât de avută în bune rezultate pentru țară, ca și sesiunile trecute, în cari ați

avut ocaziunea a dobândì drepturi la stima și recunoștința țerii.

Această sesiune extraordinară este întâia, Domnilor Deputați, a vieții D-voastre parlamentare. Sunt fericit a vă adresà în persoană cele dintâi salutări de bună venire.

Chemați a fi reprezentanții națiunii, nu în urma unui conflict sau disolvări, ci după ce, într'un mod natural și memorabil, fosta Adunare și-a terminat mandatul, vi se poate cu drept prezice că, născuți sub auspicii atât de fericite, veți ști a vă îndeplinì misiunea, în lunga D-voastre carieră, așà cum s'a terminat, încunjurați de aureola unor servicii reale aduse patriei.

Camera precedentă, realizând prin lucrările sale de patru ani atâtea mari și recunoscute îmbunătățiri, și fiind necontenit în deplină armonie cu guvernul Meu, a întărit bazele adevăratului regim constituțional la noi si a făcut a se aveà încredere în junele noastre instituțiuni de guvern liber, cari se întăresc într'o țară numai prin o înțeleaptă aplicare a principiilor de ordine și de autoritate, cari nu exclud nici progresul nici libertatea.

Astfel, de câțiva ani incoace, stabilitatea devenì și la noi o realitate, iar nu numai un cuvânt, și progresul se realiză încet, dar permanent și constant. Țara noastră dobândì în acest chip o reputațiune meritată și inspiră în Europa încredere în viitorul ei.

Opera este dar începută. D-voastre, noui Deputați, din nou mandatari ai țerii, continuați-o. Tari prin nouă puteri, îmbărbătați prin încrederea ce vi s'a acordat și prin progresul din trecut ce s'a realizat, veți ștì a continuà opera, perfecționând-o, consolidând-o, completând-o.

Suntem un popor mic ca număr, ca întindere teritorială. Putem însă fi apreciați ca un popor mare, prin puterea dreptului nostru, prin respectul și încrederea ce vom ști a inspirà. Să căutăm puterea noastră în desvoltarea tuturor sorgintelor avuțiilor noastre, în organizarea noastră interioară, în adoptarea și aplicarea îmbunătățirilor compatibile cu poziținea și interesele noastre, în practicarea, în fine, a principiilor de libertate și de ordin în acelaș timp.

Când, tari prin această putere din lăuntru, vom ști a inspirà încredere în afară, mănținându-ne în stricta limită a legalității tractatelor, susținând cu moderațiune, dar cu nestrămutare, drepturile noastre străbune; când, practicând o politică înțeleaptă de respect pentru alții, vom căutà numai a revendicà și pentru noi exercițiul drepturile noastre autonome și a ne ținea, conform politicei noastre de echilibru, în cele mai bune relațiuni cu marile Puteri garante; atunci puterea noastră morală din afară va fi tot așà de reală ca și cea din lăuntru. Națională tatea română va devenì astfel din ce în ce mai asigurată și mai întărită.

D-voastre, Domnilor Deputați, sunteți chemați a continuà această operă din afară, ca și cea din launtru. Misiunea D-voastre este dar mare și frumoasă; îndeplinită în cursul vieții D-voastre parlamentare de patru ani, cu patriotism, inteligență și abnegațiune, veți puteà, sunt sigur, dobândì titluri la recunoștința generațiunilor viitoare.

În sesiunea actuală, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, sunteți convocați numai pentru un timp scurt de treizeci de zile.

Acest timp va fi destinat, în parte, pentru a se verificà titlurile Domnilor Deputați și a se constituì Camera. Veți aveà apoi, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, a împlinì vacanța, ce cu regret vă anunț că s'a făcut în scaunul de Primat al României. Încetând din viață Înalt Prea Sfinția Sa fericitul Nifon, care a știut în lungul timp al sfintei sale misiuni a susținea și a apără demnitatea și independența Bisericii noastre ortodoxe române, sunteți chemați, după lege, a alege pe succesorul său, la cea dintâi sesiune. Aveți a vă ocupà în urmă de câteva proiecte importante, cu privire mai ales la cestiuni economice și financiare, cari nu puteau suferì amânare.

Între acestea, proiectul de concesiune al drumului de fier dela Predeal și cel dela Adjud vine în primul rând.

Legați din nainte printr'un act internațional cu Statul vecin al Austro-Ungariei, suntem ținuți a săvârșì în termin scurt, până la August 1878, linia de juncțiune dela Ploești la Predeal.

Este dar, nu numai un folos economic foarte însemnat, este încă o cestiune de onoare ca această linie să fie terminată la epoca stipulată; și nu am puteà ajunge această țintă decât votându-se chiar în această sesiune concesiunea obținută în urma concursului ce s'a publicat; căci numai astfel se va câștiga campania anului curent.

Aceeaș activitate, acelaș studiu serios veți pune, sunt sigur, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, spre a discutà și celelalte proiecte ce vi se vor prezentà în această sesiune.

Astfel, prin cooperarea și acordul între toate puterile Statului, când Senat, Cameră și Guvern, ajutați de toți bunii Români, vor lucrà împreună, uniți în principii și în acțiune, viitorul României va fi asigurat și patria va fi mândră de fiii săi.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Răsboiului, General de divizie Ioan Em. Florescu; Ministrul Afacerilor Străine, B. Boerescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul Finanțelor, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Cultelor și al Instrucțiunii publice, T. Maiorescu; Ministrul Agriculturii, Comerțului și al Lucrărilor publice, Teodor Rosetti.

Răspunsuri

la felicitările Adunării Deputaților și Senatului pentru norocoasa scăpare dintr'un accident de tren.

4 (16) Iunie 1875.

La 2 (14) Iulie trenul dela Giurgiu se ciocnise cu altul încărcat cu pietriș. M. S. Domnitorul fusese ușor rănit la picior.

Către Președintele Adunării Deputaților:

Vă mulțumesc din inimă pentru simțemintele ce-Mi exprimați în numele Adunării, cu ocaziunea unui pericol la care am fost expus împreună cu mulți reprezentanți ai țerii.

Suntem adânc mișcați de această nouă dovadă de iubire ce Ne dau astăzi mandatarii națiunii. Cerul a veghiat și de astă dată asupra Noastră. Să avem dar încredere în viitor, căci România are un Dumnezeu.

Către Senatori:

Sunt foarte viu mișcat de interesul și de iubirea ce-Mi arată Senatul și sunt fericit că nici un accident serios n'a izbit pe nici unul din domnii Senatori și din persoanele ce Mă însoțiau. Înalta Providință ne-a ținut și de astă dată sub sfânta ei pază.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

9 (21) Iunie 1875.

După ce dă amănunte asupra accidentului de tren din 2 (14) Iunie și amintește de adresele de simpatie din țară, din partea Impăratului Austriei, a Impărătesei Eugenia, etc. M. S. Domnitorul continuă:

Camerele Ne vor oprì încă trei săptămâni cel puțin aici, unde nu mai putem de căldură; azi am avut 29 R; cerneala se usucă pe peniță.

Desbaterile Adresei au ținut patru zile și opoziția a întrebuințat timpul pentru a atacà guvernul cât se poate de violent! Proiectul noului împrumut la Berlin, pentru drumurile de fier, va intrà în deliberațiune săptămâna asta; apoi linia spre Brașov, în fine tractatul de comerț cu Austro-Ungaria – toate chestiuni arzătoare.

A apărut de curând în Italia o broșură datorită penei celebrului Inginer Gioia, asupra căreia Îți atrag atențiunea: *Scrisoare către D. Minghetti asupra convențiunilor comerciale cu România.*

Gioia, care a înfipt odinioară cel dintâiu târnăcopul la Suez, a fost iarnă trecută aici să lucreze un plan

de irigația României. Un om excepțional de inteligent și amabil.

Maior Skina se bate într'una cu Carliștii, dar fără rezultat. Biată Spanie!

În Cameră, Brătianu, Epureanu și Kogălniceanu s'au unit să lupte contra Guvernului.

Concesiunea construcții linii Ploești-Predeal a fost adusă azi la Cameră, înaintea convenții pentru împrumutul berlinez.

Locustele s'au năpustit îngrozitor în Basarabia și se ivesc roiuri în Moldova.

Răspuns la Adresa Senatului.

12 (24) Iunie 1875.

Inalt Prea Sfinte Părinte,
Domnilor Senatori,

Am ținut și țin o deosebită socoteală de principiile D-voastre conservatoare și de aprecierile D-voastre mature și nepărtinitoare în privința aplicării legilor fundamentale ale țerii.

Sunt fericit a constată, cum prin unirea principiilor de conservare și de libertate, lucrând în acord cu guvernul Meu, D-voastre înțelegeți a se desvoltà instituțiunile noastre și a se asigurà prosperarea noastră interioară, precum și respectarea și exercițiul drepturilor noastre autonome în afară.

Astfel Senatul, răspunzând la misiunea sa de conservare și de progres în acelaș timp, va câștigà din ce în ce mai mult încrederea și respectul națiunii.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaţilor.

12 (24) Iunie 1875.

Domnule Preşedinte,
Domnilor Deputaţi,

Primesc cu o deosebită fericire expresiunea de iubire şi de devotament, ce Adunarea Deputaţilor Îmi trimite prin organul D-voastre.

Sunt mândru a vedeà că şi această Adunare, inspirată de principiile cele mai sănătoase, promite a conlucrà cu guvernul Meu, spre a conduce ţara pe singura cale care-i procură prosperitate înlăuntru, încredere şi respect în afară.

Numai lucrând astfel, toţi împreună, conduşi de o politică înţeleaptă dar fermă, rezemat pe D-voastre, pe reprezentaţiunea ţerii, pe aceea adică ce constitue cea mai esenţială garanţie într'un Stat constituţional, vom puteà, Domnilor, consolidà prezentul şi prepară viitorul patriei noastre.

Cuvântări

la învestiturea celor doi Mitropoliţi ai ţerii.

15 (27) Iunie 1875.

Către Î. P. S. Sa Mitropolitul Primat, Calinic Miclescu:

Încredinţez Înalt Prea Sfinţiei Tale toiagul arhipăstoral, pentruca să conduci Mitropolia Ungro-Vlahiei şi Primatul României.

Către Î. P. S. Sa Mitrpolitul Moldovei și Sucevei, Iosif Naniescu:

Încredințez Înalt Prea Sfinției Tale toiagul arhipăstoral, pentruca să conduci Mitropolia Moldovei și Sucevei.

În urmă către ambii:

Prea Sfințite Mitropolit Primat,

Cu o vie mulțumire am întărit alegerea Înalt Prea Sfinției Tale la scaunul de Mitropolit al Ungro-Vlahiei și Primat al României.

Prin trecerea dela Mitropolia Moldovei și Sucevei la Mitropolia Ungro-Vlahiei și prin înălțarea totodată la Primatul României, Înalt Prea Sfinția Ta înfățișezi astăzi unitatea Bisericii autocefale române.

Condù această sfântă Biserică cu duhul creștinesc al păcii și al iubirii, întru înălțarea și întărirea națiunii.

Prea Sfințite Mitropolit Iosif,

Cu aceeaș mulțumire am întărit alegerea Prea Sfinției Tale la scaunul de Mitropolit al Moldovei și Sucevei. Înălțându-te în așà scurt timp dela Episcopia de Argeș la această Mitropolie, sunt sigur că vei însuflà în eparhiile de peste Milcov aceeaș iubire, care te însoțește din eparhia unde ai păstorit până acum.

Prea Sfinților Părinți Mitropoliți,

Privesc cu încredere în viitorul Bisericii naționale, condusă de Mitropoliți așà de luminați și virtuoși, și

doresc din inimă ca A Tot Puternicul Dumnezeu să vă dăruească ani mulți și fericiți pentru îndeplinirea sfintei voastre misiuni.

Cuvântare

la înființarea Societății Geografice Române.

15 (27) Iunie 1875.

Domnilor,

Salutând Societatea Geografică Română, a cărei înființare îndeplinește una din vechile Mele dorinți, bucuria Mea este cu atât mai mare cu cât sunt încredințat că lucrările ei vor fi de un folos nemărginit pentru viitorul țerii, a cărei desvoltare economică și politică o urmărește Europa cu un interes crescând. Terenul deschis exploatării D-voastre științifice este foarte întins și o muncă de zecimi de ani va fi de trebuință pentru a ajunge la exactitatea cunoștințelor neapărate în asemenea întreprinderi. Însă împărțirea D-voastre în secțiuni va pune o regulă în lucrări și le va simplifică.

Secțiunea matematică și astronomică este chemată a se pune în legătură cu acea rețea de admirabile cercetări științifice, cari au cuprins și au ilustrat întregul nostru glob terestru, și observările D-voastre se vor puteà executà cu succes, îndată ce veți posedà instrumentele trebuincioase lor.

Cu deosebită plăcere văd că mai mulți din ofițerii noștri de stat-major au intrat în Societatea Geografică și s'au înscris în secțiunea ei matematică. Dela zelul

și silințele D-lor sunt în drept a aștepta că vor execută în mod sistematic ridicarea planului trigonometric al țerii. Lucrările de triangulare întreprinse anul trecut în județele Suceava, Botoșani și Dorhoiu, sunt un început bun pentru aceasta. Să sperăm că în curând harta de stat-major a Moldovei se va termină și aceea a Valahiei se va supune unei nouă prelucrări. Ele împreună vor formă opera demnă și frumoasă a junelui nostru stat-major.

Mai ușoară este sarcina secțiunii fizicale, ca una ce poate dejà dispune de oarecare material. Prin deosebitele hărți, cari însă cer o prelucrare mai exactă și o completare în amănunte, se pot fixà aproximativ relațiunile orografice și hidrografice. Nu tot așà de înaintați suntem în atmosferografie și mai ales în climatologie, căreia i s'a dat până acum prea puțină atențiune, deși tocmai această parte a științei este din cele mai importante pentru o țară care atârnă aproape exclusiv de agricultura ei.

De se făceau mai de timpuriu observări și cercetări, nu s'ar fi prădat atâtea regiuni întregi de pădurile lor și nu am aveà așà de des recolte slabe. Dacă nu se vor oprì cu toată energia tăierile de păduri, vom vedeà clima noastră în curând periclitată în modul cel mai amenințător. Devastarea pădurilor la munte seacă isvoarele și produce surpări; devastarea lor la șes usucă câmpiile și preface pământul roditor în pustie.

Nu de mai puțină importanță sunt studiile zoologice, botanice și mineralogice, cari pot aveà cea mai simțită influință asupra vieții noastre economice naționale. Să vă fie dat a deprinde țara la ameliorarea rasselor noastre de animale și a plantelor noastre de

hrană. Să vă fie dat a desgropà prin o bună hartă geologică comorile ascunse în pântecele pământului. Cum a fost cu putința ca minele noastre de metaluri, isvoarele noastre tămăduitoare, să ne fi rămas nouă și Europei aproape necunoscute; ca petroleul nostru, care se poate măsurà cu cel pensilvanic — căci acì ca și acolo este în așà grad inflamabil în cât se aprinde la simpla apropiere a unei flacări — să nu fi făcut încă pe continent concurență celui american? Este de neapărată trebuință a ne gândì serios la executarea unei hărți geologice; prin o asemenea lucrare Societatea Geografică și-ar așezà un adevărat monument. Atunci în scurt timp sarea noastră gemă, despre care nu se știe încă dacă se ține de perioada triasică sau este din epoca terțiară, ceara de pământ, chihlibarul nostru cel negru, straturile noastre de cărbuni de pământ, pucioasa văzută la suprafață, marmura, vor ajunge a fi cunoscute departe peste granițele României.

Secțiunea etnologică va observà moravurile și datinele, traiul și portul poporului nostru, din punct de vedere științific, și va puteà, prin studiul lor amănunțit, să facă comparație cu alte popoare.

Cercetările arheologice, cari sunt dejà începute cu mult zel și bun rezultat de către arheologii noștri, ne vor da materialul dorit pentru a descrie și a judecà starea culturii noastre celei mai vechi.

Cum vedeți, Domnilor, câmpul activității D-voastre este foarte întins și timpul ce vă mai rămâne în anul acesta prea scurt. Va fi totuș cu putință, prin ajutorul lucrărilor de până acum, să se alcătuiască un conspect general asupra faptelor geografice relative la țara noastră, așà în cât să putem fi bine reprezentați la Con-

gresul din Paris, care s'a convocat în acest an prin inițiativa Societății Geografice franceze, din care suntem mândri a face parte.

Fie ca juna noastră Societate Geografică să se asocieze într'un mod demn celorlalte societăți instituite în mai toate țerile, și din parte-Mi nu Mă îndoesc că — sprijinită prin bărbații noștri de știință - — ea își va îndeplini misiunea ei și, prin hărți și opuri geografice îngrijite, va scoate țara din regiunea necunoscutului.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

30 Iunie (12 Iulie) 1875.

Situațiunea, care erà cu totul încurcată în ultimele săptămâni, începe a se limpezì din nou, de când Senatul prin votul său de eri a luat în considerațiune legea drumurilor de fier. După trei zile de desbateri violente, Camera a adoptat tractatul de comerț cu Austro-Ungaria. Acest act internațional este de o mare însemnătate, pentrucă conține în el germenele independenței Romăniei. Te rog să cetești cu atențiune textul tractatului; sunt foarte curios a cunoaște părerea Ta în această cestiune. Reprezentanții puterilor la București nu revin din mirarea lor în privința formei și conținutului acestui document, pe care nu și-l închipuiau așà cum e. Sper că Camerele vor terminà lucrările lor săptămâna aceasta; vom puteà, în acest caz, să Ne transportăm la Sinaia peste opt zile.

Împrumutul ce trebue să se facă pentru a susținea Societatea drumurilor de fier, va provocà desbateri

violente și nu e nici de cum sigur că va fi adoptat de Camere.

Căldura e de câteva zile puțin mai suportabilă și ploile mari și dese ce avem aci au făcut mult bine, mai ales porumbului. Îngrijirea de care eram cuprinși, de a fi năvăliți de lăcuste, din nefericire încă nu a dispărut; în trestiile dela gurile Dunării sunt încă miliarde, și e peste putință a le stârpi în acele mlaștine.

Mesagii

de închiderea sesiunii extraodinare a Corpurilor Legiuitoare.

4 (16) Iulie 1875.

Domnilor Senatori,

Împlinindu-se astăzi terminul sesiunii extraordinare prelungite a Corpurilor legiuitoare, sunt fericit a vă puteà mulțumì pentru prea însemnatele lucrări ce ați săvârșit în decursul ei.

Ați fost chemați a părăsì interesele D-voastre private în timpul cel mai greu și a vă ocupà numai de interesele publice urgente. Dar jertfa ce ați adus-o a fost pentru înzestrarea țerii cu legi de cea mai mare importanță. În deosebi convențiunea comercială, pe care ați primit-o, încheiată între România și Austro-Ungaria, darea construirii liniei drumului de fier Ploești-Predeal, convențiunea cu supușii francezi Lemaître și Bergman și legea pentru răscumpărarea unei părți a drumului de fier Roman-Vârciorova, au dovedit din nou cu câtă prudență și cu cât patriotism luminat știți

a judecà trebuințele țerii înăuntrul ei și în relațiunile ei internaționale.

Cestiuni de această natură sunt totdeauna încunjurate de mari greutăți, și nu puțin contribue la acest fapt mulțimea intereselor ce le ating și felurimea consecințelor îndepărtate ce le produc. În curând însă va venì timpul când se va înțelege de toți cât de însemnată și cât de binefăcătoare a fost opera D-voastre în această privință și veți fi mândri a fi conlucrat la o adevărată întărire a viitorului economic și politic al României.

Încă odată vă mulțumesc și, în virtutea art. 95 din Constituțiune, declar închisă sesiunea extraordinară prelungită a Corpurilor Legiuitoare.

Dat în București, la 4 Iulie 1875.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Războiului, General de diviziune I. Em. Florescu; Ministrul Afacerilor Străine, B. Boerescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul Finanțelor, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Agriculturii, Comerciului și Lucrărilor publice, T. Rosetti; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, T. Maiorescu.

Domnilor Deputați,

Împlinindu-se astăzi terminul sesiunii extraordinare prelungite a Corpurilor legiuitoare, sunt fericit a vă puteà mulțumì pentru prea însemnatele lucrări ce ați săvârșit în decursul ei.

Ați fost chemați a părăsì interesele D-voastre private în timpul cel mai greu și a vă ocupà numai de interesele publice urgente. Dar jertfa ce ați adus-o a fost pentru înzestrarea țerii cu legi de cea mai mare

importanță. În deosebi convențiunea comercială, pe care ați primit-o, încheiată între România și Austro-Ungaria, darea construirii liniei drumului de fier Ploești-Predeal, convențiunea cu supușii francezi Lemaître și Bergman și legea pentru răscumpărarea unei părți a drumului de fier Roman-Vârciorova, au dovedit din nou cu câtă prudență și cu cât patriotism luminat știți a judecă trebuințele țerii înăuntrul ei și în relațiunile ei internaționale.

Cestiuni de această natură sunt totdeauna încunjurate de mari greutăți, și nu puțin contribue la acest fapt mulțimea intereselor ce le ating și felurimea consecințelor îndepărtate ce le produc. În curând însă va veni timpul când se va înțelege de toți cât de însemnată și cât de binefăcătoare a fost opera D-voastre în această privință și veți fi mândri a fi conlucrat la o adevărată întărire a viitorului economic și politic al României.

Încă odată vă mulțumesc și, în virtutea art. 95 din Constituțiune, declar închisă sesiunea extraordinară prelungită a Corpurilor Legiutoare.

Dat în București, la 4 Iulie 1875.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, L. Catargiu; Ministrul Războiului, General de divizie I. Em. Florescu; Ministrul Afacerilor Străine, B. Boerescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul Finanțelor, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Agriculturii, Comerciului și Lucrărilor publice, T. Rosetti; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, T. Maiorescu.

Scrisoare autografă

către Contele Andrassy.

22 Iulie (3 August) 1875.

(Rezumat).

M. S. Domnitorul mulţumeşte Contelui Andrassy pentru interesul binevoitor şi pentru sprijinul ce a dat cu ocaziunea tractatului de comerţ, adoptat acum de Camere. Vede în acest tractat o chezăşie puternică pentru mănţinerea unor relaţiuni bune şi durabile între România şi Imperiul Austro-Ungar şi promite că va împlini totdeauna o datorie din cele mai plăcute veghind cu solicitudine mănţinerea acestor relaţiuni.

Urare

la punerea pietrei fundamentale a Castelului Peleş.

10 (22) August 1875.

Luând ciocanul, M. S. Domnitorul urează:

Să se ridice acest Castel şi să fie într'o zi leagănul Dinastiei Noastre şi al ţerii.

Actul de fundaţiune a Castelului Peleş.

10 (22) August 1875.

CAROL I

Din graţiă lui Dumnezeu şi prin voinţa naţională, Domn al Românilor.

La toţi de faţă şi viitori, sănătate.

Astăzi, Duminecă, la 10 August 1875, Noi Carol de Hohenzollern, Domn al Românilor, în al treizeci şi

șasele an al nașterii Noastre, dimpreună cu Elisabeta Doamna, scumpa Noastră soție, și cu ajutorul celui A-Tot-Puternic, am pus temelia Castelului Peleș, pe moșia Noastră Piatră-Arsă, în vecinătatea sfintei mănăstiri Sinaia, zidită la anul 1695 de către Spătarul Mihail Cantacuzino.

Clădirea acestui Castel s'a început în anul al zecelea al Domniei Noastre, fiind Președinte al Consiliului de Ministri d-l Lascar Catargiu, Președinte al Senatului Î. P. S. Sa Mitropolitul Primat Calinic Miclescu, și Președinte al Adunării Deputaților Principele Dimitrie Ghica, iar Stareț al sf. mănăstiri Sinaia S. S. Arhimandritul Onufrie. În acelaș an s'a început și construcțiunea drumului de fier, care va legà orașul Ploești cu Brașovul, prin valea Prahovei.

Drept care am subscris aceasta, spre a Noastră pomenire în veacurile viitoare.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

21 August (3 Septemvrie) 1875.

În aceste zile în cari toate amintirile dulcei Noastre petreceri împreună își împlinesc anul, dorul Nostru de Voi crește în mod ce nu pot descrie.

Timpul frumos este, din nefericire, către sfârșitul său. În curând vom trebuì să Ne reluăm locuința de iarnă, în care simțim mai viu tot ce Ne lipsește. Rămân încă la Sinaia până la 23, apoi Mă voiu duce la București și în Moldova, pentru a inspectà cele două diviziuni cari sunt concentrate acolo în vederea ma-

nevrelor de toamnă. Mă voiu întoarce apoi la București, pentru a conduce manevrele trupelor garnizoanei. Elisabeta va rămâneà la munte atât cât timpul va permite, ca să Se vindece de tot de accesele Ei de friguri.

Petrecerea Noastră anul acesta la Sinaia a fost foarte nepriincioasă din cauza timpului nefavorabil. Și construcțiunea a suferit din cauza aceasta. Când ploaia făceà să se piardă o mare cantitate din aprovizionarea de cărămizi, când înghețurile de peste noapte desfăceau cimentul zidurilor temeliei ce se clădise.

Vara umedă a pricinuit de asemenea numeroase și simțite năruiri pe terenul de construcțiune. Toate acestea au adus mari întârzieri.

Avem încă trebuință de trei săptămâni de vreme frumoasă, pentru a terminà lucrările de siguranță a temeliilor castelului. Casa de vânătoare și grajdurile vor fi în curând isprăvite.

Castelul, pe care Noi l-am botezat „Castelul Peleș", trebue să fie terminat până la coperiș în anul viitor; dar abià de vom puteà intrà în el înainte de anul 1878.

Măreția acestei construcțiuni face în toată țara o excelentă impresiune și toată lumea se bucură, pentru că se vede în aceasta o garanție a stabilității regimului. E și numit de pe acum „Castelul Regal", ceeace va puteà prea bine să devinà într'o zi. Fie ca, înainte de toate, să devinà leagănul Dinastiei Noastre, căci, fără aceasta, viitorul țerii nu e asigurat.

Dar îndeplinirea acestei dorințe e în mânile Domnului. Noi Ne punem încrederea în El și El va diriguì totul cât mai bine.

Turburările în Peninsula Balcanilor, deși sunt potolite în aparență, sunt încă departe de sfârșitul lor.

Insurecțiunea face pe tăcute progrese mari și se răspândește cu putere. Cum, la început, ea nu aveà nici de cum un scop național său politic și nu erà decât o protestare în contra greutății sdrobitoare a impozitelor de cari țăranii creștini sperau să se libereze prin puterea armelor, liniștea nu va puteà fi restabilită mai înainte ca reforme radicale să pună un capăt faptelor pașalelor.

Orientul creștin e sătul de reaua administrațiune turcească. Fără înțelegerea dintre marile Puteri, s'ar fi ajuns încă de mult timp la complicațiuni serioase. Alte complicațiuni sunt pentru moment amânate, dar nu suprimate. Înalta diplomație este neputincioasă a rezolvà cestiunea orientală, care nu poate fi rezolvată decât în Orient chiar, pe teatrul războiului, cu concursul popoarelor direct interesate. Politica noastră are actualmente ca scop de a trage profit din evenimente; ruina financiară a Turciei va contribuì în urmă să ne ajute.

În Serbia, toate stau greu încurcate. Sfârșitul cântecului va fi războiul sau revoluțiunea. În orice caz, intrăm în timpuri grele, și la dreptul vorbind, nu se știe când se va vedeà limpede în toată această încurcătură. Din parte-Mi, aș vreà bucuros să câștig încă timp, pentru a regulà oarecari cestiuni economice, cum, de exemplu, răscumpărarea drumurilor de fier. Aș vreà de asemenea să-Mi fortific mai mult țara din punct de vedere militar. Vom primì armele cele mai nouă numai în primăvara viitoare.

Aici, în Sinaia, e o mișcare continuă; în toate zilele primim vizite. Facem plimbări cu trăsura și adese dejunăm în pădure. Câțiva ofițeri austriaci din regimentul

de husari dela Brașov au venit aici călări, nu de multă vreme; i-am învitat la masă, apoi după aceea s'a danțat.

Construcțiunea liniei de drum de fier în valea Prahovei s'a început, și în vara viitoare secțiunea Ploești-Câmpina va puteà fi dată circulațiunii, așà încât nu va mai fi până la Sinaia decât două ore cu trăsura. Astăzi trebue încă patru ore, cu cai buni; totuș Eu am făcut acești 63 kilometri în trei ore și jumătate.

Toast

la prânzul din Iași.

16 (28) Septemvrie 1875.

Fericit de cordiala și frumoasa primire ce Mi-au făcut Ieșenii astăzi, ca totdeauna când am venit în mijlocul lor, mulțumesc din inimă pentru sentimentele de dragoste ce-Mi exprimați în numele orașului. Ridic acum acest păhar pentru prosperitatea celei a doua capitale a țerii și în sănătatea cetățenilor ei.

Scrisoare

către Principele Imperial al Germaniei.

Sinaia, 10 (22) Octomvrie 1875.

După ce comunică Principelui Imperial neliniștea pentru boala M. S. Doamnei, care suferià de reumatism, M. S. Domnitorul continuă:

Peste două zile Mă întorc la București și de acì Mă voiu duce, pentru manevre, aproape prin toată țara.

Numai din cauza culesului porumbului se fac manevrele așà de târziu, dar nu e nimic de zis, căci în Septemvrie se întâmplă de cele mai multe ori să fie o căldură nesuferită, pe când vremea este în general cât se poate de plăcută în Octomvrie și în Noemvrie.

D-l de Pfuel, care Mi-a adus scrisoarea Ta cu scumpul portret, Mi-a vorbit de viul interes ce ai pentru clădirea noastră. Am vreà să avem aici, în mijlocul măreței naturi, un castel frumos, demn de poziținne.

Chilia în care locuim acum și care pare atât de atrăgătoare în fotografie nu e în realitate decât o magherniță strâmtă ce încunjură ca un cerc bisericuța.

Un arhitect capabil supraveghează clădirea; el este Doderer, profesor la Școala politechnică din Viena, care a construit diferite clădiri, între altele la Mehadia. Greutățile ce preîntâmpină aici sunt la fel cu cele ce a întâlnit și acolo: isvoare și prăbușiri nenumărate și fără sfârșit. Ziua în care-Ți voiu puteà arătà clădirea isprăvită va fi una din cele mai fericite ale vieții Mele. Peste puțin Vă vom trimite fotografiile planurilor; nădăjduim să Ne mutăm în noua clădire peste doi ani; toamna asta s'au învelit casa de vânătoare și grajdurile.

Pe lângă fotografiile Noastre Îți trimet portretul copilei Noastre moarte, de pe originalul datorit unei tinere artiste din Münich, D-ra de Witzleben, fiica cititoarei Elisabetei.

E singurul ce Ne mulțumește deplin, fiindcă redă așà de exact privirea ei adâncă. Ne-am gândit că-l vei primì spre aducere aminte de copila Noastră pe care odinioară o desmerdai atât de mult. La urmă, știi și Tu ce neștearsă părere de rău lasă pierderea unei ființe

atât de scumpe! O durere tot așà de crudă V'a sfâșiat și inimile Voastre!

Am cetit cu multă luare aminte ceea ce-Mi scrii despre copiii Tăi; o instrucție așà de simplă și bine înțeleasă trebue neapărat să scoată oameni de valoare. Mă căsnesc să Te văd, în mintea Mea, înconjurat de copii așà de mari.

Aici totul merge bine, mulțumim lui Dumnezeu; nu ne gândim decât la drumurile de fier, la șosele și la școli, și nu ne vom lăsà să fim târîți într'un pas nechibzuit de turburările din țerile vecine.

Din potrivă, o mare ferbere domnește momentan în Serbia. Cred că tânărul Principe e în ajunul unui răsboiu sau al unei revoluții. E tocmai în luna de miere cu plăcuta sa soție, care este strâns înrudită cu toate familiile din Moldova. Totuș Sârbii ar fi văzut ambiția lor mai bine satisfăcută prin alegerea unei „adevărate prințese“ ca Doamnă.

După rapoartele din Constantinopol, un fel de agitație începe și în Bulgaria împotriva suzeranității turcești.

Răspuns

la cuvintele de bună-venire ale Primarului din Bârlad.

21 Octomvrie (2 Noemvrie) 1875.

De mult doriam a vizità districtul și orașul Bârlad, unde n'am fost de șapte ani. Cu cea mai mare plăcere dar am venit astăzi în mijlocul D-voastre și vă mulțumesc pentru urările bine simțite ce-Mi exprimați în numele orașului și pentru primirea frumoasă cu care Mă întâmpinați astăzi.

Ordin de zi către armată.

4 (16) Noemvrie 1875.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați!

Concentrarea armatei active prin centrurile diviziunilor teritoriale și grabnicul apel la care au răspuns clasele rezervei din anul 1870 și 1871, încorporați printre rândurile armatei permanente, au dat anul acesta rezultate foarte mulțumitoare pentru viitorul armatei Noastre.

Ne-am putut încredința atât în persoană la diviziunile 4. 3 și 2, cât și prin Ministrul Nostru de Resbel la 1-a diviziune, de buna stare în care s'a găsit armata permanentă, cum și cea teritorială.

Am constatat progres în instrucțiune, rămânând însă mult de făcut, mai cu samă în ceea ce privește tirul, această parte atât de importantă a instrucțiunii militare și asupra căreia chem cea mai serioasă luare aminte a șefilor de corpuri.

Concentrările acestui an pe diviziuni au avut mai ales drept scop stricta aplicare a reglementelor; am recunoscut un adevărat progres; dar sunt dator a recomandă, mai cu deosebire comandanților de diviziuni teritoriale, instrucțiunea cadrelor de Dorobanți și Călărași.

Ofițeri, subofițeri, caporali și soldați ai armatei permanente și teritoriale, vă mulțumesc pentru stăruințele ce ați pus, precum și vouă celor din gardele orășenești, cari ați înlesnit mobilizarea trupelor Noastre.

Dat în București, la 4 Noemvrie 1875.

Mesagiu

pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

15 (27) Noemvrie 1875.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Am venit cu cea mai mare plăcere în mijlocul D-voastre pentru a deschide sesiunea ordinară a Corpurilor Legiuitoare.

După ce, prin legile și resursele votate în legislatura trecută, țara a îndeplinit exact obligațiunile contractate în anii de mai înainte și s'a pus pe calea unei temeinice organizări, este momentul venit a ne oprì cu creațiuni nouă și a da poporului timpul neapărat trebuincios pentru a se folosì de ceea ce a dobândit. Mai toate proiectele de legi cari vor formà obiectul desbaterilor D-voastre în decursul acestei sesiuni s'au și depus pe biuroul Camerei.

Domnilor Deputați,

Prima cestiune de care veți aveà a vă ocupà este bugetul rectificativ pentru anul viitor. Cum știți, acest buget a fost votat cu un deficit de 7 milioane, a cărui acoperire prin nouă resurse rămâneà a vi se propune de către Minister în această sesiune. Principala măsură însă ce v'o propune guvernul Meu, este o energică reducțiune a cheltuelilor în toate ramurile administrative. Amânând pentru mai târziu unele îmbunătățiri, restrângând toate cheltuelile la strictul necesar și propunându-vă, pentru neînsemnata sumă ce mai rămâne, alte mijloace, guvernul este în poziținne a vă prezentà

bugetul anului viitor echilibrat, fără a impune țerii sarcini nouă.

Această stare de lucruri o constat și v'o anunț cu mulțumire. Ea va contribuì a întări creditul Statului în afară și a da dreptate acelora cari au știut a despărți desvoltarea economică a României de vicisitudinile finanțiare ale altor State, ce nu ne ating întru nimic.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Relațiunile noastre cu Statele străine sunt din cele mai satifăcătoare. Negocieri sunt pendinte pentru a regulà prin nouă convențiuni interesele comune și a strânge mai de aproape legăturile ce ne unesc cu Puterile garante.

Evenimentele ce se petrec în cealaltă parte a Dunării, nu putem decât a le urmări cu o vie atențiune. Mulțumită poziținii noastre favorabile, am fost până acum în stare a continuà calea pacinicei reorganizări înlăuntru, care răspunde așà de mult la trebuințele națiunii. Aceste trebuințe, deplina și libera desvoltare economică a țerii și înaintarea ei spre poziținea ce-i este indicată atât prin însemnătatea teritorială, cât și prin crescândul progres al poporului, vor fi și pentru viitor regulatorii politicei noastre.

Țara urmărește cu interes desbaterile D-voastre și Eu sper că și în această sesiune Corpurile Legiuitoare vor continuà în liniște și în armonie cu guvernul Meu îndeplinirea misiunii lor.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor, Ministru de Interne și ad-interim la Afacerile Străine, L. Catargiu; Ministrul de Răsboiu, General

de divizie I. Em. Florescu; Ministrul Justiției, Al. Lahovari; Ministrul Finanțelor, G. Gr. Cantacuzino; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, T. Maiorescu; Ministrul Agriculturii, Comerciului și Lucrărilor publice, T. Rosetti.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

15 (27) Noemvrie 1875.

Iarna bate la ușă, și cu ea mulțime de griji și de lucrări grele. Stau cu curaj dinaintea greutăților, cari sunt neînlăturate în fiecare sesiune a Camerei; dar sper să le stăpânesc.

Ceeace e mai serios, e situațiunea generală din Orient. Marea nesiguranță ce domnește sub acest raport are o influință simțitoare asupra afacerilor noastre interne și mai ales asupra creditului nostru care sufere din această cauză, mai ales că afacerile României sunt cu deosebire ignorate în Anglia și în Francia.

Suntem puși sub aceeaș căciulă cu Turcia și ni se opune în cercurile financiare aceiaș neîncredere ca aceea al cărei obiect este Imperiul Otoman în stare de faliment. Renta noastră 5% a căzut dela 71 la 66, ceeace ne face cu neputință orice altă operațiune financiară. În mijlocul acestor împrejurări nepriincioase, nici de cum nu poate fi cestiune despre împrumutul pentru drumul de fier al Prahovei, și construcțiunea lui este prin urmare amânată. De altă parte, un tractat internațional ne leagă, ca la un termin hotărît să terminăm linia, și acea obligațiune nu vom puteà-o îndeplinì, dacă împrejurările nu se prezintă sub o lumină mai priincioasă!

Austro-Ungaria va puteà să constate că Turcia este aceea care pune pretutindeni piedici la desvoltarea reţelei sale de căi ferate. Racordările cu liniile turceşti îi sunt consimţite pe hârtie, dar nu se va ajunge nici odată a le executà, cu Turcia de azi cel puţin.

Câtă vreme suzeranitatea nu erà decât o formă goală, care se mărginià la plata unui tribut ori la dificultăţi în cestiuni de monetă sau în crearea de decoraţiuni, Europa puteà să ne respingă plângerile; dar, din moment ce situaţiunea noastră de atârnare de Poartă vatămă desvoltarea noastră economică, reformele noastră financiare, creditul nostru, putem cere pe bună dreptate ca să se tragă o linie de hotar politic foarte lămurită între un Imperiu care e rebel la ori ce reformă şi un tânăr Stat în înflorire, care a dat Europei în aceşti din urmă ani garanţii reale. Am avut acum în urmă o conversaţiune în acest sens cu reprezentantul Austriei la Bucureşti, care a recunoscut că aceasta erà o dreaptă apreciere a situaţiunii; a adăogat totuş că un demers pripit ar puteà să compromită excelenta situaţiune pe care România o ocupă astăzi. I-am răspuns că Eu ţin înainte de toate să văd pacea mănţinându-se, pentru a câştigà timp şi a realizà toate reformele necesare pentru răscumpărarea drumurilor de fier şi construirea definitivă a liniilor de racordare; dar am adăugat că marile Puteri au sarcina de a ne asigurà o situaţiune conformă cu interesele şi cu demnitatea ţerii.

Din nefericire, nimic nu permite a prevedeà cum se vor sfârşì complicaţiunile orientale. Cele trei mari Puteri dela Nord doresc ele pacea în mod sincer? Reuşì-vor ele de altmintrelea să restabilească liniştea?

Pentru a răspunde la aceste cestiuni, trebue să se țină socoteală de prea numeroși factori. Turcia pare în sfârșit că e părăsită de opiniunea publică a Europei. Englezii ei înșiși sunt siliți să se obicinuească încetișor cu această idee, ceeace, e adevărat, le vine foarte greu. Da, să înceteze odată cruțarea Porții, și atunci soluțiunea problemei orientale, dinaintea căreia diplomația europeană se dă îndărăt cu frică, va fi foarte simplificată. România e destinată a deveni Belgia Dunării de jos; de ce Cabinetele ezită a o proclamă? Noi putem aștepta încă; dar ar fi pentru Europa o garanție de pace în Orient.

Am deschis astăzi Camerele printr'un discurs al Tronului concis și energic, care de sigur nu va produce o rea impresiune în Europa. Dezordinele din Herțegovina nu puteau fi trecute sub tăcere; dar au fost atinse cu atâta băgare de samă, încât opiniunea publică nu poate fi alarmată. Relațiunile noastre cu Turcii sunt încordate, pentru că dânșii nu voesc să ne facă nici ceea mai mică concesiune; refuză chiar a recunoaște denumirea de „România", și toate acestea în propria lor pagubă. Câtă vreme Mahmud va rămâneà Mare-vizir, Sultanul va lăsà poate să fie convins a face creștinilor câteva mici concesiuni; dar aceasta nu va împiedicà catastrofa. Dacă Husein-Avni-Pașa ar ajunge, în cele din urmă, la vizirat, Turcia va fi pierdută. Acest om energic și barbar e hotărît a reprimà revolta prin fier și foc. Toate silințele marilor Puteri tind a împiedicà numirea lui ca Mare-vizir, dar Sultanul și un mare partid sunt pentru el. Grecia începe să se agite; deputațiuni din Tesalia, din Epir și din Creta au sosit la Atena și propunerile lor au fost primite foarte

favorabil acolo. O extensiune a teritorului Greciei este singurul mijloc de scăpare pentru acea nenorocită țară.

Nuori amenințători se grămădesc din toate părțile și primăvara poate să ne aducă evenimente serioase. Avem mai mult decât totdeauna nevoie de stabilitate. Ministerul va lucrà, sper, de acord cu Camerele; dar are nevoe de a fi întărit, căci n'a câștigat nimic din retragerea Ministrului Afacerilor Străine. Dar, cum e inadmisibil ca un Ministru să participe la întemeiarea une bănci, n'am ezitat a primì demisiunea lui Boerescu. El va fi, poate, înlocuit cu Costaforu, cu Strat, sau cu Mavrogheni.

Călătoria mea prin Moldova și primirea ce am întâmpinat acolo au fost o mare satisfacțiune pentru Mine. Mi s'a arătat pretutindeni iubire și recunoștință într'un chip adevărat demonstrativ. Abià am recunoscut a doua capitală a României: toate stradele sunt cu asfalt; pretutindeni se înalță frumoase și impunătoare case, cu magazine bogat aprovizionate, și pe strade domnește o vieață și o activitate extraordinară. Toate aceste progrese sunt datorite exclusiv drumului de fier.

Am asistat la manevrele de divizie din acest an, pe un timp cumplit de rău, cu zăpadă și frig, până la sfârșit, și fără o zi de răgaz. Această mică campanie de iarnă ne-a convenit foarte bine la toți.

Însănătoșirea Elisabetei înaintează încet; nu poate încă să meargă decât cu cea mai mare greutate și fără îndoeală multe luni vor trece încă până când Dânsa să Se poată servì de picioare ca înainte.

Nimeni nu știe mai bine ca Tine, Părintele Meu prea iubit, până la ce punct aceasta e o grea încercare.

Cât despre Mine, Eu sunt foarte bine; numai exercițiul Îmi lipsește; e adevărat că fac de două ori pe săptămână inspecțiuni de trupe, în timpul cărora stau câte 5 ore călare; dar, cum pentru moment nu am decât un singur cal de călărie, nu mai fac altă călărie. Grajdurile Mele au suferit mult în timpul ultimelor manevre; calul Meu cel mai bun a murit, alți doi au devenit șchiopi. Am însărcinat pe un maistru al grajdurilor regale din Berlin, fostul Meu profesor de călărie, să-Mi cumpere doi cai buni.

Convorbire

cu Rangabé, Consulul Greciei.

21 Noemvrie (3 Decemvrie) 1875.

(Rezumat).

M. S. Domnitorul vorbește cu Rungabé despre situațiunea Greciei în mijlocul conflictului oriental apropiat și sfătuește pe Greci să aibă grijă a se întări militărește, căci e probabil că nu vom trece anul viitor fără războiu.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaților.

27 Noemvrie (9 Decemvrie) 1875.

Domnule Președinte,
Domnilor Deputați,

Primesc cu o plăcere atât de mare Adresa Adunării Legiuitoare, cu cât ea afirmă și mai tare armonia ce domnește și acum între reprezentațiunea țerii și guvernul Meu.

Această armonie este de cea mai mare importanță în împrejurările de față. Unirea face pururea tăria unei țeri; ea ne-a permis până acum a privì cu liniște, dar nu și cu nepăsare, cele ce se întâmplă în vecinătatea noastră. Simțemintele ce exprimați le împărtășesc și Eu; ele vor inspirà și pe guvernul Meu.

Vă mulțumesc și în numele Doamnei pentru bunele urări ce Ni le rostiți.

Răspuns la Adresa Senatului.

30 Noemvrie (12 Decemvrie) 1875.

InaltPrea Sfinte Părinte,
Domnilor Senatori,

Primesc cu o vie mulțumire Adresa Senatului și sunt fericit a vedeà din cuvintele D-voastre buna înțelegere în care vă aflați cu Ministerul Meu.

Cu drept cuvânt vă bucurați de creditul Statului, în a cărui mănținere stăruește guvernul împreună cu reprezentațiunea țerii. Acest credit a fost și este, mai ales în împrejurările de astăzi, una din temeliile prosperității și demnității naționale.

Constat asemenea cu satisfacțiune aprobarea ce ați dat politicei guvernului Meu, în fața evenimentelor ce se petrec în țerile de peste Dunăre.

Noi toți dorim a continuà în pace organizarea țerii înlăuntru și, tari, în mijloacele noastre de apărare și sub scutul Puterilor garante, putem aștepta viitorul cu încredere. Vă mulțumesc pentru urările ce Ne exprimați.

1876.

Ordin de zi către armată.

1 (13) Ianuarie 1876.

Ostași,

Văd cu o mândrie adevărat națională că voi Îmi oferiți la fiecare reînnoire a anului ocaziunea de a vă mulțumì pentru progresul simțitor ce ați continuat a face în anul încetat.

Aceasta e de cel mai bun augur pentru viitorul instituțiunii noastre militare. Vă mulțumesc și vă urez an bun și fericit.

Dat în București, la 1 Ianuarie 1876.

Carol.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

27 Ianuarie (8 Fevruarie) 1876.

Odată reprezentantul Austriei ne întreabă ce am face în cazul unei ocupațiuni a țerii de trupele rusești; altădată reprezentantul Rusiei încearcă să afle dacă noi avem încredere în Austro-Ungaria. Cu toate acestea,

amândoi ne conjură a nu face nici un pas pripit. Se dorește pacea, căci unul pizmuește pe altul pentru soluțiunea cestiunii Orientului, și nimeni nu e pregătit de războiu. Totuș nu s'ar puteà negà că această nesiguranță ne face să suferim și ne expune la toate pericolele cu putință. E un fapt cert că Rusia concentrează trupe la fruntaria moldovenească și că Generalul Ignatiev, în prezența reprezentantului Meu, Prințul Ioan Ghica, a declarat ministrilor turci că guvernul său va luà zălog Principatele Dunărene, de îndată ce Turcii ar fi ocupat Serbia și Muntenegrul! De altmintrelea, e lucru cunoscut că nu trebue luat ca aur curat tot ce Ambasadorul Rusiei zice la Constantinopol; totuș nu se poate să nu se bage de samă aceste cuvinte aruncate cu ușurință. Aceasta ne dă o nouă dovadă, cât de mult ar fi de dorit și cât ar fi de necesar a face din România o a doua Belgie, pentru a o apărà în contra atacurilor arbitrare. Suntem hotărîți a respinge, cu armele în mână, orice ocupațiune, din orice parte ar venì. Firește, nu vom puteà să ținem piept unei mari Puteri; dar vom știi cu toate acestea să ne păstrăm punctul nostru de vedere și nu vom primì, ca altă dată, armatele de ocupațiune ca liberatoare.

Cum nu se poate știi ce ne va aduce primăvara, noi ne pregătim, ca și cum ar trebuì să fie războiu; e adevărat că cheltuelile ce suntem siliți a face apasă greu asupra țerii, dar nimeni nu protestează, nici chiar opoziționea sistematică. Furnitura pușcilor nouă ne dă multe griji; nu ofertele ne lipsesc; dar, cum e vorba de 100.000 de bucăți, e greu de ales sistemul. Dacă evenimentele ne-ar surprinde, am puteà să ieșim la

capăt cu cele 53.000 de puşci bune pentru cari avem muniţiuni îndestulătoare.

În Serbia, afacerile iau o întorsătură rea. Şi în această parte a Orientului, populaţiunea îşi are ochii aţintiţi spre Muntenegru care dobândeşte o mare consideraţiune printre Slavi şi inspiră respect Turcilor. Principele Nicolae, cu care Eu mănţin cele mai bune raporturi, e tratat de Rusia şi de Austria cu menajamente şi cu atenţiuni particulare; din nefericire, nu se poate zice tot aceasta de tânărul Milan.

Pentru noi, Austria are *multe atenţiuni*. Din contra, ceeace ne vine din Germania e puţin plăcut. De luni de zile tratăm cu Consiliul de supraveghere din Berlin răscumpărarea drumurilor noastre de fier, pentru a sfârşi odată, printr'o soluţiune radicală, cu această cestiune nesuferită. S'a elaborat şi ni s'a trimis un proiect, cu rugămintea zorită de a-l face să se voteze *imediat* de Camere. Dar mai multe puncte din el fiind obscure, am cerut lămuriri cari nu ne-au sosit, şi astfel proiectul n'a putut fi prezentat Camerelor. Însă, alaltăieri, Consiliul de supraveghere ne-a făcut cunoscut că răscumpărarea se loveşte de opoziţiunea deţinătorilor acţiunilor de prioritate. Membrii consiliului de supraveghere fiind deţinătorii principali ai acestor valori, pare că aceasta n'ar fi decât un pretext pentru a nu face nimic, căci aceşti domni n'au nici un interes în răscumpărare şi n'au cedat decât la stăruinţele acţionarilor primitivi. E deci o procedare ciudată din partea Consiliului de supraveghere de a fi cerut să se transforme în lege proiectul său şi de a veni în urmă cu o protestare a deţinătorilor acţiunilor de prioritate; aceasta a pus Cabinetul într'o poziţiune încurcată. Nu ştiu încă

ce atitudine va luà guvernul prusian, în fața acestei nouă situațiuni; în orice caz nu dela noi mai poate cere soluțiunea acestei cestiuni. Ambele guverne și acționarii doresc răscumpărarea; Consiliul de supraveghere, cu acțiunile sale de prioritate, e contra; el va purtà deci responsabilitatea. Acum patru săptămâni, Bismarck a dat însărcinarea să se spună că, dacă cestiunea drumurilor de fier n'ar fi rezolvată, va fi silit a rupe relațiunile diplomatice cu România. Ce se va întâmplà acum, când vina este la Berlin? Eu sper neîncetat, că guvernul prusian și mai ales adunarea generală a acționarilor, vor sfărâmà opoziținea Consiliului de supraveghere. Lui Pfuel îi pare rău că regularea acestei afaceri întâmpină atâtea greutăți. Dânsul n'a aflat decât de curând numirea sa în Suedia; nu știe încă când va trebuì să se ducă la noul său post.

Comitele Andrassy are de învins oarecare opoziținne, la Viena, spre a pregătì la Reichsrath o majoritate favorabilă pentru convențiunea de comerț cu România. În această împrejurare dânsul e hotărît a pune cestiunea ministerială.

Răspuns

la cuvântarea Episcopului Ghenadie al Argeșului, după investitură.

22 Fevruarie (5 Martie) 1876.

Mulțumesc Prea Sfinției Tale pentru sentimentele ce-Mi exprimi și-Ți urez ani mulți și fericiți pe acest vechiu scaun episcopal dela Curtea-de-Argeș, care ne aduce aminte timpurile glorioase ale strămbunilor noștri.

Mesagiu

de închiderea Adunării Deputaților.

3 (15) Martie 1876.

Domnilor Deputați,

În urma disolvării Senatului, lucrările Camerei ne mai putând continuà, închid astăzi sesiunea Adunării Legiuitoare, care fusese prelungită până la 10 Martie.

Înainte de a Mă despărți de D-voastre, Domnilor Deputați, vă arăt toată mulțumirea Mea pentru sprijinul înțelept pe care l'ați dat guvernului Meu în tot cursul acestei sesiuni.

Mănținând și de acì înainte armonia ce trebue să domnească între marile Puteri ale Statului, veți întări acea stabilitate binefăcătoare, care în mijlocul unor evenimente grave ne-a câștigat încrederea Europei și a asigurat pacinica desvoltare a țerii.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul de Interne, Lascar Catargiu; Ministrul de Răsboiu, General de diviziune, I. Em. Florescu; Ministrul Justiției Al. Lahovari; Ministrul Agriculturii Comerciului și Lucrările Publice, T. Rosetti; Ministrul Finanțelor, I. Strat; Ministrul Afacerilor Streine, I. Bălăceanu; Ministrul Cultelor și al Instrucțiunii publice, P. P. Carp.

Convorbire cu Ion Brătianu.

7 (19) Martie 1876.

Față de criza orientală, ce amenință și țara noastră, Ion Brătianu sfătuește pe M. S. Domnitorul să cheme la putere opoziția unită (Brătianu, Ion Ghica, Kogălniceanu, Epureanu, C. A. Rosetti, D. A. Sturdza.)

M. S. Domnitorul e convins că această coaliție va veni în curând la putere, declară însă lui Brătianu, că în orice caz

trebue să aştepte rezultatul nouelor alegeri, căci nu-I este cu putinţă a-Şi alege Ministerul din cluburi.

La sfîrşit M. S. Domnitorul atrage atenţia că nu va aprobà atitudinea opoziţiei, care nu numai combate toate măsurile luate de guvern, dar se ridică violent chiar în contra Coroanei.

Ordin de zi către armată.

31 Martie (12 Aprilie) 1876.

La inspecţia ce am făcut în persoană şcolilor şi trupelor din garnizoana Bucureşti, am constat cu o vie mulţumire un adevărat progres, atât în instrucţiunea trupelor cât şi în modul de a prezintà unităţile militare de către comandanţii lor respectivi.

Ministrul Nostru de Răsboiu este însărcinat a comunicà la toţi şefii de corpuri observaţiunile ce am făcut asupra aplicării regulamentelor noastre tactice şi pe acelea cari, fiind de un interes general, urmează a fi cunoscute şi în celelalte diviziuni teritoriale.

Dat în Bucureşti, la 31 Martie 1876.

Toast la prânzul dela Palat.

8 (20) Aprilie 1876.

Mulţumind pentru urările ce-Mi exprimaţi, ridic acest păhar în onorul ţerii şi al armatei, pe cari le privesc în totdeauna cu dragoste şi încredere. Sunt sigur că Dumnezeu va întinde mâna Sa puternică asupra Romăniei şi va luà în paza Sa scumpa noastră ţară.

În sănătatea D-voastre!

1876

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

14 (26) Aprilie 1876.

De câtva timp sunt atât de împovărat de treburi în cât n'am avut un singur moment de odihnă, spre a-Ţi da, cu capul liniştit, deslușiri despre întâmplările de aici. De altmintrelea ai văzut fără îndoială pe d-l de Bibra, care a putut să-Ţi povestească multe ucruri interesante.

Pe când nori de furtună se grămădesc în Orient atât de amenințători, când avem nevoe mare de liniște și de stabilitate înlăuntru, deslănțuirea luptelor de partide ne-a creat o stare de lucruri în adevăr grea. Ministerul Catargiu, care în ochii opoziției comisese crima de a fi stat prea mult la putere, a căzut la alegerile pentru Senat. Adversarii însă n'au putut să câștige biruința decât prin faptul că un mare număr de Conservatori au votat contra Ministerului, căci administrația de cinci ani întărise atâta guvernul Catargiu, încât a fost nevoe de o coaliţiune pentru a-l doborî: între alții Epureanu s'a unit cu Brătianu, Kogălniceanu cu Ghica —odinioară cei mai crânceni adversari—în total șapte corifei de nuanțe diferite.

După terminarea alegerilor pentru Senat, unde fiecare din acești domni obținuse un mandat, M'am adresat coaliției spre a formă un Minister. Vernescu, pe care-l chemasem ca pe unul dintre cei mai moderați, Mi-a prezintat o listă în care Brătianu era pus Ministru de Răsboiu. Am cerut ca acest portofoliu să se încredințeze unui militar, fără ca Brătianu să fie înlăturat din combinație; n'au primit. Drept răspuns unei

asemenea pretenţiuni, am numit Preşedinte al noului Cabinet pe Generalul Florescu, tocmai pe vechiul Ministru de Resbel, şi am luat încă doi Generali. Ministerul acesta însă nu dispune decât de o slabă majoritate, ce se poate schimbà de azi pe mâine, şi atunci Senatul va aveà să decidă cine trebue să vie definitiv la putere. Sesiunea va fi foarte furtunoasă şi cine va triumfà . . . . ., asta numai înalţii prelaţi o ştiu! În mânile lor stă azi schimbarea ministerială, dacă procedez într'un mod strict constituţional. Guvernul numără în Senat 37 voturi, opoziţia 34 şi prelaţii 8.

Surexcitarea este foarte mare, se vorbeşte de conspiraţiune şi de revoltă; dar nimic nu Mă va clintì, căci Îmi urmez calea dreaptă şi-Mi îndeplinesc datoria. Ceeace Mă preocupă însă este starea finanţiară şi tot aşà starea lucrurilor din Orient ce se îngroaşe, mereu. Prima e o urmare a celei de a doua; de luni de zile bani nu mai intră în ţară şi comerţul lâncezeşte de tot. Toate valorile noastre sunt în scădere, drumurile de fier şi vămile aduc puţin, arendaşii nu pot plătì şi impozitele se strâng cu greu. Cu toate acestea maşina Statului nu se poate oprì şi trebue să plătim dobânzile datoriilor noastre pentru mănţinerea creditului. Acestea toate au stânjinit finanţele noastre ce erau mulţumitoare.

Pe lângă acestea mai trebue să contractăm un nou împrumut de 43 milioane pentru construcţia drumului de fier în Carpaţi, spre Braşov, ce trebue terminat în doi ani.

Senatul are de votat acest împrumut şi să autorizeze guvernul a emite bonuri de tezaur, cari constituesc singurul mijloc de a acoperì deficitul adus

prin stagnarea impozitelor. Împrejurul acestor legi se va da și lupta.

Serbia e în mare fierbere; plutește cu pânzele întinse la luptă. Am făcut dinainte atent pe Principele Milan să nu-și expue țara și tronul printr'un pas nechibzuit; dar a declarat că nu puteà să se mai opună curentului și că trebuià să aleagă ori răsboiul ori revoluția! Acum de curând i-am cerut să amâie acțiunea și i-am spus dinainte că nu trebue să se bizue pe România, care va păstrà cea mai strictă neutralitate. A primit rău acest avertisment. Situațiunea în Turcia e de plâns; nimeni n'are bani, afară de Sultan, care nu vreà să deà nimic. Nemulțumirea printre Turci iea o întorsătură periculoasă și la Constantinopol e teamă de o revoltă, ce va trebuì înăbușită de trupe cărora nu li s'a dat solda!

Creștinii nu așteaptă mai nimic dela Poartă și deci nu se vor potolì. E îndoială dacă Puterile vor puteà să mănție încă un an această stare de lucruri imposibilă; momentan aș dorì liniștea și pacea, spre a pune pe o cale mai bună finanțele noastre; Mă tem însă că această dorință nu se va împlinì.

Îmi pare foarte bine că ai să petreci câtva timp cu Împăratul la Wiesbaden; va discutà fără îndoială cu Tine chestiuni importante și sunt convins că privește cu mare băgare de seamă treburile Orientului. Rechemarea lui Aristarchi-Bey M'a surprins; se zice că Bismarck a cerut-o.

De două zile am mutat reședința la Cotroceni, căci în oraș căldura e de nesuferit.

Avem o primăvară secetoasă și foarte caldă; se simte nevoe mare de ploae; toată lumea neliniștită

privește cerul fără nici un nour de o lună. O recoltă rea ar fi o groaznică urgie și ar puteà provocà încurcături de negândit. Nădăjduesc că mâna protectoare a lui Dumnezeu se va întinde peste țară . . . . .

Scrisoarea Ta din urmă Mi-a făcut mare bucurie și cuvintele Tale pline de iubire M'au mișcat adânc.

Elisabeta e mult mai bine; dar merge încă tot cu greu. Așteptăm cu nerăbdare sosirea Mamei Sale.

Mesagiu

pentru deschiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

15 (27) Aprilie 1876.

Domnilor Senatori,

În urma disolvării Senatului și nouelor alegeri, v'am convocat astăzi, la 15 Aprilie, în sesinne extraordinară, atât pentru a Mă conformà art. 95 din Constituțiune care, în caz de disolvare a uneia din Adunări, cere convocarea Corpurilor Legiuitoare în terminul legal, cât și spre a vă invità să dați cestiunilor finanțiare soluțiunea ce țara așteaptă cu nerăbdare.

Veți aveà a vă ocupà totodată, Domnilor Senatori, și de alte proiecte de legi, cari nu pot așteptà sesiunea ordinară a Corpurilor Legiuitoare.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Sesiunea extraordinară a Senatului este deschisă.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor, Ministrul de Răsboiu și ad-interim la Interne, General de divizie I. Em. Florescu; Ministrul Finan-

ţelor, General Chr. Tell; Ministrul Justiţiei, D. P. Vioreanu; Ministrul Afacerilor Străine, D. Korne; Ministrul Cultelor şi Instrucţiunii publice, Al. Orăscu; Ministrul Agriculturii, Comerciului şi Lucrărilor publice, General T. Gherghel.

Domnilor Deputaţi,

În urma disolvării Senatului, Eu am convocat, conform art. 95 din Constituţiunea ţerii, noul Senat în terminul legal, astăzi 15 Aprilie.

Fiindcă, după art. 81 din Constituţiune, se cere ca de odată să funcţioneze ambele Corpuri Legiuitoare, v'am convocat şi pe D-voastre în sesiune extraordinară.

Veţi aveà a vă ocupà în această sesiune, Domnilor Deputaţi, cu lucrări rămase din sesiunea trecută, precum şi cu alte proiecte de legi, cari nu pot aşteptà sesiunea ordinară a Corpurilor Legiuitoare.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Sesiunea extraordinară a Adunării Deputaţilor este deschisă.

Carol.

Preşedintele Consiliului Ministrilor, Ministrul de Răsboiu şi ad-interim la Interne, General de divizie I. Em. Florescu; Ministrul Finanţelor, General Chr. Tell; Ministrul Justiţiei, D. P. Vioreanu; Ministrul Afacerilor Străine, D. Korne; Ministrul Cultelor şi Instrucţiunii publice, Al. Orăscu; Ministrul Agriculturii, Comerciului şi Lucrărilor publice, General T. Gherghel.

Toast

la masa Corpului Ofițeresc.

23 Aprilie (5 Maiu) 1876.

După ce M. S. Domnitorul luase parte la serviciul divin, dela biserica Sfântului Gheorghe-Nou porni la Regimentele 3 și 6 de Linie, unde prânzi în mijlocul corpului ofițerilor.

Sunt fericit a Mă afla astăzi în mijlocul D-voastre la serbarea Regimentelor al 3-lea și al 6-lea. Ridic acest pahar în sănătatea acestor Regimente, cari fac o parte demnă din armata noastră și cari în toate ocaziunile, la exerciții, la inspecțiuni și la manevre, au știut a-și atrage mulțumirea Mea.

Adaoge apoi:

Sunt acum aproape doi ani de când Regimentul al 6-lea de Infanterie de linie a serbat o zi care va figura ca un fapt istoric în analele sale, atunci când am numit pe Alteța Sa Principele Milan al Serbiei Șef al acestui Regiment ca un semn de înfrățire între amândouă armatele. Ridic acest toast în sănătatea Înaltului D-voastre Șef, Principele Milan Obrenovici IV.

Răspuns la Adresa Senatului.

2 (14) Maiu 1876.

Inalt Prea Sfinte Părinte,
Domnilor Senatori,

Primesc cu o deosebită plăcere Adresa Senatului și vă mulțumesc pentru sentimentele și urările ce-Mi exprimați. Cea mai vie a Mea dorință este a merge pururea strâns legat cu țara, a întări instituțiunile sale

și a asigurà astfel desvoltarea și consolidarea Statului român.

Nu Mă îndoesc că guvernul Meu, cu concursul D-voastre și al țerii, va învinge toate greutățile cari ne preocupă astăzi.

Plin de această încredere, vă mulțumesc încă odată în numele Meu și al Doamnei pentru expresiunea devotamentului ce Ne arătați.

Mesagiu de închiderea Senatului.

3 (15) Maiu 1876.

Domnilor Senatori,

Ați fost convocați în sesiune extraordinară pentru a vă constituì și pentru a da o soluțiune cestiunilor finanțiare.

Constituirea ați făcut-o în virtutea prerogativelor constituționale ce vă revin de drept, și ați pus toată bunăvoința de a rezolvà cestiunea finanțiară în conformitate cu nevoile țerii și cu cererea guvernului Meu.

Vă exprim dar mulțumirile Mele.

Disolvând astăzi Adunarea Deputaților, în virtutea art. 95 din Constituțiune,

Eu declar sesiunea extraordinară a Senatului închisă.

Dat în București la 3 Maiu 1876.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul Lucrărilor publice, Manolache Costache; Ministrul Afacerilor Străine, M. Kogălniceanu; Ministrul Finanțelor, Ion Brătianu; Ministrul de Interne, G. D. Vernescu; Ministru de Răsboiu, Colonel G. Slăniceanu; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, G. Chițu; Ministrul Justiției, M. Ferechide.

Ordin de zi către armată.

10 (22) Maiu 1876.

Ostași,

Din ziua în care România Îmi încredință destinele sale, preocuparea Mea cea mai vie a fost organizarea armatei, ale cărei tradițiuni formează una din marile glorii ale trecutului nostru.

Prin armată, România a putut străbate lungile perioade istorice, în cari au dispărut națiuni altă dată puternice.

Vechile noastre instituțiuni militare sunt astăzi restabilite și organizarea lor solidă va asigură scumpei noastre patrii viitorul său.

Sunt zece ani de când urmez cu o vie satisfacțiune progresele crescânde ce s'au făcut prin concursul fiecăruia din voi. Stăruiți pe această cale; numai astfel veți răspunde la așteptările țerii, care dejà a făcut atâtea sacrificii spre a găsì în armată garanția naționalității și a drepturilor sale.

Ostași,

Nu uitați nici odată cuvintele înscrise pe drapelul nostru.

Disciplina voastră este cel mai bun garant că veți ști a fi totdeauna demni fii ai acelor eroi, cărora le datorim o patrie.

Din parte-Mi, voiu fi totdeauna acolo unde interesul țerii Îmi va însemnà locul.

Dat la București, la 10 Maiu 1876.

Carol.

Răspuns

la urările Ministrului de Răsboiu în numele armatei.

10 (22) Maiu 1876.

Vă mulțumesc pentru urările ce-Mi exprimați în numele armatei, care în cursul acestor zece ani ai Domniei Mele Mi-a dovedit că este pătrunsă de aceste două mari virtuți ostășești: *credință și disciplină.*

Sunt convins că și în viitor armata își va îndeplini în totdeauna datoria și se va arătà astfel demnă de încrederea ce țara împreună cu Mine punem într'însa. Încă odată, vă mulțumesc pentru devotamentul vostru.

Să trăească iubita noastră armată!

Răspuns

la felicitările Corpului diplomatic.

10 (22) Maiu 1876.

Sunt foarte simțitor pentru plăcutele cuvinte ce-Mi adresați în numele Corpului diplomatic și consular. Mă simt fericit a puteà exprimà în această ocaziune recunoștința Mea pentru interesul binevoitor ce Puterile garante și celelalte State Mi-au dovedit în cursul acestor zece ani. Sper că și în viitor voiu puteà comptà pe aceeaș simpatie.

Primiți, Domnilor, cele mai vii ale Mele mulțumiri de bunele urări ce-Mi adresați pentru fericirea Mea și a Doamnei și pentru viitorul României.

Răspuns

la urările Clerului ortodox.

10 (22) Maiu 1876.

Inalți Prea Sfinți Mitropoliți
și Prea Sfinți Părinți Episcopi și Arhierei,

Vă mulțumim pentru urările ce Ne exprimați și simțim o vie plăcere a Ne amintì cât acești zece ani ai Domniei Noastre au fost de fructuoși pentru sfânta Biserică autocefală română, restabilind-o pe antica ei bază canonică și națională.

Să înălțăm cu toții astăzi și în totdeauna rugile noastre către A-Tot-Puternicul și să-L rugăm să reverse nemărginita Sa milă și binecuvântare asupra scumpei noastre patrii.

Răspuns

la felicitările Clerului protestant.

10 (22) Maiu 1876.

Cu o deosebită satisfacțiune primesc urările ce-Mi exprimați prin cuvinte atât de călduroase. Urmez necontenit cu mare interes activitatea D-voastre și știu că, mai ales pe tărâmul școalelor, ați realizat multe rezultate binefăcătoare.

Răspuns

la felicitările Comunității israelite.

10 (22) Maiu 1876.

Am ascultat cu plăcere cuvântul D-voastre și vă mulțumesc pentru urările ce-Mi exprimați în numele Comunității de cult mozaic.

Răspuns

la urările Senatului.

10 (22) Maiu 1876.

Domnule Vicepreședinte,
Domnilor Senatori,

Felicitările ce-Mi adresează Vicepreședintele celui dintâiu Corp al țerii au un mare preț pentru Mine.

Încrederea ce am în tăria și în lealitatea poporului român Mă îmbărbătează în îndeplinirea misiunii la care Providința și voința națională M'au chemat. În toate momentele solemne toți Românii au știut să se unească frățește; sunt convins că așà vor urmà și în viitor și că cu toții împreună vom cooperà la fericirea și mărirea patriei.

Răspuns

la felicitările Inaltei Curți de Casație și Justiție.

10 (22) Maiu 1876.

Domnule Președinte,
Domnilor Consilieri,

Ascultăm cu o vie mulțumire urările ce Ne prezintă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Organ suprem al magistraturii țerii, acest mare Corp va fi, nu Ne îndoim, pe viitor ca și în trecut, paladium al legii și al dreptății și va ști a se ținea întotdeauna la înălțimea la care l-au așezat instituțiunile noastre.

Răspuns

la felicitările Înaltei Curți de Compturi.

10 (22) Maiu 1876.

Domnule Președinte,
Domnilor Consilieri,

Primiți mulțumirile Noastre pentru urările ce Ne exprimă Înalta Curte de Compturi. Nu Ne îndoim că activitatea și zelul acestei instituțiuni menite a da roade folositoare va ști în totdeauna să corespundă la așteptările țerii și ale Noastre.

Suntem foarte simțitori pentru sentimentele ce cu această ocaziune arătați familiei Noastre.

Răspuns

la felicitarea Primarului Capitalei.

10 (22) Maiu 1876.

Domnule Primar,

Sunt astăzi zece ani de când glasul unei națiuni M'a chemat a prezidà la destinele ei.

Fără a-Mi ascunde dificultățile unei sarcine atât de mari, n'am văzut în puternicul apel îndreptat către

Mine decât o datorie de împlinit, o frumoasă misiune de realizat: aceea de a ajută un nobil popor, încercat și oțelit de seculare lupte și suferințe, în a-și asigură o existență națională neatârnată și a-și păstrà neatinse scumpele sale drepturi strămoșești. Sunt mândru a puteà spune astăzi că nu Mă căesc de avântul inimii Mele și că încrederea ce am pus în națiunea română a fost pe deplin justificată.

„Nimic fără Dumnezeu“ este deviza Casei Mele; pe Dânsul dar, A-Tot-Puternic, Îl rog pururea a face prosperă și fericită scumpa noastră Românie.

Primesc cu o deosebită plăcere, Domnule Primar, expresiunea simțemintelor ce-Mi rostiți în această zi în numele comunei București, a acestui oraș care în acești zece ani a împărtășit cel dintâiu și împreună cu Mine amintirile Mele cele mai scumpe și mai duioase ca Domn și ca părinte.

Urez din inimă Capitalei, care a făcut serioase progrese în decursul acestor ani, să propășească și să devie din ce în ce mai mult centrul nu numai al activității politice, dar și al vieții intelectuale, comerciale și industriale a României.

Vă mulțumesc în numele Doamnei și al prea iubitei Mele soacre, Principesa de Wied, pentru binevoitoarele urări ce Le adresați.

1876

Răspuns

la felicitările Corpului învățământului public.

10 (22) Maiu 1876.

Domnule Rector și domnilor Decani,
Domnilor membrii ai Consiliului superior al Instrucțiunii publice și domnilor profesori,

Mă simț cu deosebire fericit a vedeà în solemna zi de astăzi adunați împrejurul Tronului bărbați din cei mai distinși și stimați ai Corpului învățământului public. Mare și nobilă este misiunea ce acest corp are a împlinì în Stat, căci el este chemat a formà generațiunile viitoare, cari au să primească dela noi prețioasa moștenire ce ne-au lăsat strămunii noștri.

Biserica și școala au fost pentru dânșii sfinte sicriuri, în cari au păstrat religia și naționalitatea noastră; și pe când cu o mână ei zidiau mănăstiri și templuri, în cari glorificau pe Domnul, cu alta ei instituiau, chiar în timpurile cele mai depărtate, școale, de unde se revărsà lumină și se întărià prin învățătură conștiința națională. Astfel a urmat în al șeaptesprezecelea veac glorioșii Domni Mateiu Basarab și Vasile Lupu, astfel au urmat și alți Domni de fericită și eternă memorie.

Nu Mă îndoesc, Domnilor, că și D-voastre veți știì în totdeauna a vă arătà demni de frumoasa sarcină ce aveți asupră-vă și că veți însuflà tinerimei acele principii de religiune și de morală, fără de cari nu este adevărată învățătură, acele simțeminte de respect către lege și de iubire nemărginită către patrie, cari fac cetățenii virtuoși și popoarele mari.

Vă mulțumesc, Domnule Rector, pentru urările ce-Mi adresați în numele Universității din București, al acestei Universități de care sunt mândru a se fi instituit în acești zece ani ai Domniei Mele, completându-se în anul 1869 cu câte 4 facultăți.

Fie ca această Universitate, împreună cu sora ei din Iași, să devie adevărate facle ale științei pentru neamul românesc.

Răspuns

la toastul Mitropolitului Primat ținut la prânzul dela Palat.

10 (22) Maiu 1876.

Îți mulțumesc, Înalt Prea Sfinte Părinte, pentru urările ce-Mi adresezi. Sunt mândru a vedeà împrejurul Meu pe toți bărbații politici cari în curs de zece ani au lucrat împreună cu Mine la întărirea și la desvoltarea țerii.

Într'o țară constituțională trebue să fie partide cari se află în lupte politice, însă trebue să fie și un gând care unește pe toți: iubirea pentru patrie. Pe acest tărâm toate partidele își pot întinde mâna. Să uităm dar astăzi trecutul și tot ce luptele sale au putut aveà câte odată de neplăcut și, privind viitorul cu încredere, să ne unim toți într'o singură strigare:

Să trăească scumpa noastră Românie!

Scrisoare

către Președintele Consiliului de Ministri.

12 (24) Maiu 1876.

Domnule Președinte,

Țara întreagă, împreună cu Capitala, s'a asociat în modul cel mai spontaneu și mai călduros la serbarea celui de al zecelea aniversar al suirii Mele pe Tron. Cu această ocaziune Ne-au venit, Doamnei și Mie, felicitări din toate județele, din unghiurile cele mai depărtate ale României. Am primit cu mulțumire și recunoștință semnele de iubire și de devotament, ce în această zi memorabilă pentru Mine Mi-a dat poporul Meu; ele au fost pentru inima Mea ca o răsplată pentru silințele ce nepregetat am pus și voiu pune spre a vedeà prosperă și fericită scumpa noastră țară. Simpatiile ce toți Românii, fără deosebire de idei și de opiniuni, Mi-au arătat în această zi, sunt dovada cea mai netăgăduită că țara, ca și Mine, înțelege că Tronul, cu totul în afară de luptele și deosebirile partidelor, are misiune de a se inspirà pururea de voința națiunii și de a întrunì împrejurul său pe toți Românii, pentru a lucrà la consolidarea și la mărirea patriei.

Te rog dar, Domnule Președinte, să fii interpretul celor mai vii ale Mele mulțumiri către cler, către autoritățile Statului, către toți particularii, pentru partea ce au luat la serbarea zilei de Zece Maiu, făcând dintr'însa o adevărată sărbătoare de familie a națiunii. Te rog să le arăți asemenea mulțumiri și în numele prea iubitei Mele soacre, Principesa de Wied, care cu această ocaziune a fost dimpreună cu Noi obiectul unor

așà plăcute felicitări, cari au umplut inima Sa de mumă de bucurie și de recunoștință.

Primește, te rog, Domnule Președinte, expresiunea stimei afectuoase ce-ți păstrez.

București, 12 Maiu 1876.

Carol.

Cuvinte

rostite la punerea pietrii fundamentale a școalei primare din strada Clemenței (Bucureşti).

22 Maiu (3 Iunie) 1876.

Simt o mare plăcere de a pune astăzi Însumi întâia piatră a acestei școale, care sper că va deveni o adevărată școală de model pentru Capitală. Totdeauna am avut și voiu aveà un deosebit interes pentru instrucțiunea primară, care este și trebue să fie temelia învățăturii noastre poporale; prin ea se pune întâiu în inimile tinerimii sămânța simțemântului religios și național.

Vă mulțumesc, Domnule Primar și Domnilor profesori, de cuvintele ce-Mi adresați.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

15 (27) Iunie 1876.

Scrisoarea erà începută dela 12 (24) Iunie.

Dela ultima Mea scrisoare s'au petrecut în Orient evenimente importante, cari nu sunt decât începutul dramei ce se va desfășurà în curând. Europa ezitează

dinaintea soluțiunii cestiunii Orientului, pentrucă ea vede în aceasta spectrul războiului și pentrucă nici una din marile Puteri nu dorește alteia un succes sau o influință precumpănitoare. Europa uită însă că ceea ce e amânat nu e înlăturat și că acelaș pericol ce voește a-l ocoli astăzi, va reveni mai târziu în toată goliciunea lui, sporit prin fanatismul și dorința de răsbunare mereu crescând! Atunci, nici o putere în lume nu va ști să depărteze catastrofa al cărei desnodământ este cu neputință de prevăzut; un războiu general poate fi consecința.

La Constantinopol, nici schimbarea suveranului, nici asasinarea de ministri n'au schimbat nici n'au îmbunătățit nimic. Sistemul de corupțiune este așà de înrădăcinat în toate ramurile administrațiunii turcești, încât nici un guvern nu va mai izbuti să-l stârpească. Reformele de introdus sunt și rămân vorbe goale, în cari nici mahomedanii nici creștinii nu cred de loc; atà pentru ce, în cel mai bun caz, răscoala va dăinuì acolò atâta vreme cât Imperiul Otoman nu va fi sguduit până în temeliile sale, dacă nu se va și scufundà. Atunci se vor formà State mici, cari vor dăinuì mai mult sau mai puțin timp.

Anglia, în sfârșit, a văzut drept situațiunea. Declarațiunea Lordului Derby la Camera de sus, zicând că Tractatul de Paris nu ocrotește pe Turcia decât în contra atacurilor venite din exterior, dar că nici una dintre Puterile semnatare n'are a intervenì între Poartă și Statele tributare, e foarte semnificativă. Dacă toate Puterile ar adoptà acest punct de vedere, singurul just, conflictul oriental ar fi localizat și s'ar evità complicațiuni serioase.

Trebue a se îngăduì Statelor vasale și diferitelor provincii să se desmorțească ele însele. Dacă reușesc să iasă învingătoare din lupta cu suzeranul lor, cu atât mai bine! Dacă nu, dânsele nu merită a fi neatârnate.

Sârbii nu mai așteaptă ce va fi hotărît diplomația în jurul mesei ei verzi; dânșii vor hotărî ei înșiși de soarta lor. În Bulgaria fierberea e violentă; pretutindeni s'au format comitete revoluționare, cari îndeamnă poporul a scutură jugul turcesc. Nouă ne incumbă sarcina ingrată de a pune piedici relațiunilor dintre comitetele deaici și cele din Bulgaria și de a împiedică năvălirile de bande armate în Turcia.

Am trebuit în mai multe rânduri să lucrăm cu energie și să arestăm pe șefi și trupele lor; e adevărat că se pun în libertate, după câteva zile, dar li se reținarmele. Firește aceste măsuri ne fac rău în ochii populațiunilor creștine cari se așteptau cel puțin la o neutralitate simpatică din partea noastră; pe de altă parte, Turcii nu recunosc aceste servicii; ei găsesc, din contra, că e datoria noastră de a fi jandarmii lor la Dunăre.

E foarte regretabil că complicațiunile în Orient au venit într'un moment când situațiunea Noastră financiară e așă de nesigură și când un partid politic care a condus afacerile cinci ani, a fost tocmai silit să se retragă; schimbarea completă ce a rezultat din aceasta a provocat, firește, o turburare în toate ramurile administrațiunii. Cu toate acestea eră absolut necesar a încredința guvernul partidului care a ajuns la aceasta pe cale constituțională. În acești din urmă cinci ani Catargiu a condus afacerile țerii cu energie și cu o băgare de samă ce trebue recunoscută, și a reprimat cu

o mână puternică diversele agitațiuni și uneltiri revoluționare. Tocmai pentru aceea nemulțumiții și-au dat mâna și au format o coalițiune care, chiar din vara trecută, a început să iea un caracter amenințător; atunci se produse: retragerea opoziționii din Cameră, întruniri publice, o mulțime de adrese și o viguroasă campanie de presă. Ținta eră a sili *cu orice preț* Ministerul să se retragă! Cum Eu nu cedam acestei presiuni, Mi-am atras violente atacuri în ziare.

Iarna veni, Camerele se întruniră; dar ele pierdură aproape toată sesiunea în discuțiuni fără importanță, în loc să se ocupe de situațiunea finanțiară foarte serioasă; partidul conservator se diviză; diferitele fracțiuni se acuzau unele pe altele de a fi compromis creditul țerii. Cu o anevoință neauzită, Catargiu izbuti să facă a se regulà de Cameră cestiunile finanțiare cele mai importante; dar, la Senat, se formă o opoziționе conservatoare așà de puternică, încât orice lucrare deveni cu neputință. Disolvarea Senatului fù deci decretată. . . . .

Numai astăzi pot să-Mi termin scrisoarea, pe care am trebuit să o întrerup pentru a Mă ocupà de grave complicațiuni ce se pregătesc la hotarele noastre. Nu se mai poate evità răsboiul, și urările Mele cele mai arzătoare însoțesc pe Sârbi. Noi căutăm să ne păstrăm neutralitatea cât mai mult timp posibil; cu toate acestea, vom fi siliți a concentrà un mic corp de observațiune pe Dunăre, lângă fruntaria turco-sârbă. Nu pot calculà ce Ne vor aduce lunile cele mai apropiate, dar Mă tem că nu Mă voiu puteà mișcà de aici toată vara.

Până în prezent n'am avut încă nici o dorință de a merge la Sinaia, căci vremea e umedă și ploioasă; pentru recolte și pentru sănătate toți doresc să ne vină căldură și uscăciune. Pe Elisabeta a întors-o puțin boala din iarna trecută și acuma trebue să steà foarte liniștită; doctorul Teodori atribue aceasta umezelii. În toată țara sunt inundațiuni cari au luat mai multe poduri și au pricinuit mari pagube câmpurilor și imașurilor. Dacă ploile nu încetează în curând, recoltele noastre frumoase sunt pierdute și vom îndurà o nouă încercare în reaua noastră situațiune finanțiară. Am cetit în ziare că digul drumului de fier aproape de Josephslust a fost sfărmat; acelaș lucru s'a întâmplat la noi în două locuri, și comunicațiunea cu calea fierată este întreruptă. Timpul rău a adus pagube și construcțiilor Mele la Sinaia; pierderile se ridică la 40.000 de franci.

Caut să reținaici pe soacră-Mea câtva timp încă, mai ales dacă izbucnește răsboiul dincolo de Dunăre; prezența Ei este o mare mângâiere pentru Elisabeta. Roggenbach este pentru mine o resursă; se poate vorbì cu el asupra oricărui subiect, și el se orientează bine în cestiunile politice. Țara și oamenii îi plac și e bine văzut aici de toată lumea.

Baronul de Michels e transferat în Egipt; a venit la Mine pentru a-și luà concediu. Dânsul crede că complicațiunile din Orient vor fi regulate de un congres, propus probabil de Francia.

Reprezentanții englez și rus sunt și ei transferați; succesorii lor vor sosì în curând. Pentru moment, nu mai am nimic a-Ți raportà; sunt sănătos și sunt foarte ocupat. . . . .

De acum înainte o singură dorință Ne preocupă; aceea de a Te îmbrățișà cât mai curând posibil.

Cuvinte

către Președintele Societății pentru învățătura poporului român.

18 (30) Iunie 1876.

M. S. Domnitorul asistase la examenele elevilor dela liceul Sf. Sava și dela Școalele normale.

Totdeauna am purtat un viu interes școalelor normale, destinate a da învățători sătești. Acì e fundamentul instrucțiunii poporului. Fiți sigur, Domnule Președinte, de nestrămutata Mea protecțiune.

Mesagiu

de deschiderea sesiunii extraordinare a Corpurilor Legiuitoare.

20 Iunie (2 Iulie) 1876.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Terminându-se alegerile pentru Camera de Deputați, guvernul Meu s'a grăbit a vă convocà în sesiune extraordinară, pentru ca Corpurile Statului fiind constituite, țara, cu o oră mai înainte, să poată intrà în deplinul exercițiu al drepturilor sale constituționale.

Domnilor Deputați, guvernul Meu a promis țerii o completă abținere dela orice ingerință sau manifestațiune, de preferință în alegeri. D-voastre, cu ocaziunea verificării titlurilor, veți constatà dacă Ministerul a

rămas fidel angajamentelor sale. Nu a stat însă în putința sa a da o satisfacțiune contestărilor multiple ridicate contra listelor electorale lucrătoare pe acest an.

Dela înțelepciunea D-voastre va depinde ca legislatura D-voastre să fie mănoasă în rezultate pentru binele public.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Fac cu atât mai mult apel la patriotismul și la moderațiunea D-voastre în momentele actuale, cu cât la hotarele Noastre agitațiunile durează și orizontul politic este departe de a fi senin. Poziținea creată României prin Tractatul dela Paris ne asigură binefacerile neutralității. În cât timp vom îndeplini legile acestei neutralități, în cât timp vom oferi Europei spectacolul unui popor lucrând în pace la reformele și îmbunătățirile sale dinlăuntru, avem tot dreptul de a ne aștepta că pericolele exterioare se vor opri la hotarele noastre.

În vederea înaintării lucrărilor câmpului, cari vor reclamă prezență multorà din D-voastre, guvernul Meu se va mărginì a vă prezintà numai proiectele cele mai imperios cerute. În întâiul rând figurează economiile finanțiare ce guvernul Meu vi le va prezintà chiar pentru anul curent, și el poate chiar de acum a vă afirmà nestrămutata sa hotărîre de a reduce pentru anul viitor cheltuelile Statului în limitele resurselor bugetare.

Tot în sesiunea actuală vi se va prezintà și pro·

iectul de lege pentru transformarea zilelor de prestațiune într'o dare fixă bănească.

Nu Mă îndoesc, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, că ținând samă de hotărîrea guvernului Meu de a îndeplini greaua sarcină ce-i este dată, D-voastre, la rândul D-voastre, veți conlucrà ca un perfect acord să domnească între ambele Corpuri Legiuitoare, pentru ca astfel cu toții să contribuim la întemeiarea instituțiunilor noastre constituționale, la desvoltarea intereselor publice și private, la înflorirea scumpei noastre Românii.

Dumnezeu să binecuvinteze lucrările D-voastre.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor și Ministrul Agriculturii, Comerciului și Lucrărilor publice, Manolache Costache; Ministrul Afacerilor Străine, M. Kogălniceanu; Ministrul Finanțelor, Ion Brătianu; Ministrul de Interne, George D. Vernescu; Ministrul de Războiu, Colonel G. Slăniceanu; Ministrul Cultelor și Instrucțiunii publice, G. Chițu; Ministrul Justiției, M. Ferechide.

Cuvântare

la împărțirea premiilor elevilor școalelor secundare de băeți.

29 Iunie (11 Iulie) 1876.

Domnilor,

Am ascultat cu un deosebit interes ideile conținute în discursul rostit cu ocaziunea solemnității de astăzi, solemnitate din cele mai plăcute pentru noi toți. Precum primăvara muncitorul străbate mândru holdele sale și-i crește inima privind cum încolțește sămânța aruncată de dânsul pe brazdele mănoase, se ridică,

înfrățește și devine în curând spicul care-i dă belșugul și veselia, astfel inima noastră a tuturor cari asistăm la sărbătoarea de azi crește și se înveselește, când privim la succesele tinerei generațiuni care este chemată a continuà într'o zi opera consolidării și măririi naționale. De aceea n'am lipsit niciodată și nu voiu lipsì a da cea mai mare solicitudine și a arătà cel mai viu interes pentru învățământul nostru public și pentru școale. Mă simț dar fericit a aveà această ocaziune solemnă, spre a proclamà serioasele progrese ce am constatat prin Mine Însumi la examenele școlare ale acestui an și spre a exprimà în public atât întregului corp profesoral, cât și elevilor silitori, Domneasca Mea mulțumire, părinteștile Mele încurajări.

Să urmăm, Domnilor, cu toții nepregetat pe acest drum, și vom culege mari și avute roade în viitor. Sanctuar al științei, al moralei și al patriotismului, școala este pentru fiecare transițiunea din viața de familie în viața publică, în care are să intre într'o zi omul, și unde el trebue să se înarmeze cu învățătură, cu noțiunile dreptului și ale binelui, spre a susținea bărbățește anevoioasa luptă a vieții și a devenì un membru folositor al comunității. Dar dacă școala are de scop realizarea unei asemenea frumoase misiuni, nu este ea singură numai care o poate îndeplinì în societățile omenești; împreună cu dânsa, înainte de dânsa chiar, este familia, este căminul părintesc, care trebue să pună în acest tânăr și fraged odor, în inima copilului, germenele binecuvântat al respectului pentru tot ce este mare și sfânt: „Iubirea patriei, frica de Dumnezeu". Aceasta, Domnilor profesori, aceasta, părinți

plini de bucurie cari asistați la succesele încununate de astăzi ale copiilor voștri, să n'o uitați niciodată.

Privelișstea ce avem înaintea noastră, Domnilor, este menită a ne da veselie pentru ziua de astăzi, încredere pentru cea de mâne.

Când un popor ajunge la convicțiunea la care a ajuns poporul român, că nu dela numărul și întinderea stăpânirii sale numai îi atârnă puterea, ci dela desvoltarea cumpănită a muncii intelectuale, morale și materiale, dela răspândirea instrucțiunii dela treptele sociale cele mai înalte până la cele mai de jos, și peste aceste toate dela încordarea patriotismului său; atunci se poate zice că acest popor trăește și că mulți ani încă va trăi.

Astfel au judecat nestrămutat Românii. Grija și solicitudinea ce ei au avut în totdeauna de a da culturii lor o direcțiune mai înainte de toate națională, explică nu numai progresele ce această țară a putut realizà într'un spațiu de timp relativ foarte scurt, dar și salvarea și mănținerea existenței lor proprii prin toate greutățile și restriștele vremilor. Înlocuirea limbii slavonești prin cea națională în leturghiile cultului și afacerile oficiale în secolul al XVII-lea, înființarea și strălucirea școalelor române și renumele ce până astăzi au păstrat la noi instituțiunile școlare ale lui Mateiu Basarab și Vasile Lupu, toate aceste nu sunt ele dovezi de stăruința depusă de strămoși pentru a păstrà prin limbă și prin școală ființa neamului românesc? Această stăruință, pe care nici dominațiunea regimului fanariot n'a putut-o stârpì din inima Românilor, n'a renăscut încă mai vie și mai puternică cu nemuritorul nostru Lazăr, al cărui nume deșteaptă un sfânt ecou în aceste

ziduri, atât de umile atunci când glasul său răsună acì, atât de mândre astăzi și cari se înalță în fața acelui monument care ne amintește gloria și vitejia Românilor dela Călugăreni?

Da, Domnilor, patriotică și națională a fost în totdeauna direcțiunea învățământului nostru; ei i-am datorat pe strămoșii noștri analiști și cronicari de cari amintiți astăzi și al căror nume trebue să vieze etern între Români, pe Costin, Urechiă, Cantemir, Greceanul, Șincai, Maior; ei i-am datorat apoi pe Văcărești, pe Eliazi, pe Bălcești și pe acei cari ne-au reamintit prin cântările lor faptele pline de laudă ale părinților noștri, pe un Bolintineanu, pe un Alecsandrì.

Tot în această cale vor urmà, sunt sigur, de acì înainte, guvernele împreună cu națiunea fără desbinare, căci nu odată Românii au probat că sunt fiii aceleiaș mame și că cuvântul „Patrie“ îi strânge pe toți împreună. Guvernul Meu, fiți convinși, Domnilor, nu va neglijà nici un sacrificiu pentru a face să progreseze învățământul și școlile; fiți pururea încredințați de interesul ce port acestei mari cestiuni.

Iar voi, iubiți elevi, cari v'ați distins prin silința voastră în acest an școlar și pe cari voiu aveà plăcere a vă încununà, urmați în totdeauna pe această cale și aduceți-vă aminte, când veți fi într'o zi bărbați, de aceste cuvinte pe cari vi le spune Domnul vostru și pe cari le veți auzì din gura Sa oricând vă veți adunà în jurul Său, fie zile bune, fie zile grele:

Cinstiți pe Dumnezeu, iubiți Patria, mai înainte de toate!

Cuvântare

la împărțirea premiilor elevelor școalelor secundare și primare de fete.

30 Iunie (12 Iulie) 1876.

Doamnelor Institutoare,

Vin astăzi în mijlocul D-voastre spre a înlocui pe Doamna, a cărei sănătate nu I-a permis a satisface una din cele mai vii și mai plăcute dorinți ale inimii Sale, aceea de a încununà cu mâna Sa pe elevele școalelor publice, cari prin silința și asiduitatea lor la studiu s'au distins mai mult în cursul acestui an.

Am asistat es-timp la examenele Școalei centrale de fete și am putut să constat prin Mine Însumi silințele și aplicațiunea depuse pentru a ridicà învățământul tinerelor copile la înălțimea la care el trebue să aspire într'o societate setoasă de lumină și de progres. Știți bine cu toții interesul ce Doamna, scumpa Mea soție, poartă pentru instrucțiunea și educațiunea femeilor, și durerea Sa a fost, vă asigur, mare, că nu a putut anul acesta să asiste la examene împreună cu mine. Cu toate acestea, Dânsa urmărește cu un mare interes activitatea și studiile voastre și a ascultat cu o deosebită plăcere informațiunile ce I-am dat despre progresele ce am fost fericit a constatà.

În rezolvarea problemei atât de mari și dificile a instrucțiunii publice într'un Stat, educațiunea femeilor ocupă locul cel dintâiu. Centru al familiei și al vieții casnice, motor al sentimentelor celor mai nobile și generoase, femeia într'adevăr a avut și va aveà rolul cel mai înalt și mai frumos în societățile omenești și,

ca fiică, ca soție, ca mumă, ea are o misiune de îndeplinit, pe care Providența i-a indicat-o, dar pentru care o educațiune îngrijită și o instrucțiune solidă trebue să o prepare. Aceasta este misiunea școalelor de fete, și de aceea Eu și guvernul Meu nu vom pregetà nici odată a da cea mai vie și mai serioasă solicitudine acelor școale.

D-voastre, Doamnelor Institutoare, aveți o mare și meritorie sarcină de îndeplinit, și fiți sigure că în îndeplinirea ei cu conștiință vă veți atrage recunoștința publică.

Faceți din tinerile ființe încredințate creșterii și îngrijirii D-voastre aceea ce trebue să fie: femei virtuoase, instruite, modeste, cum se cuvine să fie femeia, și casnice, inspirate de abnegațiuni și devotament pentru tot ce sufere, tot ce este nenorocit; încurajați în ele această nobilă dorință de a se ridicà prin învățătură, dorință care am constatat-o Eu Însumi acest an în silințele ce pun atâtea eleve spre a devenì institutoare. Faceți dintr'însele mai ales Romînce, cari să nu uite că în ele trebue să se păstreze vii, ca niște nestinse candele, flacăra religiunii și a patriotismului. Faceți ca ele să meargă pe urmele acelor lăudate femei ale neamului românesc, al căror nume istoria și poezia ni l-au transmis cu iubire și cu respect, al unei Roxandra, unei Bălașa Doamna; să se devoteze în totdeauna pentru tot ce este mare, nobil și frumos, și atunci națiunea română se va puteà numărà printre națiunile cele mai culte și civilizate.

Fie ca cununile și încurajările ce distribuesc astăzi acestor tinere fete în numele Doamnei să ne conducă la acest scump și dorit rezultat!

1876

Cuvântare

la împărțirea premiilor elevilor școalelor primare.

1 (13) Iulie 1876.

Domnilor,

Sunt fericit a puteà prezidà es-timp solemnitatea distribuirii premiilor la elevii școalelor primare. Știți interesul ce am purtat totdeauna pentru învățământul poporal; el este temelia instrucțiunii, el dă mai întâiu direcțiunea studiilor și dela dânsul depinde adesea soarta ce copilul își prepară în ziua în care va intrà în societate.

Nu se poate dar veghià îndestul asupra acestui învățământ și nu este sarcină mai nobilă și mai frumoasă decât aceea a institutorului primar. El devine pentru copilul încredințat creșterii și învățăturii sale un al doilea părinte, care îi dă o a doua viață, acea morală și intelectuală.

Voiu cere în totdeauna guvernului Meu a nu cruțà nici un sacrificiu pentru școalele primare, pentru prosperarea, pentru îmmulțirea lor. Un mare și generos Rege al Franciei zicèà în vremurile trecute, că nu va fi mulțumit decât când fiecare supus al său își va aveà fiertura pe vatră asigurată. Eu voiu zice, la rândul Meu, că în ziua aceea voiu fi pe deplin mulțumit, când fiecare Român va știi să scrie și să cetească, căci atunci traiul său moral și material va fi asigurat.

Timpul nu Mi-a permis în anul acesta a asistà la examenele D-voastre, precum am făcut pentru alte școale. Sper că în cursul anului încă o voiu puteà face. Cu toate acestea însă, în călătoriile Mele prin țară,

Mi-am făcut o deosebită plăcere de a vizità școalele primare de prin orașe și de prin sate chiar, și pretutindeni am constatat un real progres.

Inițiativa luată în anul acesta de Primăria Capitalei, de a clădì o școală primară comunală, a cărei temelie am fost fericit a o puteà așezà Eu Însumi, aceasta inițiativă este din cele mai laudabile, și sper că acest exemplu se va imità în curând și de celelalte orașe ale țerii. Instrucțiunea primară în comunele urbane trebuește cât mai mult susținută de comunele înseși, pentruca Statul, mai ușurat, pe cât cu putință, de această sarcină, să poată mai lesne întrebuința prisosul la desvoltarea învățământului primar rural, a celui secundar și superior.

Tineri și studioși copii, veniți acum de primiți răsplata silințelor voastre din mâna Mea. Voi, cari vă destinați a urmà cu studiile voastre înainte, mergeți în totdeauna pe această cale, spre a devenì într'o zi membri folositori ai Statului și ai familiei voastre; iar voi, cari opriți învățătura voastră la studiile primare, spre a îmbrățișà arte și meșteșuguri folositoare societății, nu uitați nici odată că omul se onorează numai prin muncă, prin probitate, prin iubirea de Dumnezeu și de Patrie.

Toast

în onoarea Corpului învățământului public.

1 (13) Iulie 1876.

Serbările școlare se terminară cu un prânz la Palat, oferit de MM. LL. Domnitorul și Doamna Corpului învățământului public.

Ridic acest păhar în onoarea învățăturii noastre naționale și în sănătatea celor cari sunt chemați a o răspândi.

Urez ca silințele corpului profesoral să fie încununate cu un deplin succes, asigurând astfel tăria și prosperitatea scumpei noastre țeri.

Răspuns la Adresa Senatului.

8 (20) Iulie 1876.

Domnilor Vicepreședinți,
Domnilor Senatori,

Sunt foarte simțitor pentru simțemintele de devotament ce-Mi exprimați și astă dată.

Asigurările ce-Mi dați în numele Senatului Îmi sunt cu atât mai scumpe, cu cât, în împrejurările actuale, numai prin o strânsă înțelegere între Corpurile Legiuitoare și guvern, numai sprijinit de patriotismul și de spiritul de moderațiune al mandatarilor națiunii, vom puteà mănținea, în fața evenimentelor ce se petrec la hotarele noastre, neutralitatea, atât de necesară spre a înlătură pericolele exterioare, spre a lucrà la desvoltarea dinlăuntru a intereselor morale și materiale ale iubitei noastre patrii.

Vă mulţumesc încă odată, Domnilor Senatori, pentru afecţiunea D-voastre. Doamna Se asociază la aceste mulţumiri.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaţilor.

10 (22) Iunie 1876.

Domnule Președinte,
Domnilor Deputați,

Mulţumindu-vă pentru simţemintele de devotament ce-Mi exprimaţi în numele Adunării Deputaţilor, vă pot asigurà la rândul Meu că, pururea străin luptelor de partide, nu am în vederea Mea decât desvoltarea și mărirea patriei noastre, prin întărirea instituţiunilor constituţionale, prin sincera aplicare a legilor și prin un control eficace și imparțial al Corpurilor Legiuitoare.

Sunt asemenea convins că numai o strânsă înțelegere între Corpurile Legiuitoare și Puterea executivă va puteà învinge greutăţile de cari suntem încunjuraţi.

Vă mulţumesc și în numele Doamnei pentru urările ce Ne adresaţi.

Mesagii

pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare.

31 Iulie (10 August) 1876.

Domnilor Senatori,

V'am convocat în sesiunea extraordinară, ca să îndeplinesc dispoziţiunile art. 95 din Constituţiune şi pentruca Corpurile Legiuitoare să fie puse în poziţiune a se ocupà cu o zi mai înainte de regularea numeroaselor cestiuni de interes general, rămase pendinte şi a căror soluţiune nu sufere cea mai mică întârziere.

Pătrunşi ca şi Mine de trebuinţele ţerii şi lăsând la o parte ori ce alte ocupaţiuni, n'aţi cruţat nici un sacrificiu pentru a venì acolo unde datoria vă chemà şi v'aţi consacrat toată activitatea D-voastre, în timpul cel mai puţin priincios al anului, la aducerea îmbunătăţirilor imperios reclamate de ţară, la discutarea şi votarea celor mai multe din măsurile legislative pe cari guvernul Meu le-a supus la deliberările D-voastre.

Mulţumindu-vă dar pentru zelul şi patriotismul cu care aţi răspuns la apelul Meu şi pentru concursul sincer şi leal ce aţi dat guvernului în aceste împrejurări, şi considerând că timpul este prea înaintat astăzi pentru a se puteà prelungì această sesiune extraordinară,

În baza art. 95 din Constituţiune, Eu declar închisă sesiunea actuală a Senatului.

Carol.

Dat la Sinaia, la 31 Iulie 1876.

Preşedintele Consiliului Ministrilor şi Ministru de Finanţe, I. C. Brătianu; Ministru de Interne, G. D. Vernescu; Ministru Agriculturii, Comerţului şi Lucrărilor publice, D. A. Sturdza; Ministru de Resbel, Colonel G. Slăniceanu; Ministru Cultelor şi Instrucţiunii publice, G. Chiţu; Ministru Afacerilor Străine, N. Ionescu; Ministru Justiţiei, Eugeniu Stătescu.

Domnilor Deputați,

V'am convocat în sesiune extraordinară, ca să îndeplinesc dispozițiunile art. 95 din Consituțiune și pentruca Corpurile Legiuitoare să fie puse în pozițiune a se ocupà cu o zi mai înainte de regularea numeroaselor cestiuni de interes general, rămase pendinte și a căror soluțiune nu sufere cea mai mică întârziere.

Pătrunși ca și Mine de trebuințele țerii și lăsând la o parte ori ce alte ocupațiuni, n'ați cruțat nici un sacrificiu pentru a veni acolo unde datoria vă chemà și v'ați consacrat toată activitatea D-voastre, în timpul cel mai puțin priincios al anului, la aducerea îmbunătățirilor imperios reclamate de țară, la discutarea și votarea celor mai multe din măsurile legislative pe cari guvernul Meu le-a supus la deliberările D-voastre.

Mulțumindu-vă dar pentru zelul și patriotismul cu care ați răspuns la apelul Meu și pentru concursul sincer și leal ce ați dat guvernului în aceste împrejurări, și considerând că timpul este prea înaintat astăzi pentru a se puteà prelungì această sesiune extraordinară,

În baza art. 95 din Constituțiune, Eu declar închisă sesiunea actuală a Adunării Legiuitoare.

Carol.

Dat la Sinaia, la 31 Iulie 1876.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

10 (22) Octomvrie 1876.

Am întârziat să-Ţi scriu, în speranţă că situaţiunea politică se va luminà. Dar starea lucrurilor devine pe fiecare zi mai critică şi nu se poate prevedeà cum vor ieşì din acest haos Orientul şi Europa. Rusia cere o soluţiune, ceeace va silì pe marile Puteri să se declare. Situaţiunea noastră începe a fi excesiv de grea şi nu-Mi ascund că ne apropiem de o epocă ce va hotărî de viitorul României. Deşì partidele noastre rămân neîmpăcate, luptele interne sunt reduse la minimum, în faţa pericolelor ce ameninţă din afară. Din Apus, ni se repetă fără încetare că n'avem nimic de temut, câtă vreme vom rămâneà neutri şi vom observà cu tărie tractatele. La Răsărit, din contră, ni se spune, pe de o parte, că suntem parte integrantă din Turcia şi că, prin urmare, putem fi ocupaţi în cazul unui războiu; pe de altă parte, ni se cere a contribuì, după puterile noastre, la căderea Imperiului Otoman!

Dacă s'ar fi făcut din România, cu mai mulţi ani înainte, o a doua Belgie—ceeace, e adevărat, n'ar fi fost nici de cum pe gustul Meu personal—situaţiunea noastră ar fi astăzi definită şi diplomaţia ar aveà o grijă mai puţin. Englezii, cari ne lasă bucuros să simţim că suntem o provincie turcească, bagă de samă că au comis o greşală şi acuma sunt dispuşi să ne facă concesiuni. Dar acum e prea târziu, precum am spus-o dăunăzi Colonelului Mansfield. De-acuma, avem să ieşim noi singuri din greutăţi. În acest timp, noi adoptăm o poziţiune de aşteptare şi hotărîrile noastre atârnă

de gruparea marilor Puteri. Cu toate acestea, ne luăm toate măsurile pentru a fi gata de războiu; când va fi de nevoie, trupele și rezervele vor fi concentrate în patru diviziuni pentru manevre.

Aici lumea e în contra Turcilor și opiniunea publică începe a fi războinică; toată lumea e convinsă că starea actuală de lucruri e ruina noastră; toate afacerile stagnează, din cauza marii lipse de bani. Case solide de bancă își suspendă plățile și societățile noastre finanțiare se luptă cu moartea. Și pe când nu avem nimic, trebue să începem războiul. Nu suntem departe de el; totuș, vom fi prudenți!

Sper că moderațiunea de care România a dat acuma dovadă, va fi recunoscută!

Misiunea ce am trimis la Livadia a fost primită cu o mare distincțiune; s'a exprimat cu toate acestea, de partea rusă, mirare în privința liniștei și indiferenței ce noi păstrăm cu privire la evenimentele de dincolo de Dunăre. Dar chemarea rezervelor a făcut o bună impresiune și a silit pe Greci la înarmări. În Rusia, surexcitarea în contra Turciei este, pare-se, extraordinară; toți împing la războiu. Singur Împăratul rămâne în picioare, ca o stâncă, în mijlocul acestei mari agitațiuni, se poate zice naționale, și caută să exercițeze o influință împăciuitoare, pentru a realizà o soluțiune pacinică a cestiunii orientale.

Totuș, el vreà să asigure creștinilor din Turcia o soartă mai bună; dar, dacă nu poate izbutì la aceasta printr'o înțelegere între marile Puteri, va trebuì să-i ea armele.

Toți ochii sunt acum fixați asupra lui Bismarck care se învălue în tăcere; în tot Orientul se crede că,

în nici un caz, el nu se va împotrivi acțiunii Rusiei și se speră că tripla alianță nu este încă sdruncinată și că ea inspiră respect Turcilor.

Dar aceștia, cu fatalismul lor, se vor arunca mai curând într'un războiu de exterminare decât să renunțe la tradițiunile lor.

Elisabeta și Eu privim cu multă liniște evenimentele ce se apropie, și știm, fiecare în sfera sa, să Ne împlinim datoria. Din nefericire, a trebuit să părăsim Sinaia mai curând decât de obiceiu, căci până în ultima zi toamna eră din cele mai frumoase.

De trei zile, timpul s'a schimbat: e vânt, plouă, și, pe lângă aceasta, e destul de frig. Locuim la Cotroceni, pentrucă palatul din oraș nu e încă gata pentru a Ne primi. Săptămâna viitoare Mă duc în inspecțiunea trupelor la Craiova și, de acolò, probabil în Moldova.

Nu pot să lipsesc de aici mult timp, căci fiecare zi aduce câte ceva nou, și în împrejurările actuale, prezidez foarte adeseori Consiliul de Ministri. E vorba acum de a ne concentrà ideile, pentru a nu face un pas greșit!

Sârbii, cari se află într'o tristă situațiune, sunt îndârjiți în contra noastră, pentrucă noi am interzis transporturile de arme; din contra, nu punem nici o piedică la trecerea voluntarilor, și închidem ochii la multe lucruri.

Și de data aceasta, ca în orice situațiune serioasă, Brătianu se arată patriot și caută să evite cu dibăcie stâncile periculoase. A făcut o bună impresiune asupra Împăraților Austriei și Rusiei și a fost primit cu distincțiune de cei doi Suverani ai Statelor vecine. Cine ar fi crezut-o odinioară, când el eră depreciat ca tri-

bun popular! Acesta este un succes ce nu se poate nesocoti. De pe acum chiar, România își iea locul său în Europa, și s'a format convingerea că ea este, în cestiunea Orientului, un factor de care trebue să se țină socoteală.

Peste zece zile Camerele se întrunesc și vor voi poate să împingă guvernul la o acțiune politică la care el trebue să se opună, atât cât aceasta e necesar.

Mesagiu

pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

21 Octomvrie (2 Noemvrie) 1876.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Simțind necesitatea de a termină cu o zi mai înainte opera laborioasă a reformelor și a îmbunătățirilor, pe cari țara le așteaptă cu o legitimă nerăbdare dela D-voastre, și în fața grelelor circumstanțe prin cari trecem, în mijlocul evenimentelor ce se desfășură împrejurul nostru, M'am determinat să înaintez epoca fixată de Constituțiune pentru întrunirea Corpurilor Legiuitoare și să vă convoc în sesiune extraordinară.

Raporturile noastre cu Statele străine sunt din cele mai bune. Din partea tuturor Puterilor garante suntem încurajați întru mănținerea atitudinii noastre neutrale, pe care guvernul Meu a adoptat-o încă dela începutul luptelor ce se urmează în Peninsula Balcanilor. Însăș Sublima Poartă se pare acum mai dispusă a recunoaște justiția revendicațiunilor noastre. Pe toată

ziua, putem zice, avem semne bune despre simțemintele binevoitoare, de cari sunt animate în privința României toate Puterile cele mari ale Europei.

Așà, mulțumită direcțiunii prudente și ferme ce reprezentanții națiunii au imprimat guvernului Meu, avem temeiu de a sperà că, atunci când pericole mai presus de forțele noastre ar amenințà Statul român, puternicul scut al Europei garante nu ne va lipsì întru apărarea integrității teritoriului și a drepturilor noastre naționale.

Avem însă cea mai deplină încredere că un viitor apropiat va aduce liniștea în Orient, grație silințelor ce toate puterile Europei pun pentru ameliorarea soartei popoarelor creștine.

Domnilor Senatori,
Domnilor Deputați,

Peste puține zile această sesiune se va ajunge cu cea ordinară a anului. Atunci bugetele pe anul viitor 1877 vi se vor prezintà imediat, dimpreună cu modificările de introdus în legile organice ale serviciilor publice, modificări recunoscute de necesare prin reducerile impuse de situațiunea noastră finanțiară.

Aceste modificări legislative vor trebuì a fi votate în timpul cuviincios, înainte de începutul exercițiului anului 1877; așà, ele vor servì de bază la discuțiunea și votarea bugetelor pe anul 1878.

Celelalte proiecte de legi, precum e acel pentru lucrarea drumurilor, acel pentru transformarea impozitului personal, acel pentru reforma legilor județene și comunale, toate reclamă atențiunea serioasă a D-voa-

stre. Acest din urmă proiect se recomandă Corpurilor Legiuitoare ca o reformă indispensabilă pentru a asigurà ţerii binefacerile principiului descentralizării administrative, fără de care este cu anevoie a stabilì odată acea autonomie comunală prescrisă solemn de Constituţiune.

Dificultăţile situaţiunii sunt mari şi numeroase. Nu Mă îndoesc însă că, prin unirea şi patriotismul lor, Românii, acum ca şi altă dată, vor ştì să le întâmpine şi să le învingă.

Astfel lucrările D-voastre vor fi binecuvântate.

Carol.

Preşedintele Consiliului de Ministri şi Ministru de Finanţe, I. C. Brătianu; Ministru de Interne, G. D. Vernescu; Ministru Agriculturii, Comerciului şi Lucrărilor publice, D. A. Sturdza; Ministru de Resboiu, Colonel, G. Slăniceanu; Ministru Cultelor şi Instrucţiunii publice, G. Chiţu; Ministru Afacerilor Străine, N. Ionescu; Ministru Justiţiei, Eugeniu Stătescu.

Răspuns

la cuvântarea Primarului din Craiova.

29 Octomvrie (10 Noemvrie) 1876.

Vă mulţumesc din inimă pentru cuvintele bine simţite ce-Mi adresaţi în numele Capitalei Românieì-Mici. Am venit cu cea mai mare plăcere în mijlocul D-voastre, mai ales în aceste timpuri grele, pe cari sper că le vom străbate cu ajutorul lui Dumnezeu şi concursul întregii naţiuni.

Răspuns

la Adresa Adunării Deputaților.

6 (18) Noemvrie 1876.

Domnilor Vicepreședinți,
Domnilor Deputați,

Primesc cu o vie satisfacțiune urările ce-Mi faceți și mulțumesc Adunării pentru simțemintele de devotament, ce și cu această ocaziune exprimă pentru Doamna și Mine.

Mai mult decât ori când am fost fericit să văd că cea mai completă unire de vederi și de simțeminte domnește între țară de o parte, guvern și reprezentațiune națională de alta.

Această unire în momentele grele a făcut ca țara noastră să poată străbate toate vijeliile timpurilor și, scăpând individualitatea ei de pericolele ce o amenințau, să capete o adevărată valoare în ochii lumii civilizate.

Ea ne dă și astăzi dreptul de a crede că, ori cari ar fi greutățile situațiunii, Românii vor ști să le învingă și că astfel, sprijiniți și pe simțemintele binevoitoare ale Puterilor garante, vom puteà salvà drepturile noastre și a păstrà intact patrimoniul transmis nouă de strămoșii noștri.

Cât pentru Mine, puteți fi încredințați, Domnilor Deputați, că Mă voiu aflà totdeauna acolo unde datoria și interesele țerii Mă vor chemà.

Răspuns Adresa Senatului.

9 (21) Noemvrie 1876.

Inalt Prea Sfinte Părinte,
Domnilor Senatori,

Înainte de toate, mulțumesc Senatului pentru simțemintele de devotament ce exprimă pentru Doamna și pentru Mine.

Nici odată Corpurile Legiuitoare nu s'au întrunit în momente mai grave. Am însă toată încrederea că armonia completă dintre ele și guvernul Meu, precum și atitudinea noastră corectă aprobată de Europa, ne vor ajută a ieși mai întăriți din această încercare.

Cu cea mai deplină satisfacțiune primesc asigurarea ce-Mi dă Senatul că, în înțelegere cu guvernul Meu, va cooperà la toate actele ce reprezentațiunea națională va fi chemată a luà pentru mănținerea fermă a politicei noastre naționale, bazată pe respectul integrității și al drepturilor țerii.

Senatul, sunt sigur, nu se poate îndoì că, acolo unde vor fi interesele naționale, totdeauna voiu fi și Eu.

Toast

la prânzul autorităților din Brăila.

10 (22) Noemvrie 1876.

Vă mulțumesc pentru cuvintele atât de bine simțite și sunt foarte încântat de frumoasa primire ce Mi s'a făcut într'un port atât de important al țerii. Ridic acest toast în prosperitatea portului și districtului Brăila.

Răspuns

la urările de bună venire ale Primarului din Galaţi.

11 (23) Noemvrie 1876.

Vă mulţumesc din inimă pentru felicitările ce-Mi adresaţi în numele primului port al României. Vin cu cea mai mare plăcere în mijlocul D-voastre, unde Mi s'a făcut totdeauna o frumoasă primire.

Toast

la prânzul oferit de Cetăţenii Gălăţeni.

12 (24) Noemvrie 1876.

Mulţumesc de primirea cea mai cordială ce azi, ca în totdeauna, am găsit în oraşul Galaţi; urez prosperitate celui mai însemnat port al României şi sper că timpurile grele în cari ne aflăm vor trece şi comerciul îşi va reluă vechiul său curs.

Ridic acest pahar în sănătatea orăşenilor gălăţeni.

Ordin de zi către armată.

16 (28) Noemvrie 1876.

Ostaşi,

Vă mulţumesc pentru graba cu care aţi răspuns la chemarea sub arme din anul acesta. Organizaţia diviziunilor active cu efectivele de războiu vă dă ocaziunea pentru prima oară de a execută exerciţiile şi mişcările militare în condiţiunile cerute de serviciul în campanie. Profitaţi dar de această intrunire, pentru a

face cea mai intinsă aplicare a regulamentelor tactice și a completă instrucțiunea individuală, ca să deveniți apți pentru toate serviciile la cari puteți fi chemați.

Organizația mixtă a marilor unități tactice va înlesni mult instrucțiunea corpurilor de dorobanți, cari, nu Mă îndoesc, că printr'o stăruitoare aplicare, vor ști a dobândi soliditatea corpurilor de linie, ce trebue a le servì de model.

Cantonarea trupelor în orașele cele mai însemnate ale țerii, făcută în îndoitul scop de a vă procurà bunul traiu și de a nu mai împovărà satele și cătunele, cari până acum suportau singure sarcinele de asemenea natură, vă impune cea mai corectă conduită. Am fost fericit a constatà Însumi, în fiecare diviziune, dragostea cu care ați fost primiți pretutindeni. Căutați a fi totdeauna vrednici de această solicitudine.

Ofițeri,

Nu uitați că împrejurările pot chemà o armată la împlinirea celor mai mari destinuri. Profitați dar de toate ocaziunile pentru a completà calitățile militare ale soldatului nostru, prin instrucțiunea cea mai îngrijită; numai astfel veți aveà conștiința datoriei împlinite către țară, care și-a pus toate speranțele în voi.

Din parte-Mi, voiu fi totdeauna fericit a împărtăși ostenelile voastre.

Dat în București, la 16 Noemvrie 1876.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

2 (14) Decemvrie 1876.

În momentele acestea de grea cumpănă aș dorì să-Ți scriu mai des, să Mă sfătuesc cu Tine, și să Vă ușurez, Scumpii Mei Părinți, pe cât e cu putință, neliniștea de întâmplări; dar timpul și odihna Îmi lipsesc cu totul; fiecare zi aduce o nouă stare, și cu ea, nouă greutăți.

Nici războiul și nici trecerea eventuală a trupelor streine nu Mă pun însă atât pe gânduri, cât de mult Mă neliniștește starea de plâns a finanțelor noastre ce au intrat într'o fază periculoasă, pentru viitorul cel mai apropiat. Numai cu mari sacrificii Statul poate să-și mânție creditul, plătind din puținii bani ce au mai rămas în țară cupoanele datoriei din afară și chibzuind să pună de o parte ceva pentru plata soldei armatei.

În aceste împrejurări numai pacea, temeinic asigurată, ori chiar un războiu, ne-ar puteà venì în ajutor; dar dacă nesiguranța trăgănează încă, ruina ne așteaptă! Lipsa simțită de bani amărăște opinia publică în toate sferele și viața în adevăr se îngreuează; pe lângă aceasta trebue a se adaoge teama de o apropiată năvală a Turcilor; prin orașele de pe malul Dunării s'au văzut mai multe prevestiri de băjenie; un număr de familii s'au și retras la munți. Caut să liniștesc oamenii, spunându-le că avem o armată care ar trebuì să fie întâiu bătută, și apoi să poată Turcul cotropì țara! Dar bătrânii nu vor să se convingă, căci ocupațiunile turcești sunt încă vii în mintea lor.

Ei bine, trebue să spun că ideea unei năvăliri tur-

cești nu Mă înspăimântă de loc; din contră am deplină încredere în tânăra Mea armată, care arde de dorința de a aveà ocaziune să se arate. S'au luat toate măsurile pentru a respinge o invaziune, cu toate că nu cred, ca Generalii turci să comită, în caz de răsboiu, greșala strategică de a trece Dunărea. Întrucât ne privește, nu vom atacà pe nimeni, dar ne vom silì cu orice preț să împedecăm ca România să devie teatrul răsboiului. Cu toate că pare cu putință ca Anglia și Rusia să cadă la o înțelegere, pericolul unui răsboiu nu s'ar depărtà încă, căci e greu ca Turcia să lapede drepturile de suveranitate fără o opoziție armată. La timp, Anglia se va retrage, după ce își va fi asigurat Dardanelele și Egiptul, și va lăsà Rusiei câmp liber pentru răsboiu. Zilele acestea se va cunoaște probabil o soluțiune.

Timpul e îngrozitor: de șase zile plouă și viscolește cu zăpadă, așà că drumurile sunt desfundate, ceeace, firește, împiedică mult mutările trupelor.

Noi, mulțumim lui Dumnezeu, suntem amândoi foarte bine.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

12 (24) Decemvrie 1876.

Mii de mulțumiri pentru scumpa Ta scrisoare, care în aceste timpuri grele Îmi dă un nou curaj pentru marea luptă ce trebue să încep. Mă bucur că Tu Te încrezi în steaua Mea și că n'ai pierdut încrederea; nici Eu nu pierd curajul, căci am gânduri curate și nu

egoiste și sunt încredințat că țara a cărei cârmă Mi-a încredințat-o Providența nu e cu putință să piară.

Din nefericire, relațiunile noastre din lăuntru ieau o formă așà de neliniștitoare încât starea actuală Îmi dă mai mult de gândit decât un răsboiu; acesta ne-ar aduce cel puțin o pace în lăuntru, o nouă viață și avânt, pe când o pace provizorie—chiar de s'ar puteà încheià—ar aduce, la noi, cea mai crâncenă luptă între partide. Acum chiar Camera se ocupă, în modul cel mai pasionat, de urmăririle îndreptate contra foștilor Ministri.

Cea dintâi întrunire plenară a Conferinței dela Constantinopol s'a ținut acum de curând. Propunerile marilor Puteri au fost prezentate Porții ca ultimatum, și e de așteptat ca Midhat-Pașa, care e om hotărît, să le respingă, căci ating suveranitatea otomană. De altfel și noi vom aveà un nou conflict cu Poarta, căci, după depeșile sosite aicì, noua constituție turcă conține următorul articol jignitor pentru noi: „Sultanul dă învestitura capilor provinciilor privilegiate după normele hotărîte de privilegiile ce li s'au îngăduit".

1877,

Ordin de zi către armată.

1 (13) Ianuarie 1877.

Ostași,

În anul care încetează astăzi, prin disciplina voastră și căldurosul răsunet ce a găsit în voi apelul țerii, ați meritat stima și încrederea Noastră.

Vă mulțumesc! Patriotismul vostru este cel mai bun garant că veți fi totdeauna gata a vă face datoria, când țara vă va încredința apărarea drepturilor sale.

Fiți nestrămutați a practică, ca și în trecut, aceleași virtuți militare; astfel numai veți merită înalta onoare de a fi scutul patriei.

Vă urez un an bun și fericit.

Dat în București, la 1 Ianuarie 1877.

Carol.

Toast

la prânzul dela Palat cu ocaziunea anului nou.

1 (13) Ianuarie 1877.

La începutul anului, întâiul gând trebue să fie pentru țară. Să dea Dumnezeu ca acest an să ne aducă

pace, liniște și concordie, dorind din suflet a vedeà scumpa noastră Românie totdeauna tare și mulțumită! Urez la toți ani mulți și fericiți.

Telegramă

de felicitare către Marele Duce Nicolae la Chișinău.

1 (13) Ianuarie 1877.

Cu ocaziunea noului an, rugăm pe A. V. I. a primì urările Noastre prea sincere, ce nu încetăm a face pentru fericirea Sa. Dumnezeu să Vă dea înainte de toate o sănătate desăvârșită și îndeplinirea arzătoarelor dorințe ce umplu inimile Noastre.

Elisabeta, Carol.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

8 (20) Ianuarie 1877.

Ceasul pericolului se apropie din ce în ce mai mult și România va fi în curând teatrul marilor evenimente politice și militare pe cari Europa le va urmà cu emoțiune. În nici un caz, poziținea noastră nu va fi ușoară, căci, cu voie fără voe, vom fi târîți în complicațiuni. Oamenii politici de aici sunt preocupați de consecințele unui conflict ruso-turc și de viitorul României mult mai mult decât Mine, care Mi-am tras dela început linia Mea de purtare: *a încheià o convențiune militară cu Rusia și,*

dacă e nevoie, a ne bate împreună cu Rușii contra Turcilor. Convențiunea e gata pentru a fi semnată.

Totuș, aici, părerile în această privință sunt foarte împărțite și se lucrează din toate puterile *ca să ne împiedice de a merge cu Rusia. Sunt Puteri cari cer să protestăm în contra intrării Rușilor și să ne retragem cu armata în Oltenia.* Tu înțelegi ușor cum a fost primită de Mine o asemenea pretențiune. Andrassy, cu care sunt împrietenit, cunoaște opiniunea Mea în privința aceasta și nu e prea mulțumit de dânsa.

Conflictul provocat de Poartă cu ocaziunea Constituțiunii otomane, Mi-a venit foarte la îndemână; Midhat se trudește să-l înlăture prin toate mijloacele; dar, cum noi cerem astăzi mai mult decât el îndrăznește să ne acorde, cestiunea rămâne deschisă. Turcii concentrează forțe importante în Bulgaria și înarmează cu mare grabă fortărețele Dunării, cari se află într'o stare mizerabilă; tunuri mari de cetate sunt aduse din arsenalul din Constantinopol și așezate în forturi, cu multă greutate de muncă și de bani. Se caută a se răspândì tot felul de svonuri asupra relei stări a armatei rusești. După informațiunile Mele, ea e gata a intrà în campanie și este, fără îndoială, superioară adversarului. Ca la orice mobilizare, s'au descoperit acuma la Rușì mai multe lipsuri și chiar mai multe fraude; dar aceasta nu poate aveà nici o influință asupra acțiunii militare. Marele Duce Nicolae, care se îmbolnăvise serios, e aproape restabilit, precum Mi-a telegrafiat-o el însuș. E foarte regretabil că Serbia nu poate să aibă nici o acțiune în răsboiul acesta; numai cu mari sforțări ea a putut întrunì un corp de armată de 15.000 de oameni, și încă și aceștia sunt lipsiți de entuziasm. Refuzul Porții pune

pe Europa într'o mare încurcătură. E cert că Puterile au suferit o înfrângere la Constantinopol. În ce privește pe Turci, ei au scăpat din greutăți cu demnitate. Trebue însă a se avea în vedere consecințele și sfârșitul. În apus lumea se va mirà de faptul că Patriarhul ecumenic s'a unit cu votul marelui Divan, în care și creștinii au loc cu drept de vot. Dar, cum Patriarhul nu e decât un funcționar turcesc, ce se numește sau se destitue după voință, nu se poate învinuì bietul om că a urlat cu lupii pentru a nu-și pierde locul. În ceeace privește pe Grecii din Fanar, aceștia sunt mai fanatici decât bătrânii Turci. Printre populațiunile creștine din Răsărit și din Rusia ortodoxă, participarea înaltului Principe al Bisericii la hotărîrile Porții va provocà o mare indignare.

Principele de Bismarck Mi-a dat, cu cea mai mare grăbire, părerea sa asupra unor puncte, ce trebuiau lămurite. Și el s'a declarat satisfăcut de atitudinea Romăniei în timpul răsboiului sârbo-turc. Dânsul a sprijinit energic protestarea noastră la Constantinopol. Dinastia Hohenzollern dela Dunărea-de-Jos este ori cum un factor de care se ține socoteală în Germania. De altmintrelea și partidul liberal român își întoarce astăzi privirile spre Imperiul German, de când a înțeles că Franța l-a părăsit.

Vederea castelului dela Weinburg pe care Ne-ați trimes-o, Ne-a făcut o mare plăcere. Am recunoscut, dintr'o aruncătură de ochi, priveliștea măreață dela înălțimea aleei și Mă uitam cu duioșie spre locul nașterii Mele. Să dea Dumnezeu ca să Ne revedem acolo cu toții în curând! Dar viitorul cel mai apropiat este

așà de întunecat, încât ar fi o îndrăzneală a face de pe acum vreun plan.

Strâmtoarea financiară crește pe aici pe fiecare zi, și nu văd cum vom ieși din ea. Nu facem decât plățile cele mai urgente. Lista civilă de asemenea nu s'a plătit de luni de zile. *Societatea Financiară* e ruinată și de abià poate plăti câte cevà acționarilor săi; pentru țară, aceasta e o adevărată catastrofă, căci mulți oameni își pierd toată averea lor.

Noaptea precedentă a căzut multă zăpadă. Astă seară avem 8 grade de firig cu timp senin; umezeala din săptămânile din urmă a pricinuit multe boale. Săptămâna viitoare voiu luà parte în două zile la o vânătoare de lupi și de mistreți. Voiu petrece noaptea cu o societate de vânători într'o mănăstire însemnată. Am nevoie de aer. Timpurile din urmă au fost foarte obositoare: cestiuni de politică externă și internă și, pe deasupra, și ocupațiuni militare!

Răspuns

către Înalta Curte de Casație la prezentarea relațiunii sale despre reformele de introdus în legislația țerii.

20 Ianuarie (1 Fevruarie) 1877.

Domnule Prim-Președinte,
Domnilor Președinți,

Primesc cu o deosebită plăcere lucrarea ce-Mi supuneți, și felicit atât pe Curte cât și pe D-voastre de idea ce ați avut de a pune în lucrare anul acesta dispoziținea art. 81 din legea organică a Curții de Ca-

sațiune. Cu modul acesta, cred că vom puteà ajunge treptat a aduce în legile noastre îmbunătățirile de cari ele sunt susceptibile, și a face să înceteze multe îndoieli și nedomiriri în aplicarea și interpretarea lor.

Dar fiindcă Comisiunea centrală nu mai există în mecanismul Nostru constituțional, voiu înaintà această lucrare guvernului Meu, recomandându-i a o aveà în vedere la facerea proiectelor de lege trebuincioase, spre a preîntâmpinà în viitor dificultățile la cari legile noastre au dat loc în aplicarea lor.

Scrisoare

către Marele Duce Nicolae Nicolaevici.

21 Ianuarie (2 Fevruarie) 1877.

Monseniore,

Scrisoarea cu care A. V. I. M'a onorat, cu data de 12 (24) Ianuarie, este un semn prețios al prieteniei Sale, și dacă am întârziat a mulțumì pentru încrederea ce A. V. I. Îmi arată, cauza a fost criza ministerială care M'a absorbit complet. Nu pot ascunde A. V. I., că un moment am fost foarte neliniștit pentru sănătatea Sa, și sunt cu atât mai fericit a aveà astăzi afirmațiunea A. V. I. că e pe cale de vindecare, cu cât am salutat cu o adevărată satisfacțiune alegerea ce M. S. Împăratul a făcut, punând pe Augustul Său frate în capul armatei care e chemată, poate, a îndeplinì o mare și nobilă misiune. Dela urcarea Sa pe tron, actele M. S. Împăratului au fost un șir de fapte dintre cari unul singur ar fi de ajuns pentru a glorificà

o domnie. A-Şi încorona opera prin emanciparea reală a popoarelor creştine din Răsărit şi a da astfel singura soluţiune adevărată la ceea ce se cheamă cestiunea Orientului, e de sigur o sarcină din cele mai generoase şi demnă de marele Său suflet.

Astăzi, un pas important e făcut către acest nobil scop, pentru că M. S. a reuşit să obţină concursul tuturor marilor Puteri ale Europei, pentru a impune vederile Sale guvernului otoman. Dacă Turcia continuă să reziste voinţelor lumii creştine şi dacă armata rusă ar fi chemată încă odată să-şi verse sângele pentru coreligionarii săi apăsaţi, ea poate fi sigură de primirea simpatică şi frăţească ce va întâlni în trecerea sa prin România, care n'a uitat şi care nu va uită nici odată, că datoreşte prima sa emancipare acestei armate şi solicitudinii Ţarilor.

Fericit şi mândru de a uşură, prin poziţiunea Mea şi prin mijloacele în puterea Mea, această mare operă umanitară, trebue cu toate acestea să vă declar, Monseniore, că regularea oficială a raporturilor armatei imperiale cu autorităţile ţerii Mele, va fi considerată tot ca un act politic, şi în această calitate, ea trebue să facă obiectul unui aranjament dela guvern la guvern. Însă, încheierea unui asemenea aranjament, înainte de ce cabinetul M. S. Împăratului să fi notificat hotărîrea sa Europei, ar puteà fi considerată de către aceasta ca un act prin care guvernul Meu a violat, din propria sa iniţiativă, tractatele prin cari marile Puteri au garantat situaţiunea politică a ţerii.

Totuş, rog pe A. V. I. a fi bine convinsă, că armata încredinţată înaltului Său comandament va găsì în totdeauna cele mai mari înlesniri în ţara Mea, chiar

dacă actul oficial ar trebui să fie semnat în preziua trecerii sale.

Nesiguranța ce domnește de câteva luni e prea penibilă și a creat Statelor din Răsărit, și mai ales României, o situațiune financiară din cele mai grele, înrăutățită încă prin mobilizarea trupelor noastre. Dea Dumnezeu ca viitorul să se lumineze în curând și liniștea și bunăstarea să renască pentru toate popoarele din Răsărit! Nu Mă îndoesc că aceeaș speranță va ușură grijile ce apasă asupra A. V. I. și va aduce în grabă restabilirea completă a sănătății Sale, pe care Eu pun tot atâta preț ca și pe asigurările de prietenie și stimă ce Ea Îmi mărturisește. Reînnoesc, și în numele soției Mele prea iubite, Principesa Elisabeta, simțemintele cele mai afectoase ce nu încetăm a avea pentru A. V. I., și O rog a crede în iubirea cea mai statornică cu care

Sunt, Monseniore, al A. V. I. prea devotat văr

Carol.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

21 Martie (2 Aprilie) 1877.

Situațiunea actuală este așà de serioasă și M'a absorbit atât de mult, încât Mi-a fost imposibil, din nefericire, a-Ți scrie mai curând; afară de aceasta, am avut o ușoară inflamațiune a ochilor, care Mi-a făcut cu neputință orice lucru de seară. Și astăzi încă, trebue să fiu scurt.

Acum câteva zile, o izbucnire imediată a războiului păreà inevitabilă și am reluat cu Rusia negocierile noastre suspendate; astăzi o rază de speranță lucește din nou și amână puțin pericolul iminent; însă nu s'ar puteà prevedeà cum se vor sfârși toate acestea. Trista noastră situațiune financiară ne silește să mărginim la minimum cifra trupelor sub arme; batalioanele nu au azi mai mult ca 300 de oameni, așà încât garnizoana dela Calafat, de exemplu, nu conține decât 900 de oameni, în vreme ce Turcii au concentrat la Vidin și în împrejurimile lui aproape 40.000 de oameni. Avem nevoie de 18 zile pentru a întruni la Calafat 20.000 de oameni cu artileria necesară; aceste forțe vor fi suficiente pentru apărarea acestei pozițiuni, peste măsură de importantă din punct de vedere strategic și pe care Turcii sunt hotărîți a o ocupà imediat după declarațiunea războiului, ca să amenințe aripa dreaptă a armatei ruse. Dacă Calafatul ar cădeà în mânile Turcilor, toată Oltenia ar fi părăsită și ar devenì teatrul războiului, ceea ce noi absolut trebue să evităm. Este deci pentru România o afacere de onoare a apărà Calafatul cu cea mai mare energie; numai, trebue să avem destul timp pentru a îndreptà într'acolo numărul necesar de trupe.

Această afacere ne preocupă serios în momentul de față; ne întrebăm dacă, cu toată lipsa de bani, trebue să mobilizăm, sau dacă putem așteptà ca o hotărîre să fie luată la St. Petersburg. Ieri am telegrafiat la St. Petersburg ca să ne înștiințeze cu patrusprezece zile înaintea declarațiunii de războiu.

Starea desperată de lucruri în Turcia nu prezintă cea mai mică garanție că una singură din reformele

promise va fi realizată; creștinii sunt mereu în pericol de a-și pierde viața și avutul lor, așà încât, mai curând sau mai târziu, Rusia va fi silită a face să intre acolò trupele sale. Chiar încheierea păcii cu Muntenegrul întâmpină mari dificultăți.

Aici, în general, lumea e încredințată că va fi greu să se amâne războiul, chiar dacă Rusia ar voì să-l amâne. Pentru noi, ar fi o mare fericire dacă catastrofa ar puteà fi dată îndărăt cu un an sau doi; sorții de pace, ori cât de mici au fost, imediat au reînsuflețit puțin transacțiunile și valorile publice s'au urcat. Finanțele s'au îmbunătățit puțin, în urma reducerilor importante (17 milioane lei); cu toate acestea, rămân încă de trecut mari greutăți pentru a restabilì echilibrul. Luptele pasionate de partid zădărnicesc ori ce muncă serioasă; aici, nici un partid nu poate produce ceva, dacă nu posedă toată puterea. Tocmai pentru aceasta vom fi siliți a disolvà Senatul, care, e adevărat, n'a dat nici de cum un vot de blam guvernului, dar care refuză a lucrà, așà încât proiectele rămân nerezolvate.

Trista comedie cu acuzarea Ministrilor se va terminà în curând, printr'un verdict de achitare.

Îți mulțumesc din toată inima pentru scumpa Ta scrisoare pe care am cetit-o cu atențiune și cu cel mai viu interes.

Voiu vorbì în viitoarea Mea scrisoare de mai multe puncte pe cari le atingi Tu; sper, să fiu liniștit în sărbătorile Paștelui și să pot atunci să-Ți scriu având capul odihnit.

Aici avem primăvară desăvârșită; frăgezimea verdeței înveselește ochii.

Îți trimit un număr de broșuri, dintre cari una: *Statul Român și pacea Orientului*, este de N. Ionescu, Ministrul actual al Afacerilor Străine, al cărui nume totuș firește că nu figurează pe copertă; partea juridică e foarte interesantă. Ionescu e mai bun profesor decât om politic.

Mesagiu

de închiderea Adunării Deputaților.

28 Martie (4 Aprilie) 1877.

Senatul fusese disolvat.

Domnilor Deputați,

Ați fost convocați în două sesiuni consecutive spre a vă ocupà de cestiuni vitale, a căror soluțiune nu mai îngăduià întârziere.

Cestiunile finanțiare, echilibrarea bugetului prin reducerea la ultima limită posibilă a cheltuelilor și prin sporirea veniturilor într'un mod cât mai puțin simțitor pentru contribuabili, se arătau în capul lucrărilor parlamentare ca opera cea mai grea și din toate punctele de vedere cea mai anevoie de realizat.

Ați dat probă, Domnilor Deputați, în săvârșirea acestei opere, atât de o deciziune nestrămutată, cât și de o abnegațiune de vederi personale și de partidă, ce nu Mă îndoesc că vor fi prețuite de națiunea întreagă și vă vor atrage recunoștința ei.

Complicările afacerilor politice din Orient, cari puteau să amenințe interesele țerii noastre, reclamau din partea reprezentațiunii naționale o atențiune agerà

și o îngrijire patriotică, spre a păstrà Romăniei o poziţiune demnă și o atitudine corectă în orice eventualitate.

Aţi tratat, Domnilor Deputaţi, cestiunile cari ne priviau cu un simţ curat românesc și în acelaș timp cu un tact politic, care a ridicat prestigiul naţiunii în afară și a prezervat demnitatea ei contra oricărei atingeri.

În mijlocul preocupărilor, pe cari politica exterioară le făceà să nască, și din cauza laborioasei și spinoasei sarcine de a aduce o ameliorațiune situațiunii noastre finanţiare, mai multe proiecte de legi pentru reformele cerute imperios în legislaţiunea noastră au rămas încă nerezolvate. Cestiunile ce ele tratează sunt însă de natură a cere un studiu aprofundat, și trebuinţele publice, pe cari acele proiecte sunt menite să le satisfacă, nu vor aveà poate decât să câștige din timpul de studiu ce va rămâneà acum până la sesiunea viitoare.

Sunt fericit, Domnilor Deputaţi, a constată zelul și patriotismul luminat cu care aţi condus lucrările parlamentare în aceste din urmă sesiuni, pentru realizarea principiilor de ordine în finanţe și de întărirea naţională.

În baza art. 95 din Constituţiune, declar sesiunea legislativă închisă, rugând pe Dumnezeu să vă aibă în a sa sfântă pază.

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor, Ministru de Interne și ad-interim la Finanţe, I. C. Brătianu; Ministru Agriculturii, Comerciului și Lucrărilor publice, I. Docan; Ministru de Resbel, Colonel G. Slăniceanu; Ministru Cultelor și Instrucţiunii publice, G. Chiţu; Ministru Afacerilor Străine, N. Ionescu; Ministru Justiţiei, I. Câmpineanu.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

28 Martie (9 Aprilie) 1877.

Am recitit cu atenţiune încă odată scrisoarea Ta interesantă dela 1 Martie.

Neutralitatea teoretică este un sistem de mult timp părăsit; situaţiunea politică a României cere ca ea să meargă cu cel mai tare. Cum nu există îndoială că Rusia, în caz de războiu, va căpătà succese militare considerabile, admiţând că un al treilea n'o va împiedică, atitudinea noastră e clar indicată. E destul de sigur că aceasta va displăceà celor mai multe din marile Puteri; dar pentrucă ele nu pot nici nu vor să ne ofere nimic, trebue să ne lase să mergem după interesele noastre. O campanie victorioasă a Rusiei va pune capăt vasalităţii noastre naţionale către Turcia; dar Europa nu va permite nici odată ca Rusia să iea locul acesteia; din partea aceasta Eu nu văd nici un pericol; nici nu Mă tem că ţara Mea va devenì un obiect de compensaţiune. Austria, şi mai ales Ungaria, în propriul lor interes, nu vor consimţì nici odată ca Dunărea germană să fie dată Rusiei.

Tu relevezi, în scrisoarea Ta, că acum e indiferent care partid este la putere. Eu am convingerea că e o fericire că astăzi, când poate o armată străină va inundà ţara, un Minister liberal conduce afacerile.

Cât de puţine iluziuni trebue să-şi facă cineva cu privire la sorţii de pace, aceasta se dovedeşte printr'o conversaţiune ce Savfet-Paşa a avut cu reprezentantul Angliei la Constantinopol.

Înainte de toate, a zis acesta, Turcia nu va suferi nici un fel de presiune din străinătate, în favoarea reformelor, dar ea le va face când și cum va crede că e bine. O dezarmare a Rusiei și a Turciei nu va fi de nici un folos, căci războiul, inevitabil, trebue, cu toate acestea, să izbucnească odată, și o mai lungă nesiguranță ar fi ruina cea mai sigură.

E un limbagiu care, ca claritate, nu lasă nimic de dorit; găsesc că din punctul lor de vedere, Turcii au dreptate. Rusia ar fi foarte mulțumită dacă, pentru moment, ar puteà să evite războiul; Turcii știu aceasta și tocmai de aceea vor încercà norocul armelor. Armata rusească trebue să fie în bună stare: spirit războinic, puțini bolnavi, echipament îngrijit. Numai grație dispozițiunilor pacinice ale Împăratului, armata n'a trecut încă Prutul, și va fi chiar destul de greu Împăratului a pronunțà cuvântul hotărîtor.

Concediul lui Bismarck și declarațiunea sa, că voește să se retragă desăvârșit din afaceri, produc o mare senzațiune; lumea e dispusă a vedeà o legătură între hotărîrea sa și criza orientală. Am fost foarte surprins, când, în aprobările Reichstagului, Bismarck a tăgăduit că Germania ar fi interesată în cestiunea Orientului; nu rămân mai puțin în convingerea Mea, că nu e indiferent pentru Germania, atât din punct de vedere politic cât și economic, a ști în mânile cui se găsește Orientul și care va fi soarta sa. Dată fiind poziținea dominantă a Imperiului german, s'ar fi putut sperà că acest fapt puteà să grăbească soluțiunea cestiunii Orientului, ca să se evite pentru Germania numeroasele daune economice ale unei crize așà de prelungite. Mi se pare că această din urmă

considerațiune a provocat oarecari nemulțumiri, pe cari marile progrese economice ale Franciei le fac și mai simțitoare încă.

De asemenea pare că un curent însemnat anti-rus domnește în Germania; totuș, acest curent este în contrazicere evidentă cu simțemintele și tendințele personale ale Împăratului, și, în caz de răsboiu, Germania va păzì probabil aceeaș neutralitate binevoitoare ca aceea a Rusiei în timpul campaniei contra Franciei.

Am primit ieri un colonel rus de stat-major, care Mi-a fost trimis de Marele Duce Nicolae pentru a convorbì cu Mine în cestiunea apărării Calafatului. La întrebarea Mea dacă răsboiul e un lucru hotărît, dânsul Mi-a răspuns că s'au dat ordine a se luà toate măsurile militare, dar că hotărîrea definitivă atârnă de Împărat care dorește în mod sincer o soluțiune pacinică.

România sufere de această stare de lucruri care ține totul în suspensiune; noi nu îndrăznim să ordonăm măsuri militare serioase, pentru a nu atrage asupră-ne atențiunea Europei și a Turciei care ne-ar luà drept turburători ai păcii. Trebue sperat că ziua de 1 (13) Aprilie va aduce o hotărîre.

Avem un conflict cu Poarta, din cauza unei ciocniri sângeroase care a avut loc într'o insulă aproape de Giurgiu și în care soldații noștri au omorît cu focuri de pușcă pe câțiva Turci și au făcut prizonieri pe alți câțiva. Diferendul se învârtește în jurul cestiuni de a ștì dacă insula Dino este un teritoriu turcesc sau românesc. Sadyk-Pașa afirmă, fără dovezi, că ea aparține vilaietului Dunării; din parte-ne, noi dovedim, din hărți vechi și din altele mai recente, că această insulă se află de mult timp în posesiunea noastră. Dar

Poarta nu admite aceasta; ea cere deplină satisfacțiune și, în caz de refuz, amenință cu represalii. La aceasta noi am răspuns: *„vom respinge forța prin forță"*. Iată cum stă cestiunea. Turcia, de când a concentrat o armată destul de puternică în Bulgaria, crede că poate să ne sperie prin amenințări; dar noi nu ne vom da îndărăt; mai curând vom refuza de data aceasta tributul, a cărui scadență încă n'a sosit.

Ceremoniile din săptămâna mare și dela Paști au fost foarte obositoare, căci trebue tot timpul să stai în picioare; ceremonia Învierii a ținut trei ore; abiă numai la orele trei și jumătate Ne-am dus să luăm gustarea de dimineață. Aceasta s'a făcut în sala Tronului; optzeci de persoane erau învitate. În urma unei ploi torențiale, a trebuit să renunț la vizita pe la cazarme, care ține până pe la orele 8 dimineața, și M'am putut culcà la orele cinci. În timpul acestei frumoase ceremonii a păcii, toată lumea aveà presimțirea că țara intră într'o perioadă grea. Consulul general rus, care asistà la ceremonie, Mi-a spus la prânz: *„Acum, cred că războiul este inevitabil"*.

N. Ionescu, Ministrul Afacerilor Străine, și-a dat demisiunea, pentru că e în contra oricărui acord cu Rusia. Dânsul era odinioară un adversar hotărît al unui Principe străin, iar acum M'a servit cu credință, ca Ministru, în timp de nouă luni.

Nu mai am nici un singur adversar din principiu printre corifeii politici, ceea ce, de sigur, este un bun rezultat după o domnie de unsprezece ani. Conservatorii sunt mânioși pe Mine pentru moment, din cauza procedării pasionate a Camerei; dar necazul le va trece în curând, cu atât mai mult că ei știu că, în diferite

ocaziuni, Eu am intervenit energic și că i-am apărat în contra actelor arbitrare.

Disolvarea Senatului a fost o necesitate, căci n'a voit nici să răstoarne guvernul, nici să-i voteze proiectele finanțiare.

Astăzi e aniversarea morții scumpei, neuitatei Noastre copile; sunt acum trei ani de când acea lovitură groaznică Ne-a izbit și resimțim tot atât de adânc durerea de care inima Noastră nu se va vindecà nici odată desăvârșit.

Elisabeta zilele acestea a răcit rău și la fiecare emoțiune sistemul Ei nervos sufere; dar e inimoasă și Se arată pentru Mine ca o credincioasă tovarășă în aceste vremuri pline de griji.

Convorbire

cu 2 ofițeri din Statul-major rus.

2 (14) Aprilie 1877.

Seara M. S. Domnitorul convorbește cu doi ofițeri din statul major rusesc, Colonelul Bobricoff și Căpitanul Popoff, adiutantul Marelui Duce Nicolae, cari au venit în acest scop dela Chișinău. Ambii susțin cu insistență cooperarea armatei române cu cea rusă și declară că e necesar a se întocmì, de pe acum chiar, un plan în acest sens.

M. S. Domnitorul urmărește cu cel mai viu interes expunerea și propunerile acestor ofițeri, dar Se ferește a intrà pentru moment în cestiuni de amănunte, rezervându-Și dreptul de a Se pronunță mai târziu în mod definitiv asupra lor; însărcinează însă pe acești ofițeri a comunicà Marelui Duce, că dorește ca armata română să ocupe deocamdată o poziție dincolo de Olt, formând oarecum aripa dreaptă a armatei rusești. Pentru moment M. S. Domnitorul a dat ordin să se iea toate măsurile necesare, relative la apărarea podului dela Bărboși, contra unor surprinderi din partea Turcilor.

Lucrările începute sunt terminate şi o baterie este şi înarmată. Cum însă România nu posedă torpile pentru a împiedică trecerea în susul Dunării, şi prin urmare bombardarea acestei poziţiuni de către monitoarele turceşti de pe Dunăre, M. S. Domnitorul speră că Marele Duce va trimete grabnic la Galaţi sau la Brăila un număr suficient de torpile, pentru a închide gura Siretului, împiedicând astfel acţiunea şalupelor turceşti cari încrucişează pe Dunărea de jos. O stricăciune cât de mică adusă podului ar fi deajuns pentru a întrerupe comunicaţiunile dintre Moldova şi Muntenia.

Oraşul Giurgiu a primit o garnizoană destul de tare, pentru a puteà fi garantat în contra ori cărei surprinderi; de asemenea se va pune şi Olteniţa în stare de apărere, mai cu seamă că Turcii au concentrat trupe în Turtucaia. Calafatul, cel mai important punct de pe toată linia Dunării şi în acelaş timp cel mai greu de apărat — căci se poate atacà din două părţi şi totodată poate fi şi foarte uşor ocolit — reclamă o artilerie puternică pentru armarea poziţiunilor sale.

M. S. Domnitorul speră că dispoziţiunile ce a ordonat a se luà pe linia Dunării îşi vor atinge scopul, de a protejà marşul şi desfăşurarea armatei ruseşti. Odată acest scop atins şi după ce toate punctele principale situate pe marginea Dunării vor fi ocupate de armata rusească, M. S. Domnitorul va luà poziţiune cu armata Sa în România Mică.

Ofiţerii ruşi de stat-major comunică apoi M. S. Domnitorului dispoziţiunile de marş ale armatei ruseşti, din cari reiese că înaintarea se va face pe trei coloane: coloana din dreapta, formata din două divizii de cavalerie, sub comanda Generalului Baron de Driesen, va înaintà pe drumul Sculeni—Iaşi—Roman—Focşani—Ploeşti, va trece pe lângă Bucureşti, până la Argeş unde se va oprì; coloana din mijloc, formată din infanteria Generalului-locotenent Vannovski, va înaintà prin Ungheni—Iaşi—Vasluiu—Tecuciu—Focşani către Ploeşti; în fine coloana din stânga, corpul VIII de armată şi o divizie de cavalerie, sub comanda Generalului-locotenent Radetzki, va înaintà prin Cahul şi Fălciu către Galaţi şi Brăila.

Marele cartier general se va stabilì la Ploeşti.

În timpul convorbirii, M. S. Domnitorul atrage atenţiunea ofiţerilor ruşi asupra necesităţii de a se construì o cale ferată între Mărăşeşti şi Buzău. Această linie nu numai că va

scurtă cu mult distanța pentru transporturile militare, dar are și avantagiul de a fi pusă la adăpostul oricărui atac al inamicului. M. S. Domnitorul așteaptă ca administrația militară rusească să pună imediat în lucrare această linie, la care acea administrație are drept după art. XIII din convențiune.

In aceeaș seară ambii ofițeri ruși pleacă la Chișinău.

M. S. Domnitorul trimite din partea Sa pe Colonelul Barozzi și pe Căpitanul Brătianu dela marele stat-major, la Chișinău, pentru a sta în relațiuni cu cartierul general rusesc și a-I raportă despre toate dispozițiunile luate de acest cartier-general.

Cuvânt

către ofițerii Regimentului 6 de Infanterie și Batalionului 1 de Vânători.

4 (16) Aprilie 1877.

(Rezumat).

In aceeaș zi se semnează convenția încheiată între guvernul român și guvernul rus pentru războiu.

Regimentul 6 de Infanterie și Batalionul 1 de Vânători pleacă cu calea ferată la Craiova, iar de acolo pe jos la Calafat. M. S. Domnitorul asistă la pornirea trupei.

Înainte de a plecà trenul, M. S. adună în jurul Său pe toți ofițerii și le exprimă încrederea Sa, fiind convins că fiecare din ei își va îndeplinì serviciul cu simțemântul datoriei și cu zel și că își vor da silința să se distingă.

Trenul se pune în mișcare în mijlocul aclamațiunilor entuziaste pentru M. S. Domnitorul.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

7 (19) Aprilie 1877.

Nu am un moment liber, și-Ți scriu aceste linii în timpul prânzului. Peste câteva zile, războiul va izbucnì; timpuri grele vor cădeà pe România. Turcii amenință

să năvălească în țară; Calafatul va fi greu de apărat, căci dispunem acolò de prea puține trupe. Bucureștii trebue să fie acoperit de 30.000 de oameni.

Scrisoare

către Împăratul tuturor Rusiilor.

8 (20) Aprilie 1877.

În mijlocul unor împrejurări foarte grave și cu deosebire grele pentru țara Mea, M. V. I. sosește la hotarele noastre.

În afară de orice considerațiune politică, țin foarte mult și consider ca o sacră datorie, ca țara Mea și Domnitorul ei să fie dintre cei dintâi cari vor salută, în persoana M. V., nu numai pe marele reformator al unui imens Imperiu, pe generosul Suveran care, în toată domnia Sa, s'a interesat cu tot dinadinsul de regenerarea noastră națională, ci mai ales pe Augustul urmaș al generoșilor Monarhi cari adeseori au acordat României, în zilele de nefericire, sprijinul puterii lor.

Pătruns de aceste simțeminte, cari sunt și ale țerii Mele, adresez M. V. urările de bună venire precum și urările Mele cele mai fierbinți pentru gloria, prosperitatea și lunga durată a domniei Sale, așà de necesară pentru fericirea Rusiei, pe cât de folositoare omenirii întregi.

Generalul Principe Ghica, care va aveà însemnata onoare de a da această scrisoare în mânile M. V., e trimis în misiune pe lângă guvernul imperial, și cu acest titlu îndrăsnesc a-l recomandà, Sire, Augustei Voastre bunăvoințe.

Pronia Cerească să conserve încă mulți ani zilele prețioase ale Maiestății Voastre și să îndeplinească urările sincere ce fac pentru fericirea Sa personală și a Augustei Sale familii.

În această speranță rog pe Maiestatea Voastră să primească cu bunătate asigurările reînnoite ale neschimbatului Meu devotament și ale celui mai adânc respect cu care rămân, Sire, al M. V. I., etc.

Răspuns

la felicitările Guvernului.

8 (20) Aprilie 1877.

Sunt foarte mișcat de cuvintele ce-Mi adresați. Am toată încrederea că cu ajutorul lui Dumnezeu, cu concursul națiunii și al armatei, vom trece aceste timpuri grele și că țara va fi păzită în furtuna care amenință Orientul.

Împrejurările astăzi sunt mai serioare decât erau acum unsprezece ani, când am venit în capul națiunii care M'a ales; cu toate acestea, nu Mă tem, căci sunt convins că Românii n'au uitat nici bărbăția, nici prudența strămoșească, cu cari țara s'a strecurat prin atâtea greutăți.

Convorbire

cu Baronul Stuart, Consulul general al Rusiei.

12 (24) Aprilie 1877.

(Rezumat)

M. S. Domnitorul, în prezența lui Ion Brătianu și a Ministrului Afacerilor Streine, primește pe Baronul Stuart, Consul general al Rusiei, care se întoarce dela Chișinău pentru a da explicațiuni asupra în-

trării neașteptate a trupelor ruse în România. Baronul Stuart e însărcinat a declară că eră imposibil a amână intrarea trupelor, din moment ce declarațiunea de răsboiu a fost oficial făcută la Constantinopol și din moment ce a fost dat ordinul a deschide ostilitățile în Asia. Dela sine se înțelege că Rusia va observà în toate punctele convențiunea încheiată cu România, și Marele Duce a anunțat solemn poporului Român că armata rusă intră ca amică într'o țară amică.

M. S. Domnitorul răspunde că speră cum că Împăratul, înainte de apropiata Sa întoarcere la Sf. Petersburg, precum și Marele Duce, vor reînnoì în scris declarațiunile în sensul indicat, pentru ca situațiunea să poată fi prezintată Camerelor în lumina sa adevărată, spre a face să tacă opoziționea în contra convențiunii. În ceea ce privește proclamațiunea Marelui Duce Nicolae către locuitorii români, aceasta a jignit pe M. S. Domnitorul, căci El singur este în drept a Se adresà poporului român.

Baronul Stuart scuzează această proclamațiune prin necesitatea de a anunțà Românilor în mod public, că armata rusă n'a intrat cu gânduri dușmănești. Convențiunea încheiată cu guvernul nefiind încă cunoscută, ar fi fost greu de ales o altă cale. Marele Duce va declarà bucuros aceasta prin o scrisoare către M. S. Domnitorul.

Mesagiu

pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare.

14 (26) Aprilie 1877.

La 9 Aprilie M. S. Domnitorul dăruise din lista Sa civilă 100.000 lei pentru a se plăti ofițerilor indemnitatea de răsboiu pe luna curentă, ce nu fusese încă votată de Camere.

Domnilor Senatori, Domnilor Deputați,

Grelele împrejurări prin cari trece țara noastră, M'au făcut să vă convoc în sesiune extraordinară.

Răsboiul a izbucnit. Stăruințele noastre pe lângă Înalta Poartă și Puterile garante, ca neutralitatea noastră, pentru a căreia menținere, în decurs de un an,

am făcut atâtea sacrificii și care de către înșeși Cabinetele străine ni se cere ca o datorie, stăruințele noastre ca această neutralitate să ni se recunoască și ca un drept, au rămas fără succes; Înalta Poartă s'a refuzat chiar de a introduce această cerere în sânul Conferinței din Constantinopol.

Într'o asemenea situațiune, România, abandonată de sprijinul altora, nu mai are să compteze decât pe sine.

Vom invocà dar ocrotirea Dumnezeului părinților noștri, care în ora pericolului nu ne-a lipsit nici odată.

Consultând interesele națiunii, povățuindu-ne de tradițiunile strămoșești, ne vom răzimà pe patriotismul tuturor Românilor și, la caz de nevoie, vom recurge chiar la brațul fiilor țerii.

Domnilor Mei, dacă astăzi nu mai putem a ne bucurà de neutralitatea pământului nostru, ca nerecunoscută de nimeni, datoria noastră este ca, cu orice preț, cu orice sacrificiu, să ferim ca România să nu devie teatrul războiului, ca orașele și satele noastre să nu fie prefăcute în cenușă, ca poporațiunile noastre să nu fie masacrate, ca avuțiile noastre, fructul muncii în timp de douăzeci de ani de pace, să nu se nimicească în mijlocul unui războiu pe care nu l-am voit, pe care nu l-am provocat prin vina noastră.

Domnilor Senatori, Domnilor Deputați,

Intrarea armatelor imperiale ruse este un eveniment european, în contra căruia nu știm ca Puterile garante să fi protestat. Aparține D-voastre ca, în puterea art. 123 din Constituțiune, să-Mi trageți linia de urmare ce guvernul Meu va aveà a țineà.

Odată cu intrarea armatelor rosiene pe teritoriul nostru, Maiestatea Sa Imperatoarele Alexandru, unul din puternicii garanți ai existenței politice și ai drepturilor României, ne-a declarat că nu este în intențiunile Sale, că nu este în voința Sa, de a lovì în aceste drepturi, de a atinge instituțiunile și guvernul autonom al acestei țeri. Ca semn de recunoașterea individualității noastre politice și de asigurarea pacinicei funcționări a instituțiunilor noastre, Bucureștii, capitala României, nu va fi ocupat de trupele rosiene.

Până ce D-voastre vă veți rostì, guvernul Meu, față cu armata imperială a observat și va observà o atitudine de rezervă, singura ce este permisă puterii executive într'un Stat constituțional. Această ținere în rezervă este desemnată prin încheierea Consiliului de Ministri, dată și publicată în ziua de 12 Aprilie.

Ministrul Meu vă va supune toată corespondența diplomatică ținută de guvernul Meu cu cabinetele străine în mijlocul ultimelor evenimente.

Domnilor Senatori, Domnilor Deputați,

Misiunea D-voastre în această sesiune extraordinară este mărginită prin înseși împrejurările dureroase în mijlocul cărora patria este învăluită.

Activitatea D-voastre va aveà mai cu deosebire a se ocupà de situațiunea politică a țerii și a da guvernului Meu mijloacele trebuitoare pentru a puteà face față greutăților răsboiului, pentru a apărà drepturile și interesele României.

Astfel, Domnilor Mei, activitatea D-voastre fiind concentrată asupra unicei trebuințe de astăzi: salvarea

țerii și a instituțiunilor ei, am tot temeiul de a crede că pe acest tărâm diviziuni de partide, uri și sfâșieri din lăuntru nu mai există. Un apel de înfrățire ar fi din parte-Mi chiar de prisos. Fii ai aceleași țeri, D-voastre nu puteți aveà și nu aveți, am ferma convicțiune, decât un singur gând, o singură voință, un singur scop: binele mumei noastre a tuturor, binele României.

Cât pentru Mine, Domnilor Senatori și Domnilor Deputați, fiți siguri că-Mi voiu face datoria. Din ziua de când am pus piciorul pe acest pământ, am devenit Român. Din ziua de când M'am suit pe acest Tron, ilustrat prin atâția mari și glorioși Domni, cugetările lor au devenit marea gândire a domniei Mele: realțarea României, împlinirea misiunii sale la gurile Dunării și, mai presus de toate, mănținerea drepturilor ei ab antiquo, apărarea integrității hotarelor ei. Și întru îndeplinirea acestei sfinte datorii, fie bine încredințată țara Mea că, în capul junei și bravei noastre armate, voiu ști a plăti cu persoana Mea.

Dumnezeu să proteagă România!

Dumnezeu să binecuvinteze patrioticele D-voastre lucrări!

Carol.

Președintele Consiliului Ministrilor, Ministru de Interne și ad-interim la Finanțe, I. C. Brătianu; Ministru Afacerilor Străine, Mihail Kogălniceanu; Ministru Agriculturii, Comerțului și Lucrărilor publice, I. Docan; Ministru Cultelor și Instrucțiunii publice, G. Chițu; Ministru Justiției, I. Câmpineanu; Ministru de Răsboiu, General Al. Cernat.

Scrisoare

către Marele Duce Nicolae, Comandantul şef al armatei imperiale ruse.

16 (28) Aprilie 1877.

Monseniore,

Am onoare a recomandà graţioasei Voastre primiri pe d-l A. Plagino, fost Preşedinte al Senatului României, fost Ministru, pe care l-am numit Comisar general pe lângă A. V. I. pentru executarea Convenţiunii încheiate între ambele noastre guverne.

Înalta poziţiune socială ce el ocupă în ţară şi distincţiunea cu care a îndeplinit în totdeauna înaltele funcţiuni ce i-au fost încredinţate, Îmi sunt chezăşii sigure că se va achità cu zel şi inteligenţă de importanta misiune ce i-am încredinţat şi că va ştì să-şi câştige bunăvoinţa A. V. I.

Organul direct al guvernului Meu pe lângă A. V. I. pentru executarea Convenţiunii noastre fiind astfel numit, sunt încredinţat că de acum înainte toate dificultăţile relative la interpretarea şi aplicaţiunea ei practică vor fi înlăturate, şi că ea va funcţionà regulat, spre satisfacerea şi folosul reciproc al ambelor noastre ţeri. În momentul când adresez aceste linii A. V. I., Mă întorc dintr'o inspecţiune ce am făcut la Giurgiu, pentru a vedeà Eu Însumi poziţiunile ocupate de trupele Mele, şi sunt satisfăcut de măsurile luate pentru a le pune la adăpost de orice surprindere sau năvălire neprevăzută din partea Rusciucului. M'am asigurat la Giurgiu că în lagărul turcesc domneşte o mare descurajare; această ştire este dealtmintrelea întărită prin nemişcarea în care stau trupele otomane.

Totuș am putut să Mă conving că lucrările de apărare ce s'au adaos de curând acestei fortărețe sunt bine dispuse.

În momentul când Mă duceam la una din gardele noastre mari, așezate pe țărmul Dunării, pentru a observà mai bine pozițiunile de pe țărmul drept, lagărul turcesc a fost alarmat; dar totul s'a mărginit la această inofensivă manifestațiune.

În drumul Meu dela Giurgiu la București, am vizitat tabăra dela Vidra, unde am avut ocaziunea a admirà pentru întâia oară ținuta frumoasă a trupelor imperiale.

Telegramă

către Impăratul Rusiei, la Chișinău.

17 (29) Aprilie 1877.

M. V. să-Mi permită a recurge la calea telegrafică pentru a-I trimite, cu un moment mai curând, urările fierbinți ce fac cu ocaziunea zilei Sale de naștere.

Aș fi fost fericit a aduce în persoană M. V., care se află așà de aproape de granița noastră, expresiunea acestor urări. Gravele împrejurări în cari ne găsim și pericolul ce este așà de aproape de România, numai ele M'au împiedicat a îndeplinì o datorie atât de scumpă inimii Mele. Dumnezeu să ocrotească glorioasa domnie a M. V.; nobilele și generoasele Sale vederi să se împlinească, pentruca Orientul să se poată bucurà în sfârșit de o lungă eră de fericire și de prosperitate.

Am fost adânc mișcat de amabila scrisoare a M. V., cum și de misiunea Principelui Dolgoruki, pe care l-am rugat a se face interpretul simțemintelor de recunoștință ce ne însuflețesc, pe Mine și țara Mea, pentru M. V. I.

Scrisoare

către Marele Duce Nicolae.

17 (29) Aprilie 1877.

Prin scrisoarea din 14 (26) Aprilie, la care se referă M. S. Domnitorul, Marele Duce Nicolae motivă trecerea pripită a Rușilor ca urmare imediată a manifestului Țarului din 12 (24) Aprilie, prin care se ordonase armatei să treacă granița Turciei, ceeace, după părereaMarelui Duce Nicolae, impuneà trecerea deodată a ambelor armate din Caucaz și din Basarabia.

Monseniore,

Căpitanul Popoff Mi-a îmmânat ieri scrisoarea A. V. I. și Mă grăbesc a exprimà A. V. I. via Mea recunoștință pentru sentimentele de prietenie și de vădită simpatie ce cuprinde cu privire la Mine, precum și pentru explicațiunile ce Mi s'au dat despre trecerea pripită a trupelor M. S. Țarului peste granița românească.

Am apreciat deplin valoarea motivelor strategice cari au determinat trecerea aceasta înainte de a fi intrat în vigoare convenția încheiată între guvernul imperial și guvernul Meu, și sunt fericit, Monseniore, a aveà această ocaziune spre a Vă mulțumì, în numele Meu și al țerii Mele, pentru conduita plină de socotință cu care s'au purtat trupele de sub comanda Voastră, dela intrarea lor până astăzi.

A. V. I. S'a putut convinge că trupele Mele prin măsurile ce fuseseră luate la Barboși, ar fi ținut, fără îndoială, la onorul de a apără acest punct important până la sosirea armatelor M. S. Țarului, dacă stadiul mobilizării armatei Mele ar fi fost atunci atât de înaintat ca s'o poată face într'un chip eficace.

De două zile mobilizarea e pe cale de a se efectuà și sunt fericit că pot comunicà A. V. I. că o parte din trupele Mele se află acum în stare a acoperì Bucureștii contra unei eventuale năvăliri de pe malul drept al Dunării. Am așezat apoi un corp de 12.000 de oameni în România Mică cu menirea de a apără această parte a teritoriului nostru.

In momentul când scriu, n'am nici un indiciu spre a cunoaște cu exactitate intenția forțelor turcești întrunite pe malul dela Rusciuc, efectivul, ce variază în fiecare zi, și mișcarea ce ar puteà-o executà. Trebue să rămâiu prin urmare într'o stare de așteptare în ceeace privește prescripțiunile de dat trupelor Mele.

Mă folosesc de bunele dispoziții în cari se află A. V. I. de a vedeà corespondența noastră activându-se, spre a-I probà cât de mult împărtășesc dorința Sa din toată inima. Mi-ar fi de mare preț a cunoaște vederile precum și trăsăturile generale ale planului Său de acțiune, pentru ca astfel să pot mai bine chibzuì prescripțiunile de trebuință cu privire la trupele Mele.

Sunt cu totul încredințat că în ceasul când A. V. I. va cetì aceste rânduri, convențiunea noastră va fi intrat în vigoare.

Invocând din tot sufletul cele mai glorioase isbânzi pentru frumoasa și viteaza armată, pe care M. S. Impăratul a pus-o sub conducerea A. V. I., spre împlinirea unei mari și nobile misiuni, Vă rog, etc.

Scrisoare

către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.

17 (29) Aprilie 1877.

În mijlocul marei neliniște și a excitațiunii continue în care trăim de cincisprezece zile, abiă am găsit timpul pentru a-Ți trimite aceste câteva rânduri scrise în fuga condeiului. Intrarea precipitată a armatei ruse ne-a surprins într'un mod cu atât mai neplăcut, cu cât trupele Mele se găsiau pe puncte expuse pericolului și nu erau încă pregătite a susținea un atac. Prin urmare, ele au fost retrase dela Dunăre, chiar în aceeaș noapte, ceeace a surprins atât pe Rușî cât și pe Turci; acești din urmă au rămas nedumiriți despre scopul nostru. În acelaș timp am adus la cunoștința guvernelor străine intrarea Rușilor. Aceste măsuri au dat o direcție bună intereselor noastre. Rușii văd că noi nu lăsăm să fim luați peste picior; iar Turcii, crezând că noi vom fi în contra Rușilor, n'au îndrăznit să întreprindă nimic în contra noastră. A doua zi, Marele Vizir Mi-a telegrafiat că Poarta speră că se va puteà sprijinì pe România.

Neînțelegerea cu Rusia a fost regulată în modul cel mai mulțămitor.

Convențiunea privitoare la trecerea trupelor rusești, care a intrat în vigoare, ne va îndușmănì firește cu Turcii, precum am spus-o ieri glumind către cei doi

adiutanți ruși. Dar acum trupele Mele sunt mobilizate și au ocupat pozițiunile lor; apoi, din cauza creșterii Dunării, Turcii se vor teme de pericolele unei treceri a fluviului. Ieri seara ni s'a dat dela Giurgiu un semnal de alarmă; însă nu erà nimic; panica este aici așà de mare, încât pretutindeni lumea vede Turci.

Sunt încă reținut la București de regularea unei cestiuni importante; totuș sper să pot plecà în curând pentru a trece în inspecțiune corpul II de armată ce se află pe Argeș. Înaintarea Rușilor este înceată, pentrucă în urma ploilor mari comunicațiunile sunt întrerupte; tocmai peste opt sau zece zile Rușii vor sosì în împrejurimile Bucureștilor.

Cu toate acestea, e posibil ca Turcii să facă încercare de a trece Dunărea aproape de Oltenița. Vidinul e cu îngrijire observat dela Calafat; dar până în prezent totul e liniștit acolo. După informațiuni din izvor bun, starea armatei turcești nu ar fi bună; o descurajare generală ar domnì în ea. Cred și sper că în trei luni campania va fi terminată. Trecera Dunării este, poate, singurul obstacol serios; dar el va fi ușor de învins cu minunatul material cu care sunt aprovizionați Rușii. Soldații și ofițerii ruși nu fac neajunsuri și cele mai bune relațiuni există între ei și autoritățile noastre, precum și cu populațiunea.

Deschiderea Camerelor a fost unul din momentele cele mai solemne ale domniei Mele; când am apărut și am cetit discursul Tronului, entuziasmul a fost absolut indescriptibil; Românii trebue să fi simțind astăzi că le sunt absolut necesar. Elisabeta se ocupă de ambulanțe; Ea este stăpână pe sine, liniștită și nu cunoaște frica.

Acum trebue să termin, căci o să am un consiliu. Aceste consfătuiri țin uneori până la o oră de dimineață; deci nu mai e cestiune de odihnă, cu atât mai puțin că, chiar în timpul nopții, sosesc depeși: ieri am primit 65 de telegrame! Posta funcționează încă regulat. Noi vom telegrafiă adeseori; să nu ai deci nici o teamă.

Scrisoare

către Impăratul Rusiei, la Chișinău.

18 (30) Aprilie 1877.

Sire,

Grațioasa depeșă ce M. V. I. Mi-a trimis, Mi-a dat o nouă dovadă de simțemintele Sale binevoitoare pentru Mine și pentru România. Am fost adânc mișcat de aceasta.

Sunt fericit a puteà să aduc la cunoștința Sa că convențiunea ce regulează trecerea trupelor imperiale prin teritorul nostru a fost votată, întrunind o mare majoritate în sânul Corpurilor Legiuitoare.

Exprimând M. V. I. via Mea recunoștință pentru toate semnele de atențiune al căror obiect am fost din partea Sa, rog pe M. S. I. a crede în simțemintele respectoase ce Mă însuflețesc pentru Augusta Sa persoană și cu cari, rămân, Sire, etc.

Carol.

CUPRINSUL

1866.

		Pag.
Mart. 29	(April. 10), Scrisoare către Principele Carol-Anton de Hohenzollern.	1
April. 3	(15), Berlin. Răspunsul Principelui Carol-Anton la telegrama lui Ion Brătianu	2
„ 4	(16), Berlin. Scrisoare către Princ. Carol Anton .	2
„ 16	(28), Scrisoare către Doamna Hortensia Cornu la Paris	3
„ 23	(Maiu 5), Telegramă către Ion Brătianu la Paris.	4
„ 27	(Maiu 9), Telegramă către Bălăceanu şi Brătianu la Paris	5
„ 30	(Maiu 12), Scrisoare către Regele Prusiei . .	5
„ „	„ Demisiunea din armata prusiană	6
Maiu 1	(13), Zürich .Scrisoare către Napoleon III . .	7
„ „	Zürich. Scrisoare către Alexandru II, Ţarul Rusiei	8
„ „	Zürich. Scrisoare către Sultanul Abdul-Azis	10
„ 6	(18), Baziaş. Telegramă către Landammanul Aepli la San-Gall.	11
„ 8	(20), Turnu-Severin. Telegramă către Princ. Carol-Anton	11
„ „	Scrisoare către Impăratul Francisc Iosif. .	11
„ „	Turnu-Severin. Telegramă către Locotenenţa Domnească la Bucureşti	12

Pag.

Maiu 9 (21), Slatina. Telegramă către Principele Carol-Anton. 12
„ „ Piteşti. Răspuns la urarea de întâmpinare a Locotenentului Domnesc General Nicolae Golescu şi a Preşedintelui Consiliului de Ministri Ion Ghica 12
„ „ Răspuns la urarea de întâmpinare a deputaţiunii oraşului Piteşti 13
„ 10 (22), Jurământul depus în Adunarea Deputaţilor. 13
„ „ Declaraţie solemnă rostită în Adunarea Deputaţilor 14
„ „ Telegramă pentru amnistia condamnaţilor pentru crime şi delicte politice 15
„ „ Decret pentru amnestia condamnaţilor pentru crime şi delicte politice 15
„ 11 (23), Mesagiu anunţând Adunării Deputaţilor formarea întâiului Minister 16
„ „ Proclamaţie către ţară. 17
„ „ Răspuns la cuvântarea Mitropolitului Primat cu ocazia primirii la Palat 18
„ „ Răspuns Episcopului catolic 18
„ „ Răspuns la oda de felicitare a deputaţiunii Bisericii Evangelice 18
„ „ Răspuns Preşedintelui Camerei Deputaţilor. 18
„ „ Răspuns Preşedintelui Curţii de Casaţie . 19
„ „ Răspuns Preşedintelui Curţii de Conturi . 19
„ „ Răspuns Vicepreşedintelui Consiliului de Stat 20
„ „ Răspuns Primarului Capitalei 20
„ „ Răspuns Ministrului de Răsboiu 20
„ „ Răspuns Inspectorului general al Gardei Naţionale 21
„ „ Răspuns la felicitarea Consiliului comunal din Ploeşti 21
„ 12 (24), Proclamaţie către armată după prestarea jurământului de credinţă 21

Pag.

Maiu 14 (26), Scrisoare către Preşedintele Adunării Deputaţilor 22
„ 15 (27), Telegramă către Ieşeni 22
„ 21 (Iun. 2), Proclamaţie către ţară 23
„ 24 (Iun. 5), Cuvântare către ofiţeri 24
Iunie 2 (14), Scrisoare către Ministrul Cultelor şi Instrucţiunii publice 26
„ 21 (Iul. 3), Ordin de zi către Garda Naţională. . . 26
„ 30 (Iul. 12), Jurământul pe Constituţie 27
„ „ „ Cuvântare în Adunarea Constituantă după jurământul pe Constituţie 27
Iulie 6 (18), Mesagiu pentru închiderea Camerei . . . 30
„ 7 (19), Răspuns la cuvântarea lui Costaforu . . . 31
„ 16 (28), Scrisoare către Princ. Carol-Anton . . . 32
August 5 (17), Scrisoare către Impăratul Napoleon III. . 35
„ 6 (18), Scrisoare către C. A. Rosetti, fostul Ministru al Instrucţiei Publice 36
„ 10 (22), Scrisoare către Ministrul Finanţelor. . . 38
„ 17 (29), Cuvântare către Ieşeni 39
„ 21 (Sept. 2), Toast la banchetul din sala Teatrului din Iaşi 41
„ 23 (Sept. 4), Proclamaţie către Ieşeni 42
„ 24 (Sept. 5), Scrisoare către Primarul Iaşilor. . . 42
Sept. 5 (17), Scrisoare către mama lui Anastasie Panu . 43
„ 28 (Oct. 10), Scrisoare către Principele-Moştenitor al Prusiei 44
Oct. 8 (20), Scrisoare către Marele Vizir 47
„ „ Scrisoare către Ion Ghica, Preşedintele Consiliului de Ministri 49
„ 9 (21), Proclamaţiune către ţară în ajunul plecării la Constantinopol 50
„ „ Răspuns către Consulii Puterilor străine . 51
„ 20 (Noem. 1), Toast la prânzul oferit de Midhat Paşa la Rusciuc 52
„ 21 (Noem. 2), Răspuns către Primarul Capitalei la întoarcerea dela Constantinopol 52
„ „ „ Răspuns Mitropolitului Primat 53

1866

Pag.

Oct. 21 (Noem. 2), Comunicare prin presă 53
„ 27 (Noem. 8), Scrisoare către Sultan 53
Noem. 14 (26), Scrisoare către Principele Gorciacoff, Cancelarul Rusiei 54
„ 15 (27), Mesagiu pentru deschiderea întâiei Adunări legislative constituționale 55
Dec. 15 (27), Răspuns la Adresa Adunării Deputaților . 60
„ 16 (28), Scrisoare către Impăratul Napoleon III. . 60
„ 18 (30), Răspuns la Adresa Senatului 61
„ 25 (1867 Ian. 6), Răspuns la cuvântarea Mitropolitului Primat, Președintele Senatului, când a prezintat actul de mare naturalizare a A. S. R. Principelui Carol-Anton de Hohenzollern 62

1867.

Ianuar. 1 (13), Răspuns la felicitarea de anul nou a Consiliului de Ministri 63
„ „ Răspuns Mitropolitului Primat 63
„ „ Răspuns Senatului și Camerei Deputaților. 64
„ „ Răspuns Rectorului Universității din București 64
„ „ Răspuns Ministrului de Răsboiu în numele ofițerilor 65
„ „ Răspuns Corpului diplomatic și consular . 66
„ 4 (16), Răspuns către Comitele Tecchio de Bayo, Agent Politic și Consul general al Italiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare . 66
„ 15 (27), Răspuns către de Saint Pierre, Agent și Consul general al Prusiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare 67
„ „ Răspuns către John Green, Agent și Consul general al Marii Britanii și Irlandei, la prezentarea scrisorilor de acreditare . 67

1867

Pag.

Fevr. 1 (13), Răspuns la felicitările Preşedintelui Adunării Deputaţilor cu ocaziunea venirii A. S. R. Principelui Frideric, fratele M. S. Domnitorului, şi a căsătoriei Principesei Maria, sora A. S. R., cu Comitele de Flandra 67

„ 3 (15), Răspuns Mitropolitului Primat 68

„ 5 (17), Răspuns Preşedintelui Senatului 68

„ „ Răspuns Primarului Capitalei. 69

„ 6 (18), Scrisoare către Generalul Nicolae Mavros, Preşedintele Comisiunii de binefaceri. . 69

„ „ Discurs către Comisiunea de binefaceri . 70

„ 21 (Mart. 5), Răspuns către Baronul Eder, Agentul şi Consulul general al Austriei, la prezentarea scrisorilor de acreditare . . . 71

Martie 7 (19), Răspuns către Susinno, Agent şi Consul general al Italiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare 71

„ „ Răspuns către Susinno, Agentul şi Consulul general al Italiei, la primirea marelui Cordon al ordinului S-ţilor Mauriciu şi Lazăr. 72

„ 29 (April. 10), Răspuns către Baronul de Offenberg, Consul general al Rusiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare. . . . 72

April. 1 (13), Toast în sănătatea Principelui Mihail III Obrenovici, al Serbiei 73

„ 8 (20), Răspuns la urările Adunării Deputaţilor . 73

„ „ Răspuns la urările adresate de Ion Brătianu, Ministrul de Interne, în numele corpului administrativ 74

„ 13 (25), Mesagiu pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare 74

1 19 (Maiu 1), Răspuns către Czapkay, Consulul general al Statelor-Unite din America, la prezentarea scrisorilor de acreditare . . 76

Maiu 10 (22), Cuvântare către delegaţi 77

„ 12 (24), Scrisoare către Doamna Cornu la Paris . 78

1867

		Pag.
Maiu	14 (26), Telegramă către Împăratul Napoleon III. .	79
„	20 (Iun. 1), Scrisoare către Doamna Cornu la Paris.	80
Iunie	1 (13), Răspuns către Radovici, trimis extraordinar al Principelui Muntenegrului, pentru a aduce insemnele ordinului Danilo . . .	80
„	„ Toast la prânzul dat în onoarea lui Radovici, trimis extraordinar al Muntenegrului.	81
„	2 (14), Scrisoare către fostul Domnitor Alexandru Ioan I Cuza	81
„	19 (Iul. 1), Ordin de zi către garnizoana din Iaşi .	82
Iulie	21 (Aug. 2), Răspuns către de Saint-Pierre, Agentul şi Consulul general al Prusiei	83
Aug.	27 (Sept. 8), Răspuns către Membrii Societăţii literare române	84
Sept.	10 (22), Cuvântare la împărţirea steagurilor Gardei cetăţeneşti	84
„	28 (Noem. 10), Scrisoare către Ministrul de Finanţe.	85
Oct.	25 (Noem. 6), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare	85
„	26 (Noem. 7), Răspuns la urarea Mitropolitului Primat, în ziua Sfântului Dimitrie, patronul catedralei şi al ţerii	87
„	„ „ Răspuns către Keun, Consulul general al Ţerilor-de-Jos, la prezentarea scrisorilor de acreditare	88
Noem.	7 (19), Răspuns către Comitele Kayserling Rautenburg, Consul general al Prusiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare	88
„	30 (Dec. 12), Răspuns către profesorii Şcoalei normale Carol I cu ocazia vizitei domneşti .	89
Dec.	9 (21), Scrisoare către Ministrul Cultelor şi Instrucţiunii publice	90

Pag.

1868.

Ian. 1 (13), Ordin de zi către armată 91
„ 3 (15), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 91
„ 13 (25), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 100
„ 18 (30), Scrisoare către Principele Gorciacoff. . . 102
„ „ Scrisoare către Împăratul Rusiei 103
„ 21 (Fevr. 2), Răspuns la Adresa Senatului 103
„ 23 (Fevr. 4), Răspuns la Adresa Adunării Deputaților 104
Fevr. 24 (Mart. 7), Scrisoare către Principele Carol-Anton. 104
Mart. 25 (April. 6), Scrisoare către Principele Carol-Anton. 108
April. 28 (Maiu 10), Răspuns către Mellinet, Agent și Consul general al Franciei, la prezentarea scrisorilor de acreditare 108
Maiu 9 (21), Scrisoare către Ministrul de Răsboiu, pentru desființarea bătăiei în armată 109
„ 10 (22), Răspuns către Primarul Capitalei la aniversarea zilei de zece Maiu 110
Iunie 10 (22), Mesagiu pentru închiderea Adunării Deputaților 110
„ 18 (30), Scrisoare către Principele Regal al Prusiei. 112
Iulie 19 (31-24 Aug.), Răspunsuri la urările adresate în călătoria M. S. Domnitorului prin județele Muscel, Argeș și Dâmbovița . . . 114
„ 27 (Aug. 8), Cuvântare la împărțirea premiilor în Școala de Agricultură dela Pantelimon . 115
Aug. 1 (13), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 115
„ 14 (26)—18 (30), Răspunsuri la urările adresate în călătoria M. S. Domnitorului prin munții Dâmboviței și ai Prahovei 119
Sept. 2 (14), Mesagii pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare. 120
„ 7 (19), Răspuns către T. Axelov, Consulul general al Greciei, la prezentarea scrisorilor de acreditare 121

1868

Pag.

Sept. 10 (22), Toast la inaugurarea lucrărilor Căii Ferate Bucureşti-Galaţi 122
„ 15 (27), Cuvântare la deschiderea sesiunii Societăţii literare române 122
„ 21 (Octom. 3), Mesagii pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare 122
„ „ „ Răspuns la toastul Colonelului Cernat, cu ocazia vizitării cazărmii regimentului al 5-lea de linie 124
Oct. 18 (30), Scrisoare către Principele Regal al Prusiei. 124
Noem. 4 (16), Scrisoare către Marele Vizir Ali-Paşa . 127
„ „ Răspuns către Baronul Fava, reprezentantul Italiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare 128
„ 14 (26), Scrisoare către Sultan 128
„ 15 (27) Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 130
„ 21 (Dec. 3), Scrisoare către Preşedintele Consiliului de Ministri. 137
Dec. 1 (13), Răspuns la Adresa Adunării Deputaţilor . 138
„ 4 (16), Scrisoare către Principele Regal al Prusiei. 139
„ 5 (17), Răspuns la Adresa Senatului 140
„ 24 (1869, Ian. 5), Răspuns către Pitteurs-Stiegarts, Consulul general al Belgiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare 141
„ 26 (1869, Ian. 7), Răspuns către Comitele Kayserling-Rautenburg, Consul general al Prusiei, cu ocazia investirii lui cu funcţiunile şi titlul de Consul General al Confederaţiunii Germaniei de Nord 142

Pag.

1869.

Ian. 1 (13), Ordin de zi către armată 144
„ „ Răspuns la urarea de anul nou a Mitropolitului Primat 144
„ 18 (30), Scrisoare către Regele Wilhelm al Prusiei. 145
„ 28 (Fevr. 9), Scrisoare către Comitele de Bismarck. 146
Fevr. 2 (14), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 146
„ 16 (28), Răspuns către Zulauf de Pottemburg, Agentul Austro-Ungariei, la prezentarea scrisorilor de acreditare 148
„ 27 (Mart. 11), Ordin de zi către armată 149
Mart. 10 (22), Ordin de zi către armată 151
„ 11 (23), Răspuns la toastul Comandantului Reg. 2 de Infanterie cu ocazia vizitării cazarmei din Dealul Spirei. 153
„ 22 (April. 3), Scrisoare către Princ. Carol-Anton. 153
April. 16 (28), Iaşi, Scrisoare către Ministrul Cultelor şi Instrucţiunii publice 155
„ 20 (Maiu 2), Răspunsuri la cuvântările ofiţerilor garnizoanei Iaşi 157
„ 29 (Maiu 11), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 158
Maiu 7 (19), Scrisoare către Preşedintele Consiliului de Ministri 159
„ 10 (22), Răspuns la urările Senatorilor şi Deputaţilor. 160
„ „ Toast la prânzul dela Palat 161
„ 21 (Iun. 2), Răspuns la Adresa Adunării Deputaţilor 161
„ „ „ Răspuns către Primarul Capitalei la prezentarea Consiliului Comunal. . . . 162
Iunie 3 (15), Răspuns la scrisoarea Regelui Greciei . 163
„ 14 (26), Ordin de zi către oastea întrunită în tabără la Furceni. 163
„ 29 (Iul. 11), Cuvântare către oastea întrunită la Furceni. 165
Iulie 8 (20), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 165

Pag.

Iulie 25 (Aug. 6), Scrisoare către Principele Carol-Anton. 168
Aug. 25 (Sept. 6), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 169
Oct. 5 (17), Neuwied, Telegramă către Preşedintele Consiliului de Ministri 170
„ 6 (18), Neuwied, Telegramă către Mitropolitul Primat 172
„ 11 (23), Telegramă către Preşedintele Consiiiului de Ministri 172
„ 21 (Noem. 2), Telegramă către Preşedintele Adunării Deputaţilor 172
„ 24 (Noem. 5), Telegramă către Preşedintele Consiliului de Ministri 173
Noem. 12 (24), Răspuns către Primarul Capitalei la intrarea solemnă în Bucureşti împreună cu M. S. Doamna Elisabeta 173
„ „ Răspuns către Primarul Capitalei după binecuvântarea căsătoriei la Mitropolie. . 174
„ 13 (25), Răspuns la urările rostite de Primul Preşedinte al Curţii de Casaţie, de Preşedintele Curţii de Conturi, de Primul Preşedinte al Curţii de Apel din Bucureşti şi de Rectorul Universităţii din Bucureşti cu ocaziunea căsătoriei 174
„ „ Răspuns la urarea Primarului din Iaşi, rostită în numele delegaţilor tuturor judeţelor 175
„ „ Răspuns la urarea Ministrului de Răsboiu, rostită în numele armatei 176
„ „ Răspuns către Comandantul gardei civice. 176
„ „ Răspuns către Reprezentanţii Puterilor străine 177
„ 15 (27), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 177
„ 16 (28), Răspuns la urările Senatului pentru căsătorie 189
„ „ Răspuns la urările Adunării Deputaţilor pentru căsătorie 190

1869

Pag.

Ncem. 16 (28), Scrisoarea M. S. Doamnei către Preşedintele Consiliului de Ministri 190
„ „ Răspuns către Zukici, Agentul Serbiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare. . . 191
„ 18 (30), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 191
„ 19 (Dec. 1), Scrisoare către Preşedintele Consiliului de Ministri 193
„ „ „ Scrisoare către Primarul Capitalei . . . 194
„ 30 (Dec. 12), Răspuns la Adresa Adunării Deputaţilor. 195
Dec. 8 (20), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 196
„ 14 (26), Actul de inaugurare a Universităţii din Bucureşti, completată cu Facultatea de Medicină. 198
„ „ Cuvântare la inaugurarea Universităţii din Bucureşti, completată cu Facultatea de Medicină 199
„ „ Toast pentru Universităţile din Bucureşti şi Iaşi. 201

1870.

Ian. 1 (13), Ordin de zi către armată 202
„ 2 (14), Răspuns către Cavalerul de Moyard, Reprezentantul Belgiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare 202
„ 16 (28), Scrisoare către D. A. Sturdza, Agentul diplomatic la Constantinopol 203
Fevr. 1 (13), Scrisoare către Principele Dimitrie Ghica, fostul Preşedinte al Consiliului de Ministri. 204
„ 12 (24), Răspuns către Radowitz, Reprezentantul Confederaţiunei Germaniei de Nord, la prezentarea scrisorilor de acreditare . . 204
„ 18 (Mart. 2), Scrisoare către fostul Domnitor Alexandru Ioan I Cuza. 205
Mart. 16 (28), Răspuns la toastul Comandantului Batalionului IV de Vânători 206

Pag.

Mart. 20 (April. 1), Scrisoare către Principele Carol-Anton. 206
„ 23 (April. 4), Răspuns la toastul Comandantului Reg. 3 de Cavalerie (Roşiori) în Cazarma Malmezon 208
April. 8 (20), Mesagiu de prorogarea Corpurilor Legiuitoare 208
Maiu 1 (13), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 209
„ „ Mesagiu pentru disolvarea Corpurilor Legiuitoare 210
„ 9 (21), Proclamaţiune către ţară. 210
„ 20 (Iun. 1), Răspuns la toastul Comandantului Reg. al 4-lea de Infanterie în cazarma din Dealul-Spirei 211
„ 21 (Iun. 2), Răspuns la discursul Mitropolitului Primat, ţinut la sărbătoarea Sf. Impăraţi Constantin şi Elena, hramul Mitropoliei . 212
Iunie 14 (26), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 212
„ 25 (Iul. 6), Răspuns la adresa de lealitate a cetăţenilor Ploeşteni 213
Aug. 28 (Sept. 9), Scrisoare către Regele Prusiei, anunţându-I naşterea A. S. Principesei Maria . 213
„ „ „ Scrisoare către Princ. Regal al Prusiei. . . 215
Sept. 15 (27), Răspuns către Societatea Academică Română, la deschiderea sesiunii generale . 215
„ 17 (29), Răspuns la toastul Comandantului Regimentului 2 de Artilerie. 216
Oct. 12 (24), Răspuns la toasturile dela prânzul din Ploeşti 216
Noem. 3 (15), Răspuns către Barteleyns de Fosselaert, Consulul general al Belgiei, la prezentarea scrisorilor de acreditare 217
„ 15 (27), Răspuns către Primarul şi Consiliul Comunal al Capitalei la primirea la Palat . 218

Pag.

Noem. 15 (27), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 218
„ 25 (Dec. 7), Scrisori către Puterile garante . . . 224
„ 29 (Dec. 11), Răspuns la Adresa Senatului 225
Dec. 10 (22), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 225
„ „ Scrisoare publicată în „Gazeta de Augsburg“ 226
„ 11 (23), Răspuns la Adresa Adunării Deputaţilor . 228

1871.

Ian. 1 (13), Ordin de zi către armată 230
Mart. 23 (April. 4), Scrisoare către Împăratul Wilhelm. în urma manifestaţiei antigermane din Capitală. 230
„ 25 (April. 6), Răspuns către Peixoto, Consulul Statelor-Unite Americane, la prezentarea scrisorilor de acreditare 232
April. 8 (20), Telegramă către Lascar Catargiu, Preşedintele Consiliului de Ministri 232
„ „ Telegramă către Nicolae Kretzulescu, Ministrul de Justiţie şi ad-interim la Lucrările publice 233
„ „ Telegramă către General Tell, Ministru de Çulte şi Instrucţiune publice . . . 234
„ 10 (22), Răspuns la cuvântarea Directorului Gimnaziului din Galaţi 234
„ 11 (23), Ordin de zi către armată 235
„ 27 (Maiu 9), Răspuns către Primarul din Iaşi, la plecare din oraş 235
Maiu 10 (22), Toast la prânzul dela Palat 236
„ 21 (Iun. 2), Răspuns la cuvântarea Mitropolitului Primat 236
„ „ „ Răspuns către Primarul Capitalei la primirea în audienţă a Consiliului Comunal . 237
„ 23 (Iun 4), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 237

1871

		Pag.
Iunie	1 (13), Răspuns la Adresa Adunării Deputaţilor .	241
„	6 (18), Răspuns la Adresa Senatului	242
„	7 (19), Scrisoare către Principele Carol-Anton .	244
„	24 (6 Iul.), Răspuns la cuvântarea Ministrului de Răsboiu la concursurile militare de tragere la semn	254
„	26 (Iul. 8), Toast în sănătatea Grănicerilor şi Dorobanţilor, la Sinaia.	254
„	30 (Iul. 12), Răspuns la cuvântarea Ministrului Cultelor şi Instrucţiunii la distribuirea premiilor în şcoalele secundare din Bucureşti.	251
Iulie	5 (17), Răspuns către Le Sourd, Consulul General al Franciei, la prezentarea scrisorilor de acreditare	252
„	8 (20), Mesagii pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare	252
Aug.	10 (22), Răspuns la cuvântarea Preşedintelui Consiliului general al judeţului Prahova pentru alegerea reşedinţei de vară în acest judeţ	254
„	27 (Sept. 8), Răspuns la felicitările Prefectului de Prahova	255
Sept.	8 (20), Toast la serbarea zilei onomastice a M. S. Principesei Maria la Cotroceni	255
„	9 (21), Cuvântare la serbările Societăţii de tragere la semn	256
„	11 (23), Răspuns către Consilierul aulic Baronul Ottocar Schlechta-Wesherd, Consul general al Austro-Ungariei, la prezentarea scrisorilor de acreditare	256
„	12 (24), Răspuns la cuvântarea Directorului Şcoalei Agronomice dela Herăstrău, cu ocazia împărţirii premiilor la elevi şi la concursul de pluguri	257
Oct.	17 (29), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare	258

Pag.

Oct. 28 (Noem. 9), Cuvântare la inspectarea Batalionului de Miliţieni din Ilfov 265
„ 31 (Noem. 12), Răspuns Primarului Capitalei la inaugurarea Uzinei de gaz 265
Noem. 7 (19), Răspuns la Adresa Senatului 266
„ „ Răspuns la Adresa Adunării Deputaţilor . 267

1872.

Ian. 1 (13), Ordin de zi către armată 269
„ „ Răspuns la felicitarea de anul nou a Mitropolitului Primat 269
„ 16 (28), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 270
Fevr. 29 (Mart. 12), Scrisoare către Princ. Bismarck . . 272
Mart. 23 (April. 4), Mesagii pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare 276
April. 8 (20), Răspuns la telegrama de felicitare a Consiliului de Miniştri primită la Galaţi, la aniversarea zilei de opt Aprilie 277
„ 23 (Maiu 5), Ordin de zi către armată 278
„ 26 (Maiu 8), Toast la prânzul dat în onoarea M. S. Domnitorului de cetăţenii din Piteşti . . 282
„ 29 (Maiu 11), Toast la prânzul dat de Cetăţenii din Craiova 283
„ „ „ Răspuns la cuvântarea Primarului din Târgu-Jiu 283
Maiu 8 (20), Scrisoare către Preşedintele Consiliului de Ministri 283
Iunie 15 (27), Ordin de zi către armată 284
Iulie 2 (14), Răspuns la omagiile Consiliului Judeţean din Prahova 288
Sept. 8 (20), Răspuns la cuvântarea Primului Ministru la serbarea tragerii generale la semn . . 289
„ 9 (21), Ordin de zi către armată 289

Pag.

Sept. 30 (Oct. 12), Răspuns la întâmpinarea Primarului din Târgoviște și a Președintelui Comitetului permanent din Dâmbovița cu ocaziunea manevrelor mari 291
Oct. 3 (15), Răspuns la cuvântarea de bună venire, adresată M. S. Doamnei, de Primarul orașului Târgoviște 292
„ 5 (17), Ordin de zi către armată 292
„ „ Cuvântări după terminarea manevrelor . 293
„ 21 (Noem. 2), Toast la serbarea așezării pietrei fundamentale pentru cheiu la Giurgiu . 295
„ 29 (Noem. 10), Cuvântare la prânzul din Pitești cu ocaziunea inspecțiunii căii ferate București-Pitești 295
Noem. 15 (27), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 296
„ 30 (Dec. 12), Răspuns la Adresa Adunării Deputaților 300
Dec. 3 (15), Răspuns la Adresa Senatului 301
„ 16 (28), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 302
„ 30 (1873, Ian. 11), Cuvântare cu ocaziunea inaugurării Societății Amicilor artelor frumoase și a expoziției sale 304

1873.

Ian. 1 (13), Ordin de zi către armată 305
„ „ Răspuns la urarea de anul nou a Mitropolitului Primat 306
„ „ Răspuns la felicitările Mitropolitului Moldovei pentru aniversarea nașterii M. S. Doamnei și cu ocaziunea sărbătorilor . 306
„ 27 (Fevr. 8), Scrisoare către Principele Carol-Anton. 307
„ 29 (Fevr. 10), Cuvântare la învestitura Episcopilor de Râmnic-Noul Severin, de Roman, de Buzău și de Argeș. 308

Pag.

Fevr. 16 (28), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 311
Mart. 15 (27), Cuvântare la inspectarea Şcoalei militare din Capitală 312
April. 8 (20), Răspuns la telegrama clerului şi cetăţenilor din Iaşi 312
Maiu 10 (22), Toast la banchetul Corpului ofiţeresc din Capitală 313
Aug. 15 (27), Cuvânt către Românii din Pesta 313
„ 16 (28), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 314
Sept. 8 (20), Răspuns la telegrama de felicitare a Primarului Capitalei cu ocaziunea zilei onomastice a A. S. Principesei Maria 320
„ 30 (Oct. 12), Scrisoare către Principele Imperial al Germaniei 320
Sept. 20 (Oct. 2), Cuvântare rostită la plecarea din Galaţi spre Ismail 323
„ „ „ Toast la banchetul oferit de cetăţenii din Ismail 323
Oct. 22 (Noem. 3), Răspuns dat superiorului bisericii greceşti din Brăila, la vizitarea acelei biserici. 324
„ 27 (Noem. 8), Ordin de zi către armată 324
Noem. 12 (24), Scrisoare către Eforii Spitalelor din Bucureşti 325
„ 15 (27), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 326
„ 18 (30), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 333
„ 25 (Dec. 7), Răspuns la Adresa Adunării Deputaţilor 335
„ „ „ Răspuns la Adresa Senatului 335
„ 29 (Dec. 11), Răspuns la cuvântările Arhiereilor Policarp Bârlădeanu şi Ieremia Gălăţeanu. 336
Dec. 15 (27), Scrisoare către Principele Carol-Anton. . 337
„ 28 (1874, Ian. 9), Scrisoare către Principele Bismarck, la numirea lui N. Kretzulescu Agent al ţerii la Berlin 338

Pag.

1874.

Ian. 1 (13), Ordin de zi către armată 339
„ „ Răspuns la urările de anul nou ale Mitropolitului Primat 340
Fevr. 2 (14), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 340
Mart. 2 (14), Felicitări adresate Regelui Italiei, Victor Emanuel, cu ocaziunea jubileului de 25 de ani de domnie 341
„ 3 (15), Scrisoare de felicitare către Împăratul Wilhelm al Germaniei 342
„ 16 (28), Scrisoare către Ţarul Rusiei la numirea lui G. Filipescu Agent al ţeriila St. Petersburg. 342
„ 23 (April. 4), Mesagii la închiderea Corpurilor Legiuitoare 343
„ 20 (April. 1), Scrisoare către Princ. Carol-Anton. . 344
„ 30 (April. 11), Scrisoare către Lascar Catargiu, Preşedintele Consiliului de Ministri, după îmmormântarea Principesei Maria . . 346
April. 4 (16) Scrisoare către Principele Imperial al Germaniei. 348
„ 6 (18), Scrisoare către Părinţi 349
„ 15 (27), Scrisoare către Împăratul Wilhelm al Germaniei 351
„ 23 (Maiu 5), Scrisoare către Princ. Carol-Anton . 351
„ „ „ Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 354
Maiu 2 (14), Răspuns la Adresa de condoleanţă a Adunării Deputaţilor, pentru moartea Principesei Maria 355
„ 4 (16), Răspuns la Adresa de condoleanţă a Senatului, pentru moartea Principesei Maria . 356
„ 14 (26), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 356
„ 15 (27), Ordin de zi către armată la numirea Principelui Milan al Serbiei ca Şef onorar al Regimentului 6 de Infanterie 358

Pag.

Maiu 15 (27), Cuvântări la numirea Principelui Serbiei Milan, Șef al Regimentului 6 de Infanterie 358
„ 31 (Iun. 12), Mesagii pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare 359
Iunie 15 (27), Scrisoare către Regele Greciei 362
Iulie 8 (20), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 361
„ 15 (27), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 363
„ 18 (30), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 364
Aug. 3 (15), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 364
„ 4 (16), Scrisoare immânată Impăratului Wilhelm al Germaniei prin Ministrul de Răsboiu, General Florescu 365
Sept. 4 (16), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 366
„ 7 (19), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 366
Oct. 14 (26), Cuvinte și ordin de zi la sfințirea și împărțirea steagurilor nouă 367
„ 17 (29), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 369
Noem. 8 (20), Cuvântare la inaugurarea statuei lui Mihaiu-Viteazul 375
„ 15 (27), Mesagiu de deschiderea Corpurilor Legiuitoare 376
„ 16 (28), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 383
„ 28 (Dec. 10), Răspuns la Adresa Adunării Deputaților 385
Dec. 1 (13), Răspuns la Adresa Senatului 386
„ 20 (1875 Ian. 1), Felicitare trimisă Reginei Isabela, la Paris, cu ocaziunea proclamării fiului său Alfons ca Rege al Spaniei 387

Pag.

1875.

Ian. 1 (13), Ordin de zi către armată 388
„ „ Răspuns la urarea de anul nou a Mitropolitului Primat. 388
„ 14 (26), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 389
„ 15 (27), Scrisoare către Prinţul Bismarck 395
„ 16 (28), Mesagiu pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare 396
Mart. 6 (18), Felicitări adresate Impăratului Wilhelm al Germaniei. 401
„ 7 (19), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 401
„ 31 (April. 12), Cuvânt la deschiderea Clubului militar din Bucureşti 406
April. 6 (18), Cuvânt la inaugurarea Jockey-Clubului român. 407
„ 15 (27), Cuvânt către militari 407
Maiu 15 (27), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 408
„ 19 (31), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 411
Iunie 4 (16), Răspunsuri la felicitările Adunării Deputaţilor şi Senatului pentru norocoasa scăpare dintr'un accident de tren . . . 415
„ 9 (21), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 416
„ 12 (24), Răspuns la Adresa Senatului 417
„ „ Răspuns la Adresa Adunării Deputaţilor . 418
„ 15 (27), Cuvântări la investitura celor doi Mitropoliţi ai ţerii 418
„ „ Cuvântare la înfiinţarea Societăţii Geografice Române 420
„ 30 (Iul. 12), Scrisoare către Princ. Carol-Anton . 423
Iulie 4 (16), Mesagii de închiderea Corpurilor Legiuitoare. 424
„ 22 (Aug. 3), Scrisoare către Contele Andrassy. . . 427
Aug. 10 (22), Urare la punerea pietrei fundamentale a Castelului Peleş 427

Pag.

Aug. 10 (22), Actul de fundaţiune a Castelului Peleş. . 427
„ 21 (Sept. 2), Scrisoare către Princ. Carol-Anton . 428
Sept. 16 (28), Toast la prânzul din Iaşi 431
Oct. 10 (22), Scrisoare către Principele Imperial al Germaniei 431
„ 21 (Noem. 2), Răspuns la cuvintele de bunăvenire ale Primarului din Bârlad. 433
Noem. 4 (16), Ordin de zi către armată 434
„ 15 (27), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 435
„ „ Scrisoare către Principele Carol-Anton . 437
„ 21 (Dec. 3), Convorbire cu Rangabé, Consulul Greciei 441
„ 27 (Dec. 9), Răspuns la Adresa Adunării Deputaţilor. 441
„ 30 (Dec. 12), Răspuns la Adresa Senatului . . . 442

1876.

Ian. 1 (13), Ordin de zi către armată 443
„ 27 (Fevr. 7), Scrisoare către Princ. Carol-Anton . 443
Fevr. 23 (Mart. 6), Răspuns la cuvântarea Episcopului Ghenadie al Argeşului, după investitură . 446
Mart. 3 (15), Mesagiu de închiderea Adunării Deputaţilor 447
„ 7 (19), Convorbire cu Ion Brătianu. 447
„ 31 (April. 12), Ordin de zi către armată 448
April. 8 (20), Toast la prânzul dela Palat 448
„ 14 (26), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 449
„ 15 (27), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 452
„ 23 (Maiu 5), Toast la masa Corpului Ofiţeresc. . 454
Maiu 2 (14), Răspuns la Adresa Senatului. 454
„ 3 (15), Mesagiu de închiderea Senatului 455
„ 10 (22), Ordin de zi către armată 456
„ „ Răspuns la urările Ministrului de Răsboiu în numele armatei 457

Pag.

Maiu 10 (22), Răspuns la felicitările Corpului diplomatic. 457
„ „ Răspuns la urările Clerului ortodox . . . 458
„ „ Răspuns la felicitările Clerului protestant. 458
„ „ Răspuns la felicitările Comunității israelite. 459
„ „ Răspuns la urările Senatului. 459
„ „ Răspuns la felicitările Înaltei Curți de Casație și Justiție. 459
„ „ Răspuns la felicitările Înaltei Curți de Conturi 460
„ „ Răspuns la felicitarea Primarului Capitalei. 460
„ „ Răspuns la felicitările Corpului învățământului public 462
„ „ Răspuns la toastul Mitropolitului Primat ținut la prânzul dela Palat 463
„ 12 (24), Scrisoare către Președintele Consiliului de Ministri. 464
Maiu 22 (Iun. 3), Cuvinte rostite la punerea pietrei fundamentale a școalei primare din strada Clementei (București). 465
Iunie 15 (27), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 465
„ 18 (30), Cuvinte către Președintele Societății pentru învățătura poporului român 470
„ 20 (Iul. 2), Mesagiu de deschiderea Corpurilor Legiuitoare 470
„ 29 (Iul. 11), Cuvântare la împărțirea premiilor elevilor școalelor secundare de băeți . . . 472
„ 30 (Iul. 12), Cuvântare la împărțirea premiilor elevelor școalelor secundare și primare de fete . 476
Iulie 1 (13), Cuvântare la împărțirea premiilor elevilor școalelor primare 478
„ „ Toast în onoarea Corpului învățământului public 480
„ 8 (20), Răspuns la Adresa Senatului 480
„ 10 (22), Răspuns la Adresa Adunării Deputaților. 481
„ 31 (Aug. 10), Mesagii pentru închiderea Corpurilor Legiuitoare 482
Oct. 10 (22), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 484

Pag.

Oct. 21 (Noem. 2), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 487
„ 29 (Noem. 10), Răspuns la cuvântarea Primarului din Craiova 489
Noem. 6 (18), Răspuns la Adresa Adunării Deputaților. 490
„ 9 (21), Răspuns la Adresa Senatului 491
„ 10 (22), Toast la prânzul autorităților din Brăila . 491
„ 11 (23), Răspuns la urările de bună venire ale Primarului din Galați 492
„ 12 (24), Toast la prânzul oferit de Cetățenii Gălățeni 492
„ 16 (28), Ordin de zi către armată 492
Dec. 2 (14), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 494
„ 12 (24), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 495

1877.

Ian. 1 (13), Ordin de zi către armată 497
„ „ Toast la prânzul dela Palat cu ocaziunea anului nou 497
April. 1 (13), Telegramă de felicitare către Marele Duce Nicolae la Chișinău 498
„ 8 (20), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 498
„ 20 (Fevr. 1), Răspuns către Inalta Curte de Casație la prezentarea relațiunii sale despre-reformele de introdus în legislația țerii . 501
„ 21 (Fevr. 2), Scrisoare către Marele Duce Nicolae Nicolaevici 502
Mart. 21 (April. 2), Scrisoare către Princ. Carol-Anton. 504
„ 28 (April. 9), Mesagiu de deschiderea Adunării Deputaților 507
„ „ „ Scrisoare către Princ. Carol-Anton . . . 509
April. 2 (14), Convorbire cu 2 ofițeri din Satul-major rus. 513
„ 4 (16), Cuvânt către ofițerii Regimentului 6 de Infanterie și Batalionului 1 de Vânători . 515
„ 7 (19), Scrisoare către Principele Carol-Anton . 515
„ 8 (20), Scrisoare către Împăratul Rusiei 516

Pag.

April. 8 (20), Răspuns la felicitarea Guvernului. . . . 517
„ 12 (24), Convorbire cu baronul Stuart, Consulul general al Rusiei 517
„ 14 (26), Mesagiu pentru deschiderea Corpurilor Legiuitoare 518
„ 16 (28), Scrisoare către Marele Duce Nicolae, Comandantul şef al armatei imperiale ruse . 512
„ 17 (29), Telegramă către Împăratul Rusiei, la Chişinău 523
„ „ Scrisoare către Marele Duce Nicolae . . 224
„ „ Scrisoare către Principele Carol-Anton . 226
„ 18 (30) Scrisoare către Împăratul Rusiei, la Chişinău 528

VERIFICAT 2017
VERIFICAT 1987
FUNDAȚIUNEA REGELE CAROL I
VERIFICAT 2007
BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ BUCUREȘTI